

ههزاره بهک شهو

منتدی اقرأ الثقافی
www.iqra.ahlamontada.com

سولهیمان ئیبراهیمزاده
له فارسییه وه کردوویه به کوردی

بهرگی بهکهم

منتدی اقرأ الثقافی

ئەم كىتپە

لە ئامادە كەردنى پىنگەى

(مىنىرى ئىقرا ئىتقافى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى پەىجى پىنگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى پىنگەكە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

مىنىرى ئىقرا ئىتقافى

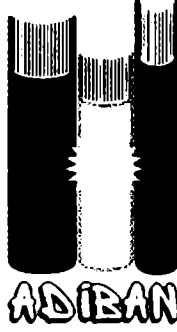
ههزار و يهک شهو

وهرگيراني: سولهيمان ئيبراهيمزاده

بهرگی یه که م

منتدی إقرأ الثقافی

ناوھندی رۆشنییری ئەدیبان

بەرئۆھەری گشتی: نارامی مەلا مەممەد

ئاوئیشان: سلیمانی، شەقامی ئیبراھیم پاشا، فولکەیی گۆزەکان، نزیک نارەندیی رۆژمەلاتی کورپان.

بەرئۆھەری: 07501696369 - 07731974646 - 07501590032 - 07701974656

Email: bookadiban@gmail.com

Facebook: <https://www.facebook.com/eadiban/>

ناسنامەیی کتیب

ئاوئیشان، ھەزار و یەک شەو.

کۆکردنەوھەیی: عەبڕول لەتیف تەسووویی.

بابەت: گێڕانەوھە.

ژانر: کۆمەلە پیرۆکی ئەفسانەیی فارسی، عەرەبی و ھیندی.

وھەگێڕانی: سولەیمان ئیبراھیمزادە.

پێداوونەوھە: جووتیار قارەمان.

پەخشانکە: ناوھەندی رۆشنییری ئەدیبان.

دیزاینی دەق و بەرک: نارام مەلا مەممەد

سالی چاپ: ۲۰۲۰ میلادی، بەرکی یەکمەم، چاپی یەکمەم.

لە بەرئۆھە بەرایەتیی گشتیی کتیبخانە گشتییەکان، ژمارەیی سپاردنی (۱۵۶۹) سالی

(۲۰۲۰) پێ دراو، ئەم کتیبە لە بلاوکراوھەکانی ناوھەندی رۆشنییری ئەدیبانە،

ماقی لەچاپدان و کۆپیکردنی پارێزراوھە بۆ ناوھەندی رۆشنییری ئەدیبان.

مەنتدی إقرأ الثقافي

پيشه‌کي

”هزار و يهک شهو“

چيروکه‌کاني ”هزار و يهک شهو“ له‌سەر هينانه‌به‌رباسي پرسيارگه‌ليني ريشه‌يي تاييهت به ژيان و نه‌زموونه‌کاني مرؤف و هه‌نديک بابته‌ي گشتگيري جيهاني وهک: نه‌فين و خوشه‌ويستي، رق و قين، مردن و ژيان، چاره‌نووس و هه‌ول بۆ مانه‌وه، چاکه و خراپه و ... رۆنراون. نه‌و شته دژبه‌يه‌کانه‌ش له‌قالي که‌سايه‌تیه جياجياکاني ناو چيروکه‌کاندا پيشان ده‌درين و هه‌ستي هه‌لسه‌نگاندين و سه‌نگوسووککردني بايخه‌کان له‌ناخي به‌رده‌نگه‌کاندا ده‌ورووژيني.

ژوزيف که‌مپيل ۱ ده‌لي: ”هزار و يهک شهو“ مله‌وپريک ده‌کاته مرؤف. له ”هزار و يهک شهو“ دا چۆنیه‌تیی دارشتن و گيانوه‌به‌رناني چيروکه‌کان پيونه‌ندي راسته‌وخۆي به ژيان و ماني گيڤه‌ره‌وه‌ي چيروکه‌که‌وه و که‌ساني دواي خۆيه‌وه هه‌يه. تا راده‌يهک نه‌گه‌ر ”شه‌هرزاد“ چيروکه‌که‌ي خۆش و سه‌رنجراکيش نه‌بايه، نه‌وه بۆ خۆيشي و کچاني دواي نه‌ويش ده‌کوژران. شيوازي دارشته‌که‌شي وهک هه‌قايه‌تي ”چل تووتي“ هه‌يه. که‌سيک چيروکيک ده‌گيڤه‌ته‌وه بۆ نه‌وه‌ي رۆوداني رۆوداويکي مه‌ترسيار وه دوا بخا.

چيروکه‌که له‌ويوه ده‌ست پي ده‌کا که ”شاه‌زمان و شه‌هريار“ ده‌زانن خيزانيان خه‌يانه‌تيان لي کردوون و له‌گه‌ل کۆيله‌يه‌کي ره‌ش ده‌ستيان تیکه‌ل کردوه. له‌و رۆژه به دواوه شه‌هريارشا باوه‌ري به ژنان ناميني و پني وا ده‌بن که هه‌موو ژنيک وهک ژنه‌که‌ي خۆي خه‌يانه‌تي لي ده‌کا—به‌سه‌ر پاشادا ده‌چي له‌گه‌ل قوله‌ره‌شیک ده‌ست تیکه‌ل ده‌کا. هه‌ر بۆيه پاشا هه‌لوئيست ده‌گرئ هه‌ر شه‌وه‌ي ژنيک بخوازي و تا به‌ياني له‌گه‌لي بي و به‌يانيش بيکوژي. نه‌و کاره دواي ماوه‌يهک ده‌بيته خووخده‌يه‌کي خۆش و چيژبه‌خش و خوي پي ده‌گرئ و تا ئاستي هه‌زي سيکسي که‌يفي پي ده‌کا. نه‌و ره‌وته سي سال ده‌خايه‌ني تا رۆژيک دي، سه‌ره ده‌گاته ”شه‌هرزاد“ي کچي وه‌زير.

شه‌هرزاد کچيکي زانا و زيرهک و دواپۆژيينه. ويژه‌قانه و له‌زانسته نه‌ده‌بييه‌کاني پيش خويدا شاره‌زايه. کچيکي له‌به‌ردلان و خوينشيرين و جوانکيله‌يه. تا بلني وريا و چاوکراوه، باوه‌ري به‌خۆيه‌تي و هينده‌ي چيروک و به‌سه‌ره‌اتي پيشينيان له‌به‌ره که لني رپونه ده‌تواني به‌له‌بزي شيرين و چيروکي خۆش‌خۆش واي سه‌رقال کا باسي کوشتي له‌بیر به‌ريته‌وه يان به‌لاي که‌مه‌وه مردنه‌که‌ي وه دوا بخا تا به‌شکوو چاره‌نووس ريگايه‌کي

۱. نه‌فسانه‌ناسيکي نه‌مريکاييه و سالي ۱۹۰۴ز. له‌دايک بووه.

دیکه بختا بهر، هرچنده دهزانی که پاشا چنده له ژنان بهقینه و چون ببهزه بیبانه هر شهوهی ژنیک دهکوژی. تا رادهیهک خهک له ترسان ژن و که نیز و که کانیاں دهبن و هلدین و دهرون بز ولاتیکی دیکه. له سهر ئه و حاله به باوکی دهلی: ”بابه خمت نه بی، من دهچمه پردهیه وه. یان دهکوژریم یان کوتایی به و کاره ساته دینم که به سهر ژنان و کچانی ولاته که مدا هاتوه.“

که شی چیرۆکه کان

ژینگه و کهش له ”هزار و یهک شه و“ دا ته واو خه یالییه و هه موو شتیکی دۆخیکی خهونی ههیه؛ هه رچی تو بیرت بوی بچی نه گهری روودانی ههیه و دهکری و جیبه جی دهبن. پره له ستران و ناواز و دهنگی مهل و په له وه. ژینگه که ته واو سرووشتییه. پره له ئاو و ده ریا و به ژ و که ژ و کیو. مرؤف وه ره ز نابیت و حز دهکا له و دۆخه دا بمینیته وه و بزانی ناکامی رووداوه کان به کوچ دهگه ن. جنۆکه و په ری و مرؤف په یکه ره ی ژیان پیک دینن و پیوهندی هه مه چه شنه یان هه یه. هاوکاری په کتر دهکن و شه پر دهکن و ئاشت دهبنه وه. عاشقی په کتر دهبن و زه ماوه ند دهکن و مندالیان له دهکه ویته وه. هه یج به ره بندیک له نیوان جنۆکه و په ری و مرؤفا هه ست پین ناکه ی و هونه ری ئه و دارشتانه له وه دایه که به ردهنگ به جوړیک تیکه لاوی ژیان و رووداوه کانی دهبن و ئه و پیوه ندییانه له ناخیدا قه بوول دهکا، هه ر له بیریشی نابن پرسیار بکا و بلن: ”چون شتی وا دهبن؟“ هه وینی سه ره کی چیرۆکه کان خوشه وستی و دلداری و چاوه پروانین که سی پالنه ری به هیزن بز راگرتنی خوینته ر.

زمانی گیرانه وه

کیشی له چاوه پروانیدا هیشته وه ئه وه نده به هیزه خوینته ر به رده وام تینوی خویندنه وه ی دهبن. شتیکی دیکه که زور زور گرنگه، ئه وه یه شه هرزاد له ماوه ی ئه و سی سه له دا به رده وام خه ریکی ئافراندنی که سایه تی و رووداو و کاره ساتی سه رنجراکیش بووه. ئه ویش به زمانیکی شیرینی وا که بتوانی سوز و خوشه وستی و هۆگری به مرؤف له مرؤکوژیکدا بجوولینی. هه میسه ناو میتشکی شه هرزاد تزییه له بگروه به رده ی ئه وین و خوشه وستی و رق و قین و مان و نه مان. شه هرزاد ئه و هه موو چیرۆکه ده هونیته وه، یان ده گیریته وه بی ئه وه ی یه ک دانه یان سه اده و ببینوه پوک بی. هه ر چیرۆکه ی په یامیکی له پشت بووه بز ئه وه ی سیبه ری ئه و هه وره په شه له سهر ولات لا ببا. له گه ل ئه وه شدا بز یه ک چرکه ش لایه نی سه رنجراکیشی و چیرۆکی گیرانه وه کانی له بیر ناچیته وه. کاریک دهکا

چاوه پروانی بۆ ئاگادار بوون له ئاکامی چیرۆک بێتته خۆرهی گیانی بهردهنگه که ی تا شهویکی دیکه. مه بهست له و دریزکردنه وهیهش ئه وهیه که له پئی ئه و چیرۆکانه وه هر وهک گوتمان سۆزی مرقانهی وه خه بهر بئینی. بۆ نمونه له چیرۆکی بازرگان و دیودا به هیز و کاریگه ری چیرۆک دیوه وا لئ دهکا دهروونی له رق و قین پاک بێتته وه و ئه وهنده پئی بکه نی له سه ر گازی پشت بکه وی. له دواییدا له کوشتنی بازرگان پاشگه زی دهکاته وه، ناراسته وخۆ به پاشا دهلی: "یانی تو له دیو و درنجیش دلره قتر و بیه زه تری؟"

ژن له ههزار و یهک شهویدا

شه هریاری زوحاک هر پۆژهی ژنیک دهکاته قوربانیی ههز و رق و خولیاکانی و شه هرزاد دهیه وی به که لکه ره گرتن له هیزی وشه و وته و ئافه رینه ری خۆی بوونی ژنان له مه ترسی تیدا چوون بپاریزی، چونکه پیاویک له لووتکه ی دهسه لاتدا به رقدا که وتوه و هه لویستی گرتوه ژن له گۆره پانی بوون بسپه رته وه. شه هرزاد لیزه دا به زمانی خۆی دهیه وهی خۆی بخزینته هه ناویه وه و به هیزی ژنانه و جادوو و ودمی گه پرا نه وهی خۆی کار له سه ر هه لویستی بکا و تیکی بدا و له به رژه وه ندیی خۆیدا سه ره له نوێ داپه ریزته وه. له و ملامانییه دا ژن له گه ل هیزی دژه ژن و ناراسته وخۆ هیزی دژه ژیان شه ر دهکا. شه هریارشا و شاهه مانشا که ئه و نسکویه یان به سه ر دئ و سه ری خۆیان هه لده گرن، ده پۆن و ده ست له هه موو شیتک ده شۆن. له په گه دا تووشی دیوه که ده بن که ژنیک له یه غدانیک خسته وه و له نیو ده ریا دیته ده ری ... دوایی که ژنه سه ره رای ئه وهی دیلی ده ستی دیوه که یه که چی به فیل کاریک دهکا له گه ل ئه وان نزیک بکا. تا ئیستا به قه ولی خۆی له داخی دیوه له گه ل ۵۷۰ که سی دیکه ش ده ستی تیکه ل کردوه. شاهه زاده کان بۆیان ده رده که وی هر ئه وان نین به لای ئاویان به سه ر هاتوه و دیوه زۆر له وان لیه و ماوتره. له باری ده روونیه وه توژیک ئه هوه ن ده بنه وه و ده گه رینه وه ولاته که ی خۆیان. ئیدی دوای ئه وه شه هریارشا ئه و به لایه به سه ر ژنان دینی که له چیرۆکه که دا ده یخویننه وه. به و پێیه کاری شه هرزاد هر ئه وه نابئ کاریک بکا بۆ خۆی نه کوژری. ده بی کاریک بکا پاشا لایه نه کانی دیکه ی ژن ببینی و روانگه ی بۆ ژن و ژیان بگۆردری. هر بۆیه به ته وای په رده له سه ر لایه نه کانی بوونی ژن هه لده داته وه و به چاک و خراپ و خیز و شه په وه له چیرۆکه کاندایان وینا دهکا. ئه و زانیارییه ی که له و چیرۆکانه دا باس کراون بواری ئه وه ده دن لیکۆلینه وهی تیر و ته سه ل له سه ر بارودۆخی ژن له و سه رده مه دا بکری.

تۆپەلە بەفر

ئوقلىدى ۱ بەو شىۋەيە ئاماژە بە پىشېنەي كىتېبى "ھەزار و يەك شەو" دەكا و دەلى: "لە زەمانى زوودا پەرتووكىك بە ناوى 'ھەزار و يەك شەو' نەبوو. چىرۆكەكانى سەرەتاي ئەو كىتېبە ۋەك تۆپەلە بەفرىك لە كىنويك خۇرى كەيەۋە، چۆن ھەر دىتە خوارى و بەفرى دىكە لە خۇيەۋە دەپچى و گەۋرە دەبى، ئەو كىتېبەش لەپىشدا چىرۆكىكى چكۆلە بوو. لە ھىندەۋە سەرى ھەلداۋە و ھەر ھاتوۋە گەۋرە و گەۋرەتر و پتەوتر بوو. بوو بە سەرمايە و كەلەپورىكى مرۇقاىەتى."

كاتى خۇى كۆمەلىك چىرۆك لە ھىندەۋە دىن بۇ ئىرانى ئەو كات و لە زەمانى سانسىكرىتەۋە دەكرىتە پەھلەۋى. ئەو كات چىرۆككىرەنەۋە لەنىۋ ئىرانىيەكاندا ۲ باو بوو و شەۋانە لە دىۋانى پاشا و مىران، تەنانت لە مالان و شۆينە گىشئىيەكاندا لەدەۋرى يەك كۆ دەبوونەۋە. يەككىك ۋەك چىرۆككىژ چىرۆك و بەسەرھاتى خەۋەرۆژكى دەگىراۋە و ھاۋكات لەگەل چىرۆككىرەنەۋەكەيدا لاسايىي ھىرش و پەلامار و ھەلسوكەۋتى پالەۋانى چىرۆكەكەي دەكرەۋە و بەتام و چىژترى دەكرىد. واتە چىرۆك و سەررەپورده بەلايانەۋە گىرنگ و بايەخدار بوو. ئىرانىيەكان ئەو چىرۆكانە تىنھەلكىشى قەۋارەي چىرۆكەكانى خۇيانى دەكەن و كىتېبى بە ناوى "ھەزار ئەفسان" لى ساغ دەكەنەۋە.

ئىبنى ئىسحاقى نەدىم ۳ كە بۇ خۇى كىتېبى "ھەزار ئەفسان" لى بۇ زەمانى عەرەبى ۋەرگىراۋە، لە كىتېبىكىدا بە ناوى ئەلفەھرەست (الفەرست) دەلى: "ئىرانىيەكان يەكەم كەس بوون كە چىرۆك و بەسەرھاتەكانىيان ۋەك كىتېب نووسى و كۆيان كىرنەۋە و لە كىتېبخانەكانىياندا رايانگرتن."

عەرەب و ھەزار و يەك شەو

لەپىشدا باسمان لەۋە كرپىش ئىسلام و لە سەرۋەندى سەرھەلدى ئىسلام لە نىمچەدوورگەي عەرەبستاندا چىرۆك و خەۋەرۆژك لە ئىرانى سەردەمى ساسانىيەكان گىرنگىيەكى تايىبەتى ھەبوو. ئىبنى ئىسحاقى نەدىم لەۋ بارەۋە باس لەۋە دەكا عەرەبەكان كە بۇ بازىرگانى ھاتوچۆي ئىرانىيان دەكرىد، دەچوون كىتېبەكانىيان دەكرى و دەيانبىرنەۋە بۇ ۋلاتى خۇيان و لەۋى بۇ زەمانى عەرەبىيان ۋەردەگىرپان و بۇ خەلكەكەي خۇيان دەگىرپانەۋە.

۱. ۋەرگىرپى ئىرانىي ھەزار و يەك شەو

۲. ئىرانىيەكان واتە ئەۋ نەتەۋانەي لە جوگرافىي ئىرانى ئەۋ كاتدا بوون، واتە كورد و فارس و ئازەرى و بەلوچ و گورج و ...

۳. زانا و بلىمەتى سەدەي ۴ى كوچى/ ۱۰ى زابىنى دانىشتورى بەغدا.

لیره‌دا تۆپه‌له به‌فره‌که‌ی که له هینده‌وه هات و له ئێران چهند به‌رابهر بوو، خلۆر بووه‌وه بۆ ناو ولاتانی عه‌ره‌بی. له ولاتانی عه‌ره‌بیش شتیکیان به‌ ناوی کۆری شه‌وانه‌ هه‌بوو که له‌ویدا چیرۆک و هه‌قابه‌تیان ده‌خوینده‌وه و گرنگیه‌کی زۆریشیان پێ ده‌دا. به‌ تابه‌ت ئه‌و کات که له مه‌که‌که‌ چیرۆک و شیعر و ... هتد. بره‌وی باشی هه‌بوو. خه‌لک پێشوازییان لێ ده‌کرد و له‌ بازاره‌کاندا ده‌خویندرانه‌وه. وه‌ک ده‌یفید پینالت، لیکۆله‌ری هه‌زار و یه‌ک شه‌و ئاماژه‌ی پێ ده‌کا، ده‌بی له‌و سه‌ه‌روه‌بنده‌دا بووبێ که ئایه‌تی ٦ی سه‌وره‌تی لوقمان بۆ چه‌زره‌تی موحه‌مه‌د هاتیبته‌ خوارێ. که تییدا هاتوه‌: "هیندیک که‌س هه‌ن ده‌چن چیرۆک و قسه‌ی پرۆپوچ و خه‌وه‌پۆژک ده‌کرن، هه‌تا که‌وچانه‌ خه‌لکی پێ به‌ لاپیدا به‌ن و گالته‌ به‌ هیما و نیشانه‌کانی خودا بکه‌ن. ئه‌و جۆره‌ که‌سانه‌ زۆر به‌ توندی سزا ده‌درین." ١

وه‌ک زمانزان و وێژه‌فانان لیکێ ده‌مه‌نه‌وه " له‌والحدث " که له‌و ئایه‌ته‌یه‌دا هاتوه‌ به‌ واتای وتووێژی شه‌وانه‌ و ئه‌و چیرۆک و خه‌وه‌پۆژکانه‌یه‌ که فریان به‌ راستیه‌وه‌ نییه‌، چیرۆکی جنۆکه‌ و په‌ری و قسه‌ی پیکه‌نینی و ئه‌و هه‌له‌وه‌پێانه‌ن که ده‌یکه‌ن بۆ سه‌رقاڵکردن و خاڤلاندنی خه‌لک. کۆری به‌زم و ئاواز و گۆرانی و شتی واش ده‌گرێته‌وه‌. ده‌بی کاریگه‌ری گه‌رماوگه‌رمی ئه‌و ئایه‌ته‌ بێ که باسیک له‌و کۆره‌ ئه‌ده‌بی و به‌زم و شادییانه‌ نامینی یان به‌ لای که‌م ئه‌وه‌نده‌ نابێ که به‌رباس بێ تا وا ده‌بی دواي چهند سه‌ده‌ له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتداریتی بنه‌ماله‌ی عه‌باسیه‌کاندا، به‌ تابه‌ت خه‌لیفه‌ هاروونه‌ په‌شید که له‌گه‌ل ئێرانییه‌کان تیکه‌لییه‌کی زۆری بوو، کرانه‌وه‌یه‌کی زۆری کۆمه‌لایه‌تی و هزری و فره‌هنگی دیته‌ ئاراهه‌. دیسان چیرۆکخویندنه‌وه‌ و کۆر به‌ستی شیعر و ئاواز و موسیقا بره‌وی په‌یدا کرده‌وه‌ تا راده‌یه‌ک که هه‌رچی چیرۆکی خوش و سه‌رنجراکتیشی نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ش بوو له‌ باره‌گای خه‌لیفه‌دا ده‌خویندرانه‌وه‌ و کۆ ده‌کرانه‌وه‌. قسه‌ی تییدا نییه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئه‌و چیرۆکه‌ ئێرانی و هیندی و میسه‌ری و به‌ گشتی بیانیه‌ به‌ ته‌واوی عه‌ره‌بیتران و ئیسلامیتران. به‌ جۆریک له‌ هه‌ندیک شویتدا وه‌ک چیرۆکی "که‌نیزی بیهاوتا" که له‌ نیوه‌ی شه‌وی ٤٣٢ ده‌ست پێ ده‌کا و تا کۆتایی شه‌وی ٤٥٩ درێژه‌ی هه‌یه‌، زیاتر وه‌ک کتیبیکی "فیقه‌ی ئیسلامی" ده‌چن تا کتیبیکی ئه‌ده‌بی. له‌ کۆتایی ئه‌و چیرۆکه‌دا ئاوا

١. قَالَ قَالَ: هُوَ مِنَ الْتَائِسِ مَنْ يَشْرَى لَهْوَ الْحَدِيثِ لِجُزْلِ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ بِعَدْرِ عِلْمٍ وَرَجَحَهَا هُرُؤًا أَوْلَتْكَ لَهُمْ عَدَابٌ مُهِينٌ ﴿٦﴾ لقمان: ٦

واتا: کومه‌لیک له‌ئاده‌میزاد هه‌ن له‌جیاتی شتی به‌سه‌وود شتی زیانبه‌خش په‌یدا ده‌کا، له‌جیاتی گوگیرتنو په‌یره‌ویکردن قورئانی پیروزو شیفا به‌خش و رحمه‌ت بۆ ئاده‌میزاد، ده‌چن فیزی ئه‌فسانه‌و چیرۆکه‌ کۆن و قسه‌ی تۆره‌هات ده‌بی و کۆرو سه‌یمینار ده‌گرێ و خه‌لکی پێ گومرا ده‌کا و له‌قورئانیان بێ ئاگا ده‌کا. هه‌لیان ده‌نی بۆ ئه‌وه‌ی واز له‌گوگیرتن بۆ قورئان به‌نن، ئه‌وانه‌ سه‌زای ریسواکه‌ریان بۆ ئاماده‌کراوه‌ له‌تۆله‌ی بێ ئه‌ده‌بی و گالته‌کردنیان به‌ئایینی خودا عه‌زابدانه‌که‌یان بۆ ریسوا کردنه‌ نه‌ک بۆ پاککردنه‌وه‌یان له‌گوتاه‌.

نووسراوه: "شه‌ه‌رزاد که چیرۆکه‌که‌ی ته‌واو کرد، گو‌تی: 'پاشا، جا چاو له زانایی و بلیمه‌تیی ئه‌و که‌نیزه بکه و دلاوایی و گه‌وره‌یی خه‌لیفه که چه‌ندی مال دا به خاوه‌نه‌که‌ی و کردیشی به هاو‌نشینی خۆی. گه‌وره‌یی ئاوا له عه‌بباسیه‌کان نه‌بی له کئی ده‌وه‌شیته‌وه؟ دلاواییان بیانخاته به‌ر په‌حمه‌ت و لیبوورده‌یی خودا." "به‌و جو‌ره هیندیک له چیرۆکه‌کان کران به نامراز بۆ بانگه‌شه و زه‌فکردنه‌وه‌ی که‌سایه‌تییه به‌رچاو و به‌ناوبانگه‌کانی خۆیان و خزان‌دیانه ناو ئه‌و کتیبه‌وه. ئه‌و چیرۆکه هیندی و ئیرانی و میسری و عه‌ره‌بیانه به‌ جو‌ریک لیک دراوان، وه‌ک چیشتی مجبوری لئ هاتووه. له‌و سه‌رده‌مه‌دا کتیبی "الف لیله" و لایله" تا راده‌یه‌ک ته‌واو ده‌بی. هه‌رچه‌ند هیندیک له خاوه‌نرایان له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ن که ئانتوان گالان کاتیک "هه‌زار و یه‌ک شه‌و"ی وه‌رگێرا، چه‌ند چیرۆکیکی پێوه زیاد کرد و دوا‌ی ئه‌وه تو‌په‌له به‌فره‌که راوه‌ستا.

وه‌رگێران و ده‌ستاوده‌ستکردن

چیرۆکی هه‌زار و یه‌ک شه‌و به‌ هۆی نزیک‌ی له‌ دل و ژبان و هه‌سه‌ت و نه‌سه‌ت و دابونه‌ریتی مرو‌فه‌کانه‌وه ده‌ی کردووه‌ته‌وه ناو ولات و نه‌ته‌وه جیا‌جیا‌کان و له‌نیویاندا تو‌اوه‌ته‌وه و خۆمالی بووه. ئه‌و ئال‌و‌گۆر و ده‌ستاوده‌ست‌کردنه له‌نیو ولاته ئه‌وروو‌پاییه‌کانیشدا هاتووه‌ته ئاراوه. لێره‌دا پێویسته بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر گرنگی ئه‌م کتیبه‌مان بۆ ده‌رکه‌وی، ئاو‌ریک له‌و ده‌ستاوده‌ست‌کردنه بده‌ینه‌وه که به‌سه‌ر هه‌زار و یه‌ک شه‌ودا هاتووه.

ئانتوان گالان ۱ ده‌وره‌به‌ری ۳۰۰ سالیک له‌مه‌و پێش له‌ سالی ۱۷۰۴.ز تا سالی ۱۷۱۵.ز کاری وه‌رگێرانی "الف لیله" و لایله،" واته هه‌زار و یه‌ک شه‌وی ته‌واو کرد و بۆ زمانی فه‌ره‌نسا‌یی وه‌رگێرا. گالان له‌و وه‌رگێرانه‌دا زیاتر گرنگی به‌وه دا ده‌قه فه‌ره‌نسا‌ییه‌که شتیکی چێزبه‌خش و دلگیر بین و ورده‌کاری و ئه‌مانه‌تداریی کرده قوربانیی چێژی زمانی و شیوازی گێرانه‌وه‌ی زمانه فه‌ره‌نسا‌ییه‌که‌ی. جو‌زیف فون هامیری ۲ سالی ۱۸۰۶.ز. دیسان له‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه‌وه هه‌زار و یه‌ک شه‌وی بۆ زمانی فه‌ره‌نسا‌یی وه‌رگێرا. هه‌ر به‌دوا‌ی ئه‌وانه‌دا له‌ سالی ۱۸۱۸.ز دا له‌ که‌له‌کته‌ی هیند، سالی ۱۸۳۵.ز. له‌ بولا‌قی میسر، سالی ۱۸۴۳.ز. له‌لایه‌ن ما‌کسیمیلیان هاو‌بیشته‌ له‌ هه‌شت به‌رگدا له‌ بری‌سلا‌فی پۆله‌ندا چاپ و بلاو بووه‌وه.

۱. رۆژه‌لاتناسی فه‌ره‌نسا‌یی (۱۶۴۶. ۱۷۱۵).

۲. رۆژه‌لاتناسی نه‌مسا‌یی (۱۷۷۴. ۱۸۵۶).

ئیدوارد ویلیام لینن ۱ که ئەو کات خەریکی کاری نووسین لە سەر بەرد و سوالات و ... هتد. بوو، بۆ پەیداکردنی بژبوو دەکاتە میسر که لەوئێ کارێ چاپ و نووسین و ... هتد. برەوی هەبوو. که لە میسر دەگەریتەووە بۆ بەریتانیا، مەمنا پێی وا دەبێ چیرۆکەکانی هەزار و یەک شەو هێما و پیناسەیی ژبانی مرۆفی رۆژەهلەتین، دینی وەک پیناسەیی کۆمەلگەیی عەرەب لە سەدەکانی ناوەراستدا لیکۆلینەووەی لەسەر دەکا و بە شیوەیەکی بەربلاو بلاوی دەکاتەووە. چونکە نانتوان گالان هەر وەک لەپیشدا ناماژەمان پین دا، زۆری گرنگی دابوو بە لایەنی چۆنییەتی گێرناوە و چێزی زمانیی گێرناوەکەیی و هەندیک بابەتی کردبوو قوربانی ئەو لایەنە، ئیدوارد ویلیام لینن لەسەر ئەو بابەتە لۆمەیی گالان دەکا و دەلێ دەقەکەیی بە لاریدا بردوووە. ئەو لە کاتیکدا یە دەقەکەیی گالانیشت لە لای خەلک پەسندتر بوو.

هەر بەدوای ئەواندا دەبێ که بەهائوددەوڵە بەهەمن میرزا، یەکیک لە شازادەکانی قاجار لە ئێران، دوو کەس لە زانا و هۆزانان، عەبدوللەتەیف تەسووجی تەوڕیزی و سەرووش ئیسفەهانیی راسپارد "الف لیلة و لیلة" لە عەرەبییەووە بکەن بە فارسی. وا بوو عەبدوللەتەیف تەسووجی بە یارمەتی ژنەکەیی چیرۆکەکانی لە عەرەبییەووە کردنە فارسی و میرزا محەممەدعلی سەرووش ئیسفەهانیش که شاعیریکی گەورەیی ئەو کاتی ئێران بوو، شیعەرەکانی بۆ فارسی وەرگێران یان شیعری شاعیرانی دیکەیی فارسی لە جینی ئەوان دانا. وەک تەسووجی بۆخ وی ناماژەیی پین دەکا لە سالی ۱۲۶۱ی کۆچی مانگی، واتە سالی ۱۸۴۵ز، تەواوی دەکەن.

هەر دوایەدوای تەواوبوونی وەرگێرناوە فارسییەکەیی لە ئێران، لە ئەسستەنبولیش دەستیان کرد بە وەرگێرانی "الف لیلة و لیلة" بۆ زمانی تورکی و دە سال دواتر لە سنی بەرگدا چاپ بوو. بەو جۆرە یەک بەدوای یەک نەتەووە جیاجیاکان بۆ زمانی خۆیانیان وەریانگێرا.

بەلام بە داخووە، هۆکارەکەیی هەر شتیک پین، ئیمەیی کورد لەو نێعمەتە بێبەش بووین و ئەگەر تاک و تەرا لێرە و لەوئێ کوردیکی عەرەبیزان یان فارسی و تورکیزان بە زمانی دیکە خۆیندبیتتەووە، ئەو هاتوووە وەکوو هەقایت بە شیوەیەکی ناتەواو و نیوہچل لە کۆر و کۆبوونەووەکاندا بۆ خەلکی دیکەیی گێراووەتەووە.

ئەو رەوتە هەتا ۱۱۰ سال دوای وەرگێرناوە فارسی و تورکییەکە بەردەوام بوو. تا لە ۱۹۵۹ی زاینیدا لە تاران یەکەم ژمارەیی رۆژنامەیی کوردستان دەرچوو که لە هەر ژمارەییەکی ئەو رۆژنامەییەدا لەلایەن دەستەیی نووسەرانییەووە بەشیک "هەزار و یەک

۱. رۆژەهلەتانی ئینگلیسی (۱۸۰۱، ۱۸۷۶).

شهو" وهرده گێردرا و بلاو ده بووهوه. "كاك ئهمه دی موفتی زاده" بهرپرسیاریتی وهرگیزان یان دانانی شیعی شیعی شاعیرانی کوردی له جینی فارسییه که ی له ئەستو بوو. وا بوو له ماوهی سئ ساڵدا ۱۲۱ شهو لهو "ههزار و یهك شهو" هی لی بلاو بووهوه. دواى ئەوه بیدهنگه ی لی کرا. له سالی ۲۰۱۲ ز.دا مامۆستا جهوههر مهحمود داراغاش له عه ره بیه وه کردوویه به کوردی و چاپ و بلاو بووه ته وه — به داخوه من به دهستم نه که یشتوو.

ئیدی من بهش به حالی خۆمان ئەوهنده ی هه ولم داوه، نه مدیوه و نه مبیستوو کوردیک هاتین و لئی کۆلیبته وه و شیو و وهردی دابن و کاری زانستی له سهر کردبێ تا به شکوو شوینپه نه جی کورد، وهک نه ته وه یهک له دارشتنی "ههزار و یهك شهو" دا ببینته وه تا لهو رینگه یه وه بتوانین ئاوریک له دابونه ریت و هه لسوکه وت و باری ئابووری و کومه لایه تی خۆمان لهو سه رده مه دا بدهینه وه. چونکه زۆر به داخوه هه ر له میژوه هاومالبوونی ماد و پارسه کان و قه تیسبوون له نیو شووره ی ئیرانییوندا بووه ته هۆی ئەوه ی وهک براچوکه یه کی بیده سه لاتی لاره مل و ژیرچه پۆکه هه موو شتیک به ناوی فارس له قه له م بدری. که من به ته نیا به سووچی ئەوانی نازانم و له که مکاری و که مترخه می خۆمانی ده زانم.

گوتمان ئەو چیرۆکانه له ده ورانی ده سه لاتی عه باسییه کاندایه جۆریک لیک دراون وهک چیشتی مجبوری لی هاتوو. لیره دا لیزان و پسپۆری خۆی ده وی که به دیتته وه ی سه ره داوه کان گۆله کان لیک هه لایویرئ، دیاری بکا کام چیرۆک و به چ هۆیه ک سه رچاوه که ی ده گه رپته وه بۆ فلان نه ته وه. لیره دایه گرنگی وهرگیزان و لیوردبوونه وه و تیرامان لهو کتیبه دیرۆکیه ده رده که وی بۆ ئەوه ی ئاوریکی زانستیانه له که له پوور و ژیا نی پشینیان بدرپته وه و فاکته ره ناسه کانی نه ته وه یی بنا سه رپته وه. ئیستا ئەوه من بهش به حالی خۆم هه ولی ته واوم له گه ل داوه و به یارمه تی "ناوه ندی رۆشنیری ئەدیبان" ئەو کتیبه م له فارسی و نوسخه ی "عه بدولله تیف ته سووچی" —یه وه بۆ کوردی وهرگیزاوه. هیوادارم توانیتم شتیکی شیای کتیبخانه ی کوردیم پشکه شی باره گای ئەده بی که له که مان کردبێ.

له کۆتاییدا پنیسته ناماژه یه ک به شیوازی وهرگیزان یان باشتر بلیم دارشتن و هۆنینه وه ی شیعه ره کان بکه م. ئەویش ئەوه یه تا ئەو راده یه ی بۆم کراوه ویستومه شیعی ریک، هاوسه نگ و هاوته ربیی ده قه که ناماده بکه م. له شیعه ره کاندایه خۆم به شیعه ره فارسییه که وه نه به ستوو ته وه و ته نیا په یام و ناوه رۆکه که یانم له بهرچاو گرتوو بۆ ئەوه ی له ده قه که دانه بریم. که لکم له شیعی هه چ شاعیریکی کورد وهرنه گرتوو و هه مووی به پنی زه وق و توانی خۆم دامناوه. ئەویش له بهر چه ند هۆ: یه ک، شیعه ره کان نزیکه ی چواره زار

بهیتن و دیتنه وهی ئه و هموو شیعره، ئه ویش وا بن له گه ل وتووێژه که ی پیش خۆیدا بگونجی کارێکی ئاسته مه و ده بی کاری ئاوا به پشتیوانی دهسه لات و له ماوه یه کی زه مانیی ده سدوا زده سالی دا بکری—ئه ویش ئه گه ر بکری. له گه ل ته واری ئه وانه شدا نکۆلی له وه ناکه م له کارێکی ئاوا قورس و گه وره دا لاری و هه له و په له م ده بی و، هیوادارم یارمه تیم بده ن و بز چا پی دوا یی لاری م له گه ل ریک و هه له م له گه ل راست و په له م له گه ل پاک بکه نه وه و، به ره مه که به سه رمایه یه کی نه ته وه یی بزانی.

سوله یمان ئیبرا هیم زاده

پيشه‌کي مه‌بدولله تيف ته سووچي

به سه رهاتي شه هريار و شاهه ماني براي

ده گيرنه وه پاشايه ک له پاشا ده سه لاتاره کاني بنه چه که ي ساسان، پاشاي دوورگه کاني هيند و چين بوو. نهو پاشايه دوو کورې نازا و زاناي به ناوه کاني شه هريار و شاهه مان هه بوو. شه هريار که براگه وره بوو، به نازايه تي و دادپه روه ري له جيهاندا دهنگي دابووه وه. شاهه مانيش پاشايه تي سه مه رقه ندي ده کرد. هه ريه که ي بؤ ماوه ي بيست سال له سه ر ملک و تاج و ته ختي خويان به خو شسي رايان بوارد. پوژيک شه هريار بي ري براکه ي کرد و وه زيره که ي نارد له دواي بانگه ي شتي بکا. وه زير پو يشت و راسپارده که ي به جي گه ياند.

شاهه مان هه ر نهو پوژه تاول و هوبه ي نارد ده ري. بؤ پوژي دواي ولاته که ي به وه زيره که ي سپارد و له گه ل وه زيري براکه ي له شار وه ده ر که وتن و چونه سوپاگه که. شه و هه بي ري هاته وه که نهو گه وه ره ي وه ک ديار ي هه لي بژارد بوو بؤ براکه ي به ري، له بي ري چوه. له گه ل دوو دانه له پياوماقوولاني گه راوه بؤ شار و له کوشک وه ژوور که وت، ديتي نه وه شاژن له ناميزي نوکه ره قوله ره شه که يدا خه وتووه. وا بوو چاوي عه رزي نه ديت و هه لي کيشا شير و هه ر دوو کياني له جي دا کوشت و گه راوه بؤ سوپاگه.

تاريک بوو دونياي پووني له به ر چاو
هه ر دوو کياني کوشت وه ک خوار دنه وه ي نواو

به ري به ياني، شه بيووري که وتنه ري ليدرا. هه ر به ده م خه فته تي نهو داخه وه پو يشت تا گه ي شتنه ولات و ناوچه ي ژير ده سه لاتي براکه ي. شه هريار خيرا به پيشوازي براکه ي وه چوو. له خو شيان هه ر به ده وريدا ده هات و ليکدا ليکدا قسه ي ده کرد. به لام شاهه مان نهو ديمه نه ي خيزاني و نوکه ره که ي له به ر چاوي لانه ده چوو. هه ر بزيه مات ومه لوول بوو. شه هريار واي دانا که ماتي و مه لووليه که ي له به ر دووري ولات و ده ورو به ر ياني بي. ئي تر وازي لي هينا و نه يدواند. دواي چه ند پوژ گوتي: ”نه ري براله، نه وه چونه هه ر کز و لاواز ده بي و ره نگت زه رد هه لده گه ري؟“

شاهه مان گوتي:

نه گه ر بي تو، به سه ره ماتم وه گيرم
که س ناميني وه سه ر خو مي نه گيرم

خویناوی دل له دوو چاوم دهچوړی
بلیی ئه و بیره قووله هل نهچوړی؟
بولبولاسا ئه گهر شتیک ده بیژم
زوخواوی دلی زامدارمه ده پریژم

شهه ریار گوتی: "هر وا چاکه بچین بؤ راو، به شکو ئه و خهفته ت له دل بره وی و شاد
بییه وه."

شازهمان گوتی:

"داری خه لکی گهر بهری خوشی بگری
داری بهختی من وشک بووه، بهر ناگری"

شهه ریار که ئه وهی بیست، له دلی خویدا گوتی: «وا باشه بهینیک دهوری چول کهین
به شکو باشتر بی.» بؤخوی چو بؤ راو. شازهمانیش له و بهرجه و نده وه که ده پروانییه
باخ، به ماتی دانیشتیوو. له پردا سهیری کرد ئه وه براژنی له گهل بیست که نیزی وه کوو
مانگ و بیست کویله ی قوله ردهش هاتنه باغه وه و به ئیشتیا گهران، پاشان چوونه لای
هه وزه که و خویان پروت کرده وه و جله کانیاں داکه ند. خانم بانگی کرد: "مه سعوودا"
کویله یه ک هات، یه کی زه لامی و به خوو. خانم دهسته ملانی ئه و بوو. کاتیک خوی به سهر
خانمدا کیشا، ده تگوت خورییه و له بن دیویکی زه لامدایه. هر کام له کویله کانی دیکهش
باوهشیان به که نیزیکدا گرت و دهستیان کرد به ماچ و مووچ.

قول و گول له ناو گولزارا
دهم له ناو ده می دلدارا
چیمهن بایه خی نه مابوو
قل تاجی له سهری نابوو

کاتیک شازهمان وه زعی ئه وی ئاوا دیت، له دله خویدا گوتی: "حه، خؤ براکه م زور له
من چاره رده شتره. وا چاکه له مه به دوا خؤم ناره حه ت نه که م." ئیتر دوا ی ئه وه خه می نه ما و
رووی کرده عهیش و نوش و خوش رابواردن.

کاتیک براکه ی له راو گه راوه، دیتی ئه وه رهنگی شازهمان گهش بووه ته وه و کولمه کانی
سوور و جهسته ی بووژاوه ته وه. شهه ریار سهری سوور ما و گوتی: "کاکه، تیم گه بیینه

بۆچی لەپیشدا هەر زەرد و لاواز دەبووی، کەچی ئیستا بە پێچەوانەوه چاک بوویتهوه و کەیفەت ساز بووه؟

شازەمان گوتی: "هۆکاری لیبەبارییە کەمەت بۆ دەگێرمەوه، بەلام هۆی گەشەوانەوه کەم پێویست ناکا." ئیدی پرودای ژنەکەیی خۆی و کۆیلە رەشەکە و کوشتنیانی بۆ گێراوه. شەهریار پێداگری کرد و لەبەری پاراوه هۆکاری گەشەوانەوه و شادبوونەکەشی پێ بلی. شازەمان ناچار چیرۆکی براژنی و کەنیز و کۆیلەکانی بۆ گێراوه.

شەهریار گوتی: "ئەمن زۆرم باوەر بە خانمە. هەتا بە چاوی خۆم نەیبینم، باوەر ناکەم. ئەگەر بکری بە چاوی خۆت ببینی، بۆ باوەر بە قەسە ئەم و ئەو بکە؟"

شازەمان گوتی: "باشە، دەستور بەدە بۆ چوونە راونگی دە رۆژە ساز بن. وای بنوینە تۆش دەچی بۆ راون. کاتیک دارودەستەکەت رۆیشتن بۆ راون، ئەتۆ راونەستە با ئەوهی من دیتم ئەتۆش ببینی."

چۆنی براکەیی گوتی، شەهریار ئاواي کرد. پاشان هەردوو برا پێکەوه لە شوینیک بۆ چاوه‌دێری خۆیان مات دا.

شەهریار ئەوهی لە براکەیی بیستبووی، بە چاوی خۆی دیتی و بە براکەیی گوت: "ئیدی دواي ئەو پروداوه، پاشایەتی لە من حەرام بێ. ئیتر سەری خۆیان هەلگرت و رینگای چۆلییان گرتە بەر."

ماوهی چەند شەو و رۆژیک رۆیشتن، رۆیشتن، هەتا رۆژیک لە کەنارەکانی دەریای عوممان لەژێر دارێک کە لەسەر کانی و ئاویک بوو، خەریکی پشوووان بوون. دینویکی دریز و زەلام کە یەغدانیککی^۱ ئاسنی لەسەر سەر بوو، لە دەریاکە هاتە دەری.

شازادەکان لە ترسان چوونە سەر دارەکە. دێوه هاتە لای کانی و ئاوهکە و سەری یەغدانەکەیی لای برد، کیزیککی وەک مانگی تیندا هینا دەری و پینی گوت:

ئەیی جەستە مرۆف و بە روخسار پەری
تۆ هۆی سەرئیشەیی نەققاش و بتگەری

زۆر ماندووم، بۆخۆت دەزانی من هیندەم تۆ خۆش دەوی لە شەوی بوو کینیدا هەلم گرتی و تۆم رفاوند. ئیستا ئاگات لیم پێ با تیز بخەوم و جە سیمەوه. ئیدی سەری وە رانی کچە کرد و خەوی لێ کەوت. کە خەوی لێ کەوت، کچە گویی لە هەستیک بوو، سەری

۱. یەغدان: سندووق

به‌رز کرده‌وه شازاده‌کانی له‌سه‌ر داره‌که دیت. سووکیک سه‌ری دیوه‌که‌ی له‌سه‌ر عه‌رز دانا و به‌ئامازه‌ تیی‌گه‌یاندن به‌ئه‌سپای له‌سه‌ر داره‌که‌ بینه‌ خوارئ، وابئ دیوه‌که‌ وه‌خه‌به‌ر نه‌هینن ده‌نا له‌ت و کوتیان ده‌کا. کچه‌ ده‌تگوت مانگه‌ ده‌دره‌وشئ که‌ هاته‌ته‌ خوارئ هه‌ر به‌ ده‌ست بانگی کردن بچن نیزیکی له‌گه‌ل بکه‌ن ده‌نا دیوه‌که‌یان لئ وه‌خه‌به‌ر دیتئ. له‌ ترسی گیانی خویان چوون له‌ به‌ری هه‌لنیشتن. دوائ ئه‌وه‌ کیزه‌که‌ پریسه‌که‌یه‌کی ئاوریشمی ده‌ره‌ینا و کردیبه‌وه‌ که‌ پینجسه‌د و حه‌فتا ئه‌نگوستیله‌ی تیدا بوو. لئی پرسین: ”ده‌زانن ئه‌وه‌ ئه‌نگوستیلا نه‌ چین؟“ شازاده‌کان گوتیان: ”ته‌خیز.“ کچه‌ گوتئ: ”ئه‌وه‌ خاوه‌نی ئه‌وه‌ ئه‌نگوستیلا نه‌ وه‌ک ئیوه‌ له‌ لای ئه‌وه‌ دیوه‌ ئه‌وه‌ کاره‌یان له‌گه‌ل من کردووه‌ و هه‌ر کامیان ئه‌نگوستیله‌یه‌کیان به‌ یادگاری داومئ. ئیوه‌ش یه‌کی ئه‌نگوستیله‌یه‌کم بده‌نی. با ئه‌وه‌ش بزائن که‌ ئه‌وه‌ دیوه‌ منی له‌ شه‌وی بووکیتیمدا پفاندووه‌ و شه‌و و پوژ منی له‌و سندوقه‌ خستووه‌ له‌ ده‌ریادا ئاگای له‌ منه‌. بیخه‌به‌ر له‌وه‌ که‌:

بالنده و ژینی ناو قه‌فه‌س سته‌مه
 په‌ری و دیو ببنه‌ هاونه‌فه‌س سته‌مه
 ئه‌وه‌ی تاله‌ موویه‌کی که‌مه‌ندیکه
 تو که‌مندی بکه‌یته‌ ده‌ست سته‌مه

شازاده‌کان به‌ بیستن و دیتئ ئه‌وه‌ قسه‌ و پروداوانه‌ واقیان و پ‌ما و گوتیان: ”چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتی ئه‌وه‌ دیوه‌ له‌ به‌سه‌ره‌اتی ئیمه‌ سه‌یرتر و داخدارتره‌ و ئه‌وه‌ی ئیمه‌ له‌چاو ئه‌وه‌ هه‌ر هیچ نییه‌، که‌ وایه‌ با بگه‌ریننه‌وه‌ بۆ ولات و دیاری خۆمان.“ ئیدی گه‌رانه‌وه‌.

شازهمان به‌ سه‌لتی و په‌به‌نی ماوه‌ و له‌ کونجیک خزا و له‌ هه‌موو خۆشییه‌ک دابرا. به‌لام شه‌هریار هه‌رچی ژن و که‌نیز بوو هه‌موویانی به‌ شمشیر کوشتن و ده‌رخواردی سه‌گانی دان. له‌مه‌ به‌دوا هه‌موو شه‌ویک کیزیکی دینا و تا به‌یانی له‌گه‌لی ده‌بوو و به‌یانی ده‌یکوشت. هه‌تا سئ سالان ئه‌وه‌ پیشه‌ی بوو. خه‌لک هه‌موو وه‌ گیان هاتبوون و وای لئ هات خه‌لکه‌که‌ ئه‌وه‌ی کچی هه‌بوو، هه‌رکه‌سه‌ی باری ده‌کرد و ده‌پووی بۆ ولاتیکی دیکه‌. کچ له‌ شاردا قات بوو. وا بوو پوژیک شه‌هریارشا به‌ وه‌زیری گوت: ”کیزیکی شیام بۆ بینه‌.“ وه‌زیر هه‌رچه‌ندی سووپراوه‌، کچی بۆ نه‌دیتراره‌ و ماندوو و شه‌که‌ت به‌ نا‌ره‌حه‌تی گه‌پاوه‌ ماله‌ خۆی و مات و مه‌لولو دانیشتن. ئه‌وه‌ بۆخۆی دوو کچی له‌ مالدیدا هه‌بوو. یه‌کیان ناوی شه‌ه‌رزاد و ئه‌وی دیکه‌یان دنیازاد بوو. شه‌ه‌رزاد کچیکی سه‌نگین و ژیر و زانا بوو، شاره‌زایی له‌ دنیای شاعیران و نووسه‌ران و گه‌وره‌ و زانایانی پ‌بردوو هه‌بوو، کچیکی وردبین و پیشبین بوو. کاتیک باوکی به‌ مات و مه‌لولوی و په‌ریشانی دیت، هۆیه‌که‌ی پرسئ و گوتئ:

”تا كەي خەمى دنيا لەسەر دل كەلەكە دەكەي؟
ویل كە، چى لە دنياڧا، خەفەت و كەلكەلەكەي
لەگەل خۆشەويستەكەتدا پيالەيەك ھەلدە
دنيا جىي بەقا نىيە تا مالى لەسەر بكەي“

وھزىر رووداوەكەي بۇ كچەكەي گىراوھ. كچەكەي گوتى:

”وھزىرى بىر فەر و پىنوقەدەم پىرۆز
كۆلەكەي پادشاىەتى و دلسۆزى ھۆز

”قەيناكا من بۇ پادشا بەرە، يا منىش دەكوژىم يا بە زىندووى دەمىنمەوھ و تەواوى
كچان لەو بەلايە پرگار دەكەم.“ وھزىر گوتى: ”كچم، خۆخستەنە ئەو مەترسىيەوھ كارىكى
ژىرانە نىيە و دەترسم ئەو بەلايەت بەسەر بى كە بە سەر ژنە جووتيارەكە ھات.“ كچەكە
گوتى: ”چىرۆكى ژنە جووتيارەكە چۇناوچۇنە؟“

چىرۆكى جووتيار و كەرەكەي

وھزىر گىرايەوھ: ”بىستووومە كە جووتيارىك مەرۇمالاتىكى زۆرى بوو، زمانى
گياندارانىشى دەزانى. رۆژىكى چووھ تەويلە و دىتى مانگاگە لە نزيك ئاخوڤرى كەرەكە
راوھستاوھ و چاوى لەو گژوگيا جوانە برىوھ لە پىششىەتى و ئىرەي بەو جىگا وشك و
برىنگەي دەبات و دەلى: ’لەنىو ئەو ھەمووھ خىر و بىرەدا بۇ خۆت بىگوزەرىنە و، با منىش
شەو و رۆژ لە پەنج و كوڤرەوھرىدا بم. رۆژى دەبى جووت و رۆژىك گىرە بكەم. ئەتۆ
ھىچ كارىكت نىيە جگە لەوھى جارجارى خاوەنمان ھەتا ھۆوھى سوارت دەبى و
دەتھىنئەتەوھ سەر ئاخوڤرەكەت.“

خۆت خەرىكى خواردن و خەوتن و گەوزىن
منى كلۆل مردووم بە دەست مەينەتى ژىن

”گوڤدرىژەكە لە وھلامدا گوتى: ’بەيانى كە نىرەكەيان خستە ئەستۆت، خۆت لە خەو كە.
ھەرچەندى لىت دەن، لە جىي خۆت مەبزوو. ھەرچىيەكەيان لە پىششت دانا، دىمى لى مەدە.
كاتىك يەك، دوو رۆژ ئاوا بكەي، تازە كارىيان پىت نابى و پرگارت دەبى. ’ئەوان ئاوا
پىكەوھ قسەيان دەكرد و خاوەنمالىش گوڤى لى گرتبوون. كاتىك بەيانى خزمەتكارەكەيان

هاته گه وهره که، گایه که ی دیت که هیچ ناخوات و هیزی له بهردا نییه. چوو به خاوه نماله که ی گوت. خاوه نمال گوتی: 'گۆیدریژه که بهره بۆ کار و نیره که له ئهستوی ئه و که.' خزمه تکار گۆیدریژه که ی له جیاتی گایه که برد بۆ کار.

"شه وچ که گۆیدریژه که له کار گه راوه. گایه که به پیشوازییه وه هات و سپاسی کرد، بۆ ئه و چاکه یه ی له گه لی کردوه. که ره جوابی نه داوه و له قسه کانی خۆی په شیمان ببووه وه. رۆژیکی دیکه دیسان که ره یان برده وه بۆ جوت. ئیواره که ره ماندوو و مردوو له کاتیکدا ملی لئ دریز ببووه وه، هاته وه. گایه که دیسان به ئه مه گناسییه وه پیشوازی لئ کرد. گۆیدریژ به گایه که ی گوت: 'ئه ورۆ شتیکی ناخۆشم بیست، گویم له خاوه نمال بوو به خزمه تکاره که ی گوت: 'سبه یینی گایه که به ره ده ری، ئه گه ر زانیت هه ر ناسازه، به قه ساییکی بفرۆشه.' ئه من خه می تۆم بوو. بۆخۆت ده زانی من دلسۆزی تۆم. گۆتم با ئاگادار بی، پیم وایه سبه یینی بچییه وه کار چاکتره. جا ئیدی که یفی خۆته.' گایه که که ئه وه ی بیست، رازی بوو. گوتی: 'باشه، سبه یینی ناچار ده چم بۆ جوت.' ئه وان قسه یان ده کرد و خاوه نمالیش هه ر وا گویی لئ راگرتبوون.

"سۆزی خاوه نمال له گه ل خیزانی هاتنه گه وه ر و به نوکه ره که ی گوت: 'ئه ورۆ گایه که به ره بۆ کار.' گا که چاوی به خاوه نمال که وت، کلکی راوه شاندا و هه ستا سه ر پئ و بۆراندی. خاوه نمال پیکه نی، ئه وه نده پیکه نی ژانی کرد. خیزانی پرسی: 'ئه وه بۆ پیده که نی؟' کابرا گوتی: 'شتیکه ناتوانم پیت بلیم.' خیزانی گوتی: 'ئه وه به من پیده که نی!' چونکه کابرا خانمی خیزانی زۆر خۆش ده ویست، ناچار گوتی: 'خۆشه ویسته کم، نه یینییه که له و کاره دایه که به ته ما نه بووم پیت بلیم، به لام له به ر دلی تو پیت ده لیم، هه رچه ند ئه گه ر پیت بلیم ئیدی بۆخۆم نامینم.' ئه و جار کابرا خزم و که سی له ده وری خۆی کو کرده وه تا وه سیه ت بکا. بۆ ده ستنویژگرتن چوو نه یو باخیک که سه گ و مریشک و که له شیر و شتی مالی تیدا بوو. کابرا گوتی لئ بوو که سه گ به که له شیر ده لئ: 'چه ند به دبه ختی، ئه وه خاوه نه که مان ده مرئ و ئه تۆش دلخۆشی؟' که له باب وه لامی داوه: 'خاوه نه که ی ئیمه گه وچه. ئه من په نجا ژنم هه یه و له گه ل هه موویان جاریک به خۆشی و جاریک به توندی ده جوولیمه وه، که چی ئه و له ژنیک زیاتری نییه و نازانی چۆنی له گه ل بجوولیمه وه. ئیستا بۆ چه ند دانه شوول به ده سته وه ناگرئ و ئه وه نده ی لئ نادا هه تا یان بمرئ یان تۆبه بکا و ئیدی ئه وه نده له بنج و بناوانی قسه یه که نه کوولیمه وه.' هه ر ده سته به چی کابرا ده سستی دا چه ند دانه شوول و ئه وه نده ی له خانم دا هه تا له هۆش خۆی چوو. کاتیک وه هۆش خۆی هاته وه، په شیمان بووه وه و داوای لیبووردنی کرد و خۆی به سه ر قاچی کابرا دا خست هه تا لینی خۆش بی.

"ئیستا من له وه ده ترسم ئه تۆش ئه و به لایه ت به سه ر بی که به سه ر ژنی جووتیاره که دا هات."

شه‌هرزاد گوتی: "تا به ئاواتم نه‌گه‌م، ده‌ست هه‌لنا‌گرم."

کاتیک وه‌زیر پیندا‌گری نه‌وی دی، هه‌ستا، چوو بۆ باره‌گای پادشا و خزی له‌ به‌رپیندا خست، باسی کچه‌که‌ی له‌گه‌ل هینا‌گۆرپی و چۆن بوو، گنیرایه‌وه. به‌لام شه‌هرزاد دنیا‌زادی خوشکه‌ چکۆله‌که‌ی بانگ کرده لای خزی و پینی گوت: "کاتیک منیان برده لای پاشا، ئه‌من داوا له‌ پاشا ده‌که‌م، ده‌لیم خوشکه‌ چکۆله‌که‌شم با بیته ئیره. کاتیک هاتیبه نه‌وی، ئه‌تو له‌ به‌رم به‌پاریوه چیرۆکینکت بۆ بگنیرمه‌وه. به‌شکوو نه‌جاتم بێ."

هه‌ر که شه‌و داها، کچی وه‌زیریان رازانده‌وه، بردیان بۆ کوشکی پاشا. کاتیک پاشا به‌ دلێکی خوشه‌وه له‌ بووک وه‌ژوور که‌وت و ویستی سه‌رپۆشه‌که‌ی لا دا. شه‌هرزاد ده‌ستی کرد به‌ گریان و گوتی: "پاشا، خوشکیکی چکۆله‌م هه‌یه که به‌بێ یه‌کتر هه‌لمان نه‌ده‌کرد و شه‌و و رۆژ به‌ یه‌که‌وه بووین. ئیستا ریمان بده با بۆ دوا‌جار چاومان به‌ یه‌کتر بکه‌ویته‌وه." پاشا داوای کرد دنیا‌زاد بینن و بۆخزی له‌گه‌ل شه‌هرزاد چوونه جیوه و کردی به‌ ژن. دوا‌ی نه‌وه شه‌هرزاد له‌ ته‌خته‌که هاته‌خواری و له‌ لای خوشکی دانیش‌ت. دنیا‌زاد گوتی: "داده، بیخه‌وی زۆرم ئازار ده‌دا، چیرۆکینکم بۆ بگنیره‌وه با بخافلین." شه‌هرزاد گوتی: "ئه‌گه‌ر پاشا رازی بێ، بۆت ده‌گنیرمه‌وه." پاشاش خه‌وی نه‌ده‌هات و زۆریشی حه‌ز له‌ چیرۆک بوو؛ رینی دا شه‌هرزاد چیرۆکه‌که‌ی بگنیرینه‌وه.

شه‌هرزاد له‌ یه‌که‌م شه‌ودا گوتی:

چیرۆکی بازرگان و دیو

خاوه‌نشکو، بیستومه بازرگانیکی دنیا‌دیده‌ی تال و سویرچیش‌توو، سارد و گه‌رم‌دیتوو له‌ رینگای ده‌ریا سامناکه‌کانه‌وه هاتوچۆی شاره‌ دووره‌ده‌ستانی ده‌کرد. جارێک سه‌فه‌ریکی بۆ هاته‌ پێش و له‌ مال وه‌ده‌ر که‌وت و رۆیش‌ت، رۆیش‌ت هه‌تا گه‌رما و ماندووی له‌ پینان خست. لای دا بن داریک تا تاویک وه‌حه‌سی و پشوویه‌ک بدا. کاتیک هه‌ساوه، بوخچه‌که‌ی که‌ نان و خورمای تیدا بوو، ده‌رهینا و نان و خورمای خوارد و ده‌نکه خورماکانی فری دا ئه‌ولاه. هه‌ر که ده‌نکه خورماکانی فری دا ئه‌ولاه، دیویک به‌ شمشیریکه‌وه رووبه‌رووی په‌یدا بوو، گوتی: "ئه‌و ده‌نکه خورمایانه‌ت بۆ به‌ سینگێ ئه‌و کوپه‌ی من دادا و کوشتت. تازه سه‌ر به‌ریه ئاسمان، ده‌تکوژمه‌وه."

بازرگان گوتی: "ئه‌ی دیوی دیوان، ئه‌من مال و سامان و کوپیکی زۆرم هه‌یه، مۆله‌تم بده بچمه‌وه ئه‌و مال و سامانه‌یان به‌سه‌ردا دابه‌ش که‌م و وه‌سییه‌تیا بۆ بکه‌م. دوا‌ی سالیکی دیکه‌ دیمه‌وه خزمه‌تت و بمکوژه." دیو داخواییه‌که‌ی نه‌وی قبول کرد و مۆله‌تی

بازرگان گه پراوه مالی و مال و سامانه که ی به سهر منداله کانیدا دابهش کرد و پروداوی دیوه که ی بؤ مندال و خزم و کهسانی گنپراوه. کاتیک ساله که ته او بوو، گه پراوه نه و بیروونه و له بن داره که دانیش و خه ریک بوو بؤ حالی خوی ده گریا. وا بوو، پیریک په یدا بوو، مامزیکي پت کردبوو و به دهستییه وه بوو. سلأوی له بازرگانه که کرد و پرسى: "کئی و به تهنیا له ملکی دیواندا چ ده که ی؟" بازرگان به سه رهاتی خوی بؤ گنپراوه. مامه پیره پیی سه یر بوو. زوری خه م بوو، گوتی: "تازه به سلامت دهرناچی." هر بؤیه له په نا بازرگان دانیش و گوتی: "لیزه نابزووم تا نه زانم چاره نووسی تو به کوی ده گا."

بازرگان هر وا له بیر و خه یالی خویدا بوو که پیریکي دیکه به خوی و دوو گه مالی ره شه وه دهرکه وتن و سلأوی کرد و پرسى: "نه وه بؤ له ملکی دیواندا دانیشتوی چاوه پیی چی؟" به سه رهاته که ی بؤ نه ویش گنپراوه. هیشتا نه و پیره یان دانه نیشتبوو، پیریکي یه سترسواریش په یدا بوو. سلأوی کرد و پرسى: "نه وه بؤ لیزه دانیشتوی؟" پروداوه که ی بؤ نه ویش گنپراوه. له پردا هلی کرده گنپره لووکه په ک و له نیو گنپره لووکه که دا دیوه که ی کابرا چاوه پروانی بوو، به شیریکي پروته وه هاته دهری. دهستی بازرگانه که ی گرت هتا بیکوژی. بازرگانه که گریا و نه و سى پیره ش له گه لی دهستیان کرد به گریان. پیری یه که م که مامزه که ی به دهسته وه بوو، هه ستا چوو دهستی دیوه که ی ماچ کرد و گوتی: "نه ی گوره ی دیوان، من و نه و مامزه جوانه به سه رهاتیکمان هه یه، بؤت ده گنپرمه وه، نه گه ر پیت خوش بوو، له سى یه کی خویته که ی خوش به." دیوه که گوتی: "بیگیره وه."

به سه رهاتی کابرا پیره و مامزه که ی

پیری ژیر گوتی: "نه ی سه روه ری دیوان، نه و مامزه ی تو ده بیینی، کچه پورمه و ماوه ی سى سال هاوژینم بوو. مندالی نه ده بوو. که نیزیکم هیناوه. له و که نیزه کوپیکم بوو. کاتیک کوپه بوو به پازده سال. سه فه ریکم بؤ هاته پیش. بؤ بازرگانی چووم بؤ شاریکي دیکه. کچه پورمه که م که نه و مامزه یه، هر له مندالییه وه فیزی جادوو بیوو. به جادوو که نیز و کوپه که می کردبوو به مانگا و گوئلک. به گاوانه که مانی سپاردبوون. که من له سه فه ره گه رامه وه و سو راغی که نیز و کوپه که م گرت، گوتی: "که نیزه که ت مرد و کوپه که شت سه ری خوی هه لگرت و رویشت." نه منیش زوریان بؤ گریام و زورم خه م بوو. سالیکی ته او چؤکی خه م له نامیز گرت. هه تا جیژنی قوربان هات. ناردمه لای گاوانه که و گوتم مانگایه کم بؤ بنیریته وه بؤ قوربانی.

گاوان مانگایه کی هیناوه که که نیزه که ی خوم بوو. نه من قولم هه لکرد و به ره لیبینه م له

خۆم شەتەك دا. كۆزدىكىم دەست دايە ھەتا بىكۆزمەوہ. مانگاگە دەگريا و دەنالاوہ و دەپاراوہ. بەزەيىم پىيدا ھات و بۆخۆم نەمكوشتەوہ. بە گاوانەكەم گوت، ئەو كوشتيىوہ و كەولى كرد. سەيرم كرد ھەر ئىسقان بوو. لە كوشتنەوہى پەشيمان بوومەوہ، بەلام تازە كار لە كار ترازابوو. سوودى نەبوو دام بە گاوانەكە و گوتم: "گوئلكىكى قەلەوم بۆ بىتن." گاوان گوئلكىكى ھىنا كە ھەمان كۆرەكەى خۆم بوو. ھەر كە گوئلكە منى دى، پەتى پچراند و غارىدا بۆ لای من. لەبەر پىم دەگەوزى و دەگريا. ئەمن بەزەيىم پىيدا ھات و گوتم يەكى دىكە بىتن.

كە چىرۆكەكە گەيشتە ئىرە، ببوو بە رۆژ و شەھرزاد بىدەنگ بوو. دنيازاد گوتى: "چەند خۆشت گىزاوہ، دادە!" شەھرزاد گوتى: "ئەگەر پاشا ئەورۆ نەمكۆژى، شەويكى دىكە پاشماوہكەيت بۆ دەگىزەمەوہ كە زۆر لەوہ خۆشتەرە." چونكە شا بۆخۆى ھەزى لە چىرۆك بوو، لە دلە خۆيدا گوتى: "ئەوھيان جارى ناكۆژم، با چىرۆكەكەى تەواو بگىزىتەوہ."

كە تەواو رۆژ بووہوہ شا خەرىكى كاروبارى بەرپۆھەردنى ولات بوو ھەتا شەو داھات. ھەزىرەش ھەتا ئىوارە ھەر چاوەرپى خەبەرى كۆزرائى كچەكەى بوو. كە ھەوالىكى نەبوو. پىتى سەير بوو.

وا بوو شا لە دىوہخان ھاتە دەرى و چوو بۆ ھەرەمسەرا تا گوئىبىستى درىژەى چىرۆكى كچى ھەزىر بىن.

که شهوی دووهم هاتوه

چوونه خه وگه وه و کاتیک شه هریار له کچی وه زیر تیر بوو، کچی وه زیر هاتوه پیتش ته ختی شا و دانیشست. دنیا زاد گوتی: "داده، چیرۆکی بارزگان و دیوه که مان بو بگیره وه." شه هرزاد گوتی: "ئه گهر پاشا ریم بدا، ده یگیرمه وه." پاشا روخسه تی دا. شه هرزاد گوتی: "خاوه نشکۆ، خاوه نی مامزه که به دیوه که ی گوت: 'ئه ی سهروه ری دیوان، کاتیک گوئیگ گریا و خۆی به سه ره که وشه کانمدا دا، منیش به زه ییم پیندا هات و به گاوانم گوت که ئه و گوئیگه به ره لا که و یه کی دیکه بینن. ئه و مامزه که کچه پووری منه، هاته لام و هانی ده دام و پینداگری ده کرد که هر ده بی ئه و گوئیگه بکوژی وه، چونکه زور قه له وه. به لام من نه متوانی و ریم به خۆم نه دا بیکوژمه وه. به گاوانه که م سپارد و بر دییه وه ماله خۆیان."

"رۆژی دوايه گاوانه که م هاته لام و موژده ی دامی و گوتی: 'ئه من کچیکم هه یه به مندالی له لای پیریژنیک فیری جادوو بووه. کاتیک گوئیگه که م برده وه ماله خۆمان، ئه و کچه م رووی خۆی دا پۆشی و دهستی به گریان کرد. دوا ی ئه وه پینکه نی و گوتی: 'بابه، ئه وه چۆنه پیاوی بینگانه ت هینا وه ته وه مالی؟' گوتم: 'پیاوی چی؟ ئه و پینکه نین و گریانه ت له چیه؟' گوتی: 'ئه و گوئیگه کو ره سامانداره و باوه ژنی به جادوو ئه و دایکی کردو وه به گوئیگ و مانگا. له بهر ئه وه پینکه نیم. به لام گریانه که م له بهر ئه وه بوو که دایکیان سه ره بریوه بو قوربانی."

"گه وه و سهروه ری دیوان، کاتیک ئه وه م له گاوانه که بیست، له مالی هاتمه ده ری و له خۆشیان نه مده زانی چی ده که م. یه کسه ره رووم له ماله گاوانه که م کرد. کچی گاوان هات و سلأوی لی کردم و دهستی ماچ کردم و له و لاوه راوه ستا. دوايه هر ئه و گوئیگه هاته پیتشی و بۆنی به بهر پیمه وه ده کرد. ئه من به کچه گاوانه که م گوت: 'ئه وه ی له باره ی ئه و گوئیگه وه گوتو ته، راسته؟' گوتی: 'به لی، ئه وه مندالی تویه.' گوتم: 'ئه گهر ئه و له و دۆخه رزگار بکه ی، ئه وه نده ت مالی دنیا ده ده می که پیویستیت به هیچ نه مینی.' کچه بزیه کی هاتی و گوتی: 'ئه من پیویستیم به مالی دنیا نییه. به لام به لیتیم ده یه که ئه و جادوو یه م له سه ره ئه و کو ره ت به تال کرده وه، لیکمان ماره که ن و ریشم به دی تا ئه و که سه ی جادوو ی له و کو ره ت کردو وه، جادوو ی لی بکه م. ده نا تازه له کۆلم ناییته وه و دهستم لی هه لئاگری.' گوتم: 'ئه وه ئازاد م کردی چی له کچه پووره که م ده که ی بیکه.' ئینجا قاپیکی پر له ئاوی هینا و دوعایه کی به سه ردا خویند و به سه ره گوئیگه که یدا هه لپه ژاند. هر له جیوه گوئیگه که بووه وه به مروشیک و خۆی له باوه شم هاویشست. منیش تیرم له ئامیز گرت و چاویم ماچ کرد و کچی گاوانه که شم لی ماره کرد. ئه ویش خیزانمی به جادوو کرد به مامز و نیستا بو

هەر کوئی بچم، ئەو پیمە و لەگەل خۆم دەگێژم.

"کاتیک گەیشتمە ئێرە و بازرگانم لێرە دیت و بەسەرھاتە کەبیم بیست، راوہ ستام گۆتم بزائم چارەنووسی بە کوئی دەگا. ئەی پاشای دێوہکان، ئەوہ بوو بەسەرھاتی من و ئەو مامزە."

جیرۆکی پیری دووہم و دوو گەمالە کەبی

"دێوہ گۆتی: 'بەسەرھاتیکی سەیرە. ئەوہ لە سەبەکی خۆتێباییە کەبی خوش بووم.' لەو جەنگە یەدا پیری دووہم، خاوەنی گەمالەکان، ھاتە پێش و گۆتی: 'ئەی سالاری دێوان، ئەو دوو گەمالە برای من. هەر کە بابم کوچی دواي کرد، سەئ ھەزار دیناری زێری لە پاش خۆی بەجی ھیشت. ئەمن لە دووکانیک خەریکی کړین و فرۆشتن بووم، براکەبی دیکەم چوو بۆ سەفەر. دواي سالیک بە دەستی بەتال گەراوہ. ئەمن ئەوم بردە دووکان و ھەزار دیناریشم سەرمايە دايە. چەند رۆژیک پێکەوہ بووین. پاشان ھەردووک براکەم ساز بوون بۆ سەفەر و داوایان لە منیش کرد لەگەلیان بچم. من پیم خوش نەبوو، لەگەلیان نەچووم. باسی سەختی و دەردەسەری سەفەر و زیانە کەبیم بۆ کردن و ئەوانیش پاشگەز بوونەوہ.

"شەش سال بەو شێوہیە ھەریە کەبی لە دووکانیک دانیشتین. دواي ئەوہ ئەمنیش لەگەل ئەوان ریک کەوتم و دەستمايە کەمان بژارد، شەش ھەزار دینار بوو. ئەمن گۆتم با نیوہی ئەوہ لە ژێر زەویدا بشارینەوہ تا ئەگەر ھاتوو دەستتەنگ بووین و کارمان پێی بوو. ئەو نیوہیەش بکەین بە سەرمايە و بازرگانی پێوہ بکەین. پێشنیارە کەبی منیان بە دل بوو. چۆنم گۆت، ئاویان کرد و ئەوجار سواری پاڤۆر بووین بۆ سەفەر.

"یەک مانگی تەواو بەسەر دەریاوہ بووین ھەتا گەیشتینە شاریک، کەل و پەل و شتەکانمان بە نرخیکی زۆر باش فرۆشت و یەک بە دە خێریان بۆ کردین. ئینجا چووینەوہ قەراخ دەریا درێژە بە سەفەرە کەمان بەدەین. لەوئ کچیکمان دیت جل و بەرگیکی شەری لە بەردا بوو. کچە پێی گۆتم: 'تۆ چاکە یەکم لەگەل بکە، چاکەت دیتەوہ رێ.' گۆتم: 'دەبیاشە، دەلێی چی بکەم؟ چیم لە دەست دئی؟' گۆتی: 'بمخاوە و لەگەل خۆت بمبە بۆ شاری خۆت.' من زگم پێی سووتا و قەبوولم کرد.

"لەگەل خۆم بردمە نێو پاڤۆرە کە. جلی زۆر جوان و بەنرخم لە بەر کرد. شوینیکی خوش و جوانم بۆ تەرخان کرد و دلەم دايە و لە براکانم داڤرام و شەو و رۆژ لەگەل ئەو رامدەبوارد. براکانم ئێرەبیان پێ دەبردم و چاویان لە مالم بربووو. لەسەر کوشتنم ساخ ببوونەوہ. کاتیک لەگەل ئەو کچە خەوتبووین، ئیمەیان لە دەریا ھاویشت.

"ئەو كچە ھەر لەرپۆھ بوو بە دىئويك و ئەمنى ھەلگرت و بردمى بۇ دوورگەيەك داينام و ماوھى چەند كاتژمىريك ون بوو. دواى ئەوھ ھاتەوھ لام و گوتى: 'ئەمن لە تۆرەمەى ۱ پەرييانم و كاتيك تۆم بينى تۆگر و ئەفیندارت بووم و لە بيجمى مرۆفدا ھاتمە لات. ئىستا دەمھەوئى براكانت بە تۆلەى خراپەكارى بكوژم.' ئەمن زۆرم پىن سەھير بوو. داوام لىن كرد لە كوشتنى براكانم پاشگەز ببیتەوھ و سویندم دا و گوتم: 'ئەوان ھەرچىيەك بىن، براى من.' دوايە پەرى لە چاوليكدانليكدانى منى وھ ھەوا خست و لە بەردەركى مالى خۆمان داينام. "

"ئىدى دەرگام كۆرەوھ و چووم ئەو سى ھەزار دینارەم كە لەژىر خاك شارەدبوومانەوھ، دەرهیناوە و لە دووكان دانیشتم.

"كاتيك ئىوارە لە دووكان بۇ شىو ھاتمەوھ مالى. ئەو دوو گەمالەم دیت لە ھوشە بەستراپوونەوھ. ھەر كە ئەو دووانە چاويان بە من كەوت، دەستيان بە كلكەسووتە كرد و بە دەورمدا ھەلدەسووران و ئەسرين بە چاوەكانياندا دەھاتە خوارى. ئەمن نەمدەزانى چى روى داوھ. لە ناكاو ئەو كچە ھاتە پىشى و گوتى: 'ئەوانە براكانى تۆن و ھەتا دە سال ھەر ئاوا دەمىننەوھ.' ھەر بۆيە من ئەو دوو گەمالە لەگەل خۆمدا دەگىزم ھەتا دە سالەكە تەواو بىن و لەو بەلایە رزگاريان بىن. كاتيك بىزەدا ھاتم و بەسەرھاتى ئەو پیاوھم دى، لىزە نەپۆيشتم گوتم بزانم چارەنووسى بە كوى دەگا.

"كاتيك چىرۆكى پىرەكە لىزەدا كۆتای ھات، دىئوھ گوتى: "چىرۆكىكى خوش بوو. ئەوھ لە سىنەكەى دىكەى خوينى ئەو بازرگانە خوش بووم."

چىرۆكى كابرا پىرە و يەستەرەكەى

"كە چىرۆكى پىرى دووھم تەواو بوو، پىرى سىيەم بە دىئوھى گوت: 'ئەمنىش بەسەرھاتىك ھەيە لە بەسەرھاتى ئەو دووانە سەرسوورھىنەرتەر. رىم بەدە با بىگىرەمەوھ، ئەگەر بە دلت بوو، لە باقى خوينى ئەو كابرايە خوش بە.' دىئو گوتى: 'بىگىرەوھ.'

"كابرا پىرە گوتى: 'ئەى پاشاى دىوان، ئەو يەستەرە ژنى من بوو. سەفەرىك بۇ ھاتە پىشى. سالىك بە شاراندا سوورامەوھ. دواى سالىك گەرامەوھ، شەو بوو گەيشتمەوھ مالى. ژنەكەم دیت لەگەل كۆيلەيەكى رەشدا خەوتووه. ژنە كە منى دیت، ھەستا گۆزەيەكى ئاوا ھىتا و دۆعايەكى بەسەردا خویند و بە منیدا كرد. من لە جىئوھ بووم بە سەگ. ئەمنى لە مالى دەركرد. لە دەرگا ھاتمە دەرى و بە كۆلان و شەقاماندا سوورامەوھ؛ ھەتا تووشى قەسايىيەك بووم، لەوئى كەمىك ئىسك و شت خوارد. كاتيك قەساب وىستى بەرەو مال

۱. تۆرە: نەوھ و نەتیزە، وەچە. رەچەلەك.

بیته وه، منیش به دوایدا رزیشتم. که گه پیشتینه وه به رده رگای مالی قه سابه که، کچی قه سابه که رووی خوی لئ گرتم و گوتی: 'ئه یرو بابا! ئه و پیاوه غه وار هیته بق هینا وه ته وه مالی؟! قه سابه گوتی: 'پیاوی غه وار چیه؟ کوا؟' کیژه که ی گوتی: 'ئه و سه که پیاوی که ژنه که ی جادووی لئ کردو وه و کردووی ته ی به سه گ. ئه من ده توانم وه ک خوی لئ بکه مه وه.' قه سابه به کچی گوت: «دا تو خودا چاکی که وه خیرت ده گاتی.» کچه گوزه یه کی ئاو هینا و ودمی به سهردا خویند و به منیدا کرد. من هاتمه وه سهر بیچمی خوم و ده ست و لاقی کچه م ماچ کرد و تکام لئ کرد به جادوو ژنه که ی من بکا به یه ستر. له و ئاوه که میکی به من دا و گوتی: 'کاتیک ژنه که ت له خه ودا بوو، که میکی له و ئاوه پیندا بکه. ده بی به و شته ی ده ته هوئ.' ئیدی منیش ئاوه که م برد و پیمدا هه لپرژاند و داوام کرد بی به یه ستر. له ریوه بوو به یه ستر، که یه ستره که ئه و یه ستره یه. یه ستر سهری جوولانده وه و وه ک ئه وه ی به ئاماژه قسه که ی سه لمینئ. دیوه له و په ری سهر سوورماندا که یفی ساز بوو و له خوینی بازرگان خوش بوو و ئازادی کرد.

که شه هرزاد چیرۆکه که ی گه یشته ئیره، بوو به روژ و بیده نگ بوو. خوشکه چکوله که ی، دنیازاد، گوتی: "دیده، چیرۆکیکی خوش بوو." شه هرزاد گوتی: "ئه گهر بمینم و پاشا نه مکوژئ، سه بیه شو چیرۆکی راوچیتان بق ده گیزمه وه که زور له وهش خوشتره." پاشا له دلی خویدا گوتی: "چیرۆکیکی خوش بوو. ده لئیم، نه یکوژم تا چیرۆکه که ی دیکهش ته واو نه کا."

که خور هاته سهرئ، پاشا چووه دیوان و خه ریکی کاروباری ولاندار ی بوو. دره نگانیک له دیوانه وه چووه وه حه ره مسه را که ی.

که شەوی سێبەم ھاتەوہ

جیرۆکی راوچی

شەھرزاد گوتی: "خاوەنشکۆ، دەگێرنەوہ راوچیھەکی گەراوہ^۱، ژنیک و سێ مندالی ھەبوو، لە دنیادا چی شک نەدەبرد. ھەموو رۆژیک دەچوو بۆ قەراخ دەریا و لە چوار جاریش زیاتر تۆری لە ئاو نەدەھاویشت.

"رۆژیکیان چووہ قەراخ دەریا و تۆری لە ئاو ھاویشت و سەعاتیک راوہستا. پاشان ویستی تۆرەکە ی دەرکیشی، دیتی زۆر قورسە. زۆری ھیز لە خۆی دا، بۆی دەرنەکش. لە قەراخ دەریاکە سینگیکی دا کوتا و تۆرەکە ی لێ بەستەوہ و بۆخۆی چووہ ئاوہکەوہ. ئەوھندی ھیزی تیدا بوو، ھەولێ دا و داوہکە ی دەرکیشا دەری. تەماشای کرد کہ لاکێ کہ ریک بە داوہکەوہ بوو. مات بوو، گوتی: 'تەمەشا ئەو بەشە ی بە قسەت من بوو.' ئیدی دیسان داوہکە ی لە ئاوہکە ھاویشتەوہ و ماوہیک راوہستا. کاتیک ویستی داوہکە ی دەرکیشی، دیتی لە جاری دیکە قورسترە. گوتی: 'رەنگە ماسیھەکی گەورە ی پیوہ بووبی.' بۆی چووہ نیو ئاوہکەوہ، بە ھەزار زەحمەت و دەردیسەر دەریکیشا. سەیری کرد کہ کووہیھەکی گەورە یە. پرە لە خیز و گل. بە ناڕەحەتیھەوہ گوتی:

'ئەگەر بەختەوہری، بە زۆر وەگیر کہ وتبا
ئای حەیات دەبوا بۆ ئەسکەندەر بووبا'

"ئیدی کووہیھەکی شکاند و تۆرەکە ی لە دەریا ھاویشتەوہ. پاش ماوہیک تۆرەکە ی دەرکیشا، دیتی شووشە و سوالەتی پیوہ ھاتوہ، ئەو شینەرە ی خویندەوہ:

'ئەگەر بە ھەول و تیکۆشان، کاریکت بۆ پانەپرا
لە بەرژوہندی خۆتایە، ئەو کارە بسپیژی بە خودا'

"دوای ئەوہ سەری بەرەو ئاسمان بەرز کردەوہ و گوتی: 'خودایە! من لە چوار جار زیاتر تۆر لە ئاو ناھوم و ئەوہش جاری چوارەممە.' ئیدی نیوی خودای ھینا و تۆرەکە ی ھاویشتەوہ نیو ئاوہکە.

ماوہیک تێپەری، ویستی دەریبھینتەوہ، دیتی زۆر قورسە. دیسان تۆرەکە ی بە

^۱ گەراوہ: کەسیک تەمەنی مامناوندی تێپرانندوہ و پیری ھەنگاو دەنی.

سینگیکه وه بهسته وه و و خوی له ده ریاکه هاویشته. به هیز و قوه تیکی زوره وه توره که ی ده رکیشا ده ری. سهیری کرد نه وه کووپه یه کی فافونه که سه ره که یان به قه لایی و به موری حه زره تی سوله یمان مۆر کرد وه. که ماسیگره که نه وه ی دیت، دلئ گه شاوه و به که یفسازییه وه گوتی: 'ده بی سه ره که ی بکه مه وه.' به کیردیک قه لاییه که ی له سه ر فافونه که لا برد و سه ره ونخوونی کرد. که میکی راوه شاندا بۆ نه وه ی نه گه ر شتیکی تیدا بیت برژینه خواری. دوکه لیکئی لی هاته ده ری و به ره و ژور هه لکشا.

"راوچی سه ری سوور ما و به حه په ساوی له دوکه له که راما تا نه وه ی که له ئاسماندا له شوینتیکا کۆ بووه وه و له نیو نه و دوکه له دا دیوئیک هاته ده ری. دیوه سه ری له هه وران ده خشا. راوچی که نه وه ی دیت، له ترساندا ده له رزی و تقی له زاریدا وشک بوو. به لام دیوه که که راوچییه که ی دیت، ده سستی کرد، به باسی بیهاوتابوونی خودا و حه زره تی سوله یمان و، گوتی: 'پینغه مبه ری خودا، من مه کوژه. له مه به دوا بیفرمانی تو ناکه م.' راوچی گوتی: 'هوی دیوه که، ئیستا ئاخزه مانه و هه زار و هه شت سه د سال له زه مانی سوله یمان تیپه ریوه. بۆم بگیره وه بزانه چت به سه ر هاتوه.'

"دیوه که گوتی له راوچییه که بوو، گوتی: 'هوی تو کئی؟ ئیستا ده تکوژم.' راوچی گوتی: 'نه وه پاداشی نه وه یه، تو م له و زیندانه رزگار کرد؟' دیوه گوتی: 'به لی، چونکه تو ده بی هه ر بمری. ئیستا بلئ بزانه چۆنت بکوژم؟' راوچی گوتی: 'تاوانی من چییه که ده بی هه ر بکوژیم؟' دیو گوتی: 'گویی له به سه رهاتی من بگره.' راوچی گوتی: 'باشه بیگیره وه، به لام زوری دریزه مه ده یه که له ترسان خه ریکه گیانه ده رچن.'

دیوه گوتی: 'من و 'سه خرولجن' نافه رمانی سوله یمانان کرد و باوه رمان به خودا که ی نه کرد. نه و 'ئاسه فی کوری به رخیا' و هه زیری خوی نارده شوین من و منی برده لای سوله یمان. په رستن و گویرایه لییان له من ویست. نه من نافه رمانیم کرد. ئیدی داوای نه و خومره یی کرد، بۆیان هینا و منی له وئ خست و به قورقوشم زارکه که ی دادا و موری کرد. فه رمانی دا له ده ریایان هاویشتم.

"'حه وت سه د سال له بن ده ریادا مامه وه و له دلئ خۆمدا ده مگوت: 'هه رکه س من رزگار بکا، له مالی دنیا بی نیازی ده که م.' که س منی له و دۆخه رزگار نه کرد. حه وت سه د سالی دیکه مامه وه، له دلئ خۆمدا گوتم: 'هه رکه س رزگارم بکا، ده رکی ته واوی خه زینه کانی دنیا ی به روودا ده که مه وه.' که س منی رزگار نه کرد. چوار سه د سالی دیکه مامه وه، له دلئ خۆمدا گوتم: 'هه رکه س من رزگار بکا. به هه ر شیوه یه ک نه و بۆخوی پنی خوش بی، ده یکوژم. له و فه رانه دا بووم که تو منت هینا ده ری و مۆرت له خومره که کرده وه. ئیستا بلئ بزانه چۆنت بکوژم؟'

”راوچی که ئهوهی بیست، واقی وپ ما و دهستی به گریان کرد و له بهری پاراوه که بیبه خشی. دینه که گوتی: ‘بیجگه له کوشتن ریگایه کمان نییه.’

”راوچی که مهرگی هاته بهرچاو، گوتی:

دۆستی خوشه ویست، بۆ بوویه دژمن
بۆ دهبوو تو وا بکهی له گهل من
من ته واو پشتتم به تو به ستووه
ئه تو و کوشتنی منیان نه گوتووه

”دیو گوتی: ‘دل به دنیا مه به سته، چونکه بیجگه له مردن، ریگایه کت نییه.’ راوچی له دلی خۆیدا به خۆی گوت: ‘تو مروقی و ئه و توره مهی جنۆکه. تو ده بی له بیر کوشتنیدا بی.’ ئیدی به دینه کهی گوت: ‘ئیسستا که هر ده مکوژی، تو ئه و خودایه پیم بلن ئه تو به و قه لافه ته وه چۆن له و کووپه یه دا جینگات بووه ته وه؟’ دیو گوتی: ‘یانی تو گومانته هه یه که من له و کووپه یه دا بوویم؟’ راوچی گوتی: ‘هه تا به چاوی خۆم نه بیینم، باوه ر ناکه م.’”

لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی پین هات و شه هرزاد درێژه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه وینکی دیکه.

که شوی چوارهم هاتوه

"گوتی: 'خاوهنشکو، که راوچی به دیوی گوت تا به چاوی خۆم نهیبینم باوهر ناکه، دیوه بوو به دووکل و بهرهو ژوور هه لکشا و لول بووه وه بۆ ناو کوپه که. راوچی به له ز موره کهی به سهر کوپه که دا گرتوه و بانگی دیوه کهی کرد و گوتی: 'ئیسنا چت لی بکه؟' دیوه ویستی بیته ده ری، که چی نهیتوانی. زانی راوچییه که بهندی کردوه و موری سولهیمانی پیغه مبهری له سهر داوه ته وه. ئیدی راوچی کوپه فافونه کهی هه لگرت و بریدییه قه راخ ده ریا که. دیوه گوتی: 'ده ته هوی چ بکه؟' گوتی: 'ده مه هوی بتخمه ده ریا وه تا هه تایه له ویدا بمینی وه.' دیوه هاواری کرد: 'موره که له سهر کوپه که لا به و نازادم که تا خه لاتیکی باشت وه گیر که وئ.' راوچی گوتی: 'درو ده کهی. نه و چیرۆکهی ئیمه وه کوو چیرۆکی وه زیری یوونانشا و حکیم روویان ده چن، که نه ویش ناوا بوو:

چیرۆکی یوونانشا و حکیم روویان

" له ولاتی فورس و روویان پاشایه کی لی بوو، یوونانشایان پی ده گوت. نه و پاشایه تووشی نه خۆشی گولی ببوو. به جۆریک که حکیم و نوشداران زه مانای خۆی له چاره سه ربوونی دلسارد ببوون. رۆژیک هه کیمیکی پیر و به نیوه وه چوو ری که وته نه و شاره. حکیم روویانیان پی ده گوت. حکیم روویان شاره زای زمانه کانی یوونانی و رومی و عه رهبی و فارسی بوو، ههروه ها زانیاری له سهر تایبه ته مندی چاک و خرابی هه موو جۆره گزۆگیا و گه لایه ک بوو.

" وا بوو حکیم چه ند رۆژیک له وئ ماوه و بیستییه وه که پاشا گول بووه و نوشداران و هه کیمان ناتوانن چاره سه ری بکه ن. هه ستا چوو بۆ لای پاشا و کورنووشی بۆ برد و پیی راگه یاند که حکیم و نوشاره و گوتی: 'گه وره م، بیستومه جه سته ت ناساخه و تا ئیسنا بۆیان چاک نه بووه ته وه. نه من ده مه هوی چاره سه رت بکه م، به بی نه وه ی گیراوه یه کت ده رخوارد بده م و رۆنت پیا بساوم.'

" یوونانشا پیی سه یر بوو، گوتی: 'جا چلۆن ده توانی به بی داووه ده رمان چاره سه ر بکه ی؟ نه گه ر وه ها کاریکت پی بکری، نه وه له مالی دنیا بی نیازت ده که م و هه ر ناواتیکی هه تیی، وه دی دینم. به لام چ رۆژ و سه عاتیک چارم ده که ی؟ حکیم، تۆزیک له و کاره دا په له بکه!' حکیم کورنووشی برد و گه راوه مالی، خۆی بۆ چاره سه رکردنی ئاماده کرد.

" رۆژی دوایی هاته وه لای پاشا و گوتی: 'نه و رۆ ده ست ده گو و گوچانه که ت و برۆ

بۆ گۆرەپانی گۆیین. کاتیک پاشا به گۆ و گۆچانهکه یه وه چوو گۆرەپان، هه کیم پرویان هاته لای و دهرمانیکی دایه و گۆچانهکه ی لای وه رگرت و گوتی: 'ئاوا بیگره و هه تا هیزت تیدایه لینی ده تا دهستت ئارهق دهکا و وردهورده تهواوی گیانیشت شه لالی ئارهق دهیی. پاشان بچوووه له مائی ئاویک به خۆندا بکه و پاش گه رماوه که تاویک بخهوه و بزانه وردهورده له دهستت را دهست به چاک بوونه وه دهکات و هه موو گیانت چاک ده بیته وه و تهواو بوو.'

" 'پاشای یوونان له ریوه سوار بوو، گۆچانهکه ی به دهسته وه گرت و به ردهوام له گۆیه که ی دا. تا وای لای هات دهست و له شیی تهواو ئارهقی کرد. هه کیم پرویان زانی دهرمانه که کاری خۆی کردوه، گوتی: 'ئیستا یه کسه ر برۆوه ئاویک به خۆندا بکه و پاشان لینی بخهوه.'

" 'پاشا گه راوه مائی و یه کسه ر چوو گه رماوه که بۆ خۆ شوشتن. هاته ده ری و خهوت. کاتیک له خه وه ستا، دیتی تهواو چاک بووه ته وه. له شی وه ک جاران سه پی سه پی بووه ته وه. ئیدی دلخۆش و شادمان بووه وه.

" 'رۆژیکی دیکه هه کیم هاته وه بارهگا و کورنۆشی برد و پرو به شانشینه که راوه ستا و گوتی:

جهستهت پیویستی به نوشدار نه بی
بی وه ی بی و هیچکات، بارت لار نه بی
سلامه تی تو، رهحمه ته بۆ مه
خهزان میوانی، شای به هار نه بی

" 'هه کیم شیعه ره که ی تهواو کرد. پاشا هه ستا هه کمی له ئامیز گرت و له په نا خۆیدا داینا. دوا ی ئه وه سفره راخرا و خوارده مه نی جۆراوجۆر داندر و دانیشتن نانیان خوارد. تا درهنگانیک خه ریکی قسه وباس و خوارده وه بوون. ئه و جار پاشا دووه زار دیناری زیڕ و دیاری گرانبایی دا به هه کیم. هه کیم گه راوه مائی و پاشاش به دلکی خۆشه وه دانیشت و سپاسی ئه و چاکه یه ی ده کرد که هه کیم له گه لی کردبوو.

" 'رۆژی دواتر پاشا چوو وه دیوه خان، هه کیمیش هاته بارهگا کورنۆشی برد. پاشا له لای خۆیه وه داینا. که هه کیم ویستی بگه ریته وه، پاشا هه زار دیناری زیڕ و دیاری و خه لاتیکی زۆری دایه. نیوانی پاشا و هه کیم ئاوا ی لای هات.

" 'به لام وه زیری پادشا پیاییکی به رچاوته نگ و ناچسن بوو. کاتیک ئه و دیاری و چاکه

و به خشینه و هیهی دیت که پاشا له گهل حه کیمی ده کرد. ئیرهیی پین برد و رقی لی هه لگرت. ههستا چوو هه خزمهت یوونانشا و کورنووشی بۆ برد و گوتی: 'گه ورهه، پاشا، دهست و پتوهند و پیاوهکانی تۆ له سه ریانه له وهی ده بیینن، جه نابت ئاگادار که نه وه و نه گهر پیشنیاریکی باشیان به زهیندا بئ، بیدرکینن.' پاشا گوتی: 'بلن بزانه چی بووه.' وه زیر گوتی: 'پیشنیان گوتویانه هه رکهس دواپوژی خوئی له بهرچاوه نه گری، مالویران ده بئ. ئه من زۆر نیگه رانه له وهی که ده بیینم پاشا بئ ئه وهی به خوئی بزانه، به به خشش و چاکه له گهل دژمن و نه یاری خوئی ده کا و چال بۆ خوئی هه لده قه نن.' پاشا که گوتی له وه بوو، ویک هات و رهنگی په ری. له وه زیری پرسی: 'کی نه یاره؟' وه زیر گوتی: 'حه کیم روویان دژمنی قهسته سه ری پاشایه.' پاشا گوتی: 'چۆن ئه وه نه یاری منه له کاتیکدا ئاوا به ئاسانی منی له وه هه مووه ئیش و ئازار و ناره حه تیبه رزگار کرد؟ نه گهر ئه وه بکه مه شه ریکه و لات و پاشایه تیبه که شم، هیشتا ناتوانم وه لامی یهک له سه دی چاکهکانی بده مه وه. پینم وایه هه ر له بهر ئیرهیی خوئی وا ده لئی و ده لئی به شکم بیکوژی. پاشان په شیمان بمه وه هه روهک چۆن سیند باد پاشا په شیمان بووه وه.' "

لیزه دا بوو، ماوهی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی پین هات و شه هرزاد درێژهی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه ویکي دیکه.

که شوی پنجم هاتوه

چیرۆکی سیندبادپاشا

شهرزاد گوتی: "خاوهنشکو، وهزیر گوتی: 'بهسههاتی سیندبادپاشا چونه؟' گوتی: 'دهگیرنهوه یهکیک له پاشاکانی ولاتی پارس هه میسه دهچوو بۆ راو و سهیرانی پین خۆش بوو. بازیکه هه بوو بۆخوی دهسته موی کردبوو، شهو و رۆژ له گهلی بوو، لئی دوور نه ده که وتهوه. قاپیلکه یهکی زیرینی بۆ بازه که ی ساز کردبوو. به ملیدا ده کرد، کاتیک تینوی ده بوو لهو قاپیلکه یه ناوی ده خواردهوه.

" رۆژیک پاشا، بازه که ی به دهسته وه گرت و له گه ل پیاوه کانی چوو بۆ راوگه، بۆسه یان ناوه و مامزیک که وته ناو بۆسه که یانه وه. پاشا گوتی: 'مامزه که له لای هه ر که سه وه ده رچی، ده یکوژم.' پیاوه کانی ده وری مامزه که یان دا. مامز هات بۆ لای پاشا و جیفرکی له خوی دا و به سه ر پاشادا بازی دا و ده رچوو. پیاوه کان چاویان له یه کتر کرد. پاشا به وه زیری گوت: 'ده لاین چی؟' وه زیر گوتی: 'پاشا بۆخۆت فه رموت مامزه که به لای هه رکه سدا ده رچی، ده یکوژم. ئیستا مامزه که له لای توه ده رچوو.'

" پاشا گوتی: 'دوای مامزه که ده که وم، هه تا نه یگرم نایه مه وه.' ئیدی که وته شوین مامزه که. بازه که له سه ر سه ری مامزه که ی نیشته و نه وه نده ی به دندووک له چاوه کانی مامزه که دا هه تا کویری کرد و نه یتوانی هه لئ. نه و جار پاشا گه یشتی و مامزه که ی سه ر بپی و خستیه پاشکوی خوی. زوری تینوو بوو. چوه ژیر سینبه ری داریک، دیتی نه وه تکه تکه ناو له دره خته که وه ده تکی. قاپیلکه که ی له ملی بازه که کرده وه و پپی کرد له ناو ویستی بیخواته وه، بازه که بالیکی له قاپیلکه که دا و رشتی. پاشا دیسان قاپیلکه که ی پر کرده وه و وه زانی بازه که تونیه ته ی بوی برده پینش، دیسان بالیکی لئ دا و رشتی. پاشا دیسانه وه پپی کرده وه و بردی بۆ لای نه سه په که. بازه که نه و جاریش بالیکی لیدا و رشتیه وه. پاشا تووره بوو، گوتی: 'نه بۆخۆت ناوت خوارده وه نه هینشت من و نه سه په که بیخۆینه وه.' ئیدی چه قویه کی ده رهینا و بالی کرد. بازه که به ئاماژه پاشای تیگه یاند چاویک له سه ر داره که بکه. پاشا چاوی له سه ر داره که کرد. ماریکی دیت که تکه تکه ژه هر له زاری ده تکا خوارئ. ئینجا له بالکردنی بازه که په شیمان بووه وه و بازه که ی به ده سه ته وه گرت و گه راوه قوناخه که ی خوی. مامزه که ی به به رپرسی چیشته خانه سپارد و بۆخوی له سه ر ته خته دانیشته. بازه که شی به ده سه ته وه گرت. دوای ئیستیک بازه که قیژه یه کی لئ هات و مرد. پاشا مات و مه لول و په شیمان بوو.'

" که چیرۆکه که ی یوناندا گه یشته ئیره، وه زیر گوتی: 'پاشا نه گه ر به گوینی من بکه ی،

رزگارت دهبن، دهنّا تیندا دهچی، هر وهکوو چۆن وهزیر فیلی له کوپی شا کرد و بوخوی تیندا چوو. پاشا گوتی: 'ئو چیرۆکه کامهیه؟'

چیرۆکی وهزیر و کوپی پاشا

"وهزیر گوتی: 'بیستوومه پاشایهک له پاشاکان کوپیکی هه بوو. کوپه ویستی بچی بو ڤاو، پاشا وهزیری لهگه‌ل نارد. ئەوان که هر وا له نیچیر دهگه‌ڤان توشی مامزیک بوون. وهزیر گوتی: 'ئو مامزه بگره.' شازاده ئەسپه‌که‌ی تاو دا. مامزه وهک تیر ده‌رچوو، شازاده‌ش به دوایدا تا له چاو ون بوون. شازاده مامزه‌که‌ی لئ ون بوو. لهو بیروونه‌دا سه‌رگه‌ردان مابوووه و نه‌یده‌زانی بو کامه لا بچی. لهو کاته‌دا کچیکی دی ده‌گریا. پینی گوت: 'ئه‌تو کئی و بوچی ده‌گری؟' کچه گوتی: 'ئه‌من کچی پاشای هیند بووم. سوار بووم و چووم بو ڤاو، خه‌وم لئ که‌وتبوو له‌سه‌ر ئەسپ که‌وتبوومه خوار. که هاتمه‌وه سه‌ر خۆ و هه‌ستامه‌وه پیم سه‌یر بوو، نه‌مه‌ه‌زانی له کویم و ده‌بنی به‌ره‌و کام لا برۆم. ئیدی لیزه مامه‌وه.' شازاده به‌زه‌یی پیندا هات و هه‌لی گرت و خستیه سه‌ر زینه‌که‌ی و ڤویشتن، ڤویشتن تا که‌یشتنه دوورگه‌یه‌ک. کچه داوای له شازاده کرد له زینه‌که‌ دایبه‌زینی. که دایگرته خوارئ، دیتی ئه‌وه دیوه‌زمه‌یه‌کی گه‌وره‌یه و هه‌رای مندا‌له‌کانی ده‌کا و ده‌لی: 'وه‌رن مرۆفیکی قه‌له‌وم بو هیتاون بیخۆن.' شازاده که ئه‌وه‌ی بیست، ده‌ستی له خۆی شوشت و له ترسان ته‌واوی گیان که‌وته له‌رزه. دیوه‌زمه گوتی: 'بو ده‌ترسی؟ مه‌گه‌ر تو شازاده‌نی؟ بوچی به سامانی بابت خۆت له ده‌ست دژمنت ڤزگار ناکه‌ی؟' شازاده گوتی: 'دژمنی من هر گیانی منی ده‌وی، زیری ناوی.' دیوه‌زمه گوتی: 'بوچی هاواری خودا ناکه‌ی.' شازاده سه‌ری به‌ره‌و ئاسمان هه‌لینا و گوتی: 'ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی هر کات لێقه‌وماویک هانات بو بینئ به هانایه‌وه دئی، ئه‌وه‌م له کۆل بکه‌وه. چونکه تو هه‌رچی بته‌هوی، له ده‌ستت دئ.' ١ دیوه‌زمه‌که که ئه‌وه‌ی بیست، له‌سه‌ر ڤیگای شازاده لا چوو.

١. قَالَ تَمَالَ: ﴿أَمِنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْفِي السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ﴾ أَيْ لَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُوت ﴿٣٥﴾ النمل: ٦٢

واتا: ئایا ئه‌و شته هه‌چ له‌بارا نه‌بوانه‌ی بی گیان و هه‌ستن باشن بو خودایه‌تی و شیاوی په‌رستش بو کردن؟ یان ئه‌و خودایه‌ی به‌هانای لئ قه‌وماو داماوانه‌وه دئ ئه‌گه‌ر هاواری لئ بکه‌ن، ناخوشی و ته‌نگانه‌و به‌لایان له‌سه‌ر لاده‌باو ده‌یانکاته جیگرو میراتگری پیشینان، چین له‌دوای چین ده‌یانکاته میراتگری به‌کتری! ئایا ده‌گونجئ ئه‌و خودایه‌ی ئه‌وه زات و صیفاتنی خودایه‌کی تری له‌گه‌ل دا بی؟! ئایا جگه له‌خودای زاناو داناو به‌توانا که‌سیکی تر هه‌یه ئه‌و کرده‌وه و صیفاتانه‌ی لئ بوه‌شیته‌وه؟ که‌سیکی تر هه‌یه شیاوی لئ ڤارانه‌وه‌و عیبادت بو کردن بی؟ ئای چه‌ند به‌که‌می یادی نیعمه‌ته‌کانی خوا ده‌که‌نه‌وه، چه‌ند سه‌له‌و پئ نه‌زانن؛ چه‌ند غافل و بی ئاگان له‌وکه‌سه‌ی شاره‌زایتان ده‌کا بو ڤیازی حه‌ق و راست و زه‌وی بو رام کردن، هۆکاری تیندا

شازاده گهراوه لای بابی و بهسرهاتی وهزیری بۆ بابی گتیراوه.

" پاشا، ئیستا تۆش نهگه به قسهی حهکیم روویان بکهی، نهوه پیلانیک بۆ کوشنتت داده ریژی و بهو زووانه دهکوژنی. ههروهک چون بیری بۆ چاکبوونهوت کردهوه. یوونانشا گوتی: 'راست دهکهی، نهو چون توانی ئاوا به ئاسانی من له نهخۆشی گولی رزگار بکا. ئاواش دهتوانی چهپکه گولیکم بداتی بۆنی پتیه کهم و له عهرزیم بدا. ئیستا بلێ بزانی، چ بکه باشه؟' وهزیر گوتی: 'بیکوژه و با له دهستی رزگارت بی. پتیش نهوهی نهو پهندیکت بهسهر بی، نهتو دهستی خۆتی لی بوهشینه و تهواوی که.' له رتیه یوونانشا حهکیم روویانی بانگ کرد. حهکیم روویان هات و کورنۆشی بۆ برد. تهخت و شاقهلی ماچ کرد و گوتی:

شای شایانی تۆ، خودا یارت بی
خۆشبهختی ژیان، له سهه خوانت بی
سههرکهوی دایم به سهه دژمندا
دژمن پی ملی تۆ و بیرارت بی

" ديسان پیندا هه لگوت:

دهمار بفرۆشه بهسهه شایاندا که شایانی تۆ
خۆ بگره له ئاست میرانی تردا، میر میرانی تۆ
خهمی شهه مهخۆ سههرکهوتنی تۆ سوور و عهیانه
چون ویستی مهحموود، سنووری نییه و ههموو جیهانه

" ديسانه که گوتی:

زۆر ژیری تۆ، هاوتات نییه بۆ وردبینی
پالهوانی تۆ لیت جوانه رهمپ وهشیننی
هیممهتی تۆ له بهرزیدا وهک ههتاوه
ههرجیت بوئی له بهر دهستتدا تولاوه

" که حهکیم روویان شیعههکانی تهواو کرد، پاشا گوتی: 'دهزانی بۆ تۆم بانگ کرده ئیره؟' حهکیم گوتی: جگه له خوا کهس ئاگای پیوار نییه. پاشا گوتی: 'تۆم بۆ کوشنتن

ژیانی بۆ رهخساندن.

۱. واته: 'لا یعلم الغیب إلا الله تعالی'

بانگ کردووه، حکیم به و قسهی سهری سوور ما و چهپهسا. گوتی: 'به چ تاوانیک به ته‌مای بکوژی؟' پاشا گوتی: 'تو سیخوری ۱ و به ته‌مای کوشتنی من هاتووی. پیش نه‌وهی تو من بکوژی، نه‌من تو ده‌کوژم.' له و جه‌نگه‌یه‌دا پاشا شیروه‌شینی بانگ کرد و ناماژه‌ی بۆ کوشتنی کرد. حکیم گوتی: 'من مه‌کوژه، با خودا تو نه‌کوژی.' پاشا گوتی: 'تا تو نه‌کوژم، دلم ناحه‌سپته‌وه و له نه‌ماندا نابم. هه‌رده‌م ده‌ترسم به شتیکی هیچ له نیوم به‌ری. هه‌روه‌ک چون گوچانت دا ده‌ستم و منت له ده‌ست گولی رزگار کرد.' حکیم گوتی: 'پاشا، جوابی چاکه‌ی من نه‌وه نییه.' پاشا گوتی: 'چار نییه، ده‌بئ بکوژرئی.' حکیم روویان که لئی روون بوو ده‌کوژرئی. نار‌ه‌ه‌ت بوو، ده‌ستی کرد به گریان و له و چاکه‌یه به‌شیمان بووه‌وه که له‌گه‌ل پاشای کردبوو و گوتی:

له‌م ئاخیری زه‌مانه‌دا قاتی و قیری وه‌فایه
جیی زانا و بلیمه‌تان، سووچ و کونج و په‌نایه
تو خافلی له زه‌مان، هه‌ر ئه‌ویش قاتلی تویه
زانا و مه‌زن لی که‌وتوون، رۆژ رۆژی به‌ره‌لایه

" ئینجا شیروه‌شین چووه پیشی و هه‌لی کینشا شیره‌که‌ی، چاوه‌رئی فه‌رمانی کوشتن بوو.

حکیم روویان گریا و به پاشای گوت:

ئه‌ی که به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه سی‌به‌ری په‌روه‌ردگار
شی‌یاری لی‌خۆش‌بوونم، خۆش به له منی هه‌زار

" دوا‌ی نه‌وه گریا و گوتی: 'پاشا، پاداشی من نه‌وه نییه، نه‌وه پاداشی تو ده‌یده‌یه‌وه به من، وه‌کوو پاداشی نه‌هه‌نگه‌که وایه که دای به راو‌چییه‌که.' پاشا گوتی: 'چیرۆکی نه‌هه‌نگ و راو‌چی چۆنا‌و‌چۆنه؟' حکیم گوتی: 'پاشا! چۆن له‌ژیر تیخی شمشیردا چیرۆکم بۆ دئی؟ نه‌تو له منی غه‌واره خۆش به، خوداش له تۆش خۆش ده‌بئ.' له‌وه‌ده‌مه‌دا به‌کیک له گه‌وره‌کانی ده‌ربار پایه‌ی شان‌شینی پاشای ماچ کرد و گوتی: 'ئه‌ی پاشا، تکایه لئی خۆش به ئیمه نافه‌رمانیمان له‌وه‌ده‌یه.' پاشا گوتی: 'ئه‌گه‌ر من نه‌وه ده‌کوژم، خۆم ده‌کوژرئیم. نه‌ویک که ده‌توانی به گۆچانیک من له‌وه‌خۆشییه پیسه رزگار بکا. ده‌شتوانی چه‌پکه گولیکم بداتی بۆنی پیوه‌که‌م و تیکه‌وه بگلیم. من پیم وایه نه‌وه شو‌فاریکه و هاتووه بۆ کوشتنی من. ناچارم بیکوژم.'

۱. سیخور: جاسوس، شو‌فار.

” حەكیم كه زانی هەر دهكوژرئ، گوتی: 'پاشا، ئیستا كه قوالت له كوشتنی من هه‌لمالیوه، ریم بده هه‌تا مانی بچم و وه‌سییه‌ت بگم و كتیپێکی هه‌لبێژارده‌م هه‌یه ده‌یه‌نیم به‌ دیاری ده‌ته‌دمی.' پاشا گوتی: 'چۆن كتیپێکه؟' حەكیم گوتی: 'ئەو كتیپه سوود و قازانجی زۆره. كه‌مترین سوودی ئەوه‌یه كه‌ دوا‌ی ئەوه‌ی من سه‌ر ده‌بدریم، پاشا ئەو كتیپه بکاته‌وه له‌لای چه‌په‌وه سێ دیر بخوینێته‌وه، ئەو ده‌م سه‌ری من وه‌ قسه‌ دێ و، پاشا هەر پرسسیاریك بگا، خیرا وه‌لام ده‌داته‌وه.' پاشا ئەو قسه‌یه‌ی پێ سه‌یر بوو. حەكیمی به‌ دارو‌غه‌یه‌ك سپارد، رینیدا بچێته‌وه مانی.

” حەكیم چووه‌وه مانی خۆی. دوو رۆژ له‌ مانی ماوه. رۆژی سێهه‌م هاته‌وه كوشتك و له‌به‌رده‌م پاشا حازر بوو. كتیپێکی كۆن و هه‌نبانه‌یه‌کی چكوله‌ی چه‌رمینی به‌ ده‌سته‌وه بوو. داوا‌ی كه‌شه‌فێکی ١ كرد. له‌ هه‌نبانه‌كه‌ كه‌میكه‌ ده‌رمان رسته‌ سه‌ر كه‌شه‌فه‌كه‌ و گوتی: 'ئەو كتیپه بگه‌ر و ئەگه‌ر سه‌ری منیان بپێ، ئەمر بگه‌ له‌سه‌ر ئەو كه‌شه‌فه‌ی دانین و له‌و ده‌رمانه‌ ئێی ده‌ن با خوینه‌كه‌ی راوه‌ستنی. دوا‌یه‌ كتیپه‌كه‌ بگه‌وه، سێ دیری لێ بخوینێته‌وه، ئیدی هەر پرسسیاریك هه‌یه له‌و سه‌ره‌ی منی بگه‌.'

” پاشا كتیپه‌كه‌ی وه‌رگرت و ویستی بیكاته‌وه. دیتی په‌ره‌كانی كتیپه‌كه‌ به‌ یه‌كه‌وه نووساون. قامکی له‌ ده‌می نا كه‌میكه‌ ته‌ر كرد و چه‌ند په‌رێکی هه‌لداوه. په‌ره‌كان خۆش لێك نه‌ده‌بوونه‌وه. شه‌ش په‌رێکی هه‌لداوه یه‌ك دیریشی نووسراوه تیندا نه‌دی. گوتی: 'حەكیم، خۆ دیرێكم تیندا نه‌دی.' حەكیم گوتی: 'ده‌بێ چه‌ند په‌ری دیکه هه‌لده‌یه‌وه.' پاشا هەر وا به‌ ده‌می قامکی ته‌ر ده‌كرد و په‌ره‌كانی هه‌لده‌داوه، تا ئاخیری ئەو ژه‌هره‌ی حەكیم له‌ كتیپه‌كه‌دا ده‌كاری كردبوو، كاری له‌ پاشا كرد و یه‌ك به‌ خۆی هاواری كرد. حەكیم روویان كه‌ ئاوا‌ی دیت، گوتی: 'پاشا، پێم نه‌گوتی:

ئاگات له‌ ده‌لی، دل به‌ زامان بی
ئیشی زامداران، دلان ریش ده‌كا
تاكو بو‌ت ده‌لوئ، مه‌ئیشینه‌ ده‌لی
دلێکی ئیشا‌و، ژین پر ئیش ده‌كا

” حەكیم هیشتا به‌ته‌كه‌كانی ته‌واو نه‌كردبوو، گیانی ده‌رچوو.

” كاتێك راوچی چیرۆكه‌كه‌ی بیره‌گه‌یان، گوتی: 'دێوه‌كه‌، بزانه‌ كه‌ ئەگه‌ر پاشا به‌ ته‌مای كوشتنی حەكیم روویان نه‌با، خودای مەزن ئەوی نه‌ده‌كوشت. ئەتۆش دێوه‌كه‌، ئەگه‌ر نه‌تووستبا من بكوژی، خودای گه‌وره‌ تۆی نه‌ده‌كوشت.' ”

١. كه‌شه‌ف: سینی بچووك.

لنره دا بوو، ماوهی چیرۆکی ئەمشه ویش کوتایی پین هات و شه هرزاد درنزهی
چیرۆکه که ی هه لگرت بو شه و نیکی دیکه.

که شهوی شه‌شم هاته‌وه

دریژه‌ی جیروکی راوچی

شه‌هرزاد گوتی: "خاوه‌نشکو، راوچی به دنیوه‌ی گوت: 'چونکه تو هه‌لویستت گرتبوو من بکوژی، ئیستا من تو له و کووپه‌یه‌دا به‌ند ده‌کم و له دهریات ده‌هاوم' دنیو که ئه‌وه‌ی بیست، ده‌ستی کرد به گریان و هات‌وهاوار و پارانه‌وه. خودای هینا تکا که نه‌یکوژی و گوتی: 'ئه‌تو به کرداری خوم له‌گه‌لم مه‌جولئوه و خراپه‌ی من به خراپه‌ی پاداش مه‌ده‌وه و مه‌یکه به نه‌قلی 'ئه‌مامه' و 'عاتیکه'. راوچی گوتی: 'نه‌قلی ئه‌مامه و عاتیکه چییه؟ دا بوم بگیریه‌وه.'

"دنیوه‌که گوتی: 'چون ده‌توانم له‌نیو ئه‌و کووپه‌یه‌دا جیروکت بو بگیریه‌وه، ئازادم که با بۆت بگیریه‌وه.' راوچی گوتی: 'ناچارم له دهریات هاوم تا ئیدی نه‌توانی بیته‌وه دهری. ئه‌من زورت له بهر پارامه‌وه و تکام لی کردی، به‌لام تو به‌زه‌بیته به مندا نه‌هات و هه‌ر له سه‌ر کوشتم س‌وور بووی. ئه‌وه به خیر من چاکم له‌گه‌ل تو کردبوو، ئه‌توش ئاوات پاداش ده‌دامه‌وه و ده‌تکوشتم. ئه‌وه منیش تو له دهریا ده‌هاوم و مالئیکش لیره دروست ده‌که‌م و له قه‌راخ دهریا ده‌مینمه‌وه. هه‌رکس هاته ئیره، ئه‌و رووداوه‌ی بو ده‌گیریه‌وه، ناهیلیم کس دهرت بینیته‌وه. با هه‌تاه‌تا له‌و نیوه‌دا ئیش و نازار بکیشی.' دنیو گوتی: 'ئیستا کاتی گه‌وره‌ی و جوامیرییه. ئازادم بکه. به‌لینت ده‌ده‌می قه‌تت خراپه‌ی له‌گه‌ل نه‌که‌م و هه‌تاه‌تایه پشنت به‌ر نه‌دم و نه‌هیلیم پیوستیت به‌کس بی.'

"ئیدی ماسیگر گفتی له دنیوه ستاند و سویندی پین خوارد به خودای میری مه‌زن و ئه‌وجار موری سه‌ری کووپه‌که‌ی لا برد. له‌پر دوکه‌لنیک له کووپه‌که‌هاته دهری و وه‌ه‌وا که‌وت و له‌وئ کۆ بووه‌وه. دنیوکی ناحه‌زی لی هاته دهری و شه‌قنکی له کووپه‌ فافونه‌که‌ دا و له دهریای هاویشت. که راوچی دیتی دنیوه کووپه‌که‌ی له دهریا هاویشت، مه‌رگی به‌ چاوی و خوی دیت و گوتی: 'له‌وه ناچی بزگارم بی.' دوی ئه‌وه هاته لای دنیوه‌که و گوتی: 'ئه‌ی گه‌وره‌ی دنیوان، ئه‌تو به‌لینت به‌ من دا و سوینتد خوارد که کاری نار‌ه‌وا له‌گه‌ل من نه‌که‌ی، چونکه خودا تۆله‌ی منت لی ده‌ستینیته‌وه.' دنیوه پینکه‌نی و گوتی: 'راوچی، به‌دوی مندا وه‌ره. راوچی خوی بو مردن ساز کرد و هه‌ر پویشتن، رویشتن هه‌تا گه‌یشتنه‌ کئوئیک، له‌ کئوه‌که‌ وه‌سه‌ر که‌وتن و له‌وئوه ده‌گه‌ران و به‌سه‌ر بیروونیکی بی کوتاییدا که‌وتن. له‌و بیروونه‌دا گۆلاییکی لی بوو. دنیوه‌که له قه‌راخ گۆلایه‌که‌وه راوه‌ستا و به‌ راوچی گوت: 'تۆرئیک له‌و گۆله‌ هاوئ و چه‌ند ماسی بگره.' راوچی که دیتی ماسی س‌وور و زه‌رد و سه‌پی و شینی تئدایه، پنی سه‌یر بوو. تۆری له‌ گۆله‌که‌ هاویشت. دوی ماوه‌یک دهری

کیتشا. چوار ماسی به چوار بهنگی جیاوازهوهی تیدا بوو. ئیدی دنیوه به راوچی گوت: 'ئو ماسیانه بهروهه بز سولتان تا له مالی دنیا به بی نیازت کا. گهرینی منیش نازاد که نهگه ر نازارم پیت گه یشتین. داوای لیبوررنت لی دهگه م، چونکه من ههزار و ههشت سده سال له نیو ده ریادا بووم و نیو خه لکم نه دیوه. به لام تو هه موو روژی جاریک له و گوله ماسی بگره.'

"ئیدی زهوی قهلهشی و دنیوه له زهوی بوچوو. راوچی گه راوه شار و سهری له به سه رهاتی خوی و دنیوه سوور مابوو. ئه و جار هاته وه مالی. ده فریکی هینا و پری کرد له ئاو و ماسییه کانی تی هاویشست. چون دنیوه پئی گوتبوو ئاوا ی کرد و چوو بو باره گای پاشا، ماسییه کانی برده خزمه تی. پاشا که ماسی ئاوا ی نه دیتبوو، واقی و ما و گوتی: 'ئو ماسیانه بدنه دهست که نیزه چیشتلینه ره که.' ئو که نیزه ش سئ روژ له مه و بهر پاشای روژم به دیاری نار دبووی و هیشتا هیچی لینه نابوو. کاتیک ماسییه کانیا ن دایه دهست که نیزه که، وه زیر به فرمانی پاشا چوار سه دیناری زیری دا به راوچی. راوچی زیره کانی هه لگرت و به دلنکی خوشه وه گه راوه بو ماله که ی خوی.

"که نیزه ی چیشتلینه ر ماسییه کانی له تاوه هاویشست و له سه ر ئاوری دانا تا لایه کیان سوور بووه وه و ئاوری بن تاوه که هه ر دانیا که دیتی دیواری چیشتلانه که قهله شا و کچیکی وه ک مانگ هاته ژووره وه که له ده لالییدا شاعر گوته نی:

به ژن و بالای هینده ریکه، ناژ ئیره یی پی ده با
لاروله نجه ی رهوتی روینی، یه ک ده بات و یه ک ده خا

"ئو کچه چله حه یزه راننکی به دهسته وه بوو. حه یزه رانه که ی له تاوه که دا و گوتی: 'ماسی، گه لۆ هه ر وه ک جاری جاران له سه ر گفت و به لینتی خۆتان ماون؟' که چیشتلینه ر ئه وه ی دی، بیهۆش بوو. کچه هه ر ئه وه ی ده گوت تا ماسی سه ری هه لینا و گوتی: 'به لی، به لی.' دوا ی ئو ته واوی ماسییه کان سه ریا ن هه لینا و گوتیا ن:

دل له غه یری مه، گه ر پاک که په وه
هیوا ی تازه مان وه بهر نییه وه
به لین بی رووح و گیانمان هی تو بی
فرمانی ژینمان به دهستی تو بی

”كچه كه كه نه وهى بيست، تاوه كهى هه لگيراوه و له كوئوه هاتبوو، له ويوه چووه دهري. ديواره كه وينك هاته وه. كاتيك كه نيشكه وه هوش هاته وه، ديتى ماسييه كان سووتاون و خهسار بوون. كه نيزه مات دانيشت و بؤ بهختى خوى دهگريا و دهگوت: ’به زين له يه كه م شه پدا باش نييه.‘ كه نيزه هه ر وا له گهل خويدا ده دوا كه وه زير هات بؤ ماسييه كان. كه نيزه دهستى به گريان كرد و پووداوه كهى گيراوه. وه زير پنى سهير بوو، پاوچى بانگ كرد و گوتى: ’له و ماسييه چواري ديكه مان بؤ بينه.‘ ماسيگر چووه وه سه ر گزله كه و تورى تن هاويشت و پاش ماوه يه ك تورى ده ركيشا، ديتى دروست وه ك جارى پيشوو چوار ماسى رهنگاو پهنگ له وانى ديكه پتوه ببوون. ماسييه كانى بؤ وه زير هيتاوه. وه زيريش دايه وه به كه نيزه كه.

”كه نيزه ماسييه كانى هيتاوه چيشتخانه و له تاوه كهى خستن. له رتوه ديوار قه له شا و هه مان كه نيشكى خورثاسا له ديواره كه وه هاته وه چيشتخانه و چله حه يزهرانه كهى له تاوه كه دا و گوتى: ’ماسى، گهلو هه ر وه ك جارى جاران له سه ر گفتم و به ليني خوتان ماون؟‘ ماسييه كان سهريان هه لينا و هه ر نه و به يته يان گوته وه.“

ليزه دا بوو، ماوهى چيروكى نه مشه ويش كوتايى پى هات و شه هرزاد دريژهى چيروكه كهى هه لگرت بؤ شه ويكى ديكه.

که نهوی هاتوبه هاتوبه

شه‌هرزاد گوتی: "خاوه‌نشکۆ، که ماسییه‌کان ئه‌و به‌یته‌یان خوینده‌وه، کیژه تاوه‌که‌ی نخوون کرده‌وه و له‌ کویوه هاتبوو، هه‌ر له‌ویوه وهده‌ر که‌وت. وه‌زیر که‌هات بۆ ماسییه‌کان، که‌نیزه‌که‌ی دیسان پروداوه‌که‌ی بۆ وه‌زیر گیراوه. وه‌زیر گوتی: 'ئه‌وه کاریکی زۆر سه‌یره. ناکرێ له‌ پاشا بشاردریته‌وه.' له‌ جیوه هه‌ستا چووه لای پاشا و ئه‌وی له‌ پروداوه‌که‌ ناگادار کرده‌وه. پاشا گوتی: 'ئه‌وه ده‌بێ بۆخۆشم ببینم.' ئیدی ماسیگریان بانگ کرد و ناریدیان بۆ سه‌ر گۆله‌که. راوچی هه‌لات بۆ لای گۆله‌که و خیرا چوار ماسی هه‌تاوه. پاشا فه‌رمانی دا چوارسه‌د دیناریان دا به‌ راوچی. ئیدی پاشا به‌ وه‌زیری گوت: 'بینن سووریان که‌نه‌وه با به‌ چاوی خۆم ببینم.' وه‌زیر فه‌رمانی دا تاوه‌یان هه‌تا و ماسییه‌کانیان تی‌هاویشت. هه‌یشتا لایه‌کیان سوور نه‌ببووه‌وه که‌ دیواره‌که‌ قه‌له‌شا و کۆیله‌یه‌کی ره‌ش هاته ژووری و داریکی به‌ ده‌سته‌وه بوو. به‌ زمانیکی ره‌وان گوتی: 'ماسی، گه‌لو هه‌ر وه‌ک جاری جاران له‌ سه‌ر گه‌فت و به‌لینی خۆت ماون؟' ماسی سه‌ریان هه‌لێنا و گوتیان: 'به‌لێ، به‌لێ' و هه‌ر ئه‌و به‌یته‌ی پێشوویان گوته‌وه. کۆیله‌که‌ هه‌ر به‌و داره تاوه‌که‌ی نخوون کرده‌وه و هه‌ر چوار ماسییه‌که‌ سووتان و کۆیله‌که‌ هه‌ر له‌و جیگه‌یه‌ی لێوه‌ی هاتبوو، چووه ده‌ری.

پاشا گوتی: 'ده‌بێ ئه‌و نه‌نیه‌م بۆ پروون ببه‌ته‌وه.' هه‌ر له‌وی راوچیان بانگ کرد و پرسیری شوینی ماسییه‌کانیان لێ کرد. راوچی گوتی: 'گۆلێکه له‌په‌شت ئه‌و کێوه‌یه.' پاشا گوتی: 'چه‌ند پۆژه رییه.' راوچی گوتی: 'قوربان، زۆر دوور نییه.' پاشا پێی سه‌یر بوو، ئه‌وه‌نده‌ی پێ نه‌چوو، سه‌پای ساز کرد و له‌گه‌ل راوچی وهده‌ر که‌وتن. راوچی دۆعای له‌ دیوه‌که‌ ده‌کرد و ده‌یگوت:

چاوه‌روانی چاکه‌ت له‌ ره‌سه‌ن‌کللو
قه‌ت نه‌بێ تو، له‌سه‌ر خۆت مه‌نی کللو

"ئیدی گه‌یشته‌ سه‌ر کێویک. له‌ویزا داگه‌رانه بیروونیک که‌ له‌ نیوان چوار کێواندا بوو. پاشا و سه‌پاکه‌ی له‌ ته‌مه‌نیاندا ئه‌ویان نه‌دیبوو. وا بوو چوونه سه‌ر گۆله‌که، چوار په‌نگ ماسییان تیدا دی. پاشا به‌ سه‌رسوورمانه‌وه له‌وی وایستا و له‌ سه‌ربازه‌کانی پرسی: 'ئهری تا ئیستا ئه‌و کانییه‌تان لێره دیوه؟' گوتیان: 'نا وه‌للا! پاشا گوتی: 'ئه‌من لێره نابزووم هه‌تا نه‌ینی ئه‌و گۆل و ماسییه‌یه‌م بۆ ده‌رنه‌که‌وی.' ئینجا وه‌زیری بانگ کرد. وه‌زیر پیاویکی وشیار و زانا بوو. هاته لای پاشا و کورته‌وشی برد. پاشا گوتی: 'ئه‌من ده‌مه‌ه‌وی ماوه‌یه‌ک

به تهنیا دانیشم و بیر له چۆنیه تی ئو گو له و ماسیه کانی بکه مه وه، مه هیله کهس بیته لام، با نه زانن من خاریکی چیم، وزیر چۆن پاشا گوتی، ئاوا ی کرد.

”که بوو به شهو، پاشا شمشیری به دهسته وه گرت و دهستی کرد به پشکنینی ولات. له ناکاو شستیکی رهشی زهلامی دیت. دلی خوش بوو. که چوو پینشی، کۆشکیکی دیت له بهردی مه رمه که دوو ده رگای ناسنی هه بوو. یه کیان داخراو و یه کیان کراوه بوو. به که یفسازی له بهرده رگا ویستا و ئارام له ده رگا که ی دا. دهنگیک نه بوو. بۆ دووهم و سینیهم جار لینی دا. وه لامیک نه بوو. بۆ چواره مین جار به توندی له ده رگای دا. چ دهنگیک نه بوو. ئازایانه چوو زوور و هه رای کرد: ’دانیشتوانی کۆشک، ئه من ریواریکی هه ژارم. بژیوئکم ده نی. ’ دوو جار، سنی جار قاوی کرد. وه لامیک نه بوو. وه ره ی وه بهر خوی نا و چوو نیو کۆشکه که وه. له ویش که سی نه دی، به لام سهیری کرد پر فه رش کراوه، هه وزیکی بلوور له نیوه راستی کۆشکه. هه ر چواره وه ری هه وزه که شیزه یه و هه مووشیان له زیری سوور چی کراون و له جیاتی ئاو، دوو و که وه ریان له زاری دیته ده ری.

”پاشا زۆری به لاهه سهیر بوو، به لام بۆ ئه وه به داخ بوو که که سی نه دی که له باره ی ئه وه ئه ستنیر و ماسیه نه وه پرسیا ری لی بکا. هه ر بۆیه له سووچیک دانیشت و چوو له فکه وه و قامکی سه رسوو رمانی به ددان گرتبوو. له ناکاو گۆرانییه کی خه مگینی بیست که ئه و شیعره ی ده گوته وه:

کهس نییه دیواری به ندم تیک بدا، له به ختی ره شم
کهس نییه فانووسی چاره هه لیکا بۆ که شتییه که شم
گیرانی من له هه ر شاریک به لایه کی بۆ چی کردم
کهس نییه که نه ییبیستی چیروکیزی حال و به شم
تالی و سویری و چه رمه سه ری هه تا که ی ده بی بچیزم
له ده ست خزم و که سی خویری و نه یاری هه چ و روو ره شم

”پاشا که ئه و ئاوازه ی بیست، له جی خوی هه ستا و به ره و دهنگه که چوو. په رده یه کی دیت دادرا بووه وه. که لای دا، له پشت په رده که وه کورپکی وه ک مانگی چواره دی له سه ر ته ختیک دی که دوو بستیک له عه رزی بلیندر بوو، دانیشتبوو. ئه و کورپه له جوانی و خوین شیرینیدا جۆریک بوو وه ک شاعیر ده لی:

هه ر له شیوه ی خۆر و مانگه ئه و له ش چه رموه
خۆری کهش له ژیر کاکۆلی ره شیا خه وتوو
ئه و دم و لووت و برویه، جی سه رسامیه

گیرودهی تیشکی نیگای بووم دلمی بردوه

”پاشا به دیتنی ئه و کوره دلی خوش و روخساری گهشاوه، بهلام گهجهکه مات و مهلول بوو. پاشا سلاری لئ کرد. وهلامی داوه و له بهری ههلهستا. بهلام بۆ ههلهستانهکهی داوای لیبوردنی کرد.

”پاشا گوتی: ‘گهنجۆ، له نهینی ئه و ئهستیز و ماسییه رهنگیانه، ئه و چوار زنجیره کیه، ئه و کوشکه و تهنیاییه خۆت ئاگادارم کهوه. پیم بلی بۆ وا پهستیوی؟’ لاههکه که ئهوهی بیست، دلی پر بوو، پرووی وهرسوواند. پاشا تهماشای کرد له ناوقه دیرا بۆ لای خوارنی بهرده و بۆ لای سهری مرۆقه.

”گهجهکه گوتی: ‘ماسییهکانی ئه و گۆله بهسهرهاتیکی سهیریان ههیه. ئه ویش ئهوهیه که بایم پاشای ئه و شاره بوو، ناوی مهحمود و خاوهنی دورگهی رهش بوو. هفتا سال به خاوهندارییهتی ژیا. دوایه مرد و ولاتهکهی بۆ من ماوه. له گهل کچه پووریکی خۆم زه ماوه ندم کرد. ئه و منی زۆر خوش دهویست بهی من سفرهه پانه دهخست و ههچی نه دهخوارد. پینج سال ئاوا تپه پری. پۆژیک چوو بۆ گه رماو و به بابنۆکه ری گوت خواردنی بۆ ساز کن. ئه منیش چومه سهر تهخته که م بنووم. به دوو که نیزم گوت باوه شینم کن. یهکیان له لای لاقم و یهکیان له لای سهرم دانیشن و هه ر وا باوه شینیان دهکردم. خهوم لئ نه ده کهوت، چاوم له سهه ر یهک دانابوو، بهلام هه ر به خه بهر بووم. گویم له که نیزه کهی له لای سهرم بوو، بهوی دیکه ی گوت: ‘به راستی ئه و ژنه بۆ هاوسه ریتی گوره ی ئیمه نابن، هه ر شه وه ی ده چته خه وگه ی که سیکه وه.’ ئه وه ی دیکه گوتی: ‘ئه ی بۆ گه وره م چی لئ ناپرسی؟’ ئه وی تر گوتی: ‘گه وره م ئاگای له کرداری ئه و نییه که هه موو شه وی که میک چه رس ۱ له پیاله ی شه رابه که ی ده کا و گه وره مان له هۆش خۆی ده چی، ئه ویش کوئی پین خوش بئ ده چی. به ری به یانی ده که ریته وه و گه وره مان وه هۆش خۆی دینیته وه.’

” که من قسه ی که نیزه کانم بیست، باوه ریم نه کرد. هه تا کچه پوره که م له گه رماو هاته ده ری. خوانیان راخست. نانمان خوارد و ماوه یهک به قسه کردن تپه پری. دوایه شه راپیان هینا. کچه پوره که م پیاله یه کی خواره وه و پیاله یه کیشی دا به من. وام پیشاندا که خه ریکم ده یخۆمه وه. بهلام به دزییه وه پشتم و نووستم. گویم لئ بوو ده یگوت: ‘بخه وه و هه لئه ستیه وه. ئیدی هه ستا و کراسی هه ریر و زیرینی له بهر کرد و خۆی پازانده وه و ده رگای کرده وه و پویشت. منیش به دوایدا پویشتم. هه ر وا پویشتین تا گه یشتینه ده روازه ی شار. شتیکی گوت و جادویه کی کرد. که من نه مزانی چی بوو، له ریوه

۱. چه رس: بهنگ، حه شیش.

دهروازه گراوه و له شار وهدر كهوتين. پوښتین، پوښتین. تا گه یشتنه هه وشه یه ک. خیزانم لهو هه وشه یه دا چووه مالتکی قورینه وه. منیش خۆم گه یانده سهربانی و له پشت کولاوکه وه ۱ خۆم مات دا. سه یرم کرد کچه پوره کهم سلاوی له قوله ره شیک کرد و کورنۆشی بۆ برد. کۆیله که سهری هه لیتا و به توره بییه وه گوتی: 'ئه وه تا ئیستا له کوی بووی وا درهنگ هاتی؟ قوله کان لیره بوون و هه رکه سه ی واشتای ۲ خوی له گه ل بوو باده یان ده خوارده وه. چونکه تو لیره نه بووی، من باده م نه خوارده وه.' کچه کوتی: 'گه وره م، خۆت ده زانی که من میردینکم هه یه زۆرم ناخۆش ده وی، ئه گه ر له بهر تو نه بووایه، ئه و شاره م ژیره و ژورر ده کرد.' کۆیله که گوتی: 'تو درۆ ده که ی قه حبه، به گیانی قوله کان تازه پرووت تی ناکه م و ده ستم وه له شت ناکه وی. ئه تو له خۆشه ویستیان نایه لای من و تا ئیشتیات نه بزوی، منت وه بیر نایه ته وه.'

" 'به کورتی، کۆیله لهو قسانه ی ده کرد و کچه له بهر پیندا راوه ستابوو ده گریا و ده یگوت: 'ئه ی خاوه نی دل و سۆمای چاوم، ئه من جگه له تو که س شک نابم. ئه گه ر له ده رگاوه ده رم که ی، له کولاوکه وه دیمه وه ژوروی.'

" 'به و جۆره، کچه ئه وه نده گریا که غولامه که به زه یی پیندا هات و پنی دا دانیشی. کچه خۆشحال بوو، به کۆیله که ی گوت: 'شتیکی لینه بیخۆم و بیخۆمه وه؟' غولامه که گوتی: 'له و گلینه یه دا له ته گوشتیکی مشکی تیندایه و که میکیش مه ی خه سته وه بوو له بنی ئه و گۆزه له یه دایه، ئه وانه بخۆ.' کچه هه سستا و ئه وانه ی هیتا و خواردی و خواردیه وه، جله کانی داکنه و له سه ر حه سیر و له بن لبادا له گه ل غولامه که تیخزا.

" 'ئه من له کولاوکه وه چاوم لیتان بوو، قسه کانیا م ده بیست. ئینجا له سهربانی هاتمه خواروی و شیرم لئ کیشان، ویستم هه ردووکیان بکوژم. شیریکم دا هیتایه ملی کۆیله که، وه م زانی کوژراوه.' "

لیره دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی پی هات و شه هرزاد دریزه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه ویکی دیکه.

۱. کولاوکه: کلاو پوژنه.

۲. واشتا: گراوی، مه عشووه.

که شوی هه شتم هاتهوه

گوتی: "خاوه نشکۆ، گه نجه جادوو کراوه که به پاشای گوت: 'ئهن پیم وا بوو که غولامه که کوژراوه. بویه لهوئ هاتمه ده ری و به پهله چوممه وه کۆشک و له جیخه وه که مدا خه وتم. که پۆژ بووه وه، ته ماشا ده که م کچه پوره که م بسکی بریوه ته وه و ره شپۆشه. هاته لام گوتی: 'دوئ شه و پیمان گوتم برایه کم مار پیزه ی داوه، برایه کم له سه ربان به ربووه ته وه و، بایم له شه ری دژماندا کوژراوه و هر سیکیان مردوون. 'گوتم: 'خودا لیمان خوش بی. 'ماته مبار بوو. دوا ی به نینک گوتی: 'ده بی له نیو کۆشکدا دیویک دروست که م و هیما ی گورپکی تیدا ساز که م و نیوی بنیم 'ماته مخانه' و خه ریکی ماته مداری بم. 'گوتم: 'چونت پین خوشه وا بکه. 'دیویک و یه غدانیکی دروست ده کا. کویله که ره شه که هر مابوو، نه مردبوو. هر به و برینه وه به زه جره وه ژیا بوو و توانیبوی قسه بکا. ئیدی کچه پورکه م هه موو پۆژی به یانی و ئیواره ده چوه ماته مخانه و برینی کویله ی دهرمان ده کرد و شه ربه ت و شه رای ده رخوارد ده دا. من که به و شتم زانییه وه، پۆژیک که کچه پوره که م چوه ئه و شوینه، منیش به دوایدا چوم. سه یرم کرد، شین و واوه یلا ده کا و له سینگی خزی ده دا و ئه و شیعره ده لینه وه:

هیوا ی به تو گه یشتم ده پیشکوی له خه یالما
چه نده خوشه ئه و خونچه یه پیشکوی له ژیانما
له نیوان ترس و هیوادا به جار ی گیرم کردوه
به پۆژدا ترسی جودایی، شه و فرین له نیو ناخما
هینه نازی روحم کیشا له زینده خه و و زه ینما
ته ما ی پویشتمنی نییه له ویرانه ی بی تو یمدا

" که شیعره که ی ته واو کرد، منیش به شیر ی روته وه بوی چومه ژوو و پیم گوت: 'قه حبه، ئه وه به کی هه لده ئینی؟ ده لینی له و ژنه قه حبه نه ی که هه ز له پیاوی دیکه ده که ن و له گه لیان جووت ده بن. 'که منی دیت و زانی بو کۆشتمنی ئه و چوم و زانیسی کویله که ش من به و پۆژه م گه یاندوه. ئیدی له بهر خوییه وه ورته ورتیکی لی هات که من لینی تی نه گه یشتم، به منی گوت: 'جادووی من نیوه ی له شت بکا به بهرد. 'له جیوه من ئاوام لی هات. دوا ی ئه وه جادووی له شار و خه لکه که ی کرد. خه لکی ئه و شاره له سه ر چوار باوه ری مه جووسی، مه سیحی، یه هوودی و موسولمانه تی بوون، بوونه چوار جوژه ماسی، شاریش بوو به ئه سستیژیک. چوار دوورگه بوونه چوار کینو. له و ده مه وه هه موو پۆژی

کچه که دیته لای من و پروتم ده کاته وه و به قامچی نه وه ندم لئ دها هتا ته وای گیانم
خوینی تی ده زی. دوايه بهرگی په شمینم له بهر ده کاته وه.

”که لاهه که نه و قسانه ی ده کرد، دلی پر بوو نه و دوو به یته ی گوت:

پیم ده لین هیمن به تو، هیمنی بهری هه یه
به لی بهری هه یه، به لام نه ویش نرخ ی هه یه
نیمه هه موو ژیانمان به هیمنی برده سهر
ژیانی دیکه مان ده وی، تا هیمنی بیته بهر

”که نه و به یته نه ی گوت، پاشا گوتی: ’خه مت بو زیاد کردم. بلئ بزائم نه و کچه له
کوئییه؟’ که نه که گوتی: ’به یانی و ئیواره ده چیته لای نه و گوره قهستییه که نه و کویله یه ی
لیته و، کاتی رویشته وهش دیته لای من و به قامچی له شم رهش و شین ده کاته وه. ’پاشا
که نه و وتانه ی بیست، گوتی: ’که نجو، نه من چاکه و گوره یی وات له گهل ده کم که دوا ی
منیش له کتیناندا بینوسن و به چیروک بیگز نه وه. ’ئیدی پاشا هستا و گه راوه باره گاکه ی
خوی. پروژی دوا یی کاتی شیوان دهستی دا شیر و چوه وه نه و شوینه ی کویله که ی لئ
بوو. دیتی نه وه قه ندیلیان بهردا وه ته وه و شه میان هه لکردوه و عوود ده سووتی و
غولامیش له خه و گه دا خه وی لئ که وتوه. کویله که ی کوشت و له چالکی هاویشت.
جله کانی نه وی له بهر کرد و له جیگاکه ی نه و خه وت و شیره که شی له په نا خوی دریز کرد.
ماوه یه کی پی چوو، ژنه هات بو کوشک و کوره پوره که ی خوی پروت کرده وه و به
قامچی نه وه نده ی لئ دا هتا گشت گیانی رهش و شین کرده وه. هه ر لئی دها، نه و دهینالاند
و ده پاراوه و ده یگوت: ’به زه ییت پیم دابن، هه ر نه و حاله ی من تیزیدام بو من زوره. ’کچه
ده یگوت: ’نه ی بو به زه ییت نه بوو نه و دلداره ی منت ئاوا لئ کرد؟’ له پاشان کچه
جل و بهرگی جوانی له بهر کرد و له سهر نه ویشه وه عه بایه کی حه ریریشی به شانیدا دا.
که راوه لای کویله ره شه که. پیاله یه کی مه ی هیئا پیش و به گریانه وه گوتی: ’گه وره م،
قومیک له و مه یه بخزه و قسم له گهل بکه. ’ئیدی نه و دوو به یته شیعره شی گوت:

که سه که م له گه لم بدوی
دل و ته ی جوانی تو ی ده وی
بی ئه وینی تو ناسره وم
توی چرای پرووناکی شه وم

”دوا ی نه وه گریا و گوتی: ’سهره رم، له گه لم بدوی. ’ئیدی پاشا به زاراوه ی حه به شیان

و شیوهی قوله کان گوتی: 'ناخ، ناخ سوبحانه لالا' که کچه گویی له دهنگی ئه و بوو له خوشیان بیهوش بوو. که وههوش هاته وه گوتی: 'گه وره م، هیوادارت کردم.' ئه و جار پاشا به دهنگیکی خه مباره وه گوتی: 'جنده ۱، تو بۆ ئه وه نابیی قسه ت له گه ل بکن.' که نیشکه که گوتی: 'له بهر چی؟' گوتی: 'له بهر ئه وهی هه موو رۆژی به قامچی له میزده که ت دده ی و هاوار و ناله ی ئه و خهوی له من حه رام کردو وه، دهنه ئه من له میژ بوو چاک ده بوومه وه و پرگارم ده بوو.' که نیشکه گوتی: 'ئه گه ر تو ریم بده ی، نازادی ده کم.' پاشا گوتی: 'نازادی که با منیش بجه سیمه وه.' خیرا که نیشکه که چو وه لای کورپه پووره که ی، قاپینکی هینا و پری کرد له ئاو و ودمیکی به سه ردا خویند و به سه ر لاوه که یدا هه لپه ژاند. ئه و لاوه وه ک سه ره تایی لئ هاته وه. کچه ئه وی له کۆشک دهر کرد و گوتی: "برۆ ئیدی نه گه پتیه وه، دهنه ده کۆژریی." ئه و جار کچه که هاته وه 'ماته مخانه' که ی و گوتی: 'گه وره م، قسه م له گه ل بکه، ئه وه ته لیسمی کورپه پووره که شم به تال کرده وه.' پاشا گوتی: 'ئه وهی ده بین بیکه ی، هینتا نه تکر دو وه.' کچه گوتی: 'گه وره م، ئه وه چیه نه مکردو وه و ده بین بیکه م؟' پاشا گوتی: 'ئه و شاره و خه لکه که ی وه ک خویان لئ بکه وه که هه موو نیوه شه ویک تووک و دوعام لئ ده که ن، ئاوا من قه ت چاک نابمه وه.' ئینجا هه سستا و هاته لای گۆله ئاوه که و که میکی ئاو هه لئنجا."

لیره دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کۆتایی پئ هات و شه هرزاد درێژه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه ویکی دیکه.

۱. جنده: موفلنگ، قه حبه.

که شهوی نویم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، کیژهکه کهمیکی له ئاوی نهستیرهکه ههئینجا و ودمیکی بهسهردا خویند و ئینجا بهسهر نهستیرهکهیدا پرژاند. ههر دهمودهست شار و بازار وهک خویان لئ هاتهوه و ماسییهکان بوونهوه به مرۆقهکانی جاران و کیژهکانیش بوونهوه به دوورگه. کیژهکه هاته 'ماتهخانه' و ئهوهی کردبووی، بۆ پاشای گیراوه. پاشا به هیمینییهوه گوتی: 'وهه پینستر.' کیژهکه هاته پینشی و گوتی: 'گهورهه.

پادشای بن هاوتا خۆلی ژیر پاتم
ئهوجار لیم خوش بی سهگی دههگاتم

"خیرا پاشا شیریکی له ژنه دا و دوو قاشی کرد. پاشا ههستا و له مالهکه چوهه دههه. لاههکهی دی که چاوههینی پاشایه. که چاوی به پاشا کهوت، سپاسی کرد و دهست و لاقی ماچ کرد. پاشاش پیروزیایی بزگار بوونهکهی لئ کرد و پرسیری لئ کرد: 'ئیتتا له شاری خۆت دهمینییهوه یا لهگهله من دئی؟' لاههکه گوتی: 'ههتا بمینم لیت جودا نامهوه.' ئیدی گههجهکه له پاشای پرسی: 'لیرهوه تا شارهکهی ئیوه چهند پۆژه؟' پاشا گوتی: 'نزیکهی دوو پۆژ دهبی.' گههجهکه گوتی: 'لیره تا ئهه و شارههی ئیوه سالیک دهخایهنی.' پاشا پنی سهیر بوو. شازاده خۆی بۆ سهفهه ساز کرد، به وهزیرهکهی گوت: 'ئهمن به نیازم بچمه مهکهکهی پیروژ.'

"ئیدی شازاده یک سالی رهههق پشتمیری پاشا بوو، پۆیشتن، پۆیشتن. تا گهیشتنه شاری پاشا. سهرباز و خهلهکیکی زور به پینشواری پاشاوه چوون و سمی نهسهپهکهیان ماچ کرد، به سلامهتی پاشا دلخۆش و شادمان بوون.

"پاشا چوهه کۆشکهوه و له سهه تهخت دانیشت و داوای کرد راوچی بیتن. دیاری دایه و لئی پرسی چهند مندالت ههیه. راوچی گوتی: 'کۆریک و دوو کچم ههیه.' پاشا یهکیک له کچهکانی له خۆی و یهکیشیانی له شازاده جادووکراوهکه ماره کرد. کۆرهکهشی کرده سوپاسالار و دهسهلاتدارییهتی شاری شازاده، دوورگه رهشهکانیشی دا به راوچی و ههتا مردن به خیر و خۆشی ژانیان گوزههههه.

"بهلام خاوهنشکو، ئهه و چیرۆکه هیشتا به قهه چیرۆکی کۆلهر و کهنیشکهکان خۆش نییه. ئهویش ئاوا بوو که:

چېرۈكى كۆلبەر و كەنىشكەكان

"لە بەغدا پياويكى سەلت ھەبوو، كۆلبەرى دەكرد. پۇژىك لە پۇژان لە بازار
راوھەستابوو. كچىكى جوان و پىكوپىك پەيدا بوو، ھەك شاعىر دەلى:

مىسك لە چاۋ زولفى رەشى، نە بۇنى خۇشە، نە رەشە
پىواس نە ناسكە نە شلكە، لە ئاستى ئەو لارولەشە
سىماي گەشە ھەك مانگ و خۇر، ھەك ئەستىرەي گەلاۋىژە
رەزا سووك و گەفت خۇشە، ھەر بە بىنىنى دل خۇشە

"بە كۆلبەرەكەي گوت: 'ئەو قرتالەيە ۱ ھەلگەرە و لەگەلم ۋەرە.' كۆلبەر قرتالەكەي
ھەلگرت و لەگەل كىژەكە رۇيشت، رۇيشت تا گەيشتنە دووكانىك. كچە دىنارىكى دەرىنا،
كەمىكى زەيتوون كرى و بە كۆلبەرەكەي گوت: 'ئەوھى بخە قرتالەكە و لەگەلم ۋەرە.'
كۆلبەرەكە زەيتوونەكەي لە قرتالە خست و رۇيشتن. ھەتا گەيشتنە دووكانىكى دىكە. لەوى
سىو، شووتى، بەھى عوممانى، قۇخى دىمەشقى و لىمۇى مىسرى و تورەنجى سولتانى، لە
ھەر كاميان مەنىكى كرى. بە كۆلبەرەكەي گوت: 'ئەوانە ھەلگەرە و لەگەلم ۋەرە.' كۆلبەرەكە
ئەوانىشى ھەلگرت و ھەروا رۇيشت، تا گەيشتنە دووكانىكى دىكە. كچە كەمىكى پىحان و
بەبىوون و ياسەمىن و گولە خەشخاشى كرى و بە كۆلبەرەكەي گوت: 'ئەوانەش ھەلگەرە و
ۋەرە.' كۆلبەر ئەوانىشى ھەلگرت و بەدوايدا رۇيشت تا گەيشتنە گۇشتفرۇشىيەك. گۇشتى
كرى و گوتى: 'ئەوھش ھەلگەرە.' رۇيشتن تا گەيشتنە شىرنىفرۇشىيەك، كىژە ھەموو جۇرە
شىرنىيەكى كرى و گوتى: 'ئەوانەش ھەلگەرە.' كۆلبەرەكە گوتى: 'ئەگەر بە منت گوتبا،
كەرىمك دىنا ھەتا ئەو بارە قورسەي ھەلگرتبا.' كىژە بزەيەكى ھاتى و رۇيشت. ھەر وا
رۇيشتن تا گەيشتنە دووكانى ھەزۈپلەفرۇشى^۱، لە ھەر بۇنىك شووشەيەكى كرى و بە
كۆلبەرەكەي سپارد. دواي ئەو ھەو گەيشتنە دووكانى مۇمفرۇشى، دە مۇمى كافورى كرى و
داي بە كۆلبەرەكە. كۆلبەرەكە ھەموو ئەوانەي ھەلگرت. دەلالە لە نوا و كۆلبەر لە دوا،
رۇيشتن، رۇيشتن تا گەيشتنە مالىكى كۇشكئاسا. دەلالە لە دەرگاي دا. كچىكى جوانچاك
دەرگاي كىردەو. كۆلبەر كە دىتى كچىكى مانگئاساي لەشزىوينە، ھەر ھەك شاعىر دەلى:

سىنگى ھىلانەي دوو كۆتري مالىن
سپى و سۆل، خرپن، بابەتى گوشىن

۱. قرتالە: سەبەتەي مېوھچىن.

۲. ھەزۈپلە ھەموو جۇرە گىايەكى دەرمانى و چىشتخۇشكەر ۋەكوو ئالات و زەردەچىوھ و بىبەر و شتى وا
دەگرىتەو. ماناكەي لەگەل ئەوھدا زىاتر بەك دەگرىتەو ئەو دەم لە بىرم چو چاكى كەم.

بالا بهرز و ریک، کهمەر باریکه
سهر کولمه‌ی سووری ده‌لیی گولوکه
پرچی دوو ره‌شمار، پیچ و خولیانه
له‌سه‌ر شان و مل ملوم‌ویانه

”کۆل‌به‌ر به دیتی ئه‌و دلی سیس بوو، خه‌ریک بوو قرتال‌ه‌ی له‌سه‌ر شان به‌ر بیته‌وه. به
خوی گوت: ’ئه‌ورۆ چاکم بۆ دئ.‘ ئیدی چوو ه‌ ژووری، سه‌یری کرد خاوه‌نمال کچیکه له
ه‌ردووکیان جوانتر، له‌سه‌ر ته‌ختیک دانیشتوو ه که له‌شه‌نگ و شه‌پالیدا شتیکی تایبه‌ته
وه‌ک شاعیر ده‌لی:

یاره‌که‌م لیو ه‌نگوینیکه سیسه‌د چینی له‌که‌زیه‌دان
تییدا نییه، له‌چین و ماچیندا شتی ئه‌وه‌نده جوان
چاوه‌کانی مه‌ست و خومار، راده‌کیشن دلان به‌زار
لیزه‌وه له‌وی که‌وتوون دلدار، دل بریندار ه‌زار ه‌زار

”کچه له‌ته‌خت هاته خوارئ گوتی: ’ئه‌وه بۆ ئه‌و ه‌مووه شته‌ت به‌و فه‌قیره ه‌لگرتوو ه.‘
ئیدی کچه‌گه‌ل پیکه‌وه یارمه‌تیان دا و قرتاله‌که‌یان له‌سه‌ر شانی داگرت و ه‌ر شته‌ی له
جینی خویان دانا. دوو دیناریشان دا به‌کۆل‌به‌ره‌که و گوتیان ئه‌تۆ بۆ. کۆل‌به‌ره‌که ته‌ماحی
له‌کچه‌کان کردبوو. ه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ پیاویکیش له‌مال نه‌بوو. ه‌موو جۆره خوارده‌مه‌نییه‌ک
و شه‌راب و شیرینی ناماده بوو، پنی چوونه‌ده‌ری نه‌بوو.

”کچه‌کان گوتیان: ’چییه بۆ نارۆی؟ ئه‌گه‌ر پاره‌که‌ت که‌مه با دیناریکی دیکه‌ت ده‌ینی.‘
کۆل‌به‌ره‌که گوتی: ’نا وه‌للا، ده‌هینده‌ی مافی خۆم دراوته‌ی.‘ ئه‌من سه‌رم له‌کاری ئیوه
سوور ماوه که‌ بۆ ئاوا دانیشتوون و پیاویکتان له‌گه‌ل نییه تا کۆره‌که‌تان گه‌رم کا، عه‌یش
و نۆشی ژنان به‌بێ پیاو تامی نییه. ده‌لین، میچ چوار دیواری ده‌وی تا راوه‌ستئ. ئیستا
ئیوه سئ که‌سن و پئیسته‌ چواره‌مین دانه‌تان پیاویکی جوامیر و ژیر و قسه‌زان و
رازپۆش بئ.

”کچه‌کان گوتیان: ’ئیمه‌ ناویرین نه‌ینی خۆمان بخه‌ینه به‌ر ده‌ستی ه‌ر که‌سیک. ئیمه
له‌و قسه‌یه‌ی شاعیر سه‌رپیچی ناکه‌ین که‌ ده‌لی:

یه‌که‌م وته‌ی پیرانی ژیر ه‌ر ئه‌وه‌یه بۆ نه‌وه‌کان
که‌ره‌کتانه ه‌ساوه‌ بن، خۆ ببویرن له‌راز درکان

"کۆلبەر گوتی: 'به گیانی ئیوه، خه متان نه بی من زۆر جیتی باورهم. چاکه کانتان ده لیم و خراپه کانتان ده شارمه وه:

عاشقم و عاشقیم ویردی زمانی خه لکه
گه شبینم و ره شبینی لام شتیکی بیکه لکه
پرسیم پیری مه یخانه، چی له لای تو په سنده؟
پیر به مه سستییه وه گوتی: 'پوشینی رازی به نده

"که کیژه کان راویژی خوش و رهوانی ئه ویان دیت، پیتان گوت: 'خوت ده زانی ئه و کۆره تیچوویه کی زۆری بووه، ئه گهر ئه توش زیت نه بی، ناهیلین لیره دانیشی و چاو ببرییه روخساری جوان و سپی و سۆلی ئیمه. مه گهر نه تیستوووه که خوشه ویستی بی پاره هر دهرد و خه مه، به خته وه ری پیری له مالی ئه وینداری رووت وره جال ناکه وئ؟' کۆلکبه ره که گوتی: 'به خودا جگه له وه پاره یه ی له ئیوه م وه رگرتوووه، هیچی دیکه شک نایم.'

"ئیدی کیژه ده لاله گوتی: 'خوشکه کانم، هر کات نۆره ی ئه و هات، ئه من له جیتی ئه و خه رجبیه که ی ده کیشم.' ئه وان قسه ی ده لاله یان قه بوول کرد و کۆلبه ره که یان به هاوپی و هاوپیاله ی خویان حساب کرد. ده ستیان به مه ی خوارده نووه کرد. ئه و جار ده لاله کووپه ی مه یه که ی هینا به ره وه و پیاله که ی راگرت. به کیان بۆخزی خواردییه وه و دوو پیاله شی بۆ کچه مانگناساکه و خاوه نماله که ی تی کرد و پیاله یه کیشی بۆ کۆلکیشه که تی کرد. کۆلکیشه که پیاله که ی وه رگرت و ئه و شیعره ی گوت:

'تی که شه رابی یاقوتی، مه سستی نیگای رووگولان به
به کویری چاوی نه یاران، نوومی جوانی سه رچلان به

"ئه و به یته شی گوت:

گهر به باده خه می دلمان رانه مالین
بی شک ترس ویران ده کا بنه مای ژین

"دوای گوتنی شیعره کان، ده سستی کیژه کانی ماچ کرد و پیاله که ی به سه رییه وه نا. پیاله یه کی دیکه ی پر کرد و رووبه رووی خاوه نمال ویتا و گوتی: 'ئه من کویله و نۆکه ری تو م.'

1. سه رچل: واته، هه لبژارده، نمونه.

خاوهنکه رهم، سه رم به رده بازی ریته
پی لی ده نیی یا لی نانی که یفی خوته

”خاوهنمال گوتی: ’بخووه، نوشی گیانت بن.‘ کولبه ر دهستی راموسی و گوتی:

خوشی باخی به ههشت کوا وهک ئه وه دیته وه
یار پیاله مهی هه لیدا و پیشت بلن تی که وه

”به کورتی، هر به مهی خوار دنه وه و غه زه لگوتن و سه ماکردن رایانبارد. هه تا مهست
بوون. ده لاله ههستا خوی پروت کرده وه و خوی له و حهوزه هاویشت که له نیوه راستی
کوشکه که دا بوو. له ئاوه که دا مه لهی کرد و خوی شوشت و پاشان پاک و خاوین هات له
په نا کولبه ره که دا دانیشت، پاشان کچه مانگئاساکه ههستا چوو خوی شوشت و هات له
لای کولبه ردا دانیشت. له کوتاییدا خاوهنمالیش خوی شوشت و هاته وه کن ئه وان و
دهستیان کرد به گالته و گه پ.“

لیزه دا بوو، ماوهی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی پی هات و شه هرزاد دریژهی
چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه و یکی دیکه.

که شهوی دهیم هاتهوه

شه‌هزاد گوتی: "خاوه‌نشکو، کۆل‌به‌ره‌که سه‌یری کرد ئه‌وه کچگه‌ل له په‌نای دانیشتون، که‌یفی ساز بوو. له‌گه‌لیان ده‌ستی کرد به‌ گالته و گه‌پ. ئه‌وان پیده‌که‌نین و لیان دها و نو‌قرچکیان لی ده‌گرت و چنگه‌فلیقییان له‌گه‌ل ده‌کرد. به‌زمیک بوو سه‌یر، هه‌تا کاتی شی‌وخواردن. کچه‌کان گوتیان: 'ئیس‌تا کاتی ئه‌وه‌یه ئه‌تو بچییه ده‌ری و ئیتر سه‌رودلمان نه‌گری.' کۆل‌به‌ر گوتی: 'چوونه‌ده‌ری گیان له‌ جه‌سته ئاسانتره له‌وه‌ی من لیتره برۆمه ده‌ری. لیتم گه‌رین با ئه‌م شه‌ویش لیتره بمیتمه‌وه، به‌یانی رۆژ دیاری دا، ده‌رۆم و وه‌دوای کاری خۆم ده‌که‌وم.' ده‌لاله گوتی: 'ئه‌مشه‌و ده‌کرئ لیتره بی، جیبه‌جی ده‌بی.' دوو کچه‌که‌ی دیکه گوتیان: 'به‌و مه‌رجه‌ی هه‌رچی دیتی، پرس‌یار نه‌کا و تا قسه‌یه‌کیشی لی نه‌پرسن، هیچ نه‌لی.' کۆل‌به‌ر مه‌رجه‌که‌ی په‌سه‌ند کرد.

"ئینجا پنیان گوت: 'بچۆ ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ده‌رانه‌که نوو سراوه، بیخوینه‌وه.' کۆل‌به‌ر هه‌ستا سه‌یری کرد نوو سراوه: 'هه‌رچی دیتت پرس‌یاری له‌ باره‌وه مه‌که و هه‌تا پرس‌یاریشت لی نه‌که‌ن، هیچ مه‌لی.' کۆل‌به‌ر به‌لینی پی دان.

"ئه‌وجار ده‌لاله هه‌ستا عوود و شه‌می هه‌لکرد، سفره‌ی شیوانی راخست و خوارده‌مه‌نی له‌سه‌ر ریز کرد. له‌و جه‌نگه‌یه‌دا له‌ ده‌رگایان دا. ده‌لاله هه‌ستا چوو ده‌رگای کرده‌وه، ته‌ماشای کرد سنی سو‌والکه‌ری یه‌ک‌چاوی چه‌نه‌تاشراو له‌ به‌رده‌رگان. گه‌راوه به‌ خوش‌که‌کانی گوت: 'دوو-سنی که‌سن که‌ چاوی چه‌پیان کویره و چه‌نه‌یان تاشراوه، رواله‌تیک‌ی سه‌یریان هه‌یه. ئه‌گه‌ر بیته ژووری جو‌ریکن ده‌توانن گالته‌جارییه‌ک ساز بکه‌ن.' ئیدی ئه‌و دوو دویته‌ی ١ ری هاتنه ژووریان دان. به‌و مه‌رجه‌ی که‌ هه‌رچییه‌کیان دیت، پرس‌یار نه‌که‌ن و تا لیشیان نه‌پرسن، هیچ نه‌لین. ده‌لاله هاته ده‌ری و گه‌ت و به‌لینی له‌سه‌ر ئه‌و مه‌رجانه لی ئه‌ستاندن و بردنییه ژووری.

"سلاویان کرد و به‌ یارمه‌تی کیژه‌کان دانیشتن. که‌ کۆل‌به‌ره‌که‌یان دیت، له‌ بنه‌وه به‌ یه‌کتریان گوت ئه‌وه‌ش وه‌ک ئیتمه‌ وایه. کۆل‌به‌ره‌که گویی لی بوو، ده‌ره‌له‌بوو و گوتی: 'قسه‌ی قۆر مه‌که‌ن و هیچ مه‌لین. مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ر ده‌رگا‌که نوو سرابوو، نه‌تانخوینه‌وه؟' کچان به‌ قسه‌ی کۆل‌به‌ره‌که پیکه‌نین و له‌به‌ر خۆپانه‌وه گوتیان: 'ئه‌مشه‌و کۆل‌به‌ر له‌گه‌ل ئه‌و سیانه سه‌یریان خوش ده‌بی؛ کۆره‌که‌مان ده‌رازینه‌وه.' ئیدی ده‌ستیان کرد به‌ خواردن و قسه‌کردن هه‌تا مه‌بیان هیتا. ئینجا خواردیانه‌وه و خواردیانه‌وه هه‌تا مه‌ست بوون.

١. دویت: کچ، که‌نیشک.

”کۆلبەرەکه به سوالکەرەکانی گوت: ‘قسە یەک، گۆرانییەک، بەزمیک، کەمیکمان دلخۆش بکن.’ سوالکەرەکان بهو قسە یە کە یفیان ساز بوو، داوای ئامرازی موزیک و بەزمیان کرد. دەلالە دەفی موسلی و عوودی عێراقی و چەنگی عەجەمی بۆ هێنان. هەرسێ سوالکەرەکه هەستانە سەر پێ و هەر یەکە ی ئامرازیکی به دەستەوه گرت و دەستیان به ژەنین کرد. کێژەکان گۆرانییان دەگوت، ئاوازی مەستانە و دەنگی چەنگ و چغانە ١ ولاتی پێ کردبوو که له پێر دیسان له دەرگایان دا. دەلالە چوو دەرگای کردەوه. تەماشای کرد، ئەوه سێ کەسی کۆک و پۆشته که پۆلەتیان وهک بازرگان و پلەدار دەچوو، له بەر دەگا و یستاون [له راستیشدا ئەوانە خەلیفە هاروونە پێرەشید و جەعفەری بەرمەکی و مەسروروی خزمەتکاریان بوون:] ئەوانە کاتیک به بەر دەرگی ئەو مالەدا دین و گوێیان لهو دەنگ و بەزم و هەرایە دەبێ، خەلیفە دەلی: ‘وێلا پێم خۆشە بزەم ئەو دەنگ و هەرا و بەزمە چیبە و بۆ چیبە؟’ ئیدی به مەسروروی فەرموو له دەرگا بدا. دەلالە گوتی: ‘فەرموون چیتان دەوی؟’ جەعفەر گوتی: ‘ئیمە سێ کەسین له بازرگانەکانی تەبەرستان. میوانی هاروونییەکان بووین. ئیستا که گەڕاینهوه، پێمان لێ ون بووه. ئەگەر پێمان بدەن و منەتبارمان کەن، هەر ئەوشەو لێرە میوان بین و سۆزی دەپۆین.’ دەلالە که ئەوانی وهک بازرگانیک دی، گەپاوه ژووری بۆ خوشکەکانی گێراوه و پوخسەتی خواست پێیان بدا بێنە ژووری. که هاتنە ناوهوه، کەنیشکەکان له بەریان هەستان و به ریزهوه وهلای سەر وویان خستن و گوێیان: ‘بەو مەرجه ی هەر شتیکتان دی، پرسیار نەکن و هەتا لیتان نەپرسن، قسە له هیچ شتیک نەکن.’ مەرگیان پەسەند کرد و دانیشتن. که ئەوان دانیشتن، دەلالە دەستی کردەوه به مە ی گێران. پیاڵە یەکی بۆ خەلیفە تی کرد، خەلیفە گوتی: ‘ئیمە حاجین.’ ئیدی کچەکی دیکه چوو دەفریک لیمو و شەکرایی هینا و یەک-دوو له تە سەهۆلی تی هاویشت و هینایە خزمەت خەلیفە. خەلیفە له دلی خۆیدا گوتی: ‘سۆزی خەلاتیکی باش دەدم بهو کێژە.’ که هاروونییان دانیشتن بۆ خوار دهنهوه و حەوت دەوریان مە ی گێرا، ئیدی هەموو باده خۆرە وهکان بهو مە یه پەسەنە مەست بوون. کچەکان له ژووری هاتنە دەر ی و له قەراخ حەوزەکه پارهەستان، بانگی کۆلبەرەکه یان کرد. کۆلبەرەکه که چوو بۆ لایان، سەیری کرد ئەوه دوو سەگی پەشیان زنجیر کردوه. خاوهنمال هەستا دەستی دا قامچیەک، به کۆلبەرەکه ی گوت: ‘یەکیک لهو دوو سەگە بێنە لای من.’ کۆلبەرەکه زنجیری یەکیک لهو دوو سەگە ی گرت و بردی بۆ لای خاوهنمال. خاوهنمال به قامچی کهوتە گیانی سەگەکه، هەر ئەو قروسکاندی و ئەو لێیدا، هەر ئەو به زمانی خۆی پارهوه و هاواری کرد و ئەو لێیدا. هەتا دەستی شل بوو، قامچیەکه ی له دەستی بهر بووهوه. ئینجا سەگەکه ی له ئامیز گرت و ماچی کرد و چاوی بۆ ستر ی، له گەلی گریا و لاواندییەوه. ئەو سەگە یانی به کۆلبەرەکه

١. چغانە: ئامرازیکی موسقا وهک که وچک دەچێ کە مینکی زەنگوله و شتی پێوه یه.

سپارد و گوتی: 'ئەوەیان بەرەو جینگای خۆی و ئەوەیی دیکەیان بینە.' کۆلبەر بە گوتی کرد. ئەوەیانى بردهوه جینگای خۆی و ئەوەیی دیکەیانى هینا. خانم دیسان دەستی دا قامچی، چی لەوەیی دیکەیان کردبوو، هەر ئاواشی لەوەشیان کرد. خەلیفە ئەو کارەى زۆر پێ سەیر بوو. بە ئاماژە جەعفەرى تینگەیاندا بزانە ئەوە چیبە؟ بۆ وایان لى دەکا؟ جەعفەرىش هەر بە ئاماژە خەلیفەى تینگەیاندا کە هیچ نەلێ. پاشان خاوەنمال هات لەسەر تەختیک دانیشت و مانگناساش لە خوار ئەوەو لەسەر تەختیکی دیکە دانیشت. دەلالە چوو لە قوربىنىکى مالى توورەکەىەکی ئاورىشمى هینا کە تان وپۆکەى لە ئاورىشمى سەوز بوو. لەپیش خاوەنمال کردیبەو، عوودىکى لە توورەکەکە دەرھینا و تیل و شتەکەى رىکوپىک کرد و دەستی کرد بە خۆیندەوہى ئەو شىعرانە:

گەر بۆنى خوشى كەزىه كەتم بۆ بينى با
 رۆح و گيانم لە مزگىنى دەدم. با بى با
 هەر چەندە تۆ تۆزت لە ژىنم هەستاندووه
 تۆزى منى خۆلین، بە داوینى تۆ ناگا
 لەو رۆژەوہ پرووت وەرگىزا، سۆمایى چاوم
 دونیا دەرکى بەختەوہرى لە پرووم گالە دا
 چاوانم پەر لە خۆینە بە ھۆى يادى جاران
 داوى زولفى خاوى تۆ لە دەست و پىم ھالا
 نە لە بەر دیدەیت و نە لە بەر چاوا لا دەچى
 نە يادم دەکەیت و نە دەر دەچى لە يادا

"دوايە ئەو بەیتانەشیان گوت:

ھەزار تانوتەم لە خۆم دا سوپى ئەوین بشارمەوہ
 دىم ناکرئى منى بەفر لە سەر ئاکر نەتویمەوہ
 وریا بووم لە سەرەتادا دلم گىرۆدەى کەس نەبى
 دىم کىویى وریایى و ژىرىم لە ئاستتدا دەتویتەوہ
 منى گىرۆدەدل نابى لە کۆرى عاشقاندا بم
 ئەگەر بىت و بە پىنى خۆم بىم، دەبى بە کۆل بمبەنەوہ

"کچەکە کە ئەو شىعرانەى بىست، جلەکانى لەبەر خۆى دادرین و بىھۆش بوو، کەوت و جلەکانى لە بەرىدا بلاو بوو، لەشى وەدەر کەوت. جىنگای قامچى لە سەر جەستەى وەدیار

کهوت. خهلیفه که شوینتی قامچی لهسه لهشی دیت، سهری سوور ما و وردورد تیی رامابوو. کیژی مانگئاسا ههستا و گولای بهسهردا ههلهپرژاند و وه هۆشی هیتاوه. جلهکانی له بهر کردهوه.

"خهلیفه به جهعفهری گوت: 'ئهن خۆم بین راناگیریی و ناتوانم هیچ نهلیم و نهپرسم. ههتا راستی ئه و کچه و ئه و قههچی لیدانه و راستی ئه و سههگانه م بۆ روون نهبیتهوه، ناههسینهوه.' جهعفر گوتی: 'خودا یارمهتی خهلیفه مان بدا، ئیمه بهلیتمان بین داون که هه ر شتیگمان دی، پرسیار نهکهین.'

دوای ئهوه دهلاله ههستا و عوودی لی دا و ئه و شیعرانهی خویندنهوه:

دوئ شهوئ باسی کۆری مه، چیرۆکی دهلالی تو بوو
تا نیوه شهو باسمان باسی ئالقه و قهفی بسکی تو بوو
دلی کلۆم کهوته بهر تیری نیگات نوقمی خوین بوو
که چی دیسان دلی له لای که وانخانهی برۆی تو بوو
دنیا له و گێزه و کیشه دا، له نیو گوئی گادا خهوت بوو
فیتنه گیزی دنیا خه مزه ی، جادووی چاوی جوانی تو بوو
منی سههرگهردان و عاشق دنیا یه کی بی خه مم بوو
ئه و داوه ی وا پنیه وه بووم، تالیکی که زیه که ی تو بوو

"که کیژه مانگئاساکه ئه و شیعرانهی بیست، وهک کچه که له پینشدا جلهکانی له بهر خۆی دادپری و له هۆش خۆی چوو. دهلاله ههستا گولای پیندا ههلهپرژاند و دایپوشی. دوای ئه و کچه که ی سههره تا به دهلاله ی گوت: 'بیلن، گورانییه کمان زیاتر نه ماوه.' دهلاله تالهکانی عووده که ی ریکو پینک کرد و ئه و بهیتانهی گوتن:

خۆزگه م به و ئه فینداره کا، که واشتاکه ی له گه لدا بی
نهک وه کوو من تاق و ته نیا، له یاری خۆی دابرابی
سهروه ی بلاوینی دلان، تو پنی بلی به شای گولان
که جار ی له ریی خودادا به کۆلانی ئیمه شدا بی
هیند ته نیا بووم، له سهه ر دلم، خه فته هیلانه ی کردووه
مۆته که ی ته نیایی ساتن، دهستی له ئه و کم بهر نا بی

"کچه، که ئه و شیعرانهی بیست، زیقاندی و جلی له بهر خۆی دادپری و له هۆش خۆی چوو. که کراسه که ی له سهه لهشی لا درا، شوینتی قههچییه که له سهه جهسته ی وه دیار

کهوت. سوالکه ره کان گوتیان: 'خوزگه ئیمه له کهلاوهیه کدا دهخه وتین و نه دههاتینه ئیره.' خهلیفه گوتی: 'مه گهر ئیره مالی ئیوهش نییه؟' گوتیان: 'بیریشمان لی نه ده کرده وه ریمان لیره کهوئ. دهلی مالی ئه و پیاوهیه.' ئاماژه یان بۆ کۆلبره که کرد. کۆلبره که گوتی: 'به خودا منیش جگه له مشه و، ئیره م نه دیوه.'

"ئینجا گوتیان: 'ئیمه کهوت پیاوین و ئه وانه سهئ ژن. ئیمه به خۆشی راستی ئه و شتانه یان لی ده پرسین، ئه گهر به خۆشی وه لامیان، داینه وه ئه وه باشه، ئه گهر به خۆشی وه لامیان نه داینه وه، ئه وه به زور پێیان ده درکینین.' هه موویان رازی بوون جگه له جه عفر که ئه و له گه لیان نه بوو. گوتی: 'ئه وه کاریکی باش نییه. لێیان گهرین چ ده کهن با بیکه ن. ئیمه له لای ئه وان میوانین و گفتیان لی ئه ستاندووین که قسه نه کهین. ئیستا ئه وه ندهی شه و نه ماوه. هه ر که سه ی ده گهریته وه مالی خۆی. که رۆژ بووه وه، پرسیار ده کهین.' خهلیفه قسه که ی جه عفری په سندنه کرد و گوتی: 'له وه زیاتر ناتوانم دان به خودا بگرم.' ده یانویست به رسن و به لام هه یج کام نه یانده توانی. تیروپشکیان کرد و به ناوی کۆلبره هاته ده ری. کۆلبره هه ستا به خاوه ن مالی گوت: 'خانمه که م، بۆ خاتری خودا پیمان بلی بۆ ئاوات له و دوو سه گه ت کرد و دوایه بۆ ماچت کردن و بۆیان ده گریای؟ شتیکی دیکه ش ئه و شوینی قامچیانه چن و بۆ له سه ر له شی ئه و خانمانه بوون؟ وه لامی ئه و پرسیارانه مان بده وه و هه یجی دیکه.' کچه گوتی: 'ئه ری جه ماعت، ئیوهش له سه ر قسه ی ئه و کابرایه ن؟' هه موو گوتیان: 'به لی، قسه ی ئه و قسه ی ئیمه شه.' جگه له جه عفری وه زیر که هه یجی نه گوت. کچه که ئه وه ی بیست، گوتی: 'ئه ی میوانه بینه لینه کان، ئیمه تان نارچه ت کرد و نه تانزانی که هه رکه س قسه ی نابه جی بکا، به شی رهنج و نارچه تی ده بی؟' ئیدی کچه بانگی کرد، له جیوه کهوت کۆیله ی شیربه ده ست هاتنه ده ری. کچه گوتی: 'ده سستی ئه و میوانه زۆربلێیانه بیه ستن.' کۆیله کان ده سستی میوانه کانیا ن به ست و گوتیان: 'خانم، فه رمان بده با بیانکوژین.' کچه گوتی: 'راوه ستن، با هیندیک شتیان لی به رسم. دوایه ده لیم بیانکوژن.' کۆلبره که گوتی: 'خانم، ئه منیش به ئاوری ئه وان مه سووتینه، ئه وانه تاوانبارن که کوتوپر خۆیان بیره دا کرد. ئیمه بۆخۆمان شه ویکی خۆش و پر له عه یش و نۆشمان بوو. خۆشییه که یان لی تال کردین. ئیدی ئه و به یته شیعره ی گوت:

ئه وپۆکه یار له دژمه له بیری تۆله دایه
تاوان چییه؟ نازانم، خوزگه بمزانیبایه

"که کۆلبره ئه و شیعره ی گوت، کچه پیکه نی."

لیره دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی پی هات و شه هرزاد درێژه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه ویکی دیکه.

که شهوی یازدهیم هاته وه

"شه هرزاد گوتی: 'خاوهنشکو، سهره پای نه وهی کچه زوریش له کۆلبر دلپر بوو، به قسه کهی نه وه پیکه نین کهوت و به جه ماعه ته کهی گوت: 'ئیوه تازه نه وه نده تان نه ماوه، هر که سهی قسهی دلی خوی بکا.' دوايه رووی له سوالکه ره کان کرد و گوتی: 'ئیوه نه و سبیانه پیکه وه بران؟' گوتیان: 'نه وه لا، ئیمه هه ژاریکی سهرگه ردانین و جگه له مشه و قهت به یه که وه نه بوین.' دوايه رووی له یه کیک له سوالکه ره کان کرد و گوتی: 'تو زکماک ناوا به چاویکه وه له دایک بووی.' گوتی: 'نا خانم، نه من چاوم هه بوو، کویربوونی من به سهرهاتیکی سهیره.' له دوو سوالکه ره کهی دیکه ی پرسی: 'ئیوه چی؟' نه وانیش هر وه ک سوالکه ره کهی دیکه گوتیان: 'ئیمه هر که سهی خه لکی شاریکین و به سهرهاتی سهیره یرمان هه یه.'

"کیژه گوتی: 'خه لکینه، دانه دانه به سهرهاتی خوتانمان بو بگپرنه وه و بلین بزنام بو هاتونه ته ئیره؟' بهر له هه موویان کۆلبر هاته پیشی و گوتی: 'نه من پیاویکی کۆلبر بووم، نه وه ده لاله نه منی هینا ئیره. نه ورۆ له لای ئیوه بووم و له گه ل ئیوه رامانبوارد و ته واو. نه وه بوو به سهرهاتی من.' کچه گوتی: 'نازادی که ن. با پر وا.' کۆلبر گوتی: 'هه تا گویم له به سهرهاتی هاو پریکانم نه بن، نا پرۆم.'

به سهرهاتی سوالکه ری یه که م

"دواي نه و سوالکه ری یه که م هاته پیشی و گوتی: 'خانمه که م، هوی تاشینی چه نه م و نابینایی من نه وه بوو که، بام پاشای شاریک و مام پاشای شاریکی دیکه بوو. نه و پرۆه که دایکم منی بوو، نامۆزنیشم کورپیکی بوو. چه ند سالیک تیپه ری و ئیمه هه ردوو کمان گه وره بووین. نه من چووم بو زیاره تی مام. کورپه مامه که م زوری به خیره اتن کردم. قه در و ریزی باشی ده گرتم و به هه موو جوریک خۆشه ویستی و دلسۆزی خوی پیشان ده دا. روژیک پیکه وه دانیشتیبووین باده مان ده نۆشی و مه ست بووین. کورپه مام گوتی: 'کاریکم پیته، نابی بیقسه ییم بکه ی.' نه من زۆرم سویند بو خوارد بیقسه یی نه که م. خیرا هه ستا و ماوه یه ک ون بوو. که گه پر اوه، کچیکی مانگ ئاسای له گه ل خوی هینا و به منی گوت: 'نه و کچه به ره و له فلانه گۆرستان و فلان جی له سارداوه که ۱ چاوه رینی من به.' نه من نه متوانی دژایه تی بکه م، کچه م هه لگرت و چوومه نه و شوینه.

۱. سارداو: ژیرخان، قولکه ی ژیر زهوی بو ناوساردکردن.

" 'هیشتا دانه نیشتیوین که کورپه مامه کهم هات و کیسه یهک گهچ و ته شوییهک و ته شتیکی ئاو هیتا. سه ری گورپیکی هه لداوه که له نیتو سه رداوه که دا بوو، گل و بهرد و شته که ی لا دا. تاشه بهردیک وه دهر کهوت که له ژیر ئه و بهرده وه کونیک و په یژه یه کی لی بوو. کورپه مامه کهم ئاماژه ی بۆ کهچه که کرد، کهچه گورج چووه خواری. کورپه مام رووی تی کردم و گوئی: 'چاکه کهت له گهل من ته واو بکه.' گوتم: 'چون بلیی وا ده کهم.' گوئی: 'ئه گهر ئه من له په یژه که چوومه خواری، ئه تو بهرده که ی له سه ر ئه و کونه دانیه وه و سه ری گورپه که داپوشه وه. دوا ی ئه وه کهچه که بگره وه و گورپه که به گهچ داده. به جوریک که کهس نه زانی ئه و گورپه هه لداوه ته وه. با توش بزانی ئه وه سالیکه ئه من خه ریکی ئاماده کردنی ئه و شوینه م و زه حمه تی پیوه ده کیشتم. هه تا ئیره م ساز کردوه. ئه و کاره م پیتت بوو.' ئه وه ی گوئ و به په یژه که دا پوچووه خواری.

" 'ئه من بهرده کهم له سه ر کونه که داناوه و چونی گوئیو ئاوام لی کرد. ئیدی گه رامه وه بۆ کوشکه که ی مامم. مامم چووبوو بۆ راو. ئه و شه وه به هه زار خه م و دهر د و که سه ر روژم کرده وه. به یانی به په شیمانیه وه هه ستام چوومه گورستان. سه رم داخست و رویشتم به ته واوی ولاتیدا گه رام و به سه رسوورماوییه وه چاوم ده گتیرا. به لام سارداو ببوو به دلۆپیک ئاو و به زه ویدیدا پوچووبوو. هه تا کهوت روژان هه موو روژی ده چووم گورستانم سه نگ و سووژن ده دا، هه یچ هه والیک له گور و سارداو نه بوو. له تاوی کورپه مامه کهم پرووکام و خه م دایگرتم. ناچار له شار هاتمه دهری و گه رامه وه بۆ لای بابم.

" 'که گه رامه وه دهر وازه ی شاره که ی خومان، کومه لیک هاتن و دهریان دام و گرتیانم. قولیان به ستم. ئه من سه رم له و کاره سوور مابوو. یهک له وان که له خزه مت بابمدا بوو، منیش چاکه م له گهل کردبوو، سه ری هیتا بن گویم و گوئی: 'وه زیر و سه پا له دژی بابت راپه ریون و بابتیان کوشتوه.' ئه من به بیستنی ئه و قسه یه گیانم دهرچوو. منیان برده لای وه زیر. کونه قینیک له نیوان من و وه زیردا بوو. به مندالی زور هوگری تیروکه وان بووم. روژیک به ریکه وت تیریکم هاویشتم، راست له چاوی وه زیر درا و کویر بوو. به لام له ترسی بابم نه یویرا هه یچ بلی.

" 'به کورتی و به پوختی، وه زیر که منی به ده سه تبه سه تراوی دیت، ئاماژه ی کرد که بمکوژن. من گوتم: 'بۆ له خورا ده مکوژن؟' گوئی: 'ئه تو له هه موو کهس تاوانبارتری' و ئاماژه یه کی بۆ چاوی خوی کرد. منیش گوتم: 'خو به ئانقه سه ت ئه و کاره م نه کردوه.' گوئی: 'من به ئانقه سه ت ئه و کاره ده کهم.'

" 'ئه و جار گوئی: 'وه ره پیتشی' و به قامکی خوی چاوی چه پمی دهره ینا و به نوکه ریکی خوی گوئ: 'بیه له دهره وه ی شار بیکوژه.' له گهل نوکه ره که چووینه دهره وه ی شار.

دهست و پيم به سترابوو. ويستی چاوم بيهستی و بمکوژی. من گريام، گوتم:

قەت پيم وا نه بوو رۆژيک به يني من و تو وا بي
هيوام به کەس نه ماوه چاکەي له چاويدا بي

"نۆکه ره که که گوتی لهو شيعره بوو، بۆ ريز له چاکه کانی من که له گەل ئەوم کردبوو، دهست و لاقمی کردهوه و گوتی: 'له وولاته برۆ و گیانی منیش و خوشت مه خه مه ترسييه وه، وهک شاعير ده لی:

گولۆلهت له شویننی کهوته لیژی
پیش ئەوهی ناکەس خراپەت بیژی
بار بکه برۆ بۆ شویننیکی تر
بۆ بهخته وهری و بۆ ژيانیکی تر
گەر دار و درهخت قاچی هه بوايه
له شوینه ده رۆی ته وری لی بوايه

"که ئەوهم له نۆکه ره که بیست، ته واولخۆش بووم و نابینایه تیم به لاوه سانا بوو. رپی شاری مام گرتە بهر. هەر به گه یشتته کن مام، رووداوه که و ئەوهی به سه رم هاتبوو. هه مووم بۆ مام گنراوه. مام دهستی کرد به گریان و گوتی: 'خه مبارت کردم. به بینیکیشه کورە مامه که شت دیار نییه. 'ئیدی ئەوهنده گریا تا بیهۆش بوو. که وه هۆشم هیناوه، چونکه هیچی دیکه نه مده توانی نهینی کورە مامه که م نه درکینم، بۆم گنراوه. مام به بیستی ئەو رووداوه توژیک هاته وه سه ره خۆ و گوتی: 'ئەو سارداوه م پیشان بده.'

"هەر خیرا هه ستاین و به ره و گۆرستان که وتینه ری هه تا سارداوه که مان دۆزییه وه. ئینجا گورە که مان داوه ۱ و گل و به رده که مان خسته لاوه تا به رده که وه ده ر که وت. به رده که مان له سه ر کونه که لا برد، به نیردیوانه که دا ۲ په نجا پله چووینه خوارئ. گه یشتینه شویننیکی به ریلاو، چه ندین خانووی تیدا دروست کرابوو. له هەر مالنکا یه ک جۆر خوارده مەنی کۆ کرابوو وه، هەر له و شوینه ته ختیکنان دی که په رده یان به ده وردا کیشابوو. چووینه لای ته خته که. مام په رده که ی لا دا، کورە مامه که م له گەل هه مان کچ له سه ر ته خته که خه وتبوون و وا سووتابوون که ده تگوت له چالی ئاورت هاویشتوون. ئیدی مام تیکی لی کرد و شه قیکی لی دا و گوتی: 'ئەي ناپاک، له وه خراپترت ده بووايه

۱. دانه وه: هه لقه ندن، هه لکه ندن.

۲. نیردیوان: په یزه.

به سهر بين. نه وه تولهى نه و دنيايهيه. ولعذاب الآخرة أشد وأبقى. ۱. ”
ليزه دا بوو، ماوهى چيروكى نه مشه ويش كوتايى بين هات و شه هرزاد دريژهى
چيروكه كهى هه لگرت بو شه ويكى ديكه.

---

۱. تولهى پوژى په سلان زور زور له وه خراپتره و هه ميشه بيه.

منتدى إقرأ الثقافى^{٦٢}

که شهوی دوازدهیم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، سوالکهره نابیناکه گوتی: 'که کورپه مامهکه مم له گهل کچه دا ناوا دیت، زور نارحعت بووم، له قسه کانی مامم سهرم سوور ما. پیم گوت: 'مامه، یانی سووتانی نهوان بهو شیوهیه بهس نییه و نه توش قسه یان پئی ده لئی و سه رکونه یان ده که ی؟' مامم گوتی: 'کورپی خوم، نهو هه تیوه به مندالی حهزی له خوشکه که ی خوی ده کرد و هه میسه دهنگم ده دان و ده مگوت مندالن و چاک ده بن. که هه ردو وکیان گه وره بوون، ده ستیان تیکهل کردبوو. که نهوهم بیسته وه کورپه که م بیراز کردا و گوتم: 'وا مه که، کاریک مه که له نیو خه لکدا ئابروومان بچی و بیینه گه پچاری خه لک و سه رکونه مان بکه ن.' کچه شم لی دوور خسته وه و لیم شارده وه. به لام کچه ش دلی پیته وه بوو. که زانیان من ناهیلیم ویک که ون و هه ر لیکیان دوور ده خه مه وه، هاتوون به پیی رینوینی شه یان ئیره یان چی کردوو و هه موو جوړه خوارد هه منییه کیان هیناوه ته نیوی. له و پروژانه دا که من چووم بو راو، به ده رفه تیان زانیوه و هاتوونه ته ئیره. ئیدی خودای گه وره له و کارهی نهوان بیزاروه و ناوای به سه ر هیناوان که دیتت.' نهو جار هه ردو وکمان به گریان له په یژه که هاتینه سه ری. سه ری کونه که مان ناوه و گل و شته که مان کرده وه سه ری و خه مناک و په ریشان هه ر وا ده رپویشتین که دهنگی ته پل و ده هولی سپا به رز بووه وه و توزی سمی نه سپ به ری ئاسمانی گرت. مامم گوتی: 'نهو ه چییه؟' گوتیان: 'وه زیری براهه ت، براهه تی کوشتوو و ئیستا پروویان لیره کردوو.' مامم که توانای به ره به رکه انئی نه بوو، ناچار ملکه چ بوو. نه من له دله خومدا گوتم نه گه ر بگه ریمه وه، له ده ست وه زیر پرگارم نابی. ناچار بو نه وه ی گومانم تن نه که ن، چه نه گم تاشی و جلیکی کونم له بهر کرد. به ره و داروسسه لام له شار وده ر که وتم. به شکو نه وه که سیک بمگه بیئینه لای خه لیفه. نه وشه و گه یشتمه ئیره، شوین و مه به ستیکی تایبه تم نه بوو، راوه ستابووم و نه مده زانی پرو له کوئ بکه م که نهو سوالکهره یه ک چاوهم لی په یدا بوو. نه من باسی غه واره یی خوم بو کرد. نه ویش گوتی: 'وه لا منیش غه ریم.' له و قسه انه دا بووین که سوالکهریکی دیکه ش هات. نه ویش وه ک باسی کرد له ئیمه ناموتر بوو. وا بوو پیکه وه بووینه هاوړی و سه رگه ردان ده خولاینه وه، هه تا بوو به شه و هه وا تاریک بوو. بی مه به ست به کولانه کاندا ده رپویشتین هه تا ریمان که وه ئیره ی پر مه ترسی. 'که نیشکه که گوتی: 'ده ستی بکه نه وه با پروا.' نه ویش گوتی: 'هه تا نه زانم چاره نووسی هاوړیکانم به کوئ ده گا لیره ناروم.'

1. بیرازکردن: قولکه قولکه کردن، گرتی گرتی کردنی به ردی ناش و به ردی ده ستار بو نه وه ی باشتر کار بکا. واته بو چاک کردن. لیره دا لیدا به مه به ستی چاک کردن.

بەسەرھاتی سۆالکەری دووھم

"سۆالکەری دووھم ھاتە پێنشی و گوتی: "خانمەکەم، ئەمن زکماک کوێز نەبووم، بەلام بێچاویم بەسەرھاتیکی سەیری ھەیە. ئەویش ئەوھەبە کە من پاشا و شازادە بووم. لە ئەمەنی دەسالاندا قورئانم بە ھەوت رێوایەت خوێند و ھەموو زانستەکانم بە باشی خوێند. وتە شاعیران و گەورەپیاوان فیز ببووم، بەو شێوھەبە لە ھەموو کەس لەسەرتر بووم، ببوومە وێردی سەر زمانی خەلک و ناوبانگی وێژەزانی و نووسەریم بە گوتی تەواوی پاشاگانێ ناوچەکە گەیشتبوو. وا بوو پاشای ھیند بانگی کردم بۆ ئەوھەبە کچەکە ی خۆییم بداتن. بابم چەندین کەشتی دیاری و خەلاتی پاشایانە ی ئامادە کرد و منی لەگەل چەند کەس لە پیاوھەکانی سواری کەشتی کرد و بەرپی کردین. مانگیکی رەبەق رۆیشتین ھەتا گەیشتینە وشکایی. خۆمان سواری ئەسپ بووین و بارەکانمان لە و شتران دا و رۆیشتین، رۆیشتین تا لە دوور تەپ و تووزیک وە دیار کەوت. کە تووزەکە نیشتەو، چەند سواریکمان لێ وە دیار کەوت. کە جوان سەرنجمان دان، لە نەژادی عەرەب بوون. ئەسپی خوتەنیان لەژێردا و نێزە ی خەتایان بە دەستەو بوو. تێمانگەیانند کە ئەو دیارییانە ھە پاشای ھیند و ئیمە پاسپێردراوین. گوتیان: 'ئیمە نە لەژێر فەرمانی پاشای ھیند و نە لە ولاتی ئەویشدان.' ئیدی ھێرشیان کردینە سەر، ھیندیکیان لێ کوشتین. ئەوھەبە دی بەختیان ھینا و دەرباز بوون. ئەمنیش برینگی قوولم تێ بوو، ھەلاتم ھێچ کویشم نەدەزانی. ھەلاتمە سەر کێویک و چوومە ئەشکەوتیکەو. تا بەیانی لە ویدا بووم. بەیانی ھاتمە خواری و رۆیشتم ھەتا گەیشتمە شاریکی خۆش. ئەوھەندە بە پێیان رۆیشتبوو، ماندوو و شەکەت ببوو و رەنگم زەرد ھەلگەرابوو. رووم کردە دووکانی بەرگدروویەک و سلاروم کرد. بە روویەکی خۆشەو و ھەلامی دامەو و لیمی پرسسی کە بۆ کوێ دەچم. رووداوھەکەم بۆ گیراوە. زۆری بێ ناخۆش بوو گوتی: 'رۆلە گیان، لای کەس باسی ئەو رووداوھەکە، نەکا کەسیک پێتان نەتەوی ۱ بێ و ئەو بەسەرھاتە بیستیتەو.' پاشان خواردمەنی ھینا و ئەو شەوھەمان پێکەو بەردە سەر. ھەتا سێ رۆژان بەو شێوھەبە رابرد. ئەوچار بەرگدروو لە منی پرسسی: 'چ پێشەبەک دەزانی؟' گوتم: 'زانام و ھەموو زانستیک باش دەزانم.' گوتی: 'ئەو کووتالە ی تو لێرە کپیاری نییە و کەس ھەز لە زانست و نووسین و شتی وا ناکا. دەست دە تەشوینیەک و گوریسینک لەگەل دپووھەلکەنان بەکو و خەریکی دپووھەلکەندن بە.' ناردمی بۆ دەشت و دەر و پێنشی گوتم: 'خۆشت بە کەس مەناسینە با نەکوژری.' ئیدی گوریس و تەشوینی بۆ پەیدا کردم و لەگەل دپووھەلکەنان رۆیشتم بۆ دەشت و دەر. ئەمن ھەموو رۆژیک کۆلیکم چرپی و چال دیناوە و بە نیو دینار دەمفروشت. سالیکم ئاوا تێپەراند. رۆژیک چووم بۆ دپووھەلکەندن، تووشی جیگایەک بووم پڕ بوو لە داری قەدیمی،

۱. نەتەوی: دژمن. دژمن.

سووتهمه نیه کی زوری لی بوو، دهستم دا ته شوئیکه و خه ریک بووم بنی دارنیکم ده داوه که ئالقه یه کی مسین وه دهر که وت. گله که بیم له سهر لا دا، دیتم ئه وه ئه و ئالقه یه له تهخته یه ک دراوه. ئیدی دهستم دا ئالقه که و به تهخته وه هلم گرت، سه یرم کرد له بن تهخته که وه په یزه یه کی لی بوو. له په یزه که چوومه خواری، له وی به دهر گایه کدا چوومه نیو کوشکیکه وه، کوشکیکی قایم و پته و. له نیو ئه و کوشکه دا کیژیکی ژیکه له ی تیدا بوو، هر وه ک شاعیر ده لی:

جوانیک حوری به هه شتی عاشقی بی
 لئیوی به شهرابی به هه شتی ته بی
 مامزیککی سهرکه که زیه کی که مهنده
 کی ده توانی دهرچی له و کۆت و به ننده؟

" که ئه و کیزه چاوی به من که وت، گوتی: 'ئه تو جننی یا مرۆفی؟' گوتم: 'مرۆفم.' گوتی: 'ئه وه چوناوچۆن بوو ریت لیره که وت؟ ئه من ئه وه پینج ساله چاوم به مرۆف نه که وتوه.' گوتم: 'ئه ی پهری روو، سپاس شیاوی خودایه که ئه منی گه یانده ئیره تا به دیداری تو خه م له دلم بره وی.'

له هر کوی تو له گه لما بی، ئه من مه سرور و دلشادم
 ئه گه ر بیره ئه گه ر به ننده، ئه من سه ره به ست و ئازادم

" ئیدی به سه رهاتی خۆم بۆ گه یراوه، له تاوی من گریا و گوتی: 'ئه منیش کچی پاشای دورگه ی ئابنوسم. ئه منیش له کورپی مام ماره کرابووم، له شه وی بوکینیمدا دیویک منی رفاند و هینامیه ئیره. لیره فهرشی چاکی بۆ هیناوم، هه موو جوړه خواردنیککی بۆ داناوم. هر ده رۆژ جاریکیش دیته وه. شه و له گه لم ده خه وی. فیزیسی کردووم که ئه گه ر شتیکیش بوو، قامم بنیمه بان ئه و دوو دیره ی له سهر ئه و قوبیه یه نوسراوه. هر که من دهست له سهر ئه و دیره دانیم، خیرا دیوه که لیره ئاماده ده بی. ئیستا چوار رۆژه رۆیشتوه و شهش رۆژی دیکه دیته وه. ئه ری بۆت ده کړی پینج رۆژ له لای من بمینیوه و رۆژیک پیش ئه وه ی دیوه که بیته وه، برۆی؟ به ته نیا زور وه ره زم.'

" گوتم: 'به لی، سپاسگوزاریشت ده بم.' ئه و جار پهری روو گه شاوه و هه ستا منی برده گه رماو و جل و به رگی داکنه، ئه منیش جله کانم داکنه. شه ره ته ی بۆ هینام و دهر خواری دام. پاشان چیتستی ساز کرد، خواردمان و دهستان به قسه کرد. ئینجا گوتی: 'که میک بخه وه.' ئه منیش خه وتم. کاتیک هه ستام، ته ماشا ده که م ئه و هر لاقم ده شیلنی. ئیدی

دانیشتم و دهستان به قسه کردهوه. گوتی: 'به تهنیا زور زور وهرهز و نارحههت بووم. سپاس بۆ خوا که پئی توی لیره خست.

قهت باوهرم نهدهکرد تق له گهلم بی
لهو دهشتت و بیابانه سوورهگولم بی
من که سیس و ژاکاوی تنوکئی ئاوم
کانیییکی فینکی ناو دهشتت و دهرم بی

" که ئه و شیعرانهه بیست، سپاسم کرد و سۆزی له دلمدا جتی گرت. ئه و پرۆژهمان به خوشی و خواردن و خواردنهوه رابوارد و شهویش له پال یهک خزاین و نوستین.

شهویک سهههتای خوشی و ههلهپهین
پاشانیش مهستی و جا ئهوجار پهین

" بهیانی پیم گوت: 'ئهی سههرتویی خانمان، دهمهوی لیره راتگوئیم و له دهستت ئه و دنیوهت رزگار کهم. 'بزهیکی هاتی و گوتی: 'دنیوهکه له ده شهوان، شهویک دیتهوه لای من و لهگهلم دهنوی، نو شهو بۆ تق دهیم. 'گوتم: 'ههه ئیستا ئه و قوبیهیه دهشکینم و ئه و دیره نووسراویه پرژ و بلاو دهکهه، بهشکوو دنیوهکه بیتهوه و بیکوژم. ' که ئهوهی بیست گوتی:

لهسهه من خۆت مهخه مهینهتهوه
دار و بهرد دژم چووته بۆسهوه

" ئهمن گویم نهدا به قسهی ئه و قوبیهکهه شکاند. "

لیرهدا بوو، ماوهی چیرۆکی ئهمشهویش کوتایی پین هات و شههرزاد درێژهی چیرۆکهکهی ههلگرت بۆ شهویکی دیکه.

که شهوی سیزدهیم هاتهوه

شه هرزاد گوتی: "خاوه نشکو، ئەو برومانگه گوتی: 'کوبی باش، برۆ ده ری دورکه وه. ئەوه دیوه که ئیستا دهگاتی. ئەمن له ترسان کهوش و تەشوێکه له بیر چوو، له نیردیوانه که وه هه لاتمه سه ری. که تەماشام کرد دیویکی ناحەز وه ژوور کهوت و به کیژه که ی گوت: 'چی بووه وا منت تۆقاند؟' کچه که گوتی: 'جگه له وه ی بیرى تۆم ده کرد، هێچی دیکه نه بووه. دیوه که گوتی: 'قەحبه، ئەوه درۆم له گەل ده که ی؟' چاویکی له راست و چه پی خۆی کرد و تەشوئی و کهوشه کانی دیت. گوتی: 'ئەوانه که لوپه لی مرۆقه کانن.' کچه که گوتی: 'ئەمن تا ئیستا ئەوانه م نه دی بوو، په نگه بوخۆت له ده ریڤا هینا بیتن.' دیوه که گوتی: 'ئە ی مه کرباز، ده تهوئ که له کم لی ده ی؟' ئیدی هینای هر چوار په لی به سته وه و دهستی کرد به لیدانی. ئەمن له تاوان هه لاتمه ده ری و له کاره که ی خۆم په شیمان بوومه وه و سه ری سه رسامیم بهر داوه و گه رامه وه. که چوومه وه لای بهرگدرووه که، گوتی: 'دوینی شه و له کوئ بووی؟ ئەوه ندهت چاوه ری بووم، خه وم لی نه ده کهوت.' من سپاسی دلسۆزیم کرد و له سووچیکی مزله که ی خۆم چۆکی خه مم له باوهش گرت. وا بوو بهرگدروو هاته لام و گوتی: 'پیاویکی عه جه م له سه ر سه که یه ک دانیشتوو و تەشوێیه ک و کهوشه کانی توی پێیه، له تۆ ده گه ری و ده لی: به یانی بۆ نوێژ وه ده ر که وتم و ئەو تەشوئی و کهوشانه م له رینگای مزگه وت دیته وه. نه مزانی هی کێیه؟ که سیک پنی گوتم بيم بۆ بازاری بهرگدرووان، بهرگدروویه کیش ناردمی بۆ لای تۆ. ئیستا ئەو له دووکان دانیشتوو و چاوه ری تویه.' که ئەوه م بیست، په نگم زهرد هه لگه را و پشووم سوار بوو. له پر زهوی قه له شا و عه جه مینکی لی هاته ده ری که سه یرم کرد هه مان دیوه، تەشوئی و کهوشه کانی منی هه لگرتوو و وه دوا ی من که وتوو. هه ر که منی دیت، پر ی دامی و به هه وادا بردمی. دوا ی ماوه یه ک نیشته وه و له زهوی چووه خواری و دروست له هه مان کۆشک هاته ده ری. دیتم کچه رووته و هه موو گیانی خوینی لی ده چۆری. دیوه که گوتی: 'قەحبه، ئەوه خۆشه و یسته که ته؟' کچه گوتی: 'ئەمن له و چاره زیاتر ئەوم نه دیبوو.' دیوه که گوتی: 'دوا ی ئەو لیدان و ئازاردانه دیسان درۆت کرد؟ ئەگه ر راست ده که ی و ئەو ناناسی، ها ئەوه شیر بی کوژه.' ئەو شیره که ی لی وه رگرت و به ره و من هات، که دیتی خوین له چاوم ده چۆری، دلی نه هات بم کوژی و شیره که ی فری دا. دیوه که شیره که ی دا ده ست من و گوتی ئەتۆ ئەو بکوژه و خۆت بزگار که. ئەمن شیره که م لی وه رگرت و چوومه پێشی. کچه دهستی کرد به گریان و گوتی: 'ئەو هه مووه به دبەختی و چاره ره شییەت تووش کردم ئیستاش ده م کوژی؟' ئەمنیش شیره که م فری دا و گوتم: 'دیوه که، چ پیاویک له ژنان که متر بووه؟ ئیستا که ئەو من نا کوژی، چۆن من ئەو بکوژم؟'

قەت ناتوانم بیکوژم،^۱ دنیوکه گوتی: 'ئەقین و خۆشەویستی ئیوہ لە ئاستیکدا نییە بتوانن یەکتەر بکوژن. ئیدی بۆخۆی دەستی دا شیرەکه و دەست و قاچی کیژەکهی پەراندن. بە منیشی گوت: 'هۆی مروف، لە یاسای ئیمەدا ژنی بەدەرەوشت دەبی بکوژری. ئەمن ئەو کچەم لە شەوی بووکیئیدا رفاند بوو. جگە لە من کەس دەستی لێ نەدابوو، ئیستا کە زانیم جگە لە من لەگەڵ کەسی دیکەش دەستی تیکەلاو کردوو، ئەو کوشتم. بەلام لەلایەن تۆو خەیانەتیکم لەگەڵ نەکراو، ئەتو ناکوژم، بەلام ناشهیلیم بە سلامەت دەرچی. بۆخۆت بلێ چیت لێبکەم؟' ئەمن زۆری لەبەر پارامەوہ و لالامەوہ کە ئەو جارە لیم خۆش بە خوداش لە تۆ خۆش بێ، بەلام بێفایدە بوو. گوتی: 'زۆری لەسەر مەرۆ، لە کوشنتت خۆش بووم.' بەلام ناچارم بە جادوویەک بتکوژم. ئیدی لەپێدا منی رفاند و بردمی بۆ ئاسمان دوایە لەسەر لوتکەکی کیتیەک داینامەوہ. مشتیکێ خۆل ھەلگرتوو و ودمیکێ لێ خویند و بە سەر منیدا ھەلپێژاند، لەرێوہ بووم بە مەیموون. کە خۆم ئاوا دیت بە شین و گریان لە کیتوہکە ھاتمە خۆاری و یەک مانگی تەواو ئاوا رۆیشتم ھەتا گەیشتمە قەراخ دەریایەک، تاقمیکم دیت لەسەر کەشتی دانیشتون و تەمایان بوو بپۆن. ئەمن بێ ئەوہی بەھیلیم بمبین، بە فیلێک خۆم لە کەشتییەکە ھاویشت.

" 'رۆژیک خۆم شارەوہ و نەھاتمە دەرئ. دوایە کە منیان دیت، یەکیک گوتی: 'ئەوہ بەدەفەرە،^۱ لە دەریای ھاوین. 'یەکیکی دیکە شیریکی دا دەست کەشتیان و گوتی: 'بیکوژە. ئەمن بە ھەردوو دەست خۆم بە شیرەکەوہ ھەلاوہسی و پۆندکم باراند.

" 'کەشتیان کە فرمیسکەکانمی دیتن، بەزەبی پیندا ھات و گوتی: 'کاکێ بازرگان، ئەو مەیموونە پەنای بۆ من ھیتاوە، کەس ئازاری نەدا. ئیدی من لەلای کەشتیان مامەوہ. ھەر چی دەیگوت، خێرا لێ تێدەگەیشتم و بە گویم دەکرد. ئەویش زۆرم بۆ باش بوو. ئاخری گەیشتیئە وشکای و شاریکی گەورە و لە کەشتی دابەزین.

" 'لەرێوہ پیاوہکانی حاکمی ئەو شارە ھاتمە پیتشوازی بازرگانەکان و لەوحنیکیان ھیتا گوتیان: 'ھەر کەسە دێریک لەو لەوہدا بنووسی. ئەمن ھەستام لەوہکەم لە دەست وەرگرتن. ترسان کە من لەوہکە بشکینم، لێیان دام و ویستیان لیم بستین. بە ئاماژە تێم گەیاندن دەمەوئ دێریک بنووسم. کەشتیان گوتی: 'لێ گەرین با بینووسی، چونکە ئەوم وەک مندالی خۆم داناوہ. ئەمن مەیموونی زانای وام نەدیوہ. پینووسم لێ وەرگرتن و بە خەتی ریفاع ئەو شینەرەوی خوارەوہم نووسی:

لە دەست گەوراندا قەلەم سەرورەری
بە بۆنەئێ ئەوان ئەتو لە سەری
ھەر کە مەزنیک دەستت دەداتنی

۱. بەدەفەر: شووم، ناموبارەک.

تاجی حورمه‌تت له سهر داده‌نی
که پال وه قامکی گه‌وره‌یه‌ک ده‌ده‌ی
تۆ مه‌یدان به بی‌هونه‌ر چۆل ده‌که‌ی

" به خه‌تی پێچانی‌ش ئه‌و شی‌عه‌رم نووسی:

به پ‌واله‌ت ک‌ز و باری‌ک په‌قه‌لۆ‌که و بی‌هیزی
که به سهر کاغه‌زدا دی‌ی، فرمی‌سک هه‌ل‌ده‌پ‌ژی
ده‌توانی به ئاماژه، که‌سی‌ک به‌یه‌ته سهر دار
یان هه‌ر به‌و ئاماژه‌یه که‌سی‌ک به‌ک‌یه‌ته سه‌ردار
به کور‌تی ه‌یز و توانات، پ‌ینووس له تار‌یف نایه
سوکانی که‌ش‌تی ژیان، له به‌ر ده‌ستی تۆ دایه
ئه‌گه‌ر بی‌ت و خاوه‌نت، خاوه‌ن خووخ‌ده‌ی باش بی
به‌هاری خو‌شی و شادی، ئه‌و کۆمه‌ل‌گه‌یه‌ش دادی

" به خه‌تی سول‌سی‌ش ئه‌و دوو به‌یه‌تم نووسی:

به زیاره‌ت‌که‌رت ده‌ده‌ی له کیسه‌ی زیو به‌سه‌خا
به شاعیرانی‌ش ده‌ده‌ی تووره‌که‌ی زی‌ر به‌عه‌تا
له داد‌گه‌ری تۆ نه‌بی، بال‌دار ناف‌ر‌یه‌ته هه‌وا
هه‌ر داد‌گه‌ریه‌که‌ی تۆیه‌ بال و په‌ریان پی ده‌دا

" 'دوایی له‌وحه‌که‌م داوه به پیاوه‌کان. ئه‌وان له‌وحه‌که‌یان برده‌وه بۆ لای حاکم جگه له
خه‌تی من، خه‌تی ه‌یچ کامیانی په‌س‌ند نه‌کرد و فه‌رمووی: 'جلکی گران‌بای له به‌ر خاوه‌نی
ئو خه‌ته بکه‌ن و به سواری بی‌هینه‌ کن من.' پیاوه‌کان پیکه‌نین. حاکم به پیکه‌نینه‌که‌یان
ناره‌حه‌ت بوو، گو‌تی: 'به چی پنده‌که‌ن؟' گو‌تیان: 'قوربان، ئیمه به خاوه‌نی ئو خه‌ته
پنده‌که‌نین که مه‌یموونیکي مام‌وستایه، ئه‌وه له کاتیک‌دایه ئاژه‌ل شت فیر نابی.' حاکم پی
سه‌یر بوو، گو‌تی: 'ئو مه‌یموونه‌ی بۆ من بکه‌ن و جل‌وبه‌رگی باشی له به‌ر بکه‌ن و به
سواری بی‌هینه‌ لای من.' پیاوه‌کانی حاکم هاتن، ئه‌منیان له که‌ش‌تیوان ک‌ری و جل‌وبه‌رگینکی
گران‌باییان له به‌ر کردم و به سواری بردیانم بۆ خزمه‌ت حاکم. من کور‌تۆشم برد و ئه‌ویش
پ‌نی دام دانیشم. ئیدی له سهر دوو ئه‌ژنۆ دانیشتم. ئه‌وانه‌ی له‌وی بوون سه‌ریان له
نه‌جیبی من سوور ما.

" 'که حاکم بازرگانه‌کانی به‌ر‌ی کرد و بی‌جگه له حاکم و گه‌وره گه‌وره‌کانی ده‌ربار
که‌س نه‌ما‌بوونه‌وه، سه‌فه‌ریان راخست و هه‌موو جۆره خوارده‌مه‌نیه‌کیان له‌سه‌ر دانا. حاکم

رئی دام چیششت بخۆم. ههستام سئ چه لان ١ زه ویم ماچ کرد و به نه ندهزی پیویستم خوارد. که خوانه که بیان خپ کرده وه و لایان برد، ههستام چووم له سووچینگ دهستم شوست و پینووس و کاغه زم دهست دایه و ئه و شیعره م نووسی:

جیژنی وا پر پر له شادی، تژی له به زم و هه لپه رین
که باریوه به سه رماندا، تیشک و گورانی و پیکه نین
کن بیستویه هه تا ئیستا دیلان و ئاههنگ له و جوره؟
پووحیکی شاد، لئو به بزه، دل پر خوشی هه مه جوره
هی گورهیی سولتانمانه، ئه و هه موو به زم و گوڤه نده
له سایی مه زنی ئه ودایه، ولاتمان پر بووه له خنده
حه ساوهی هه ر دوو دونیا بی، خویه به و مال و شکویه
بی پاریزی له چاو پیسان، له هه رچی فیل و ده هویه

" ئه و جار دوور له حاکم دانیشتم. حاکم سه ری سوور مابوو. داوای کرد شه ترهنج بینن و گوتی: 'وه ره با شه ترهنجیک بکهین.' ئه من چوومه پیشی و موره کانم چنی، له پیاده و سواران پیزه کانم رازاندنه وه و پیاده م جوولاند و ئه سپم تاودا و وه زیرم هه لگرت. حاکم له ریوه واقعی و پر ما و گوتی: 'ئه گه ر ئه و مه یموونه مرؤف بایه، که س تایی نه ده کرد.' ئیدی بابنۆکه ره که ی نارد له دواي کچه که ی، کچه که ی که هاته ژووری پووی گرت. حاکم گوتی: 'ئه وه چۆن بوو پروت داپوشی؟' کیزه که ی گوتی: 'بابه، ئه و مه یموونه شازاده یه که که جه رجیس کوپی ئیبلیس ئاوی لئ کردوه.' حاکم له منی پرسی: 'ئه و قسه یه راسته یان نا؟' ئه من به ئاماژه گوتم: 'به لئ، راسته' و دهستم کرد به گریان. حاکم له کچه که ی پرسی: 'ئه وه ئه تر جادوو له کوئی فیز بوی؟' کچه که ی گوتی: 'له پیری زال سه د و هه فتا جور جادوو فیز بووم که که مترینیان ئه وه یه: که به رده کانی ئه و شارهت هه مووی بۆ به رمه پشت کیوی قاف و ته وای خه لکه که ی بکه م به ماسی.' حاکم گوتی: 'ئه و گه نجه م بۆ پرگار بکه با بیکه م به وه زیری خۆم.' کچه که ی قامکی به لئینی له سه ر چاوی دانا و دهستی دا ویردیک ٢. بازنه یه کی له سه ر زه ویه که کیشاوه.

لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی بی هات و شه هرزاد دریزه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه ویکي دیکه.

١. چه لان: جارن (چهل: جار)

٢. ویرد: کیرد، دمیکي وهک چه قوی هه یه به لام دهستکه که ی نانوشتیتته وه، ویردی میوه. خواردن. ویردی چیشخانه.

که شهوی چواردهیم هاتوه

گوتی: "خاوهنشکر، نهو سوالکهره یهکچاوه گوتی: 'خانمهکه، که کچه به ویردهکه بازنهکهی کیشاوه یهک-دوو تهلیسمی تیدا نووسی. ویرد و ودمی بهسهردا خویند. دیتم کوشکهکه تاریک بوو، دیوهکه پهیدا بوو. ههموو له ترسان سام گرتینی. کچی حاکم پیی گوت: 'لا اهلا و لا سهلا!'

" دیوهکه وهک شیر جوابی ۲ داوه: 'نهی خهیانهتکار! بؤ بهلینیت له بیر کرد و پهیماننشکینیت کرد؟ ئاخو من و تو بهلینیمان دابوو یهکتر نازار نهدهین. ئیستا که تو رهچاوت نهکرد، خوت بگره. ئیدی زاری کردهوه و وهک شیر نهړاندی.

" کچه موویهکی له بسکی دهرکیتشا و ودمیکی به سهردا خویند و فووی لی کرد. له جیوه بوو به شیریکی تیژ و شیرهکهی دووقاش کرد. سهری شیرهکه بوو به دووپشک و کچهکesh بوو به ماریکی گهوره و به گژ یهکتردا چوون. دوايه نهو دووپشکه بوو به ههلوپهک و کچesh بوو به دال و ماوهیهک بهشهر هاتن. دیوه بوو به پشیلویهکی رهش. کچه چووه قالبی گورگهوه. دیوه بوو به ههناړیک و فری درایه ههوا و بهر بووهوه. پرژ و بلاو بوو. هر دهنکهی چوو بؤ لایهک. دهنکه ههناړ ولاتی داگرت. خیرا کچه بوو به کهلهشیرینک و ههموو دهنکه ههناړهکانی ههلگرتنهوه، دهنکیک نهبی که چوو بؤ لای ههوزهکه. کهلهشیرهکه بهره و دهنکهکه بالهپرژهی کرد. بهلام ئیمه لئی تینهگیشستین. ویستی بیگاتی و به دندووک نهو دهنکesh ههلگرتنهوه، بهلام فریای نهکهوت. دهنکهکه کهوته ناو ههوزهکهوه و بوو به ماسی. کیژه خوی له ئاوهکه هاویشست و بوو به نههنگ. پیک ههلهپرژان، هاواریان کرد تا دیوهکه هاته دهری. بوو به یهک پارچه ئاگر و له کونی زار و لووت و چاوییهوه گر دههاته دهری. کیژه بوو به خهرمانی ئاگر. ئیمه له ترسان ویستمان خومان له ههوزهکه هاوین.

" نهو ئاگرانه به شهر هاتن، یهکتریان ئاگرباران دهکرد. بلیسهکهیان دهگیشسته ئیمه، بهلام بلیسهی کیژهکه نازاری نهدهداین. لهپردا بلیسهیهک له ئاگری دیوهکه له چاوی منی دا و چاومی کویر کرد. بلیسهی گرپیکیشی له حاکم درا و چهنهی سووتا و شهویلهک و ددانهکانی نههیشست. یهکی دیکesh وهبهر سینگی بانبؤکهرهکه کهوت و له جیوه مرد. ئیمه خومان بؤ مردن ساز کردبوو، هر وا له دلهاوکیتدا بووین که ویژهه گوتی: خَدَلْ مَنْ كَفَّرَ

۱. چند ناحهز و ناخوش هاتی.

۲. له شیوهی شیردا وهلامی داوه.

"ئەوندەى پى نەچو، دىتمان كچى حاكم لەنىو گرەكاندا ھاتەدەرى و دىوھش بوو بە خۆلەمىش. دواى ئەو كچە ھاتە لای من و داواى ئاوى كرد، دۆعاىەكى بە سەردا خویند و بەسەر منىدا ھەلپەرژاند. ئەمن وەك ئەو ھەلم لى ھاتەو، بەلام چاوىكم نەبوو.

" كىزە بە حاكمى گوت: 'بابە، منىش دەمرم، ئەگەر فرىا كەوتبام ئەو دەنكە ھەنارەم ھەلگرتباو و نەمەيشتبا بەكویتە ھەوزەكەو، پزگارم دەبوو. بەلام كەمتەرخەمىم كرد. ھىچ لەگەل قەزا و قەدەر ناكړئ. دەلین ئەگەر قەزا ھات، نوښدارىش خۆل دەبى. كچە ھەر خەرىكى قسە و باس بوو كە گرېك لە سىنگى درا و بوو بە خۆلەمىش. ھەموو واقمان وړ ما. ئەمن دەمگوت خۆزگە من بام و ئەو پەيكەرى جوانىيە كە ئەو ھەموو چاكەپەى لەگەل من كرد، نەبايە. حاكم كە كچەكەى خۆى ئاوا دىت، جلى لە بەر خۆى دادېرى. كچان و كەنیزەكان دەستیان كرد بە شىن و گابۆر و ھاوار، ماتەمىنى ھەوت پوژى خايناند.

"دواى ئەو حاكم خۆلەمىشى دىوھكەى بە با دا و لەسەر خۆلەمىشى كچەكەى گومبەزىكى ساز كرد. ھەموو پوژىك دەچوو ھەنىو قسنەكەى ۲ دەگريا، ئەوندە گريا ھەتا حاكم تووشى نەخۆشىيەكى گران بوو. دواى مانگىك و رده و رده چاك بوو ھو.

" پوژىك منى بانگ كرده لای خۆى و گوتى: 'خۆزگە پووى نامبارەكى تۆم نەدەدى و تووشى ئەو دەرەدە نەدەبووم. بەو پوژە نەدەگەيشتم. تۆ بوویتە ھۆى تىداچوونى كچەكەم. ئىستاش ھەستە و ھەرچى زووترە بېرۆ و لە بەرچاوم ون بە. لەو شارە نەمىنى.'

" ئەمنىش ھەستام چووم بۆ گەرماو، چەنەم تاشى و لە شار وەدەر كەوتم. نەمدەزانى پوو لە كوئى بكەم. سەرم لە بەختى خۆم ماسىبوو. بىرم لەو بەختە پەشەى خۆم دەكردەو و دەگريام و ئەو شىعەرەم دەگوت:

ھاوارم لە دەست، چەرخى دەورانە
وا منى كرده پەندى زەمانە
كاس و سەرگەردان، گىژم لەو ناوہ
بۆخۆشم گىرم، بوام لى قەوماوہ
ھىچ ھىوام نەما، بە چەرخى گەردوون
دەستم شوتوو ھەر لە خوددى بوون

۱. كەسىك پشت لە دىنى سەرورەرى مروغان بكا، پسوا دەبى.

۲. قسن: مەزار.

"ئىدى چۆل و چيام برى و خۆم گەيانده داروسسەلام بۆ ئەو بەكرى و خەلىفە لە حال و دەزەى خۆم ئاگادار كەمەو. كە گەيشتمە ئىزە تووشى سۆال كەرى بەكەم بووم كە ئەوئىش تازە گەيشتەبوو. خەرىك بووئىن قسەمان دەكرد. سۆال كەرى سىنەمىش هات. پىكەو بووئىنە هەوال و خەرىك بووئىن دەگەراين، وا بوو قەزا و قەدەر ئىمەى تووشى ئىزە كەرد."

"خاوەنمال گوتى: دەست و پىنى بەكەنەو. ئازادە با بېوا. كە دەست و پىنەن كەردەو، گوتى: هەتا گۆيم لە بەسەرھاتى ئەوانەش نەبى، ئارۆم."

بەسەرھاتى سۆال كەرى سىنەم

"ئەو جار سۆال كەرى سىنەم هاتە پىتشى و گوتى: ئەمن بەسەرھاتىكم هەبە لە هەردوو كىيان سەبىرتە. ئەوئىش ئەوئىنە من شازادەبەك بووم. كە بايم فەوتى كەرد، لە جىگاكەى دانىشتم. دادپەرەوەر بووم. خەلك و سىپام لى رازى بوون. بەلام زۆرم حەز لە گەشت و گەراينى ناو دەريا و دوورگەكان بوو. پۆژىكەيان گۆتم دە دانە پاپۆر سەز كەن، دەچىن بۆ گەران. بۆبۆى مانگىكمەن لە پاپۆرەكان دا و سوار بووئىن. بىست پۆژ لە دەريادا گەراين و پامانبوار دەتە گەيشتەنە دوورگەبەك، دوو پۆژ لەوئى مەينەو دەيسان سوار بووئىنەو، بىست پۆژى دىكە لە دەريادا مەينەو و پامانبوار."

"شەوئىك لەو شەوانە باى دژەرەوت هەلى كەرد و هەتا بەرى بەيانى دەرياي بەبەكەدا دا و شەقەندى. كە پۆژ بووئىنەو، بايەكەى خست و پاپۆرەكە ئەوئىنە بووئىنەو. بەلام ئاوەكە گۆرا بوو. كە شتەوانەكە چووە سەر ئەستوندى كەشتىبەكە و بە شەژاوى هاتەو خوارى. سەبىچەكەى توند لە زەویدا دا و دەمانچەكەى پوو بە سەرى خۆى پارگرت و گريان ئەو كى گرت. لىمان پرسى: 'چ بوو؟ بۆ وا دەكەى؟'

"گوتى: 'خۆتان سەز كەن هەموومان قە دەبين. گۆتمان: 'كەشتىوان، پىمان بلى بۆ؟' گوتى: 'پاشا، كە چوومە سەرى رەشايەك ديار بوو. جارئىك رەش و جارئىك سەبى دەچووەو. ئەو كۆئە كارەبايىبە، يازدە پۆژە ئىمە بە لارىدا رۆئىشتووئىن. ئىدى ئەو پاپۆرەى ئىمە رىكەى دەربازبوون نەبىنئەو. لەگەل زەردەى بەيانى ئىمە دەگەينە ئەو كۆئە. ئەو كۆئە پاپۆرەكە بۆ لای خۆى دەكەشى. ئەوئىنە بە هیزە، هەرجى بزمارى لەو كەشتىبەدايە دەرى دەكەشى و كەشتىبەكە لەبەرىك هەلدەوئىنئى. پاشام، لەسەر لوتكەى ئەو كۆئە گۆمبەزىكى مسىنى لىئە. پەيكەرى سوارئىكى لە مس چىكراو لەسەر گۆمبەزەكەبە. ئەو سوارە رىمبىكى بە دەستەوبە. لەوئىكى بە ملىبەو هەلواسراو كە هىندىك تەلىسمى بەسەرەوئىنە. ئەو تەلىسمە هە ئەوئىنە كە هەر پاپۆرئىك بەو شوئىنەدا تىبەرى، تىك بىشكى."

هیچ ریگایه کیش بۆ به تال بوونه وهی ئه و تهلیسمه نییه، جگه له وهی ئه و سواره له سه ر ئه و ئه سه به بهیئدریته خواری،^۱ که که شتیوانه که ئه و قسانه ی کرد، هه موو ده ستیان کرد به شین و گریان و خویان بۆ مردن له ده سک نا. ۱. که رۆژ بووه وه، گه یشتینه کتیه که. بزماره کانی پاپۆره که له پاپۆره که ده رده کشان و له چاوترووکانیکدا به به رده کانه وه ده نووسان و ته خته کان بلاو ده بوون. خه لکه که تا قمیکیان نو قم بوون و هیندی کیش رزگارمان بوو. ئه منیش خۆم خسته سه ر ته خته یه ک و شه پۆل به ره و کتیه که ی رادام. ئیدی چومه سه ر کتیه که.^۱ ”

لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کۆتایی پێ هات و شه هرزاد درێژه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه وێکی دیکه.

---

^۱. خۆ له ده سک نان: خۆ ئاماده کردن.

که شهوی بازدهیم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکۆ، سوالکهری سینییم گوتی: 'خانمهکه م، ئەمن به کێوهکه دا هه لگه پام، شوکری خودام کرد، پزگارم بوو. چوومه نیو گومبزه که وه و له ویدا خه وتم. له پینواره وه ۱ دهنگیک هاته گویم، گوتی: 'فلانی، که له خه وه سستای، ئەو شوینه بده وه ۲ که لێی خه وتووی، که وانیک و سێ تیر که تهلیسمیان له سهر نووسراوه، له و قولکه دایه. دهریانهینه، به تیر له و سواره بده که له سهر گومبزه که یه و وردوخاشی بکه. خه لک له و به لایه پزگار که. که له سواره که ت دا، ده که ویته ده ریاوه، ئەتۆ که وانه که له جینی خۆیدا بشاره وه. ئەگه ر ئەو کاره ت کرد، ناوی ده ریاکه هه لده ستنی و هه تا پێکی لوتکه ی شاخه که دێ.

" ئەو جار که میه یه ک دیته لات، که سێکی تیدایه. له گه لی سوار ده بی و به ده پۆژ تو ده باته قه راخ ده ریا. له ویتش تووشی که سێکی دیکه ده بی که ده تباته وه شاره که ی خۆت. به لام له و ده پۆژه ی که له لۆتکه که دای، نابی ناوی خودا به سهر زارتدا بیت.

" ئیدی من به دلێکی خوشه وه له خه وه ستام، له خه ونه که دا چیان پێ گوتبووم، ئاوام کرد. ده پۆژ بوو له لۆتکه که دا بووم که له دووره وه دوورگه یه ک وه ده ر که وت. من له خۆشیان ده ستم کرد به شوکر و سپاسی خودا. له رێوه ئەو کابرایه منی له ده ریاکه هاویشت. هه رچۆنیک بوو به مه له خۆم که یانده دوورگه که.

" ئەو شه وه له ویدا خه وتم. به یانی هه ستام، به لام شاره زای هه یج کوئ نه بووم، به ده وری خۆمدا ده خولامه وه. هه ر جار ه ی رووم له لایه ک ده کرد. سه رگه ردان ده خولامه وه له خودا ده پارامه وه پزگارم بکا. وا بوو که شتییه که له دووره وه وه دیار که وت. له ترسان چوومه سه ر دارێک. که که شتییه که گه یشته که ناراهه که، ده کۆیله لێی دابه زین و هاتن له نیو دوورگه که دا جیکایه کیان هه لداوه و گل و خۆل و شته که یان وه لا دا. ده رخۆنه یه کی ۲ دارین وه ده ر که وت. ده رخۆنه که شیان لا برد.

ئەو جار گه رانه وه نیو که شتییه که، نان، کاله که، ئارد، پۆن و هه نگوین و مه ریان لێ داگرت و بردیانه ئەو قولکه یه وه. دوا ی ئەوه ی کۆیله کان له قولکه که هاتنه ده رێ. سه ری قولکه که یان ناوه. جل و به رگی باشیان پێ بوو، پیاویکی پیری بالا به رزیان له گه ل بوو. له به ر پیری بیه یز دیاری ده دا. ده ستنی مندالێکی مووره شی سپیکه لانه ی گرتبوو. پڕویشتن،

۱. پیوار: غیب

۲. دانه وه: هه لگه ندن، هه لقه ندن.

۳. ده رخۆنه: سه ری ته ندوور و بیه ر و شت، شتییه که له دار و ئاسنه واله و چیمه نتۆ و شت دروست ده کړن، سه ری بیه ر و ته ندوور و قولکه و شتی پێ ده کړن.

رۆیشتن ههتا له چاو ون بوون.

"ئەمن له دارهکه هاتمه خوارئ. گلهکه م له سەر دهرخۆنهکه لا دا و دهرخۆنهکه م لا برد. کونهکه وه دیار کهوت، په یژههیهکی پیوه نرابوو، له په یژههکه چوومه خوارئ. گه یشتمه شویتیکی بهربلاو. له وئ دهرگایهکی لئ بوو به سەر باخیکدا دهکراوه. له و باخه شه وه دهرگایهکه به سەر باخیک دیکه دا دهکراوه. له و باخه شه وه دهرگایهکه دهچوو به باخیک تر، به و جۆره ههتا سی و سن باخ دهرۆیشت. له هه مووشیاندا داری بهری له گشت چه شنیکی و گولی پهنگاوپهنگی واوای تیدا بوو که زمانی نووسه ری ئەم دیرانه له ئاستیدا لاله. له ئاخیرین باخدا دهرگایهکی تید بوو، پیوه درابوو. که دهرگام کرده وه، ئەسپیک زینکراوم دیت. چوومه پیشی و سواری بووم. ئەسپ وه ههوا کهوت. به ههوادا بردمی ههتا له سه ربانی مالیک داینام. له و جهنگه یه دا کلکی راوهشاندا و له چاوی منی دا و کویری کردم. بۆخۆی خۆی ون کرد.

"له سه ربانی ئەو ماله هاتمه خوارئ. ده گنجی پروتم دیت، ویستم له لایان دانیشم، به لام رییان نه دام. سه ری خۆم هه لگرت و رۆیشتم، رۆیشتم ههتا گه یشتمه داروسسه لام. چوومه گه رماو و چه نه گه م تاشی. وه کوو سوالکه ر ده سووپامه وه تا تووشی ئەو سوالکه رانه بووم. سلوم لئ کردن و باسی غه واره یی خۆم بۆ کردن. ئەوانیش گوتیان ئیمهش غه واره یین. ئیدی هه رسیکمان بووینه هاوڕئ و ده سووپا یه وه که وا بوو ریمان لیزه کهوت. هۆی کویری بوونی ئەو چاوه ی من ئەوه بوو."

"کچه گوتی: 'دهست و پیی ئەوه شیان بکه نه وه با بروا.' ئەو جار کچه رووی له خه لیفه و جه عفر و مه سروور کرد و گوتی: 'ئیهش به سه رهاتی خۆتان بگیرنه وه.'
"جه عفر گوتی: 'له کاتی هاتنماندا گوتم که ئیمه بازرگانی ته به رس تانین، له میوانی بووین و ئیستا ریمان ون کردوه.'

"کچه که قسه کانی جه عفر و مه ندوماقوولیه که ی دیت، گوتی: 'ئیهوم به یه کتر به خشی.'
"به و جۆره هه موویان نازاد بوون و هاتنه دهرئ. خه لیفه سوالکه ره کانی به جه عفر سپارد تا میواندارییان بکات و بۆخۆی گه راوه باره گای خۆی. که رۆژ بووه وه، خه لیفه له سه ر جیگا که ی خۆی دانیشت. داوای کرد سی کچه و سن سوالکه ره که و ئەو دوو سه که بینن. که هیتایانن، خه لیفه رووی له کچه کان کرد و فرمووی: 'چونکه ئیه له ئیمه خۆش بوون، ئیمهش له ئیه خۆش ده بین. ئەگه ر منتان نه ناسیوه، بزائن من هاروونه ره شیدم. جگه له قسه ی راست، هیچی دیکه تان لئ نه بیستم. ئیستا بلین بزائم، ئیه کین؟' کچه کان گوتیان: 'ئهی خه لیفه، ئیمه به سه رهاتیکی زۆر سه یروسه مه ره مان هه یه.'

لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئەمشه ویش کوتایی پی هات و شه هزراد دریزه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه وینکی دیکه.

که نهوی نازدهیم هاتهوه

چیرۆکی خانم و دوو سهگهکهی

شههرزاده گوتی: "خاوهنشکۆ، کچه گه وره که یان چوو ه پینشی و کورنۆشی برد و گوتی: 'گه وره، من به سه رهاتیکی من زۆر سهیره، ئه ویش ئه وهیه که ئه و دوو سهگه له بابه وه خوشکی من و منیش له وان گه وره ترم. کاتیک باو کم مرد پینچ هه زار دیناری زیری به میرات به جی هینشت. خوشکه کانم هه رکامیان به شی خۆیان وه رگرت و دایان به جیاز و شوویان کرد. پاش چه ند سال میزده کانیان پاره که یان له ئه ستانن و که لوپه لیان پهی کری و له گه ل ژنه کانیان ده ستیان به باز رگانی کرد. چوار سال له هه نده ران بوون. سه رمایه که یان له ده ست چوو. میزده کانیان لێیان جودا بوونه وه و ئه وانیش که وتنه سوال و هاته وه لای خۆم. وایان له قه ومابوو من به زه حمه ت ناسیمنه وه. که له بارودۆخیانم پرسی، گوتیان: 'پنویست ناکا. گێزانه وهی، ده ردمان ده رمان ناکا، چاره نووسمان ئاوا بووه.'

"ئه وانم نارده گه رماو و جل و به رگی ش—یاوم دانی و قه درم گرتن، گوتم: 'چم زۆره مالی دنیا. ته واوی ئه و ماله هی من و ئیوهیه.' ئیدی پۆژ له گه ل پۆژ زیاترم چاکه له گه ل ده کردن، هه تا سالیکی ئاوا تپه ری.

"ئه وان له ماله که ی من پاشه که وتیان کرد بوو، هه لیان پینچام میزدمان ده وی. گوتم: 'پیاوی چاک له و دنیا به دا زۆر که مه. ئیوه میزدمان کرد و تاقیتان کرده وه. دیسان شوو کرده وه هه یچ قازانجیکی نییه.' ئه وان سه سه که ی منیان قه ببول نه کرد. ئه من له مالی خۆم جیازم بۆ کرین و به میزدم دانه وه. هه رکه سه ی له گه ل میزدی خۆیدا پۆیششت. پاش ماوه یه ک میزده کانیان فریویان دان و ئه وه ی بوویان لێیان ئه ستانن. بردیان بۆ سه قه ر و له رینگادا لێیان جودا بوونه وه و به ره لایان کردن. ئه وانیش پووت و په جال گه رانه وه لای من و په شیمان بوونه وه. به لێتیا ن دا که تازه باسی شوو کردن نه که نه وه. ئه منیش په نام دان و له جاری پینشو له گه لیان چاکتر بووم. هه تا ئه وه ی دیسان سالیکی به سه ر چوو. ئه من هیندیکم کالا و شت کری، ویستم بچم بۆ به سه ره و ماله که م به وان سپارد. که چی ئه وان گوتیان ئیمه تاقه تی دووری تو مان نییه. ناچار ئه وانیشم له گه ل خۆمدا سواری که شتی کرد. پۆیششتین، پۆیششتین هه تا کوو زانیمان که شتیوانه که مان که شتیبه که ی به لاریدا بردوو. دوا ی چه ند پۆژ شاریک وه در که وت. له که شتیوانه که مان پرسی: 'ئه وه کام شاره؟' گوتی: 'نازانم، ته مه نیکه پاپۆر ده ناژووم، چاوم به و شاره نه که وتوو و قه تم نه دیوه. ئیستا که ریمان که وتوو ته ئیره، ئه تۆ بچۆ کالا و شه مه که کانی خۆت ورد که وه. ئه گه ر کریاریش نه بوو، ئه وه یه ک-دوو پۆژ لیره ده مینینه وه و پیندا ویستی خۆمان ده کرین و به ره و شوینی خۆمان وه ری ده که وین.' دوا ی ئه وه که شتیوان هه ستا چوو ناو شار. زوو گه راوه و گوتی: 'هه ستن بچینه ناو شار و توانای خوا ی مه زن ببینن.' ئیدی ئیمه چووینه ناو شار و

سهيرمان كرد، نهوه خهلكى نهو شاره تهواوى بوون به بهردى رهش. زير و زيو و شتومهكى ديكه يان وهك خويان مابووه وه. نيمه واقمان وړ ما. ههريهكەى به لايه كدا بو سهير و تهماشاي شار بلاو بووينه وه، نهمن چووم بو كوشكى پاشا. سهيرم كرد هه موو دهفركانيان له زير و زيوه. پاشام ديت له سهر تهختهكەى دانيشتبوو. وهزير و پاويزكار و فرماندهى سوپا و خزمهتكارهكاني هه مووى لهدهورى پارهستان بوون و هه هه مووشيان ببوونه بهرد. سهر تهختهكەى بهردهميشيان پر بوو له زير و جواهرات كه وهك گول نهستيزه دهدهوشانه وه. سهريكي هه ره مسهرام دا. شاژنم ديت تاجى به سهروه، ملوانكهى نه قيمدار و گهردانهى زير له ملدا و جل و بهرگ و خشل و شت هه مووى له جيبى خويان بوون. بهلام شاژن ببووه بهردىكى رهش. لهوى چاوم به دهركايهك كهوت. لهو دهركايه وه چومه ژوروى. نيرديوانيك^۱ لهوى بوو، پيدا سهر كهوتم. گهيشتمه هه يونيك كه فهرشى ناوريشمى لئ راخرابوو. تهختيكى پازاوه به دور و گهوههر له سهروهى هه يوانه كه داندرابوو. كه زير و جواهراتى درهوشاوهتر له مانگى له سهر داندرابوو. دواى نهوه چومه شوينيكى ديكه و شتى زور سهيرترم بينى. كه به ديتنى نهوان ترسم وه بهر نيشت و چه په سام. كه بوو به شهو، ويستم له كوشك نيمه دهري، بهلام ريم ده رنه كرد. لهو شوينهى تهخته پازاوهكەى لئ بوو، نووستم. شهو له نيوه لاي دابوو، گويم له دهنگى قورئانخويندنه وه بوو. زوو هه ستام به رهو دهنگه كه رويشتم. په رستگه يه كم ديت وه، سوله رمه^۲ تيدا هه لواسرابوو، مؤم دايبسا و بهرمالى تيدا راخرابوو. لاويكى رووپاك خهريكى خويندنه وهى قورئان بوو. نهمن سهرم لهو گه نجه سوور ما. گوتم نهوه چونه خهلكى نهو شاره هه مووى بووه به بهرد و هه نهو لاه ماوه ته وه. هه ر بويه چومه پيشى و سلوم لئ كرد. وهلامى سلاوه كه مى داوه! گوتم: 'پرسياريك لئ ده كم، بهلام تو نهو قورئانهى ده بخوينى، راستيم بين بلى.' لاهه كه بزه يه كى هاتى و گوتم: 'له پيشدا پيم بلى نه تو چون هاتوويته نيره؟' نهمن به سه رهاتى خوم بو كيراه و گوتم: 'جا نه توش هوكارى به بهر دبوونى خهلكى نهو شارهم بين بلى.' قورئانهكەى ويك نا^۳ و منى بانگ كرده لاي خوى و داينيشاندم. سهيرم كرد نهو كوره له جوانيدا شتىكى تايبه ته. وهكوو شاعير ده لئ:

پهري روويه كى رووگهش و جوانى
بالا وهك سهول ءو له بهر دلانى

^۱ نيرديوان: په يژه.

^۲ سوله رمه: قه نديل، چلووره، ليزه دا لووستيزه به فزومى سوله رمه.

^۳ ويك نان: به يه كه وه نانى دوو لاي شتىك، وهك كتيب، ليك نانى دم، واته قسه نه كردن.

^۴ سهول: سهلو، نه سرق، داريكى هه ميشه بهرز و بيك و بيك و هه ميشه سه رسوزه.

ئازەر چىيى كوردىيى، بوتى وهكوو تو ياخوا هر شاد بى، رووح و پهوانى

" تىرى خوشهويستى نهو كورپه دلمى پىكا و ئوگرى بووم. ديسان پرسىيارى بهسرهاتى خهلكى نهو شارهم لى كردهوه. گوتى: 'بابى من پاشاي نهو شاره بوو. نهو هر نهويه لهسهر تختهكهيه و بووه به بهرد. دايكىشم نهوه له حهرهمسهرا ديوته. دايك و بام و خهلكى نهو شاره ئاوريان دهپهرست و باوهريان به پهروهردگار نهبوو. سوينديان به مانگ و خور دهخوارد. بهلام پيرىژنىك له مالى ئيمه بوو، خوداي دهپهرست و نهيدهويزا به راشكاوى باسى بكا و بيدركيتى. باوكم باوهرى به دهستپاكي و داوينپاكيهكهى بوو. هر بويه منى بهو سپارد ههتا پهروهردم بكا و رى و شوينى دىنى مهجوسم فير بكا. نهو رى و شوينى ئيسلام و خويندىنى قورئانى فير كردم. نهمنيش باوهركم شاردهوه و به دزييهوه دهمپههست. ههتا واى لى هات خهلك له كفردا روچوون.

روژىك له دهنگهزهيهكهوه ۱ بيستم، گوتى: 'نهى خهلكى شار، نهى دانىشتوانى شار، دهست له پههستنى ئاگر ههلگرن و روو بكهنه خوداپههستى.' خهلك ترسان و هاتته لاي پاشا. بام گوتى: 'له دهنگهزه و شت مهترسن و رىبازى باب و باپيرانتان بهر مهدهن.' خهلكهكه به قسهى پاشايان كرد. سالىكى ديكه بهو پىنه ئاگرىان پههست. بۇ سالى دوايى، ديسان هر نهو دهنگهيان بيستهوه و ديسان دهستيان ههلهنگرت و نهگهرايهوه. سالى سىيهم هات و ههمديسان نهو دهنگهيان بيست و ديسانىش دهستيان له ئاگرپههستى ههلهنگرت و روويان نهكرده خوداپههستى. ئيدى رقى خوداي مهزن گرتنى و ههموويانى كرد به بهردى پههش. لهو روژهى نهو رووداوه رووى داوه، نهمن هر خهريكى نويز و روژوو و قورئانخويندىنم و له تهنياييشدا تهواو وهرس ببووم.' نهمن گوتم: 'له بهغدا زانا و ماموسستاگهليكى باشى لىيه، نهگه ر تو بچيه نهوى و زانست فير بى، نهمنيش دهيم به يهكيك له كهنيزهكانى تو. نهوهش بزانه نهمن بوخوم له بنهمالهيهكى خانهدان و خاوهن كويله و كهنيزم و چهندين كهشتى كالاي گرانبايم لهگهل خوم هينناوه. ريكهوت كهشتيهكهى ئيمهى بهرهو ئيره هينا، تا من و تو پىكهوه ئاشنا بين.'

" بهو جوژه هانم دا بچى بۇ بهغدا و، نهويش پيشنيارهكهى قهبول كرد. "

ئيره دا بوو، ماوهى چيروكى نهمشهويش كوتايى پى هات و شههرزاد دريژهى چيروكهكهى ههلگرت بۇ شهويكى ديكه.

۱. دهنگهزه: دهنگيك كه سهراچاوهيهكى ديارىكراوى نييه؛ له غهبيهوه بيت.

که شوی هندهیم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، کچه گوتی: 'شازادهکه م هان دا بچی بۆ بهغدا، ئەو پیتشینارهکه می پهسەند کرد و ئەو شەوهمان پیکهوه رابوارد. که رۆژ بووهوه، هەردووکمان چوونیه لای کهشتیوانهکه. کهسانی نیو کهشتیهکه به شوین مندا دهگه ران. که منیان دیت، خوشحال بوون و پرسییان، له کوئی بووم. ئەمن به سه رهاته که م بۆ گیرانه وه. که خوشکه کانم ئەو شازادهیان له گەل من دیت، ئیره بییان گولی کردا و رقیان لی هه لگرتم.

" که سواری پاپۆر بووین، بای خوازراو هات و پاپۆرمان نازووت. به لام خوشکه کانم به ردهوام لێیان ده پرسیم: 'چی له و کرپه ده که ی؟' گوتم: 'زه ماوهندی له گەل ده که م.' پیتشم گوتن: 'ئەو شازادهیه بۆ من و ئەو کالا و شته ی له و پاپۆرهدایه بۆ ئیوه. به لام خوشکه کانم له سه ر کوشتنی من ساغ ببوووه وه، من به وه م نه ده زانی. ده مه و ئیواره له به سه ره نیزی که بووینه وه، دار و درهخت و باخه کانی وه دیار که و تن. هەر له وئێ له نگه رمان گرت. ماوهیه کی شه و خه وتین.

" خوشکه کانم که من و شازادهیان دیتوو به یه که وه له جینه دا خه وتووین، هه لویست ده گرن که من و شازاده بخه نه ئاوه که وه. شازاده که مه له نازانی، ده خکنی و تیکه لی رپووح پاکان ده بی. به لام من ته خته یه که م هاته به رده ست و خۆم پێوه گرت و به مه له هه تا دوورگه که چووم. ئەو شه وه له وئێ رۆژم کرده وه. به یانی له دوورگه که هەر جاره ی بۆ لایه که ده چووم. به شکوو ئەوه رینگایه ک بدۆزمه وه. وا بوو شوینینی مرۆفیکم دیته وه که له دوورگه که وه به ره و بیروونیک ده چوو. ئەمن ئەو رینه م گرت به ر و به ره و بیروون رۆیشتم. ماوهیه که بوو ده رپۆیشتم، دیتم ئەوه ئەژدیه ایه که دم له سه ر پشت که وتووته شوین ماریک. به زه بیم به ماره که دا هات و دهستم دا به ردیک و ئەژدیه ایه که م کوشت. ئیدی له جیوه ماره که وه ک بالنده یه که هه لفری. ئەمن واقم وپ ما. وا بوو ئەوه نده ماندوو بووم هەر له وئێ خه وم لئێ که وت. که وه خه به ر هاتم، دیتم ئەوه که نیشکیک قاچم ده شیلی. له شه رمان هه ستام دانیشتم و پیم گوت: 'ئه تو کئی؟' گوتی: 'سه عاتی که نابێ ئەتو دژمنی منت کوشت و منت رزگار کرد. ئەمن ئەو ماره م که ئەژدیه ایه که وتیوووه شوینم و ئەتو ئەژدیه ایه که ت کوشت. ئەمن له ره گه زی جنۆکه م و ئەو ئەژدیه ایه ش هەر له ره گه زی من بوو. چونکه تو منت رزگار کرد، ئەمنیش چووم ته واوی کالا و که لوپه له کاتتم برده وه ماله که ی خۆت و خوشکه کانیشتم به جادوو کرد به دوو دانه سه گی ره ش.' ئەو جار منی هه لگرت و له گەل دوو سه که که بردینییه وه سه ربانی مالی خۆمان و داینان. سه یرم کرد ئەوه ی له

1. گولکردن: گه شه کردن، په ره ستاندن.

که شتییه که دا بوو، هه مووی هیناوه ته وه مالی دایناوه.

"دوای ئه وه ماره که گوتی: 'ئه گهر هه موو پوژئی یه کی سی سه د قامچی له و دوو سه که نه دهی. ئه وه به پیغه مبه رایه تی حه زره تی سوله یمان، ئه توش وه ک ئه وان لی ده که م.'"

"گه وره م، خه لیفه. ئه من له ترسی ئه و جنوکه یه قامچیان لی ده دم و له بهر سوژی خوشکایه تیش بویان ده گریم."

"خه لیفه سه ری له و به سه رها ته سووړ ما و ئه و جار به کچه که ی دیکه ی گوت: 'ئه توش بیگنیه وه، بزانه بۆ شوینی ئه و قامچیانه له سه ر جهسته تن.'"

به سه رهاتی کیژه قامچی لیدراوه که

"کچه گوتی: 'گه وره م، خه لیفه، که باو کم کوچی دوایی کرد، مالیکی زوری له پاش به چی ما. پاش ماوه یه که له گه ل پیاوینکی قورس و دهوله مند و شه ایبیه خۆ زه ماوه ندم کرد. سال رابرد و ئه ویش مرد. هه شتا هه زار دیناری زیتری سووړ له پاش به چی ما. ئه من هه موو روژیک کراسینکی گرانبایم له بهر ده کرد و به خته وه رانه رام ده بوارد."

"هه تا پوژیک پیریژنیکی به سه لالا چووی دم و چاو چرچ لیم وه ژوور که وت، هه ر وه ک شاعیر ده لی:

زولفه کانی زهرد و باریک، خانه خوینی خهزان
چین و چرووکاوی بوو رووی ئه و پیری زورزان
که ده بیینی په ککه وته یه و تینک چووه ئیستا
هه ر له بن سه ری ئه ودا بوو، فیتنه و هه راکان

"پیریژنه هاته لام و سلاری کرد و گوتی: 'کچینکی هه تیو له لای منه و ئه مشه و جیژنیکی چکولانه م بۆ ریک خستوه. پیم خوشه له بهر دلی ئه و له ئاهه نگه که یدا به شداری بکه ی.' ئه وه ی گوت و ئیستیک هه ر پاراوه و قاچی ماچ کردم و گریا. ئیدی زگم پنی سووتا. خۆم رازانده وه و له گه ل چه ند دانه له که نیه کانم رویشتین. هه تا گه یشتینه بهر ده رکی مالیک که سه ری له هه وران ده سوو. که چوینه ژووری، دیم ئه وه فهرشی ئاوریشمیان پاخستوه و چلووره ی بلووریان هه لواسیوه و مومی کافووریان هه لکردوه. له لای سه ره وه ته ختیکی مه رمه ری رازاوه به دوو و جه اهیراتیان داناه. په رده یه کی ئاوریشمیان به ده وردا کیشاوه، کیژنیکی رووئسته تیره که بسکی به سه ر پوخساریدا په خشان بوو هاته ده ری و سلاری کرد و ئه و شیعره ی گوت:

تۆ له هەر دەرکێکهوه بیتی، بهو دهلالی و جوانییتهوه
دەرکێههکی دیکه بهههشتت به رووی خهڵکا دهکهیتهوه
ههموو سههرسام و مهست دهبن، له جینی میوه دهستیان دهبرن
ئهگەر بێتو دهرخهی سیمات، رووبهندهکات ههڵدهیتهوه

” داوی ئهوه دانیشت و منیشی دانیشاند و گوتی: 'برایهکم ههیه له من جوانتر و چاکتر
له شوینیک چاوی به تۆ کهوتوووه و چوویته دلپیهوه و عاشقت بووه. ببووهره ئاههنگیکی وا
له گۆریدا نییه و ئه پیریژنه جادووبازه له بهر تهماعی مالی دنیا هاتووته لای تۆ، بۆ
ئهوهی به ههر فیلیک بێ بتهینیته ئیره. راستیهکهی ئهوهیه و پیم خۆشه ئاگادار بی که
براکه م پینی خۆشه زهماوه نددت له گهل بکا. نازانم تۆ دهلیی چی؟' ئه من به بێ
بروویانووهینانهوه پینخۆشبوونی خزم راگه یاند. کچه خوشحال بوو. له پشتت په ردهکهوه
دەرگایهکی لی بوو، کردییهوه، کوریکی قۆزی ریک وهک عه رعه ر دهرکهوت. ههر وهک
شاعیر دهلی:

په یکه ریکی بلیند و ریک، وهکوو چنار
ههتا بلینی بی گری وگۆل، لینی هه نار
چاوی پر له سیحری مهستی، برۆ کهوان
به ههنگاوی قورس و قایم، دهیبرد رهوان

” ههر که من کورهم دیت، به داوی ئهوینییهوه گیرۆده بووم و دلم چوو هه سهری. ئه
کورپه له سهر کورسییه کهی که له لای سه رهوه بوو دانیشت. ههر له رپوه قازی و شایه
هاتنه مالی و ئه منیان لهو کورپه ماره کرد و گه رانهوه. ئه و جار کورپه رووی تی کردم و
گوتی: 'دهبی سویندم بۆ بخۆی و به لینم بێ بدهی که خه یانه تم بێ نه کهیت و جگه له من
دل نه دهی به کهسی دیکه.' ئه منیش به لینم بێ دا. پاشان پیکه وه که میکان قسه و گالته و
گه پ کرد ههتا بوو به شهو. سفره ی ته عامیان راخست و خواردنی جۆراوجۆریان دانا.
نانه که مان خوارد و ئه و شه وه مان به خوشی را بوارد و شه و له ئامیزی یه کتردا رۆژمان
کرده وه. ههتا مانگیک بهو شیوه یه پامان بوارد. رۆژیک بۆ گهشت و سه یرائیکی بازار
روخسه تم خواست. پوخسه تی دام و پیریژنه ی له گهل ناردم. من و وپورپه ی جادوو پیکه وه
چووین بۆ بازار. له دووکانی لاویک که له گهل پیریژنه پینشینه ی ناسیارییان هه بوو،
دانیشتین. شتیکمان لهو لاوه کړی و من پاره کهیم دا. ئه و لاوه پاره کهی وه رنه گرت و
زیره کانی دامه وه و گوتی:

له به رابه ر جوانی تودا مال و سامانم بؤ چیه؟
گر به قوربانی تو نه بی، من رووح و گیانم بؤ چیه؟

" 'من ئه و نهخته شتهم وهک دیاری داناوه.' به و پیریژنه م گوت: 'ئه گهر به پاره داینه نی، ئه من هلی ناگرم.' لاوهکه گوتی: 'ئه من هیچیانم ناویته وه، ماچیکی تو بؤ من هزار به رابه ری زیر و مال خوشتره.' پیریژنه به کوره ی گوت: 'جا ماچیک چ خوشییه کی هیه؟' به منیشی گوت: 'ئه تو به ماچیک چت لی دئی؟' گوتم: 'جا بؤخوت دهرانی من به لیم داوه و سویندم خواردوه.' گوتی: 'ئه گهر ههر ئه و تو ماچ کا و تو هیچ نه لئی، به خیانته داناند ری.' ئاوا ئه و پیریژنه منی هان دا هتا ماچی بده می و منیش ناخری به قسم کرد. سه رم برده پیش و چاوم قووچاند. گه نه که لیوی به لیومه وه نا و ماچی کردم. لیوی وا که زتم خوینی لی هینا و من بیهوش بووم. پیریژن منی له باوهش گرت. که وه هوش هاتمه وه، سه یرم کرد ئه وه دووکانه که داخراوه و پیریژن مات دانیشتوه. به منی گوت: 'هسته برؤوه مالی و له جینه دا بکه وه. ئه من هه موو روژی دیم دهرمانت ده که م هتا چاک ده بیته وه.'

" ئیدی من و پیریژن سه رگه ران و مات ده رویشتین و ده شترساین. که گه یشتینه وه مالی، من وهک نه خوش چووم له جیگادا خه وتم. کاتیک میزده که م هاته وه، گوتی: 'چی بووه؟ ئه وه بؤ دریژ بووی؟' گوتم: 'نه خوشم.' که هاته پیش و جی ددانه کانی له سه ر لیم دیت، گوتی:

ئهی شه پالی لیو به بزه، کئی لیوی لالئی گه زیوه؟
کئی له نیو باخی گولاندا، گولی رووی جوانتی چنیوه؟

" گوتم: 'گولانه که ته نگه بهر بوو، چند و شتر باره چرپیان ا پی بوو، چیلکه یه ک رووبه نده که ی کون کرد و له لیوم هه لچه قی و برینداری کرد.' گوتی: 'به یانی ده چم له لای حاکم شکایهت ده که م و ده لیم هه رچی چرپیفرؤشه بیکوژن.' گوتم: 'گوناحی ئه و خه لکهش مه خه ئه ستوی خوت. سواری که ریک بووم، که ره سلمییه وه و من که وتم و چیلکه یه ک له لیوم چه قی و برینداری کرد.' گوتی: 'ده بی سبه یینی به جه عفری به رمه کی بلیم که خاوه نی هه موو که ره کان بکوژی.' ئه منیش گوتم: 'ئه وه قهزا و قه دهر بوو، ده بوو ئه من ئاوام لی بی، ئیدی بؤ له سه ر من خوت ده که ی به دووژمنی هه موو که س.' که ئه و قسه یه ی بیست، تووره بوو. گوتی: 'پیم نه گوتی:'

': چرپی: دار و شوولی وشک هه لاتوو. وهک سووته منی که لکی لی وه رده گیرئ.

روخسارت گولستانمه، ئەتۆش باخهوانی منی
گولووک ئەمانەتن له لات، به بی پرسى من نهیچنى

" 'ديسان گوتی:

ههتیومهتیوان که سۆسه بکهن
میوهیهک گهیهوه دهچن لیوهی کهن
شه‌مزانددوویانه سیتیو و ههنارت
ئیتتر نامهوی، سهیری دیدارت

" 'پاشان هه‌رای کرد و کۆیله ره‌شه‌کان هاتن. منیان له جیگاکه هینا ده‌ری و فرییان
دامه سه‌ر زه‌وی. ئەو جار به یه‌کیانی گوت له‌سه‌ر سه‌ری دانیشه و به یه‌کی دیکه‌ی گوت
قاچه‌کانی بگره. به سیتییه‌می گوت ئەو قه‌حبه‌یه بکه به دوو که‌رته‌وه و له دیجله‌ی هاوین.
کۆیله شیرى هه‌لکیشا. ئەمن بیرم له‌حالی خۆم کرده‌وه و ده‌ستم کرده‌گریان و گوتم:

گه‌ر ره‌وا بی خوینی عاله‌می بریژی
ئه‌وه‌ی هانات بو دینی، بۆت نییه بیکوژی

" 'که شیعره‌که‌می بیست و گریانه‌که‌می دیت، تووره‌بوو، گوتی:

ده‌بی چیم کردبی، پرووت لی وه‌رگی‌رام
وا به ئاسانی ئەو ده‌رده‌ت پی دام
چبکه‌م دایم به روومدا ده‌پش‌کووی
مانگ‌ئاسا له ناو شه‌وم ده‌رکه‌وتووی

" 'دوای ئەوه له به‌ر خۆمه‌وه گوتم: 'وا چاکه زۆریش له‌خۆبای نه‌بم، با که‌میک بگریم
و بپاریمه‌وه، هاتوو له‌کوشتم خۆش بوو. ئیدی ئەو شیعره‌م گوت:

به‌کوشتمنی یه‌کی وه‌ک من، ره‌نگه‌ دل‌ت سوکنا‌یی بی
من قه‌یناکه‌م، به‌لام گه‌وره‌م، شه‌یره‌که‌ت خوینا‌وی ده‌بی

" 'که شیعره‌که‌م گوت، گریام. چاویکی لی کردم و جینوی پی دام و ئەو شیعره‌ی گوت:

هەستە لاچووہ لە بەر چاوم بئ وەفا
بۆ دەبوو کاری ئیمە بئیرە بگا؟
دلم تژی لە خۆشەویستی تۆ بوو
دلمت شکاند پڑا و چی تیدا نەما

"کە شیعەرەکەى تەواو بوو بە غولامەکەى گوت: 'بیکوژە.' ئەمن خۆم بۆ مردن ساز کرد و خۆم دایە دەستت خودا. لەو جەنگە یەدا پیریزن پەیدا بوو، خۆى بە سەر لاقى مێردەکەمدا دا و گوتى: 'کورپەکەم، لەبەر خاترى ئەو خزمەتانەى چەند سالە بە تۆى دەکەم لەو چارەپەشە خۆش بە. ئەو گوناحیکى وای نەکردوو شیاوی ئەو سزایە بئ. ئەتۆش تازە لاوی و خوینی ئەوەى مەهینە ئەستۆى خۆت. چونکە من لەو دەترسم:

گیانەکەم هیشتا تۆ گەنجى گوى لە گەورەى خۆت گرە
مەکە کارىک کە بلەرزى پیر و لاو، دەستت هەلگرە

"'لاو کە گوتى: 'لەبەر خاترى تۆ لىنى خۆش دەبم و نایکوژم. بەلام دەبئ وای لئ بکەم و وای سزا بدەم هەتا هەتایە شوینەکەى بمینیتەو.' ئەو جار بە نۆکەرەکەى گوت: 'جەکانى لەبەر داگەنن.' فەرمانى دا شوولتیکى زۆریان لە دارەکان بېرى و هینایان، ئەوئەندەیان لئ دام هەتا بپهۆش بووم. کە وە هۆش هاتمەو لە ماله خۆم بووم. دەستم کرد بە هەتوان کردن دەرمانکردنى هەتا چاک بوومەو. بەلام شوینی شوولەکان ئیستاش لە سەر لەشم هەر ماو. هەر وەک بۆخۆشتان دیتان. ئیدى هاتمەو لای ئەو خوشکەم و ئەو دوو سەگەم لەوئ دیت، بەسەرھاتى خۆم بۆ گێراو. ئەویش بەسەرھاتى خۆى بۆ گێرامەو. ئیدى هەردووگمان پیکەو دانیشتین. هەتا ئیستاش هیچمان نیوى مێردەکانمان نەهیناوە. ئەو دەلالەش هەموو پۆژئ پێداویستى پۆژانەمان بۆ دینى. لەمێژسال بوو ئاوا دەژایین هەتا دوینى. ئەو خوشکەى ئیمە وەک هەمیشە چوو بوو بۆ بازار پێداویستى کړیوو. بە کۆلکیشدا هینابوو یەو. کۆلکیشە هەر لەوئ دەبئ، ئەو سوالکەرانش دین، پاشان ئیووش وەک بازارگان دین. ئەو ئیستاش ئیمە لە بارەگای خەلیفەین. ئەو بوو بەسەرھاتى ئیمە.' خەلیفە بە بیستنى ئەو بەسەرھاتە سەرى سوور ما و فەرمووی ئەو چیرۆکە بنووسنەو و رایگرن."

لێرەدا بوو، ماوہى چیرۆكى ئەمشەویش کۆتایى پئ هات و شەھرزاد درێژەى چیرۆکەکەى هەلگرت بۆ شەویکی دیکە.

که شوی هزده بهم هاتوه

گوتی: "خاوه نشکۆ، خهلیفه فهرمووی: 'ئهو چیرۆکانه بنووسنهوه و به خهزینهی بسپیزن،' ئیجا به کچه گوره کهی گوت: 'دوای ئهوهی خوشکه کانتی جادوو کرد، ئهو دیوهت دیوهتهوه؟' کچه گوتی: 'نا نه مدیوهتهوه، بهلام تالیکی له بسکی خۆی دامی و گوتی ههر کاتیک کارت پیم بوو، بیسووتینه دهگه مه سهرت.' ئیجا خهلیفه مووی دیوه کهی له کچه نهستاند و سووتاندى. له رپوه کۆشک کهوته له رزه و دیو پهیدا بوو. چونکه موسولمان بوو، سلأوی له خهلیفه کرد و گوتی: "خودا پشتیوانی خهلیفه بیت، ئهو کچه چاکه ی له گه ل من کرد و دژمنه کهمی گوشت و منی له مردن رزگار کرد. ئهمنیش له وهلامی ئهو چاکه یه ی ئهودا، دوو خوشکه ی که سته میان لئ کردبوو، به جادوو کردمنه دوو سهگی رهش. ئهگه ر خهلیفهش پینی خوش بی لهو دۆخه رزگاریان بیی، ئهوه دهیانکه مه وه به مرۆف. خهلیفه گوتی: 'له پینشدا ئهوان لهو جادوو رهزگار بکه. پاشان من دهکهومه پتوشوینی ئهو سته مکاره ی وا جهسته ی ئهو کیژه ی ئاوا لئ کردوو و نازاری داوه.' جادووگه ره گوتی: 'من ئه ویش دهناسم. بزانه ئهو نیزیکتیرین کهسی خهلیفه یه.' ئیدی جادووگه ره ودمی به سهر قاپیک ئاودا خویند و به سهر سهگه کانداهلی پرژاند. له رپوه هاتنه وه بیچمی مرۆفانه ی خۆیان و بوونه وه به که نیشکیکی رووگه شی جوان. دوای ئهوه ماره که گوتی: 'ئهی خهلیفه، ئهوه ی جهسته ی ئهو کچه ی ئاوا لئ کردوو، ئه مینی کوری خۆته.' خهلیفه واقی وړ ما و گوتی: 'سپاس بۆ خوا که ئهو جووته جوانه به هۆی منه وه رزگاریان بوو.' خهلیفه فهرمووی قازی بینن. ئهو دویته ی که ساماندار بوو، له گه ل دوو خوشکه که ی که له شیوه ی سهگ بوون، ههر سیکیانیان له سنی دانه شازاده به روالهت سوالکه رهکان ماره کردن. شازاده کانیشی کرده هاوده می خۆی و ئهو کچه ی که ژنی ئه مین بوو، دایه وه به و ده لالیشی له خۆی ماره کرد.

چیرۆکی کۆیله درۆزنه که

"ماوه یه کی پی چوو، شه ویک له شه وان، خهلیفه به جه عفری به رمه کی گوت: 'ده مه وه ی ئه مشه و که میک به نپو شاردا بگه ریم، هه والیکی پاشا و بهگ و میران بزائم. ئه گه ر بیتو خه لک لییان نارازی بن، له سهر کاریان لا ده بهم.' وا بوو خهلیفه و جه عفر و مه سرور هه ستان و چوونه نیو شار و ههر وا خه ریک بوون ده گه ران، پیاویکی پیریان دیت تو ریکی به شان وه و قرتاله یه کی له سهر سهری و گوچانیکی به دهسته وه بوو. نه رم نه رم ده رۆیشت و ئهو شیعرا نه ی ده گوته وه:

له بهختی ره شمم، چی گیر ناکه وی
 چۆن منال بنوون، به بی نان شه وی
 هزار سال بیژی ئیشه و مه قیرنه
 خو سکی برسی هیچی ناژنه وی

”خهلیفه که نه و شیعرانهی بیست، به جه عفری گوت: ‘نه و شیعرانه نه وه دهردهخن که نه و پیره پیاوه زور هه ژاره.‘ خهلیفه چوه پیتشی و برسی: ‘مامه گیان، پیشهت چیه؟‘ گوتی: ‘ماسیگرم و خیزانیککی زوریشم هه. له نیوه پڑوه هه تا ئیستا خریک بووم، خودا چی به قسمت نه کردووم. منیش بی هیوا بووم و گه پامه وه. به راستی له ژیان بیزارم و مهرگ به ئاوات دهخوازم.‘ خهلیفه گوتی: ‘نه گهر بگه رییه وه بۆ دم چۆم و له بهختی من تۆر باویی، هه رچی پیوهی بوو به سه د دینار لیت ده کرم.‘ ماسیگر به و قسهی نه وان دلخوش بوو. له گه ل خهلیفه و نه وان گه راوه بۆ سه ر چۆم. تۆری له دیجله هاویشته. پاش ماوه یه ک تۆره که ی دهرکیتشا. دیتیان یه غدانیککی گه وره به تۆره که وه هاتوه. خهلیفه سه د دیناری دا به راوچی و یه غدانه که ی لی وهرگرت. یه غدانه که یان هیناوه بۆ کۆشک. که سه ری یه غدانه که یان کرده وه، به ره یه کی لولکرای تیدا بوو. به ره که یان لیک کرده وه، چاویان به چارشنیویک که وت. چارشنیوه یان کرده وه، ته رمی کچیککی تیدا بوو له شسی ده تگوت زیوه. خهلیفه که نه وه ی دیت، گریا و گوتی: ‘نه ی وه زیری بیسه لیه، چۆن نه من نه وه م پی قه بوول ده کری که له سه رده می مندا ئاوا خه لک بکوژن و له دیجله ی هاوین و گوناچه که شسی بیته نه سته ی من؟! ده بی بکوژی نه و کیژه هه ر بکوژمه وه. به رووچی عه باسی کوری عه بدولموته لیب نه گهر بکوژی نه و کیژه نه بینیه وه و نه یه نیه یه ئیره، ته واوی هۆزی به رمه کی ده کوژم.‘ جه عفر که خهلیفه ی بینی ئاوا تووره بووه، داوای دهرفته ی کرد.

خهلیفه سی پڑوی دهرفته دایه. جه عفر له باره گای خهلیفه هاته دهری، مات و مه لولول دهریشت و بیری ده کرده وه جا نه وه چۆن بکوژی نه و کیژه پهیدا که م و که سی بیتاوان له جینی نه ودا به کوشته نه چی؟ ئیدی چوه وه ماله که ی خوی و به ترس و دله راوکیوه دانیشته. پڑوی چواره م خهلیفه بانگی جه عفری کرد و داوای بکوژی کچه که ی کرد. جه عفر گوتی: ‘بی له خودا که س ئاگای له پتوار نییه.‘ خهلیفه تووره بوو، گوتی: ‘چونکه سویندم خواردوه، نه و پڑو تو ده کوژم.‘

”ئیدی به جارچییان گوت له ناو شاردا جار بده که جه عفری وه زیری خهلیفه له دار دهری، هه رکه س پی خۆش بوو بی بۆ ته ماشا.

”که جارچی جاری دا، خه لک پۆل پۆل بۆ سهیری دیمه نی له سیداره دانی جه عفر به

شین و گریانه‌وه به‌ره و شوینی سیداره ده‌چوون. نه‌شیانده‌زانی خه‌لیفه بۆ له‌جه‌عفهری وه‌زیری به‌رقدا چووه. که خه‌لکه‌که کۆ بوونه‌وه، پیاوه‌کانی خه‌لیفه داره‌که‌یان ساز کرد و چاوه‌پیی فه‌رمانی خه‌لیفه‌دا بوون. دیتیان ئه‌وه لایکی جوانچاک جل‌وبه‌رگیکی جوانی له‌به‌ردایه و به‌په‌له‌در به‌خه‌لکه‌ده‌دا و به‌ره و شوینی سیداره‌که‌دئ. که‌گه‌یشتی، خۆی به‌سه‌ر لاقی جه‌عفهر‌دا دا و گوتی: 'ئهی وه‌زیری زانا، ئه‌و کچه‌ی له‌یه‌غدانه‌که‌دا بوو، من کوشتم. به‌تۆله‌ی ئه‌و ده‌بی من بکوژن.' که جه‌عفهر ئه‌وه‌ی بیست، دلی به‌رزگار‌بوونی خۆی خۆش و به‌گیرۆده‌بوونی گه‌نجه‌که‌ناره‌حه‌ت بوو. هر له‌وه‌گه‌نگه‌یه‌دا پیریکی به‌سال‌چوو‌یان دیت که خه‌لکه‌که‌ی لا‌ده‌دا و به‌په‌له‌به‌ره و لایان ده‌هات. که‌گه‌یشته‌لای جه‌عفر، گوتی: 'ئهی وه‌زیری ژیر، ئه‌و گه‌نجه‌تاوانی نییه و بوختان به‌خۆی ده‌کا. ئه‌و کچه‌من کوشتومه. ده‌بی من بکوژنه‌وه.' لاوه‌که‌گوتی: 'وه‌زیر، ئه‌و کابرایه‌پیر بووه و تیکه‌لی کردوه. هۆشی له‌سه‌ر خۆی نه‌ماوه. که‌س نازانی ده‌لی چی. ئه‌من ئه‌و کچه‌من کوشتوو و ده‌بی له‌تۆله‌ی ئه‌و‌دا من بکوژنه‌وه.' پیره‌که‌رووی له‌گه‌نجه‌کرد و گوتی: 'کۆری خۆم، تۆ هیشتا‌چیژت له‌گه‌نجیتی خۆت نه‌دیوه و هه‌زار ئاوات هه‌یه. حه‌یفه‌تۆ بکوژیی، ئه‌من تازه‌به‌شی خۆم ژیاوم و له‌ژیان تیر بووم. با من بیه‌فیدای تۆ و وه‌زیر.'

"وه‌زیر که‌ئو قسانه‌ی بیست، سه‌ری سوو‌ر ما و پیره و گه‌نجه‌ی برده‌لای خه‌لیفه و گوتی: 'گه‌وره‌م، بکوژی دویته‌که‌په‌یدا بوو.' خه‌لیفه‌گوتی: 'کامه‌یانه؟' جه‌عفر گوتی: 'ئه‌و لاوه‌ده‌لی من کوشتومه و، ئه‌و پیره‌ش ده‌لی من کوشتومه.' خه‌لیفه‌ش لینی پرسین و هر دووکیان هر ئه‌و قسه‌یان کرده‌وه که جه‌عفر گوتبووی. خه‌لیفه‌گوتی: 'هر‌دووکیان بکوژن.' جه‌عفر گوتی: 'خه‌لیفه، بکوژ هر که‌س‌تیکه. چۆن ئیمه‌دوو که‌س له‌تۆله‌دا بکوژین؟'

"کۆره‌گوتی: 'به‌و خودایه‌که‌ئاسمان و زه‌وی درووست کردوه، ئه‌و کچه‌من کوشتومه، نیشان به‌و نیشانه‌که‌تهرمه‌که‌م له‌چارشویک پینچا و پاشان خسته‌نیو به‌ره‌یه‌که‌وه و جا له‌نیو‌یه‌غدانه‌که‌م خست.'

"ئیدی خه‌لیفه‌بۆی ده‌رکه‌وت گه‌نجه‌که‌راست ده‌کا و ئه‌و کوشتوو‌یه. به‌لاوه‌که‌ی گوت: 'ئه‌وه‌چۆناو‌چۆن بوو ئه‌و کیزه‌ت کوشت و، بۆ ناته‌ه‌وئ بیه‌شاریه‌وه و خۆت به‌کوشت ده‌ده‌ی؟'

"گه‌نجه‌که‌گوتی: 'ئه‌و دویته‌ژنی من بوو. ئه‌و کابرا پیره‌مامی من و بابی ئه‌وه. ئه‌و دویته‌له‌ماله‌من سه‌ئ مندالی بوو، منی زۆر خۆش ده‌ویست. ئه‌من هه‌یج خراپه‌یه‌کم له‌وه‌نه‌دیوو. مانگیک له‌وه‌پیش نه‌خۆش که‌وت. تۆش‌دارم هه‌نا سه‌ر، چاک بووه‌وه. ویستم بینیرم بۆ گه‌رماو، گوتی: 'هه‌زم له‌به‌هینه.' ئیدی ئه‌من له‌ریوه‌له‌مال هاتمه‌ده‌ر و وه‌دوای به‌هه‌ئ که‌وتم. ئه‌و پۆزه‌زۆر گه‌رام به‌هه‌ئم وه‌گیر نه‌که‌وت. شه‌ویش هر له‌فکریدا

بووم. به یانی که پوژ بووه وه، ته وای باخه کان گه رام و پرسیارم له باخه وانه کان کرد. وا
 بوو باخه وانیک گوتی: 'ئه وهی تو دتهه وئ، له به غدا وه گیر ناکه وئ. خلیفه باغیکی له
 به سره ههیه. هه موو جوړه داریکی تیدایه، باخه وانه کانی هه موو پوژئ به هئ ده چنن و بو
 خلیفه ی دهنیزنه وه.' ئیدی خو شه ویستی ئه و کیژه وای لئ کردم بجم بو به سره، پازده
 شه و پوژ له پینه دا بووم هه تا چووم سئ دانه به هئیم به سئ دینار کری و هاتمه وه.
 نوای چهن پوژ چووم بو دوو کان و خه ریکی کرین و فروشتن بووم. کویله یه کم دیت
 به هئیه کی بئ بوو. پئم سهیر بوو. گوتم: 'ئه و به هئیه ت له کوئ کریوه، له میژه منیش لئی
 ده گه ریم وه گیرم ناکه وئ؟' پئکنی و گوتی: 'ئه و به هئیه م له خو شه ویسته که م وه رگرتووه.
 چهن پوژ بوو له سه فەر بووم که هاتمه وه دئتم خو شه ویسته که م ناساخ و بیتاقه ته، سئ
 دانه به هئیشی له پشت سه ریه تی. ئه من گوتم ئه و به هئینه بونیان خو شه. یه کیانی دامی و
 گوتی: 'میزده گه واده که م له به سره وه بوی هئناوم.' که ئه و قسه یه له و کویله یه بیست،
 دنیا م له به رچاو تاریک بوو. چوومه وه مالی سهیرم کرد پشت سهری دوو به هئنی لئیه.
 گوتم: 'ئه وه ئه وی دیکه یان کوا؟' گوتی: 'نازانم کی هلی گرتووه.' ئیدی باوه ریم به قسه ی
 کویله که کرد و ده ستم دا چه قویه ک و له سه ر سینگی م دا و کوشتم. پاشان له و چارشینو و
 به ریه م پئچا و له یه غدانه که م خست. یه غدانه که شم له سه ر یه ستریک دانا و بردم له
 دیجله م هاویشت. خلیفه ی به ریز، هه رچی زووتره بمکوژن. چونکه من زور له عه زایی
 پوژی په سلان ده ترسم. له بهر ئه وه ی که یه غدانه که م له دیجله هاویشت و گه رامه وه مالی،
 کوره گه وره که م دیت ده گریا، لئیم پرسئ بو ده گریت؟ که چی ئه و ناگای له کاره ساتی دایکی
 نه بوو، گوتی: 'له و سئ به هئیه ی دایکم یه کیانم هه لگرت و چووم له کولان کایه م. ده کرد،
 که چی کابرایه کی ره شی زه لام لئی ئه ستاندم و گوتی: 'ئه و به هئیه ت له کوئ بوو؟' منیش
 گوتم: 'دایکم نه خو شه و بابم له به سره سئ دانه ی بو هئناوه. دانه ی به سئ دینار. هه تا
 دایکم بونیان بکا.' هه رچی گریام کویله گوئی نه دا قسه ی من و به هئیه کی برد و رویشت.
 ئه من له ترسی دایکم ده گریم.' ئه و جار زانیم ئه وه ئه و کویله یه دروی کردووه و ئه من
 ژنه که م به ناره واکوشتووه. ئیدی مات و مه لوول دانیشتم و ده ستم کرد به گریان، هه تا
 مامم، ئه و پیره پیاوه، هاته لام. شته که م بو گپراوه، ئه ویش ده سستی کرده گریان و له په نام
 دانیشتم. پئنج شه و و پوژه له مالی ئیمه شین و گریانه، داخ و که سه ری له ده ستدانی ئه و
 مروقه زور گرانه. بیکه بو خاتری پشتا و پشتت زوو بمکوژه با پرگارم بئ. 'خلیفه گوتی:
 'شتی وا نابئ. که س ناکوژم جگه له و کویله یه.'

لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی بئ هات و شه هرزاد دریزه ی
 چیرۆکه که ی هه لگرت بو شه ویکی دیکه.

که شهوی نۆزده بیهام هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکۆ، خهلیفه سوویندی خوارد کۆیله که بکوژی و به جهعفری گوت: 'کۆیله کهم له تو دهوئ. بیتو نهیدۆزییهوه، له جیاتی ئه و تو دهکوژم.' جهعفر له لای خهلیفه هاته دهوئ و دهستی به گریان کرد و گوتی: 'گۆزه هه موو جاریک به ساخی له ئاو نایه ته ده. ۱. جاری یه کهم بزگارم بوو، به لام ئه و جار هه روح ده رنابه م، چونکه قه تم ئه و کۆیله یه بۆ نابیندریته وه.'"

"هه ر چۆنیک بوو، جهعفر هاته وه مالی و هه تا سنی پۆژان خه ریکی نوێژ و پۆژوو و خاوه رستی بوو. پاشان بانگی دادوه ری کرد و وه سییه تی نووسی. له و جهنگه یه دا راسپارده ی خهلیفه هات و گوتی: 'خهلیفه زۆر تو پره یه و سوویند دهخوا ده لی ئه که ر جهعفر کۆیله که نه هینی، ئه و ده کوژم.'"

"جهعفر که ئه وه ی بیست، ناخیکی هه لکیشا. ژن و مندال و که نیه کانی ده ستیان کرد ه گریان. جهعفر دانه دانه منداله کانی له ئامیز ده گرت و به خۆیه وه ده یگوشین. له پر له گیرفانی یه کیاندا دهستی وه شتیکی خر که وت. گوتی: 'ئه وه چیه له گیرافانتدایه؟' کچه که ی گوتی: 'ئه وه به هینه.' لئی پرسی: 'ئه وه به هینه ت له کوئ بوو؟' کچه که گوتی: 'ئه وه ریحان دایمی کۆیله که ی خۆمان، دوو دینارم دایه و لیم کری.' که جهعفر ئه وه ی بیست، سووکنایی به دلیدا هات و گوتی: 'دا ریحان بانگ که ن.'"

"که ریحان هات، جهعفر دهستی کرد به لیبیچینه وه ی. کۆیله که گوتی: 'هه شت پۆژ له مه و به ر له کۆلانیکا له مندالیکم رفاند. منداله که گریا و گوتی: 'دایکم نه خوشه و بایم له به سره بۆی هیتاوه ده نکی به سنی دینار. ئه من گویم نه دایه و پۆیشتم که هاتمه وه خانمی کچت دوو دیناری دایم و منیش ئه و به هینه م دایه.' جهعفر که ئه و قسه یه ی بیست، وه ک گول گه شاوه و گوتی: 'ئیسنا من له مردن بزگارم بوو، به لام کۆیله زۆر به ئاسانی ده کوژری. چونکه باسی سه ره، هه یج قسه یه ک ناکری.' دوا ی ئه وه کۆیله یان هیتا بۆ باره گای خهلیفه و پووداوه که یان بۆ خهلیفه گێراوه. خهلیفه سه ری سوورم ما و گوتی: 'ئه و چیرۆکه بنووسنه وه و له خه زینه دا رایگرن تا بۆ به ره کانی دوا یه وانه یه ک بی.'"

"جهعفر گوتی: 'گه وره م، ئه و چیرۆکه ت به لاوه سه یر بوو، به لام له چیرۆکی نووره ددین سه یرتر نییه.' خهلیفه گوتی: 'چیرۆکی نووره ددین چۆنه؟ دا بیگێره وه.' جهعفر گوتی: 'هه تا

"لا کل مرّة تسلّم الجرّة." په ندیکی عه ره بییه.

چا پوۋشى لە كوشتنى ئەو كۆيلە يە نەكەي، نايگېرمەو، خەلىفە لە خوڭنى كۆيلەكەي خۆش بوو.

جېرۆكى نوورەددىن و شەمسەددىن

"جەعفەر گوتى: 'پاشا يەك لە ميسر ھەبوو، دەست و دلگراو و دادپەرور بوو. وەزىرىكى زانا و بلىمەتى ھەبوو، ئەو وەزىرە خاوەنى دوو كور بوو. كورە چكۆلەكەيان ناوى شەمسەددىن و گورەكەيان ناوى نوورەددىن بوو. كاتىك وەزىر كۆچى دوايى كرد، پاشا زۆرى بۇ بە پەرۆش بوو. كورەكانى بانگ كردن و يەكى خەلاتىكى باشى دانى. پىشى گوتن: 'خەم مەخۇن، ئىوھ لە لاي من رىزى بابتان ھەيە.' كورەكانى وەزىر خۆشحال بوون و كورنۆشيان برد. ئەوجار ھەر ھەوتووى يەكيان پلەي وەزىريان بەرپوھ دەبرد. كاتىك پاشا دەچووھ سەفەر، ھەر جارەي يەكيانى لەگەل خۆي دەبرد.

" شەويك كە برىار بوو بەيانىيەكەي پاشا بچى بۇ سەفەر. تۆرەي شەمسەددىنىش بوو لەگەلى بچى. ئەو دوو برايە دانىشتىبون و ھەر جارەي باسى شتىكيان دەكرد. ھەر وا قسەيان دەكرد، شەمسەددىن بە براچكۆلەكەي گوت: 'دەمھەوي ھەردووكمان لە يەك شەودا ژن بىنين. ئەگەر خودا بىھەوي ژنى ھەردووكمان پىكەوھ دووگيان بن. ھەر لە شەويكىشدا ژنەكەي تۆ كورپىكى بى و ژنەكەي منىش كچىكى بىي و ئىدى ئەمن كچەكەي خوم لە كورەكەي تۆ مارە كەم.' نوورەددىن گوتى: 'مارەيەكەي چەندە دادەنتى؟' شەمسەددىن گوتى: 'لە سەر ھەزار دىنار زىر، سى باخ و سى مەزرا مارەي دەكەم.' نوورەددىن گوتى: 'ئەتۆ دەبى كچەكەت ھەر وا بەدەي بە كورەكەم. ھىچمان لى نەستىتى. چونكە من و تۆ ھەردووكمان پلە و پايمەمان يەكە و كورەكەي من لە كچەكەي تۆ زۆر زياترە و وەجاخى بنەمالە بە كورەوھ پرونە. رەنگە ئەتۆ بە تەما بى كچەكەت نەدەي بە كورەكەم. وەك پىشىنيان دەلین: 'كەسىك ئىشتىاي لە شەر نەبى دەست دەداتە بەردى كەورە.' شەمسەددىن گوتى: 'ئەوھ تۆ گەوج بووى وا كورەكەي خۆت لە كچەكەي من بە زياترە دەزانی؟ خۆشت بە ھاوشانى من دادەنتى. ئىدى نازانى ئەمن بۆخوم پىم خۆش بوو ئەتۆش لە وەزارەتدا بى. ويستم پىشتىوانم بى نەك بارگرانىيەك بە سەرمەوھ. ئىستا كە وای لى ھات، تازە ئەمن كچى خۆم لە كورپى تۆ مارە ناكەم ئەگەر بە خەروار زىر و جەواھىراتىشم بەدەيتى. ئەگەر سەفەرم لە پىش نەدەبوو، دەم زانى چۆنت لەگەل بچوولیمەوھ. راوہستە با لە سەفەر بىمەوھ، سزای ئەو قسانەت دەدەمەوھ.'

" نوورەددىن كە ئەو قسانەي بىست، توورە بوو. بەلام وە سەر خۆي نەھىتا. ھەتا شەمسەددىن لەگەل پاشا رۆيشتن. نوورەددىن تىرىكى پىر كرد لە زىر و دوپ و جەواھىرات.

قسه‌کانی براكه‌ی هاته‌وه بیر که خۆی له‌و به‌گه‌وره‌تر ده‌زانی و نووره‌ددینی به‌که‌متر ده‌زانی. ئەو شیعره‌ی هاته‌وه‌ی بیر.

هه‌رچه‌نده تاله‌ ده‌ردی غه‌ریبی
باش‌تره‌ له‌وه‌ی، بی پۆزی و پیز بی

" داوای کرد مه‌یته‌ره‌که‌ی ئەسه‌په‌که‌ی بۆ ساز کا. مه‌یتر خیرا چوو ئەسه‌پی زین کرد و هیتای. نووره‌ددین تیره‌که‌ی هاویشه‌ سهر که‌لوه‌ی زینه‌که‌ی و بوخۆشی سوار بوو. گوته‌ی 'نامه‌هوی که‌س له‌گه‌لم بی، چونکه‌ ده‌چمه‌ ده‌ره‌وه‌ی شار بۆ گه‌ران. ' تیش‌ه‌وی ریگی هه‌لگرت و ریگی ده‌شت و چۆلی گرت به‌ر. پۆی، پۆی هه‌تا گه‌یشه‌ شاری به‌تلیس. له‌ ئەسه‌په‌که‌ی دابه‌زی و نانی خوارد و شه‌و له‌وی هه‌ساوه. دیسان تیش‌ه‌وی هه‌لگرت و رویشه‌ت، رویشه‌ت هه‌تا گه‌یشه‌ت قودس. له‌ ئەسه‌په‌که‌ی دابه‌زی و نانی خوارد و ماوه‌یه‌ک پشووای دا. قسه‌کانی براكه‌ی هه‌ر وا ئازاری ده‌دا. ئەو شه‌وه‌ له‌وی خه‌وت. به‌یانی هه‌ستا وه‌پێ که‌وت هه‌تا گه‌یشه‌ت شاری هه‌له‌ب. له‌ کاروانسه‌رایه‌ک لای دا. سی پۆز له‌وی هه‌ساوه. دیسان سواری ئەسه‌په‌که‌ی بووه‌وه و له‌ شار وه‌ده‌ر که‌وت. نه‌یده‌زانی بۆ کام لا بچێ. هه‌ر وا بی مه‌به‌ست رویشه‌ت هه‌تا گه‌یشه‌ت به‌سه‌ره، له‌ کاروانسه‌رایه‌ک لای دا. تیره‌که‌ی له‌ ئەسه‌په‌که‌ داگرت و له‌ شوینیکی خاویز راخه‌ریکی راخه‌ست و دانیشه‌ت. ئەسه‌په‌که‌شی به‌ زینی رازاوه‌ به‌ زیر و خه‌شی جو‌راوجۆره‌وه‌ به‌ ده‌رکه‌وانی کاروانسه‌رای سپارد و گوته‌ی: 'بیگیره'. ئەویش رویشه‌ت ده‌ری و ئەسه‌په‌که‌ی ده‌گیرا، به‌ ریکه‌وت وه‌زیری به‌سه‌ره‌ که‌ له‌ بیلاکه‌ی ۱ خۆی دانیشه‌تبوو، چاوی به‌ ئەسه‌په‌که‌ که‌وت و زین و لغاوه‌ گرانابیه‌که‌ی دیت. وای زانی ئەسه‌پی به‌کێک له‌ وه‌زیره‌کان یا به‌کێک له‌ شازاده‌کانه. گورج خه‌مه‌تکاری کاروانسه‌راکه‌ی بانگ کرد. پرسیاوی لێ کرد: 'خاوه‌نی ئەو ئەسه‌په‌ کێه؟' خه‌مه‌تکاره‌که‌ گوته‌ی: 'خاوه‌نی ئەو ئەسه‌په‌ کورپکی هه‌ژده‌سه‌اله‌ی جوانچاکه‌یه، له‌ کوربه‌ بازارگان و خاوه‌ن پله‌وپایه‌ ده‌چێ. ' وه‌زیره‌که‌ ئەوه‌ی بیست، هه‌ستا سوار بوو چوو بۆ کاروانسه‌را. نووره‌ددین که‌ زانی وه‌زیر به‌ره‌و ئەوی دێ، هه‌ستا چوو به‌پێشی و سلاوی کرد. وه‌زیر له‌ ئەسه‌په‌که‌ی دابه‌زی و نووره‌ددینی له‌ ئامیز گرت و پاشان دانیشه‌ت و ئەویشی له‌ په‌نا خۆی دانا و گوته‌ی: 'پۆله‌ گیان، له‌ کوپوه‌ و بۆچی هاتووی؟' نووره‌ددین گوته‌ی: 'له‌ میسه‌روه‌ دیم. بایم وه‌زیری میسه‌ر بوو، کۆچی داوی کرد.' ئیدی هه‌رچی له‌نیوان ئەو و براكه‌یدا پووی داوو. گه‌یرایه‌وه‌ و گوته‌ی: 'ئیه‌ستا به‌ ته‌ما نیم بگه‌ریمه‌وه، ده‌پۆم بۆ ئەو شاره‌ دوورانه‌.'

۱. به‌ر هه‌یوان و په‌نجه‌ره، که‌ باران نایگرێ، تراس .

” وهزير كه گوئی له قسه‌كانی نوورهددین بوو، گوئی: ’پۆله گیان، دواى هه‌وا و هه‌وه‌س مه‌كه‌وه، خۆت به هه‌لاك مه‌ده.‘ نوورهددین سه‌رى داخستبوو، هه‌چى نه‌ده‌گوت. ئه‌نجا وهزير هه‌ستا و نوورهددینی برده‌وه ماله‌كه‌ى خۆى و شوپىنكى خۆشى بۆ ته‌رخان كرد و گوئی: ’پۆله گیان، ئه‌من ئه‌وه ئاخى ته‌مه‌نمه و مندالی نىزینه‌شم نیه. كچىكم هه‌یه له جوانى و چاكیدا هه‌ر وهك خۆت ده‌چى. مرۆفای پایه‌به‌رز داواى كردووه و نه‌مداوه‌تى. به‌لام تۆم زۆر وه‌به‌ر دل كه‌وتوووه و خۆشم ده‌وینى. ده‌مه‌وى كچه‌كه‌ى خۆمت لى ماره كه‌م. ئه‌گه‌ر پیت خۆشه، ئه‌من ده‌چم بۆ لای پاشا و پتی ده‌لیم كه‌ ئه‌وه برازاكه‌م له ميسره‌وه هاتوووه، ئه‌و له جياتى من بكه‌ به‌ وهزير. من تازه پير بووم.‘

” نوورهددین كه‌ ئه‌وه‌ى بیست، سه‌رى داخست و گوئی: ’زۆر باشه.‘ وهزير خۆشحال بوو. گه‌وره‌گه‌وره‌كانى كۆشك و ده‌مپاست و پراویژكار و بازرگانه‌كانى بانگه‌شست كرد و پتی گوتن: ’براكه‌م له ميسر وهزير بوو، دوو كورپ هه‌یه. ئه‌منیش وهك ده‌زانن له‌و كچه زیاتر نیمه. له‌گه‌ل براكه‌شم په‌یمانمان به‌ستوووه كه‌ من كچه‌كه‌م بده‌م به‌ یه‌كینك له كوره‌كانى. ئیستا براكه‌م زانیوییه كه‌ دویته‌كه‌م كاتى شووكردنى هاتوووه، كوره‌كه‌ى خۆى ناردوووه بۆ لای من. ئه‌منیش ده‌مه‌وى كچه‌كه‌ى خۆمى لى ماره كه‌م. پرای ئیوه بۆ ئه‌و كاره چیه؟‘ تىكرا گوتمان پیرۆزه. شه‌ربه‌تیاڤ خوارده‌وه و گولواڤان پڕژاند و بلاوه‌یاڤ كرد. ئیدى وهزير جلی نویی له‌ به‌ر نوورهددین كرد و ناردى بۆ گه‌رماو. كاتىك له‌ گه‌رماو هاته ده‌رى، چوووه خزمه‌ت وهزير و ده‌ستى ماچ كرد. وهزيریش ته‌ویلی ماچ كرد.‘

لیزه‌دا بوو، ماوه‌ى چیرۆكى ئه‌مشه‌ویش كۆتایى پى هات و شه‌هرزاد دريژه‌ى چیرۆكه‌كه‌ى هه‌لگرت بۆ شه‌ویكى دیکه‌.

که شهوی بیستم هاتهوه

"گوتی: 'خاوهنشکو، کاتیک نووره ددین هاته لای، وهزیر کچه کهی بهو سپارد و گوتی: 'ئهمشه و له گهل ژنی خۆتدا به ئاواتی دلی خۆتان رایبویرن و به یانی دهچینه لای پاشا.' به سه رهاتی نووره ددین ئاواي لئ هات. به لام شه مسه ددین که له سه فه ر گه راوه و نووره ددینی نه دیت، پرسسیاری له خزمه تکاره کان کرد. خزمه تکاره کان گوتیان: 'ئهو پوژدهی ئه تو له گهل پاشا رویشتی، ئه ویش بۆ گه شت و سه یران سوار بوو و رویشت، تا ئیستاش نه گه راوه ته وه.' شه مسه ددین فکری ئالۆز بوو و خه می براهی دایگرت. له دلی خۆیدا گوتی: 'هوی رویشتنی براهم هه ر ئهو هه لس و کهوت و قسه ناخۆشانه ی من بووه.' ده م و ده ست هه ستا و چوه لای پاشا. ئه وی له رووداوه که ئاگادار کرده وه.

" پاشا نامه ی بۆ هه موو لایه ک نووسی و پیاوی وه دوا خست. به لام بی ئه وه ی هیچ سو راغیکی بکه ن، هاته وه. شه مسه ددین له دیتنه وه ی براهی ته واو هیوا براو بیوو. دایمه سه رکۆنه ی خۆی ده کرد. له و قسانه ی کردبووی په شیمان بوو. پاشا ماوه یه ک شه مسه ددین کچی بازرگانیکی خواست. به ریکه وت ئهو شه وه ی شه مسه ددین ژنه که ی گو یسته وه، نووره ددینیش له و شه وه دا له گهل کچی وهزیری به سره چوونه په رده وه. سه یر له وه دا بوو هه ردووک ژنه پیکه وه دوو گیان بوون. ژنی شه مسه ددین کچی بوو، ژنی نووره ددینیش کوپ.

" که که وته وه به یانی، نووره ددین له گهل وهزیر چوونه لای پاشا. نووره ددین که کوپیکی بویر و جوانچاک بوو، کوپنۆشی بۆ پاشا برد و ئهو شیعه ری گوت:

رای سولتانی شکۆدار، ئهو پاشای دادپه روه ران
بووته کۆله که یه ک بۆ، پارێزگاری له جیهان
رای وه کوو تیشکی خۆره، ولاتی داگرتووه
هیزی ده سه لاتی ئهو، گشت لایه کی گرتووه

" ئیدی پاشا ریز و قدری گرت و له وهزیری پرسی: 'ئهو کوپه کتیه؟' وهزیر گوتی: 'ئهن برایه کم له میسر وهزیر بوو. بۆخۆی مرد. دوو کوپری هه یه. کوپه گه وره که ی به جینی بابی بووه به وهزیر و کوپه چکۆله که شی ئه وه یه که هاتووه ته لای من. ئیستا ئهن کچه که مم لئ ماره کردووه. کوپیکی زۆر وشیار و زانا و لیها تووه. ئهو له سه ره تایی لاهه تیدایه و منیش له کوتایی ته مه نم دام؛ سو مای چاوم که م بووه و شتم باش بۆ لیک نابیته وه، هه ربۆیه تکا له پاشای به ریز ده که م که ئهو له جینی من بکه به وهزیری خۆت.'

" پاشا داواکەى پەسەند کرد و ئەوى کردە وەزىرى خۆى. جل و بەرگى بەنرخى داىە و ئەسپەكەى خۆى پێشکەش کرد. ئەو جار وەزىرە بەسرهىبىهکە و نوورەددىن ھەردووکیان پیکەو کورنۆشيان برد. بەوپەرى دلخۆشى و بەزايەتەو لە خزمەت پاشا گەرانەو. روزى دواى نوورەددىن چوو لە پاشا و کورنۆشى برد و گوتى:

بوويته قەلغانى نەجاتم لە تىغى تىژى رۆژگار
جاماسا، تەبعت سترىم، لە خشت و خالى رۆژگار

" پاشا نوورەددىنى لەسەر کورسى وەزارەت دانان. نوورەددىن لە پىنگەى وەزارەت دانىشت و خەرىكى کاروبارى خەلک و ولات بوو. پاشاش چاوەدەئىرى دەکرد. پاشا زانايى و لىھاتوويى نوورەددىنى بە لاوہ سەير بوو. کە بوو بە ئىوارە، کارى ديوان تەواو بوو. نوورەددىن گەراوہ بۆ مالىن. چى کردبوو بۆ وەزىرى پيشووى گىراوہ. ئەوى لە دلسۆزى پاشا ئاگادار کردەو. ھەردووکیان بە دلئىكى رازى و خۆشەوہ پىکەوہ دانىشتن. ھەتا خىزانى نوورەددىن کورپىكى بوو. ناويان نا حەسەن بەدرەددىن. رۆژانە باپىرى ھەر خەرىكى پەرورەدەى نەوہکەى بوو. نوورەددىنىش بە رۆژدا ھەر لە ديوہخان لەگەل پاشادا خەرىكى کارى وەزارەت بوو. شەو و رۆژ لە پاشا جودا نەدەبووہوہ، ھەتا زۆر بەى ناخوازيہکانى وە دەست ھىنا. پاپۆر پاپۆر کالا و شتى گرانبايى دەنارد بۆ شارەکانى دىکە. بازارگانى دەکرد. تا وای لى ھات بوو بە خاوەنى مال و سامانىكى ھەمەچەشن. کاتىک حەسەنى کورپى تەمەنى گەيشتە چوار سالان. خەزورى مرد. نوورەددىن خەم داىگرت. دواى حەوت رۆژ گومەزىكى لەسەر گۆرەكەى دروست کرد و دەستى بە پەرورەدەى حەسەن کرد. کاتىک حەسەن گەورە بوو، زانايەكى گرت و کردىە مامۆستاي. حەسەن فىرى قورئان بوو، خەتى دەنووسى، ھەر وەھا فىرى زۆر زانستى دىکەش بوو. رۆژ لەگەل رۆژ لە بارى پەوشت و ژىرىبەوہ گەشەى دەکرد. ھەر وەك شاعىر دەلى:

جوانى، ئەفئىندارى سىماى جوانى تۆيە
بۆيە لەنىو جواناندا ھەر خەرىكى تۆيە

" رۆژىک نوورەددىن جلى ئاورىشمىن و خەزى ٢ لە بەر حەسەن کرد، سووارى ئەسپىكى کرد. بردى بۆ لای پاشا. پاشا کە حەسەن بەدرەددىنى دىت، سەرى لەو ھەمووہ جوانى و پىکەوپىکىيەى سوور ما. بە نوورەددىنى گوت: 'ھەموو رۆژى ئەو کورپە بىنە

. جام: ئاويئە.

. خەز: بە کەولى ئاژەلى وەك پىوى و سمۆرە و بەوہرز و شتى وا دەگوترى.

ئىزە. نوورەددىن كورنۇشى برد و ھەموو پۇژى ھەسەنى لەگەل خۇى دەبردە ديۋەخانې پاشا. ھەتا ھەسەن بوو بە پازدە سال. نوورەددىن ناساخ بوو. ھەسەنى بانگ كرده لاي خۇى و ھەسەنى كورد و فېرى پى و شويىنى ھەلس و كەوت لەگەل خەلك و كارى و ھەزارەتى كورد. لەو جەنگە يەدا نوورەددىن كەوتەو ھە يادى براكەى و ولاتەكەى. دەستى كرده گريان و گوتى: 'كۆرى خۇم، شەمسەددىن ناويك ھە يە براى منە و مامى تويە. ھەزىرى ميسرە. ئەمن بە پىچەوانەى ويست و تكاى ئەو لە ميسر ۋەدەر كەوتووم. ئىستا تۇ دەست دە پىنووسىك و چۆنت پى دەلېم ئاوا نامەكە بنووسە.' ئىدى ھەسەن بەدرەددىن پىنووس و لىنووسى ۋەرگرت و ئەو ھى نوورەددىن دەيگوت، دەينووسى. ھەتا تەواوى بەسەرھاتى خۇى لە ھاتتەكە يەو ھە بەسەرە و ديدارى لەگەل ۋەزىر و ھەر شىتېكى لەو ماو ھە يەدا تووشى بېوو، ھەمووى گوت. ھەسەنىش نووسى. ئەو جار بە ھەسەنى گوت: 'ۋەسەت بى پۇلە گيان، ھەر كات خەم و گرفت و نارەھەتت بېو، بچوۋە ميسر بۇ لاي مامت. بە مامت بلى براكەت لە غەربىدا ئاواتەكەى توى بەدى ھىتاو ھە. ئىدى ھەسەن ۋەسەتنامەكەى پىچاۋە و بەرگىكى جوانى بۇ دروو و لە قۇلى خۇى بەست. زۆر بۇ بابى گريا و پەرۇشى بوو. ئەو ھەندەى نەخا ياند باوكى مرد.

" شىن و پۇرۇى مالى و كەنيزەكان بەرز بوو ھە و پاشا و تەواوى گەورە گەورەكان و فەرماندەى سوپا ئەژنوى خەمىان بۇ لە نامىز گرت و پەژارە داىگرتن. دواى سى پۇژ ناشتېان. ھەسەن ھەتا دوو مانگ ھەر لە ماتەمدا بوو، نەچوو بۇ لاي پاشا.

" پاشا كەسېكى دېكەى لە جىياتى ئەو كرده ۋەزىر و دەستورى دا مالەكەى لى گالە دەن و مۇرى كەن و ئەو مال و سامانەى ھە يەتى دەستى بە سەردا بگرن. ۋەزىرى تازە بە دەست و پىئو ھەكە يەو بېرىارى دا لەسەر مالى نوورەددىن بى و ھەك پاسبىزدا بوو دەست بەسەر مال و سامانى نوورەددىندا بگرى و ھەسەن قۇلبەست بگەن.

" يەكېك لە گەورەكانى دەربار، ملكدارى يەكېك لە ملكەكانى نوورەددىن كە پى بە خۇى نەدا كورى نان بەدى خۇى بە شىئو ھەكى ناخەز قۇلبەست بگا. خىرا خۇى گە ياندە ھەسەن بەدرەددىن. سەيرى كورد ئەو مات و مەلوول دانىشتوۋە. ناگادارى بابەتەكەى كردهو ھە. ھەسەن گوتى: 'ۋا چاكە ھەتا دەرفەت ماو ھە، بچم كەمىك شت كە دەمەھوئ، بۇ تىشووې رىگام ۋە لا خەم.' پىاۋەكەى نوورەددىن گوتى: 'لەوانە گە پى، گيانى خۇت دەرباز بگە.' ھەسەن بەدرەددىن كە ئەو ھى بىست، سەر و چاوى خۇى بە قوماشىك داپۇشى، پۇيشت ھەتا لە شار ۋەدەر كەوت. لە رېگە گوتى لى بوو خەلك بە داخ و كەسەر ھە بە يەكتريان دەگوت: 'پاشا ۋەزىرى تازەى ناردوۋە ھەتا مالى ۋەزىر نوورەددىن داخا و ھەسەن بەدرەددىن قۇلبەست بگا.' كە ئەو قسانەشى گوتى لى بوو، رېگەى دەشت و دەرى گرتەبەر و نەيدەزانى پوو لە كوتى بگا. تا پى كەوتە گۇرستان. كە گۇرەگەى بابى دىت، چوۋە نىو قسەنەكە يەو ھە. ھىشتا دانەنىشتبوو كە جوولەكە يەكى خەلكى بەسەر گە يىشتى و

گوتی: 'ئەي وهزيرى ژير و بهليمهت، بۆ ئاوا ئالوز و شىواوى؟' حەسەن گوتى: 'ئىستىك خەوتم لە خەونمدا بابم لىم نارهحەت بوو كە خىز و خىزاتم بۆ نەكردوو. منىش لەو كەمتەرخەمىيەى خۆم ئەوهەندە نارهحەت بووم، داچلەكام. ئىدى هاتمە سەر گۆرەكەى و بە تەمام كەشتىيەك لە كەشتىيەكان بفرۆشم و هەزار دىنارى بۆ بابم بكەمە خىز، ئەتۆ ناتەهوى؟' جوولەكەكە زورى پىن خۆش بوو، خىزا هەمبەنەى پارەى دەرھىنا و هەزار دىنارى بۆ ژمارد و گوتى: 'گەرەم، بە خەتى خۆت كاغەز و نووسراوھەكم بۆ بنووسە و مورى بكە. حەسەن پىنووسى دەرھىنا و نووسى كە نووسەرى ئەو خەتە حەسەن بەدرەددىن يەككە لە پاپۆرەكانى بەو جوولەكەيە بە هەزار دىنارى زىرى سوور فرۆشتوو و پارەكەشى وەرگرتوو. ئىدى جوولەكەكە خەت و نووسراوھەكى وەرگرت و پۆيشت و، حەسەن مات و مەلول دانىشت. كەمىك بۆ حالى خۆى گريا. هەتا بوو بە شو.

"حەسەن ھەر لەوى لىي خەوت. چونكە گۆرستان جىگەى جندۆكانە، جندۆكەيەكى ژنى موسولمان بە ویدا رابرد. دىتى ئەو قسنەكە بە نوورى حەسەن بەدرەددىن رووناك بوو. جندۆكەكە سەرى سوور ما و وەهەوا كەوت. دىۆيكى دىت. سلاوى لى كرد و گوتى: 'لە كویرا دىي؟' دىوہ گوتى: 'لە شارى مىسرەوہ دىم.' جندۆكە گوتى: 'ئەمن لە بەسرەوہ دىم. لە گۆرستانەكە كوړىكى ئەوہندە جوانچاكى لىيە، لە دنيادا نمونەى نىيە. وەرە با بچىن پىشانەت بەم.' ئىدى ھەردووكيان ھاتنە قسنەكەى وەزىرەوہ و چاويان لە جوانى حەسەن بەدرەددىن بړى. جندۆكەكە گوتى: 'ئەمن تا ئىستا كوړى ئەوہندە جوانم نەدىوہ.' دىوہكەش گوتى: 'ئەمنىش مرقوفى ئاوام نەدىوہ، بەلام لە مىسر شەمسەددىنى وەزىر كچىكى ھەيە زۆر وەك ئەو كورە دەچى. پاشاى مىسر خوازىنى لى كرد. وەزىرى مىسر گوتوويەتى كە ئەو كچەم بۆ برازاكەم داناوہ و سوویندم بۆ براكەم خواردووہ نەيدەم بە كەس. كە پاشا ئەو قسەيە لە وەزىر دەبىستى، توورە دەبى و دەلى: 'ئەمن كچ لە شتى وەك تۆ دەخوازم و، ئەتۆش بىيانووى پړوپووجم بۆ دىنييەوہ. بە خودا دەبى ئەو كچەت بەدەم بە ھىچ و پووجترىن كەسى ئەو شارە.' ئىدى پاشا ناردى قولەرەشىكيان ھىنا كە قەمورا بوو و سىنگى تىك قووپا بوو. كچەيان لى مارە كرد و گوتى: 'دەبى ھەر ئەمشەو كىژەكەى بەدەنى.' قولەرەشەكان ھەموو لەو قولە قەمورە كۆ ببوونەوہ و مۆمگەلىكى زۆريان ھەلكردبوو و بە دەستيانەوہ بوو. بۆ گەرماويان دەبرد. لە پىدا پىكەوہ گالته و جەفەنگيان دەكرد و پىدەكەنىن. بەلام كچەكەى وەزىر كە ئاراشگەرەكان خەرىكى رازاندنەوہى بوون، دەگريا. "

لىزەدا بوو، ماوہى چىرۆكى ئەمشەویش كۆتايى پى ھات و شەھرزاد درىژەى چىرۆكەكەى ھەلگرت بۆ شەوئىكى دىكە.

١. قەمور: كوور و پشت دەرپەريو.

که شهوی بیست و یه کم هاتهوه

شه‌هرزاد گوتی: "خاوه‌نشکو، دئوه به‌سه‌رهاتی کچی وه‌زیری بۆ جندۆکه‌که گپراوه که نه‌ویان داوه به پیاویکی ره‌شی قه‌مووری دزیو. نه‌ویش زۆر مات و په‌شینو بوو. ده‌شیگوت: 'که‌س وه‌ک نه‌و کچه‌ شینوه‌ی نه‌و کورپه‌ نادات.' جندۆکه‌که گوتی: 'نه‌من باوه‌ر به‌ قسه‌ی تو ناکه‌م، پیم وای نه‌یه له‌نیو مرو‌فدا که‌سیک هه‌بێ له‌و کورپه‌ بچی.' دئوه گوتی: 'خوشکم، به‌ گیانی تو، نه‌و دوو که‌سه زۆر وه‌ک یه‌ک ده‌چن. جا یان خوشک و بران، یان نامۆزان. هه‌زار حه‌یف و مه‌خابن که ده‌بێ نه‌و په‌ریزاده‌یه له‌گه‌ل نه‌و قوله قه‌مووره‌ بێ.' جندۆکه‌که گوتی: 'براکه‌م، وه‌ره با نه‌و کورپه‌ هه‌لگرین و بیبه‌ینه لای نه‌و کچه‌ی وه‌زیر، بزانیان وه‌ک یه‌ک ده‌چن یان کامیان له‌ کامیان جوان و ده‌لالتره.' وا بوو هه‌ردووکیان به‌و کاره‌ پازی بوون و کورپه‌یان هه‌لگرت و وه‌ هه‌وایان خست و له‌ میسر هاته‌وه‌ خوارێ. کورپه‌یان له‌ زه‌وی دانا و له‌ خه‌ویان هه‌ستاند. حه‌سه‌ن زانی که نه‌و شوینه قسه‌نه‌که‌ی بابی نییه و نه‌و شاره‌ش شاریکی دیکه‌یه. ترسا، ویستی هاوار بکا. دئوه گوتی: 'هیچ نه‌که‌ی، من تو‌م هیناوه‌ته ئیره و به‌ ته‌ماین چاکه‌ت له‌گه‌ل بکه‌ین.' دئوه گورج مؤمنیکی هینا، هه‌لی کرد و دایه‌ ده‌ست حه‌سه‌ن و گوتی: 'بچۆ نه‌و گه‌رماوه‌وه له‌نیو خه‌لکه‌که‌دا پاره‌سته که نه‌وان له‌ گه‌رماوه‌که هاته‌ ده‌ری، نه‌توش له‌گه‌لیان وه‌ره ده‌ری و له‌گه‌ل نه‌وان بپۆ هه‌تا مالی زاوا. نه‌وجار خۆت وه‌ پیش خه‌ و بچۆ له‌ لای راستی زاوا پاره‌سته. له‌ که‌سه‌یش مه‌ترسه، نه‌گه‌ر ئارایشگه‌ر و گۆرانیبیژه‌کان هاته‌ پیشی، ده‌ست بۆ گه‌رفانت به‌ره و زه‌ریان به‌سه‌ردا هه‌لخه‌وه.' حه‌سه‌ن که نه‌و قسه‌یه‌ی له‌ دئوه‌که‌ بیست، سه‌ری ماسی. له‌ دلی خۆیدا گوتی: 'بلێ نه‌وه چ بێ.' ئینجا مؤمه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت و چوه‌ نیو گه‌رماوه‌که‌وه. سه‌یری کرد، زاویان هینا و سواری نه‌سپینکیان کرد و پۆشتن. حه‌سه‌نیش وه‌ک ده‌رکه‌وتنی مانگ له‌ جل‌وبه‌رگی وه‌زاره‌ته‌وه له‌ پیشه‌وه‌ی نه‌و کۆمه‌له‌وه ده‌پۆشت. هه‌ر کاتیک ئارایشگه‌ر و گۆرانیبیژه‌کان ده‌هاته‌ پیشی و شابه‌شیان ده‌ویست، زه‌یری به‌سه‌ردا هه‌لداویشته‌وه. خه‌لک له‌ ده‌ست و دلکراوه‌یی نه‌و واقیان و پ ما‌بوو. هه‌ر ئاوا پۆشتن هه‌تا گه‌یشته‌ به‌ر ده‌رگای مالی زاوا. بووک و زاوا، به‌ربووک و برا‌زاواکان و ده‌وروبه‌ریانی نه‌یانه‌پشت خه‌لکه‌که‌ بچه‌ ژووری، بۆ حه‌سه‌ن به‌دره‌ددینیش هه‌روه‌تر. گۆرانیبیژه‌کان گوتیان نه‌گه‌ر نه‌هین نه‌و کورپه‌ بێ، ئیمه‌ش نایه‌ینه ژووری. ناچار پێی نه‌ویشیان دا و له‌ په‌نا زاوا پاره‌ستا. ژنی گه‌وره‌ گه‌وره‌کان هه‌ریه‌که‌ی مؤمنکیان به‌ ده‌سته‌وه و به‌ پیز پاره‌ستابوون. ژنان که‌ چاویان به‌ جوانی حه‌سه‌ن به‌دره‌ددین که‌وت، هاته‌ پیشه‌وه، مؤمه‌کانیان له‌پیش پاکرت و تیی پامان. عه‌قل و هۆش له‌ سه‌ریاندا نه‌ما و په‌چه و پووبه‌ندیان فری دا. پووبه‌پووی واقیان و پ ما. هه‌موویان پیکه‌وه گوتیان خودایه نه‌و کیزه‌ جوانه به‌ قسه‌مه‌ت نه‌و خورته ده‌لاله‌ بکه‌یت.

دوای نهوه مؤسیقاره کان ده فیان لیدا. نارایشگه ره کان له حه ره مسه را هاتنه دهره وه. کچی وه زیریش به زیو و جه و اهیرات رازاوه و تیف تیفه دراو، بونخوشکراو به بونی جوراوجور، دلرفین له نیوه پراستی نه واندنا بوو. هر که له هه یوان هاتنه دهری، قولهی قه موور هه سستا ماچی کا. کچه پووی لی وه رگیرا و له لای حه سه نی ناموزای پراوه سستا. ژنان هه موو پیکه نین. حه سهن ده سستی له گیرفانی پاکرد و مستیکی زیو دهرهینا و به سه نارایشگه ره کاندنا هه لی هاویشست. نه وانیش هه موو به دهنگیکی بهرز گوتیان: 'نیمه له خودامان ویست نه و کچه بو تو بیت.' حه سهن بزیه کی هاتی. قولهی قه موور وه ک هه موون له وی پراوه ستابوو.

" له قه زواوه هر مؤمیکه هه لکراو دهرایه ده سست قولهی قه موور له بهختی ره شسی ده کوژاوه. بووک ده سستی بو ئاسمان بهرز ده کرده وه و ده یگوت: 'خودایه نه و لاوه بکه ی به عیردی من و له ده سست نه و دیوهم رزگار بکه ی.' نارایشگه ره کان له بهر نه و هه مووه چاکه یه ی حه سهن له گه لی کردبوون، نه وانیش نه وهنده ی بویان کرا خه ریکی بووک بوون و جوان رازاندیاننه وه. ماوه یه کی پی چوو هه موو خه لکه که یان دهر کرده دهره وه. جگه له بووک و قوله قه مووره که و حه سهن به دره ددین. نه و جار قولهی قه موور هاته پینش و به حه سه نی گوت: 'گه وره م، نه مشه و به گه وره ی و چاکه ی خوت شه رمه زارت کردین. ئیستا کاتی نه ویه بروی، پینش نه ویه دهر کرتی.' حه سهن هه سستا و له ماله که چوو دهره وه، خیرا دیوه گه یشتی و گوتی: 'له جینی خوت پراوه سسته. هر که قولهی قه موور هاته دهری بچی بو ناوده ست، نه تو خیرا بچوو په رده ی بووکه وه و پنی بلئ زاوای راستی منم. نه وه پاشا بو نه ویه به چاوه نه بین نه و فیله ی کردوه. دهنه نه ویه کینک له کویله کانی خومانه. ئیدی نه و جار په رده له روخساری لاده و له که س مه ترسه.' حه سهن خه ریک بوو له گه ل دیوه که قسه ی دهر کرد، قولهی قه موور له ژووری هاته دهری و چوو ناوده سست. دیوه بوو به شکیک له په نا حه وزه که وه هاته دهری. قولهی قه موور گوتی: "'بو هاتوو یه ئیره؟' له جیوه مشکه گه وره بوو. بوو به پشیله، گه وره تر بوو، بوو به سه گ و وه ک سه گ ده سستی کرد به وه رین. قولهی قه موور ترسا و هاواری کرد. دیوه گوتی: 'بن دنگ به ،هه موون.' خیرا بوو به که ره کیتی و وه ک که ده سستی به زه ره زه ر کرد. قولهی قه موور ترسی ری نیشتبوو و ده لرزی. ئینجا بوو به گامیش و جینگای به قولهی قه موور ته نگ کرد. وه ک مروف وه قسه هات و گوتی: 'ئاخر هه یچ و پووچترین کویله، هه یچ که س له و دنیا پان و به رینه نه ما بوو بیهینی، خو شه ویسته که ی من نه یی.' قوله قه موور به دیتنی نه و دیمه نه خه ریک بوو له ترسان گیانی دهر چی. هر به جلی زاواییه وه له ناوده سسته که کوت و یه ک قسه شی بو نه ده هات. دیوه که گوتی: 'وه لامم ده وه، دهنه ده کوژرینی.' قوله قه موور گوتی: 'تاوانی من نییه، تاوانی نه و که سه یه نه و کاره ی به من کرد. من نه م ده زانی نه و کچه

واشتای گامیشه. ئیستا که زانیم، تۆبه ده کهم. 'دیوه گوتی: 'سویند بخو هتا تاوه لاتی به یانی، لیزه نه یه یته ده ری و هیچ قسه ش نه که ی. که تاویش ه لات، لیزه دینته ده ری و ده پۆی وه دوا ی کاری خۆت ده که وی. 'قوله قه موور لیتقه وماوانه سویندی ده خوارد. ئینجا دیوه قوله قه مووری گرت و سه ره وین له کونی ئاوده سته که ی هاویشته و پنی گوت: 'هتا به یانی لیزه ده مینییه وه. 'کاری قوله قه موور و دیوه بیزه که یشت.

حه سه ن به دره ددین چوه په رده وه، نه و جار پیریژنیک بووکی نارده په رده وه و بوخۆی له پشت ده رگا که وه راوه ستا، وه ک نه وه ی به رده نگه که ی قوله قه موور بی گوتی: "هۆ بابی شه هاب، بووکی خۆت وه رگه. 'ئیدی پیریژن که راوه. بووک ناوی سیتتولحوسن بوو. به دلنکی پر له په ژاره وه به ره و په رده رویشته. له دلی خو شیدا ده یگوت: 'نه گه ر بشمرم، ناهیلیم قوله قه موور ده ستم لی بدات. 'که سیتتولحوسن چوه پیشی و حه سه ن به دره ددینی له په رده دا دیت، گوتی: 'که وره م، سه یره، نه وه تو هیشتا هه ر لیزه یت! نه من وام ده زانی زاوا نه و قوله قه مووره یه. 'حه سه ن گوتی: 'قوله قه موور له کوئی و تو له کوئی؟! نه وه کوا بو میردی تو ده بی. 'کچه گوتی: 'راستم پی بلن، نه تو میردی منی یا قوله قه موور؟' حه سه ن گوتی: 'خانمه که م، کاتیک ئارایشگه ره کان سیمای جوان و ده لال و مانگئاسای تویان دیت، ترسان به چاوه وه بی، هه ر بویه نه و قوله قه مووره یان بو که پچار هینا هتا چاوه پیسه کان ته واو سه رنج نه دهنه سه ر ئیمه. که خه لکه که رویشته، نه ویش رویشته. 'سیتتولحوسن که نه و قسانه ی بیست، خو شحال بوو، بزه یه کی هاتی و گوتی: 'روومانگه که م، خودا له هه موو به لا و مه ترسییه کان بتپاریژی. وا تو ئاوری دلی منت دامرکاند. به لام ئیستا توو خودا رامه وه سته وه ره هه رچی زووتره له ئامیزم گره. 'حه سه ن چوه پیشی و جله کانی له به ر بووک دا که ند و بوخۆشی هه ستا کیسه پاره که ی که له به رابه ر پا پوره که دا له جو له که که ی وه رگرت، له نیو که وا شو پره که ی خست و له و لاوه ی دانا. ده سه ره و کلاوه که ی له سه ر کورسییه که دانان و، بی له کراسیکی ژیره وه هیچی له به ر خویدا نه هیشته. پاشان نه و شیعه ری گوت:

ئهمشه و له ئامیزی گه رمی یاره که مدا به خته وه رم
مؤماسا هتا به یانی، هه ر ده تویمه وه و ده گرم
چی شک نابهم تا له مپه ر بی، له نیوانی من و نه ودا
کراسیکی نه رم و نه که، پیویست بی بیانوی پی ده گرم

"دوا ی نه وه کچه ی له باوه ش گرت و جووت بوون. کچه لینی دووگیان بوو. له باوه شی به کتردا به دلخۆشی و که یف سازی و کامه رانی خه وتن. هه ر وه ک شاعیر ده لی:

قوربانى ئەو شەھەرەم بالايلا غەرىپى لى بوو
 تا بەيانى كارى من ھەر ئەمر و نەھى بە بوو
 ئالابوو لە قەدى من، بەژنى ناسكى لاولو
 تۆمەز كە ئەو دىنبايە، تيا نەمابوو ژن و پياو
 يا خوارنەو و ماچوموچ، يا ھەر بەزم و سەما بوو
 چى كەم نەبوو، ئەگەر بوو، سىستى بوو، لە مندا بوو

" 'حەسەن بەدرەددىن كارەكەى بىرە گەشت.

ئەو جار دىوہ بە جندۆكەى گوت: 'ھەستە با كورپە ھەلگىن بىبەينەوہ جىگەكەى خۆى.
 ئەوہ خەرىكە پۆژ دەبىتەوہ. 'ئىدى جندۆكە ھەسەنى ھەلگرت و وە ھەواى خست. دىوہش
 بە دواياندا وە ھەوا كەوت. تا بە وىستى خوداى مەزن فرىشتە بەردىكى ئاسمانى لە دىوہ
 دا و سووتاندى و جندۆكەش ھەر لەوئى ھەسەنى دانا. ئەو شوئىنە دىمشق بوو. وا بوو
 جندۆكەكە ھەسەنى لە يەككە لە دەروازەكانى شار دانا و بۆخۆى وە ھەوا كەوت.

كاتىك پۆژ بووہوہ، خەلكى گەرەكەكە ھاتتە دەرى دىتيان ئەوہ كورپىكى وەك مانگ
 جوان بە توى كراسىكى ژىرەوہ بەبى دەسرە و سەرپىچ لەو سەر زەوييە وا خەوتوہ،
 دەلىنى دەيان سالا نەخەوتوہ. خەلك كە ئەوہيان دى، گوتيان: 'خۆزگەم بەوہى تا بەيانى
 نە ئامىزى ئەوہدا خەوتوہ. 'يەكى دىكە دەىگوت: 'ئەو گەنجە تازە لە مەيخانە ھاتوہتە
 دەرى، ھىندە مەست بووہ نەگەيشتوہتەوہ مالى و لىزە كەوتوہ. 'ئىدى ئەو خەلكەى لى
 كو بوونەوہ، ھەرىكەى قسەيەكى دەكرد و جۆرىكى بۆ دەچوو. ھەسەن بەدرەددىن بە
 ناگا ھات، سەبرى كرد ئەوہ لە دەركى مالىك كەوتوو و خەلكى تى ئالاوہ. پنى سەبر بوو،
 گوتى: 'خەلكىنە بۆ تىم ئالاون. 'گوتيان: 'ئەتو لە بەيانىيەوہ لىرە كەوتوو. ئىمە نازانىن تو
 لە كەيەوہ لىرەى، يا شەو لەكوى بووى.

" 'حەسەن گوتى: 'ئەمشەو من لە مىسر خەوتبووم. 'يەككە گوتى: 'بەنگى كىشاوہ.
 ھەسەن گوتى: 'بە خوا درۆ ناكەم، من دوئ شەو لە مىسر و پىزى شەوئىش لە بەسرە
 بووم. 'يەككە گوتى: 'وہلا سەيرە. 'ئەويدى گوتى: 'ئەوہ شىتە، بە راستى ھەيفىشە.
 دەنكىكى دىش گوتى: 'خۆتمان لى شىت مەكە، ژىرانە قسە بكە. 'ھەسەن گوتى: 'بە خوا!!
 دوئى شەو لە مىسر زاوا بووم. 'گوتيان: 'رەنگە خەونت دىتىن. 'ئىدى ھەسەن سەرى لە
 كارى خۆى سووچ مابوو. پنى گوتن: 'خوا شايدە خەون نەبوو. دوئى شەو قولى
 قەمورىش لە لای ئىمە دانىشتبوو. ئەمن توورەكەيەك زىر و سەرپىچ و كەواشۆرەكەم

پن بوو له سهر كورسييه كه داناڼ و له گهل بووك تى خزايڼ. ۱. ئيدى نازانم چيم لى به سهر هات. ۱. حه سهن هه سستا له وى پوښت و له گه روك و شه قاماندا ده سو و پاوه و خلك و مندالان دواى ده كه وتن. به پيكنه نين و چه پله پريزانه وه نازاريان دها و به رديان تى ده گرت. هه تا حه سهن گه يشته بهر ده رگه ي چيشته خانه ي پاله وان و خوى به ويډا كرد. چونكه خه لكى ديمشق هه موو له و چيشته لينه ره نازا و چالاكه ده ترسان، ئيدى هه موو بلاوه يان كرد. چيشته لينه ره كه كه چاوى به روخسارى پاك و جوانى حه سهن كه وت، به زه يى بوى بزوت و گوتى: 'كويته بيت ۲؟' حه سهن به سهرهاتى خوى بو گيږاوه. باسى هه موو شتيكى بو كرد. چيشته لينه ر گوتى: 'شتيكي سهيره، به لام نه تو نه وهى له لاي كه س باس مه كه. من تو به كورپى خوم قه بوول ده كه م، چونكه من مندالم نيهه.' حه سهن يش گوتى: 'نه منيش توم به بابى خوم قه بوول كرد.' خيزا چيشته لينه ر چوه ده رى و جل و به رگى جوان و شياوى بو كرى و له به رى كرد. هه سستا برديه لاي قازى. قازى به شايد گرت كه نه و حه سهنه كورپى نه وه. له ديمشق حه سهن يان به كورپى چيشته لينه رى پاله وان ده ناسى و پتيان ده گوت: 'حه سهن چيشته لينه ر.'

" به لام سيئتو لحوسن، كچى وه زير، كاتيك پوژر بووه وه، به ناگا هات و حه سهنى له په نا خوى نه ديت. واى زانى چوه وه نه او ده ست. ماوه يه ك چاوه پوانى بوو. وا بوو له پرډا شه مسه دديني وه زير، بابى بووك، هات بزاني كچه كه ي چى كردووه. له دلى خويدا ده يگوت: 'ئيسا كه پاشا له داخان نه و كچه ي منى به قوليكى قه موور داوه، منيش كچه كه م ده كوژم نه و په له ره شه ي له سهر شانم لا ده به م.' به كورتى كاتيك وه زير گه يشته بهر ده رگاي مالى كچه كه ي، كچه كه ي بانگ كرد. كچه كه ي به 'به لى، به لى ... بابه نه وه ديم.' به ره و پيرى چوو. وه زير چاوى به كچه كه ي كه وت گوتى: 'قه حبه، نه وه تو ناوا دلته به قوله قه مووريك خو شه؟! سيئتو لحوسن گوتى: 'گه وره م، گالته و گه په. قوله قه مووره كه يان هر بو پيكنه نين و سه رقالكردى خه لك هينا بوو.' نه ويش سه ركونه ي كرد و گوتى: 'نه و ميژدى تويه.' كچه كه ي گوتى: 'سپاس بو خوا نه و ميژدى من نه بوو، من ميژديكم هه يه هه زارى وه كوو قوله قه موور به نينو كيكى نه و نابن كه كردوويه و فريى داوه.' وه زير كه نه وه ي بيست، تووره بوو و گوتى: 'قه حبه، نه و قسانه چيه ده يانكه يت؟ قوله قه موور نه مشه و تا به يانى له گهل تو بووه.' دويته گوتى: 'بابه تو نه و خوايه نيوى نه و ناحه زه له لاي من مه هينه و له وه زياتر گالته م پى مه كه. وه لالا نه وه يان هر بو سه رقالكردى و قه شمهرى هينا بوو. ميژدى من نه وه بوو وا دويته شه و نه ونده ي زيږ دا به گورانبيژ و مؤس يقاره و نارايشگه ره كان دا كه بينيازى كردن. نه و رووى وه ك مانگ، چاوپره ش و برو په يوه ست و

۱. تى خزايڼ: چويته جيگاوه، پيكنه وه خه وتين.

۲. كويته بيت: خه لكى كويت، منال كوره يت.

موقه‌یتەرائی بوو. 'وەزیر که ئەوێ بیست، دنیای له بەرچاو تاریک بوو. قەلس بوو، دەستی بە جینودان کرد. کێژە که گوتی: 'بابە ئەتو بۆ توورە بووی؟ ئەو کورە پوومانگە که میردی منە، چووہتە ئاودەست. 'وەزیر سەری سوور ما. لە پێوہ چووہ ئاودەستە که. سەیری کرد ئەوہ قولە قەموور سەرهوبن له گونجە که کہوتوہ. له دلی خۆیدا گوتی: 'مەگەر ئەوہ هەر قولە قەموور نییە؟' ئەو جار بانگی قولە قەمووری کرد. قولە قەموور لەپیشدا هیچی نەگوت. پاشان وہ شک کہوت گوتی: 'رەنگە دێوہ بی.' "

لێرەدا بوو، ماوہی چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی پێ هات و شەہرزاد درێژە ی چیرۆکە کە ی ھەلگرت بۆ شەوێکی دیکە.

که شهوی بیست و دووهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، کاتیک قوله قه موور دهنگی وهزیری بیست، وای زانی نهوه دیوه که به و له وهلامدا گوتی: 'نهی سهروه ری دیوان، له و کاتهوه منت لیزه هاویشتووه، نه سهرم هه لیتاوه و نه قسه شم کردووه.' وهزیر گوتی: 'نه من دیو نیم، نه من بابی بووکم.' قوله قه موور گوتی: 'برؤ له کۆلم به وه هه تا دیو دیته وه. ئیوه واشتای گامیش و جندو کانتان له من ماره کردووه. خودای من نه و کهسه بگری نه وهی له من ماره کرد.' وهزیر گوتی: 'هسته له و شوینه وهره ده ری.' قوله قه موور گوتی: 'مه گهر من شیتیم به بی پوخسته تی دیوه که لیزه بینه ده ری. نه و فهرمووی نه گهر تا وه هلات لیزه وهره ده ری و دوا ی کاری خۆت که وه. ئیستا پیم بلی تا وه هلاتووه یان نا؟ چونکه تا وه هله هاتین، بۆم نییه بینه ده ری.'

" 'وهزیر به قوله قه مووری گوت: 'کی تو ی لیزه هاویشتووه؟' قوله قه موور گوتی: 'دوی شه و کاری ده ست به ناوم بو، هاتمه ده ری بینه ناوده ست، له نئو ناوه که مشکیک هاته ده ری. قاوی کردم و گه وره بووه وه هه تا وه ک گامیشی لی هات، قسه ی له گه ل کردم که ئیستاش دهنگی له بن گویم دی. نه تو هر لیم گه ری، بچو به لای کاری خۆته وه. خودا غه زه ب له و کهسه بگری نه و بووکه ی له من ماره کرد.' ئیدی وهزیر چووه پیشی و نهوی له و قولکه به هینا ده ری. قوله قه موور له ریوه هه لات بۆ لای پاشا و نه وهی به سه ری هاتبوو، بۆ سولتانی گیراوه.

" 'وهزیر سه ری له کاری کچه که ی ده رنه ده چوو. چووه وه لا کچه که ی و گوتی: 'کچه که م، جوان بلن بزائم چی بووه.' کیژه گوتی: 'بابه هر نه و کوره جوانخاسه ی که منتان له و ماره کردبوو، دوی شه و هات لام. ئیستا له و دوو گیانم. نه گهر باوه پیشم پینا که ن. نه وه سه ریپچه که ی له سه ر کورسییه که یه و که واکه شی له لای سه ری که ی منه. له نئو که واکه یدا شتیکی تیدایه که نازانم چیه.' که بابی بووکی نه و قسه یه ی بیست، هه ستا هاته دیوی بووک و زاوا. سه ریپچی هه سه ن به دره ددین که له سه ریپچی وهزیره کانی به سه ره و موسل ده چوو، له سه ر کورسییه ک بوو. سه ریپچه که ی هه لگرت و به وردی چاویکی له ده ره وه و ناوه وه ی کرد. سه یری کرد نه وه نوشتوویه ک له سووچیکی کلاوه که ی دراوه. که واکه ی هه لگرت تووره که یه کی له نئودا بوو، تووره که که هه زار دیناری تیدا بوو. چاویکی دیکی له تووره که که کرد کاغه زیکیشی تیدا بوو. کاغه زه که ی خوینده وه، دیتی نه و فرؤ شنامه ی جووله که یه که له گه ل هه سه ن به دره ددینی کوری نووره ددینی میسری. له ریوه شه مسه ددین هاواری کرد و بیهۆش که وت. که وه هۆش هاته وه گوتی: 'پاک و بینه گه رده

ئەو خودايەي بەسەر ھەموو شتتیکدا زالە. 'دوای ئەوہ گوتی: 'کچم، دەزانی ئەوہی توی کردووە بە ژن کتیہ؟' کچی وەزیر گوتی: 'نا، نازانم.' وەزیر گوتی: 'ئەوہ برازای منە و ناموزای تویہ، ئەو ھەزار دینارە مارەیی تویہ.' خۆزگە دەمزانی ئەو کارە چۆناوچۆن رووی داوہ. 'ئەو دەستی دا نوشتووہکە. لەبەر خۆیەوہ گوتی:

بۆنی کراسی جگەرگۆشە نادیارەکەمە دئ
جگەرگۆشەیکە کە وا ھەناوم لە سوینی دەسووتی

" 'دوای ئەوہی نوشتووہکەي کردووە و نووسراوہکەي خویندەوہ، پیکەوتی مارەکردنی کچی وەزیری بەسەر و پیکەوتی لەدایکبوونی ھەسەن بەدرەددینی لەو نووسراوہیەدا دیت. ئەوجار بۆی دەرکەوت پیکەوتی مارەکردنی ھەردووک برا لە سەال و مانگیک و لە شەوینکدا بووہ و ھەر وەھا پیکەوتی لەدایکبوونی ھەسەن بەدرەددین و سیتتولحوسنی کچی وەک یەکە. خیرا کاغەزەکەي ھەلگرت و چوو بۆ لای پاشا و چیرۆکەکەي بۆ گێراوہ. پاشا زۆری پین سەیر بوو، فەرمووی پیکەوتی ئەو پووداوە بنوسن.

" 'وەزیر ماوہیەکی زۆر چاونواری برازاکەي بوو. ھیچ ھەوالینکی نەبوو. گوتی: 'شەرت بی، دەبی کارینک بکەم تا ئیستا کەس ئەو کارەي نەکردیبت.' "

لیرەدا بوو، ماوہی چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی پین ھات و شەھرزاد درێژەي چیرۆکەکەي ھەلگرت بۆ شەوینکی دیکە.

که شهوی بیست و سیهه هاتهوه

گوتی: "خاوه نشکو، کاتیک هیچ هه والیک له حه سهن به دره ددین نه زانرا، شه مسه ددینی وه زیر گوتی: 'ده بی کاریک بکه له پیش مندا کهس نه یکرد بی. پینووس و لینووسی هه لگرت و هه رچی له دیوی بووک و زاوادا بوو، یه که هه موویانی نووسی که چی له کوئییه و چی له کوئی نییه، فلانه شت له فلانه جیگایه و فیساره شت له فیساره جیگایه. شوینی هه موو شتیکی له و دیوه دا دیاری کرد و له کاغه زه که دا نووسی نی. کاغه زه که ی پتچاوه و هه لی گرت. گوتی: 'کهل و په لی بووک و زاوا هه مووی له یه غدانتیکا هه لگرن.' بوخویشی سه ریچ و که واکه ی حه سهن به دره ددینی له گه ل تووره که زیره که ی هه لگرت.

" له و لاشه وه ماوه ی دوو گیانبوونی کچی وه زیر کوتایی پی هات و کوریکی بوو وه که مانگی چارده. ته اوو شیوه ی دایک و بابی خوی دها. ناوکیان بری و کلیان له چاوی کرد. پاشان به دایه نیان سپارد و ناویان نا 'عه جیب' که بوو به حهوت سالان، وه زیر شه مسه ددین نه وی به ماموستایه که سپارد هه تا په روه رده ی بکا. چوار سال بوو له قوتابخانه بوو، له گه ل مندالان به شه ر ده هات و جنیوی پی ددان و ده یگوت: 'ئیوه چون ده توانن له گه ل من به ربه ره کانی بکه له کاتیکدا من کورپی وه زیری میسر م؟! منداله کان چوون له لای ماموستا شکایه تیان کرد. ماموستا گوتی: 'نه من قسه یه کتان فیر ده که م نه گه ر به عه جیبی بلین، ئیدی نایه ته قوتابخانه. ئویش نه وه یه: نه گه ر هاته وه، لئی کز ببنه وه و له هه موو لایه که وه باسینک بیته گورپی به یه کتر بلین: نه وه ی ناوی باوک و دایکی خوی نه زانی، نه وه زوله و کایه ی له گه ل ناکه ین و نابی له نیوماندا بی.'

" به و شیوه یه کاتیک به یانی مندالان و عه جیب هاتنه وه قوتابخانه، مندالان تئی ئالان و له هه موو لایه که وه قسه یان ده کرد. گوتیان: 'هه رکه س ناوی دایک و بابی بلن. نه گه ر ناوی دایک و بابی نه زانی، کایه ی له گه ل ناکه ین و ده بی پروا.' له و جه نگیه دا کورپیک هه سستا گوتی: 'ناوی من ماجیده و باوکم عیزه ددین و دایکیشم عولوایه.' یه کی دیکه ش به و شیوه یه ناوی دایک و باوکی خوی گوت، هه تا سه ره ا گه بیشته عه جیب. 'ناوم عه جیب، دایکم سیتتولحوسن و باوکم شه مسه ددین، وه زیری میسر.' منداله کان گوتیان: 'وه زیر باوکی تو نییه.' عه جیب گوتی: 'به خودا باوکی منه.' منداله کان پنی پیکه نین و گوتیان: 'به خودا باوکی تو نییه، چونکه ناوی باوکت نازانی، نابی له نیو ئیمه دا بی و یاریت له گه ل ناکه ین.' ئیدی هه موویان به پیکه نین لئی دوور که و تنه وه و به جییان هیشت. عه جیب ناره حهت بوو، ده سستی کرده گریان. ماموستا که پنی گوت: 'مه گه ر وات ده زانی شه مسه ددین باوکی تویه؟'

۱. سه ره: نوره، که شه.

كوری خۆم، شه‌مه‌د‌دین باوکی تۆ نییه. باوکی تۆ نه ئەتۆ ده‌یناسی و نه ئیبه. چونکه پاشا دایکی تۆی دا به قوله‌یه‌کی قه‌موور، له شه‌وی بوو‌کینیدا جندۆکه له‌گه‌ل دایکت ده‌خه‌ون. 'عه‌جیب که ئەو قسه‌یه‌ی بیست، هه‌ستا به گریان پ‌و‌یشته‌وه بۆ لای دایکی. وا ده‌گ‌ریا قسه‌ی بۆ نه‌ده‌هات. دایکی که زۆری خه‌م بوو ئەو ئاوا ده‌گ‌ریا، گو‌تی: 'رۆله گیان، بو ده‌گری؟' عه‌جیب ئەوه‌ی له مندالان و مامۆس‌تاکه‌ی بیست هه‌مووی بۆ گ‌ن‌پ‌راوه و پرس‌یاری ناوی باوکی کرد. سی‌تتول‌حوسن گو‌تی: 'باوکی تۆ وه‌زیری میسه‌ره.' عه‌جیب گو‌تی: 'ئەو باوکی تۆیه و باوه‌گه‌وره‌ی منه. راستی بلن بابی من کینه‌ ده‌نا خۆم ده‌کوژم.' کاتیک سی‌تتول‌حوسن عه‌جیبی دیت که باوکی بیر که‌وتوه‌ته‌وه، ئەویش ئامۆزاکه‌ی که‌وته‌وه بیر و ده‌ستی کرده گریان و ئەو شیعرانه‌ی گو‌ت:

پ‌و‌یشتی و هه‌ر وا له خه‌یالم‌دای
وه‌ک وینه له گ‌لینه‌ی چاوم‌دای
کۆشک به‌بی یار، وه‌ک که‌لاوه‌یه
له نیتو به‌هه‌شتدا، مرۆ غه‌واره‌یه
گه‌ر یارت له‌گه‌ل نه‌بی، خۆشی ژین
لات تفت و تاله‌ رینواقی هه‌نگوین

" دوا‌ی ئەوه گ‌ریا و عه‌جیب‌یش هه‌ر وا ده‌گ‌ریا که شه‌مه‌د‌دینی وه‌زیر به سه‌ر گ‌ریانی نه‌واندا هاته‌وه. پرس‌یاری له هۆکاری گ‌ریانه‌که‌یان کرد. سی‌تتول‌حوسن‌یش ئەوه‌ی له قوتابخانه بۆ کورپه‌که‌ی هاتبووه پ‌ن‌ش و کورپه‌که‌ی هاتبووه‌وه چی کردبوو، هه‌مووی گ‌پ‌راوه. شه‌مه‌د‌دین له تاوی برازاکه‌ی ده‌ستی کرده گ‌ریان. دوا‌ی ئەوه هه‌ستا چوو بۆ لای پاشا و بابه‌ته‌که‌ی بۆ گ‌ن‌پ‌راوه. پ‌وخسه‌تی سه‌فه‌ری خواست. داواشی له پاشا کرد ده‌سه‌لاتنامه‌یه‌کی بۆ بنووسی که له هه‌ر کوێ برازاکه‌ی دیت، بتوانی قۆلبه‌ستی بکا. ئیدی له لای پاشا ده‌ستی کرده گ‌ریان. پاشا زگی پ‌نی سووتا و پ‌نی دا وه‌دوا‌ی برازاکه‌ی بکه‌وێ. وه‌زیر زۆری د‌وعا خ‌یر بۆ پاشا کرد و له کۆشک هاته‌ ده‌ری. خۆی بۆ سه‌فه‌ر ته‌یار کرد و عه‌جیب‌یش له‌گه‌ل خۆی هه‌لگرت و که‌وته‌ پ‌ی. وا بوو به سی پ‌و‌ژ گه‌یشتنه‌ شاری دیمشق. وه‌زیر سه‌یری کرد دیمشق شاریکی زۆر خۆش و سه‌رسه‌وز و ئاوه‌دانه، نارووباخیکی زۆر و چۆم و پ‌ووباری به‌خو‌ر و زۆری هه‌یه. له خۆشیدا جۆریکه که شاعیر ده‌لی:

له ده‌وری چیمه‌ن دار و گۆل په‌شبه‌له‌کیان پ‌ن‌ک هیناوه
هیزۆ و شیلان و گۆله‌باخ ده‌ستیان له ده‌ستی یه‌ک ناوه
گۆله‌باخی جوان و بۆنخۆش هاو‌ر‌پ‌یان گشت ده‌کا سه‌رخۆش

لاولو به کەیف و پاراوه، له سەپی چناریک ئالاو
 چەند کەرویشکی جوان و خرین لەو ناویدا دین و دەچن
 پەپوولە ی رەنگاوپرەنگ و جوان خوشارکێتانه لەو ناو
 هەر بریقە ی ئاونگە دئ، چاوان بە شەواوە دەخەن
 وەنەوشە ملکەچ ویتساو، نازانم چی لئ قەوماوە

"وا بوو وەزیر لە گۆرەپانی حەسبا دابەزی و باریان خست. هۆبە و تاولیان هەلدا.
 وەزیر بە خزمەتکارەکانی گوت: 'دوو پۆژان لێرە بەسێتەو.' ئیجا خزمەتکارەکان بو
 کرین و فرۆشتن و گەڕانی مزگەوت و گەرماوەکان چوونە شارەو. عەجیبیش لەگەل
 خزمەتکارەکە ی بو گەڕان و پیاسە یە ک هاتە نیو شار. خەلکی شار کە جوانی و ریک و پیک
 بەژن و بالایی ئەویان دی. هەموو چاویان تئ بری و کەوتنە دوا، ئەویش هەر وا
 دەپۆشست هەتا بە ریکەوت لە بەردەرکی دووکانی بابی، واتە حەسەن بەدرەددین کە
 چیشتلینەر ئەوی وەک کوپری خۆی هەلگرتیوووە، راوەستا. حەسەن بەدرەددین چاویکی
 لە عەجیب کرد و سۆزی لە دلی چەقی. ئەوەندە ی رەحم بۆی بوو، خێرا چوو پێشی و
 گوتی: 'بەریز چۆنە هاتوو یە دووکانی من و دلی برینداری منت خوش کرد، نان دەخۆی؟'

گشت عالەمی کردوووە خەنی، پڕشنگی رۆخساری جوانت
 چی دەبی لیم نەشاریبەو، تیشکی بزە ی میهرەبان

"عەجیب کە قسەکانی بابی بیست، چوو دلییەو. رۆوی لە خزمەتکارەکە ی کرد و
 گوتی: 'بەزەیم بەو چیشتلینەرەدا دئ. دەلی لە منداڵەکە ی جیا بوو تەو. وەرە با تۆزیک
 لە خەمی کەم کەینەو و چیشتی دەستی بخۆین. بەلکو بەو شیو یە خودا منیش بە دیداری
 باوکم شاد کا.' خزمەتکارە کە گوتی: 'شایانی وەزیرزادە نییە لە چیشتخانە یەکی ناو بازار
 چیشت بخوا.' و گوتی:

بەرز و بەریزی لە هەر دوو دنیا
 بەلام مەخابن، ریز خۆت ناگری نا

"کاتیک حەسەن بەدرەددین زانی خزمەتکارە کە پێشی دەگرئ، رۆوی تئ کرد و بە
 گریان و پارانەووە گوتی: 'ئە ی بە رەنگ رەش و بە دل سەپی، بۆ بەزەبیت بە مندا نایە؟'
 ئیدی بەو شیو یە دەستی بە پێداهەلگوتنی کویله کە کرد:

به روخساری سووتاو تدا دهلیی
 له هه موو ئیش و کاریکدا قالی
 مروارییه کانت شایه دی ددهن
 تو به سهه بوغز و کینه دا زالی
 سووز له دهرونتا ههه قولپ ده دا
 توو خوا له دل من حالی به حالی

" 'خزمه تکاره که په سن و پنداهه لگوتنه که ی ئهوی به دل بوو. دهستی عه جیبی گرت و چوونه دوو کانه که وه. حه سن به دره ددین چیشتی ده نکه هه ناری ۱ لیتابوو، زوو هه ستا و ده فریکی هینا و ده نکه هه ناری بو تی کرد و که میکی له وز ۲ و شه کر تیکه ل کرد و به عه جیبی گوت: 'بیخو نۆشی گیانت بی'. عه جیب گوتی: 'دانیشه نانمان له گه ل بخو، به شکو نه وه خودای مه زن ئیمه شی به ئاوات گه یاند و بزربووه که ی خومان دیته وه.' حه سن به دره ددین گوتی: 'پۆله گیان، مه گه ر تۆش به و مندالییه خه میکی وا قورست له سهه ر شانه و له که سی خۆت دوور که وتوو یه وه؟' عه جیب گوتی: 'به لئ، ئه ری وه لا ته واوی جه رگم له تاوی بایم کون کون بووه و له سویی دیداری خه مبار و لیتوبه بارم. ئیستا له گه ل باپیرم بو دۆزینه وه ی ئه و، ریگه ی دهشت و ده رمان گرتوو ته بهر و سهه رگه ردان ده سوو پینه وه.' عه جیب ئه وه ی گوت و دهستی کرده گریان. حه سن به دره ددین و خزمه تکاره که ش به گریان ئه و دهستیان کرده گریان.

" 'دوای نان خواردن، عه جیب هه ستا و له دوو کانه که چوو ده ری. حه سن به دره ددین وای زانی خه ریکه گیانی ده ره چی. هه ستا دوو کانی داخست و دوایان که وت. خزمه تکاره که چاوی پنی که وت و گوتی: 'کاکه، بو دوامان که وتوویت؟' حه سن گوتی: 'له ده ره وه ی شار کاریکم هه یه، ده چم بو ئه وی.'

" 'خزمه تکاره که چکه که توو ره بوو، به عه جیبی گوت: 'ئه و پاروو هه ی که ئیستا خواردمان بیفه ر بوو، وا ئیستا چیش تلینه ره که که وتوو ته شو ئیمان و بست به بست به دوامانه وه یه.' عه جیب مۆره یه کی له چیش تلینه ر کرد، به خزمه تکاره که ی گوت: 'لئی گه ری، کارت پنی نه بی. هه ر کات له کون و تاو له کان نیزیک بووینه وه و زانیمان هه ر به دوامانه وه یه، ئه وده م دهنگی ده دهین و ده ری ده که یین.' حه سن به دره ددین گوتی:

۱. ده نکه هه نار، چیش تیکی تاییه ت بووه.

۲. هه زویله یه کی تاییه ته.

تو حز ده‌که‌ی پروت گرژ که، جوینی پین بده و تفی لی بکه
میش له شیرنرخانه‌را قهت، ناچیتته شوینتیک‌ی دیکه

” کورتی کهینه‌وه، عه‌جیب و خزمه‌تکاره گچکه‌که‌ی رۆیشتن و حه‌سه‌نیش هر وا
به‌دوایاندا ده‌رۆیشته هه‌تا گه‌یشته تاوله‌کان. له‌وئ عه‌جیب ئاو‌ری داوه، سه‌یری کرد ئه‌وه
حه‌سه‌ن هر به‌دوایانه‌وه‌یه. جنیوی پین دا و به‌ردیک‌ی هه‌لگرت و له‌ته‌ویلی دا. حه‌سه‌ن
سه‌ری شکا و له‌وئ که‌وت. خوین له‌نیوچاوانی چۆراوگه‌ی به‌ست. حه‌سه‌ن و خزمه‌تکاره
بچووکه‌که‌ی هه‌لاتنه‌وه ناو هۆبه‌که‌یان.

” حه‌سه‌ن خوینه‌که‌ی سه‌ر و چاوی سه‌ری و له‌تیک له‌پنچه‌که‌ی سه‌ری ب‌ری و له
ناوچاوانی به‌ست. خوی سه‌رکۆنه کرد: 'ئه‌من سه‌تم له‌و مندالانه کرد. دووکانم داخست و
وه‌ دوایان که‌وتم هه‌تا بی‌ری خراپیان به‌زه‌ین گه‌یشته.' ئیدی حه‌سه‌ن گه‌راوه بۆ دووکان
و که‌وته‌وه یادی دایکی و شاری به‌سه‌ره. ده‌ستی کرد به‌گریان و ئه‌و شیع‌ره‌ی گوت:

دوای نوژی شامی غه‌ریبان که‌ ده‌گرم و هه‌نيسک ده‌دم
به‌دلیکی به‌خه‌مه‌وه، چیرۆکه‌که‌م ده‌ست پین ده‌که‌م
به‌یادی یار و ولاتم ده‌که‌م شینگ‌یریه‌کی ئه‌وتو
داب و په‌سمی سه‌فه‌رکردن له‌سه‌ر دنیا‌یه وه‌لا ده‌خه‌م

” شه‌مه‌ددینی وه‌زیر سی رۆژ له‌دیمشق ماوه. رۆژی چواره‌م به‌ره‌و به‌سه‌ره
رۆیشته. کاتیک گه‌یشته به‌سه‌ره، له‌شوینیک بارگه و بنه‌یان خست و حه‌سانه‌وه. دوای ئه‌وه
چوونه لای پاشای به‌سه‌ره. پاشا زۆری ریز لی گرت و له‌هۆی هاتنه‌که‌ی پرسی. وه‌زیر
ته‌واوی به‌سه‌ره‌هاته‌کانی گن‌راوه و باسی ئه‌وه‌ی کرد که‌ براهه‌کی به‌ناوی عه‌لی
نوره‌ددینه‌وه بووه. پاشا به‌بیستنی ناوی نوره‌ددین دوعای به‌خیری بۆ پوحانه‌تی کرد
و له‌خودا داوای لێخۆشبوونی کرد. گوتی: 'وه‌زیر، ئه‌و وه‌زیری من بوو. ئه‌من ئه‌وم زۆر
خۆش ده‌ویست. دوازه‌ سه‌ل له‌مه‌و به‌ر کوریک‌ی بوو که‌ ئیستا بینه‌روشوینه و هه‌یچ
هه‌والیکمان لێ نییه. به‌لام دایکی ئه‌و که‌ کچی وه‌زیری پینشووی منه له‌لای منه.' که
شه‌مه‌ددین له‌پاشای بیست براژنی زیندوووه، خۆشحال بوو و گوتی: 'پاشا، رینم بده
چاوم پینی بکه‌وی.' پاشا فه‌رمانی دا. شه‌مه‌ددین هه‌ستا به‌ره‌و مالی براهه‌کی که‌وته‌ری و
چاوی له‌ده‌ر و دیواری ماله‌که‌ی ده‌کرد و ده‌رگاکه‌ی ماچ کرد. براهه‌کی یادی نوره‌ددینی
کرد و گریا و ئه‌و شیع‌ره‌ی گوت:

تاو له كهه چۆل و هۆله و يارم نابينم
سهولى پهوان ديار نيه و چاو به ئه سرينم
له جيژوانه چۆله كهيدا كوند دهخوينى
خه م و كه سه رى ناهيلى چاو، ببينى

" پاشان چوه نيو ماله كه يه وه. ناوى نووره ددينيان به ناوى زير له سه ر دار و ديوارى
سه كه نووسيبوو. نوقمى ئه و ناوه ببوو، چوه پيشى و ناوه كهى ماچ كرد و گريا و ئه و
شيعره ي گوت:

كه ياره كهه لى دا و رويشت، له تاوانى بوورامه وه
ميسكم لى بوو به كافور و شمشاد بووم و چه مامه وه
به هارم لى بوو به زستان، زيانيشم بوو به سندان
هۆش و ئاوه زم لا نه مان دهروونم بووه كانگاي خه مان
تازه بق نيو خه لك نابم، ده بى برۆم دوور كه ومه وه
ده نا ده بى رۆژى جاريك ئه و چيروكه ببيستمه وه

" ئينجا گه يشته ئه و شوينه ي داىكى هه سه ن به دره ددينى لى بوو. داىكى هه سه ن له و
روژه وه ي هه سه ن ديار نه مابوو، شيوه گۆريكى دروست كردبوو، به رده وام له سه ر ئه و
گوره ده گريا. كاتيك شه مسه ددين گه يشته ئه و شوينه، له پشت ده رگاكه راوه ستا و ديتى
داىكى هه سه ن ده گرى و ئه و شيعره ي ده لىت:

بيناي دوو چاوم، چيژى زيانم
يادت به خيبر بى، پووحى په وانم
بوخۆت رويشتى و سه رت نايه وه
ته ونى خه فه تى بق من نايه وه
له سه ر گۆره كه ت چه مەرى ده كه م
منيش ده مرم بى تو هه لئاكه م

" ئيدى شه مسه ددين چوه ژوورى. سلاوى له داىكى هه سه ن كرد و گوتى:
شه مسه ددينم، هيوه رى تو. ئيدى ئه و چيروكه ي بق گيپراوه و گوتى: 'هه سه ن به دره ددين
شه ويكى له گه ل كچه كه ي من رۆژ كردووه ته وه. كچه كه م كورپىكى له هه سه ن بووه. ئيستا

چه مە: شيوه ن و رۆرۆ.

ئەو كۆرە لە گەل مەنە.

" كاتىك دايكى حەسەن ھەوالى زىندوو بوونى كۆرەكەيى، بىست ھەستا خۆي بەسەر
كەوشەكانى ھىوەرەكەيدا دا و دەستى ماچ كرد و ئەو شىعرەي خویندەوہ:

دلەكەم موژدەم دەرى، دەلئى گالەي شەمال دى
مزگىنى بەھارى دل، ھور گەوالگەوال دى
ھىند لە مێژە چاوەرپى باي وەعدەم سۆمام نەما
بە گوئى دلم دەبىستەم، كاروانىكە و ھەوال دى

" دواي ئەوہ وەزىر فەرمووي: 'عەجىبى كۆرى بەدرەددىن بىنن.' كە عەجىبان ھىتا.
نەنكى ئەوي لە ئامىز گرت و دەستى كردە گريان. شەمسەددىن گوئى: 'ئىستا كاتى گريان
نىيە. ھەستە ساز بە لەگەلمان وەر بۆ مىسر. بەشكو خواي مەزن لەو پەرژوبلاويە
رەزگارمان كا و كۆمان بكاتەوہ.' دايكى حەسەن لەرپۆھ رابوو، كەلوپەل و كەنيز و تىشووي
رېنگايەي كۆ كردەوہ. شەمسەددىنئىش چوو بۆ كن پاشاي بەسەرە و مالاوايى لى كرد.
پاشاي بەسەرە ديارىيەكەي زۆرى بۆ پاشاي مىسر نارد. ھەر ئەو پۆژە وەزىر لەگەل
براژنەكەي كەوتە رى. رۆيشتن، رۆيشتن ھەتا گەيشتنە دىمشق و لەوي دابەزىن و بار و
بنەيان خست.

" وەزىر بە خزمەتكارەكانى گوئى: 'ھەوتوويەكەي تەواو لىرە دەمىننەوہ ھەتا ديارىيەكەي
شاينانە بۆ پاشاي مىسر پەيدا بكەين.' عەجىب بە خزمەتكارە كچكەكەي گوئى: 'گەران و
سەيرانم پىن خۆشە. ھەستە با برۆين بۆ نيو بازار و سەرىكى ئەو چىشتلنەرەي
چىشتەكە شىمان خوارد و سەرىشىمان شكاند، بەدەين. بزائىن چى بەسەر ھاتوہ.'
خزمەتكارەكەي گوئى: 'باشە.' لەرپۆھ لە تاول ھاتتە دەرى. سۆزى باوكايەتى خىزا بەرە و
چىشتلنەرەكەي پاكىشا، ئىدى رۆيشتن ھەتا گەيشتنە چىشتخانەكە. حەسەن بەدرەددىن
دەيت لە دوكان راوہستابوو.

" بە رېكەوت حەسەن بەدرەددىن لەو پۆژەشدا دەنكەھەنارى لىتابوو. كە عەجىب
چاوي بە بابى كەوت و چىگاي بەردەكەي لەسەر تەويلى دەيت، سۆزى بۆي بزووت.
سلأوى لى كرد و گوئى: 'لەو ماوہەدا ھەر دلم لە لاي تو بوو.' كە بەدرەددىن ئاوپرى داوہ،
دلى وە لىدان كەوت، سەرى داخست و وىستى قسەي لەگەل بكا. زمانى لە گو كەوتبوو.
پاش ماوہەك سەرى ھەلئنا لە دلى خۆيدا ئەو شىعرەي گوئى:

هاتییهوه دیسان میوانی شیرین
دلم له لات بوو، زورم ږشت ته سرین
ده لایی له دلما، هیلانهت ههیه
خوشه ویستییه کهت، بی نه اندازهیه
به خوم نییه نا، کارت تی کردووم
به یکه کم دیدار له خشتت بردووم

” دوایه گوتی: ’کوری چاک، چ ده بی بڼ و که میک له چښته کهم بخون و دلی ناشادم شاد بکن. به خدا ئەو ږژهش، دل و می شکم دهسه لاتیان لڼ ستاندبووم و به دهست خوم نه بوو، ده نا ئەمن دواي ئیوه نه ده که و تم. ’عه جیب گوتی: ’نه به خدا، تو ته ماحت تی کردووم، بویه دوام کهوتی، ده ته ویست نابرووم به ری. ئیستا دم له چښته کهت نادم هه تا سویندم بۆ نه خوی که له دووکانه کهت نایه ده ری و ناکه وییه شوینمان. ده نا تازه قهت بیرده نایه مه وه. ئیمه چه وتوویه ک لیږه ده میئینه وه. ’به دره دین زوری سویند بۆ خوارد.

” ئیدی عه جیب و خزمه تکاره که یی چونه دووکانه که وه. به دره دین ده فریکی پړ له منکه هه ناری شیرینی له پیش دانان. عه جیب گوتی: ’ئه توش له گه ل ئیمه بخو به شکوو خیری پپوه بی و خدا ده روویه کی رحمه تمان به سهردا بکاته وه. ’به دره دین دلی خوش بوو، له که لیان دانیششت و دهستی کرد به خواردن. سهیر نه وه بوو چاوی له سهر هه لنه ده گرت. عه جیب گوتی: ’ئه گه ته ماحت تی نه کردووم، بۆ چاوم له سهر هه لناگری؟ ’به دره دین له دلی خویدا گوتی:

دلم لای تو نه بی و، سوزت له دلما نه بی
ئهی دلم له لای کی بی، سوزی کی له دلما بی

” دوایه ئەو شیعه رشی گوت:

تو ده بینم هه موو جارئ، به خوشه ویستییه کهت
مه سه سه
که ده مینی تو نازانی پړ له درد و کوله هه ستم؟
ده ستم به داوینت ناگا، له ژیر گلی خه مدا نه بی
که هاتیته سهر گلکوکم، داوینی تو ده گری ده ستم

” به و شیوهیه به دره دین جاریک پاروویه کی ده نا به عه جیب و جاریک به

خزمه تکاره که ی هتا تیز بوون. پاشان دهستی به ئاوی گهرم بۆ شوشتن. په رۆیه کی هینا بۆی وشک کردنه وه و گولاوی به سهردا هه لپه ژاندن. ئینجا دوو دانه شه به تی هینا و گولاوی بۆ تی کردن و گوتی: 'له بهر دلی من ئه و شه به تهش بخۆنه وه.' عه جیب و خزمه تکاره که ئه و شه به ته شیان خوارده وه و ته واو تیز بوون له حاله تی ئاسای تیزتر بوون. دوایه له دوو کانه که ها ته ده ری و رۆیشتن هتا که یشتنه وه تاوله کانیا ن. عه جیب چوو وه لای نه نکی. نه نکی له ئامیزی گرت و ماچی کرد. کورپه که ی وه بیر ها ته وه و ئاخیکی هه لکیتشا و گریا. له بهر خۆیه وه ئه و شیعره ی گوت:

ئه و ماوه که تو لیم دوور که وتییه وه
ژیانم به که یفی دژمنانم کرد
ئیش و ئازاری، له تو دوور بوونم
بۆت ده گیرمه وه چی له ژیانم کرد

"دوایه له عه جیبی پرسی: 'رۆله گیان، له کوێ بووی.' عه جیب گوتی: 'له شاری دیمشوق بووم.' ئینجا نه نکی هه ستا و ده فریکی چیشتی ده نکه هه نار بۆ هینا که شه کری که م تی کرد بوو. له پیش عه جیبی دانا و به خزمه تکاره که ی گوت: 'دانیشه و له گه ل ئاغا که ی خۆت ده نکه هه نار بخۆ.' خزمه تکاره که دانیشت. عه جیب پاروویه کی خوارد، چونکه شیرنییه که ی که م بوو. بۆخۆشی تیز بوو، پتی ناخۆش بوو. گوتی: 'ئه وه چ چیشتی که؟' نه نکی گوتی: 'رۆله گیان، ئه وه چۆنه چیشتی منت پێ خۆش نییه. خۆ که س ده نکه هه نار وه ک من لێ نانی جگه له بابی تو، هه سه ن به دره ددین.' عه جیب گوتی: 'نه نه ئه و چیشته ی تو خۆش نییه، ئیمه له نیو شار چیشتیته ریکمان دیتو وه ته وه که بۆنی ده نکه هه نار که ی هینده خۆشه سه یر! مروقی تیریش هه ز له خواردنی ده کا. ئه و خواردنه له گه ل ئه و هه لئاسه نگیندری.' که نه نکی ئه و قسه یه ی بیست، تو وره بوو، چاویکی له خزمه تکاره که کرد و گوتی: '...'

لێره دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کۆتایی پێ ها ت و شه هه رزاد درێژه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه ویکی دیکه.

که شهوی بیست و چوارم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، نهنکی که نهو قسهیهی بیست قهلس بوو به خزمه تکاره کهی گوتی: بو کوره کهی منت بردووه ته چیشتهخانهی دهری؟" خزمه تکاره چکوله که ترسا و حاشای کرد و گوتی: 'نه چووینه دووکانه وه، ههر به به دره رگه که دا رۆیشتین.' عه جیبب خیرا گوتی: 'نه به خودا، چووینه ژوروی و چیشتمان خوارد. تامی زور له وهی تو خوشتر بوو.' نه نک هستا چوو رووداوه کهی بۆ شه مسه ددین گنراوه.

" شه مسه ددین گازی خزمه تکاره کهی کرد و گوتی: 'بۆچی عه جیبب بردووه ته نهو چیشتهخانهیه؟' خزمه تکاره که له ترسی وه زیر حاشای له وه کرد که کاری وای کردین. عه جیبب گوتی: 'به خودا درۆ دهکا. چووینه خواردنگه و تیرمان چیشتی دهنکه هه نار خوارد.' وه زیر تووره تر بوو، رووی کرده خزمه تکار و دیسان درۆی کرد. وه زیر گوتی: 'نه گهر راست ده کهی، وه ره دانیشه له گهل ئیمه خواردنه کهت بخۆ.' خزمه تکاره که دانیشته. دوو سی پارووی خوارد و ئیدی نهیتوانی پتر بخوا. کشاوه و گوتی: 'گه وره، من له دویشه وه وه تیرم، چم بۆ ناخوری.' وه زیر زانی که چوونه ته خواردنگه. ئیدی بانگی که نیزه کانیا ن کرد و که میکیان لی دا و جه زره به یان دا.

" نهو جار شه مسه ددین گوتی: 'ئیسنا راستیه که مان پی بلی.' خزمه تکاره که گوتی: 'گه وره، ئیمه چووینه چیشتهخانه و دهنکه هه نارمان خوارد که له ته وای ژیا نماندا شتی نه وه نده خو شمان نه خواردوه.' ئینجا دایکی به دره ددین تووره بوو، هه سستا نیو دیناری زیری دایه، گوتی: 'هه سته بچۆ نهو چیشتهخانهیه و ده فریک له و دهنکه هه نارهی نهو بکره، با سهروهرمان بزانی تامی کام له و دووانه خو شتره.'

" خیرا خزمه تکار هه سستا چوو بۆ چیشتهخانه که و پنی گوت: 'له مالی گه وره دهنکه هه ناریا ن لی ناوه و ئیمه گریومان کردوه که تامی نهو دهنکه هه نارهی تو خوشتره. ئیسنا هاتوم بایی نهو نیو دیناره م دهنکه هه نار بدهیهی. به لام چاکی ساز که، چونکه له سه ره نهو دهنکه هه نارهی تو زورم نازار چیشتهوه.'

" هه سه ن به دره ددین پینکه نی گوتی: 'به خودا که س وه ک من و دایکم نازانی نهو چیشته لینی. که به داخوه نهو ئیسنا لیره نییه.' ئینجا هه سه ن به دره ددین ده فره کهی لی وه رگرت و دهنکه هه ناره کهی بۆ تی کرد و که میکیشی گولاو به سه ردا هه لپژاند.

" خزمه تکار وه رگرت و به ره و تاوله کان هه لات. که گه یشته وه، دایکی هه سه ن به دره ددین چیشته کهی لی وه رگرت و که میکی لی چیشته. به تامه که یدا لینره کهی

ناسیبه وه. هاواری کرد و بووراهه. وهزیر سه‌ری سوور ما و گولاوی پئدا کرد تا وههوش هاته وه. گوتی: 'ئه‌گه‌ر کوره‌که‌م مابن، ئه‌و ده‌نکه‌هه‌ناره‌ جگه‌ له‌و که‌س لئی نه‌ناوه، چونکه که‌س ناتوانی وه‌ک من و ئه‌و ئاوا ده‌نکه‌هه‌ناره‌ لئین.' وه‌زیر که‌ گوتی له‌و قسه‌یه‌ی بوو. خوشحال بوو.

" 'بۆخۆی سواری ئه‌سپ بوو، چوو ه‌کن جینشینی دیمشق و ئه‌و نووسراوه‌یه‌ی پاشای میسر نووسیوو، پێشانای دا. جینشینی دیمشق نووسراوه‌که‌ی ماچ کرد و له‌سه‌ر چاوی دانا. دوا‌ی ئه‌وه‌ نامه‌که‌ی خۆینده‌وه‌ که‌ تئیدا نووسرابوو له‌ هه‌ر ولاتیک وه‌زیر شه‌مه‌سه‌ددین سه‌رپێچیکاری خۆی دیته‌وه، ده‌بی بۆی قۆلبه‌سه‌ت بکه‌ن و بیده‌نه‌ ده‌سه‌ت وه‌زیر شه‌مه‌سه‌ددین. جینشینی دیمشق پیاوه‌کانی راسپارد چیشتلینه‌ر بگرن و بیده‌نه‌ ده‌سه‌ت وه‌زیر. چیشتلینه‌ره.' جینشینی دیمشق پیاوه‌کانی راسپارد چیشتلینه‌ر بگرن و بیده‌نه‌ ده‌سه‌ت وه‌زیر. پیاوه‌کان هێرشیان برده‌ سه‌ر چیشته‌خانه‌که‌ و هه‌رچی تئیدا بوو به‌سه‌ر یه‌کیاندا دا و وێرانیان کرد. چیشتلینه‌ریان قۆلبه‌سه‌ت کرد و هینایان دایانه‌ ده‌سه‌ت وه‌زیر شه‌مه‌سه‌ددین. حه‌سه‌ن به‌دره‌ددین له‌ دلی خۆیدا ده‌یگوت: 'خۆزگه‌ بمزانیا چیاان له‌ ده‌نکه‌هه‌ناره‌که‌مدا دیوه‌ که‌ ئه‌و به‌لایه‌یان به‌ سه‌ر هینام.'

" 'که‌ حه‌سه‌ن به‌دره‌ددین چاوی به‌ شه‌مه‌سه‌ددینی مامی که‌وت، گریا و گوتی: 'تاوانی من چیه‌ که‌ وره‌م.' وه‌زیر گوتی: 'ئه‌تۆی ده‌نکه‌هه‌ناره‌که‌ت لئناوه؟' گوتی: 'به‌لئ، من لیم ناوه. پێم بلێن چی بوو گوناخم' وه‌زیر گوتی: 'هه‌ر ئیستا پێت ده‌لێن گوناخت چیه‌.' دوا‌ی ئه‌وه‌ قاوی کرد پیاوه‌کانی چه‌ند وشتر بینن. پیاوه‌کانی وشتریان هینا. حه‌سه‌نیان خسته‌ ناو یه‌غدانه‌وه‌ و باره‌کانیا له‌ وشتره‌کان نان و خێرا وه‌رچ که‌وتن. هه‌موو شه‌وی حه‌سه‌ن به‌دره‌ددینیان له‌ یه‌غدانه‌که‌ دینا ده‌رچ و خواردنیان ده‌دایه‌ و دیسان له‌ یه‌غدانه‌که‌یان ده‌خسته‌وه. به‌و جۆره‌ رۆیشتن هه‌تا که‌ یشتنه‌ میسر و له‌ زه‌یدانییه‌ باریان خست.

وه‌زیر فه‌رمووی: 'حه‌سه‌ن به‌دره‌ددین له‌ یه‌غدانه‌ بیننه‌ ده‌رچ.' هینایانه‌ ده‌رچ. ئینجا به‌ دارتاشی گوت سێداره‌یه‌کی بۆ چی که‌ن. حه‌سه‌ن گوتی: 'سێداره‌تان بۆچی ده‌وئ؟' وه‌زیر گوتی: 'تۆ له‌ دار ده‌م.' حه‌سه‌ن گوتی: 'تاوانی من چیه‌؟' وه‌زیر گوتی: 'ده‌نکه‌هه‌ناره‌که‌ت چاک چی نه‌کردبوو، بیه‌ره‌که‌ی که‌م بوو.' حه‌سه‌ن گوتی: 'به‌ندکردنی منت به‌لاوه‌ به‌س نییه، وا ده‌ته‌وئ له‌سه‌ر ئه‌و تاوانه‌ بچووکه‌ له‌ سێداره‌م ده‌ی؟' گوتی: 'به‌لئ، له‌به‌ر ئه‌و تاوانه‌ ده‌بی بتکوژن.' حه‌سه‌ن به‌دره‌ددین مات و خه‌مبار بیرى له‌ چاره‌نووسی خۆی ده‌کرده‌وه‌ هه‌تا بوو به‌ شه‌و، شه‌و ده‌رمانیکی خه‌وی کاتیان دا به‌ حه‌سه‌ن. وه‌زیر حه‌سه‌نی له‌ یه‌غدانه‌که‌ی خۆی خسته‌وه‌ و گوتی: 'سبه‌ینی له‌ دارت ده‌دم.' ئیدی راوه‌ستان تا حه‌سه‌ن خه‌وی لئ که‌وت.

"وهزير سوار بوو روښت و په غدانه که شيان له گهل خوږيان برد هه تا له شار چوونه دهري. کاتيک وهزير گه پشته وه مالي، به سييتولحوسني کچي گوت: 'سپاس و گوره ي هه ر بو نه و خودايه ي که تو و ناموزاکه تي پيک شاد کرده وه، ئيستا هسته برؤ ديو ي بووکينيت. چون بوو، وهک خوي بپرازينه وه.'"

"سييتولحوسن فرماني به که نيزه کاني دا نه و کاره بکن. ئينجا وهزير په ره که ي که ريزي که لويه له کاني نيو ديوه که ي بووک و زاوای له سر نووسيپوو، هه لگرت و فرمووي: 'هر شته ي له جيگاي خوي دانينه وه، به جوړيکي واي دانينه وه که س له گهل شهوي به که م نيکيان نه کاته وه.'"

"دوای نه وه وهزير به سييتولحوسني گوت: 'برؤ خوت بکه وه به بووک و خو برازينه وه وهک شهوي بووکيني و بچؤ ديو ي بوکينيت.' گوتيشي که ناموزاکه هاته ديوه که ت، بلې نه وه بو له ناوده ست نه وه نده ت پيچوو. دوايه له گه لي بخه وه هه تا تاوه لاتي به ياني قسه ي بو بکه.

"دوای نه وه شه مسه ددين حه سن به دره دديني له په غدانه که هينا دهري و پت و شته که ي لي کرده وه، جله کاني داگه ند و کراسيکي شوړي ژيره وه ي له به ردا هينشته وه که کاتي خو له به ري ده کرد. ته واوي نه و کارانه کران، هينشتا به دره ددين به خه به نه هاتبوو. کاتيک به ناگا هات، سه يري کرد نه وه له نيوکويه کي ۱ رووناکدايه. به تويي کراسيک و -درپينه که وه. له دلي خويدا گوتي: 'خودايه نه وه خه وه يان راستيه؟! پاشان هه ستا و ورده ورده روښت گه يشته ده رگايه ک، شوينه که ي بو ناشنا بوو. زاني نه وه نه و ماله يه که شهوي زه ماوه نده که له وي بوون. له ده رکه که وه چاويکي له ژوره که کرد. ژوري بووکي! راست خوي بوو، سه ريپنه که ي له سر که ته که ۲ بوو. که وا شوړه که ي که توره که ي زيره که ي له نيودا بوو، هر له لاي سه رينه که يان بوو. جاريک ده چوه پيشي و جاريک ده کشاوه و له دلي خويدا ده يگوت: 'نه ري من خه ون ده بينم يان به ناگام که ئيستا من له نيو سندووقدا بووم؟'

"به و جوړه حه سن به دره ددين له وپه يري سه رسوورماندا راوه ستا بوو، سه رگه ردان نه يده زاني چ بکا. له و کاته دا سييتولحوسن سووچي په رده که ي لا دا و پتي گوت: 'نه وه بو نايه ي، له و ده ميوه له ناوده ست چ ده که ي؟' که به دره ددين قسه ي نه وي بيست و ديتي نه و پيده که ني، ورده ورده چوه پيشي، وړ و کاس بوو. سييتولحوسن گوتي: 'بو و کاس بووي؟ خو تو سر له شهوي و نه بووي؟' به دره ددين پيکه ني و گوتي: 'ده سال زياتره

نيوکو: نيککو، دالان، ريږه ويکه که ديو و هؤده ي دیکه ي به سه ره وه يه.
کات: ته ختي دوو کاره هم بز دانیشن دېن و هم بو له سر خه وتن.

من له تو دوورم. 'سیتتولحوسن گوتی: 'نه و قسانه چیه؟ نیوی خودا بیته و فوو له خوت بکه. نه تو چوویته ئاودهست. 'به دره ددین گوتی: 'راست ده که ی، به لام کاتیک من چومه ئاودهست، خو به سه رمدا زال بوو. له خه ونمدا له شاری دیمشق چیشتلینهر بووم. مندالیتی به روالهت مهن زاده له گهل خزمه تکاریک هاتنه دووکانی من و ئاوا و ئاوام به سه ر هات. 'ئینجا سه سن به دره ددین دهستیکی به نیوچاوانی خویدا هینا و دهستی وه شوینی به رده که کهوت و گوتی: 'نه هه به خودا به خودا نه وه تا جیگای به رده که. من درو ناکه م و راسته نه وه ش جیگای به رده که که نه و منداله سه رمی شکاند. له خه خودا دنکه هه نارم لینابوو، گویا بیهرم که م تن کردبوو. نه من ده لیم قهت نه وه نده له ئاودهست نه خه وتووم، هه تا نه و هه مووه خه وه ببینم. 'سیتتولحوسن گوتی: 'تو خودا بوم بگیره وه چی دیکهت له خه وندا دیت؟' سه سن ته واری نه و به سه رهاتانه ی بوی هاتبوره پیشی، بوی گیراوه و گوتی: 'به خودا نه گهر من وه خه بهر نه ده هاتم، له سیداره یان ده دام. 'سیتتولحوسن گوتی: 'له بهر چی له داریان ده دای؟' سه سن گوتی: 'له بهر نه وه ی دنکه هه ناره که م بیهری که م بوو. چاوم لی بوو دووکانه که یان ویران کرد و ده فره کانیا ن شکاند و منیشیان له یه غدانیک نا و سه ره که یان داخست. دوا ی نه وه سیداره یان چه قاند و ویستیان هه لمواسن. نه گهر وه ئاگا نه ده هاتمه وه، هه لیان ده واسیم.'

" 'ئیدی سیتتولحوسن پیکه نی و نه وی له باوه ش گرت و پیکه وه دریز بوون. به لام سه سن به دره ددین هه تا به یانی هه ر وږ و کاس بوو. عه لی سه بیاح شه مسه ددینی وه زیر چووه لای سه سن به دره ددین، سلای لی کرد. سه سن که چاوی پنی کهوت گوتی: 'نه تو هه ر نه و که سه نییت که قولی منت به ست و له یه غدانه کهت خستم؟ له سه ر نه وه ی دنکه هه ناره که بیهری که م بوو خه ریک بوو له سیداره م ده ی؟' وه زیر گوتی: 'روله گیان، راستیه کان ده رکه وتن. نهینی شاراوه ئاشکرا بوو. نه تو برازای منی، نه و کارانه م له بهر نه وه کرد که بزانه م له شه وی بوکینی که مده تا تو له لای که که م بووی یان نا. ئیستا که دیتم تو سه رپیچ و که واکه ی خوت ناسینه وه، زانیم که بوخوت بووی و نه توش برازای خومی. خه مت نه بی، نه وه دایکیشتم له به سه روه هینا وه ته ئیره.'

" 'دوا ی نه وه وه زیر نه وی له باوه ش گرت و گریا. سه سه نیش گریا. پاشان وه زیر فه رموی عه جیب بیتن. سه سن به دره ددین نه وی دیت و گوتی: 'نه وه یه به ردی له نیوچاوانی من دا. 'وه زیر گوتی: 'نه وه کوږی تویه. 'ئیدی سه سن به دره ددین نه وی له باوه ش گرت و گوتی:

چاوه ری بووم چاوه که م، رووی وه کوو مانگت هه لی
گیانه که م، گیانی عه زیزم له سه ینه تا ده لی
خه م مه خز هاتینه وه، دوا یی برا ده ربه ده ری

وا ده‌بینی دل گه‌شه و کۆشکی خه‌میش داپمی

" ئینجا دایکی حه‌سه‌ن هاته پینشی و خۆی به‌سه‌ردا کینشا و ئه‌و شینعه‌ی گوت:

دل له دووریتا عه‌زیزم، فرمیسکی خوینی رشتوو
وا شوکور ئه‌ورق ده‌بینم خۆری منه ده‌رکه‌وتوو
هینده تالیم دی به‌ ده‌ستی، شه‌وگاری بیتۆیمه‌وه
سه‌یره لام چۆن به‌ سال و مانگ، بئ تو من سه‌رم کردوه؟!
یانی تازه رۆژ و شه‌وی بیتۆیی قه‌ت نابینمه‌وه؟!
سه‌یره به‌ خوا چۆن به‌بی تو ئه‌و هه‌موه‌م هه‌لکردوه!؟

" دواي ئه‌وه دایکی حه‌سه‌ن به‌سه‌رهاتی خۆی له‌گه‌ل کوربه‌که‌ی گنپراوه و شوکری
خودایان کرد.

" وه‌زیر هه‌ستا چوه لا پاشا و ته‌واوی ئه‌و رووداوانه‌ی بۆ گنپراوه. پاشا پینی سه‌یر
بوو. فرمووی ته‌واوه ئه‌وانه بنوسنه‌وه و له‌ خه‌زانه‌دا بیپارینن. ئیدی ئه‌و جار
شه‌مه‌ددینی وه‌زیر له‌گه‌ل برازاکه‌ی و ته‌واوی ده‌ستوپینده‌کانی له‌ خۆشی و شادیدا
رایانبوارد. هه‌تاکوو تیکده‌ری هه‌موو خۆشی و کۆر و کۆبوونه‌وی شادی به‌ سه‌ریاندا
زال بوو."

" که جه‌عه‌ری به‌رمه‌کی وه‌زیر، چیرۆکه‌که‌ی ته‌واو کرد. خه‌لیفه هارپونه‌په‌شید گوتی:
'جه‌عه‌ر، چیرۆکی خۆشت بۆ گوتین.' دواي خه‌لیفه یه‌کینک له‌ هه‌ره که‌نیزه تابه‌ته‌کانی
خۆی دا به‌و کوربه‌ی ژنه‌که‌ی خۆی کوشتبوو. له‌سه‌ر کارێکی باشیش دایمه‌زراند."

کاتیک شه‌هرزاد چیرۆکه‌که‌ی ته‌واو کرد گوتی: "خاوه‌نشکۆ، ئه‌و چیرۆکه‌ زۆر خۆش
بوو، به‌لام هینشتا له‌ چیرۆکی به‌رگدروو و قه‌موور و جووله‌که‌ و کارگنپ و مه‌سیحی
خۆشتر نییه. پاشا گوتی: "ئه‌و چیرۆکه‌ چۆناوچۆنه‌؟"

چیرۆکی به‌رگدروو، قه‌موور، جووله‌که‌، کارگنپ و مه‌سیحی

شه‌هرزاد گوتی: "پاشا، بیستومه‌ که‌ له‌ سه‌رده‌می زوودا له‌ ولاتی چین به‌رگدروویه‌کی
ده‌وله‌مه‌ند و به‌خته‌وه‌ر ده‌ژیا. هه‌زی له‌ سه‌یران و گه‌ران و به‌زم و شادی بوو. جار جار

له گهل ژنه که ی ده چوره گه ران. پوژیک له به یانییه وه بو گه ران چوونه ده ری و کاتی شیو
گه رانه وه مالی. قه مووریکیان دی که مرؤقی بامردوی وه پیکه نین ده خست یان که سی
قه لس و لاساری ئه هوه ن ده کرده وه. به رگدروو له گهل ژنه که ی لئی چوونه پدشی تا بیینن.
پاشان ویستیان بییه نه وه مالی پنی رابویرن و بیکه نه گه پجاری مالی. قه موور پینشیاره که ی
ئوانی قه بوول کرد و له گه لیان رویشته وه. به رگدروو به په له چوو بو بازار. ماسی
سووره وه کراو و نان و لیموی کپی و گه راوه و ده ستیان کرد به خواردن. ژنی
به رگدرووه که له ته گوشتیکی گوره ی له زاری قه مووره که نا و دهستی به ده مییه وه گرت
و گوئی: 'بیخو. ده بن ئه و پارووه نه جاوی و به یه ک که رت قووتی دهی.' ناچار قووتی دا
و ئیسکینک له گه رووی گیرا و له جیوه مرد.

لیزه دا بو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی پی هات و شه هرزاد درێزه ی
چیرۆکه که ی هه لگرت بو شه ویکی دیکه.

که نهوی بیست و پینجهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکۆ، که قه موور مرد، بهرگدروو ترسی ری نیشته. ژنی بهرگدرووه که گوتی: 'ئیدی خاوهخواو مه که و کاره که ی مه خه سۆزی. مه گهر نه تیبستوه:

قهت کاریک مه که له کۆتاییدا
خویری و پهست و هیچ، تاوانبار دهرچیت
بپروانه دوارۆژ له گشت کاریکا
با له لای خه لک هر سه ربلیند بیت

"بهرگدروو گوتی: 'چ بکه م؟' ژنه گوتی: 'ههسته له چارشینویکه وهی بپنچه و به باوهش ههلی گره. ئەمن له پیشه وه و ئەتۆش به دوامدا دەرۆین. ئەتۆ بلی ئەوه مندالی من و ئەوهش -ایکیه تی. ده مانه وی بیبهین بۆ لای دکتور.' که بهرگدروو ئەوهی بیست، ههستا و قه مووری له باوهش گرت و کۆلان به کۆلان پۆیشن. ژنی بهرگدروو دهیگوت: 'پۆله گیان، ئەو دهره چ بوو پووی تی کردی؟! 'ئاوا هه رکهس تووشیان ده بوو، وای ده زانی ئەوه منداله و ده بیبهن بۆ لای دوکتوری.

"به کورتی، ئەوان ده پۆیشن و پرسایاری مالی دکتوریان ده کرد. ههتا گه یشتته مالی دکتور. کاتیک گه یشتته مالی دکتوره جووله که که، له دهرگیان دا. که نیژیکی رهش دهرگای کرده وه. ته ماشای کرد ئەوه پیاویک و ژنیک راوه ستاون و مندالیکیشیان له ئامیزدایه. که نیزه که پرسی: 'ئیه کین و چۆنه هاتوونه ئیره؟' ژنی بهرگدرووه که گوتی: 'مندالیکی ناساخمان هیناوه دکتور دهرمانی بداتی. ئەتۆ ئەو نیو دیناره وهرگره و به خاوهنه کهت بلی بیته دهری.' که نیزه گه راوه لای خاوهنه که ی.

"ژنی بهرگدرووه که به میزده که ی گوت: 'قه مووره که ی له و دالانه دانی ههتا خۆمان زنگار بکهین.' بهرگدروو قه مووری هه ره لهری دانا و پالی به دیواره که وه دا و گه راوه. که نیزهش نیو دیناری برده لای جووله که و شته که ی بۆ گێراوه. جووله که به دیتی نیو دیناره که خۆشحال بوو، دهرپه ری دهری. یه که م ههنگاو که نایه دهری، له سه ره قه مووری دانا. له پۆه قه موور به لادا هات و کهوت. جووه که چاویکی لی کرد، مردبوو. په نای به هاروون و یوشه عی کوری نون برد و قه مووری برده لای ژنه که ی خۆی. ئەوی له رووداوه که ئاگادار کرده وه. ژنه گوتی: 'دهی که وایه ئەتۆ بۆ راوه ستاوی؟ خۆ ئەگه ر پۆژ بیته وه و موسولمانان ئەو تهرمه لیره ببین، ره چه له کی جوو لیره ناهین. ههسته با من و تۆ ئەو تهرمه بهرینه سه ربان و بیهاویننه مالی جیرانه موسولمانه که مان که کارگێری

چیشته‌خانه‌ی سولتانه. له‌وی له‌به‌ر گوشت و ئیسک سه‌گ و پشیل‌ه‌ی لی کو ده‌بیت‌ه‌وه. ئەگەر ئەو تهرمه له‌وی ببینن ته‌واوی ده‌خۆن. ئیدی نۆشدار له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی چوونه سه‌ربان و قه‌مووریان رۆه‌یشته خوارێ به‌ جۆریک که ده‌تگوت به‌ پێوه راوه‌ستاوه.

”دوای ماوه‌یه‌ک، کارگیر به‌ خۆی و مۆمیکه‌وه له‌ مال هاته‌ده‌ر. دیتی که‌سیک پالی به‌ دیواره‌که‌وه داوه و راوه‌ستاوه. له‌ دله‌ خۆیدا گوتی: ’ئەو گوشت و رۆنه‌ی ده‌بیتنه‌ چیشته‌خانه، ئەگەر سه‌گ و پشیل‌ه‌ش نه‌یخۆن، دزان به‌ ته‌مان ببه‌ن. ئیدی ده‌ستی دا به‌ردیک، له‌ سینگی قه‌مووری دا و وه‌ک مردوو به‌ لادا هات و کهوت. کارگیر په‌شوکا و ترسا و گوتی: ’خودا غه‌ززه‌ب له‌ گوشت و رۆن بگری. ئەمشه‌و پیاویکم له‌ خۆرا به‌ ده‌ست کوژرا. دوایه‌ مۆمه‌که‌ی لی هیتا پیتشی و دیتی پیاویکی قه‌مووره. گوتی: ’ئەتۆ قه‌مووریت به‌س نه‌بوو، هاتووی بۆ دزی گوشت و رۆنیش؟!‘

”دواتر قه‌مووری هه‌لگرت و رۆیشته‌ و ده‌یگوت: ’ئە‌ی داپۆشه‌ر، به‌ په‌رده‌ی جوانی خۆت داپۆشه‌! که‌ گه‌یشته‌ بازار، له‌ بن دیواری دووکانیک راست به‌ پێوه رایگرت و گه‌راوه‌ بۆ مالی. به‌ ریکه‌وت مه‌سیحیه‌ک که‌ کۆنه‌ و شتی ده‌کری و ده‌فرۆشته‌وه، سه‌رمه‌ست له‌ لای ئەو دووکانه‌وه به‌ره‌و گه‌رماو ده‌چوو. که‌ قه‌مووری دیت، وای زانی ئەوه که‌سیک له‌وی راوه‌ستاوه ده‌یه‌وی سه‌رپینچه‌که‌ی بفریتی. له‌پێوه مه‌سیحیه‌که‌ مستیکی لی دا. قه‌موور کهوت. مه‌سیحی دارۆغی شه‌وی بانگ کرد. ئەوه‌نده‌ش مه‌ست بوو سواری سه‌ری قه‌موور ببوو، خیراخیرا لێی ده‌دا و توند قورگی گرتبوو که‌ دارۆغی شه‌و گه‌یشتی. سه‌یری کرد ئەوه مه‌سیحیه‌ک موسولمانیکی کوشتووه. بانگی کرد و گرتی و بردی بۆ لای پارێزگار. مه‌سیحی له‌ دله‌ خۆیدا ده‌یگوت: ’یا عیسا! یا مریه‌می پاکیزه‌! چۆن ئەو کابرایه‌ به‌ مستیک مرد؟ ئەوه‌ چ بوو، بۆ وام کرد؟!‘

”وا بوو ئەو شه‌وه نه‌سرانی و قه‌موور له‌ مالی پارێزگار بوون. که‌ رۆژ بووه‌وه. پارێزگار فه‌رمانی به‌ ئەشکه‌نجه‌ده‌ران دا سێداره‌یه‌ک بۆ مه‌سیحی ساز که‌ن. ئەشکه‌نجه‌ده‌ران سازیان کرد. ئینجا په‌تیان له‌ ملی کرد ویستیان هه‌لی واسن. له‌ ناکاو کارگیرێ سولتان په‌یدا بوو، گوتی: ’کابرای مه‌سیحی مه‌کوژن، چونکه‌ من قه‌موورم کوشتووه. پارێزگار گوتی: ’له‌به‌ر چی کوشتت؟‘ گوتی: ’دوئ شه‌و که‌ چوومه‌وه مالی، سه‌یرم کرد له‌ سه‌ربانه‌وه هاتووه‌ بۆ دزی گوشت و رۆن و شت. به‌ردیکم له‌ سینگی دا، ده‌موده‌ست مرد. دوایی هه‌لم گرت و هیتام بۆ بازار و له‌ فلان جینگه‌ دامنا.‘

”پارێزگار کاتیک قسه‌کانی کارگیرێ بیست، به‌ ئەشکه‌نجه‌ده‌رانی گوت: ’مه‌سیحیه‌که‌ به‌ر ده‌ن و به‌پنی دانپیدانانی خۆی ئەو کارگیره‌ له‌ دار ده‌ن. ئەشکه‌نجه‌ده‌ران مه‌سیحیه‌که‌یان به‌ر دا و په‌ته‌که‌یان له‌ ملی کارگیر کرد و ویستیان هه‌لی واسن، دیتیان

ئەو نۆشدارە جوولەكەكە لە دوورەو دەب بە خەلكەكە دەدا و بە پەلە دئ. هەر لە دوورەو قاری كرده ئەشكەنجه دەران و گوتی: 'مەيكوژن، من ئەو قەموورەم كۆشتوو. ئەو نەخۆش بوو، هینا ئایە لای من. ئەمن دەهاتمە دالانەكە، پیم لئ نا و مرد.' پارێزگار گوتی: 'كارگێڕ بەر دەن و جوولەكەكە بكوژن.' ئەشكەنجه دەرهكان پەتەكەیان لە ملی كارگێڕەكە كردهو و لە ملی جوولەكەكەیان كرد. دیتیان بەرگدروو لە دوورەو دئ و هەرا دەكا: 'ئەو جوولەكە بە بەبی تاوان مەكوژن. جگە لە من، كەس قەمووری نەكۆشتوو.' پارێزگار هۆكارەكە پرسی. بەرگدروو گوتی: 'لەگەل ژنەكەم لە گەشت و سەیران گەرابووینەو. لە رینگەدا ئەو قەموورەمان دیت سەرخۆش بوو، دەفێكی بە دەستەو بوو گۆرانی دەگوت. من ئەوم هیناوە مائی. ماسیمان هەبوو، دانیشتین بیخۆین. ژنەكەم لە تێك لە ماسییەكە لە زاری خست و دەستی بە دەمیەو گرت و گوتی: 'دەبی ئەو پاروو بەبی جووتن قوت بەی.' ئەو پاروو لە گەرووی قەمووردا گێری كرد و مرد. داوی ئەو ئەومان برده مالی جوولەكە لە نۆشدار. كەنیزەكە هاتە دەری و نیو دینارمان دا و ناردمانەو كەن خاوەنەكە. داوی ئەو قەموورمان لە نزیك دەركی دالانەكەو دانا و گەپاينەو. ئەو راستی پووداوەكە بوو كە بۆم گێراپتەو. پارێزگار سەری لەو پووداوانە سوور مابوو، بە ئەشكەنجه دەرانی گوت: 'جوولەكە بەردەن و بەرگدروو بكوژن.' پەتیا لە ملی جوولەكە لا برد و لە ملی بەرگدروویان كرد و گوتیان: 'هەتا كە هەر یەك بەردەن و بەكی دیکە بینین؟ تازە كاری ئەمە ئاوی لئ هاتوو.'

"لە راستیدا قەموور حەنەكی سولتان بوو. سولتان بی ئەو هەلی نەدەكرد و نەیدەتوانی نیستیك لئ دوور كەوتتەو. ئەو شەو كە سەرخۆش بوو هەتا نیوەرۆ سولتان چاوی پێ نەكەوت. سولتان هەوای قەمووری لە دەربارەكانی پرسی، گوتیان: 'گەرەم، پارێزگار قەمووری بە كوژراوی دیووتەو و ئیستا دەیوئ بكۆژەكە بكۆژیتەو. بەلام دوو سنی كەسی لئیه و هەمووشیان دەلین من كۆشتوو. سولتان كە ئەو قسە بەی بیست، گازی بەردەستەكە كرد و گوتی: 'بچۆ پارێزگار و هەموو ئەوانە دیکە بینە ئێرە.' بەردەستەكە خیرا هەلات. تەماشای كرد ئەو نەو نەو نەماوە بەرگدروو بكوژن. بانگی لە ئەشكەنجه دەر كرد: 'مەيكوژە.' بە پارێزگارەكە گوت: 'سولتان ئاگاداری ئەو پووداوەیە، داوی كرد هەمووتان بچنە لای.' ئیدی پارێزگار قەمووری بە پشتی بكۆژەكەدا دا و لەگەل بەرگدروو و جوولەكە و مەسیحی و كارگێڕدا بەرەو كۆشکی سولتان وەری كەوتن.

"كە گەشتتە بارەگای سولتان، پارێزگار پووداوەكە بۆ گێراو. سولتان سەری سوور ما و پووی لە دەربارەكانی كرد و گوتی: 'ئەری تا ئیستا كەس چیرۆکی ئاوی بیستوو؟' مەسیحییەكە چوو پێش و كورنۆشی برد و گوتی: 'ئەی سەرۆهری دنیا، ئەگەر پیم بەن، ئەو بەسەر من هاتوو بیگێرمەو، لە بەسەر هاتەكە قەموور خۆشترە.' سولتان

بەسەرھاتی مەسیحی

"گوتی: 'پاشا، ئەمن کاتیک ھاتمە ئەو شارە، سامانیکی زۆرم لەگەڵ خۆم ھینا و لێرد گیرسامەوہ. لە میسر لە دایک بووم و بابم پیشەیی سمساری^۱ بوو. کە بابم مرد، لە جێی بابم خەریکی ئەو کارە بووم. رۆژیک لە رۆژان کۆریکی گەنجی پۆشتەوپەرداخ ھاتە لام و سلاری کرد. من لە بەری ھەستام و جوابی سلاوھەکەیم ئەستاندەوہ. پەرۆیەکی دەرھینا کەمیکی رەشکە تێدا بوو، پیشانی دام و گوتی: 'لەو رەشکە یە خەرۆاری چەندە دەکا؟' گوتم: 'سەد درەم دین.' گوتی: 'کریار بیتە و لە بابوننەفەر بەرەو کاروانسەرای جەوالی وەرە، لەوێ دەمبێنێوہ.' پەرۆکە ی کە نمونە رەشکەکە ی تێدا بوو دایە دەست من و رۆیشت. چووم گەرام و کریارم بۆ پەیدا کرد. خەرۆاریکم لەو رەشکە یە بە سەدوویست درەم بۆ فرۆشت. لەگەڵ کریارەکە چووین بۆ لای. سەیرم کرد ئەو چاوەرێی منە و لەوێ دانیشتووہ. کە منی دیت، ھەستا و ئەنباریکی کردەوہ و پەنجا خەرۆاری لەو رەشکە یە پێوا. ئەو گەنجە گوتی: 'بۆ ھەر خەرۆاریک دە درەمی بۆ خۆت ھەلگرە. تۆ کریاری بۆ پەیدا کە و بيفرۆشە و پارەکە ی لە لای خۆت راگرە. منیش ھەر کاتیک کاری فرۆشم تەواو بوو، دیمەوہ پارەکە ت لێ وەرەدەگرم.' من دەستیم ماچ کرد و گەرامەوہ. ئەو رۆژە ھەزار درەم لەو مامەلە یە وەگیر کەوت. ئەو گەنجە ھەتا مانگیک نە ھاتەوہ. دوا ی ئەوہ ھاتەوہ و پێی گوتم: 'درەمەکان لە کوێن.' گوتم: 'ئەوہ دەیانھێنم.' ھەستام درەمەکانم بۆ ھینا. گوتی: 'ئاگات لێیان بێ.' ئەوہ ی گوت و رۆیشت. من ھەر چاوەرێی بووم، مانگیکی بێن چوو. دوا ی ئەوہ ھاتەوہ گوتی: 'درەمەکان لە کوێن؟' ھەستام درەمەکانم بۆ ھینا، گوتم: 'چ دەبێ پاروویەک نانم لەگەڵ بخۆی؟' کەچی لەگەڵی نەخواردم و گوتی: 'ئاگات لە درەمەکان بێ ھەتا دەگەریمەوہ.' دوو مانگی دیکەش لێم ون بوو. پاش دوو مانگ ھاتەوہ، عەبایەکی شکۆداری لە بەردا بوو دەتگوت رۆژە و بەو جۆرە بوو کە شاعیر دەلی:

دیت و رادەبرئ ناگیرسیتەوہ
وہک ھەوری بە ھار دەرشیتەوہ
بالای بەرز و ریک عەرەراسایە
لە ژیر سیبەری فینکت دیتەوہ
سیبەریکی ھەس، فینکی ئەوہخشی

۱. سمسار: کەسێکە کە کەلوپەل و شتی نیم داشت دەکری و دەفرۆشێ، جاری واشە دانەویڵەش دەکری و دەفرۆشێ.

مردووی سەدسالا ئەژینیتەوه

" 'که چاوم پنی کهوت به پیرییهوه چووم و دەستیم ماچ کرد و درههکانیم بۆ هینا. کوتی: 'ئەو درههمانه لای خۆت راگره هەتا من کارهکانی خۆم تەواو دەبن.' ئەوهی کوت و عی دا رۆیشت. له دلی خۆمدا گوتم: 'ئەو کورە له دەست و دل‌بازیدا تایی نییه. چونکه زۆرم خیر له دەستی خواردوووه دەبن ئەوجار بیتەوه میوانداری بکەم.' "

" 'کوتایییهکانی سال بوو که ئەو لاوه هاتهوه. عه‌بایه‌کی شکۆدارتر له جارانی له به‌ردا بوو. سویندم دا دەبن میوانم بێ. کوتی: 'بەو مەرجهی له‌سەر مالی خۆم بێ. 'گوتم: 'باشه، و' ده‌کەم. ئیدی دامنیساند و چیشت و شه‌رابی شایانه‌م بۆ هینا و له پیتشیم دانا. ئیدی له س‌فره‌که هاته پیتش و دەستی چه‌پی درێژ کرد و له‌گه‌لم دەستی کرد به نان خواردن. پیم س‌یر بوو. که نانه‌که‌مان خوارد و ده‌ستمان به‌ قسه کرد. لیم پرسی: 'گه‌وره‌م، ئەوه بووه به‌ گری له‌سەر دلم تکایه پیم بلی بۆ به‌ دەستی چه‌پت نانت خوارد؟' ئەو لاوه که ئەو کۆتیه‌ی منی بیست، ئاخیکی هه‌لکیشا و ئەو شیعهره‌ی کوت:

ده‌زانی ئاوری عیشقت هه‌ناوم هه‌لده‌قرچینی؟
به دیدارت دل ده‌له‌رزئ و قه‌رار و ئۆقره نامینی؟
ده‌زانم خۆبه‌کوشتدانه تهما‌ی ماچیکی دوو لیوت
هه‌ر ئەو ئاواتم وه‌دی بێ، ده‌با گیان ده‌رچئ و نه‌مینی

" 'دوايه دەستی له‌ قۆلی هینا ده‌رئ. سه‌یرم کرد، ئەوه له‌ مه‌چه‌کیرا برآوه. واقم وړ ما. کوتی: 'پیت سه‌یر نه‌بێ، په‌رانی ده‌ستم هۆکاریکی سه‌یری هیه. من له‌ بنه‌ماله‌ گه‌وره‌ که‌وره‌کانی شاری به‌غدام. له‌ کاتی تازه‌لاویمدا نیوی میسریم له‌ بازرگان و گه‌رۆکه‌کان ییستبوو. هه‌میشه به‌ ئاواته‌وه بووم رۆژیک بێ بچه‌ میسر. که‌ بایم مرد، بیانوویه‌کی یکه‌لکم دیته‌وه و سامان و تیشوویه‌کی زۆرم له‌و شتانه‌ له‌ به‌غدا و موسل هه‌بوو، کۆ کرده‌وه. باروبه‌نی سه‌فه‌رم تیه‌و پینچا و به‌ره‌و ئەو شاره‌ هاتم و هاتم هه‌تا گه‌یشتمه‌ موسل.' ئەوه‌ی کوت و دەستی کرده‌ گریان و ئەو شیعهره‌ی خۆینده‌وه:

په‌ری به‌هه‌شتی به‌رین بووم، سه‌یر که‌ چۆن ده‌ربه‌ده‌رم
هه‌مووی هی هه‌له‌ی ئاده‌مه، ئیسته‌که‌ له‌و چۆل و ده‌ره‌م
هی ئەو دل و چاوانه‌مه، قوربان ئەوه‌ی به‌ سه‌رم دئ
ش‌یاوم هه‌رچیم به‌ سه‌ر بێ، چونکه‌ هینده‌ سه‌ره‌ره‌وم

"پاشان گوتی: 'که چومو نیو شار له کاروانسه‌رای سرور دابه‌زیم. باره‌کانم کرده‌وه و چند دره‌میکم دا به خزه‌مه‌تکاره‌که تا خواردنمان بۆ بیئنی. کاتیک خزه‌تکاره‌که خواردمه‌نی و شته‌که‌ی هینا، نانه‌که‌م خوارد و که‌میکم مه‌ی خوارده‌وه و خه‌وم لی که‌وت. کاتیک به‌خه‌بر هاتم، گوتم با بچم سه‌ریکی بازار بده‌م به‌لکو شتیکم بیته ده‌ست.

"ئو جار بوخچه‌یه‌کم له شته‌کانی خوم دا به خزه‌تکاره‌که بۆم هه‌لگرئ و هه‌ر وا ده‌رۆیشتم هه‌تا که‌یشتمه‌ قه‌یسه‌ری جیرجیس. سمساران تیم ئالان. کالا و شتومه‌که‌کانمیان هه‌لگرت و هه‌رایان کرد. که‌چی به‌ نرخه‌که‌ی خوشیا نه‌یانکری. گه‌وره‌ی ده‌لاله‌کان پنی گوتم: 'رۆله‌ گیان، وهره‌ با شتیکت پنی بلیم به‌ قازانجی تویه. ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که‌ شته‌که‌ت بو ماوه‌یه‌کی دیاریکراو به‌ قهرز بفرۆشه. قسه‌ی خۆت بپه‌وه‌ و شایه‌دی له‌سه‌ر بگره. هه‌موو پینج‌شه‌مه‌ و دووشه‌مه‌یه‌که‌ به‌شیک له‌ پاره‌که‌ت وهرگره‌ و بچۆ له‌ قه‌راخ چۆمی نیل بۆخۆت رابویره‌ و سه‌یران بکه.' گوتم: 'پینشنیاریکی جوانه‌ و به‌ قسه‌ت ده‌که‌م.' ئیدی ده‌لاله‌کانم له‌گه‌ل خوم برد و ماله‌که‌م هینا بۆ قه‌یسه‌ری، به‌ بازارگانه‌کانم فرۆشت. به‌لکه‌نامه‌یه‌کم لی وهرگرتن و به‌ سه‌رپرافیم سپارد و بۆخوم گه‌رامه‌وه‌ مزله‌که‌م.

"رۆژانه‌ ماوه‌یه‌که‌ ده‌چوم له‌وئ دانه‌نیشتم و هه‌موو رۆژی پیا‌له‌یه‌کم مه‌ی ده‌خوارده‌ و رانه‌گۆشتیان بۆ دانه‌نام و به‌ کامه‌رانی ده‌ژیام هه‌تا ئه‌و مانگه‌ی که‌ کاتی قیست‌وه‌رگرتنه‌وه‌م ده‌گه‌یشتی. ئیدی ئه‌و ده‌م له‌ رۆژانی پینج‌شه‌مه‌ و دووشه‌ممان له‌ دووکانی بازارگانه‌کان دانه‌نیشتم. سه‌رپراف دره‌مه‌کانی له‌ بازارگانه‌کان کۆ ده‌کرده‌وه‌ و بۆی ده‌هینام. هه‌تا رۆژیک که‌ له‌ گه‌رماو هاتمه‌ ده‌ری، چوموه‌وه‌ مالی پیا‌له‌یه‌کم شه‌راب خوارده‌وه‌ و نووستم، پاشان که‌ له‌ خه‌و هه‌ستام، چاشتم خوارد و به‌ گولاو خوم بۆن خوش کرد و چوموه‌ دووکانی یه‌کێک له‌ بازارگانه‌کان که‌ نیوی به‌دره‌ددین بوو. که‌ منی دیت، سلایوی کرد و ده‌ستی به‌ قسه‌ کرد. ئه‌وه‌نده‌ی پنی نه‌چوو، ژنیکی جوان هات و له‌ په‌نا من دانیشتم. بۆنی خوشی ئه‌و بازاری پر کرد. ئه‌وه‌لجار له‌گه‌ل به‌دره‌ددین ده‌ستی کرد به‌ قسه‌کردن. که‌ ئه‌و قسه‌کردنه‌یم دیت، له‌ دلما جتی کرده‌وه. له‌ به‌دره‌ددینی پرسی: 'ئاها‌رت ۱ هه‌یه‌ تان وپۆیه‌که‌ی له‌ زیری بیخه‌وش بی.' به‌دره‌ددین ئاها‌ریکی ده‌ره‌ینا. ئه‌و ژنه‌ گوتی: 'ئه‌وه‌ ئه‌و ئاها‌ره‌ ده‌به‌م پاره‌که‌ییت دوا‌یه‌ بۆ دینم.' بازارگانه‌که‌ گوتی: 'خانم، شتی وا نابێ. ئه‌و گه‌نجی لیزه‌ دانیشتوو، خاوه‌نه‌که‌یه‌تی و دوا‌یه‌ ئه‌و پاره‌ی خۆی له‌ من ده‌ویت.' ژنه‌ گوتی: 'تۆ زۆر خرابی، ئه‌من هه‌میشه‌ هه‌ر وا ده‌که‌م. شته‌که‌ به‌و نرخه‌ی که‌ خۆت ده‌یلینی هه‌لی ده‌گرم، پاشان پاره‌که‌یت به‌ چواریه‌کی زیادیشه‌وه‌ بۆ ده‌نیرم.' بازارگان گوتی: 'به‌لی وایه، به‌لام ئه‌مرو پنیوستیم به‌ پاره‌که‌یه‌'

۱. قوماشیکی تایبەت بۆ په‌راویزی کراس و شت ده‌بن.

” ’ ’ ’ ژنه له ته ټاهاره که ی فری دا و گوتی: ’تاقمی بازرگانان سپله و پینه زانن. دواى نه وه هه ستا بروتا وه. من وام هه ست کرد خه ریکه گیانم له گه لى دهرده چی. گورج هه ستام و پیم گوت: ’زه حمت نه بی بگه ریوه. خیرا گه راوه و بزیه کی هاتی و گوتی: ’له بر تو گه رامه وه.’

” ’ ’ ’ ئیدی به به دره ددینم گوت: ’نرخى ټو ټاهاره چهنده؟’ گوتی: ’هه زار و سه د دره م.’ گوتم: ’سه د دره میشت خیر دده می. هه سته کاغه زیک بیته با نرخه که یټ بؤ بنووسم.’ ئیدی من نرخه که بیم به خه تی خوم بؤ نووسی و ټاهاره که م لن وهرگرت و دام به ژنه که و گوتم: ’برو ټه گهر ویستت پاره که ی بؤ من بیته و ټه گهر پښت خوش بوو وهک دیارییه که له منی قه ببول بکه. ’ژنه گوتی: ’خودا پاداشت به چاکه بداته وه و مالم به قسمت تو بکا. ’ټه من پیم گوت: ’خانم ټو ټاهاره بؤ تو و یه کی دیکه شت دده می به و مرجه ی په چه که ت لا دهیت، تا پرووی تو ببینم.’ که په چه ی لا دا و پوخساریم دیت، خوشه ویستی وا له دلّم چه ی، ټاوه ز و هوشم له سهر په ری. ټو جار په چه که ی داداوه و لیتی دا پښت. من هه تا نیواره له بازار مامه وه، به لام هه ر نه هاتمه وه سهر خو. کاتیک هه ستام برومه وه، هه والی ټو ژنه م پرسى. بازرگانیک گوتی: ’ټه وه ژنیکى خاوه ن مال و سامانه. کچی میریکه که باوکی مردووه و مال و میراتیکى زوری بؤ به جی هیشتووه.’

” ’ ’ ’ ئیدی من مالاواییم لن کرد و گه رامه وه بؤ مزله که م. که خواردنیان بؤ هینام، بوم نه خورا و ټو شه وه تا به یانیش خوم لن نه که وت. که په ی به یانی له خه وه ستام جل و به رگیکى جوانتر له رژی پیشووم له بهر کرد و پیاله یه کم مه ی خوارده وه و که میکم نان خوارد و چووم بؤ دووکانی به دره ددین دانیشتم. له ریوه ټو پرووگه لایژه هاته وه. چارشیتویکى شکودارتر له رژی پیشووی به سهر دا دادابوو. که نیزیکیشى له گه ل بوو. سلایى کرد و به زمانیکى خوش و ټاهه نگینه وه گوتی: ’که سیکم له گه ل بنیره با هه زار و دووسه دره می نرخى ټاهاره که ی وهرگرئ. ’پیم گوت: ’بؤ به په له ی؟’ گوتی: ’رهنگه ئیدی نه تبینمه وه. ’ټینجا من ټامازه یه کم بؤ کرد، زانی عاشقى بووم. زور ترسا و زوو هه ستا. من که به داوی عیشقیه وه ببووم. خوژگه وه دواى که وتبام و هه لم نابایه ۱ له ناکاو که نیزیک هاته وه لام و گوتی: ’به ریژ، خانمه که م کارى به تویه. ’سهرم سوور ما و گوتم: ’له و شاره دا که س من ناناسى! ’که نیزه که گوتی: ’چ زوو خانمه که مت له بیر چوو، ئیستیک له وه پیش لیره بوو. ’ئیدی من له گه ل که نیزه که هه تا بازارى سهر پرافان چووم.

” ’ ’ ’ کاتیک منی دیت، بانگی کردم له لای خوی و پتی گوتم: ’خوشه ویسته که م، توش بزانه که خوشه ویستی تو له دلّی مندا جینی گرت. هه ر ټو کاته ی که تو م دیت، خه و و خواردم

. هه لم نابایه: شوینه که می زانییا، به ریم کردباوه مالی.

لئ حەرام بوو. منیش گوتم: 'خۆشەویستی و مەینەتی منیش ھەزار بەرابەرە.' ئەو گەلاوێژرۆوھ گوتی: 'تۆ دینتە لای من، یان من بێمە لای تۆ؟' گوتم: 'من لێرە غەوارەم و جگە لە کاروانسەرا ھیچ کوێ شک نابەم. ئەگەر بێمە لای تۆ، زۆرم پێ خۆشترە.' گوتی: 'سبەینی کاتیک نوێژی ئیوارەت کرد، سوار بە وەرە بەرەو جوبانییە و پرسیار بکە مالی ئەبوولبەرەکات نەقیب لە کوێیە. من لەوێ ئاکنیجم.^۱ خۆت دەرەنگ مەخە، چونکە من لەوی چاوەرێتم.' ئەمن زۆر خۆشحال بووم ئەو شەو لە خۆشیان ھەتا بەیانی ھەر جینگلم دا.

" 'کە پۆژ بووھو، جل و بەرگی شۆدارم لە بەر کرد و بۆن و گولاوم لە خۆم دا و پەنجا دینارم لە پریسکەیک خست و چووم بۆ دەروازە ی رەزێلە. لەوێ سواری کەریک بووم و چووم بۆ جوبانییە. بە خاوەنی گۆیدریژە کەم گوت: 'پرسیاری مالی نەقیب بکە.' کە پرسکاری مالی نەقیبی کرد، گوتی: 'دابەزە.' ئیدی رینوینی کردم ھەتا گەیشتمە مالی نەقیب. من نیو دیناری زێرم دایە و گوتم: 'سۆزی وەرەو ئێرە من بەرەو.' ئەو نیو دینارەکی وەرگرت و گەراو. لە دەرگام دا. کێژۆلە یەکی رووپاک دەرگای کردووە و گوتی: 'وەرە ژووری دوینی شەو خانم لەبەر تۆ چاوی لەسەر یەک دانەناوہ.' چوومە ژووری. مالیکم دی وەک مەکوێ نیگارخانە ی چین. لە ھەر چوار لای ئەو مالا ھەیانەکانی بە زیر رازاندرا بووھو و فەرشی ئاوریشمینیان لئ پاخرابوو. تەواوی ئەو ھەیانانە دەیانروانییە باخ و باخاتیک کە لە ھەموو چەشنە داریکی میوہی تێدا بوو، کانی و جۆگە لە ئاو بە تەواوی ئەو باخەدا بلاو ببووھو. لە نیوہ راستی ئەو باخەدا حەوزیکی تێدا بوو لە بەردی مەرمەر کە لە ھەر چوار لای ئەو حەوزەو مافووری ئاوریشمی لئ پاخرابوو. کە چوومە ژووری دانیشتم."

لێرەدا بوو، ماوہی چیرۆکی ئەمشەویش کۆتایی پێ ھات و شەھرزاد درێژە ی چیرۆکەکی ھەلگرت بۆ شەوێکی دیکە.

^۱. ئاکنجی بوون: نیشتمە جی بوون.

که شهوی بیست و ششم هاتوه

گوتی: 'خاوهنشکو،' نه و لاره بازرگانه به مهسیحیهکهی گوتیبوو: 'کاتیک چوممه ژووری دانیشتم، له ناکاو نه و پرومانگه دیت که تاجی له سهری ناوه و به لارولهنجوه دی.

" 'که منی دیت، بزهی هاتی و منی له نامیز گرت، به خویهوه گوشیمی و لیوی مزیم و منیش زمانی نهوم مژی. نه و جار پتی گوتم: 'نهوه توی له لای منی و من له باوهشی تو نام؟' گوتم: 'من به قوربانی تو بم. من کویلهی تویم. به خودا له و پوژهوه تویم دیوه، خه و خوراکم لی حهرام بووه.' دوايه دهستان کرد به قسه کردن. به لام من له شهرمان دهمم قوچاندیبوو نهویش هر جارهی باسی شتیکی دهکرد. ههتا خوانیان پراخست و ههموو جوره خواردینکیان هیئا. نانمان خوارد و دهستان شوشت. خومان به گولاو بوخوش کرد و دهستان به قسه کرد. من نه و شیعرانهم بق گوت:

وهک ئاسکی خوتهن خوت له گول داوه
بسک و کهزیهکهت جوان داهیناوه
نه و گشسته فروفیل و جوانکارییهت
هر بق کوشتنی من، نهخشهت کیشاوه

" 'پاشان چووینه خه و گه و خهوتین. که پوژ بووهوه، پریسکهکهی که په نجا دیناره زیره کهم تی خستبوو، له بن سهرینه کهم نا و مالاواییم له و پرومانگه کرد. نه و به گریانهوه گوتی: 'سهروهرم، کهی به پوخساری جوانی تو شاد ده بمه وه؟' گوتم: 'بو شیو دیمه وه لات.' که هاتمه ده ری، ته ماشام کرد خاوهنی گویدریژه که چاوه پتی منه. سواری که ره که بووم و هاتمه وه کاروانسه رای سرور و نیو دینارم دایه و گوتم: 'پوژاوابوون دیسان و ره.' بوخوم ماوه یک له مزله کهم دانیشتم. پاشان بق کوکردنه وهی پارهی قیسته کانم چوممه ده ری. ئیواره گه پامه وه مزل و دانیشتیووم، که رداره که که ره کهی هیئاوه. خیرا په نجا دیناری زیریم له پریسکه که یک ناو سوار بووم و پویشتم ههتا گه یستمه مالی نه و چاوکه ژاله. که وه ژورور که وتم، ولات ههموو مالدرابوو. ئاوپرژین کرابوو. موم له مومدانه کاندا و چیشت له بار داندراپوو، واشتای حوری ئاسا مهی له پیاله کردووه و چاوه پتی منه. هر که منی دیت ههستا دهستی دهستو کردم، گوتی:

له تو دور بم، عه‌زیزم، تاله بو من
دور له تو مردنیش مه‌حاله بو من

" 'دوای ئه‌وه سفره‌یان راخست و نان‌یان خوارد. ئه‌و جار که‌نیزه‌کان باده‌یان گیرا. ئیدی هه‌ر به‌مه‌ی‌خواردنه‌وه و غه‌زه‌ل‌گوتنه‌وه خه‌ریک بووین. هه‌تا شه‌و دره‌نگ بوو. ئینجا پیکه‌وه خه‌وتین. که‌ پوژ بووه‌وه، هه‌ر وه‌ک جاره‌که‌ی دیکه‌ په‌نجا دینارم خسته‌ ژیر بالنجه‌که‌وه و هاتمه‌ ده‌ری. خاوه‌نی گویدریژه‌که‌ له‌وی چاوه‌ریم بوو. سوار بووم هاتمه‌وه مزله‌ و ماوه‌یه‌ک خه‌وتم. که‌ خه‌به‌رم بووه‌وه، چووم میوه‌ و نوقل و پینانم کړی و ناردمه‌وه مالی ئه‌و پرومانگه‌ و بوخوشم ده‌مه‌و ئیواره‌ په‌نجا دیناری زیزم له‌ پرئسکه‌یه‌که‌وه پینا و هاتم سواری که‌ر بووم و چووم بو مالی له‌ش‌زیوین. نان و شتمان خوارد و شه‌رابمان نوشی، هه‌تا به‌یانی پیکه‌وه تیخزاین. به‌یانی زیړه‌که‌م خسته‌ بیز بالنجه‌که‌ و ئیدی به‌رده‌وام ئه‌وه‌ کاری من بوو. هه‌تا ئه‌وه‌ی که‌ دیناریکم دره‌م نه‌ما. خومد سه‌رکونه‌ کرد و گوتم:

تینم هه‌ر که‌متر ده‌بی، ئه‌وینیش له‌ هه‌لچوونه
کیسه‌م پاره‌ی لی ده‌برئ، دلئیشم پر له‌ خوونه
بوخوم له‌و حاله‌دام و، ئه‌وینیش هه‌ر په‌ل ده‌کوئی
شیتی ئه‌و جاره‌یانم، بلئی سه‌ر له‌کوئی بکوئی؟

" 'ئو جار له‌ مالی هاتمه‌ ده‌ری و هه‌ر جاره‌ی پووم له‌ لایه‌ک ده‌کرد. هه‌تا که‌یشتمه‌ ده‌روازه‌ی زویله. خه‌لکیکی زوری لی بوو، ئاپوړه‌ بوو، له‌و ئیوه‌دا پیاویکی میریان تیدا بوو به‌ په‌نایدا پویشتم، ده‌ستم به‌ر گیرفانی که‌وت دیار بوو کیسه‌یه‌کی زیړ پی بوو. ته‌ماع گرتمی، ده‌ستم برد و دره‌م هینا. پیاوه‌که‌ هه‌ستی کرد گیرفانی سووک بووه، ده‌ستیکی له‌ گیرفانی دا. که‌ دیتی تیدا نه‌ماوه. هه‌لچوو، چاویکی له‌ من کرد و گوپالئیکی له‌ سه‌رم دا. له‌ هوش خوم چووم و که‌وتم. خه‌لک وایان زانی مردم. لغاوی ئه‌سپیه‌که‌یان گرت و گوتیان: 'هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئاپوړه‌یه‌ و ریگا نییه، نابئی لاویکی ئاوا بکوژی.' پیاوه‌که‌ هاواری کرد: 'ئو هه‌تیوه‌ دزه.' له‌و ده‌مه‌دا من وه‌ هوش هاتمه‌وه. گویم لی بوو، هیندیک ده‌یانگوت: لاویکی جوانچاکیشه، کاری وای نه‌کردووه.' ده‌سته‌یه‌کی دیکه‌ پشتی قسه‌ی کابریان ده‌گرت ده‌سته‌یه‌ک ده‌یانویست من له‌ ده‌ست ئه‌و کابرایه‌ پزگار بکه‌ن. له‌و ده‌مه‌دا داروغه‌ی شار که‌یشتمی. که‌ ئه‌و خه‌لکه‌ی دیت، پرسى: 'ئو چه‌یه؟' پیاوه‌که‌ گوئی: 'بیست دیناری زیزم له‌ گیرفاندا بوو، ئه‌و گه‌نجه‌ دزیوییه‌تی.' داروغه‌ منی گرت و پشکنیمی و کیسه‌ زیړه‌که‌ی دیته‌وه. زیړه‌که‌ی بژارد بیست دیناری ته‌واو بوو. داروغه‌ تووړه‌ بوو، به‌ سه‌رمدا گوراندى

'راستی بلن، من له دلی خوډا گوتم: 'ئیسنا چون راستی نه لیم له کاتیکدا له بهر چاوی خه لک تووره که پاره ی له گیرفانی من دهر هینا؟ نه گهر راستیش بلیم، به دهست یاساوه گیر ده کم.' ناچار سره بهر داوه و راستیه که م گوت. داروغه نهو خه لکه ی له وی بوون به شایه د گرتن و فرمانی به نه شکنه چه دهر دا که دهستم بقرتینن. نهویش دهستی په راند.

" 'داروغه منی ههر له وی به جی هیشته و رویشته. خه لک لیم کو بوونه وه، قاپنکیان مه ی بو هینام. پیاوه کهش به زه یی پیمدا هات و بیست دیناره زیره که ی دامی و گوتی: دپاره تو دز نییت، گرفتت بو هاتووه ته پیش.'

لهو روژه وه ی که دهستم بهو کیژه گهیشته وه
 عالمی ههر وهک و دال له دهره ی من نیشته وه
 له گه له نهو چاوه که ژاله هیلانمان چی کردوه
 دیر و که نیسه و مزگه وت، گشتیم له بیره و چوره
 عه با و مه ندیل و ته سیخ هه مووم وه بهر چه نچه ر دا
 ریگه ی رابواردن و خویشی و، فشه و کالته م وه بهر دا

" 'که پیاوه که رویشته، هه ستامه وه و دهسته په رینراوه که م له په روپه که وه پینجا. به زه لیلیه وه که پامه وه مالی واشتاکه م و خوډم له جینه هاویشته. که واشتاکه م منی وا به په شپوی دیت، گوتی: 'نهو چه بوو؟ گوتم: 'بهو مهستی بهی دویشه و سره م وه ژان که وتووه.' نهو په ریزاده له قسه که ی من نارچه ت بوو، گوتی: 'گه وره م، دلم توقی پیم بلن چه بووه، دپاره ده لئی قسه به کت پیته.' گوتم: 'لیم گه ری، هیچم لئ مه پرسه.' روپه ریبه که م دهستی کرده گریان و گوتی: 'نهو چونه وهک جاران نه ماوی؟'

" 'بهو جوړه، ههر نهو قسه ی له گه له ده کردم و من توانایی وه لامدانه وم نه بوو، هه تا بوو به شهو. له ترسی نه وه ی پیم نه زانن، نانم نه خوارد. یاره دلوقانه که م پینی گوتم: 'پیم بلن چه بوو؟ زور په روښ و نارچه ته ت ده بینم.' جواپم نه داوه. پاشان باده ی هینا و گوتی: 'باده بخوره تا خه م و په ژاره له دلت رامالی.' گوتم: 'ئیسنا که باده م دهر خوارد ده ده ی، ده یی به دهستی خوت بده ی تی.' جا پیاله یه کی دهر خوارد دام و پیاله یه کی دیکه ی تی کرده وه. دهستی چه پم برد و پیاله که م لئ وهر گرت. نه سرین له چاوم رژانه خوار. که نه سرینه که به سره روومه تمدا هاته خوار و پیاله که م به دهستی چه پ گرت. هاواری لئ هه ستا و گوتی: 'نه یرو! نهو چه بووه، بو ده گری و نهو پیاله یه ت بو به دهستی چه پ لئ وهر گرتم؟' هیچم نه گوت و پیاله که م خوارده وه و ئیدی ههر وا مه ی دهمان هه تا ته واو سه رخوش بووم و پاشان خه وم لئ که وت. دوا یی دهستی بیمه چه کی منی دیت و کیسه زیره که ی له گیرفاندا دیت و نارچه ت بوو.

" 'بهری به یان که هه ستام، پیاله یه کی مه ی دامی و نانی دانا. که میتکم خوارد و هه ستام

ويستم وهدر كهوم. نهيهشت و گوتی: 'دانيشه.' دانيشتم. گوتی: 'ئيستا كه خوشهويستی تو گهيشتووته ئاستيک هه موو مال و سامان و تهنانهت دهستيشت له رني مندا داناوه. خودا به شايد دهگرم كه لیت جودا نابمهوه.'

" 'نهو جار چوو قازی و شايدی هینا و پئی گوتن: 'من لهو گهنجه ماره بکهن و ئيوه شايد بن كه من مارهی خۆم لهو كوپره وهرگرتوووه و تهواوی ئه و كۆيله و كه نيزانه و گشت ماله كه م هي ئه و كوپره هه.' كه قازی و شايد دهكان پاره ی هه قدهستی خویان وهرگرت و پویشتن، ئه و پوومانگه قۆلی منی گرت و بردمییه دیویکه وه، ئه و دیوه یه غدانیکی گه وهی تیدا بوو. دهركی یه غدانه كه ی هه لگرت، سهیرم كرد پره له و پریسكانه ی من بردبووم. گوتی: 'هه ر پریسکه یه کی كه داوته به من په نجا دیناری تیدا بووه و، لیره مندا داناوه. ئیستاش ئه وه مالت، بزانه من له گیانی خۆم خوشتر دهوئی. ئه گه ر گیانی خۆشم له پیناوی تودا دانیتم هیشتا له به رابه ر ئه و له خۆبردووی و خوشهويستییه ی تو ده رحق به من كردت هه ر كه مه.' دوا ی ئه وه تهواوی ماله كه ی به زیپ و ملکه وه له كاغه زیکدا به ناوی منه وه كرد و دایمی. ئیدی هه تا سبه ینی به یانییه كه ی هه ر مات و نارحه ت و په شیو بوو، وا بوو كه پوژ بووه وه نه خۆش كه وت و پوژ له گه ل پوژ نه خوشییه كه ی توندتر ده بوو. هه تا ئه وه ی مانگیك تینه په ریبوو كه ئه و یاره دلۆفانه مرد. حه وت پوژم ماته م بۆ گێزا. له سه ر گلکۆكه ی گومبه زیکم ساز كرد. مالنکی زۆرم بۆ كرده خیز. دوا ی ئه وه ده ستم كرد به ماله كه ی و ئه و ئه نباری په شكه یه ی كه به تۆم فرۆشت، یه كیک له ئه نباره كانی ئه وه. ئیستاش له ئه نباره كانی ئه و ده فرۆشم.

" 'هه ر بۆیه تكات لی ده كه م له پاره ی ئه و په شكه یه گه ری و وه ك دیاری لیم قه بوول بکه. به و هۆیه وه بوو كه به دهستی چه پ نانم خوارد. تكایه کی دیکه شم لیت هه یه. ئه ویش ئه وه یه له گه ل من وه ره بۆ شاره كه مان.' ئه من تكا كه ی ئه وم قه بوول كرد و مانگیك ده رفه ت خواست. دوا ی ئه وه تهواوی مال و سامانه كه مم فرۆشت و دام به كه ل و په لی بازرگانی و له گه ل ئه و به ره و شاره كه یان كه وتینه ری.

" 'ئه و گهنجه شت و مه كه كانی خۆی فرۆشتن و كه ل و په لی دیکه ی كری و گه پاره بۆ میسر.

به پیتی داها تی ئه و شاره منی گیرسانده وه. هه تا ئه و روودا وه م بۆ ها ته پیتی. ' سولتان گوتی: 'ئه وه به قه د چیرۆکی قه موور خوش نه بوو. ناچارم هه ر چواریان بکوژم.' "

لیره دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی پی هات و شه هرزاد درێژه ی چیرۆكه كه ی هه لگرت بۆ شه ویکی دیکه.

که نهوی بیست و ههوتهم هاتهوه

گوتی: 'خاوهنشکو، که سولتان گوتی: 'هه مووتان ده کوژم، کارگنیر کورنوشی برد و گوتی: 'سولتان، ریم بده من چیرۆکنیکت بۆ بلیم. نه گەر له چیرۆکی قه موور خوشتر بوو، نه وه له خوینی هەر چوارمان خوش به.' سولتان رینی پی دا.

چیرۆکی کارگنیر

"کارگنیر گوتی: 'گه ورهه، سولتان! دوئی شهو له گهه کۆمه لیک له قورئانخوینان له پرسه یه ک بووین. دواى نه وه ی قورئان خویندراوه، خوانیان راخست. نانیان هیتا. ده فریکیان زه رپاچه ش ١ له سه ر سفره که دانابوو. یه کیک له میوانه کان له سفره که کشاوه و له و لاوه دانیشت و سویندی خوارد که له و زه رپاچه یه نه خوا و گوتی: 'نه وه ی له ده ست نه وه چیشتومه، به سمه و نه و شیعه ری خویندوه:

لام سه یر نییه که سیک سل بکا
دم سووتاو به شیر، فوو له دوش ده کا

" که ئیمه له نانخواردن بووینه وه، هوی بیزارییه که یمان پرسى. گوتی: 'نه من له و زه رپاچه یه ناخۆم هه تا چل جار به نه سپۆن و چل جار به کونار و چل جار به سابوون ده ست نه شووم.' خانه خوئی له رپوه به خزمه تکاره کانی گوت و، سابوون و نه سپۆن و کوناریان بۆ هیتا، وه ک که سیک ترسی لى نیشتبى، ده لرزی. پاشان هاته پینشی و ده ستی برد نانه که ی بخوا. دیتمان قامکه گه وره ی نییه و هه ر به چوار قامک شه ت ده خوا. ئیمه پیمان سه یر بوو، پرسیمان: 'نه وه نه و نه نگوسته ت هه ر زکماک وا بووه یان له پروداوینکا تیدا چوه؟' گوتی: 'برایان، نه ک هه ر نه و قامکه گه وره یه مه، به لکو قامی گه وره ی ده ستی چه پ و هه ردووک قامکه گه وره ی قاچیشم ئاوايه.' نه و جار نه وه نده ی دیکه مان پی سه یر بوو. گوتمان: 'له وه زیاتر تاقه تمان نییه و ده بی بۆمان بگنیریه وه، بزانی هوی په رینی نه و نه نگوستانه و سه دو بیست جار شوونی ده ستت چییه؟'

زه رپاچه: خواردنیکه له جه رگ و پیواز و هه زویله چی ده کرى. بونی ناخۆشه و تامی خۆشه.

چيروكى بازارگان و زه پياچه

" گوتى: 'بو ئاگادارىتان، بایم له دهورهى هاپوونه پره شید، بازارگانىكى به توانا و له گوره گانى به غدا بوو، هه مېشه خه رىكى مه یخواردنه وه و سه ما و خو شى بوو. كه كوچى كرد، هېچى له پاش به جى نه ما. ئەمن ئەوم ناشت و شینم بۆ گېرا و چه ند پوژىك ماته ممان گرت. دواى ئەوه دووكانم كرده وه. دووكان هېچى تیدا نه بوو. قهرزداره گانى بایم له سه رم بوون. دهر فتم لى وهر گرتن، بوخۆم خه رىكى كړین و فرۆشتن بووم. هه ر چه وتووه ی قهرزى به كىك له قهرزداره كانم ده داوه. هه تا واى لى هات هه موو قهرزه كانم داوه و مالىكىشم وه سه ر به ك نا. هه تا پوژىك له پوژان له دووكان دانىشتبووم. كچىكم دى جل و به رگى خانمانه ی له به ردا بوو سواری به سترىك ببوو له گه ل خزمه تكاره گانى ده پویشت. كه گه یشته سه ره تاى بازار، به ستره كه ی راگرت و دابه زى، له گه ل به كىك له خزمه تكاره گانى چوه نىو بازار. گویم لى بوو كه ئەو خزمه تكاره پى گوت: 'خانمه كه م، له بازار برۆ ده رى و به كه سىش مه لى، ده نا به كوشتمان ده ده ی.'

" ئىدى كاتىك كچه چاوى به دووكانه كاندا گېرا له دووكانى منى باشتر نه دىته وه، هاته ژوورى و سلاوى كرد و دانىشت. كه سى ئەوه نده قسه خو شم نه دىبوو. دوايه رووبه نده كه ی له رووى لادا. دل مى برد و ئەو شىعه رم گوت:

به و ده لالى و جوانىته وه بىتو گه ر خو ت دانه پو شى
دو پوژى دى له و شاره دا، شىخ ده بىنى به سه رخو شى
پىكه نىن و بزه ی لىوت، گه و ره و چووكه سه رخو ش ده كا
گه ر بىتو پىنى بلدى مه يكه، حاجى روو له قىبله ناكا

" دواى ئەوه گوتى: 'گه نجو، كوته قوما شىكى باشمان ده وىست. 'گوتى: 'خانم، مسكىنى ۱ تو هه ژارن و كالای شایانى تویان نىيه. راوه سته با بازارگانه كان دووكانه كانىان هه لگرن ئەوه ی ده ته هوى ده يه نىمه خزمه ت. دوايه ده ستمان به قسه كرد. به لام من شه يدای ئەو ببووم و هوشم له لا نه ما بوو. كه بازارگانه كان دووكانىان هه لگرت، هه ستم و ئەوه ی ئەو ده وىست بۆم په يدا كرد. نرخه كه ی پىنج هه زار دره م بوو.

" ئىنجا كالاكانم دا به خزمه تكاره كه. خزمه تكار كالاكانى لى وهر گرتم و له بازار چوونه ده رى و به سترىان هىتا به ره وه و ئەو خو رى ئاسايه سوار بوو. ئىدى نه پىنى گوتم كىم و نه خه لكى كویم. منىش له شه رمان شوینى ئەوم نه پرسى، نرخى شته كانم له ئە ستو گرت. ئەو پىنج هه زار دره م قه بوول كرد و به ره و مال گه رامه وه. به لام خو شه وىستى ئەو منى

۱. مسكىن: ره عىت.

سەرخۆش کرد.

" که خواردنیا هینا، نەمتوانی بیخۆم و ویستم بخەوم، نەشمتوانی بخەوم. هەتا
حەوتووێک ئەوێ حەلەم بوو. هەتا بازرگانان داوای پارەکهیان لێ کردم. حەوتووێک
مۆلت خواست. کە حەوتووێک تەواو بوو. سەیرم کرد ئەوێ گەلاوێژتەوێل بە سواری
بەستر و بە چەند قەرەواشەوێ لەو لارە پەیدا بوو. کە منی دیت سەلاوی کرد و گوتی:
'گەرەم، نرخی شتەکانم درەنگ هینا. ئیستا سەرپراف گەز کە با بێ پارەکە ی بەدەینی.' ئەمن
سەرپراف بانگ کرد و پارەکهمان دایە و لەگەڵ ئەو پەری پەیکەرە دەستمان کرد بە وتووێژ.
هەتا بازرگانەکان هاتن و دووکانیان کردەوێ و بازار گەرم بوو. ئەو جار پیتی گوتم:
'کەمیکم شت دەوێ.' من ئەوێ دەیهەویست لە بازرگانانم کەری. بای دەهەزار درەم بوو.
شتەکانی لێ وەرگرتم و دای بە قەرەواشەکانی و بێ ئەوێ قسەم لەگەڵ بکاتەوێ، رویشت
و ون بوو. ئەمن لە دلە خۆمدا گوتم: 'ئەوێ چ کاریک بوو؟ ئەمن پینچ هەزار درەم لێ
وەرگرت و دەهەزارم دایە.' ئیدی ترسی تێداچوونی شتەکانی خەلک و مالدوێرانی خۆم لێ
نیشت. گوتم: 'خۆ ئەو بازرگانانە جگە لە من کەس نانا. ئەو ژنەتیوێ مەکر بازە
کەم ئەزموونی منی بە هەل زانی. منی بە جوانی و دەلالی خۆی فریو دا و پیتی نەگوتم
مالەکە ی لە کوێیە.'

" 'بەو جۆرە من هەر لە دلەراوکی و نیگەرانیدا بووم هەتا لە مانگیش تێپەر بوو.
بازرگانەکان داوای پارەکە ی خۆیان دەکردەوێ و گوشاریان بۆ من دیتا. من مال و ملکهکەم
فروشت و کار لە مات و مەلوولی تێپەری و کەوتە هیلاک بوونەوێ، سەرم لە کاری خۆم
سوور ما. وا بوو لە نەکاو ئەو مانگروخسارە لە سەری بازار وێ دەر کەوت و لە یەستر
بەبەزی. کە هاتە پینچی، گوتی: 'چۆرتکە یەک ١ بێتە.' چۆرتکەم هینا و زیاتر لە نرخی ئەو
شتانە ی بردبوونی، دایمەوێ. بە روویەکی خۆشەوێ قسە ی لەگەڵ دەکردم. پاشان گوتی:
'نەری ژنت هە یە؟' ئەمن گریام. گوتی: 'بۆ دەگری؟' گوتم شتیکم وەبیر هاتەوێ بۆ یە گریام.
چاوکە ژال پینکەنی و هەستا رویشت. ئەمن مستیکم زێر هەلگرت و دام بە قەرەواشەکە کە
بەلکو دەلالیم بۆ بکا.

" 'قەرەواشەکە پینکەنی و گوتی: 'ئەو تۆی زۆر لەوێ خۆشتر دەوێ کە تۆ ئەوت خۆش
دەوێ. پینچستیشی بە شتکەری نییە، هەر بۆ ئەوێ تۆ بپینی ئەوانە دەکا بە بیانوو. ئیستا
هەرچیت لە دلایە بیلی، وەلامت دەداتەوێ.' کە ئەو چاوکە ژالە چاوی لێ بوو زێرم دا بە
قەرەواشەکە ی، خیرا گەر اوێ دانیشت. من بەو پەری خۆبەکە مگرییەوێ هەرچیم لە دلای بوو
بیم گوت. بە گوتەکانم خۆشحال بوو، داواکەمی پەسەند کرد. گوتی: 'ئەو خزمەتکارە

چۆرتکە: نامرازی حساباتی دووکانداران.

په يامهينی منه. نه وهی نهو پیت دهلن، وا بکه. پاشان ههستا و رویشته. نه منیش قهرزی بازرگانه کانم داوه. ئیدی شهو و پوژ خه یالی نهو مانگر پوخساره م له زهیندا بوو. دواي نه وهی ماوه یهک تپه پ بوو، قهره واشه که هاته وه. نه من پزینکی زورم لی گرت و هه والی نهو له ش زیوینه م لی پرسسی. گوتم: 'دهی باسی نهوم بۆ بکه.' گوتی: 'نهو خاتوونه پهروه دهی دهستی زبیده خانمی خیزانی هارونه رشیده. له م پوژانه دا پوخسه تی له زبیده خانم وهرگرتووه بیته ده ری. که توی دیت، داواي له خانم کرد له توی ماره بکا.' زبیده خانم گوتی: 'تا نهو گه نجه نه بینم، توی لی ماره ناکه م. جا ئیستا هاتووم له دواي تو که بیی بۆ مالی خلیفه. نه گهر بیته کوشکه وه و کهس تو نه بینن نه وه به ناوات ده گهی، ده نا ده کوژری. ئیستا ده لئی چی؟' گوتم: 'دیم، هه رچی ده بی با بیی.' قهره واشه که گوتی: 'که بوو به شهو، بچو مزگه وتی زبیده خانم و شهو له وی بخوه. به یانی چاوه پئی من به.' نه من قسه ی قهره واشه که م په سه ند کرد و شهو چووم بۆ مزگه وتی زبیده خانم و له وی نویژم کرد و خه وتم.

" 'سوژی دیم دوو کهس له که نزه کان به به له میک هاتن و په غدانیکیان پیته. که له دیجله په رینه وه، په غدانه که یان له مزگه وت دانا و گه رانه وه. دواي ماوه یهک هه ر نهو کیژه په ری په یکه ره هاته مزگه وت و سلای کرد. هه ستام و په کترمان له ئامیز گرت. ماچی کرد و دهستی کرد به گریان. دواي نه وه منی له په غدانه که نا.

" 'کاتیک چاوم هه لیتا، سه یرم کرد له کوشکی خلیفه م. دیاری و پیشکه شیه کی زوریان بۆ هینام که بای په نجاهه زار دره م زیاتر بوو. نهو جار چاوم لی کرد نه وه بیست دانه که نیز و زبیده خانم که وهک مانگ له نیوه راس تیاندا ده دره وشاوه، وه دره که وتن. نه من هه ستام و کورنوشم بۆ برد و راوه ستام. فه رموی کردم دانیشم و منیش دانیشتم.

که دانیشتم، له پدشه و پدشینانمی پرسسی. نه من پدشه و پدشینان که مم پین گوت. زور خوشحال بوو، گوتی: 'سپاس بۆ خودا که زحمته ت و پهروه دهی من له گه ل نهو که نیشکه به فیرۆ نه چوو.'

" 'به منی گوت با توش بزانی که: 'نهو که نیشکه له لای ئیمه وهک مندالی خومان وایه. نه وه به نه مانته ده یده ین به تو.' که نهو قسه یه م بیست، له ریوه کورنوشم برد و سپاسگوزاریم کرد. زبیده خانم فه رموی ده پوژ لهو شوینه بمیته وه. نه من ده پوژ له وی مامه وه و لهو ده پوژده نا نهو کیژه م نه دیت، که نیزی دیکه له خزمه تمدا بوون.

" 'زبیده خانم به ته ما بوو له ماوه ی نهو ده پوژده نا هاروونه پره شه ید رازی بکا تا نهو کچه له من ماره بکه ن. که خلیفه ریگهی نهو کارهی دا و رازی بوو، ده هه زار دیناری زیریسی دیاری دایه. دواي نه وه زبیده خانم، قازی و شایه دی هینا و کچه یان له من ماره

کرد. ده پوژی دیکه له کۆشک مامه وه. دواى كهنیشكه یان برده گه رماو و خوانیكى بۆ من ناماده كرد كه هه موو جوړه خوارده مه نیه كى له سه ر ریز كردبوو. ده فریكى زه پچاچەش له سه ر بوو. ئەمنیش به په له ده ستم دایه زه پچاچە و ئەوه ندهى توانیم خواردم. له بیرم چوو ده ستم بشۆرم و هه ر به په رۆ سه ریم و چاوه پروان مامه وه. له پرده مۆمى هه لکراویان هینا لای من و گۆرانیبیژه كان ده ستیان كرد به ده فالیدان و ئارایشگه ران بووكیان رازانده وه. هه تا شه و درهنگ بوو.

" بووكیان هینا لای من و په رده له خه لك چۆل كرا. ویستم له ئامیزی گرم، بۆنى زه پچاچەى بۆ چوو. كه نیه كانی بانگ كرد. له هه موو لایه كه وه كه نیزه كۆ بووه و ئەو له بهر نا په حه تیان ده له رزی. ئەمن نه مه زانی چی بووه. كه نیه كان گوتیان: 'خانم ئەوه چی بووه؟' گوتی: 'ئەو شیته له من دوور خه نه وه. ئەمن پیم وا بوو ئەوه ماقووله.' گوتم: 'خانم، هوى شیتیتی من چیه؟' گوتی: 'بۆ زه پچاچەت خواردوو و ده ستت نه شتوو ته وه، به خدا نه بهر ئەو كاره ت میزدت پى ناكه م.' دواى ئەوه قامچی وه رگرت، ئەوه ندهى به قامچی لى نام تا له زمانى خستم.

" پاشان به كه نیه كه كانی گوت: 'ئەوهى بگرن و بیه نه لای داروغه هه تا ئەو قامكانهى كه زه پچاچەى پى خواردوو و نه شتوو نه ته وه، به پیرینی.' ئەمن له دلە خو مدا گوتم: 'چۆن ده بى له بهر زه پچاچە خواردن و نه شو تنه وهى ده ست، قامكم به پیرین؟'

" 'كه نیه كه كان پىیان گوت: 'بۆ كاریكى خراپ كه له جاریك زیاتر پرووى نه داوه، ئەو سه زایه زۆره.' گوتی: 'به خدا تازه قامكه كانی ده په پیریم.' دواى ئەوه رویشت و ده شه و روژان نه مدیته وه.

" 'دواى ده پوژ هاته وه و گوتی: 'پووه ش، تو شیاوى ئەوه نییت بیته میزدى من. زه پچاچە ده خووى و ده ستت ناشۆیه وه! ئەوجار بانگی كه نیه كه كانی كرد. ئەوان هاتن و قولى منیان به ست و به گویزانیک قامكه گه وهى ده سته كانم و قامكه گه وهى قاچه كانمى برى و ئاواى لى كردم كه ده مبین. دواى ئەوه ده رمانى به برینه كانمه وه كرد هه تا خوینه كهى راوه ستى و به لئینیشى لى وه رگرتم كه ئەگه ر زه پچاچەم خوارد، سه دو بیست جار ده ستم بشۆم. ئیستا كه ئەو زه پچاچە به م دیت، لى دوور كه وتمه وه. ئیوه كه پىنداگریتان كرد، ناچار ده بى به به لئینیه كه م وه فادار بم و، ده ستم به و جوړه شت كه دیتان.'

"كارگێر گوتی: 'ئەمن لیم پرسى كه ئەو كچه دواى ئەوهى قامكه كانی توى برى و به لینی لى وه رگرتى، چۆن بوو؟' گه نجكه گوتی: 'دواى ئەوه له گه لم زۆر به به زهى بوو. ماوه یك له كۆشكى خه لیفه ماينه وه. پوژیک كچه په نجاهه زار دینارى زىبرى دامى و گوتی: 'خانوو یك بكره.' ئەمن خانووم كړى و ئەوهى له كۆشك بوومان برده مانه خانوو كه وه.'

"گەرەم، سولتان، دواي ئەوھى كە ھۆكارى بېرىنى قامكەكانى ئەو لاوھم زانى. ھەستام و ھاتمەوھ مالى. لەگەل قەمووريش ئەوھم بەسەرھات كە بۆم گىزايتهوھ. سولتان گوتى: ئەو چىرۆكەش لە چىرۆكى قەموور خۆشتر نەبوو. ناچارم ئىوھ بكوژم. ئەو جار نۆشدارە جوولەكەكە ھاتە پىشى و كورنۆشى برد و گوتى: گەرەم، من چىرۆكىك دەزانم لە بەسەرھاتى قەموور خۆشتر و سەيرترە. ئەگەر پىم بەدى، دەيگىرمەوھ. سولتان گوتى: بىگىرەوھ."

چىرۆكى نۆشدارە جوولەكەكە

"گوتى: لە سەرھەتاي لاوھتېمدا لە شارى دېمشق نۆشدارىم دەگرد. پۆژىكى كابرايەك لە مالى پارىزگارى دېمشقەوھ ھات لە دوام و منى برده مالى پارىزگار. كە چووينە ژوورى. لە بەرھەيوانىك كەسىكى نەخۆش لەسەر تەختىك درىژ بىوو. چوومە سەرى. كورپىكم دى كە تا ئىستا قەت شتى ئەوھندە جوان و لەبەردلانم نەدېتوو. لە پەناي دانىشتم، ويستم بە دەست شوواري ۱ بگرم، ئەو دەستى چەپى ھىتا دەرى. ئەمن ئەو بىئەدەبىيەم پى سەير بوو. ئىدى شوواريم گرت و دەرمانم بۇ نووسى. ھەموو پۆژىكىش دەچووم سەرم دەدا ھەتا چاك بووھوھ. ناردم بۇ گەرماو. لە گەرماو ھاتە دەرى و پاداشى منى دا. دواي نەخۆشخانەي دېمشقى بە من سپارد. پۆژىك نەيھىشت كەس بىتە گەرماو و منى لەگەل خۆي برده گەرماوھەكەوھ. كە جەلكانى داكەند، سەيرم كرد دەستى راستى براوھتەوھ. واقم وپ ما و نارەھەت بووم. لەسەر جەستەشى شوينى قامچىم دىت. ئەنگوستى پامانم بە ددان گرتىوو، كاس بووم.

"ئەو كە ئەو وپ و كاسىيەمى دىت، گوتى: زاناي زەمان، سەرت لەو كارانەي من سوور نەمىنى. با لە گەرماو بچىنە دەرى، بۆت دەگىرمەوھ. كە لە گەرماو چووينە دەرى و گەرپىنەوھ مالى، خواردنمان خوارد. گوتم: بۆم بگىرەوھ چى بووھ؟ گوتى: با تۆش بزانى كە من خەلكى موسلم. كە باپىرم مرد، دە كورپى لى بەجى ما و يەكيان بابى من بوو. كە براكان گەرە بوون و ژنيان ھىتا، خودا بابمى بەسەر كردهوھ و منيان بوو. براكانى دىكە منداليان نەبوو، ھەموويان دليان بە من خۆش بوو. كاتىك من گەرە بووم، پۆژىك لە مزگەوتى گەرەي موسل نوژمان كرد و خەلك لە مزگەوت چوونە دەرى، جگە لە بابم و مامەكانم. لە زۆر بارەوھ قسەيان كرد و باسى شارى سەيرسەپريان دەگرد، ھەتا باسى ميسر ھاتە گۆرپى.

"مامەكانم گوتيان: لە بازركانەكانمان بىستووھ كە لەسەر گۆي زەوى ھىچ كوئى لە

۱. شوواريگرتن: ژماردى لىدانى دلى نەخۆش بۇ پشكىنى نەخۆشى.

سیر و سەر چۆمی نیل خۆشتر نییه. شاعیر زۆر جوانی به سەر میسردا هه‌لگوتوه:

نییه ولات له میسر خۆشتر بی
یان هه‌بی چۆمیک له نیل درێژتر بی
ئاوه‌دان ئه‌میان، شه‌تاوه ئه‌ویان
ئه‌میان سەر سه‌وز و ئه‌ویان له خور بی

" ئیدی ئه‌وان زۆریان په‌سنی میسر دا. ئینجا خولای دیتنی میسر که‌وته میشکه‌وه. ی‌شان هه‌رکه‌سه‌ی پۆشته‌وه مالی خۆیان. هه‌زی دیتنی میسر خه‌و و خوراکێ لێ هه‌رام کردم، هه‌یچم به‌ گیان نه‌ده‌که‌وت و نه‌مه‌توانی به‌خوم. چه‌ند پۆژیکی پێ چوو مامه‌کانم خویان ساز کرد بچن بۆ میسر. بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل ئه‌وان بچم، له‌ لای بابم ده‌ستم کرد به‌ گریان. بابم هه‌ندیک که‌ل و په‌ل و مالی بۆ کڕیم و به‌ مامه‌کانمی گوت: 'ئه‌و له‌ دیمشوق دانێن و مه‌یه‌بن بۆ میسر.' دوا‌ی ئه‌وه‌ مالا‌وا‌ییمان له‌ بابم کرد و له‌ موس‌ل و ده‌ره‌ که‌وتین، رو‌یشتین هه‌تا گه‌یشتینه‌ هه‌له‌ب. چه‌ند پۆژ له‌وئ مایه‌وه‌ و له‌وئش پۆیشتین تا گه‌یشتینه‌ -دیمشوق. سه‌یرمان کرد شارێکی زۆر سه‌رسه‌وز و ئاوه‌دانه و پره‌ له‌ دار و چۆمی به‌خور و. وه‌ک به‌هه‌شت ده‌چوو. له‌ کاروانسه‌رایه‌ک لاما‌ن دا.

" مامه‌کانم شه‌ته‌کانی منیان فرۆشت و له‌ هه‌ر دره‌میکی پێنج دره‌م خه‌ریان کرد. به‌و سه‌وده‌ زۆر خۆش‌حال بووم. دوا‌ی ئه‌و کارانه‌ منیان هه‌ر له‌وئ به‌جێ هه‌یشت و به‌ره‌و سیر پۆیشتن. ئه‌من مالیکی چاکم به‌ مانگی به‌ دوو دینار به‌ کڕی گرت و تیندا دانیشتم و خه‌ریکی عه‌یش و ئۆش و خۆش‌پا‌وردن بووم. هه‌تا ئه‌و ماله‌ی هه‌م بوو هه‌موویم له‌ ده‌ست دا. پۆژیکی له‌ به‌رده‌رگای مالی دانیشتمبووم. کچیکی پوو‌پاک و جوان به‌ جلی نۆریشمییه‌وه‌ له‌ به‌رده‌م په‌یدا بوو. ئاماژه‌یه‌کم بۆ کرد. بێ ملبادان وه‌ ژوور که‌وت. ده‌رکی عالیی کرده‌وه، په‌چه‌ و پوو‌به‌ندی وه‌لا نا و له‌و لاوه‌ی دانا. زۆرم پێ جوان بوو، ئۆگری بووم. دوا‌ی ئه‌وه‌ هه‌سه‌تام میوه‌ و هه‌لوا و شه‌را‌بیشم هه‌ینا دامنا. پیکه‌وه‌ پیا‌له‌ پیا‌له‌ خواردانه‌وه‌ هه‌تا‌کو مه‌ست بووین و به‌ لادا که‌وتین و خه‌ومان لێ که‌وت. شه‌وه‌که‌ی ده‌ -یناری زه‌یرم دا‌یه. زه‌ره‌که‌ی لێ وه‌رنه‌گرتم و ده‌ دیناریشی دامی هه‌تا به‌و دینارانه‌ نوق‌ل و سوم و مه‌ی و عوودی پێ بکڕم. گوتیشی دوا‌ی سه‌ئ پۆژ بۆ شه‌یو چاوه‌په‌یی من به‌. ئه‌و سه‌ی کرد و مالا‌وا‌ی لێ کردم و پۆیشت. ئاوه‌زی منیشی له‌گه‌ل خۆی برد.

" که‌ سه‌ئ پۆژ پا‌برد، ئه‌و په‌ری پوخساره‌ هاته‌وه‌ و پتر له‌ جاری پێشوو خۆی تیف‌تیه‌ -بوو. جل‌وبه‌رگی جوانتر له‌ جاری پێشووی له‌ به‌ر کردبوو. ئه‌منیش هه‌موو شه‌تیکم ئاماده‌ کردبوو. نانمان خوارد و ده‌سه‌تمان کرد به‌ مه‌ی خواردنه‌وه‌. کاتیک مه‌سه‌ت بووین، له‌

ئاممىزى يەكتىدا خەومان لى كەوت. بەيانى دە دىنارى زىرى دامى و گوتى: 'پۇزى سىيەم دىسان چاۋەپىنى من بە.' پۇزى سىيەم شىرىنى و باده و خواردەمەنى و سەوزىم ئامادە كرد. كاتى شىۋان مۇم داگىرساند و عوودم ھەلكرد. چاۋەپىنى ئەو بووم كە لە ھەرگا ۋە ژورر كەوت. لە بەرى ھەستام و گوتم:

ئەو تۇ ھاتى كەسەكەم، چەند تامەزرۋى دىدارت بووم
لەو پۇزەۋە كە پۇشىتى، من جەستەيەكى بى گيان بووم

" كاتىك دانىشت گوتى: 'گەرەم، من جوانم؟' گوتم: 'ھەر جوان؟ تۇ شاي جوانانى.'

من دەلال و دلکەشى وام نەدىۋە
گولپەرى تەر و ناسكى وام نەدىۋە
شىتى ۋەك تۇ ھەر لە دونيادا نىيە
مرو ھىچ، پەريزادى وام نەدىۋە

" گوتى: 'ئەگەر پىت خۇشە، جارىكى دىكە كچىكى مندالتر لە خۇمت بۇ دىتم. ئەو كچە لە بەرم پاراۋە گوتى: 'شەۋىك لەگەل خۇت بمبە بۇ عەيش و نۇش و رابواردن.'

" ئىدى ئەو شەۋەشمان بە كەيف و خۇشى رابوارد. بەيانى بىست دىنارى زىرى دامى و گوتى: 'لە شەۋەكانى تر چاكتىر سىفرە برازىنەۋە، چونكە مىۋان دىننەۋە.' كە پۇزى دىارىكراۋ گەشىت، ئەمن ھەموو شىتكم ساز كردبوو، چاۋەروان دانىشتبووم كە ئەو خۇرىئاسايە ھات و پرومانگىكى دىكە لەگەل خۇى ھىتا. من كەيفم ساز بوو، مۇمەكاند ھەلكرد. ئەوانىش چارشىتو و پروبەندىان لەسەر لا برد. كچە چكۆلەكەم دىت قزى نەرم و جوان ۋەك قەترانى رەش لەسەر ئەو پىستە سىپىيە رۇخسارى كەرويشكە دەكرد. دەمى دەتگوت مىلاقەيە و، بۇن و بەرامەى پىاۋى مەست دەكرد. ئەو بالايەى ۋەك سەۋل رىك و لەبار، مەمكى قوت و قەدى بارىكى مروقى وادار بە كورنۇش دەكرد. ئىدى دەستت و كۆلمەى گولۋوكپانم ماچ كرد و خواردم ھىتا و خواردمان. پىالەمان لىك درا و باده نۇشكرا. من لىۋى كىژە چكۆلەكەم ماچ دەكرد و گەرەكە ئىرەبى بى دەبرد و بەسەر خۇيشى نەدىتا. لى پىرسىم: 'مىۋانى تازە لە من لەبەردلانترە؟' گوتم: 'ئەرى ۋەللا لە تو لەبەردلانترە.' گوتى: 'دەمەۋى ئەۋشەۋ لەگەل تۇ بخەۋى.' كە بوو بە نىۋەشەۋ ئەمن لەگەل كىژۆلەكە خەۋتم. كە ۋەخەبەر ھاتم، تاۋ ھەلاتبوو. دەستم برد كىژۆلەكە ھەستىنم. كەچى دىتم سەرى لە لەشى جيا كراۋەتەۋە و بە لادا كەوت. ئەمن پىم وا بوو كە كەنىشكە گەرەكە لەبەر ئىرەبىيان سەرى برىۋە. ماۋەبەك مات بووم. دوايە جەلكانم داكەند و لەنىۋ

مائه که دا چالیکم هه لکه ند و تێم هاویشته و گل و خۆله که م به سه ردا داوه. ئه و ههنده ماله ی مابووم هه لم گرت و له ماله که هاتمه ده ری و چووم بۆ لای خاوه نماله که م. کرێی ساله که م -یه و گوتم: 'ده چمه وه لای مامه کانم.'

" دوا ی ئه وه هه ستام چووم بۆ میسر. مامه کانم به دیداری من شاد بوون و لێنان برسیم ئه وه چۆنه هاتووی؟ گوتم: 'بیری ئیوه م ده کرد.' وا بوو سالیکی له لای ئه وان ده مه وه و له و ماله ی مابووم، خه رجم ده کرد و خه ریکی گه شته و سه یرانی میسر و چۆمی بر بووم. هه تا وای لێ هات مامه کانم خۆیان ساز کرد بگه ڕینه وه. ئه من هه لاتم، چووم له شوینیکی خۆم لێ شارده نه وه. ئه وان پێیان وا بوو من وه پێشیان که وتووم و گه ڕاومه ته وه بو دیمه شق. که ئه وان له میسر وه ده ر که وتن، منیش له حه شارکه هاتمه ده ری و هه تا سی سالان له میسر بووم. ئه و ماله ی هه مبوو هه موویم خه رچ کرد و هه موو سالیکی ش کری خانووه که ی که له دیمه شق گرتبووم، بۆ خاوه ن ماله که م ده نارده وه. دوا ی سی سال به ر ته نگه ده ستی ماته م دا یگرتم. ناچار له میسر هاتمه ده ری و گه ڕامه وه بۆ دیمه شق، چومه وه خانووه که ی به کریم گرتبوو. خاوه ن ماله که ش به دینی من خۆشحال بووم.

" شه ویک به دلمدا هات سه ری چاله که بده مه وه و سه ریکی کیژه که بده م. بزانه چی سه ر هاتووه. هه ستام چاله که م داوه و سه یرم کرد کوژراوه که بزیه و چی وای لێ سه ماوه ته وه. به لام ملوانکه که ی که له ملیدا بوو، وه ک خۆی مابووه وه. ئه من ملوانکه که م هه نگرته وه و ماوه یه ک گریام و چووم له فکروه وه. دوا ی ئه وه چاله که م پڕ کرده وه و سه یرم نه وه. هه تا دوو-سه ی رۆژ له مال نه چوومه ده ر. پۆژی چواره م هه ستام چومه گه رماو، جروبه رگه که م گوپی. یه ک دره میشم پاره پێ نه بوو. ناچار ملوانکه که م که زێر و گه وه هه ری کرانبایی تێدا بوو، برده بازار و به ده لالیکم سه پارده. ئه و منی له دووکانکیدا دانا و بۆخۆی رویشته و ملوانکه که ی به بازاردا گێتیا، کپیاری هه تا دووه زار دیناری بۆ په یدا کردبوو. به لام من نه مده زانی. که گه ڕاوه گوتی: 'ئه و ملوانکه یه مسه و هه زار دیناریکی دینی.' گوتم: نه ری مسه و ئیمه بۆخۆمان به ئانقه سه ست ئاوامان دروست کردوه. ئیستا ده مه هوی یفروشم. ئه تو هه زار دینارم ده یه و هه لی گره. "

لێزه دا بوو، ماوه ی چیروکی ئه مشه ویش کۆتایی پێ هات و شه هه زار درێژه ی چیروکه که ی هه لگرت بۆ شه ویکی دیکه.

که نهوی بیست و ههشتم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، لیره دابوون که به دهلالهکه م گوت: 'تو ههزار دینارم دهیه و ملوانکهکه هه لگره.' که ناوام به دهلالهکه گوت، نهو زانی گرتیهک له کارهکه دا ههیه. له ریود ملوانکهکه ی برد بۆ لای قازی و گوتی: 'نهو ملوانکهیه م لئ دزراوه و ئیستا به دهست کورد بازرگانیکه وه دیومه ته وه.' نه من له دووکانه که دانیشتبووم و ناگام له مهحمودی بیزهواد نه بوو، له پیردا پیاوهکانی پاریزگار پڑانه سهرم و قولبهستیان کردم. بردیام بۆ لای پاریزگار. پاریزگار له باره ی ملوانکهکه وه پرسیاری لئ کردم. نه منیش چیم به دهلالهکه گوتبوو، هه ر نه وه شم به پاریزگار گوت. پاریزگار بینکه نی و گوتی: 'راستیت پئ نه گوتم.' نهو جار جلهکانیان له بهر داکندم و به قامچی تهواوی گیانیاں رهش و شین کردم وه. له دلی خۆمدا گوتم: 'هه ر بلیم دزیومه چاکتره له وه ی بلیم خاوه نی نهو ملوانکهیه یان له سه ر جیگاکی من کوشتووه.' ناچار بووم بلیم دزیومه. خیرا دهستیان په راند و له رۆنی قرچاویان هه لکیشا تا خوینه که ی راوهستی. بیهۆش بووم. شه ربه تیان دابوومی و وه هوشیان هینامه وه. دهسته په ریوه که ی خۆم هه لگرت و گه رامه وه مالی. خاوه ن ماله که هاته لام و گوتی: 'چونکه تو له سه ر دزی گیراوی و دهستیان په راندووی، ده بی ماله که م چور که ی. بۆ مالیکی دیکه په یدا که و ئیره چۆل که. سی رۆزیشته مۆلت ده دم.' به رده واد بۆ حالی خۆم ده گریام. سینه مین رۆژ پیاوهکانی وه زیری دیمشق هاتن و قولبهستیان کردم. گوتیان: 'سی سال له مه و بهر کچی وه زیر به و ملوانکهیه وه بیسه روشوین بوو. که وتمه له رزین و گوتم به خودا تازه هه ر ده کوژریم وا چاکه هه رچی بووه، بۆ وه زیری بگنیرمه وه. نه گه ر کوشتمی، نه وه وه زیره و دهسه لاتی هه یه و نه گه ر نه شیکوشتم نه وده به زه بی پیمدا دی و جینی خۆیه تی. که منیاں برده لای وه زیر، گوتی: 'نه وه یه ملوانکه ی ده فرۆشت و به نا په واد دهستیان قرتاندووه؟' گوتیان: 'به لئ، نه وه یه.' ئینجا به پرسی بازاری خسته به ندیخانه وه و گوتی: 'زالم، تو له ی نهو دهسته ت لئ ده سینریته وه.' دوا ی وه زیر فه رمانی دا نه وان بچنه ده ری و پیاوهکان رۆیشتن. جگه له من و وه زیر که س له دیوه دا نه ما. ئینجا پئی گوتم: 'رۆله گیان، راستیم پئ بلئ نهو ملوانکه یه ت له کوئی بوو. به سه رهاتی خۆم و کچه گه وره که و چۆنییه تی هیتانی کچه چکۆله که م هه موو بۆ گنیراوه.

"که گوئی له و به سه رهاته بوو، سه ری داخست و ده سیریکی له گیرفانی ده رهینا و دهستی کرد به گریان. دوا ی ماوه یه ک گوتی: 'رۆله گیان، نهو کچه گه وره یه کچی من بوو. له ناموزایه کی خۆبیم ماره کرد و ناردم بۆ میسر. که میزده که ی مرد، هاته وه ئیره. له

1. ناگا له مهحمودی بن زه واد نه بوون: واته خه به ری له هه موو شتیك.

ژناتی میسر فیزی قه‌هبیی بیوو. دوو-سسی جار هاته لای تو. دواى ئه‌وه کچه چکوله‌که‌شمی فریو دابوو، هینابووی. که کچه چکوله‌که‌مان ون بوو، ماوه‌یه‌ک هیچ هه‌والیکمان لئی نه‌بوو. پاش ماوه‌یه‌ک کچه گه‌وره‌که‌م له لای دایکی دانی پیدانابوو. ئه‌ویش به منی گوت. ئیمه دایمه ده‌گریاین و ده‌نالاین. تو راست ده‌که‌ی. پیش ئه‌وه‌ی تو بیلی، من نگاداری ئه‌و شته بووم. ئیستاش له ژنیکی دیکه کچیکی له‌و چکوله‌ترم هه‌یه به ته‌مام لیتی ماره‌که‌م. پیم خو‌ش نییه لیم دوور که‌ویته‌وه و ده‌بئ له جینی مندالی من بی. منیش گوتم: 'شانازییه.' گورج که‌سیکی نارد بۆ موسل ئه‌و مالهی که له بابم بۆم به میرات که‌یشتبوو، هینای و کچه‌که‌ی له من ماره‌کرد و مالینکی زوریشی دامی، ئیستا من زور به‌خته‌وهرم و زور له خو‌شی و ئاسایشدام. 'نوشداره جووله‌که‌که‌گوتی: 'سولتانی مه‌زن، ئه‌من سه‌رم له به‌سه‌رهاتی ئه‌و سوور ما. ماوه‌یه‌کی دیکه له لای ئه‌و لاوه بووم، دیاری و خه‌لاتینکی زوری دامی. ئیدی من له‌وئ پۆیشتم و هاتمه ئیره. پۆژگارینکی خو‌شم بوو هه‌تا دوینن شو له‌گه‌ل ئه‌و قه‌مووره ئاوا پیوه بووم که بۆم باس کردی.'

"سولتانی چین گوتی: 'ئه‌و به‌سه‌رهاته‌ش له هی قه‌موور سه‌یرتر نه‌بوو. ناچارم ده‌بی هه‌ر بتانکوژم. به تایبهت ئه‌و به‌رگدرووه که تاوانی سه‌ره‌کی ئه‌و کردوویه.' رووی له به‌رگدرووه‌که‌کرد و گوتی: 'ئه‌گه‌ر چیرۆکینکی سه‌یره‌سه‌مه‌ره‌تر له چیرۆکی قه‌موورت گوت، ئه‌وه باشه و له هه‌مووتان خو‌ش ده‌بم، ئه‌گه‌ر سه‌یرتریش نه‌بئ، ئه‌وه ناچارم هه‌مووتان بکوژم.' ئیدی به‌رگدروو کوپنۆشی برد و گوتی: 'ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر من هاتووه له هی ته‌واوی هاوړیکانم سه‌یرتره.'

چیرۆکی ده‌للاک و ئه‌فیندار

"ئه‌من پیش ئه‌وه‌ی قه‌موور ببینم، له مالی یه‌کیک له به‌رگدرووه‌کان میوان بووم. له هه‌موو خاوه‌ن پیشه‌یه‌کی لئ بوو. کاتی فراوین سفره‌راخرا و نانیاں دانا. هیشتا که‌س -عی له نان نه‌دابوو، خاوه‌نمال لایینکی جوانچاک و ریک‌وپینک که‌جل‌وبه‌رگینکی شکۆداری به‌به‌ردا بوو له‌گه‌ل خۆی هینا ژوورئ. ئه‌و لاوه جیی له جینی جوانتر و له به‌ر دلانتر بوو، به‌س قاچی نه‌بی ده‌شه‌لی.

"سلای لئ کردین و ئیمه‌ش له‌به‌ری هه‌ستاین. لاوه‌که‌که‌ویستی دانیشی، چاوی به‌ ده‌للاکین که‌وت که له‌نیو خه‌لکه‌که‌دا بوو. دانه‌نیشتم و ویستی بگه‌رپه‌ته‌وه. ئیمه نه‌مانه‌نیشتم و خاوه‌نمال سویندی لئ خوارد ده‌بئ دانیشی. پرسی: 'باشه چی بووه؟' لاوه‌که‌گوتی: 'لیم که‌رین و ناره‌حه‌تم مه‌کن. له‌به‌ر ئه‌و کابرا ده‌للاکه‌دانا‌نیشتم و ده‌گه‌رپه‌مه‌وه و ته‌واو.' خاوه‌نمال پتی سه‌یر بوو، له دلی خویدا گوتی: 'ئه‌و لاوه خه‌لکی به‌غدا ئه‌و ده‌للاکه‌ لیره

دهبی چیان له نئواندا بی؟» ئینجا لئی پرسى: «ئەووە چۆناوچۆنە لەگەڵ ئەو دەللاکە نارەحەتیت بوو؟» ئیدی دانیشتوان ڕوویان لە لاوەکە نا هەتا ھۆکاری ئەو بیزاریبەى لە دەللاکەکە، بگێریتەو. ئەویش گوتى: 'خەلکینە ئەو بەسەرھاتە چیرۆکیکی زۆر دووردیژ و سەیرە. ئەو شەلینەشم ھەر ھى ئەو دەمە. ئیمە ھەر دوو کمان پیکەوہ لە بەغدا بووین، وابوو ناخۆشییەک کەوتە نێوانمانەوہ و من لە داخان بەغدام بە جى ھیشست و لەوى رۆیشتم. سویندیشم خوارد ئەو لە ھەر شوین و شاریک بى من لەوى نابم. ئیستا کە ئەو لێزەبە ئەمن دەرۆم.' ئیمە کە ئەو قسەبەمان بیست، سویندیمان خوارد کە دەبى بۆمان بگێریتەوہ چى بوو. کەچى سەیرمان کرد دەللاک ڕەنگى زەرد ھەلگەرا. لاوەکە گوتى: 'خەلکینە بابى من یەکیک لە بازرگانە گەورەکانى بەغدا بوو. جگە لە من، مندالى دیکەشى نەبوو. کە گەورە بووم، بابم مرد و مال و مالات و کویلە و کەنیزیکى زۆرى بۆ بەجى ھیشتم. من ھەر پۆژەى جل و بەرگىکم لە بەر دەکرد و خواردنى خۆشم دەخوارد و خەریکی خۆشى و رابواردنى خۆم بووم. بەلام ژنان نەدەھاتتە دلمەوہ و ھۆگریان نەبووم. ھەتا ئەوہى پۆژیک لە بەغدا بە کۆلانیکدا دەرۆیشتم. دەستەبەک سەرخۆش و بەرەلا و شەرفرۆش ڕێیان پى گرتم. ئیدی منیش ھەلاتمە کویزە کۆلانیکەوہ و لەو سەرى کۆلانەکەوہ چوو مەحەوشەى مالىکەوہ و لە پەنایەکدا خۆم مەلاس دا. ماوہبەک بوو دانیشتبوو. لە یەکیک لە دیوہکانى مالىکەوہ کچیکى چاوەکە ژال و ڕووەگەش کە تا ئیستا قەت دلرفینى ئاوام نەدیوو، ھاتە بەر پەنجەرە و چاویکی لەملا و لەولا کرد و رۆیشتەوہ ژووری و پەنجەرەکەى پێوہ دا. ئیدی ئاوری لە من بەردا و ئارامى لى ھەلگرتم. خۆشەویستى ژنانیش ھاتە دلمەوہ و ھۆگریان بووم. ھەتا تارىکان ھەر لەوى مامەوہ. سەیرم کرد ئەوہ قازى شار دى و پیاو و کویلەکانى ئەمبەر و ئەو بەریان گرتووہ و بەرەو لای من دى. کە گەیشتنى، لە بەردەرگای ئەو مالىە دابەزین کە کیزەکەى تیدا بوو. پاشان چووہ ژووری. گوتم: 'بە خودا ئەو کچە ڕووپاکە کچى قازیبە.' ئیدی مات و مەلول ھاتمەوہ مالى خۆمان و لە جیبەدا کەوتم. کەنیزەکان تيم ئالان و نەیان دەزانى لەبەر چى نارەحەتم. منیش راستیبەکەم پى نەگوتن و ھەرچى پرسىاریان کرد، وەلام نەدانەوہ. پۆژ لەگەڵ پۆژ نەخۆشیبەکەم لى پیستر دەبوو. خەلک دەھاتتە دیمانەم. پۆژیک پیریژنیک ھاتە سەردانم. خەممى بوو و لەپشت سەرم دانیشت. لاواندیمیوہ و گوتى: 'پیم بلئى چى بوو؟' منیش شتەکەم بۆ گێراوہ. گوتى: 'ئەو کچەى تۆ دیوتە، کچى قازى بەغدايە. ئەو دیوہى تۆ دیوتە، دیوہى کچەکەبە. من زۆر پۆژ دەچم بۆ لای ئەو کچە. تۆ ئەو کیزەت لە من نەبى لە کەست نەوى.'

”بە بیستنى ئەو قسەبە تین و گوێم ھاتەوہ بەر و، بووژامەوہ. دەوروبەرەکەم خۆشحال بوون. پیریژنە رۆیشتم. بۆ بەیانى ھەستام، ھیندە بیتھیز نەبووم و بەرەو

چابوونه وه و ههستانه وه بووم. که پیریژنه هات، رهنگی به پروه وه نه مابوو، گوتی: 'رۆله گیان، مه پرسه نهو کچه تیوه چ دهر دیکى دامى. کاتیک پیم گوت، هه لچوو و پیم هه لشاخا و گوتی: 'پیریژنی گلاو، ده زانی ده لئی چی؟ نهو قسانه چیه؟' که زانیم نه وه نده تووره یه، که رامه وه. ناچارم جاریکى دیکه بجمه وه لای.'

" 'که نهو قسه یه م له پیریژنه بیست، نه خوش که وتمه وه و هه تا چه ند رۆژ وه ک مردوو که وتبووم و چاوه رینی پیریژنه که بووم. هه تا دیسان پیریژنه که هاته وه و گوتی: 'کورى خوم مزگینیم ده یه، هه والیکى خوشم پینه.' گوتم: 'هه رچی بلنی له سه ر چاومى داده نیتیم. پیم بلنی چی بوو؟' گوتی: 'دوینى چووم بۆ لای کچه، که منى به ناره حه تى و گریانه وه دیت، گوتی: 'دایه، نه وه چونه ئاوا مات و په شیوى؟' که ئاواى گوت، ده ستم کرده گریان و گوتم: 'خانمه که م، چه ند رۆژ له مه و پینش په یامى کوریکم پى گه یاندى، گوتم نهو توى خوش ده وئى و نه وه له تاوت خه ریکه بمرئ. توش خۆت لى قه لس کردم. ئیستا نهو کوربه چه ند رۆژه له جیدا که وتوو و له تاوى خه ریکه گیانم دهر ده چی.' کچه که نه وه ی بیست، به زه یی پیتدا هاته وه و سوژى بۆت بزووت، پرسى: 'نهو گه نجه له کوئیه؟' گوتم کورپى منه. ماوه یه ک له مه و پینش توى له په نجه ره وه دیوه. عاشقى تو بووه و خوشه ویستى توى چوو ته دل وه. له تاوت نه خوش که وتوو. نهو رۆژه ش که ئاوا تووره بووى، چووم بۆم گنپراوه، ئیدى نه خوشیه که ی نه وه نده ی دى زیادى کردوو و ئیستا نه وه ده مرئ.' که نیشکه که که نه وه ی بیست، رهنگى تیک چوو، گوتی: 'یانى نه وه له تاوى من ئاواى لى هاتوو؟' گوتم: 'به لئى.' گوتی: 'بچۆ بۆ لای نهو کوربه و سللاوى منى پى بگه یینه و پینشى بلنی رۆژى هه ینى ماوه یه ک پینش نویتز بینه ئیره. نه وه نه من راده سپیزم دهر گای لى هه لگرن و بینه ژوروى با ماوه یه ک پیکه وه دانیشین.'

" 'که نهو هه واله خوشه م بیست، نه خوشى و بیهیزی وا لیم دور که وته وه ده تگوت قه ت نه خوشیش نه بووم. ئیدى پیریژنه که م خه لات کرد و نه دامان و ده ور به ره که مم به خوشى منه وه شادییان کرت، هه تا رۆژى هه ینى هه ر به شادى و خوشى رامان بوارد.

پیریژن وه دهر که وت. دیسان له نه خوشیه که مى پرسى. نه من گوتم شکوو باشم. هه ستام جل و به رگی گرانباى و ریک و پینکم له به ر کرد و چاوه رینی کاتى دیاریکراو بووم. پیریژن گوتی: 'هه سته برۆ بۆ گه رماو سه رت بتاشه و با نهو بیهیزی و نه خوشیه ت له له شدا نه مینئى.' گوتم: 'قسه یه کى جوانه، به لام له پینشدا سه رم ده تاشم، دواى ده چمه گه رماو.'

" 'ئیدى به خزمه تکاره که م گوت: 'ده لاکیکى ژیر و که م قسه م بۆ بینه با به زور بلنى بیزارم نه کا.' خزمه تکاره رۆیشت و نهو ده لاکه ی بۆ هیتام. که هات سللاوى کرد.

سلاوه کهم ئەستاندەوہ. گوئی: 'خودای تاک و بی هاوتا و زانا خەم و دەرد و پەژارەت لی دوور خاتەوہ.' گوتم: 'خودا لە زارت بېروانی.' دواى ئەوہ گوئی: 'سپاس بۆ خودا که توی لە نهخۆشی ڕزگار کرد. ئیستا پیم بلی به تەمای سەرت بتاشی یان کەلەشاخ بگری که لە ئیبنی عەباس دەگێرنەوہ: 'هەر کەس ڕۆژی هەینی مووی لەشی کورت کاتەوہ، خودا حەفتا دەرد و نهخۆشی لی دوور دەخاتەوہ.^۱ دیسان هەر لەو دەگێرنەوہ: 'هەرکەس ڕۆژی هەینی کەلەشاخ بگری، قەت سۆمای چاوی کەم نابیتەوہ.^۲ گوتم: 'قسەى زیادى مهکه، زوو هەستە سەرم بۆ بتاشە.' هەستا بوخچەیهکی لە هەمانەکەى دەرھینا. بوخچەکەى کردەوہ. ئوستورلابیکی^۳ دەرھینا و حەوت لەوحى ئوستورلابى به دەستەوہ گرت و لە هەر چوار لای مالەکە ڕوو بە ڕۆژ ڕاوەستا. ماوہیهکی باش لە ئاسمانى ڕوانى و گوئی: 'سەرورەم، بزانه ئەورۆ ڕۆژی هەینی. دەى مانگی سەفەرى سالى ۴۶۲ى کۆچییە. 'جوانترین دروود و سلاو بۆ کۆچکەرەکەى'^۴ و بەختەکەى هەر وەک لە زانستزمتیر بۆم دەرکەوتووە. ئەستیرەى بارامە که حەوت پلە و شەش خولەک ڕەد بووہ و دەکەوێتە ڕینکی ئەستیرەى زاوہ.^۵ تەواوی ئەوانە دیاردەى ئەوہن که سەرتاشین کاریکی بە فەر و پیرۆزە، هەر وەها باس لەوہش دەکەن که دەرھەوئى لەگەل کەسیکی گەرەدا بەختەوہر بن. چۆنیەتیەکەبیت پى نالیم.' گوتم: 'بە راستى جاپزت کردم و میشکمت خوارد. ئەمن جگە لە سەرتاشین هیچ کاریکی دیکەم لیت نەویستووە. هەستە سەرم بۆ بتاشە و لە سەرى مەرۆ.' گوئی: 'بە خودا ئەگەر تۆ بزانی من دەلیم چی، شتەکەت بۆ ڕوون بێتەوہ، گویم لی ڕادەگری و چۆنى بلیم وا دەکەى. بەرژەوہندى تۆش لەوہدایە سپاسى خودا بکەى و دزایەتى من نەکەى، چونکە من چاکەى تۆم دەوئى و ئامۆزگاریت دەکەم و سالیکی تەواویش هیچ مووچەم لیت ناوئى.' که ئەو قسانەم بیست گوتم: 'ئەورۆ ڕزگام نابن بە دەستەوہ.'^۶

لێرەدا بوو، ماوہى چیرۆكى ئەمشەویش کوتایى پى هات و شەهرزاد درێژەى چیرۆکەکەى هەلگرت بۆ شەوێکی دیکە.

^۱. من قصر شعره يوم الجمعة صرف الله عنه سبعين داء.

^۲. من احتجم يوم الجمعة لايمان ذهاب البصر.

^۳. ئوستورلاب: شتیکی ئەستیرەناس و شت چاوی پى لە ئاسمان و ئەستیرە دەکەن.

^۴. على هاجرها افضل الصلوات و التحية.

^۵. زاوہ: ئەستیرەى عەتارد.

که شهوی بیست و نۆبەم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، لاوهکه گوتی: 'من پیم گوت تو ناخری دهمکوژی به و ههموه قسهیه. دهلاک گوتی: 'گه وره، من هینده کهم قسه م که خه لک پیم ده لئین: نه دوین. براکانی دیکه م هه ریه که ی شستیکیان بی ده لئین. به برا گه وره که م ده لئین: 'به قبووق،' به برای دووهم ده لئین: 'هه دار،' به برای سییه م ده لئین: 'بلقه بلق،' به چواره م 'هاته رانپاته ران بیژ' و به پینجه م ده لئین: 'ده ده' و شه شه م ده لئین: 'شه قلی په قلی' و حه وته مین براش که بوخوم، پیم ده لئین: 'نه دوین.'

" 'کاتیک دهلاک هه ر بی دهنگ نه بوو، هه ستم کرد خه ریکه دیق بکه م. به خزمه تکاره که م گوت: 'چاره که دیناریکی دهیه با بروا. نامه وی سهرم بتاشم.'

" 'دهلاک گوتی: 'گه وره م، نه وه ده لئینی چی؟ شتی وا چون ده بی؟ نه من چون به بی نه وه ی کاریک بکه م، پاره وهرده گرم؟ خزمه تی تو فه رزه بو من. نه گه ر هه یچ پاداشتیکیش وهرنه گرم قه ی ناکا. توش نه گه ر پیزی من نه گری، من ده زانم تو کئی و قه درت ده گرم. بابت، په حمه تی خودای لی بی، زوری چاکه له گه ل من کردووه. پیاوینکی زور ده ست و دلکراوه بوو. پوژیکیان ناردی له دوام. چووم بو لای. کومه لئیکی له لا بوو. پینی گوتم: 'که له شاخیکم بگه ر.' نوستورلابم ده رهینا و به رزایی خورم گرت. سه بیرم کرد کاتیک به ده فه ره و که له شاخ گرتن باش نییه. پیم راگه یاند. قسه که می قه بوول کرد و سپاسیسی کردم. راوه ستا هه تا کاتیک به فه ر هات و دزایه تیمی نه کرد. نه و کومه له ش ده ستخوشییان لی کردم. بابت به په حمه ت بی بو که له شاخگرتنیک سه د دیناری دامی.'

" 'گوتم: 'خودا لئینی خو ش نه بی و نا شنای وه ک توی هه بوو.' دهلاک پیکه نی و گوتی: 'سو بانه للا، من تو م زور بی ژیر بوو. وا دیاره نه خو شی، ناوه زی له که له تدا نه هه شتووه. نازانم تو بو به په له ی؟ خو بوخوت ده زانی بابت به بی پرس و راویژی من هه یچ کاریکی نه ده کرد، قه دیمیان گوتوویانه: 'راویژین کراو جیی باوه ره.'^۱ له من زانا و وریا و باوه رپیکراوترت وه گیر ناکه وی. بوخوم پیم سه بیره من راوه ستاوم خزمه ت ده که م و نا ره حه تیش نابم، که چی تو لیم تووره ده بی. به لام من دلم لیت نایه شی، چونکه باوکت چاکه ی زوری له گه ل کردووم.' گوتم: 'به خودا تو زورت نا ره حه ت کردم، چونکه له خورا زور دریزدادپی ده که ی، نه وه له کاتیکدا من هه ر ویستم سهرم بتاشی و بووی.'

" 'ئیدی قه لس بووم و ویستم هه ستم و سه ریشم نه تاشم. گوتی: 'تازه زانیم لیم

^۱. المستشار مؤتمن.

نارهه تی و دلت ئیشاوه. قهیناكا، چونكه دهزانم تو كهوچی و هیشتا مندالی. له میژ نییه
توم له باوهش دهکرد و دهمبردی بۆ قوتابخانه. ئیدی سویندم دا و گوتم: 'تو ئه و خودایه
لیم كه ری با وه دواى كارى خوم كهوم.' له داخان جله كانى بهرم دادپى. كه ئاواى دى،
دهستى دا گويزانه كهى و به ههسانه كهيدا هینا، خهريك بوو گیانم دههچن. ئه و جار هاته
پیشى و كه میكى له سهرم تاشى. ئینجا دهستى راگرت و گوتى: 'كهورهه، پهله كارى
شهیتانه.' پهله مه كه كه رۆژگار جارئ زورى به بهروهه ماوه.

" 'دواى ئه وه گوتى: 'كهورهه، پینم وایه نازانى پله و پایه ی من چهنده! من شایانى
هاونشینى له گهل پاشا و میر و وهزیر و مه لایانم. شاعیر له په سنى مندا ده لئ:

پیشه كه ی من كارى كه م كه سانه
پیت وا نه بنى كارى كى ئاسانه
كه من تیخ دینم به سهر سه ريكدا
سه رى كه وریكه له بهر ده ستمدا

" 'گوتم: 'به سه قسه ی قۆر مه كه، ئه مپۆ شیتت كردم.' گوتى: 'هه ر ده لئى به په له ی.'
گوتم: 'ئه رى، ئه رى، ئه رى.' گوتى: 'له سه رخۆ به، په له كارى شهیتانه و په شیمانى
به دواوه یه. پینغه مبه ر سلأوى لئ بئ فه رموو یه تى: 'باشترین كار ئه و كار هیه به هیمنى
بكرئ.' ١ به خودا من سه رم له وه موو په له په له یه ی تو سوور ماوه. ده بن هوى ئه و
په له یه م پین بلئى، هاتوو بۆ تو باش نه بن. هیشتا سئ سه عاتى ته واوى ماوه بۆ نوێژ.
توو په بوو، گويزانى فرئ دا و دهستى دا ئوستور لابه كه ی و پرو به رۆژ پاوه ستا.
ماوه یه كى چاو لئ كرد و گوتى: 'سئ سه عاتى ته واوى ماوه بۆ نوێژ.' تكام لئ كرد بیدهنگ
بئ. دیسان دهستى دا گويزانه كه و وهك جارى یه كه م كه میكى به ههسانه كه دا هینا و به
قسه كردنه وه هاته پیشى، كه میكى دیکه ی له سهرم تاشى و گوتى: 'من له وه په له یه ی تو
نیگه رانم، به قازانجى خۆته من له وه كارهت ئاگادار كردباوه. بابیشت منى له كاره كانى
ئاگادار دهكرده وه.'

" 'ئه من كه زانیم تازه پرگارم نابئ له دهستى، له دلى خومدا گوتم: 'كاتى نوێژ نيزیک
بووه ته وه، ئه گه ر پیش هاتنه ده رى خه لکه كه خوم نه گه یه نمه ئه وئ، تازه دواینیوه رۆ پئى
چوونه مالى خوشه و یسته كه م نابئ. ئیدی له به رى پارامه وه و گوتم: 'بیكه بۆ خاترى خودا
بیدهنگ به و ته واوى كه. له مالى هاوړیبه كم بانگه یشت كراوم.'

" 'كه باسى میوانى هاته گۆر، گوتى: 'باش بوو باسست كرد، ئه وه من كومه لیک له

١. خیر الامور ما كان فيه تأن.

هاورپڙيڪانم بانگهڻيشت ڪردووه، تازه بيرم ڪهوتوهه ڪه هيچيشم بؤ ٿه و ميوانيه ساز نه ڪردووه. ڪه جاله تيان دهيم. 'گوتم: 'ڪه مي ٿهوت نهين، من بؤخوم ميوانم، له مالي ٿيمه هر شتيڪيان ساز ڪردي، دهتهدمي بييهوه بؤ ميوانهڪانت. تو زو ڪارهڪه مي من راپه پڙينه. 'گوتي: 'خودا پاداشت داتهوه؛ چيتان بؤ ميوانهڪاني من ساز ڪردووه؟' گوتم: 'پنج دهفر خواردنه، ده جووجهي سوورڪراوه و ڪاوري بڙاومان ههيه. 'گوتي: 'بلي ٿامادهي ڪن، با بجم به چاوي خوم بيبييم. 'گوتم: 'هه موويان ساز ڪردووه، دلٽ توقي. 'گوتي: 'بادهشم دهوي. 'گوتم: 'بادهشيان هيتاوه. 'گوتي: 'گهرهه، جگه له عوود هيچ نه ماوه. 'فهرمانم دا، مجريه ڪيان ۱ هيتا ڪه عوود و عهنبهر و ميسڪي تيدا بوو و باي پهجا دينار بوون. ٿه جار گويزانهڪهي دانا و دانه دانه عوود و عهنبهر و ميسڪهڪاني له مجريهڪه دههيتان و ٿهويه روهيهري ڪردن. چاو لي ڪردن و لهوي خستهوه. ٿيدي من تهواو له ڙيان بيزار بيوم، هر ٿه وهنده بوو شيت نه ده بووم. گوتم: 'بيڪه بؤ خاتري پيغه مبهه! وهره سهرم بتاشه و تهواوي ڪه. ٿيدي هات ڪه ميڪي ديڪهي تاشي و پشتي راست ڪردهوه و گوتي: 'نازانم سپاسي چاڪيهڪاني تو بڪه ميان هي باوڪت، چونڪه من ٿه مڙو له سايهي گهرهيهي تووه له ٿاست ميوانهڪانم سهربلندم و ميوانهڪانيشم خوشحال دهين. ٿه گهر دهتهوي ميوانهڪانم بناسي: زهيتون گهرماوي و سهليع تونتاب و عوهڪهلي سهوزيفروش و عيڪريشههي دووڪاندار و هميد زهبال و عهڪاروشي ڪورتاندررون. ٿه وانه ههريهڪهي به جورنيڪ بهنديڙن و سهما دهڪن. پيم خوش نيهي زوري له سهه برؤم و باسي ليهاتووييهڪانيان بڪه، بهلام هر نهختيڪيان باس دهڪم. گهرماوي پياويڪي ويژهوانه. ٿه شيعرهشي خويندهوه: ٿه گهر نهچمه لاي ٿه ڪيڙه، ٿه ديتي مالي ٿيمه. ٢ بهلام زهبال پياويڪي له سهرخو و ٿارامه، سهما دهڪا و دهلي: ٿه وانهي له لاي خيزانم ههيه له سندووقدا نيهه. ٣

" ' ' ' هر ڪام له هاورپڙيڪانم تاييه تمهنديهڪي جوانيان ههيه ڪه لهواني ديڪه دا نيهه. ٿه گهر تو بيي بؤ لاي هاورپڙيڪاني من و نهچي بؤ لاي هاورپڙيڪاني خوت، زور خوشترت بؤ دهگوزهرئ. تو تازه له نهخوشي ههستايويهوه و دهترسم لهنيو هاورپڙيڪانتدا دهنڪيڪي زوربليتان تيدا بي و ميشڪي سههت بهري. ٿه وهندهي دي نارحههتت ڪا. وا چاڪه بيي بؤ لاي ٿيمه و ٿه ڪوپهه ٿيمه به دهرفهت بزاني و ڪه لڪ له قسه و بهزم و خوشي ٿيمه وهرگري. هر وهڪ شاعير دهلي:

هر خوشبهيهڪت بؤ هاته پيش، به دهرفهتي بزانه

۱. مجري: سندووقی زور چڪوله.

۲. ان لم اذهب اليها تجئني [الي] بيتي.

۳. الخبز عند زوجتي ما صار في صندوق.

لاى ھېچ كەسنىڭ روون نىيە دواپۇزى ئەو جىھانە

'' 'من ھىندەم بۇ ھەستابوو لە داخان پىنكەنيم و گوتم: 'تۇ زوو كارەكەي من تەواو كە با بېرۇم، ئەتۇش بېرۇ بە لاي ميوانەكانتەو ھە چاوەرپىتن.' گوتى: 'من دەلېم تۇ لەگەل ھاوپىكانى من ئاشنا بى، چونكە دەزانم جارپىكان بېنى، ئىتر ناتوانى لىيان جيا بېيەو ھە. گوتم: 'جېي خۇيەتى، جارپىك ھاوپىكانى تۇش بانگھىشت دەكەم. بەلام ئەمرۇ دەچم بۇ لاي ھاوپىكانى خۇم.' گوتى: 'باشە، ئىستا كە تۇ ھەر ناھىي، راوھستە من ئەو خواردن و شتەي تۇ گەورەيىت كردو ھە و پىت بەخشىوم، بەرمەو ھە بۇ مالى خۇمان با ميوانەكانم چاوەرپى نەبن و نانەكەيان بخۇن. بۇخۇم دېمەو ھە و بۇ ھەر كوئى بچى لەگەلت دېم.' گوتم: 'تۇ بچو ھە لاي ميوانەكانت و خەرىكى قسە و باسى خۇتان بن. لە منىش گەپى، دەچم بۇ لاي ميوانەكانى خۇم.' گوتى: 'من ناھىلم تۇ بە تەنيا بچى، تۇ لە ھەموو جىيەك پىويستىت بە راوپىزكارپىكى زانا دەبى و كەسىشت لە من زانا و دلسوزتر دەست ناكەوئى.' گوتم: 'دەچمە جىگايەك كە بۇ ئەو نايى كەسى دىكە لەگەل خۇم بەرم.' گوتى: 'پىم وا نىيە قەرارت لەگەل ژن و شت دانابى، دەنا بۇ شوپىنكى ئاوا من لە ھەموو كەس باشترم، ھەلبەت لەو ھەترسم بچىيە لاي ژنىك و شوپىنەكە باش نەبى و مەترسى كوشتى تۇ لە گورپىدا بى. ئىزە شارى بەغدايە و زورى لەو فروقتىلانە لە بن سەر دايە. لەو شارەدا ھەموو كەس ھەموو كارپىكى پىن ناكەرى.' گوتم: 'ئەرى شىخى بەدەفەر، ئەو قسانە چىيە دەيانكەي؟' ئىدى كە زانى زور نارەحەتم، ماو ھەك بىدەنگ بوو ھەتا سەرم تەواو بوو.

'' 'ئەو جار گوتم: 'ئەو خواردننەت ھەلگەرە و بېرۇو بۇ لاي ھاوپىكانت. من لىزە دادەنىشم چاوەرپى تۇ دەبم ھەتا دەگەپىيەو ھە و پىنكەو ھەچىن بۇ شوپىنى دىدارەكەمان.' گوتى: 'ئەو تۇ دەتەوئى من فرىو دەي و بۇخۇت بچى بۇ ئەو شوپىنە و خۇت بە ھىلاك دەيت.' ئىدى سىوئىدى دام كە لە جىگەي خۇم نەبزوم ھەتا دىتەو ھە و پىنكەو ھەچىن و ئاگادارى ئاكامى كارەكەم بى. گوتم: 'باشە، ئەو ھە دادەنىشم، بەلام زورت پىن نەچى.'

'' 'خواردەمەنى و شەراب و عوود و شتەكەي ھەلگرت و رۆيشت. شتەكانى دابوو بە كۆلكىشىك و نارەبوونىيەو ھە بۇ مالى و بۇخۇي بە دزىيەو ھە خۇي مات دابوو. كە ئەو رۆيشت، منىش بە تەنيا چووم بۇ مالى قازى.

'' 'دەللاك بە دواي مەو ھە بىوو. منىش ئاگام لىنى نەبوو ھە و پىم نەزانىو ھە. كە دېتم دەركى مالى قازى كراو ھە، يەكراست چوومە ژوورئى. لەو كاتەشدا قازى كە لە مزگەوت دەگەپىتەو ھە، دىتە ژوورئى و دەركاكە دادەخا. ئەو دەللاكە گەوادەش لە ھەوشە دەبى و خۇي مەلاس دەدا.

” به ریکهوت ئه و رۆژه به کیک له کهنیزهکانی قازی کاریکی ناره‌وای لی به‌سه‌ر دی و قازی بیرازی ده‌کا. ۱. که کهنیزه‌که هاتوهاواری لی هه‌لده‌ستی و ده‌گری و ده‌پاریته‌وه. ده‌للاکیش پینی وا ده‌بێ، ئه‌وه له من ده‌دن و هاوارهاواری منه. ئیدی له‌ه‌شارگه‌ دیته‌ ده‌ری ده‌ست ده‌کا به‌ هاتوهاوار و قیزه‌قیژ و له‌خودان. جله‌کانی به‌ری داده‌دری و ده‌چیته‌ به‌ر ده‌رگا و داوای یارمه‌تی ده‌کا. خه‌لکی گه‌ره‌ک تیده‌گه‌یینی. پاشان هه‌ل‌دیته‌وه، مالی نیمه‌ش ناگادار ده‌کاته‌وه. به‌و جو‌ره‌ کویله و کهنیزه‌کانی خۆم و ده‌رودراوسی به‌ دوا‌ی خۆیدا دینێ بۆ مالی قازی. ئه‌و هه‌موو خه‌لکه و خه‌لکی گه‌ره‌کی خۆیان له‌ به‌رده‌رکی مالی قازی کۆ ده‌کاته‌وه و هاوار ده‌کا: 'ئه‌ی هاوار فریا که‌ون ئا‌گاکه‌یان کوشتم.' قازی به‌ شله‌ژاوی هاته‌ ده‌ری و کاتیک ئه‌و خه‌لکه‌ی دی پۆل‌پۆل له‌ ده‌رکی ئه‌وان پاره‌ستان. پرسسی: 'ئه‌وه چی بو‌وه؟' کویله‌کانی من گو‌تیان: 'تۆ گه‌وره‌ی ئیمه‌ت کوشتو‌وه؟' قازی پرسسی: 'گه‌وره‌ی ئیوه‌ کێیه؟ به‌ چ تاوانیک ده‌بێ کوشتیتم؟' ”

لێره‌دا بوو، ماوه‌ی چیرۆکی ئه‌مشه‌ویش کۆتایی پێ هات و شه‌هرزاد درێژه‌ی چیرۆکه‌که‌ی هه‌لگرت بۆ شه‌ویکی دیکه‌.

. بیراز کردن: ته‌مبێ کردن.

که شهوی سپهه هاتهوه

گوئی: "خاوهنشکو، 'قازی به کۆیلهکانی گوت: 'به چ تاوانیک دهبی کوشتیتیم؟ نهو دهللاکه بۆ ئاوا دهکا؟ بۆ جلهکانی خۆی دادپوه؟ چ بووه پیم بلین؟"

" 'دهللاک گوئی: 'تۆ خهریک بووی به قامچی له ئاگاگهت ددها، گویم له هاوارهاواری بوو. 'قازی گوئی: 'باشه چی کردووه؟ و کئ هیناوییهته مائی من؟ و لهوئ چ دهکا؟' دهللاک گوئی: 'دهتهوئ به دريژکردنهوهی باسهکه خۆت له خوینی ئه و بدزییهوه! من ههموو شتیک باش دهزانم، ئه و دلی به کچهکهی توهیه و کچهی تۆش ئهوی خۆش دهوئ. که ئه و هاته مالهکهی توه، به کۆیلهکانت گوت، لئی دهن. ئیستا یان دهبی خهلیفه بیته قازی له نیوانماندا یان ئهوه بۆخۆت گهورهکهی ئیمه بیته دهری و نازادی که. دهنا ئیمه دهپژیننه مالهکهت و دهیهینینه دهری."

" 'قازی له لای خهلکهکه تریق بووهوه و به دهللاکهکهی گوت: 'نهگه تۆ راست دهکهی، وهره بچۆ ژووری و بیهینه دهری. 'من ریم نهبوو هه لیم. ناچار یهغدانیک لهوئ بوو، چوومه یهغدانهکهوه و خۆم شاردهوه. دهللاک پووی له ههچ کوئ نهکرد راست هاته دیوهکهی منی لئ بووم. که هاته ژووری چاویکی له راست و چهپی خۆی کرد جگه له یهغدانیک ههچی دیکه لئ نهبوو. له رپوه دهستی دا یهغدانهکه و لهسهر شانی دانا. من پووحم دهچوو. ناچار دهکی یهغدانهکهم هه لگرت و خۆم فریدا خواری و لاقم له جی چوو. به شهلهشهله لاتم."

" 'که گهیشتمه بهردهرگا، پۆل پۆل خه لک لهوئ پاوهستابوون. من له ترسان و له شهрман نهدهزانی چ بکه. مستیکم زیڕ له گیرفانم دههیتا و به نیو خه لکهکه دا بلاوم کردهوه و هه لاتم. ئهوانم سه رقال کرد و بۆخۆم به کۆلان و شه قامی بهغدادا هه لاتم. دهشچومه هه ر کوئییهک، ئه و دهللاکه لهوئ بوو و هاواری دهکرد: 'ئهی هاوار! به ته ما بوون گهورهکهم بکوژن. سپاس بۆ خودا به سه ریاندا زال بووم و گهورهکهم له دهستیان رزگار کرد. 'به منیشی دهگوت: 'گهوره، چاکیش هه لاتی. ئه و په ندانهی بهسه رت هاتن، هی بیتهرنامهیی خۆت بوو. نهگه ر خودای نه کرده منت له گه ل نه بایه م و له و دۆخه پرزگارم نه کردبای، نهگه ری زۆر بوو قوتار نه بای و هه ر وا به ئاسانی تیدا چووبای. له خودا بپارپوه هه میشه منت بۆ راوهستاو کات. هه تا هه میشه له جهنگه ی ئاوادا فریات کهوم، ئه و کاره قۆرانهی تۆ منیان کوشتووه. تۆ دهتهویست به ته نیا بچی. به لام قهیناکا، ههچت بی نالیم و لیت خۆش دهیم. چونکه هه رزه کاری و نهزموونت نییه و گهوجی. 'پیم گوت: 'نه و دهردهی بهسه ر منت هیتا بۆ حهوت پشتم بهسمه، ئیستا بۆ وه دوام کهوتووی؟' ههچی

نهگوت، بهلام له هه موو کولان و گه ره کینک به دوامه وه بوو.

" 'که زانیم له کۆلم نابیته وه، په نام برده بهر خاوهنی دووکانیک. خاوهنی دووکانه که نهنگی دا و لینی تووره بوو. ده ری کرد. له کونجیکی دووکانه که مات دانیشتبووم و ده مگوت ئه و ده لاکه له کۆلم نابیته وه و دهستم لئ هه لئاگرئ. ناچار له پیره هه ستام چووم شایه دم کۆ کرده وه و وه سبیه تم نووسی و ئه و ماله ی هه مبوو، ئه وه ی به شی نه و روبه ره که م بوو ئه وه دامنی، چکۆله کانم به گه وه ره کان سپارد. ئه وه ی دیکه له مال و زهوی و زار و باخ و هه رچی هه مبوو فرۆشتتم. له به غدا وه ده ر که وتم تا له ده ست ئه و جاکه شه پرگارم بئ. به یینیکه لیزه م. خه ریک بوو توژیک مینشکم ده حه ساوه، که چی ئه وه نه مره هاتمه ئیزه سه یرم کرد ئه و نا حالیه له لای سه ره وه دانیشتووه. ئیدی ناتوانم لیزه نانیشم. دلم نا حه سیته وه، لاقی منی شکاندووه و بیره وه ری خۆشم لینی نییه و به دیتنی نار هه حه ت ده یم."

" 'که ئه و لاوه قسه کانی ته واو بوو، پزیشته. ئیدی ئیمه له ده لاکه که مان پرسی: 'ئه و که نه چه راستی ده کرد یان درۆ؟' ده لاک گوتی: 'من ئه و هه موو چاکه یه م له گه ل ئه و کرد، که چی ئه و پنی نازانی. ئه گه ر من نه بایه م، ئه و تیدا ده چوو. جگه له منیش که س ئه وی رزگار نه کرد. هه زار جار شوکری خودا وا هه ر به قاچشکان رزگاری بوو و نه یانکوشته. ئه گه ر من خۆه لقوتین بام، چاکه ی ئاوام له گه ل ئه و نه ده کرد. ئیستا شتیکتان بۆ ده گێرمه وه بو ئه وه ی بزانی که من زۆربلئ و خۆه لقوتین نیم. براکانی من زۆربلین. با چیرۆکی شیخی نه دوین و براکانیتان بۆ بگێرمه وه، ئه و ده م ده زانی."

شیخی نه دوین و براکانی

" 'له ده وه ی خیلافه تی مونته سیربیللا له به غدا بووم. خه لیفه فه قیر و هه ژارانی خۆش ده ویست، له گه ل زانایان و بیاوچاکان ده ژیا. به ریکه وت پوژیک رقی له ده که س له نانیشتوانی به غدا هه ستا و به والی به غدا ی گوت: 'سواری به له میکیان که. ئه من که له رینگادا تووشیان بووم، گوتم: 'به خودا ئه وانه له خۆرا کۆ نه بوونه وه، دیاره به ته مای میوانیه کن، له وی خه ریکی عه یش و توش و خۆشگوزه رانی بن. وا چاکه له گه لیان بیم به هاوړئ.' ئه منیش له گه ل ئه وان سواری به له مه که بووم. بیاوه کانی والی کۆت و زنجیریان له ملی ئه وان کرد و پاشان له ملی منیشیان کرد. ئه من هه چم نه گوت، له بهر جوامیری و که م قسه یم نه مو یست هه چ بلیم."

" 'ئیدی هه مو مانیان برده لای خه لیفه. خه لیفه فه رمانی کوشتنی ئه و ده که سه ی دا. بکوژ هه ر ده یانی کوشته. خه لیفه که منی دیت، به بکوژی گوت: 'بۆ هه موویانت نه کوشته؟'

بکوژ گوتی: 'هەر ده یانم کوشت.' خەلیفە فەرمانی دا کۆژراوەکان بژمێرن، بژاردیان دە کەس بوون. ئەو جار پووی لە من کرد و گوتی: 'ئەو بۆ هیچت نەگوت؟ و چۆنە لە گەل تاوانباراندای؟' گوتم: 'خەلیفە، من شیخی نەدوینم و ژیری و بێدەنگییەکم دەنگی داوہتەوہ. پیشەیی من دەللاکییە. دوینی بەیانی کە ئەو دە کەسەم دی سواری بەلەم ببوون. پیم وا بوو بۆ میوانی دەچن. لەگەڵیان سوار بووم. ماوہیەکی پێ چوو، دیتم ئەوان تاوانبارن. کە فەرمانبەرە کە زنجیری لە ملیان کرد، لە ملی منیشی کرد. پیم جوان نەبوو هیچ بلیم. هەتا هیتایانین بۆ ئێرە و خەلیفە فەرمانی کوشتنی دە کەسی دا. من لە بەر دەمی شمشیردا بووم خۆم پیشانی خەلیفە دا. خەلیفە ئەوہ کاریکی جوامیزانە نەبوو کە هیچم نەگوت و خۆم کردە شەریکی ئەو تاوانبارانە؟ ئەوہ من هەمیشە لەو جۆرە پیاوہتی و چاکانە دەکەم.

" 'خەلیفە کە ئەو قسانەیی منی گوتی لێ بوو زانی من کە سیکی جوامیر و کەم قسەم و قەت درێژدادپی ناکەم. ئیدی وەک ئەو گەنجەیی بیر نەکردوہ کە پێی وایە من زۆر بلیم. ئەوہ بە خێر ئەوم لە مەترسی رزگار کردوہ. ئینجا خەلیفە پرسسی: 'براکانیشت وەک تۆ کەم قسە و زانا و تیگەیشتوون؟' گوتم: 'مەعازەللا، ئەوان قەت وەک من نین. خەلیفە، تۆ ئابرووی منت برد؛ منت لە پیزی ئەوان دانا. هەر کام لەوان لە بەر خویریتی و زۆربلنی بەلایەکیان بەسەر هاتوہ: یەک شەلە، یەک خواری، یەکی دی گیرە، یەکی دیکە کویرە، بڕایەکی دیکەم هەردووک گوتی و لووتی بڕاوە و یەکی تریش هەردووک لێویان کەت کردوہ. نامەوی زۆری لە سەر بڕۆم. مەبەستم ئەوہیە تۆ تیگەیینم کە من لە براکانی دیکەم ئازا و زانا و جوامیرترم. هەر کام بەسەرھاتیکیان هەبە کە بووتە هۆی پۆژپەشی ئەو. ئەگەر پیت خۆش بێ، دانەدانە دەیان گیرمەوہ.

بەسەرھاتی شەلەکە

" 'برا شەلەکەم لە بەغدا دووکانی بەرگدروونی هەبوو. دووکانەکەیی لە پیاوینکی دەوڵەمەند بە کرێ گرتبوو. مالی ئەو کابرایە پووبەپووی دووکانەکە بوو. پۆژیک براکەم لە دووکان خەریکی کار بوو کە سەری هەلێنا سەیری کرد ئەوہ ژنیک سەری هیناوەتە دەری چاوەچاوەکا.

" 'براکەم کە ئەوی بینی، دەستی نەچووہ کار و هەتا شەو بینکار دانیشت و چاویکی هەر لەو شوینە بوو. پۆژی دوایی بەیانی زوو چوو دووکانی کردوہ و دەستبەکار بوو. کاری دەرزیکاری دەکرد و چاویکیشی هەر لەو دیوہ بوو، بەشکوو ئەو ژنە دیسان سەریک بکیشیتە دەری. ئیدی هەتا شەو بایی درەمیکی کار نەکرد. هەر چاوەچاوی بوو. هەتا پۆژیک خاوەن دووکانەکە قوماشیکی بۆ هینا و گوتی: «ئەوہم بۆ بېرە و بۆم بدروو.»

براکه م زوری پښ خوڅش بوو. سپاسی کرد و هه تا شهو هه ر خه ریکی برین و درونی بوو. که ته او بوو، خاوه نماله که پرسپاری هه قده سته که ی کرد. براکه م گوتی: 'شایانی نیه و من چون پاره له تو وهرده گرم.' نه وه له کاتیکدا بوو براکه م برسی بوو و دره میکیشی له عالدا نه بوو. سئ پوژی پښ چوو، هه تا جل و به رگه کانی خاوه نماله که ی ته او کرد و بوی برده وه. ژنه میزده که ی ناگادار کرده وه که به رگدرو وه که به ینیکه هه ر چاوی له سهر منه. نیدی پیکه وه گوتیان وا چاکه نیمه ش گالته ی پښ بکه ین. هه رچی قوماشی هه مانه، ده یده ین با بیدروئ، خو پاره ش وهرناگرئ. کاتیک کاره کانیا ن ته او وه بوو، فیلیکیان له براکه م کرد. که نیزیکیان دایه شهو له گه لی بی. نه و شه وه ی ده یانو یست که نیزه که ی بو بنیزن، پښان گوت: 'وا چاکه نه مشه و له و ناشه دا بخه وی.' براکه م وای زانی مه به سستیکی باشیان هه یه. نیدی به تنیا له ناشه که دا خه وت. شهو له نیوه لای دابوو که ناشه وانه که هات و سه یری کرد که سینک له وئ خه وتووه، له جیاتی گایه که ی نیری ناشه که ی خسته ملی نه وه وه. لای به یانی که میزدی ژنه که هات، دیتی نه وه ناشه وان ناشه که ی به وه ستای درومان ده گپری و جارجار به قامچیش لئی ده دا. ئیدی میزدی ژنه که گه پاره و کاتیک تاو هه لات که نیزه که هاته ناشه که و نه وی پزگار کرد و گوتی: 'من و خانم زورمان پښ ناخوش بوو که بیستمان ناوات لئ به سهر هاتووه.' نه و فه قیره نه وه نده یان به ده وری ته وه ره ی ناشه که دا سووراند بووه وه، توانایی وه لامدانه وه شی نه بوو.

" 'که براکه م هاته وه مالی خوئی، نه و کابرایه ی که نیزه که ی لئ ماره کردبوو، چوو سلاو و پیروزیایی لئ کرد، گوتی: 'پیروزی بی ماچ و موچ و نامیزی بووک.' براکه م گوتی: 'خوا له دروزن خوش نه بی. هاتووی بمبه یه وه له ناشم خه نه وه.' کابرا گوتی: 'نه و قسانه چین؟ بلئ بزانه چی بووه؟' براکه م شته که ی بو گپراوه. کابرا گوتی: 'نه وه نه سستیره ی تو و نه و ژنه یه کی نه گرتووه ته وه. به لام نه گه ر من پیم خوڅش بی، ده توانم کاریک بکه م نه سستیره ی به ختتان یه ک بگریته وه.' براکه م گوتی: 'ده ی چ فیلیکی دیکه ت له بن سهر دایه؟ من ژنه ناوئ و په شیمان بوومه وه.'

" 'دوای نه وه براکه م هاته وه دوکان و چاوه ری بوو کاریک بی و به شی نانه که ی په یدا بکا. وا بوو خانم ده هویه کی دیکه ی ساز کرد و که نیزه که ی نارده لای وه ستای درومان و گوتی: 'پښی بلئ که من نه و هه مووه م نه و خوڅش ده وئ، نه وه بو ئاورم لئ ناداته وه و رووحی بوم سارد بووه ته وه؟' براکه م چاوی لئ کرد، نه وه خانم له به رپه نجه ره چاوی له وه و پووبه رووی پاره ستاوه و ده گری، ده لئ:

نه هاتنه مه یدانی نه فینداری خه تا نیه

چووندهر لهو مهیدانه شیواو و رهوا نییه

'' 'براکه‌م وه‌لامی نه‌داوه. ژنه هات بۆ لای سویندی بۆ خوارد ناگاداری ئه‌وه نه‌بووه که له ئاشه‌که به‌سه‌ری هاتووه. براکه‌م دیسان فریوی خوارد و ئوگری بووه‌وه. دلی چاک بووه‌وه و قسه‌ی له‌گه‌ل کرد. جارێکی دیکه ژنه سه‌ری کیشا سه‌یری کرد ئه‌وه براکه‌م خه‌ریکی دروومانه، پاش ماوه‌یه‌ک که‌نیزه‌که‌ی نارد و گوتی: 'خانمه‌که‌م ده‌لی که ئه‌مشه‌و میرده‌که‌م ده‌چینه مالی هاو‌پیه‌کی و هه‌تا به‌یانی نایه‌ته‌وه. توش وه‌ره مالی ئیمه و هه‌تا به‌یانی پیکه‌وه خه‌ریکی عه‌یش و توش و به‌زم و خو‌شی ده‌بین.' ژنه و پیاوه که‌له‌کینکیان له‌بن سه‌ردا بوو. به‌لام براکه‌م نه‌یده‌زانی. که بوو به‌ شه‌و، دیسان که‌نیزه‌که‌هاته‌وه و براکه‌می برد بۆ لای خانم. خانم گوتی: 'زۆرم بیر ده‌کردی.' براکه‌شم گوتی: 'له پیش هه‌موو شتی‌کدا ماچیکم ده‌یه.' هینستا قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کردبوو که میزیدی ژنه‌که وه‌ژوور کهوت و براکه‌می گرت. ویستی بیبا بۆ لای دارو‌غه. فه‌قیره ده‌ستی کرده گریان و پارانه‌وه. به‌لام گریان و پارانه‌وه و لالانه‌وه‌ی سوودی نه‌بوو. بریدییه کن دارو‌غه. له‌پیشدا به‌ قامچی ته‌واوی گیانیان شین کرده‌وه. دوايه سواری وشتریان کرد و کۆلان به‌ کۆلان گنپریان و گوتیان هه‌رکه‌س دواي ژنی خه‌لک بکه‌وئ، ئاواي لی ده‌کرئ. له‌و کاته‌دا له وشتر به‌ریبووه‌وه و قاچی شکا. دواي ئه‌وه دارو‌غه له شار ده‌ری کرد. نه‌یده‌زانی بوو له‌کوئ بکا. من رقم هه‌ستا و چووم ده‌ستیم گرت و هینتامه‌وه مالی خۆم هه‌تا ئیستاش خۆراک و پۆشاکي له‌سه‌ر خۆمه.

'' 'خه‌لیفه به‌ قسه‌که‌ی من پیکه‌نی و گوتی: 'ئه‌ی ئافه‌رم.' گوتم: 'من ئه‌و ئافه‌ریمه‌ت لی قه‌بوول ناکه‌م هه‌تا گویم لی رانه‌گری به‌سه‌ره‌اتی ئه‌و پینچ برایه‌ی دیکه‌شمه‌ت بو نه‌گنپمه‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی نه‌فه‌رمووی من قسه‌ی له‌ خۆرا ده‌که‌م و هه‌ر زۆربلیم. خه‌لیفه گوتی: 'به‌سه‌ره‌اتی ئه‌و پینچ برایه‌ی دیکه‌شمه‌ت بگنپه‌وه و ئه‌و دو‌ره‌ش به‌ گوئی ئیمه‌دا بکه.'

به‌سه‌ره‌اتی به‌قبووق

'' 'گوتم: 'خه‌لیفه، به‌ براکه‌ی دیکه‌میان ده‌گوت: 'به‌قبووق.' بۆژیک کاریکی هه‌بوو چووه کۆلانیکه‌وه، پیریژنیک لینی دینه پیشی و ده‌لی: 'کاریک هه‌یه، راوه‌سته پیت ده‌لیم، ئه‌گه‌ر پیت خو‌ش بوو بیکه.' براکه‌م راده‌وه‌ستی. پیریژنه ده‌لی: 'پیت چۆنه ئه‌مشه‌و له مالیکی خو‌ش له‌گه‌ل خانمیکي بووخو‌ش هه‌تا به‌یانی سه‌رخو‌ش له جینگایه‌ی خو‌ش دانیشن و شه‌رابی هه‌وتسه‌اله بخۆنه‌وه و به‌ ماچ و رامووسان و ده‌سته‌ملان هه‌تا به‌یانی پیکه‌وه ئه‌وه‌ی پیتان خو‌ش بن بیکه‌ن؟ ئه‌گه‌ر بیتو لای که‌س باسی نه‌که‌ی، قازانجیکي زۆریشته به

قسمت دهی. ' براکم دهلی: 'دایه پیره، نه وه چوناوچون بوو لهو شارهدا، له نيو نهو هه موو خه لکه دا منت بو نهو کاره هه لپژارد؟ چي منتان به دل بوو؟' پيريزن دهلی: ' پيم نه گوتي زوری لی مه لی. ئیستا دمت گری ده و به دوامدا وهره. '

" ' ئینجا پيريزن كهوته ری و براكشم به ته مای نهو شتانه ی بوی باس كردبوو دواي كهوت. هه تا گه يشته مالیکي گه وره و له قاتیکه وه چوونه قاتیکی دیکه و له دیویکه وه بو نیویکی دیکه. براکم سهیری کرد نه وه چوار دویت دانیشتون. یهك له یهك جوانتر، به جوریک كه براکم پئی وا بوو جوانی ئاوا له دنیا دا نییه، خه ریکی گورانیکوتن و دهف و چهنگلیدان بوون. '

" ' دواي یه كینك له كیزه كان پیاله یهك مه ی خوارده وه و پیاله یه كیشی بو براکم تن كرد. هه ر كه براکم پیاله مه یه كه ی خوارده وه. كچه زلله یه كي له پشت ملی دا. براکم رقی هه ستا و هاته ده ری. '

" ' پيريزن كهوته شوینی، به چاو تئی گه یاند كه بگه ریته وه. براکم گه راوه و دانیشته. هیشتا قسه یه كي نه كردبوو كه كچه ده نکیکی دیکه ی له پشت ملی دا. براکم هه ستا پرواته ده ری كه دیسان پيريزن پئی لی گرت و گوتي: ' كه میکی دیکه ش دان به خوتا بگره، هه تا به ئاوات ده گه ی. ' براکم گوتي: ' نه دان به خومدا ده گرم و نه ده شمه هوی به مرادم بگم. ' پيريزن گوتي: ' هیمن به، کاتیک سه رخوش بی به ئاواته کانت ده گه ی. ' نه و جاریش گه راوه سه ر جینی خوی دانیشته وه. '

" ' كچگل هه موویان هه ستان. پيريزن پئی گوتن: ' روتی كه نه وه و گولوی پیندا كه ن. ' كچگل جله كانیان له بهر داكند و گولویان پیندا هه لپژاند. ئینجا كیزیک كه له هه موویان جوانتر بوو، هاته پیشی و گوتي: ' خودا دلخوشت كا كه دلی ئیمت به هانتت خوشت كرد. نه گه ر بیتو به گفتی خوت بگه ی و به لینه كه ت ببه یه سه ر، به ئاواتی دلی خوت ده گه ی. ' براکم گوتي: ' خانم، من یه كینك له مسكینه كانی توم. ' كیزه گوتي: ' تو بزانه كه من نیازم به كه سینكه، هه ركه س یارمه تیم بدا، به ئاواتی خوی ده گا. '

" ' دواي نه وه كچگل ده ستیان كرد به گورانی و دهف و چهنگلیدان. کاتیک به زمه كه خوش بوو، نهو جار كچه به كه نيزه كه ی گوت: ' تو بچو پیایوی خوت به ره و كولوکوی نامرکینه و بیهینه وه لای من. ' كه نيزه كه براکه می برد و پرویشته. نه یده زانی چی لی ده كا. پيريزنه به دواياندا پرویشته و به براکه می گوت: ' كه میك دان به خوتا بگره تا به ئاوات ده گه ی. هه ر شتیک ماوه، نه ویش نه وه یه چه نه گت ده تاشن. ' براکم گوتي: ' نه ی چی جوابی خه لکی ده مه وه؟ نابرووم ده چی! ' پيريزنه گوتي: ' نهو كچه توی زور خوش ده وی. نه یه وی تو ساده بی و تووکی چه نه ت وهك دپوو پرووی نه پنی. تو ئارام به تا به

ئارەزووت دەگەي.

” ’ براکەم ملی دا. کیزەکه چەنەي تاشی و هینایەوه کۆرەکه، برۆ و چەنە و سمیلی تاشی بوو. کچه لەو سیمایەي ترسا. دواي ئەوه زۆر پیکەنی کوتی: ’گەرەم، بەو روخسارەت منت تەواو شەیدا کردوو. ئیستا تۆو گیانی من هەستە کەمیک سەما بکە.’ براکەم گورج هەستا و دەستی بە سەما کرد. کچ و کەنیز و هەرکەس لەو مالەدا بوو تێی ئالابوون، سەیریان دەکرد و نارنج و لیمۆ و پرتەقالیان پێدا دەدا و لە پشتملیان دەدا هەتا کەوتە عەززی. پیریژنە کوتی: ’ئەوه بە ئاوانت گەیشتی، تەنیا شتیک ماوه ئەویش ئەوهیە کە ئەو کچه خووخدەي وایە تا سەرخۆش نەبی، ناهیلێ کەس دەستی بۆ بەری. ئینجا دەبی خۆت رووت کەیهوه، دوايە ئەو بە قەستی هەلدی وەک ئەوهی لە دەست تۆ هەلێ، ئەتۆش دەبی بکەوییە شویتی. بۆ هەر کوێ هەلات، دواي کەوه تا دەگیری و ئەو جار چت بی خۆشە لەگەلی بکە.’ براکەم کە ئەوهی بیست کەمیک بە نارەحەتییهوه هەستا خۆي رووت کردەوه و راوەستا. ”

لێزەدا بوو، ماوهي چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی بی هات و شەهرزاد درێژەي چیرۆکەکەي هەلگرت بۆ شەویکی دیکە.

که شهوی سی و یه کهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکور، دهلالک گوتی: 'براکه م جلهکانی داکه‌ند و راست پاره‌وستا. کچه‌که هات پینی گوت: 'من هه‌لدیم و توش دوام که‌وه، نه‌گه‌ر منت گرت‌وه‌ه نه‌وه چت پین خوشه نه‌گه‌لم بکه.' ئیدی کچه له‌ولا بۆ نه‌ولا هه‌لده‌هات و براکه‌شم هوشی له لای خۆی نه‌مابوو، بو هه‌ر کوئی چوو‌با وه‌ک شیت دوا‌ی ده‌که‌وت. له پ‌دا سه‌یری کرد نه‌وه له بازا‌ری ده‌باغانه. که خه‌لک نه‌ویان دیت، تینی ئالان، پینی پینکه‌نین و چه‌رم و ریخوله‌یان پیندا دا و به زله له‌وه‌ه شه‌ه پروته‌یان ده‌دا. هه‌تا وای لینه‌ات ماندوو و شه‌کات بوو و بیه‌وش که‌وت. خستیا‌نه سه‌ر گویدریژیک و بردیان بۆ مالی دارو‌غه. دارو‌غه پرس‌ی: 'نه‌وه چی بووه؟' کوتیان: 'ئه‌ئاوا به‌نیو بازا‌ردا دوا‌ی ژنیک که‌وتوو‌ه.' دارو‌غه فه‌رمانی دا سه‌ر قامچیان لی دا و له شار ده‌ریان کرد. من بیستمه‌وه و دوا‌ی که‌وتم و به‌دزییه‌وه هینامه‌وه مالی خۆم و نیستا‌نان و ئاوی له‌سه‌ر منه. خه‌لیفه، نه‌گه‌ر من جوامیر نه‌بایه‌م، چۆنم ئه‌و کاره‌ ده‌کرد؟

به‌سه‌ره‌اتی کویره‌که‌یان

" 'به‌لام برای سینه‌م که "قفه‌ی ناوه، روژیک بۆ سوال له ده‌رکی مالیک ده‌دا. خاوه‌نمال به‌ده‌نگیکی به‌رز هه‌را ده‌کا: 'نه‌وه کینه له ده‌رگا ده‌دا؟' براکه‌م هه‌چ نالی هه‌تا خاوه‌نمال دئ و ده‌رگا که‌ده‌کاته‌وه و ده‌لی: 'چت ده‌وئ؟' نه‌ویش ده‌لی: 'له رینی خوادا شتی‌کم ده‌یه.' خاوه‌نمال لینی ده‌پرس‌ی: 'تۆ کویری؟' نه‌ویش ده‌لی: 'به‌لی، کویرم.' خاوه‌نمال ده‌ستی ده‌گرئ و ده‌بیاته ژوورئ و له پلیکانه‌کان ده‌بیاته سه‌رئ.

" 'براکه‌م پینی وا بوو که خواردنیک یان شتیکی ده‌داتی. که‌گه‌شینه سه‌رئ، خاوه‌نمال کوتی: 'کویره‌ چیت ده‌وئ؟ براکه‌م گوتی: 'له رینی خوادا شتی‌کم ده‌یه.' خاوه‌نمال گوتی: 'خوا‌بتداتی.' براکه‌م گوتی: 'ئه‌ی بۆ له سه‌ره‌تاوه ئاوات نه‌گوت؟' ئه‌و کا‌برایه‌ گوتی: 'سوالکه‌ری هه‌چ‌وو‌پو‌چ، مه‌گه‌ر کاتیک له ده‌رگات دا، من بانگم نه‌کردی کینه؟ بۆ هه‌چت نه‌گوت و دیسان له ده‌رگات داوه هه‌تا منت لیره‌وه هینا خوارئ؟' براکه‌م گوتی: 'نیستا چیت ده‌وئ؟' گوتی: 'لیر هه‌چم نییه‌ بتده‌می.' براکه‌م گوتی: 'باشه‌ بمبه‌وه خوارئ.' گوتی: 'زیم لی نه‌گرتووئ.' براکه‌م ویستی له پلیکانه‌کان بچینه‌ خوارئ. بیست پلیکانی مابوو، لاقی خزی و که‌وت و هه‌تا خوارئ خلۆر بووه‌وه و سه‌ری شکا. که له‌و ماله‌ هاته‌ ده‌رئ، نه‌یده‌زانی بۆ کام لا‌بچئ. له‌و جه‌نگه‌یه‌دا ده‌سته‌یه‌ک له هاو‌رئ کویره‌کانی په‌یدا بوون. کوتیان: 'ئه‌م‌رۆ چت په‌یدا کردوو‌ه؟' رووداوه‌که‌ی بۆ گیزانه‌وه و گوتی: 'ئه‌م‌رۆ به‌ته‌مام نه‌و پارانه‌ی پاشه‌که‌وتم کردوو‌ه، خه‌رج بکه‌م.' خاوه‌نماله‌که‌ که دوا‌ی که‌وتبوو، گوتی له

کوته‌کانی بوو. براكه‌م نه‌یده‌زانی که‌ ئه‌و کابرایه‌ که‌ وتووه‌ته‌ شوینی، ئیدی هر وا رویشته‌ هه‌ تا‌ گه‌یشته‌وه‌ ماله‌ که‌ یان. ئه‌و کابرایه‌ش به‌دوایدا‌ چووه‌ ماله‌ که‌وه‌ و‌ دانیشته‌ن هه‌ تا‌ هاوړیکانی‌ش هاتنه‌وه‌.

" ' که‌ هاوړیکانی‌ هاتنه‌وه‌، گوته‌: 'ده‌رگاکه‌ گاله‌ دهن و‌ جوان ماله‌ که‌ بپشکنن نه‌وه‌ک بیگانه‌یه‌ک هاتیتته‌ ژووره‌وه‌. ئه‌و پیاوه‌ هر که‌ گوته‌ له‌ و‌ قسه‌یه‌ی براكه‌م بوو. په‌تیک به‌ بن میچه‌ که‌وه‌ بوو خوی به‌ په‌ته‌ که‌وه‌ هه‌لواسی و‌ چووه‌ سه‌ری. ئه‌وان ده‌رگایان داخست و‌ جوان ماله‌ که‌ گه‌ران، که‌سیان نه‌دیتته‌وه‌. دوايه‌ هاتنه‌ لای براكه‌م دانیشته‌ن و‌ دره‌مه‌کانیان ژمارد. که‌ ژماردیان ده‌هزار دره‌میان له‌ پنیوستی روژانه‌یان زیادتر بوو. ئه‌و ده‌هزار دره‌میان له‌ سووچیک وه‌ بن گل دا. ئه‌وه‌ی دیکه‌شیان له‌نیوان خویندا به‌ش کرد. دواي‌ ئه‌وه‌ نانیان هیتا‌ دایان نا، له‌و‌ جه‌نگه‌یه‌دا براكه‌م هه‌ستی به‌ بوونی که‌سیکی دیکه‌ کرد. ده‌ستی به‌ولولادا‌ گپړا و‌ ده‌ستی کابرای وه‌به‌ر ده‌ستی هات. هاواری کرد: 'گرتم. کاکه‌ بیگانه‌مان له‌گه‌لدایه‌. ئیدی به‌ هه‌موویان به‌ مست و‌ به‌ شق دایگزان. هاواریشیان ده‌کرد: 'خه‌لکینه، دزا! دزا! فریامان که‌ون.' خه‌لکیکی زوریان تی‌ ئالا. کابراش چاوی له‌سه‌ر یه‌ک دانا و‌ خوی کرده‌ کوپړ، به‌ جوړیک که‌س گومانی تی‌ نه‌کا. هاواری ده‌کرد: 'ئهی‌ هاوار خه‌لکینه! من به‌رنه‌ لای‌ شاره‌دار قسه‌یه‌کم له‌ دلدايه‌. له‌و‌ جه‌نگه‌یه‌دا پیاوه‌کانی شاره‌دار به‌ویدا هاتن و‌ هه‌موویانیا‌ن برده‌ لای‌ شاره‌دار. شاره‌دار لئی‌ پرسین: 'ئوه‌ چی‌ بووه‌؟' ئه‌و پیاوه‌ گوته‌: 'به‌پړیز شاره‌دار، هه‌تا‌ نازار و‌ جه‌زربه‌مان نه‌ده‌ی، راستیه‌که‌ت بۆ‌ پروون نایته‌وه‌. ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی، له‌پیشدا‌ له‌ من ده‌.' شاره‌دار فرمانی‌ دا‌ ئه‌ویان له‌سه‌ر زه‌وی‌ راکیشا و‌ چه‌ند قامچیان لی‌ دا. ئه‌ویش چاویکی‌ هه‌لینا. چه‌ند قامچی‌ دیکه‌شیان لی‌ دا، چاوه‌که‌ی دیکه‌شی‌ هه‌لینا. شاره‌دار گوته‌: 'مه‌به‌ستت له‌و‌ کاره‌ چ‌ بوو؟' گوته‌: 'به‌پړیز شاره‌دار. لیم‌ گه‌رین با‌ راستیه‌که‌ی بگپړمه‌وه‌.' شاره‌دار گوته‌: 'بیگپړه‌وه‌.' پیاوه‌ گوته‌: 'ئیمه‌ به‌ قه‌ستی‌ خو‌مان کوپړ کردووه‌. ده‌چینه‌ مالانه‌وه‌ و‌ چاو له‌ ژنان ده‌کین و‌ به‌ فروفیلیک ژنه‌کان هه‌لده‌فریونین. به‌ دزی و‌ سوایش مال‌ کو‌ ده‌که‌ینه‌وه‌، هه‌تا‌ ئیستا‌ ده‌هزار دره‌ممان له‌و‌ ریگایه‌وه‌ کو‌ کردووه‌ته‌وه‌. من دووه‌زار و‌ پینج‌سه‌د دره‌مه‌که‌ی خو‌م ویست، که‌چی‌ به‌ هه‌موویان لیان‌ دام و‌ ماله‌که‌شیان نه‌دامی. من په‌نام بۆ‌ تو‌ هیتاوه‌. تو‌ باشتر ده‌زانی‌ مافی‌ ره‌وای‌ من چه‌نده‌یه‌. ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی‌ راستیه‌که‌ت بۆ‌ پروون بیتته‌وه‌، له‌پیشدا‌ له‌وان بدن با‌ چاویان هه‌لینن.'

" ' ئیدی شاره‌دار فرمانی‌ دا‌ هه‌تا‌ ئه‌وان جه‌زربه‌ دهن. یه‌که‌م که‌س که‌ رایانکیشا، براكه‌ی‌ من بوو. ئه‌وه‌نده‌یان لی‌ دا، چی‌ وای‌ نه‌ما‌بوو بمری. شاره‌دار ده‌یگوت: 'ئهی‌ کافر، چون‌ ناشو‌کری‌ به‌ نیعمه‌تی‌ خودا‌ ده‌که‌ی و‌ ده‌یشاریه‌وه‌ و‌ خو‌ت وه‌ک کوپړ پیشان‌ ده‌ده‌ی؟' براكه‌م هاواری‌ ده‌کرد و‌ ده‌پاراوه‌ و‌ به‌ شاره‌داری‌ ده‌گوت: 'به‌ زاتی‌ ره‌سوله‌للا‌

نیسه کویرین و نابینین. که ئهویان کردهوه، ئهوانی دیکهیان هینا بهو شیوهی نازاریان دان و دیسان براهکی منیان هینا، ههتا بیتهوش بوو ههرا لیتیان دا. شارهدار گوتی: 'بیکه نهوه.' کاتیک به هوش هاتهوه، دیسان به ستیانهوه. زیاتر له سیسهه قامچییان له ههرا کامیان دا. خاوه نماله کهی که کهوتبووه شوین براهکم. لومهی دهکردن و ههرا دهیگوت: 'باشه، ئیدی چاوتان هه لیتن دهنه ئه وهندهی دیکه شتان لی دهنه.' ئه و جار به شارهداری گوت: 'که سیکم له گهل بنیره ههتا درمه کان بینم. ئه وانه له بهر ئابروو چوون چاویان هه لئا هینن.' شارهدار پیاویکی له گهل نارد. دههزار درمه کهیان هینا. دووهزار و پینجسهه درمه میان وهک به شی خوی دا به کابرا. ئه وانیشیان دوی هه ره شه و گوره شه یه کی زور له شار ده رکرد. خلیفه، من که ئه و روداوهم بیسته وه، له شار وه ده رکه وتم و گه رام ههتا براهکم دیته وه و هینامه وه مالی بزبو و پیداو یستی ژیانیم له ستو گرت. خلیفه پیکه نی و گوتی: 'خه لاتیک ی بدنی و به ری کی کن با بروا.' گوتم: 'به خوا هیج وه رنا گرم و ناشرۆم ههتا به سه رهاتی براهکانی دیکه شم نه گێرمه وه و بو خلیفه ئاشکرا نه بی که من زوریلن نیم.' خلیفه گوتی: 'قوریاته کانت بگێره وه.'

به سه رهاتی یه کچاو

" 'گوتم: 'یه کچاو برای چواره مینم له به غدا قه ساب بوو. گه وره کانی شار گوشتیان له وه ده کری. مال و سامانیک زوری له و پیکه یه وه به ده ست هینا بوو. خانوو و مه ر و مالاتیک زوری کری. چه ند سالتیک گوزهرانی ئاوا باش بوو. پوژیک له دوو کانه کهی خوی راهه ستابوو کابرایه کی پیر هات و بایی چه ند دره میک گوشتی کری. براهکم چاویکی له درمه کانی کرد و سهیری کرد زور سپین. ئیدی به جودا هه لی گرتن. ههتا پینج مانگ ئه و کابرا پیره چه ند دره میک دینا و گوشتی ده کری و ده رویشت. براهکم شم درمه کانی به جودا هه لده گرت. دوی ئه و ماویه سه ری مجریه کهی کرده وه بچی به و پاره یه مه ر بکری. دیتی ئه و دره مانه ی له کابرا پیره کهی وه رگرتوه، هه موو کاغه زن. که به شیوه ی درم براون.

" 'ئیدی چه پوژیک یه خویدا دا و هاواری کرد. خه لک تینی ئالان و ئه ویش روداو هه کهی بو گێرانه وه. ئه وان پینان سهیر بوو. براهکم هاته وه دووکان و مه پیکه سه ر بری و هه لی واسی. له تیکیشی لی کرده وه و به قه ناره کهیدا کرد و له دلی خویدا گوتی: 'خوزگه پیاوه پیره ئه و جاریش بیته وه دووکان و بیگرم پاره ی ته وای ئه و درمه چروو کانه ی لی بستینمه وه.' ئه وهنده ی پی نه چوو کابرا پیره پهیدا بوو. براهکم گرتی و هاواری کرد: 'ئه ی موسولمانان! وهرن بزانتن ئه و کابرایه چی له گهل من کردوه.'

" 'کابرا پیره که ئەو قسانەى بیست، گوتی: 'بەرم دە، دەنا ئابرووت دەبەم. ' براکەم گوتی: 'چۆن ئابروو دەبەى؟' کابرا پیره گوتی: 'تو گوشتى مرۆف له جیاتی گوشتى مەر دەفرۆشى. ' براکەم گوتی: 'خوێرى، ئەوەى تو دەیلێ هەموو کەس دەزانێ درۆیه. ' پیره گوتی: 'خوێرى تۆی که گوشتى مرۆف له دووکانەکت هەلداوه سى. ' براکەم گوتی: 'ئەگەر ئەوەى تو دەیلێ راست بێ، من مال و گیانم حەلالی تو بێ. ' کابرا پیره گوتی: 'خەلکینە، ئەو قەسابە مرۆف دەکوژێ و گوشتەکەى له جێی گوشتى مەر به خەلک دەفرۆشیتەوه. ئەگەر پێتان خۆشه راستییه که تان بۆ دەرکهوئ، بچنە نێو دووکانە که یه وه. '

" 'خەلک پزانه نێو دووکانە که یه وه سهیریان کرد له جیاتی بهران مرۆفیان دى. ئەو جار براکەمیان گرت و به سهیریدا گورانديان: 'کافر، ئەوه چ کاریکەى دەیکەى؟' ئیدی هەرکەس دەگەیشتی مست و چه پۆکیکی پێدا دەدا. ئەو کابرا پیره مستیکی له چاوی براکەم دا و کوێرى کرد. خەلک به رانه که یان که وهک مرۆف دەچوو، هه لگرت و چوون بۆ لای داروغه. کابرا پیره گوتی: 'داروغه، ئەو کابرایه مرۆف دەکوژێ و گوشتەکەى وهک گوشتى مەر به خەلک دەفرۆشى. ئەوه ئیمه هیناومانه ته لای تو. ' براکەم گوتی: 'ئەوه بوختانیکی گه ورهیه. من له گوناحی ئاوا به دوورم. ' داروغه باوه پى به براکەم نه کرد و فه رمانی دا پینج سه د قامچى لى دا و ئەو مال و شتەى هه یبوو هه موویان لى زهوت کرد و شاربه ده ریان کرد. سه رى سوور مابوو نه یده زانی روو له کوئ کا. هه ر ئاوا له خۆرا رویشت هه تا گه یشته شاریک له وئ دووکانی پینه چیتى دانا. پوژیک کاریکی هه بوو له دووکان هاته ده رئ، گوئى له حیلەى ئەسپ بوو. گوتی: 'ئەوه چیه؟' گوتیان: 'ئەوه پاشا ده چیته راو. ' ئەویش بوو به پشتمیزا و بۆ ئەوهى سهیرانیک بکا، له شار وه ده ر که وت. به ریکه وت پاشا که چاویکی به خەلکدا گنرا، له بهختى ئەو برایه ی من راست چاوی به چاوه کویره که ی که وت. ماوه یه ک سه رى داخست و بیری کرده وه و گوتی: 'خودایه له به لای ئەورۆ په نا بۆ تو دینم. ' ئینجا ئەسپه که ی گنرا وه و پیاوه کاندیشى گه رانده وه. پاشا به پیاوه کانی گوت که له براکەم ده ن و دوورى خه نه وه و مه هیلن بێ. پیاوه کانی ئەوه نده یان له براکەم دا خه ریک بوو به رى. ئەو نه یده زانی ئەوه له بهر چی بوو. ئیدی به برینداری و نارحه تی گه راوه بۆ دووکانه که ی خۆی و رووداوه که ی بۆ یه کیک له دراوسیکانی گنرا وه. ئەو کابرایه ئەوه نده پیکه نی، له سه ر پشت که وت، گوتی: 'کاکه، بزانه که پاشا ناتوانی مرۆفی یه ک چاو ببینى، به تاییه ت ئەگەر چاوی راستی کویر بێ هه ر ده یکوژى. '

" ' براکەم که ئەوه ی بیست، هه ستا له و شاره رویشت و چووه شاریکی دیکه که پاشای نه بوو. ماوه یه کی زور له وئ ماوه. پوژیک له دوور گوئى له حیلەى ئەسپیک بوو، وای زانی ئەوه له داروده ستەى پاشایه. ترسا و هه لات له شوپنیک ده گه را خۆی تیدا

١. پشتمیز: بهو که سانه ده لین که به پێیان ده که ونه دواى پاشا یان گه وره یه کی دیکه.

حەشار بڤا. درگایەکی دیت. لەو دەرگایەووە چووێ ژووری. لە دالانیکەووە رەد دەبوو کە دوو کەس ئاوقای ١ بوون و گوتیان: 'ئۆخەیش، ئەو دزەمان گرت. سێ شەوێ ئاوا بە ئاسانی لە دەستمان هەلدی و خەوت لە ئیمە حەرام کردووە.' براکەم سەری لەو قسەیه سوور ما.

" 'دوای ئەو گوتیان: 'ئەو کێردەیی کە تۆ هەموو شەوێ ئیمەت پێ دەترساند، کوا؟' گوتی: 'بە خودا من کێردم نییە و کەسێشم نەترساندووە.' پشکنییان، دیتیان ئەو کێردیک کە پینەیی کەوشی پێ دەبری، لە پشتنیدا بوو. براکەم گوتی: 'کاکە لەو خوایە بترسن. من بەلای سەیر سەیرم بەسەر هاتوو.' گوتیان: 'چیت بەسەر هاتوو بیکێرەو.' ئیدی بە هیوای ئەوێ پرگاری دەبی، بەسەرھاتی خۆی گێراو. باوەریان پێ نەکرد و زۆریان لێ دا و جەلەکانی بەریان دراند. کە جەلەکانی دران و لەشسی وە دەر کەوت، جینگای برینی قامچیەکانیان دیت. گوتیان: 'گلاو، جینگای قامچیەکان هاوار دەکەن کە تۆ دز و تاوانباریت.' دوای ئەوێ براکەمیان برده کن شارەدار.

" 'شارەدار گوتی: 'خراپکار، ئەوێ چیت کردووە و بە قامچی ئاویان لێ کردووی؟' ئیدی شارەدار فەرمانی دا سەد قامچییان لە براکەم دا و سواری وشتیان کرد و بە کۆلان و گەرەکەکاندا گێرایان و گوتیان ئەوێ چارەنووسی ئەو کەسە بچیتە مالانەووە. پاشان شاربەدەریان کرد. کە ئەو پووداوێ بە گویی من گەیشتەو، چووم دۆزیمەو، هینامەووە مالی خۆم و خەرجییەکەیم وەستۆ گرت.

بەسەرھاتی گۆی بێراوێکە

" 'بەلام خەلیفە بۆ پینجەم کە هەر دووک گۆیچکەیی بربوو. پیاویکی هەزار و نەدار بوو. شەوانە دەچوو لە مالان دەگەرێ و داوای شتی دەکرد. ئەوێ بە شەو پەیدای دەکرد، بە رۆژ دەخوارد. بابمان پیر و پەککەوتە بوو. کاتیک مرد، حەوتسەد درەمی لە پاش بەجێ ما. هەر کام لە براکان یەکی سەد درەمان هەلگرت. ئەو برا پینجەمیەمان کە بەشەکەیی خۆی وەرگرت، نەیدەزانی چی لێ بکا و سەرگەردان بوو. هەتا ئاخیری بە زەینی گەیشت بایی ئەو سەد درەمە شووشە بکڕی و بيفروشی و سوودەکەیی هەلگرت. ئیدی وا بوو بایی ئەو سەد درەمەیی شووشە کڕی و لەسەر شووشە پراگرتیکی دانا و لەبێ دیواریک دانیشتبوو چاوەرێی کڕیار بوو.

" 'پالی بە دیوارەکەو دەبوو لە زەینی خۆیدا لیکێ دەداو و دەگوت: 'سەرمايەیی من لەو کارەدا سەد درەمە. بە دووسەد درەم دەيفروشم. دیسان دووسەد درەمەکە دەدەمەووە

ئاوقای بوون: سواری سەری بوون.

به شووشه. ئه ویش ده فرۆشم به چوارسه درهم. بهو جۆره هر دهیفرۆشم و ده کرمه وه ههتا مالێکی زۆر به سههر یه که وه ده نینم. دواهی که لویه لیکێ چاک و زۆر ده کریم و شتی رازاوه و خوارده مهنی خوش و خواردنه وه ده کریم و تهواوی دهوله مهنده کانی شار بانگهیشته ده که م و کچی وه زیر ده خوازم. که گویزتمه وه، ده دانه کۆیله ی مندالکاری بو ده کریم. دواهی ئه وه جل و بهرگی به شکو و شایانه له بهر ده که م و ئه سپه کانم به زینی رازاوه ته یار ده که م. پینان ده لیم نۆکه ر و کۆیله له راست و چهپ و پیش و دواوه له که لم برۆن. وا بئ کاتی که وه زیر منی دیت، له بهرم ههستی و کورنۆشم بو بهرئ و من له جینگه ی خۆی دانئ. بوخۆشی چونکه خه زوورمه، له بهردهستی خۆمدا بئ. دوو نۆکه رم له که لدا بئ که یهکی دوو ههنبانه یان به دهسته وه بئ که یهکی ههزار دیناریان تیدا بئ. یهکیان ماره یی که که ی بئ و یه کیشیان به خه لات بدن به خۆی. ههتا که وره یی و پیاوه تی خۆمی پیشان بدهم. دوایه بکه ریمه وه مالی خۆم. ئه که ر که سه ی که هات بو لای خیزانم، دره میکی زۆری بده من و خه لاتی به شانیدا که م. ئه که ر وه زیر دیاری نارد، لئی قه بوول نه که م هه رچه ند زۆریش گرانبا ی بئ. بو ئه وه ی بزانی من چه ند قورس و شاییه خۆم. ئه و جار له بیر سازکردنی ئاههنگی شاییدا بم. ده بی ماله که م شایانه برا زینمه وه. جل و بهرگی زاوایه تیم ده بی زۆر زۆر به شکو بئ. وا بئ ئه که ر له سه ر ته خت دانیشتم و چاوم له راست و چه پی خۆم کرد، له و پیاوما قولانه بچم. ئه و جار که بووکیان بو کرده پهرده وه، من له بهر که وره ی و حه یابه خۆییم چاوی لئ ناکه م. ههتا خه لکه که ده لئین: 'که وره م، ئه و بووکه یان بو تو هیناوه و یه کیک له که نیزه کانی تویه وا روو به رووته. چاویکی لئ بکه فه قیره شه که ت بووه، ئه وه نده راوه ستاوه.' ئیدی ده یان جار کورنۆش بهرئ، ههتا له کۆتاییدا ئاوریکی لئ بده مه وه و چاویکی لئ بکه م و سه رم داخه مه وه. ده یان جارم بئ بلیته وه جا چاویکی دیکه ی لئ بکه م و دیسان سه ر داخه مه وه بو ئه وه ی خۆم هه رزه پیشان نه ده م. هه ر به و جۆره به حه یاوه داده نیشم ههتا ئارایسته که ی تهواو ده بی. " " "

لیره دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کۆتایی بئ هات و شه هرزاد درێژه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بو شه ویکی دیکه.

که شوی سی و دووهمین هاتوه

گوتی: "خاوهنشکو، 'برای پینجهمی دهلاک له دلّه خۆیدا دهیگوت: 'ئاوا دادهنیشم ههتا نارایشهکهی تهواو دهبن. ئه و جار به یه کینک له خزمه تکاره کانم ده لیم پینج سه دیناری زیڕ بدا به نارایشه گه ره کان. نارایشه گه ره کان که ئه و زیڕانه یان دیت، دهستی بووک دهگرن و دهیپینن دهیخه نه دهستی منه وه. من ئه و به هیچ نازانم و به چاویکی سووک سهیری دهکه م و هه ر قسه شی له گه ل ناکه م. هه تا خۆی به شتی که نه زانی و له خۆی ده رنه چن. ئینجا دایکی بووک دئ سهر و دهستی من ماچ دهکا و پیم ده لئ: 'گه وره م، تکایه چاویک له و که نیشه ی خۆت بکه و دلخۆشی بده وه و له گه لی بدوئ.' ئه من وه لامی ناده مه وه و ده بن هه ر له ده ورم گه ری و به قوربانم بن و ده ست و پیم ماچ بکا. بلئ: 'گه وره م، که چه که م منداله و قه ت میردی نه دیوه. ئه گه ر تو ئاوا ی له گه ل بجوولیتیه وه، دلئ ده شکئ و بیه یوا ده بن. تکایه، قسه ی له گه ل بکه و رووی خۆشی ده یه.' دوا ی پیاله یه که مه ی دینی بیدا به که چه که ی، که چه پیاله که ی لئ وه رده گری و بو منی دینی. منیش له کاتیکدا پالم داوه ته وه، رووی تن ناکه م. ده لیم جار ی با به پیوه راوه ستئ. پی و نه بن شتی که و پله و پایه یه کی هه یه. ئینجا له به رم ده پاریتیه وه و سویندم ده دا لئ وه رگرم و بیخومه وه. ده لئ: 'پیاله یه که له و که نیشه ی خۆت وه رگه ر.' که مینکی دیکه دینه پیشی پیاله که له ده مم نیزیک ده کا ته وه. منیش دم وا وه ده بم. نووکه شه قیک له لاقی که چه ده دم تا له خۆمی دوور خه مه وه.' که چی شریخه له شووشه کان هه لده ستئ و خر مه ده کا و ته واوی شووشه کان ده شکین.

" 'براکه م به سه رسه ری خۆیدا ده دا و ده ست ده کا به هاوار و گریان و جله کانی له بهر خۆی داده درئ. خه لک پیتان سه یر بوو، نه یان ده زانی ئه وه ته واوی دارونه داری ئه و برایه م بووه. له و چه نگه یه دا که براکه م راوه ستابوو ده گریا، خانمیکی جوان به سواری ئه سپیک هات که بۆ عه نبه ر و مسکه که ی کۆلان و گه ره کی پر کردبوو. ژنه شووشه شکاو و شته که ی براکه م و ئه و خه لکه ی دیت له وئ کۆ بوونه ته وه، زگی پی سوتو و گوتی: 'ئه وه چی بووه؟' گوتیان: 'ئه وه ئه و کابرایه هیندیکی شووشه هیناوه بو فروش، بژیوی بن په یدا بکا، که چی ئه وه هه مووی لئ شکاوه.' له ریوه ژنه به یه کینک له خزمه تکاره کانی گوت: 'هه رچی زیړمان پینیه، بیده به وه هه ژاره.' خزمه تکاره که تووره که یه کی هینا داین. تووره که ی کرده وه، دیتی ئه وه پینج سه دیناری زیړی تیدا یه. له خۆشیاندا خه ریک بوو گیانی ده رچی. سپاسی ئه و ژنه ی کرد و ده ستخۆشی لئ کرد. ئینجا هه ستا هاته وه مائی. هه ر که دانیشت، له ده رگیان دا. ده رگای کرده وه، پی ریژنیک بوو قه تی نه دیبوو. پی ریژنه به براکه می گوت: 'کاتی نو یژه و منیش ده ستنو یژم نییه. ریم بده ی ده ستنو یژه که م بشۆم، مه منوون ده بم.' براکه م رئی دا بیته ژووری. هه ر دووکیان هاتنه

ژورره وه. له خوشيان براكه م ئاگای له خوی نه بوو. پیریژن چوو دهستوژی شوست و هات له لای براكه م نوژده که ی کرد و له لای دانیشست. دوعای خیزی بۆ براكه م کرد و سپاسی کرد. براكه م ده ری هینا دوو دیناری زیری دایه. پیریژن دیناره کانی داوه و گوتی: 'ئه گه ر پیویستیت پنی نییه، بیده وه به و ژنه ی که به زه بی به تودا هات و ئه و زیرانه ی دایینی.' براكه م گوتی: 'بۆ تو ده بیینی؟' پیریژنه گوتی: 'رۆله گیان، من ئه و ژنه دهناسم. ئه و توی زۆر خوش دهویت. ژنی پیاویکی زۆر دهوله مهنده. تو ته واوی ماله که ت هه لگره و کاتیک ئه وت بیینی، به سۆزه وه بیدوینه و قسه ی خۆشی بۆ بکه. ئه گه ر وا بکه ی، له مال و جوانیه که ی شتیکت پنی ده گا.'

" 'له ریوه براكه م تووره که زیره که ی هه لگرت. پیریژن پیشی که وت، ئه ویش به دوایدا هه تا گه یشتنه مالکی بلند و خۆش. براكه م چوو ده یویکی پیشوازییه وه که فهرشی ئاوریشمی لی راخرابوو. په نجه ره کانی په رده ی دیبا یان پتوه بوو. چوو له لای سه ره وه دانیشست و تووره که زیره که ی له پیش خوی دانا و سه ریپچه که ی له سه ری داکه ند و له سه ر چۆکی دانا. له و جه نجه یه دا کچیکی رووخۆش و جوانکیله به جل و به رگیکی شکۆداره وه وه ژورر که وت. براكه م هه ستا گوتی:

به خته وه ری من له و ده رکه وه دئ که توی لیوه دئ
خۆری روخسارت له کوی هه لینی، تیشک له ویوه دئ

" ' 'کچه به پووی براكه مه وه پیکه نی و گه راوه ده رگا که ی داخست. هات له لای براكه م دهستی گرت و بردییه دیویکی دیکه که فهرشی دیبا ی تیدا راخرابوو. براكه م دانیشست. کچه ش له په نای دانیشست. که میکیان گه مه کرد. دوا ی ئه وه کچه چوو ده ری و براكه م له وئ دانیشتبوو که کۆیله یه کی ره شی ناحه زی زه لام به شیریکه وه هات و به براكه می گوت: 'ئهی سوو کترین مرۆفی سه ر زه وی، په روه رده ی ده ست قه حبه و جندان، چۆنا وچۆن ریت لیته که وت؟' براكه م که ئه و گوتانه ی بیست، نه یده زانی بلی چی. کۆیله که جله کانی له به ر دادری و به شیر زۆری لی دا هه تا بیتهۆشی کرد.

" ' 'کۆیله که وای زانی که براكه م مردوه. هه ر بۆیه هه رای کرد: 'مه لیجه!' گورچ که نیزیک هات سینییه ک خوی به دهسته وه بوو. خوی به سه ر برینه کانییه وه کرد. براكه م له ترسی ئه وه نه کا بزانه ماوه و بیکوژن ههستی له خوی بری و نه جو لاره هه تا که نیزه که رویشست و کۆیله که هه رایه کی وه ک جاری یه که می کرد و پیریژن هات و لاقی براكه می گرت و کیشایه سارداویکی تاریکه وه و هاویشتییه پال کوژراوی دیکه که له وی بوون. براكه م دوو شه و و پۆژ له ویدا بوو. له به ختی خوی، خوییه که خویتریزییه که ی

وہستاندبوو. ہەر بۆیہ نەمردبوو.

" ' ' براکەم کە زانی دەتوانی بچوولیتەوہ، ھەستا و کوونیککی لە دیواری سارداوہ کەدا دیتەوہ و چووہ دەری. ئەو شەوہ خۆی لە دالانیککی تاریکدا شار دەوہ. کە پۆژ بووہوہ، پیریژن بۆ خستتە داوی یەکی دیکە لە مالا وەدەر کەوت. براکەشم بە داوی پیریژنەدا رویشت بێ ئەوہی بەیلنی پینی بزانی. بەو شیوہیە لە مالا کە چووہ دەری. رویشت ھەتا گەیشتەوہ مالا کە خۆی و دەستی کرد بە دەرمانی خۆی ھەتا برینەکانی چاک بووہوہ. ھەمیشەش ئاگای لێ بوو کە پیریژنە خەلکی فریو دەدا و دانەدانە دەبیردن بۆ ئەو مالا. بەلام براکەم ھیچی نەدەگوت. ھەتا جوان خۆی گرتەوہ و بەھیز بووہوہ. کەمیککی توورە کە -روست کرد. پری کرد لە وەر دە شووشە و لەتە سوالت. بە پشتیندیوہ بەستی و عەباہیککی عەجەمی لە بەر کرد. شمشیریککی لەژێر عەباکە یەوہ حەشار دا و لە مال وەدەر کەوت.

" ' ' کە پیریژنە ی دیت، بە عەجەمی گوتی: 'دایرە، ئەری تەرازووی وات ھە یە نۆسەد -یناری زێری پین بکیشین؟' گوتی: 'من کوریکم ھە یە سەر افە و ھەموو جۆرە تەرازوویەکی ھە یە. لە گەلم وەرە با بچین بۆ لای، با زێرە کانت بۆ بکیشی.' ئیدی پیریژن لە پینشەوہ و براکەشم بە داویا رویشت ھەتا گەیشتە بەر دەرگای مالا کە. لە دەرگایان دا کچە ھاتە -دەری و بە رووی براکەم پیکەنی. پیریژنە گوتی: 'پاروویەکی چەورم ھیناوە. عەجەمە.' کچە دەستی براکەمی گرت و بردییەوہ ئەو دیوہی جاری دیکە. ماوہ یە ک پیکەوہ دانیشتن. ئینجا کچە ھەستا و بە براکەمی گوت: 'لێرە دانیشە تا من دیمەوہ.' کە کێزە رویشت، ھەر ئەو غولامە رەشە ی جاری دیکە ھاتەوہ. شمشیری بە دەستەوہ. گوتی: 'بەدەر، ھەستە.' براکەم ھەستا. کویلە کە لە پینشەوہ و براکەم لە داوہ بوو. شیر ی لە کالان دەرکیشا و لە ملی کویلە کە ی دا. سەری کویلە کە وەک توپ کەوتە زەوی و خلۆر بووہوہ. لاقی گرت و بردی لە سارداوہ کە ی ھاویشت و بانگی کرد: 'مەلیحە لە کویئە؟' کە نێزە کە شەفیک بە دەستەوہ کە خوینی لە سەر بوو، ھاتە ژووری. کە براکەمی بە شیرەوہ دی، ھەلات. براکەم کەوتە سەری و گرتی و کوشتی و بردی لە سارداوہ کە ی خست. داوی ئەو ھەرای کرد: 'پیریژن لە کویئە؟' پیریژن ھاتە ژووری. براکەم گوتی: 'من دەناسییەوہ؟' پیریژن گوتی: 'ناتناسم.' براکەم گوتی: 'من خاوەنی پینج سەد دینارە زێرە کەم کە ھاتیئە مالا کەم دەستتوویژت شوشت و پاشان منت فریو دا و ھیناتمە ئێرە.' ئەو جار ئەویشی دوو قاش کرد. ئینجا چوو بۆ کچە کە گەرا. کە ئەوی دیتەوہ، کچە گوتی: 'تکات لێ دەکەم، مەمکوژە و نیم خوش بە.' لیتی خوش بوو. گوتی: 'کەنیشکە، تۆ بۆ لێرەیت و کئی تۆی ھیناوەتە لای ئەو کویلە یە؟' کەنیشکە گوتی: 'من کچی بازرگانیک بووم، ئەو پیریژنە ھاتووچۆی منی دەکرد. روزیک پینی گوتم: 'زان لە مالی دراوسییە کمان کوریککی شادییان ریک خستووە، پین

خۆشه تۆش بىنى و لەو بەزم و خۆشپىيەدا بەشدار بى و كەمىك خۆشى رابوئىرى. 'منىش هەستام و جل و بەرگى شىاوم كرده بەرم و توورەكە بەك كە سەد دىنارى زىرى تىدا بوو. هەلم گرت و لەگەل پىرئىژنە هاتم بۆ ئەم ماله. كە هاتمە ئىزە، ئەو كۆيلە پەشەم لىزە دىت و ئەو سەئ سالا پىنكەو لىزەين. 'براكەم گوتى: 'ئەگەر لەو مالهدا شتىكى تىدايە، پىشانە دە. 'كىزە گوتى: 'ئىزە سامانىكى زۆرى تىدايە. 'براكەم هەستا سەرى يەغدانەكانى كردهو و پىر بوون لە توورەكە زىر. كچە گوتى: 'مىن لىزە دەبم. تۆ بچۆ كۆلبەرىك بىنە و يەغدانەكان بەرە.'

" 'براكەم هاتە دەرى و دە كەسى لەگەل خۆى برد. كە گەيشتە بەردەرگا سەبرى كرد دەرگا كراوئەتو. نە كچە لەوئى ماو و نە يەغدانە زىرەكان. هەر كەمىكى كەلوپەلى مالى لى ماو، لەگەل قوماشە حەرىرەكان. زانى كە كچە فرىوى داو. ناچار هەرچى لە ماله كەبا مابوو هەلى گرت و لەگەل خۆى بردى و ئەو شەو بە دلى خۆش خەوت.

" 'كە پۆژ بوو هەو، سەبرى كرد ئەو بىست كەس لە پىاوەكانى شارەدارى لە بەردەرگا وەستاون. هەر كە ئەويان دىت، زوو گرتيان و برديانە لای شارەدار. شارەدار لى پىسى: 'ئەو ئاورىشمانەت لەكوئى هىناو؟' براكەم بەسەرھاتەكەى گىراو.

" 'ئىدى شارەدار تەواوى ماله كەى لە براكەم سەند و لە ترسى ئەوئى خەلك بەو كارە نەزانن، كەمىكى مال داى و لە شار و دەرى نا. براكەم رىگای شارەكانى دىكەى گرتە بەر. لە رىگا دزان پىشيان پىن گرت و پووتيان كردهو و گوئچكە شىيان برى. مىن كە ئەو دە بىستەو، كەوتمە شوئىنى، دىتمەو و بە دزىبەو هىنامەو مالى و هەتا ئىستاش ئەو بە خىوى دەكەم.

جىرۆكى لىو بىراو كە

" 'بەلام خەلىفە، براى شەشەمىنم كە هەردووك لىوى بىراو، پىاوئىكى فەقىر بوو. مالى دىناى هىچ شك نەدەبرد. پۆژىك وە دەر كەوت شتىك پەيدا بكا و لە برسان نەمرى. لە رىنگە خانووىكى زۆر بلندى دىت. دالانىكى گەورەى هەبوو نوكر و خزمەتكارىكى زۆر لە بەردەرگەكەى وەستاوون. براكەم لە يەكيانى پىسى و گوتى: 'ئەو مالى كىنە؟' وەلامىان داو كە ئەو مالى يەكىك لە كورەكانى پاشايە. براكەم چوو پىشى و بە خوازەلۆكى^۱ داواى شتىكى كرد. خزمەتكارەكان گوتيان: 'بچۆ ژوورئ، ئەوئى دەتەوئى لە خاوەنمالەكەى بىستىنە.'

۱. خوازەلۆكى: پارسەكردن، سواكردن.

" 'نیدی چووه نیو دالانه‌که‌وه. ماوهی سه‌عاتیک رویشته هه‌تا‌گه‌یشته‌هه‌وشه‌ی ماله‌که. ته‌ماشای کرد مالیکی گه‌وره و خوش، له‌نیوه‌راستی باخیکی خوش و سه‌سه‌وزدا. نه‌یده‌زانی بچی بۆ کام لا. هه‌تا له سه‌ره‌وه‌ی ماله‌که‌وه کابرایه‌کی ره‌نگیپاو و پووپاک و خوینشیرینی دیت. ئه‌و پیاوه له به‌ری هه‌ستا. چاک‌وخوشی له‌گه‌ل کرد و هه‌والی پرسى. هه‌زاری و نه‌داری به سیمای براکه‌مه‌وه دیار بوو. هه‌رکه قسه‌ی کرد، کابرا تینگه‌یشت. نیدی ناره‌حه‌ت و په‌شیزو بوو. له ناره‌حه‌تیان یه‌خه‌ی خوی دادری و گوتی: 'چۆن شتی وا -مبى ئه‌من له شارنیکا بم له‌و شاره‌دا هه‌زاری تیدا بى و خه‌لک به برسسیه‌تی سه‌ر بینه‌وه؟'

" 'نیدی زۆر به‌لینی باش باشی به براکه‌م دا و پنی گوت: 'راوه‌سته با خواردن بینن.' نینجا فه‌رمانی دا ته‌شت و مه‌سینه ۱ بینن. خزمه‌تکاره‌کان خویان وا ده‌رده‌خست ئه‌وه ته‌شت و مه‌سینه‌یان هیناوه. به‌لام هیچیشیان نه‌هینابوو. خاوه‌ن ماله‌که‌ش ده‌ستی کرد به ده‌ست شوشتن، هیچیشی له‌پیش نه‌بوو. به منیشی گوت: 'ده‌ستت بشۆ، میوانی نازیز.' سواى ئه‌وه به خزمه‌تکاره‌کانی گوت: 'سفره‌راخه‌ن.' خزمه‌تکاره‌کان هه‌ر ده‌هاتن و ده‌رویشتن تومه‌ز ئه‌وه خه‌ریکن سفره‌راده‌خه‌ن. به‌لام سفره‌یه‌ک له گۆرئ نه‌بوو. دواى ئه‌وه براکه‌میان برده سه‌ر ئه‌و به ناو سفره‌یه. خانه‌خوئ ده‌ستی ده‌کیشا و شتی دینا و ده‌بیرد بۆ ده‌می و ده‌می ده‌جولانده‌وه، به‌لئ ئه‌وه شتیک ده‌خوا. به براکه‌شمی ده‌گوت: 'سه‌رم مه‌که، بخۆ دیاره زۆرت برسسیه.' براکه‌شم به نابه‌دلی ده‌ستی ده‌برد و لئوی ده‌بزاوت وای ده‌نواند ئه‌وه شتیک ده‌خوا. ئه‌و کابرایه به براکه‌می ده‌گوت: 'ئه‌و نانه هه‌لگره و چاو له سه‌پیتیه‌که‌ی بکه.' براکه‌م هیچی لئ دیار نه‌بوو و له دلی خۆیدا ده‌یگوت ئه‌و پیاوه گالته‌م بى ده‌کا. به خاوه‌ن ماله‌که‌ی گوت: 'گه‌وره‌م له ته‌واوی ژیاندا له‌وه‌ی خوشتی و سه‌پترم نه‌دیتبوو.'

" 'ئه‌و پیاوه گوتی: 'ئه‌و نانه که‌نیزه‌که‌م کردوویه و ئه‌ویشم به پینج‌سه‌د دینار کړیوه.' پاشان خاوه‌نمال هه‌رای خزمه‌تکاره‌کانی کرد و گوتی: 'فلان خواردن بینن که له مالی هیچ پاشایه‌ک وه‌گیر ناکه‌وئ.' به براکه‌شمی ده‌گوت: 'بخۆ، زۆرت برسسیه، بخۆ.' براکه‌شمی ده‌جولانده‌وه و کاویژی ده‌کرد. گوايه شتیک ده‌خوا. خاوه‌نماله‌که‌ش هه‌ر چاره‌ی داواى خواردنیکى ده‌کرد، به‌لام له پاس‌تیشدا هیچیان نه‌ده‌هینا و هه‌ر له خۆرا فه‌رمووی خواردنیشی ده‌کرد. ئه‌و چاره به خزمه‌تکاره‌کانی گوت: 'مه‌لی سووره‌وه‌کراو و به‌رخى برژاو بینن.' به براکه‌شمی گوت: 'له‌و شته‌ خوشانه‌ بخۆ.' براکه‌شم ده‌یگوت: 'گه‌وره‌م شتی نه‌وه‌نده خوشم قه‌ت نه‌خواردووه.' خاوه‌نماله‌که وه‌ک ئه‌وه‌ی پاروو له ده‌می براکه‌م بخا، ده‌ستی له ده‌می ده‌برده پێشی و لیک‌دالیک‌دا باسی ئه‌و شته‌خوشانه‌شی ده‌کرد، به جۆریک

. مه‌سینه: ئاقتاوه.

براکه م بهردهوام زاری ئاوی دهکرد و هیچیش دیار نه بوو بیخوا. براکه م کشاوه. خاوه نمال گوتی: 'شهرم مه که، زیاتر بخو'. براکه م گوتی: 'له وه زیاترم بۆ ناخوری، به زیاد بی.'

" 'ئه و پیاوه به خزمه تکاره کانی گوت: 'هه لئاو بینن'. خزمه تکاره کان خه ریک بوون هه لده سووران گویا ئه وه خه ریکن هه لئاو درووست ده که ن و ده به یینن. ئینجا خاوه نمال گوتی: 'له و هه لئاو خوش و له و نوقله بۆن میسکیانه بخو'. براکه م هه ر په سنی ئه و خۆراک و هه لئاو و نوقلانه ی ده کرد. خاوه نمال هه ر له بهر خۆیه وه ده یگوت: 'ته واوه، ئه وانه که نیه زه کانم له مالی سازی ده که ن و میسکی لئ ده دن' و له و جۆره قسانه. براکه شم ده می ده جوولانده وه و ده یگوت: 'به زیاد بی، چی دیکه م بۆ ناخوری'. ئه ویش بهردهوام ده یگوت: 'شهرم مه که، ئه و خواردنانه زور خوشن'. براکه م له دلئ خۆیدا ده یگوت: 'به خوا ئه و کابرایه به که رم ده زانی. شهرت بی ده بی وای لئ بکه م، هه رگیز کاری وا نه کاته وه'. دوا ی ئه وه خاوه نمال داوای شه رایبی کرد. خزمه تکاره کان که وتته جووله و هاتوچۆوه گویه شه رایبان هینا. خاوه نمال ئامازه ی بۆ براکه م کرد و گوتی: 'پیا له هه لگره، تیکه'. واشی نواند که ئه وه بۆخۆی خه ریکه تی ده کا و ده خواته وه. پرسی: 'ئه ری ب له لاته وه چۆن شه رایبیکه؟' براکه م گوتی: 'شه رایبی ئه وه نده خۆشم نه خواردووه ته وه'. خاوه نمال هه ر به ئامازه پیا له یه کی خوارده وه و پیا له یه کی به ده می براکه مه وه کرد. براکه م وای نواند که شه رابه که ی خوارده وه.

" 'ئه و جار هه سستا و وای پیشاندا که مه ست بووه، چه پۆکیکی وای به سه ری خاوه نماله که دا دا، له و ماله دا دهنگی داوه و دیسان به هه موو هیزیه وه زلله یه کی له پشتملی دا. خاوه ن مال گوتی: 'خاوزه لۆکی هه یچ و پووچ، ئه وه بۆ وات کرد؟' براکه م گوتی: 'گه وره م. تو چاکه ت له گه ل ئه و کۆیله یه ی خۆت کردووه و هیناوته له مالی خۆتا له و شه رابه کۆنت داوه تی و ئیستا مه ست بووه و ئاگای له خۆی نه ماوه، ده گورپینی؟ پله و پایه ی تو له وه به رزتره له گه ل نه زانیکی ئاوا تی که وی'. خاوه نمال که ئه و قسه ی بیست، پیکه نی و گوتی: 'له میژه که مه و گالته به خه لک ده که م، به لام که سی وه ک تو م نه دیوه که تاقه تی ئه و هه موو گالته جاریه ی هه بی. من له تو خوش بووم و ده تکه م به هاوئشینی خۆم و نابئ لیم دوور که ویه وه'. ئینجا فه رمانی دا خواردنی جۆراجووریان هینا و له گه ل براکه م دانیشتن خواردیان و باده یان هینا و خواردیانه وه مؤسیقار و گۆرانبیژی ده نگخۆشیان هینا. که نیزی جوان جوانیان هینا و ده ستیان کرد به گالته و که پ و سه ماو خۆشگۆزه رانی و مه یخواردنه وه. ئه و کابرایه وا له گه ل براکه م ریک که وتبوون، ده تگوت له میژ سه له دۆست و هاوألن. پاشان که وایه کی گرانبایی به شانی براکه م دا و خه ریکی خواردنه وه و خۆشی بوون. بیست سه ال به و شیوه یه بوون هه تا ئه و کابرایه مرد. سولتان ده سستی به سه ر ماله که یدا گرت و براکه شم له و شاره هه لات. عه ره بان که وتته سه ر براکه م و گرتیانه وه و

به ديليان گرت. هموو روژي ئه شـكـنـجـه يـان دـهـدا و دـهـيـانـگـوت: 'ماله كه مان دهيه و خوت رزگار كه، دهنه ده تكوژين. براكه م ده گريا و ده يگوت: 'گه وره م، نه هيچم ههيه و نه هيچ جياگيه كيش شاره زام. من ديل و ژيرده ستي ئيوهم.' عه ره بي سته مكار گوتي نه دا قسه كانى و خه نجه ريكي دهره يننا كه وشـترى پى دوو قاش ده كرا ئه وه نده تيز بوو، هه ردوو ليوى برى.

" 'به ريكه وت ئه و كئوييه ژنيكي هه بوو، كاتيگ ئه و ده چوو ده ري، خوى به ده ست براكه مه وه دها، به لام شه رم له خودا رپى له براكه م ده گرت له گه لى جوت بى. روژيگ ژنه هاتبووه لاي براكه م و خه ريكي جه فه نگ و قسه بوون كه له پرده كئوييه كه هاته وه و به براكه مي گوت: 'گلاو، ئه وه ده ته وي ژنه كه م له خشته به ري؟' ئيدي كيرديكي دهره يننا و نه ندامى نيزينه ي براكه مي برى و هاويشـتـيه سه ر به سـتريـك و به ره لاي كرده نيو شاخ و كيو. كاروانچييان تووشى بوون و ناسيانه وه، نان و ئاويان دابه و هيتابوويانه قه راخ شار و منيان ئاگادار كرده وه. منيش چووم ئه ويشـم به دزييه وه هيتاوه مالى و ئيسـتا بـزيوى سه ر منه.

" 'گه وره م، خه ليفه، من كه تازه هاتبوومه ئيزه، پيم كارىكي نادر ووست بوو ئه و به سه ره اتانه ت بو نه گيرمه وه و بگه ريمه وه مالى.

" 'خه ليفه كه گوتي له و به سه ره اته ش بوو، پيگه نى گوتي: 'شيخي نه دوين، قسه كه ت راسته و تو بیده نگ و كه م قسه و زوربلى نيت. به لام له و شاره برۆ و بچۆ بو شارىكي يكه.' ئيدي له به غدا چوومه ده ري و زور شار گه رام هه تا روژيگ بيستم گوتيان خه ليفه مردوو و كه سىكي ديكه چووته جيگاكه ي. منيش گه رامه وه به غدا. وا بوو چوومه لاي ئه و كوربه و چاكه يه كي زورم له گه ل كرد. ئه گه ر من نه بايه م، ده شـكوژـرا و ئه وه ي له باره ي زوربلى و ناپياويى منه وه گوتي، هه مووى درۆ و بوختانه و پاسـت نيه.' 'جا به رگدروو ئاواى به سولتاني گوت: 'كاتيگ ئيمه چيروكه كه مان له ده للاك بيست و زانيمان كه ئه و زوربلىيه و ئه و لاوه ي ئازار داوه، ده للاكمان گرت و خستمانه به نديخانه وه و له گه ل لاوه كه نانيشتين و خواردمان و خواردمانه وه و هه تا شه و قسه و باسـمان كرد. دواى ئه وه من گه رامه وه مالى، خيزانم گوتي: 'ئه تو روژ هه تا ئيواره خه ريكي خووشى و ئاههنگى خوتى و غنـيش به تاقي ته نيا مات و خه ميار له مالى داده نيشـم. ئه گه ر هه ر ئيسـتا نه مبه ي بو سه يران و پياسه يهك، ليت جودا ده بمه وه.' ناچار ده موده ست هه ستام له گه لى چووم بو سه يران و پياسه و، كاتيگ شه و گه رايينه وه تووشى ئه و قه مووره بووين كه مه ست و كه له لا كه وتبوو و له بهر خوويه وه ئه و شيعرانه ي ده گوته وه:

كى له منى خوازه لۆكه وه په يامى بو شا دها؟

جامی جهم لیخه که وتوو، جامی مهی غوغا دهکا
ترکه دنیا! خری که وه، باوی نهوانه نهما
پوژی شهراب و بادهیه، مهی ئه ورژ غوغا دهکا

”وا بوو ئیمه فرمومان کرد و ئه ویش له گه لمان هاته وه. من چوومه بازار و ماسی سووره کراوم هیناوه. خیزانم پاروویه کی گه وره ی له گوشتی ماسیه که له زاری قه مووره که نا و دهمی به دهستی گرت و پنی گوت: 'قوتی ده.' ئیدی پارووه که له گه رووی گیرا و مرد. پاشان هه لمان گرت و بردمانه مالی جووله که نوشداره که.' که بهرگدروو به سه رهاتی ده للاکی له سه ره تاوه تا کوتای بو سولتانان چین گیراوه. سولتان ئاوی گوت: 'چیرۆکی خۆشت گیراوه، به لام دهبن ده للاک بهینیه ئیره تا من ببینم و قسه ی لن بیستم. ئیوهش بزگارتان بی و، قه مووریش بنیژین. خیرا بهرگدروو له گه ل پیای سولتان چون ده للاکیان هینا. پیره پیایک بوو ته مهنی له نه وه د سال تیه پ بپوو. پیستی پووی رهش و چه نه ی سی پی بوو، لووتی دریز و گوچکه ی پان. سولتان که ئه وی دیت، وه پیکه نین که وت و گوتی: 'ئهی شیخی نه دوین، له و به سه رهاتانه ی خۆت به سه رهاتیکمان بو بگیریه وه.' ده للاک گوتی: 'ئهی پاشای جیهان! ئه و مه سیحی و جووله که و موسولمانه کین؟ ئه و قه مووره مردوه چییه؟ ئه و خه لکه بو کز بوونه ته وه؟' سولتان گوتی: 'تو بو له وانه ده پرسسی؟' ده للاک گوتی: 'بو ئه وه ی سولتان بزانی که من زور قسه ناکم و شتیکی پیوهندی به منه وه نییه خۆی تی هه لئاقتینم. که هه ر به ناوه که شمدا دیاره و له نیو خه لکا به که م قسه و نه دوین ناسراوم و ناوی نه دوینیان به سه ردا بریوم.' سولتان گوتی: 'به سه رهاتی قه موور بو شیخی نه دوین بگیریه وه.' ئیدی چیرۆکی قه موور و به سه رهاته کانی مه سیحی و جووله که و کارگیر و بهرگدروویان بو گیراوه. ده للاک سه ری راوه شاندا و گوتی: 'به سه رهاتیکی سه یر بوون. دا سه ری قه موور هه لده نه وه با ببینم.' سه ریان هه لداوه.

”ده للاک له نزیک سه ریه وه دانیشت. سه ری برده پینشی و جوان چاوی لی کرد. ئینجا دهستی کرد به پیکه نین، ئه وهنده پیکه نی به پشتدا که وت و گوتی: 'هه ر مردنیک هۆکارنکی هه یه، هۆکاری مردنی قه موور شتیکی سه یره. دهبن ئه وه ی له تو ماره کاندای بنووسن هه تا بیته مایه ی په ندی و هچه کانی داها توو.'

”سولتان گوتی: 'شیخی نه دوین، مه به ستت له و قسه یه چییه و به چی پیده که نی؟'

1. غوغا دهکا: پوژی، دهسه لاتداره.

”گوتی: ‘سولتان، قەسەم بە کەرەمت! قەمور ھیشتا ھەر زیندووہ.‘ ئیدی کلدانەکە ی دەرھینا، بە نەختە پۈنیک کە لە ھەنبانەکەدا بوو، کەمیکى قورگی قەمور چەور کرد و نایبۆشى تا جوان گەرم داھات و ئارەقە ی کرد. ئینجا مقاشیکى دەرھینا و لە گەرووی قەمور ی ڕاکرد و ئیسکە ماسییەکە ی دەرھینا. دەم و دەست قەمور جوولاوہ و پشمی. پاش ئیستیک ھەستا و گوتی: ‘لاالەالالە محمد رسواللە.‘ دانیشتوان سەریان لە و ڕووداوہ سوور ما. سولتانى چین زور پیکەنى و گوتی: ‘مَن شتی ھیندە سەیر و سەرسوورھینەرم نەدیوہ و نەمبیسٹووہ.‘ پاشان لەوانە ی لەوی بوون، پرسى: ‘تا ئیستا شتی واتان دیوہ کەسیک بمرى و زیندوو بیتوہ؟ ئەگەر خودا ئەو دەللاکە ی نەکردبا ھۆکار، ئەمڕۆ قەمور دەخرا ژیر گلەوہ.’

”دواى ئەوہ فەرمووی: ‘ئەو چیرۆکانە بنووسن و لە خەزینەدا ڕایانگرن.‘ جوولەکە و کارگیز و مەسیحی خەلات کرد و کەوايەکی شۆرپیشی لە بەر بەرگدروو کرد و کردی بە بەرگدرووی تاییەتی خۆی. قەموریشی خەلات کرد و کردیە ھاوئشینى خۆی. خەلاتی لە بەر دەللاکیش کرد و ئەرکی بۆ دیاری کرد و کردیە کە یخودای دەللاکانى شار. ئیدی پیکەوہ ژیان ھەتا تیکدەری خوشی گەیشتە سەریان. جا پاکى و بیگەردى بۆ ئەوہ ی قەت نامری. بەلام خاوەنشکۆ! ئەو چیرۆکە لە چیرۆکی دوو وەزیرەکە خوشتر نییە کە چیرۆکی «ئەنیسولجەلیس ۱» یشى تیدا گوتراوہ. “شەھریارشا پرسى: “ئەو چۆناوچۆنە؟”

چیرۆکی دوو وەزیر

شەھرزاد گوتی: “خاوەنشکۆ، بەسەرە پاشایەکی ھەبوو کە ھەژاری خوش دەویست و ھەولی دەدا تیزوپریان بکا و دايمە یارمەتی شوینکەوتوانى محەمەد [سلاوى خواى لى بى] دەدا و ناوی محەمەدی کورپی سەلیمانى زەینى بوو. دوو وەزیری ھەبوو. یەکیان موئینی کورپی ساوی و ئەوی دیکە فەزلی کورپی خاقان بوو. فەزلی کورپی خاقان کەسایەتیەکی دلوا و بەرپەشت بوو. خەلک زۆرتر ئەویان خوش دەویست و پەسنیان دەدا. لە دەھەندە ی و دلۆقانیدا جۆریک بوو وەک شاعیر دەلن:

ئەگەر جاران پاشا و گەورە ی ئیرانیەکان دەیانکری
بە زەبری دینار و درەم کۆیلە ی ھەژار و پێچەتی
لەو دەورەدا پێشەوايەک بووہتە پاشای ئەو ولاتە
ھەر بە سۆز و خوشەویستی ھەموو خەلک کۆیلەتی

ئەنیسولجەلیس: ھەقالی ھاوئشین.

”بهلام موعینی کوری ساوییان خوش نهدهویست، نهو خیری خه لکی نهدهویست و لهگه ل خه لک خراپ بوو، شیاوی نهو بهیته بوو:

که سزکی هه ژار، له برسان بمری
هینده دامابی، بی یه خه ت بگری
هیند بهرچاوتهنگی یارمه تی نادهی
گیانیشی دهرچی ئاوری وی نادهی
گه ر بیتو سکت بشیلئ ورچی
بایه کی سووکیش له سکت دهرناچی^۱

”به هه لکه وت رۆژیک پاشا له سه ر تهخت دانیشتبوو. ئه رکی بۆ سوپاکه ی دیاری ده کرد. فه زلی کوری خاقانی قاو کرد و گوتی: ’که نیزیکم ده وی رووگه ش، که زییه ره ش. روو دسووک، جوان و خاوه ن ره وشتیکی به رز بی. ’ نه وانه ی له وی بوون گوتیان: ’که نیزی ئاوا به دهه زار دیناریش وه گیر که وی پاشا. ’ پاشا له جیوه خه زینه داری گاز کرد و پی گوت: ’دهه زار دینار به ره بۆ مالی فه زلی کوری خاقان. ’ خه زینه دار دهه زار دیناره که ی برد بۆ فه زل. وه زیر ده لاله کانی راسپاردبوو که هیچ که نیزیک نه فرۆشن هه تا وه زیر نه بیینی. هه ر که نیزیکیان هینابایه بازار، له پیشدا پیشانی وه زیریان دها. ماوه یه کی زور نه وه کاریان بوو. به لام وه زیر هیچ که نیزیکی په سن نه کرد.

”به ریکه وت رۆژیک له رۆژان یه کینک له ده لاله کان به ره و مالی فه زلی کوری خاقان ده چوو که سهیری کرد نه وه فه زل به ره و کۆشکی شا ده چیت، پینشی پی گرت و گوتی: ’وه زیری به ریز! نه و که نیزه ی ده ته ویست، پهیدا بووه. ’ وه زیر گوتی: ’کوا بیهینه. ’ ده لاله که ماوه یه ک ون بوو. دوا ی نه وه که نیزیکی هینا وه ک مانگ شۆقی ده داوه، بالای وه ک سه ول و چاوپه ش و که مه رباریک و سمت پان و پۆر، جلی شکودار له به ردا. که نیز له جوانیدا جوریک بوو، وه ک شاعیر ده لئ:

له ش ولاری نه رم و شلک ریواس تای ناکا
باخی سینه ی پر له میوه، زار بۆی ئاو ده کا
قه فقه فی ئه گریجه و بسکی داوه بۆ دلم
چۆن دل له و داوه لا دها تو بلی گولم
تیری نیگای چاوه کانت له یزه رین^۲ بۆیه

^۱. مه به ست نه وه یه هیند بهرچاوتهنگ و چاو چنۆکه.

^۲. له یزه ر: تیشکیکی نادیاره و کاریگه ره.

هەرچەند جارێ لێم دەپوانی دلم بێ خۆیە

"وەزیر کە دیتی، پەسندی کرد. رووی لە دەلالەکە کرد و لە نرخەکە ی پرسی. دەلالەکە گوتی: 'دەهەزار دیناریان داوەتی، خاوەنەکە ی نەیداوه و گوتوو یەتی: 'بە دەهەزار دینار کەو و مراوی و شتی وا نادەن. ئەو دەهەزاره هەر خەلاتی مامۆستا کە یەتی کە ئەوی فیزی خەت و وشە و شیکردنەوه و بنەماکانی رێوشوینی ئایینی و نوێشدار ی و ئەستێرەناسی و موسیقیای کردووه.' وەزیر گوتی: 'خاوەنی کەنیزە کە بیتنه لای من.' دەلال خاوەنی کەنیزە کە ی هیتا لای وەزیر. پیاویکی ئێرانی بوو کە لەبەر پیری هەر پێست و ئێسکە کە ی مابوو هە. وەزیر پتی گوت: 'پارزبیت دەهەزار دیناری نرخ ی ئەو کەنیزە لە سولتان محەممەدی کور ی سلێمانی زەینی وەرگری؟' ئەو کابرایە گوتی: 'ئەگەر داواکار سولتان بێ. من وای دادەنێم هەر وەک دیاری پێشکەشی دەکەم.' وەزیر فەرمانی دا پارە کە ی بۆ بین. کە پارە کە یان هیتا، وەزیر پارەکانی بە خاوەنی کەنیزە کە ی بی ژمیری. دوا ی ئەوه -دەلالە کە گوتی: 'ئەگەر وەزیر پیم بدا، قسە یە ک دەکەم.' وەزیر گوتی: 'بیلی.' دەلال گوتی: 'وەزیری بەرێز، ئەگەر بە قسە ی من دەکە ی، ئەمڕۆ کەنیزە کە مە بە بۆ لای پاشا، چونکە ئەو لەرێی دورەوه هاتوو هە و ماندوو هە، لەسەر خۆ نییه. هەتا دە پۆژیک لە کۆشکدا راییگرە یا تەواو بحەسێتەوه و بیتەوه سەرخۆ و گەش و جوان بیتەوه، جا ببیەنە گەرماو جل و بەرگی شیاوی لە بەر کەن، ئەو جا ببیەنە خزمەت پاشا."

"وەزیر پێشنیاری دەلالە کە ی زۆر پێ باش بوو. کەنیزە کە ی برده کوشکی خوی و دیویکی تاییەتی بۆ دیاری کرد و هەموو پێداویستی یەکی بۆ تەرخان کرد. خزمەتکاری لە بەر دەست نا و ماوە یە ک ئاوا بوو. فەزلی کور ی خاقان کور یکی هەبوو تا بلێی جوانچاک، بالاعەرە پ و بۆنە نەبەر. وەک شاعیر دەلی:

'تووله نەمامیکی لاوه، وەک دارچنار هەلکشاو ه
هێندە رێک و پێک و جوانه، تا بلێی لە بەر دلانە"

ئەو کورە رێک و پێکە ئاگاداری رەوتی کاری ئەو کچە نەبوو. بابی بە کەنیزە کە ی گوتبوو: 'تۆم بۆ محەممەد پاشای سلێمانی زەینی کرپوه. من کور پێک هە یە ئەگەر ژنیک لە کولانیش ببینی، سواری دەبی. تۆ بە هیچ جۆریک نەچی خۆتی پێشان بە ی ها.' کەنیزە گوتی: 'گۆرپایەل و بەر فەرمانتم.' هیچ نەهاتە پێش ی هەتا پۆژیک کەنیزە چوو بۆ گەرماو.

"کە لە گەرماو هاتە دەری، جل و بەرگی شەنگ و شەپالی لە بەر کردبوو و جوانییە کە ی چەند هێندە ببوو. هاتە لای ژنی وەزیر و دەستی ماچ کرد. ژنی وەزیر گوتی:

ئەنيسولجەلېسىم ۱، لە گەرماو چۆنت رابوارد؟^۱ گوتى: 'خانم، جگە لە باسى خراپەى تۆ هيچ شتېك كەم نەبوو.' خانم بە كەنيزەكانى گوت: 'ساز بن، دەچين بۆ گەرماو.' كەنيزەكان ھەستاتان لە گەل خانم چوون بۆ گەرماو و خانم دوو كەنيزى مندالكارى لە بەردەرگاي كۆشك دانا و ئەنيسولجەلېسىش لە ژوورئ بوو. خانم بە كەنيزەكانى گوت: 'پئ نەدەن كەس بچيتە ژوورئ بۆ لاي ئەنيسولجەلېس.' كەنيزەكان گوتيان: 'باشە، بەسەر چاو.'

"دواى ماوھيەك كورئ وەزير كە ناوى عەلى نوورەددين بوو، پەيدا بوو و لە داىكى دەگەرا. كەنيزەكان گوتيان: 'چووھتە گەرماو.' ئەنيسولجەلېسىش لە ژوورەوھ گويى لە دەنگى عەلى نوورەددين بوو، لە دلى خۇيدا گوتى: 'خۆزگە دەمزاني ئەو كورە چ كارەيە وا وەزير دەيگوت لە كولانېش تووشى ژنيك بن، ئاوقاي دەبن. بە خدا پيم خوشە بيبينم.' ئينجا ھەستا سەر پئ و چووھ پيشى بۆ لاي عەلى نوورەددين تا بيبينى. سەيرى كرد كورپكە دەلئى مانكى چاردەيە. ئيدى عاشقى جوانيەكەى بوو، گوتى:

من عاشقى ئەو لئوھم ھەنگوين شەرمەزاريتى
عاشقى ئەو لەشە شلكەم گولېش ئەوينداريتى
گەر حەزت لە گۆنگەلە، خۆ لە گۆمى دلى خە
دەرياي عيشقى بيبنە، تڪايە خۆى تئ مەخە

"كورەكەش كە چاوى بەو كەوت، گيرۆدەى ئەو رووگەشە بوو و گوتى:

شلكترە لە پەركى گول ئەو سېنگ و مەمكە جوانە لېت
دەلئى خدا خوشى ويستوى بە دزيبەوھ داويە پېت
نيگەرانم كە روورەشى ھەردووك دنيا بم ئەمن
بېتو لەسەر ئەو نەمامە رەقيبى من خودا بېت

"كە كچە و كورە ھەردووكيان بە داوى ئەوينى يەكدى گيرۆدە بوون. كورە رووى لە كەنيزەكان كرد كە رېئى بدەن بچيتە ژوورئ. بەلام كچەكان بە تەما بوون نەھيلن بچيتە ژوور، ئەويش بەسەرياندا گوراندى. ئيدى كەنيزەكان ترسان و ھەلاتن و لەولاوھ راوھستان. ئينجا كورە چووھ كۆشكەوھ و بە ئەنيسولجەلېسى گوت: 'تۆى وا بايم بۆ منى كړيوى؟' ئەنيسولجەلېس گوتى: 'بەلى.' دەم و دەست كورەى سەرخوشى بادەى ئەوين، بە ترسەوھ چووھ پيشى و نيووقەدى كچەى گرت، كچەش ناميزى پيدا كرد. كورە زمانى كيژەى ئەوھندە مژى و خۆى تئ ھەلسوو ھەتا پەردەى كچينى لا برد.

۱. ھەوالى ھاوتشين: ئەنيسى جەلېس.

”که که نیزه کان دیتیان کوره وزیر له گهل نه نیسولجه لیس ئاویته ی بهک بوون، هاواریان کرد. عهلی نووره ددین ترسا و ههلات. که ژنی وهزیر گوئی له زیقه و هاواری که نیزه کان بوو، له گه رماو هاته درئ، له که نیزه کانی پرسئی: ’ئوه چی بوو؟‘ گوتیان: ’که تو چووی بو گه رماو، کوپی به ریزتان، عهلی نووره ددین، هات ویستی بچیته لای ئه نیس خانم، ئیمه ریمان لئ گرت. ئه ویش لیمان تووره بوو و ویستی لیمان دا، ئیدی ئیمهش هه لاتین و ئه ویش چووه لای ئه نیسولجه لیس و باوهشیان پیکدا کرد. ئیدی نازانین چییان کرد.‘ ژنی وهزیر که ئه و قسه یه ی بیست، چوو بۆ لای ئه نیسولجه لیس و شته که ی لئ پرسئی. نه نیسولجه لیس گوئی: ’خانمه کهم، من دانیش تبووم که گهنجیکی جوان چاک هات و پئی گوتم: ’تو هه ر ئه و که سه ی وا بابم بۆ منی کرپوه؟‘ گوتم: ’به لئ.‘ به خودا خانمه کهم، من وام زانی ئه و به راستیه تی. ئه و جار هاته پیشئی و له ئامیزی گرتم.‘ ژنی وهزیر گوئی: ’جگه له وهش کاریکی دیکه ی کرد؟‘ ئه نیسولجه لیس گوئی: ’به لئ سئ ماچیشی کردم.‘ ژنی وهزیر گوئی: ’کردتی به ژن یان نا؟‘ ئه نیسولجه لیس دهستی کرد به گریان و ژنی وهزیریش له گهل که نیزه کان دهستی کرد به گریان. له خویان هدا و پرووی خویان ده پئی. له وه ده ترسان که وهزیر عهلی نووره ددین بکوژی.

”له و جهنگه یه دا وهزیر هاته ژوورئ و پرسئی: ’بۆ ده گرین؟‘ ژنی وهزیر ناچار رووداوه که ی بۆ گێراوه. وهزیر جله کانی به ری دادپئی و پدیتی خوی هه لقه نده وه. ژنی وهزیر گوئی: ’خۆت مه کوژه، من ده هه زار دیناری که نیزه که له سامانی خۆم ده دم.‘ وهزیر گوئی: ’من پئویستیم به پاره ی که نیزه که نییه. له وه ده ترسم گیان و مالم بکه ویته مه ترسییه وه.‘ ژنه گوئی: ’گه وره م، له بهر چی؟‘ گوئی: ’مه گه ر تو نازانی مو عینی کوپی ساوی له شتیکی وا ده گه پئی بۆ تیچینییه، هه ر ئه و شته بیستیه وه، گورج ده چی سولتان ناگادار ده کاته وه و پئی ده لئ:‘

لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی پئ هات و شه هرزاد دریزه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه ویکی دیکه.

که نهوی سی و سینه هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، وهزیر به ژنهکهی گوت: 'موعینی کورپی ساوی دژمنمه، که نهو رووداوه بیستیتتهوه پاشا ناگادار دهکاتهوه، پنی دهلی. دهلی: 'نهو وهزیرهی که پیت وا بوو خهیانهتکار نییه، چوو به دههزار دینارهکه کهنیزیکی کپیوه کهس کهنیزی وای نهدیوه، چونکه کهنیزهکهی پی ههلهکته و باش دهبن، به کورهکهی خوی دهلی بو تو بن باشتره ههتا شا. شینجا کورهکهی کهنیزهکه له کچیتی دهخا، ئیستا نهو کهنیزه نهوه له ماله وهزیره.' پاشاش بهو باوهپهی به منی ههیه، پنی دهلی: 'درو دهکهی.' نهویش مولهتی هاتنه مالم له پاشا وهردهگری و دیته مالی و کهنیزه دهبا بو پاشا. کهنیزهش ناچار دهبن رووداوهکه بو پاشا دهگیریتتهوه. ئیجا موعینی کورپی ساوی دهرفهرت دیتی، به پاشا دهلی: 'من راویژکاری دلسوزی قوم، بهلام به داخهوه قهدرم نازانن.' پاشا قسهکهی قهبول دهکا، نهو دهکا به کهسی یهکهمی خوی و فهرمانی کوشتنی منیش دهدا.'

"ژنی وهزیر گوتی: 'خو ههموو کهس ناگاداری نهو کهنیزه نییه. تو لای کهس دهنگ مهکه و کارهکه به خودا بسپیره.' وهزیر کهمیک نارام بووهوه و هاتهوه سهرخو. بهلام عهلی نوورهددین له تاکامی نهو کاره دهرترسا. به روژدا لهو باخانهدا دهسووراوه و نیوهشهو دههاتهوه له لای دایکی دهخوت. دیسان بهیانی زوو پیش نهوهی کهس به دهرهوه بن، وهدر دهکوت. ههتا مانگیک بهردهوام نهوه کاری بوو. روژیک ژنی وهزیر به وهزیری گوت: 'نهگر کارهکه ههر وا بچیتته پیشی، نهو کچ و کوره هردووکیان له تاوان دهمرن.' وهزیر گوتی: 'نهی چ بکهین؟' ژنه گوتی: 'نهمشهو مهخهوه. که کورهکه هاتهوه، بیگره و لهگهلی ناشت بهوه و کچهکهی دهیه. چونکه نهوان هردووکیان یهکتریان خوش دهوئ. منیش نرخی کهنیزهکهت ددهمی.' وهزیر نهو شهوه نهخوت، که کورهکهی هاتهوه، گرتی و ویستی بیکوژی. دایکی گوتی: 'نهوه چ دهکهی؟' وهزیر گوتی: 'دهیکوژم.' کورپی وهزیر چاوی پر بوو له ئاو و گوتی: 'پهله مهکه راوهست مهکوژه، خو من ههر له بهردهستی تو دام.' ئیدی وهزیر لهسهه سینگ کوره ههستا و گوتی: 'کورم، نهیسولجهلیست ددهمی. بهو مهرجهی نهیفرۆشی و به میزدی نهدهی.' ئیدی سویندی خوارد و بهلئنی به بابی دا که نه بیفرۆشی و نه به میزدی بدا. دواپی، وهزیر کهنیزهکهی دا به کورهکهی.

"عهلی نوورهددین و کهنیزه به کهیف و خوشییهوه ژیان و خودای مهزن کهنیزی له زهینی پاشا دهرکرد ههتا سالیکی بهو شیوهیه رابرد. موعینی کورپی ساویش له ترسی فهزلی کورپی خاقان نهیدهویزا قسه لهگهله پاشا بکا. دواپی سالیکی روژیک فهزلی کورپی

خاقان له گەرماو هاته دهرئ و ئارهقهی کردبوو، ههوا لئی دا، نهخۆش کهوت و رۆژ لهگه‌ل رۆژ نهخۆشییبه‌که‌ی لئ پیستر ده‌بوو. رۆژیک نووره‌ددینی بانگ کرده لای خۆی و پنی گوت: 'کۆری خۆم، ناتوانی له ده‌ست رۆژی دیاریکراو راکه‌ی و میوه‌ی نه‌گه‌یویشت پین ناخوری. هه‌موو که‌س رۆژیک ده‌مرئ. کۆری من، وه‌س‌ییبه‌تم بۆ تو ئه‌وه‌یه که له خراپه دووری بکه و دوا‌رۆژی کارت له به‌رچاو بئ. 'ئیدی شایه‌دومانی هینا، رۆحی فیری و له باخی به‌هه‌شت هیلانه‌ی چن کرد. ئینجا هاوار و رۆرۆی که‌نیز و تۆکه‌ر و کۆیله‌کانی کۆشک به‌رز بووه‌وه و پاشا و گه‌وره گه‌وره‌کانی ولات هه‌موو زانیان. سه‌رۆک و میر و فه‌رمانه‌هوا و وه‌زیران و خه‌لکی شار هه‌موو کۆ بوونه‌وه. یه‌کیک له‌وان موعینی کۆری ساوی بوو. وا بوو فه‌زلی کۆری خاقانیان ناشت و گومبه‌زیان له‌سه‌ر درووست کرد. قورئانخوینان له‌وئ دانیشتن و نووره‌ددینیش چۆکی خه‌می له ئامیز گرت و هه‌تا ماوه‌یه‌کی زور خه‌می کۆچی بابی ئازاری ده‌دا.

"رۆژیک له‌ مالی دانیشتبوو، یه‌کیک له‌ براده‌ره‌کانی بابی له‌ دهرگای دا. که کردییبه‌وه، ئه‌و کابرایه‌ ده‌ستی نووره‌ددینی ماچ کرد و گوتی: 'گه‌وره‌ی من، کئ هه‌یه‌ بابی نه‌مردبئ؟ ئه‌و دنیا‌یه کاروانسه‌رای سه‌روه‌ری یه‌که‌م و کۆتایه. تۆش خه‌م و خه‌فه‌ت وه‌لانی و ژیان‌ی ئاسای بژی. 'ئه‌وه بوو ئه‌و قسانه‌ کاری تی کرد و دیوه‌که‌ی پڕ فه‌رش کرد و له‌وئ دانیشتن. ده‌ که‌س له‌ منالی گه‌وره گه‌وره‌کانی له‌ خۆی کۆ کرده‌وه و ده‌ستیان کرد به‌ خوشی و عه‌یش و تۆش. هه‌موو رۆژی ده‌یخوارد و ده‌یخواردوه‌وه و دهرخواردی خه‌لکی ده‌دا و ده‌یبه‌خشییبه‌وه. هه‌تا رۆژیک پاریزه‌ری مال و خه‌رجی بابی هاته لای و گوتی: 'گه‌وره‌م، ئه‌و جۆره خه‌رجانه ماله‌که‌ت ته‌واو ده‌کا. مه‌گه‌ر نه‌تیبیستوه‌ ده‌لین: 'هه‌ر که‌س خه‌رج و داها‌ته‌که‌ی خۆی نه‌زانی، توشی هه‌ژاری ده‌بئ؟' نووره‌ددین که ئه‌و قسه‌یه‌ی بیست، خیسه‌یه‌کی لئ کرد و گوتی: 'نه به‌خیلی که‌س ده‌وله‌مه‌ند ده‌کا و نه به‌خشینه‌وه که‌س هه‌ژار ده‌کا. ئه‌و قسانه به‌ گویی مندا ناچن.'

"پاریزه‌ر له‌ لای نووره‌ددین هاته دهرئ. نووره‌ددینیش هه‌ر وا به‌رده‌وام بوو له‌ ده‌ستبلاوی و ته‌خشان‌وپه‌خشانی ماله‌که‌ی. هه‌ر کام له‌ هاو‌ریکانی گوتبای فلان شت جوانه یان چاکه، نووره‌ددین ده‌یگوت ئه‌وه ئه‌وه‌م به‌ تو به‌خشی. هه‌موو ژه‌میک سفه‌ری بۆ براده‌ر و هاو‌ریانی راخرا‌بوو. هه‌تا سالی‌ک ئاوا بوو. دوا‌ی سالی‌ک رۆژیک نووره‌ددین له‌گه‌ل هاو‌ریکانی دانیشتبوو که پاریزه‌ره‌که‌یان هاته لای و له‌بن گویی گوتی: 'گه‌وره‌م، ئه‌و شته‌ی لئی ده‌ترسام هاته دی. ئیستا با‌ی یه‌ک دره‌ممان نه‌ مال ماوه و نه‌ پاره.' که نووره‌ددین ئه‌وه‌ی بیست، سه‌ری داخست و مات و خه‌مین بوو. براده‌ره‌کانی تیگه‌یشتن. یه‌کیان هه‌ستا و رۆخسه‌تی رۆیشتنی خواست. نووره‌ددین گوتی: 'بۆ ده‌رۆی؟' گوتی: 'ئه‌مشه‌و ژنه‌که‌م مندالی ده‌بئ، ناتوانم به‌ ته‌نیا به‌جی به‌یلم.' نووره‌ددین ریی دا و ئه‌و

رۆیشت. یه‌کی دیکه هه‌ستا و گوتی: 'گه‌وره‌م، ئه‌م‌رۆ چه‌وتووی ئه‌و کورپه‌ی براه‌که‌مه، ده‌بی له‌ ئاهه‌نگه‌که‌یدا له‌وئ بم.' وا بوو یه‌ک یه‌ک رۆخسه‌تیان خواست و رۆیشتن. نووره‌ددین به‌ ته‌نیا ماوه‌ و ئه‌نيسولجه‌لیسی بانگ کرد و گوتی: 'ده‌زانی چم به‌سه‌ر هات؟' ئه‌وه‌ی له‌ پارێزه‌ره‌که‌ی بیستبووی هه‌مووی بۆ گه‌یراه. ئه‌نيسولجه‌لیس گوتی: 'سه‌روه‌رم، ماوه‌یه‌ک له‌وه‌ پێش ویستم ئه‌وه‌ت پێ بلیم. گویم لێ بوو ئه‌تۆ ئه‌و شیع‌ره‌ت ده‌گوت:

مه‌یگنێر تیکه‌ مه‌ی، دنیا هه‌تا سه‌ر بۆ که‌س پتک نایه
 ئه‌و زی‌ر و زیوه‌ی که‌ تۆ ده‌یبینی به‌ره‌و فه‌نایه
 چ بکه‌م له‌ زی‌ر و زیوی سارد و سه‌ر، من شادیم ده‌وئ
 ده‌یده‌م به‌ باده، خۆشی دونه‌یایه‌ له‌ شادبوونه‌یایه

" ئیدی بیده‌نگ بووم و هه‌چم نه‌گوت. 'نووره‌ددین گوتی: 'ئه‌نيسولجه‌لیس، تۆ ده‌زانی که‌ من ئه‌و ماله‌م له‌ پێناو براده‌راندا داناه. پێم وا نیه‌ له‌ رۆژیکێ ئاوادا پشتم تێ که‌ن و ئه‌و هه‌موو چاکه‌ و گه‌وره‌یییه‌ی له‌گه‌لم کردوون، له‌ بیر بکه‌ن. ئیستا ده‌چم پاره‌ له‌ یه‌کیان وه‌رده‌گرم و شت ده‌کړم و ده‌فرۆشم و له‌ هه‌له‌خه‌رجی و به‌ره‌لای دوور ده‌که‌ومه‌وه.' ئه‌نيسولجه‌لیس گوتی: 'ئه‌وانه‌ خه‌ریان به‌ نیوچاوانه‌وه‌ نیه‌.' نووره‌ددین قسه‌که‌ی ئه‌وی به‌ گوئ نه‌کرد و چوه‌ ده‌رئ و رۆیشت هه‌تا گه‌یشته‌ گه‌ره‌کێک که‌ مالی ده‌ که‌سێک له‌ هاوڕێیانه‌ له‌وئ بوون. ئینجا چوو له‌ به‌رده‌رگای یه‌کێک له‌ براده‌ره‌کانی راوه‌ستا و له‌ ده‌رگای دا. که‌نیزیک هات ده‌رگای کرده‌وه. نووره‌ددین گوتی: 'بچۆ به‌ خاوه‌نه‌که‌ت بلی عه‌لی نووره‌ددین له‌ به‌رده‌رگا راوه‌ستاوه‌ و چاوه‌پێی که‌ره‌می تویه.' که‌نیزه‌ چوه‌ ژووری و خاوه‌نه‌که‌ی ئاگادار کرده‌وه، خاوه‌نه‌که‌ی له‌ که‌نیزه‌که‌ تووره‌ بوو گوتی: 'بچۆ بلی له‌ مال نیه‌.' که‌نیزه‌ گه‌راوه‌ و قسه‌که‌ی خاوه‌نه‌که‌ی به‌ نووره‌ددین گوت. نووره‌ددین له‌ دلی خۆیدا گوتی: 'ئه‌گه‌ر ئه‌ویان هه‌چی له‌ چاودا نه‌بن، به‌و مانا نیه‌ که‌ ئه‌وانی دیکه‌ش وا بن. ده‌چم ئه‌وانیش تاقی ده‌که‌مه‌وه.' ئیدی چوه‌ مالی هاوڕێیه‌کی دیکه‌ی. ئه‌ویش هه‌ر ئه‌وه‌ی گوت که‌ هاوڕێکه‌ی دیکه‌ی گوتی. نووره‌ددین گوتی: 'تازه‌ هه‌موویان تاقی ده‌که‌مه‌وه‌ بزانه‌م هه‌موویان ئاوان. هاتوو له‌و نێوه‌دا یه‌کیان چاکه‌ی له‌ چاودا بوو و هه‌ر هاوڕێکه‌ی جارێک به‌ی. ئیدی چوو له‌ ده‌رکی هه‌موویانی دا و یه‌کیان خۆیان پێشان نه‌دا و فریای نه‌که‌وتن. عه‌لی نووره‌ددین گه‌راوه‌ بۆ لای ئه‌نيسولجه‌لیس و بۆی گه‌یراه. گوتی: 'من پێم نه‌گوتی هاوڕێیه‌تی ئه‌وانه‌ قازانجی نیه‌؟' نووره‌ددین گوتی: 'هه‌چیان خۆیان پێشان نه‌دام.' ئه‌نيسولجه‌لیس گوتی: 'شته‌کانی ماله‌وه‌ بفرۆشه‌ و خه‌رجی که‌.' نووره‌ددین هه‌موو رۆژیک شتیکی ده‌فرۆشت هه‌تا هه‌چیان له‌ مالدا نه‌ما و به‌ ئه‌نيسولجه‌لیسی گوت: 'ئینستا چ بکه‌ین؟' ئه‌نيسولجه‌لیس گوتی: 'چار هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ من ببه‌ی بۆ بازاڕ و بفرۆشی. تۆ ده‌زانی باوکت

منی به دههزار دینار کریوه. به شکو خودا گرتیهک له کارت بکاته وه. هاکا خودا کارنکی کرد نیمه ی به یهک گه یانده وه. گوتی: 'ئه ی ئه نیسولجه لیس، دووری له تو بؤ من سهخته و مردنه، ناتوانم.' ئه نیسولجه لیس گوتی: 'بؤ منیش زور دژواره، به لام چار نییه. چ بکهین؟'

"ئیدی نووره ددین دهستی ئه نیسولجه لیس گرت و به چاوی به فرمیسکه وه بردی بؤ بازار. ئه و جار ئه نیسولجه لیس له لای ده لالیک دانا و گوتی: 'بزانه چهنده دهکا، بیفرۆشه.' ده لاله که گوتی: 'نووره ددین، مه گهر ئه وه ئه نیسولجه لیس نییه که باوکت به ده ههزار دینار له منی کری؟' نووره ددین گوتی: 'به لئی ئه وه.' ئیدی ده لاله که راوه ستا ههتا بازار ته واو خوش بوو. ده لال ههستا و هه رای کرد و په سنی ئه نیسولجه لیس کرد و پیندا هه لگوت ههتا یه کیک له کریاره کان ناماده بوو به چوارهزار و پینجسه د دینار بیکری. خه ریک بوون قسه یان له باره وه ده کرد که موعینی کوری ساوی وه زیر له وئوه تپه پی. نووره ددینی دی که له وئو راوه ستاوه. له دلی خویدا گوتی: 'بؤ له وئو راوه ستاوه؟ خو ئه وه ئه وهنده ی نییه که نیز بکری. رهنگه ئه وهنده ده ستهنگ بی هاتی که نیز بفرۆشی. ئه گهر وایی دلم ئوخزنی دیتی.' ئیدی بانگی ده لاله که ی کرد: 'ئه وه که نیزه ی تو په سنی ده که ی، من ده یکرم.' ده لال که نیزه که ی برده لای وه زیر. وه زیر که پوخساری په ری ئاسای ئه وی دی، دلی گرتی و له نرخه که ی پرسی. ده لاله که گوتی: 'تا ئیستا چوارهزار و پینجسه د دیناریان داوه.' بازارگانه کان که زانیان وه زیر به ته مای کرییتی و ده یانزانی وه زیر چه ند زالم و مله وره، هه موو بلاوه یان کرد و که س نه ما نرخه که ی به ریته سه ری. ئینجا وه زیر به ده لالی گوت: 'بؤ راوه ستاوی؟ ئه وه من به چوارهزار و پینجسه ده که کریم.' ده لال چووه لای عه لی نووره ددین و گوتی: 'که نیزه که یان به خو پای هه لگرت.' نووره ددین گوتی: 'بؤ؟' ده لال گوتی: 'ئه من ویستم نرخیک داندیری بؤ ده سته پیک. یه که م بازارگان که نرخه له سه ر دانا، چوارهزار و پینجسه دی دا. نۆره ی زیادکردنی له لایه ن بازارگانیکی دیکه وه بوو که ئه و زالمه هاته بازاره وه و که نیزه که ی دیت و هر به و نرخه قه بوولی کرد. پیم وا بی که نیزه که ی ناسی. ئه گهر هر ئه و نرخه بدا، ئه وه له روحمی خوداوه ده بی. به لام من له وه ده ترسم که چه کی که سنیکی دیکه ت بداتی و حه واله ی ئه وت بکا و ئه ویش فیر کا ئه م ده ست و ئه و ده ستت پی بکا و ناره حه تت بکه ن و له ده رفه تیکدا چه که که ت لی وه رگرن و بیدریتن. له و نیوه دا پاره که ی تو بخوری و ده ستت له هیچ گیر نه بی و که نیزه که شت بجی. خو تو ده ره قه تی ئه و زالمه ش نایه ی.'

"نووره ددین که ئه و قسه انه ی بیست، گوتی: 'چ بکهین؟ چار چییه؟' ده لال گوتی: 'من ریگایه کت پیتشان ده دم، ئه گهر به قسم بکه ی، ئه وه قازانج ده که ی. ئه ویش ئه وه یه هر ئیستا وه ره که نیزه که له ده ست من بستینه و زله یه کی لی ده بلن هر ویستم قسه که ی خۆم به رمه سه ری و بت ده مه ده ست ده لال بؤ ئه وه ی بزانی ئه گهر بیتو گوئیراه لم نه بی

من ئەو كارە دەكەم؟ ئەم جاریش وەرە با بڕۆینەو. نوورەددین، ئەگەر تۆ وا بكەى، وەزیر دەلى ئەو ھەر لەبەر سویندەكەى ھیتاویبە بۆ بازار. نوورەددین گوتى: 'فكرى چاكە و بە قسەت دەكەم.' ئىدى دەلال چوو دەستی كەنیزەى گرت و بە وەزیری گوت: 'ئەو كەنجە خاوەنى ئەو كەنیزەى، ئارەزووى خۆیەتى بەو نرخە دەیدا یان نا.' ئەو جار نوورەددین كەیشتە لای دەلال و دەستی كەنیزەكەى لە دەست دەر ھینا و زللەپەكى لى دا و گوتى: 'ئەو لەبەر سویندەكەم ھیتامى بۆ بازار، دەنا من پىویستیم بە پارەى تۆ نىبە، ئىدى نەچى سەرپىچى بكەى. وەرە با بڕۆینەو مالى. ئەگەر من شتەكانى مالى بفرۆشم ھەر جارەى نرخى تۆ شت دەفرۆشم.' موعینى كۆرى ساوى رقى لە نوورەددین ھەستا و پىنى گوت: 'ھەتیو زۆلە، ھىشتا شت ماو بفرۆشى؟' نوورەددین كۆرىكى بە زىپك و زاكۆن بوو، نەیتوانى ھەر وا بە ئاسانى بە سەریبەو بچى. نىو قەدى وەزیری گرت و لەو سەرەو كىشایە خوارى و لە زەوى دا. كۆرى ساوى لە نىو خۆل و خاكدا دەتلاو و عەلى كۆرى خاقان بە مست لى دەدا. یەككە لە مستەكان لە دەمى درا و تەواوى ددانەكانى تىك شكاند و خوین بە چەنەیدا ھاتە خوارى. دە كەس لە پیاوھەكانى كۆرى ساوى لەگەلى بوون كە ئەوھیان دیت، ھەلیان كىشایە شیر و خەنجەر.

"خەلك و بازرگانەكان كە عەلى نوورەددىنیان خۆش دەویست، بە پیاوھەكانى كۆرى ساوییان گوت: 'ئەگەر كۆرى ساوى وەزیرە. عەلى نوورەددىنىش كۆرەو وەزیرە. جارێك بە شەڕ دین و جارێك ئاشت دەبنەو. ئەگەر بۆى بچن، رەنگە شىتىكى لى بى، ئەو دەم دەكۆژین. وا چاكە ئیو خۆتى ھەلنەقوتین، لىیان گەرىن.' پیاوھەكان بە قسەى خەلكەكەیان كرد. عەلى كۆرى فەزل ئەوئەندەى توانى لە كۆرى ساوى دا و لە قور و خۆلى وەر دا. ئىنجا دەستی كەنیزەكەى گرت و رۆیشتەو مالى. بەلام كۆرى ساوى ھەر وا بە لەشى قورپاوى و خویناویبەو چوو بۆ لای پاشا. پاشا گوتى: 'ئەو چىبە؟ بۆ ئاواى؟' گوتى: 'پاشام، ئەمۆ لە بازار دەگەرەم، ویستم كەنیزى بۆ چىشتخانە بكرم. لەنىو كەنیزەكاندا كەنیزىكم دى كەس شتى واى نەدیو. دەلال گوتى: 'ئەو كەنیزى عەلى كۆرى خاقانە كە كاتى خۆى پاشا دەھەزار دینارى دا بە بابى، ھەتا كەنیزىكى بۆ بكرى. كاتىك ئەو كەنیزەى دیتەو و زانى ئەوئەندە جوان و رىك و پىكە، دای بە كۆرەكەى خۆى.' كاتىك فەزل كۆرى خاقان مرد كۆرەكەى دەستی كرد بە خۆشگوزەرانى و تەخشان و پەخشان و دەستبلاوى ھەتا ھىچى نەما. كەنیزەكەى دابوو بە دەلال بفرۆشى. بازرگانەكانیش نرخیان لەسەر داناو و زىادیان كردوو ھەتا كەیشتوو تە چارەھەزار و پىنجسەد دینار. من لە دلى خۇمدا گوتم: 'وا چاكە بۆ پاشاى بكرم.' ئىنجا بە عەلى كۆرى خاقانم گوت: 'من ئەو كەنیزە دەكرم ھا ئەوھش پارەكەى.' گوتى: 'من كەنیزە بە جوولەكە و مەسىحى دەفرۆشم، بە توى نافرۆشم.' گوتم: 'من بۆخۆم ناوى، بۆ پاشاى دەكرم.' ھەر كە ئەو قسەىبەى بیست، منى

لهسه زینه که کیشا خواری و چونکه من پیر و که متاقهت بووم، ئاواى لى کردم که دهیبینی. 'ئهوهى گوت و دهستی به گریان کرد.

"که پاشا وهزیری ئاوا دیت و ئهو قسانهى بیست، رقی ههستا و چل کهسى شمشیربازی نارده مالى عهلى کورپی خاقان و گوتی: 'مالهکهى تالان کهن و خانووهکهى لى برووخین و لهگهله کهنیزهکهى قولبهستیان کهن و بیانیهتته ئیره.

"پیاوهکان چوون بۆ مالى عهلى کورپی خاقان. سهنجهر ناویک که فهزلی کورپی خاقان زوری چاکه و گورهى بزی ببوو، ئهوهى له چاودا ههر مابوو، نهیتوانی بیت و کورهکهى قولبهست بکا. ههر بویه به لایهکی دیکه دا خوی گه یانده مالى عهلى کورپی خاقان، پنی گوت: 'ئهوه کورپی ساوی داوی بۆ ناوییهوه. ئهگهر بتگرن، پرگارت نابن. ههرچی زوه لهگهله کهنیزهکهت خوتان دهرباز بکهن و ههلین. ئهوه پاشا چل کهسى ناردوه بین مالهکهت تالان کهن و ئیوهش بگرن و بتانبه نه لای پاشا. 'دهستی له گیرفانی راکرد و چل دیناری به عهلى نوورهددین دا و گوتی: 'باوهر بکه ئهگهر لهوه زیاترم ههبا، دهمدایهی.

"ئیدی عهلى نوورهددین زیرهکانی لى وهرگرت و ئهنیسولجهلیسی ئاگادار کردهوه و کورج له شار وهدهر کهوتن. پریشتن ههتا گهیشتنه قهراخ دهریا. سهیریان کرد ئهوه کهشتیهک به تهمایه برۆا و کهشتیوانه که له لای پاوهستاوه به خهلهکه که دهلی ههرکهس ههرشتیکی له بیر چووه یان کاریکی ههیه، زوو جیهجیهی کا، دهروین. ههموو گوتیان: 'هیچ کاریکمان نهماوه. 'ئیدی کهشتیوان فرمانی دا، گوریسهکانیان کردهوه و چارۆکهیان ههلدا. نوورهددین زوو گهیشتن و هاواری کرد: 'کاکى کهشتیوان! بۆ کام شار دهچی؟' گوتی: 'دهچم بۆ داوسسهلام—بۆ بهغدا.' "

لیره دا بوو، ماوهی چیرۆکی ئهمشه ویش کوتایی پین هات و شههرزاد دریزهه چیرۆکهکهى هه لگرت بۆ شهویکی دیکه.

که نهوی سی و چوارهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، که کهشتیوان گوتی: 'دهچین بۆ بهغدا، ئیدی نوورهددین و ئهئیسولجهلیس سوار بوون. که شتی وهری کهوت، بای خوازراو هات و که شتی، وهک بال بگری، به رهو ئامانج ئاژووت. با نوورهددین و ئهئیس برۆن بۆ بهغدا ئیمهش دهگه پینهوه لای پیاوهکانی پاشا.

"پیاوهکانی پاشا ده رگای مالی نوورهددینیان شکاند و پڑانه ماله که یه وه، ده رک و په نجه ره یان شکاند و دیوه کانیان کاول کرد و که لین و کولینی مالینان پشکنی، به لام سوراغیک له نوورهددین نه بوو. دواي ویرانکردنی ماله که ی، چوونه وه لای پاشا و گوتیان که نوورهددین دیار نییه. پاشا توورپه بوو گوتی: 'له هر جینه که بی، ده بین بیینه وه و بیهینه ئیره.

"کوری ساوی گوتی: 'کهس وهک من ده ردی ده رمان ناکات. پاشا فره مانی دا له شاردا جار یان دا هه رکهس نوورهددین بیینه وه یان جیگا که یمان بی بلی، هه زار دیناری زیری خه لات ده دریتی. هه رکه سیش بیشاریته وه یان به شوینه که ی بزانی و پیمان نه لی، له لایه ن پاشا وه سزا ده دری.

"نۆکه ر و ده ست و پیوه ندی پاشا و خه لکی شار هه موو شار یان پشکنی و به رده وام ده گه ران، له کاتیکدا ئه وه نوورهددین و ئهئیسولجهلیس به ساخ و سلامه تی گه یشته قه راخ ئاوه کان. پینج دیناریان دا به که شتیوانه که و دابه زین. ملی پینه یان گرت و پویشن. وا بوو به ریکه وت پینان که وته باغه کانی به غدا. پینان که وته کۆلانیکه وه که جوان ئاوپرژین کرابوو، گسک درابوو، ولاتیکی خاوین، له مبه ره وه وه به ری کۆلانه که سه کزی لی بوو. به ینا به ینیک هه وزیکی له به رد چیکراوی تیدا بوو. که سیش دیار نه بوو، له و سه ری کۆلانه که ده رگایه کی تیدا بوو. نوورهددین به ئهئیسولجهلیسی گوت: 'ئیره جیگای هه سانه وه په. له ریوه ده ست و دموچاویان شوشت و له سه ر سه کویه ک دانیشن و نانیا ن خوارد و خه وتن.

"ده رگایه ک له وی بوو، به سه ر باخیکدا ده کراوه که باخی 'باسه فا' یان بی ده گوت. له نیو ئه و باخدا کۆشکیکی تیدا بوو، کۆشکی 'سه یران' یان بی ده گوت. خه لیفه ها پوونه پره شه ید هه ر کاتیک وه په ز و دلته نگ بووايه، بۆ هه سانه وه ی میتشکی ده هاته ئه و باخ و کۆشکه. له و کۆشکه دا خه لیفه هه یوانیکی ساز کردبوو، چل ده رگای تیدا بوو، هه شتا چلووره ی بلوورینی تیدا هه لواسرابوو، هه شتا مؤمدانی زیرینی کافووری تیدا بوو. کاتیک خه لیفه ده هات، له وی

ناده‌نیشست، ئیسه‌حاقی مووسلی ۱ و که‌نیزه گۆرانیبیژده‌کان ئاهه‌نگیان بۆ ده‌گیترا و خه‌لیفه‌یان ده‌گه‌شاندوه و دلخۆشیان ده‌کرده‌وه.

”کابرایه‌ک به ناوی شیخ برام باخه‌وانی ئه‌و باخه‌بوو. خه‌لیفه باخه‌وانی راسپاردبوو که نه‌گه‌ر هاتو که‌سیک هاته نیو باخه‌که‌وه، یان له‌ده‌وری باخه‌که هات و چۆیان کرد، ده‌ریان کا. له‌و کاته‌دا باخه‌وان به‌ویدا هات و سه‌یری کرد ئه‌وه دوو که‌س له‌ژێر یه‌کیک له‌خه‌یوه‌ته‌کاندا له‌سه‌ر سه‌کویه‌ک خه‌وتوون.

”باخه‌وان گوتی: ‘یانی ئه‌وانه نازانن که من فرمانم یه‌ن کراوه هه‌رکه‌س به‌و ده‌ور به‌رده‌ا بی، بیکوژم.’ ئیدی چوه‌ پێش‌ی و گویزانه‌که‌ی ده‌ره‌ینا که لیبان دا، له‌ دلی خویدا گوتی: ‘په‌نگه‌ غه‌واره‌ بن و به‌و باسه‌ نه‌زانن، وا چاکه سه‌ریان هه‌لده‌مه‌وه بزانه‌ کین.’

”ئیدی سه‌ری هه‌ل‌دانه‌وه که ئه‌و پرومانگانه‌ی دیت، گوتی: ‘ئه‌وانه بۆ ئه‌وه نابن بیانکوژم.’ ئیدی له‌ په‌نا نووره‌ددین دانیشست و به‌ ئارامی ده‌ستی به‌ قاچیدا هینا و هه‌لی ستاند. نووره‌ددین که چاوی هه‌ل‌ینا، سه‌یری کرد ئه‌وه کابرایه‌کی پیر قاچی بۆ داده‌مالی. ته‌ریق بووه‌وه، قاچی هه‌ل‌کیشاوه و جوان دانیشست و ده‌ستی باخه‌وانه‌که‌ی گرت و ماچی کرد. شیخ برام گوتی: ‘کۆری خۆم، له‌کۆیوه هاتوون؟’ نووره‌ددین گوتی: ‘مامه، ئیمه‌ غه‌ربین’ و ده‌ستی کرد به‌ گریان. شیخ برام گوتی: ‘پۆله گیان، پێغه‌مبه‌ر وه‌سه‌ییته‌ی کردووه پیزی غه‌ربیان بگرن. هه‌ستن بچن له‌نیو ئه‌و باخه‌دا بۆ خۆتان بگه‌رین و سه‌یران بکه‌ن و به‌سه‌ینه‌وه.’ نووره‌ددین گوتی: ‘مامه گیان، باخه‌که هی کینه‌؟’ شیخ برام بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وان نه‌ترسین و به‌ ئاسووده‌ی تیندا بگه‌رین و به‌سه‌ینه‌وه، گوتی: ‘ئه‌وه هی خۆمانه—هه‌ر له‌ باب و باپیرانه‌وه بۆم به‌جی ماوه.’

”عه‌لی نووره‌ددین که ئه‌وه‌ی بیست، سه‌پاسی کرد. ئینجا شیخ برام له‌پێشه‌وه و ئه‌وان به‌ دوایدا چوونه ناو باخه‌که‌وه. سه‌یریان کرد ئه‌وه باخه‌که وه‌ک شاعیر ده‌لی:

باخه‌یک له‌ شیوه‌ی باخی ئیره‌م بوو
میوه‌گه‌ل گه‌شتیان جه‌میان جه‌م بوو
سه‌ه‌وزایی و گول و گه‌لایه‌یل دار
چنیانه‌ فه‌رشه‌یک وه‌ ناوی وه‌هار

”باخه‌وان ئه‌وانی برده‌ کۆشه‌که‌وه. عه‌لی نووره‌ددین و ئه‌نیسه‌سولجه‌لیس له‌ هه‌یوانه‌که دانیشتن. شیخ برام هه‌موو جوژه میوه‌یه‌کی هینا و له‌به‌رده‌می دانان. ئه‌وان خوارده‌نه‌کانیان خوارد و ده‌ستیان شوسته‌وه. عه‌لی نووره‌ددین به‌ شیخ برامی گوت: ‘به‌ راستی ده‌ستت

۱. شاعیر و مووسقاژه‌نی سالی (۲۳۵.ک.م) بوو.

خوش بڻ. همومو شتيڪ ته واوه، ٺه ڳهر بادهشي له ڳهل با، ٺيڊي ده يڪوشٽ. 'شيخ برايم لئونينڪ ٺاوي خوشي بڻ هيٺان. نورهددين گوتي: 'ٺه وم نه ده ويست. 'شيخ برايم گوتي: 'مه ڳهر بادهش دهخويه؟' نورهددين گوتي: 'به لئ.'

دهخومه وه مهى، با دل بپشڪوي
 دوور بم له خه م و خه مدانم بدرئ
 من كه خه م بار بم، بهر ڳه نا ڳرم
 به شادي ده ٺيم، هه تاكو ده مرم

شيخ برايم گوتي: 'پهنا به خواا سئزده ساليش ده بڻ من له و کارانه م نه کردوه. پيغه مبهه فرمويه تي: 'نه فرهت له ٺه و كه سهى مهى ده نيته وه، ٺه و كه سهى ده يگويزيته وه و ٺه و كه سهى ده يخوانه وه. 'نورهددين گوتي: 'با شتيڪت پڻ بلنم، ٺه ڳهر تو مهى نه نيته وه و نه يگويزيه وه و نه يخويه وه، ٺه و نه فرهته تو ده ڳريته وه؟' شيخ برايم گوتي: 'نا وه لالا. نورهددين گوتي: 'ٺه و دوو دينارم لئ وهر ڳره و ٺه و دوو دره م ش هه لڳره و سواري گويدريزه كه ت به بچو بڻ مه يخانه و له دوور راوه سته. ٺه ڳهر كه سيڪ هات بچي مهى بڪڙي، بانگي كه و بلي ها ٺه وه دوو دره م ده ستخوشانه و بايي ٺه و دوو دينارم مهى بڻ بڪڙه و بوم له تيڙي ٺه و كه ره خه. به و جوره نه مهيت ناوه ته وه و نه گواستوتو ته وه و نه خواردو و شته ته وه. ٺاوا هيچ نه فرهتيڪ ناتگريته وه. شيخ پيڪه ني و گوتي: 'تا ئيسٽا كه سي ٺه وه نده قوشمه و قسه خوشم نه ديوه. 'نورهددين گوتي: 'ڳهره م، ٺيمه ٺه مڙو ميواني ٽوين و ده بڻ دلان نه شڪيني. 'شيخ برايم گوتي: 'رڙله گيان، بچو بڻ سارداوه كه، ٺه وي پڙه له کوپه مهى كه بڻ خه ليفه نراوه ته وه. ٺه وه ندهى ده تانه وي بيٺن.'

"نورهددين چوه سارداوه كه وه، ديتي ٺه وه کوپه مهى پاليان ويڪ داوه و ڳزه لهى گلين و شووشه ي و جام و پيالهي مهى به ريڪ و پيڪي له وي ريز ڪراون. يهڪ-دوو ڳزه لهيان پڙ ڪرد له مهى و له ڳهل ٺه نيسولجه ليس چون له جيگايه كي خوش دانيشتن و شيخ برايميش له و لاوه ده پروانيه ٺه و دوو نه مامه كه وهڪ چرا دايبستان. کاتيڪ مهى ڪاري تي ڪردن و سوور هه لڳه پان و چاويان خومار بوو. شيخ برايم له دلي خويدا گوتي: 'ٺه ري بڻ له خورا لنيان دوور كه وتوموه وه؟ هاونشيني له ڳهل ٺه و پووه ڳه شانه کوا ديسان ده بيته وه؟' ٺيڊي هه سٽا و هات له نيزيڪ ٺه وانه وه دانيشٽ. نورهددين گوتي: 'مامه، توو گياني من كه ميڪ وه ره پيشي و ٺه ليره له لاي من دانيشه. 'شيخ برايم هاته پيشي و له پهنا ٺه وان دانيشٽ. نورهددين پيالهيه كي تي ڪرد و دايه ده ست شيخ. شيخ برايم گوتي: 'ٺه عوزو بيللا، من سئزده ساله ڪاري وام نه کردوه. 'نورهددين بڻخوي پيالهيه كي هه لدا و به لادا هات. واي نواند مه ست بووه و ده سه لاتي له ده ست داوه. ٺيڊي ٺه نيسولجه ليس رووي له شيخ ڪرد و گوتي: 'شيخ برايم، ٺه وه هه ميشه ٺاوا ده کا له ڳهل من، ماوه يهڪ

بادهم له گەل دەخواتەو و دوايە دەخەوئ و من به تەنيا ديلتەو. ئیدی ئەو دەم کەس نابێ
پياله يەکم بداتی يان پياله يەکم لئ وەرگرئ. يان گوئ له گۆرانبيە کانم بگرئ.^۱

شیخ تلیساو ۱ و هۆگری قسەکانی بوو، گوئی:
له دواي چەندین سال من دەخۆمەو
له بەر دلی تو تئ هەلەدەچمەو
هەر چەند له لای من حەرام کرابوو
دلم سکلئ بوو، تو گەشاندتەو

”ئیدی له دلی خۆیدا گوئی: ’کوا تازە هارپياله ی ئاوا دەبیتەو.‘ ئینجا ئەنیسولجەلیس
فەرمووی پياله يەکی کرد و سویندی دا گوئی: ’دەبئ له بەر دلی منی غەوارە ئەو پياله يە
بخۆیەو.‘ شیخ برایم پياله يەکی لئ وەرگرت و خواردییەو و گوئی:

له ناو خەلکا به شیخ و پياوی خودا ناسرابووم
به بۆنەي چاوی جوانت له دین و له دونیا بووم
دوور بووم له سەرەپۆیی، ملکەچی داب و نەریت
ئیسستە له بەر دلی تو، روورەشی دەرکی خوا بووم

”ئەنیسولجەلیس پياله يەکی دیکە ی تئ کرد. شیخ پياله ي لئ وەرگرت و هەلی دا و گوئی:
گەر کەسئ وەرگرئ پياله له و خاتوونە پەری پوو

بئ ئەو هی به خۆی بزانی ئیمان و دین، گشتی چوو
بیتو باسی بزە ی کرئ، چیرۆکی ئەوین دیتە گۆر
به بئ دوودلی له پتو هەم حاجی سووجدە ی بردوو
گەر بلین بادە ی گران کرد، ئەو دەلالە بئ به زە ی
دلنیا به بۆ سبە ی ئەو، کەشیدە ی هەراچ کردوو

”ئیدی پياله يەکی زیوینی دا به شیخ برایم. هەر کە شیخ ویستی بیخواتەو، نوورەددین
هەستا دانیشت.“

لێرە دا بوو، ماو هی چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی بئ هات و شەهرزاد درێزە ی
چیرۆکە کە ی هەلگرت بۆ شەویکی دیکە.

^۱ تلیسانەو: ملکەچی دل بوون. دەسەلات له دەست دەرچوون.

که شهوی سی و پنجم هاتوه

گوتی: "خاوه نَشکۆ، عهلی کوپی خاقان که دانیشت، گوتی: 'شیخ، ئه وه چیت کردووه بی من؟ من ئه وه مووه مین گوتی و له بهرت پارامه وه، لیت وه رنه گرتم. گوتت: 'سینده ساله دم لئ نه داوه.' شیخ برام تریق بووه وه و گوتی: 'خه تای من نه بوو، هیندم له بهر پاراوه و پنداکری کرد، تا ناچاری کردم.' نووره ددین پیکه نی و دهستیان کرد به باده نوشی.

"ئهنیسولجه لیس به ئاماژه نووره ددینی حالی کرد که ئیدی فرمووی مه که. ئهنیسولجه لیس پیاله یه کی تن کرد و خواردییه وه و پیاله یه کیشی بۆ نووره ددین تن کرد. شیخ چاویکی لئ کردن و گوتی: 'ئه وه چ هاوپیاله بوونیکه؟ بۆ به شی منی نادهن؟ من ئیستا هاوپیاله ی ئیوه م.' به قسه که ی پیکه نین و ئه م جاره پیاله یه کیان ده خوارده وه و پیاله یه کیان ده دا به و. هه تا لای به یانی، ئهنیسولجه لیس به شیخ برامی گوت: 'ئه گه ر یم بده ی یه کیک له مؤمه کان هه لکه م.' شیخ برام گوتی: 'هه سته، به لام هه ر مؤمکیان هه لکه.' که هه سته. هه موو مؤمه کانی هه لکرد و دانیشته وه. ئینجا نووره ددین به شیخ گوت: 'من له وه هاوپیاله بوونه چم پین ده بپری، ئه گه ر هه یچ به قسه م نه که ی؟ ئه گه ر یم بده ی، منیش چلووره یه ک هه لکه م.' شیخ برام گوتی: 'هه سته و له چلووره یه ک زیاتر هه لمه که. چاوه له وه مه که.' ئیدی نووره ددین هه سته و ته واوی چلووره کانی هه لکرد و دار و دیوار دره وشاوه. شیخ گوتی: 'ئیه وه له من شیترن.' خۆیشی له بهر مه سته ی هه سته و ته واوی ده رگا کانی هه یوانه که ی کردنه وه و دانیشته و هه ر غه زه لی گوت و باده ی نوشی.

"له وه ده مه دا خه لیفه خه ریکی گه شت و سه یران بوو، له قه راخ چۆمی دیجه دانیشتبوو سه یری ئاوه که ی ده کرد که له پری بریقه و شوقی مؤم و چلووره کانی کوشکی له چۆمه که دا دیت. ئیدی ئاویریکی له باخه که ی داوه. که چی دیتی ئه وه ته واوی چلووره و مؤمه کان دایسین و دووکه لیان له دوور دیاره و باخ و کوشک ئاوه دانه. ئیدی بانگی جه عفری به رمه کی وه زیری کرد و گوتی: 'وه زیری گیژ و گه مژه و بیمشور، ئه وه تو من ئاگادار ناکه یه وه له وه پروداوانه ی له به غدادا پرو ده ده ن؟' جه عفر به رمه کی گوتی: 'چی پروی داوه، قوربان؟' خه لیفه گوتی: 'ئه گه ر به غدایان لئ نه گرتووم، ئه وه چۆناوچۆنه کوشک ئاوه دانه و ته واوی چلووره و مؤمه کان ده گرپین و ده رگا کانی هه یوانه که م کراوه نه ته وه و ئاهه نگ و خۆشراپواردنه؟ ئه گه ر خه لافه تی به غدایان له من نه ستاندووه، ئه وه به زمه چییه؟ کیه ده توانی کاری ئاوا بکا و لاقی له به ره ی خۆی زیاتر راکیشی؟'

"جه عفر رهنگی زهرد هه لگه را و کهوته له رزه و ئاویریکی بۆ لای باخی سه فا داوه. سه یری کرد کوشک خه رمانی ئاوره و تیشک و پروناکی کوشک به سه ر تیشکی مانگا!

"جهعفر ویستی شیخ برایم بکاته بیانوو بۆ ئەوێ داوای لێ بووردن بکا. گوئی: خەلیفه، هەوتووی رابردوو شیخ برایم بە منی گوت: 'دەمەوێ جیژنی خەتەنە بۆ کۆرەکانم بگرم و پیم خۆشە ئیوەش بەشدار بن. تۆ چی دەلێی؟' گوتم: 'من پیم باشە مۆلەت لە خەلیفه وەرگری هەتا منیش لەگەڵ مال و منداڵ و دەست و پێوەندەکانم بیمە باخی سەفا و کوشکی سەیران.' دواپە گوتم: 'من بۆخۆم ئیشە لێلا خەلیفه ئاگادار دەکەمەوه، بەلام بە باخووه لە بیرم چوو ئاگادارت کەمەوه.' خەلیفه گوئی: 'تۆ تاوانیکت هەبوو، ئیستا بوو بە بوو. یەكەم تاوانت ئەوێهە منت ئاگادار نەکردوووەتەوه، دووهم تاوانت ئەوێهە سێخ برایم ویستووێهە بەو بانگهێشتتە زێر و مالیکی وەگیر کەوێ و ئاھەنگەکی پێ وەرێ خا. تۆ بوخۆت هیچت نەداوەتی و بە منیشت نەگوتوو.' جهعفر گوئی: 'لە بیرم چوو.' خەلیفه گوئی: 'سێخ برایم زۆر پیاوی چاکە، هەژار و نەدارانی خۆش دەوێ و ریز لە پیاوماقوولان و زانا یانیش دەگری و چاکەکارە، بە رووحی باب و باپیرانم دەبێ هەر ئیستا بچم و نەوێندە لە شەو ماوه لە جیژنە کە یاندا بەشدار بچم. رەنگە ئەمشەو نوێنەری تەواوی هوزەکانیش لەوێ بن. هەر دەبێ بچم. هاتو کە سێکیش لەوێ یارمەتییهکی لە من بوو، خیری ئەم دنیا و ئەو دنیا شی پێوه بێ. یان رەنگە بوونی من لەوێ خیزی بۆ شیخ برایمیش پێوه بێ و ئەو بە بوونی من لەگەڵ برادەرانێ خۆشحال بێ.' جهعفر گوئی: 'خەلیفه، زۆری ئە شەو لا داوه، هەر بینا ئەوانیش بلاوێیان کرد.' خەلیفه گوئی: 'نا، هەر دەبێ بچم.' جهعفر مات و کاس راوہستابوو.

"ئینجا خەلیفه هەستا و لەگەڵ جهعفری بەرمەکی و مەسروروی خزمەتکار لە بارولخەلافە و دەدر کەوتن و لە جل و بەرگی بازرگاناندا بە کۆلانااندا رۆیشتن هەتا گەیشتن بە دەرگای باخ. خەلیفه روانی دەرکی باخ کراوہتەوه. بە جهعفری گوت: 'تەماشای شیخ برایم هەتا ئەو دەمانە شی و دەرکی باخی ئاوه لا کردووہتەوه. شیخ برایم قەت وا نەبووه.' ئیدی چوو نێو باخەکەوه و رۆیشتن هەتا گەیشتنە کۆشکەکە و لەوێ راوہستان.

"خەلیفه بە جهعفری گوت: 'پیم خۆشە پێش ئەوێ بمینن، لە کەلینیکەوه چاویکیان لێ بکەم با لەو شتانە شی بە دلێدا دێ و ئەو کەراماتانە شی هەیتێ ئاگادار بچم. وا ئەو لە تەنیا پیدا کە یفی سازه.'

"ئیدی خەلیفه سەیری کرد ئەوێ داریکی ئەستور و بلیند لەوێهە. بە جهعفری گوت: 'دەلیم بچمە سەر ئەو دارە کە لک و پۆپەکانی لە هەیوانە کە نزیکە و دەروانیتە ئەوێ.'

"ئەوێ بوو خەلیفه چووہ سەر دارەکە و لکاو لک رۆیشت هەتا گەیشتنە ئەو لکە شی کە دەروانیتە هەیوانە کە و لەوێ نزیک بوو. کە سەیری نێو هەیوانە کە شی کرد، دیتی ئەوێ کچ و

کوریک وهک خۆر و مانگ دانیشتون و شیخ برامیش پیاله یه کی به دهسته وه گرتوه و به ئه نیسولجه لیس دهلی: 'ئه ی خۆری جوانان، باده نوشی بئ گۆرانی خوشی ساقی تامی نییه. وهک شاعیر دهلی:

ئەسپ فیتووی بۆ ئی نەدهی، کوا ئاوی به گیان دهکهوی
وای دانئ ئەمنیش ئەسپیکم، با مهیه کهم به گیان کهوی

"خهلیفه که شیخ برامی ئاوا دیت، له داره که هاته خواری و به جهغه ری گوت: 'ئه و کهراماته ی ئەمشه و له شیخ برامیم دیت، ههتا ئیستا نه مدیتبوو. بچۆ سه ر ئه و داره با ئه وه ی من دیتم، تۆش بیبینی ههتا که میکت له خیر و به ره که تی شیخ برامان به قسمت بئ. 'جهغه ر که ئه وه ی بیست، سه ری سوور ما و چووه سه ر داره که. عه لی کورپی خاقان و ئه نیسولجه لیس دی دانیشتون و شیخیش پیاله یه کی مه ی به دهسته وه بو و راوه ستابوو. که ئه وه ی دیت، لئی پوون بوو که ده کوژری و له داره که هاته خواری و له پیش خهلیفه راوه ستا.

"خهلیفه گوتی: 'جهغه ر، سپاس بۆ خودا که ئیمه ی له لایه نگره روا له تیه کانی دین پاک کرده وه و له گورگه میشانی رینگای راستی پاراست. 'جهغه ر به رمه کی له بهر خه جاله تیان نه یوانی هیچ بلئ.

"خهلیفه گوتی: 'جهغه ر، ئه و کور و کچه کئ هینا و نییه ئه و کۆشکه وه؟ من کور و کچر ئه وه نده جوانم ههتا ئیستا نه مدیتبوو؟ وه ره با پئکه وه بچینه سه ر ئه و لکه ی پووبه پوویان و له و سه ره وه سه یریان بکه ین. 'وا بوو هه ر دووکیان چوونه ئه و شوینه و له و یوه چاویان تی برین. گوئیان لئ بوو که شیخ برام به وانی ده گوت: 'به ریزان، من ته رکه دنیا یی و خۆپاریزیم وه لا نا. ته سیحم فری دا و پیاله م گرته ده ست. ده زانم بۆ مه ینوشان بئ چه نک و عوود خوش ناگوزهری. 'ئه نیسولجه لیس گوتی: 'شیخ، ئه گه ر ئامیری مؤسیقات هه با. ئیدی ده یکوشت. شیخ برام که ئه وه ی بیست، راسته وه بوو. خهلیفه به جهغه ری گوت: 'ئه وه شیخ برام به ته مایه چ بکا؟' شیخ برام ماوه یه ک ون بوو، که هاته وه عوودیکی له که ل خۆی هینابوو! خهلیفه جوان چاوی له عووده که کرد، دیتی ئه وه عووده که ی ئیسحاقی هاوونشینیتی. خهلیفه گوتی: 'به خودا ئه گه ر دهنگی ئه و که نیزه خوش نه بئ، هه مووتان ده کوژم. به لام ئه گه ر خوش بئ، ئه وه له هه موویان خوش ده بم، به س تۆ ده کوژم.

"جهغه ر گوتی: 'خودایه کاریک بکه خوش نه بئ! خهلیفه گوتی: 'ئه وه بۆ وا ده لئی؟
جهغه ر گوتی: 'ههتا هه موومان بکوژی و ئیمه پئکه وه هاوسۆز بین.

”ئىدى ئەيسولجەلىس غوددەكەى وەرگرت و تارەكانى توند كوردنەوہ و واى لىدا ئاسنى
-مىتواندەوہ. دواىى ئەو شىئەرەى گوت:

دەولەمەندى و گەنجى، ئەوین و بۆنى بەھار
شەراب و سەوزەزار و ئاوى پوون و بزەى يار
چەند خۆشە كە ببىستى بە فىنكى بەرى بەيان
نەرمەدەنگى مۇسىقا و، جریوہى مەلى گولزار

”ئىنجا خەلیفە گوتى: ‘جەغفەر، بە راستى لەوہتى ھەم ئاوازی ئەوہندە خۆشەم
نەببىستبوو.‘ جەغفەرى بەرمەكى گوتى: ‘ھىوادارم رەكەكى خەلیفە نىشتىتەوہ.‘ خەلیفە
گوتى: ‘ئەرى رەكەم نەما، بەلام پىم خۆشە بچم لە ھەيوانەكە لەلايان دانىشەم. ھەتا
زووبەروو گویم لە دەنگى ئەو كچە بى.’

جەغفەرى بەرمەكى گوتى: ‘خەلیفە، ئەگەر بچىتە ئەوئ، خۆشىيەكەيان لى تال دەكەى و
تىك دەچى. بە تايبەت شىخ برايم كە ئەگەر تو ببىنى ھەر لەوئ گىانى دەردەچى.’

”خەلیفە گوتى: ‘جەغفەر، دەبى فېلىكم بۆ ببىنیتەوہ بەجۆرىك بچمە ژوورئ. وا بى
ھەموو شىتىكم بۆ پوون بىتەوہ و، ئەوانىش ئاگادارى چوونى من بن بى ئەوہى لىيان
بشىوئ.’

”ئىدى خەلیفە لەگەل جەغفەر لە دارەكە ھاتتە خوارئ و چوونە سەر دىجلە و ھەر
بىريان لەو پووداوە دەكردەوہ و پىيان سەير بوو. كە چوونە قەراخ چۆمەكە، دىتيان ئەوہ
كە سىك لەوئ، ھەر لە خوار كۆشكەكەوہ خەرىكى ماسىگرتتە. خەلیفە چەند جارى بە شىخ
برايم گوتبوو مەھىلە كەس لىرە ماسى بگرئ. شىخ برايمىش چەند جارى دەنگ دابوون و
بىي راگەياندبوون كە كەس بۆى نىيە لەو دەوربەرانە ماسى بگرئ. كەچى ئەوہ ئەمشەو
ئەو كابرايە كە ناوى كەرىم بوو، دىسان بۆ ماسىگرتن دەچوو بۆ قەراخ چۆمەكە. كاتىك
دەبىنئ ئەوہ دەركى باخى سەفا كراوہتەوہ، لە دلئ خۆيدا دەلئ: ‘لىتى گەرئ ئەوہ شىخ
برايم لە بىرى چووە دەرگا دابخا. با بچم لەو ماسىيانەى خوار كۆشك كەمىك ماسى
بگرم.’ كەچى ھەر كە گەيشتە بەر دەرگا و ھاتە ناو باخەكەوہ و وىستى لە ماسىيەكانى
خوار كۆشكەكە بگرئ، خەلیفە گەيشتئ و ئەوئ ناسىيەوہ و گوتى: ‘كەرىم! كەرىمى پراوچى
ئاورپى داوہ و خەلیفەى دىت، ئاوى ئەژنۆى چوو. گوتى: ‘خەلیفە گەورەم، من لەبەر ئەوہ
نەھاتووم بۆ ماسىگرتن تا سەرپىچى فەرمانى جەنابت بگرم. باوہر بفرمورن لەبەر
دەستتەنگى و ھەژارى ھاتووم—مەجبور بووم بىم.‘ خەلیفە گوتى: ‘باشە، ئىستا لە بەختى
من ماسى بگرە.’ ماسىگرەكە ئەو جار خۆشحال بوو، چووە پىشئى و تۆرى ھاويشتە

دیجله وه. پاش ماوه بهک تورې هیناوه ده ری، دیتی ئه وه له هه موو جزره ماسییه کی پیوه بووه. خه لیفه دلّی خو ش بوو، گوتی: 'که ریم، جله کانی خو ت داکنه و جله کانی من له بهر که.' که وایه کی شو ری په شمینی پینه کراو که هه ر جمه ی ده هات له کینچ و ئه سپن و ئه وه نده قورس بوو هه لته ده گیرا. کلاو پینچه که ی که سه ی سال ده بوو نه کرا بووه، له بهر چلکنی رهنگ و شتی دیار نه بوو له سه ری داکنه. خه لیفه ش جل و بهر که حه ریره که ی داکنه و به ماسیگری گوت: 'ئه وانه له بهر که.'

"خه لیفه که وا و کلاو پینچه که ی له سه ر کرد و دمی هه لدا و به راوچی گوت: 'تو دوای کاری خو ت که وه.' ماسیگر لاقی خه لیفه ی ماچ کرد و سپاسی کرد. ئه سپن که وتنه گیانی خه لیفه وه. خه لیفه به دهستی راست و چه پی خو ی ده خوراند و ئه سپن و کینچی له لاملی ده کرده وه و فری ده دا. به راوچی گوت: 'ئه وه موو ئه سپنیه چیه له و که وایه دا؟' ماسیگر گوتی: 'که وره م، ئه و په ری هه ر حه وتوو یه ک ئاوا ئازارت ده دن، دوایی له گه لیان را دینی و هه ست به گازگرتنه کانیان نا که ی.'

"خه لیفه پینکه نی و گوتی: 'ئای چه ند زور زانی! من چو ن ده توانم یه ک حه وتوو له و حاله دا بم؟! ماسیگر گوتی: 'ده لیم قسه یه کت پی بلیم و ناویرم.' خه لیفه گوتی: 'بیلی. مه ترسه.' ماسیگر گوتی: 'ده لین خه لیفه به ته مایه فیزی ماسیگری بی و له و ریگه یه وه قازانچ بکا. ئه گه ر خه لیفه به ته مای ئه وه یه، هه ر ئه و که وایه زور باشتره.' خه لیفه به قسه ی ماسیگره که پینکه نی. ماسیگره ش پی خو ی گرت به ر و رویشت. خه لیفه ش ماسییه کانی له قرتاله یه ک خسنت، که میکی گیاوگژ به سه ردا دا و هه لی گرت و هاته لای جه عفری بهر مه کی. جه عفر وای زانی که ریمی راوچیه. گوتی: 'که ریم، ئه وه بۆ هاتوو یه ئیره؟ زوو لیره بر و خو ت به کوشنت مه ده، ئه مشه و خه لیفه لیره یه.' خه لیفه که ئه و قسه انه ی جه عفری بیست، ئه وه نده پینکه نی، ژانی کرد بوو. جه عفر گوتی: 'نه کا تو خه لیفه بی؟' خه لیفه گوتی: 'ئه ری وه لا بوخوم. جا ئه وه تو جه عفری بهر مه کی و ئیستا پینکه وه هاتووین و هه میشه له گه ل یه کین نامناسیته وه، ده ی شیخی فه قیر به مهستی چو ن من ده ناسیته وه؟ تو لیره به هه تا ده گه ریمه وه.'

"ئیدی خه لیفه هاته بهر ده رکی کوشک و له ده رگای دا. شیخ برام گوتی: 'کینه؟' خه لیفه گوتی: 'منم.' شیخ برام گوتی: 'تو کینی؟' خه لیفه گوتی: 'راوچیم. که زانیم خه لیفه میوانی هه یه، ماسیم بۆ هیناون.' عه لی کوپی خاقان و ئه نیسولجه لیسیش ماسیان پی خو ش بوو. هه ر که گوینان لی بوو، خو ش حال بوون و گوتیان: 'ده رگای لی بکه وه و راوچیه که به ماسییه کانه وه بینه ژوو ره وه.' شیخ برام ده رگای کرده وه، خه لیفه وهک راوچیه ک وه ژوو ر که وت و سللوی کرد. شیخ برام گوتی: 'سللو له و دزه فیلبازه وا به ده هۆ هاتوو یه ئیره. ئه گه ر راست ده که ی ماسییه کانمان پیشان بده.' ئیدی خه لیفه ماسییه کانی پیشان دان که

هیشتا دهجوولانهوه و زیندوو بوون. ئەنیسولجەلیس گوتی: 'ماسی چاکن، خۆزگە سووریشت کردبانهوه.' شیخ برام بە خەلیفە ی گوت: 'راوچی، هەستە زوو بچۆ سووریان کەوه و بیاننێتەوه.' خەلیفە زوو دەرپەری و چوو بۆ لای جەغفەری بەرمەکی و گوتی: جەغفەر، بە سوورکراوەی دەیانەوئ. جەغفەر گوتی: 'بێتە با سووریان کەمەوه.' خەلیفە گوتی: 'بە رووحی باب و باپیرانم جگە لە خۆم کەس بۆی نییە سووریان کاتەوه.' ئیدی خەلیفە چوو دێوی باخەوانەکەوه و هەموو کەرەسەیهکی ماسی سوورکردنەوهی دیتەوه. نیجا ئاگری کردەوه و تاوهی لەسەر ئاگر دانا و بە باشترین شیوه سووری کردنەوه. گەلای هەنجیری لەنیو کەشەفینکدا راخست و ماسییەکانی لەسەر دانا. لەنیو باخەکی یعمی لێ کردەوه و لەسەر کەشەفەکە داینا و بۆی هینان. کچ و کورپە لەگەڵ شیخ برام خواردیان و دەستیان شوشتەوه. عەلی نوورەددین گوتی: 'کاکای راوچی، دەستت خۆش بی. گەرەبیت نواند.' دەستی لە گیرافانی راگرد و سێ دیناری زێری لەو زێرپانە ی سەنجەر -ابووی دەرھینا و گوتی: 'کاکای راوچی، ببورە ئەگەر پێش ئەوهی بەو رۆژە بگەم -دەهاتییه لام، تامی تالی هەژاریم لە زارتدا نەدەهیشت و لە هەموو شتیک بێنیازم دەکردی. بەلام چ بگەم؟ چار نییە ئەوانەم لێ وەرگرە.' ئیدی دینارەکانی بۆ خەلیفە هاویشت. خەلیفەش هەلی گرتنەوه و ماچی کردن و لە گیرافانی راگرد.

"چونکە ئامانجی خەلیفە ئەوه بوو گوئی لە دەنگی ئاوازی ئەنیسولجەلیس بی، بە عەلی کورپی خاقانی گوت: 'بە زیاد بی ئەوه زۆرە بەلام تکایە ئەگەر دەکرێ پێم خۆشە گویم لە دەنگی ئاوازی ئەو کەنیزەت بی.' عەلی نوورەددین گوتی: 'ئەنیسولجەلیس، توو گیانی من! نەبەر دلی ئەو راوچییه گۆرانیهک بلێ، چونکە پێی خۆشە گوئی لە دەنگت بی.' ئەنیسولجەلیس لەبەر قسە ی گەرەکە ی عوودەکە ی هەلگرت و دەستی کرد بە لێدانی ئەو شینەرە ی گوت:

ئە ی نازداری مووسیقازەن، بەو پەنجە ی ناسک و نەرم
 دلی من بەهینە لەرزە، با بکەوم لە بەر دەمت
 بەیانانە یە کجار خۆشە، بەتایبەت کاتی بەهاران
 گوئ لە مووسیقایە ک گری، لەگەل خرمە خرمی باران

"خەلیفە بە بیستنی ئەو ئاوازه لە رادەبەدەر خۆشحال بوو تا ئەو جێیهی نەیتوانی دان بە خۆیدا بگرێ و گوتی: 'ئافەرینی خودات لێ بی.' عەلی کورپی خاقان گوتی: 'کاکای راوچی، دەلێی بەو کەنیز و گورانی و ئاوازانە کە یفت کرد؟' خەلیفە گوتی: 'ئەری وەللا.' عەلی

نوورهددين گوتى: 'ئەگەر پىت خۆشە، ئەو كەنيزەت بە ديارى دەدەمى. پىشكەشت بى. خاوەن كەرەمان خۆ لە پىشكەشكردنى خۆيان پەشيمان نابنەو. 'هەستا و دەستى كەنيزەى گرت و لە دەست خەليفەى-كە لە بېچمى راوچى دا بوونا و گوتى: 'لېم قەبوول كە. ' ئەنيسولجەليس ئاويرىكى لە عەلى كورى خاقان داوہ و گوتى: 'گەرەم:

ديلى داوى ئەوينت، كوا دەبەهوى ئازاد بى
ديلى تۆ بوون، شانسىكە، بە قسەت كەمكەس دەبى

"عەلى نوورهددين كە گوئى لەو شىعرە بو، گوتى:

لېم دور كەوى تۆ، ميوانە مەرگم
خواردنم خەفت، كەسەرە بەرگم
بى تۆ ھەلكيشم، تەنيا نەفەسى
ياخوا ئەو پشوو، دواھەناسەم بى

"خەليفەش كە گوئى لە قسەى ئەوان بو، جوئىكردنەوہى ئەوانى لە يەكتر بەلاوہ كارىكى ئاستەم بو. ھەر بۆيە پووئى لە عەلى خاقان كرد و گوتى: 'گەرەم، مەگەر كارىكى نارەوات كردووہ يان قەرزىكى زۆرت لە ئەستويە، ئاوا لە ولاتى خۆت رات كردووہ؟' عەلى نوورهددين گوتى: 'كاكى راوچى، ئەو پووداوانەى بەسەر من و ئەو كەنيزەم ھاتوون. ئەگەر بيانبىستى پەنگە سەرت سوور بىئى. 'خەليفە لە بەرى پاراوە، گوتى: 'بەسەرھاتى خۆتانم بۆ بگىرەوہ. ھيوادارم لە گىر و گرفت رزگارگان بى. 'نوورهددين گوتى: 'بەسەرھاتەكە بە ھۆنراوہ بگىرەوہ يان بە پەخشان؟' خەليفە گوتى: 'جا دوانى بە پەخشان ھەر قسەكردنە و دوانى بە ھۆنراوہ دوپ سووانە. 'ئيدى نوورهددين سەرى داخست و ئەو ھۆنراوہى بۆ خوئندەوہ:

بابم لە بەسەر، دەسەلاتدار بو
ئەو دلسۆزترىن، بابى رۆژگار بو
بۆ دلخۆشى من، كرى كەنيزىك
دەلال و پووگەش، تەپوتەمىزىك
شوق و تيشكى ھوى پووناكى مال بو
خالى چەناگەى، جوانترىن خال بو
بۆنى كەزىكەى، مىسكى مەست دەكرد
منى بىچارەى، ھەر لە ھوش دەبرد

بابم که نه‌ما، مالْم ته‌واو بوو
 ئەو مالەئى ھەمبوو، گشتت بە فېرۆ چوو
 ئەنيس پيمى گوت: من بفروشه
 ئەو ھەموو خەم و دەردە ناخۆشە
 يەكجار زۆر تالە، ھەر باسى بگەى
 چ بگا بەوہى كە ھەراچى بگەى
 بيبەيتە بازار، خۆشەويستەكەت
 بيبەى بيبەيتە، دەستت نەيارەكەت
 كۆوہ بوون كړيار، وەكوو پوورەى ھەنگ
 تا بمژن شيلەى، سەر كولمەى گولپەنگ
 پيريكى بەدفعە، ناحەز و دزيو
 دژمنى باوكت لىى ببى بە خىو
 بژاردى دراو، گرتى دەستى يار
 جا دل نەتوقى و نەبى شىت و ھار
 گر بەر بووہ جەرگم، يەكەم پەلامار
 لە سەر مالى زين، بەرم داوہ خوار
 لە سەر ئەسپەكەى ھىنامە خواری
 ھەتا ماندوو بووم، تيم ھەلدا جارى
 جا ئەوجار بەرەو مالى چوومەوہ
 سەنجەر ناويك، ھات بە ھاوارمەوہ
 پياوى باوكت بووم، لە پابردوودا
 بەبى من قامكى لە ئاو نەدەنا
 ئىستا لە حوزوور، پادشاي دادار
 ھات بۆى تى چاندى، گزيرى بەدكار
 سولتان فەرمانى، گرتنتى داوہ
 تالان دەكرىى زوو، برۆ لەو ناوہ
 دواى نوڤى شىوان، لە ترسى شووفار
 بە ھزار زەحمەت، دەرچووین لەناو شار
 ئەنيس ئەو كيژى، دلرفين و جوان
 دەلەرزى وەكو، لەرزى يەكەم ژوان
 ئەو رووحى منە و، پيشكەش بە تۆ بى
 ھەر چەند دواى ئەو مەرگ، ميانم دەبى

”که شیعره‌که‌ی بو گوت، خه‌لیفه گوتی: ’نیستا به ته‌مای بچییه کام شار؟‘ عه‌لی خاقان گوتی: ’شاره‌کانی خودا زورن.‘ خه‌لیفه گوتی: ’من نامه‌یه‌ک ده‌نوسم بو سولتان محهمه‌دی کورپی سلیمانی زینی، که نه‌و خه‌ته‌ی من ببینی زیان به تو ناگه‌بینی.‘“

لیزه‌دا بوو، ماوه‌ی چیرۆکی ئەمشه‌ویش کوتایی پی هات و شه‌هرزاد دریزه‌ی چیرۆکه‌که‌ی هه‌لگرت بو شه‌ویکی دیکه.

که شهوی سی و شهه هات

گوتی: 'خاوهنشکۆ، که خهلیفه گوتی: 'من چه ند دیریک بۆ سولتان محهمه دی کوری سلیمانی زهینی دهنوسم،' علی نوورهدین گوتی: 'چۆن دهکری راوچییهک نامه بۆ سولتانیک بنووسی؟! شتی وا نابئ. 'خهلیفه گوتی: 'راست دهکئی، بهلام پیت دهلیم نهوه چۆنه. ئیمه شاگردی ماموستایهک بووین و له هه مان خویندنگه خویندوومانه. نهو خودا به دهستییهوه دا و بوو به سولتانی بهسره و منیش بووم به راوچی. بهلام نهو زور به ئهمهک و وه فاداره. تا ئیستا نهبووه من داوایهکی لی بکم و جییهجی نهکا. 'علی خاقان که نهوهی بیست گوتی: 'بینوسه. 'خهلیفه پینوس و جهوههری وهرگرت و دواي نووسینی بیسمیلا، نووسی: 'نهو نامهیه له لایه ن هاروونه پره شید کوری مه هدییه وهیه بۆ سولتان محهمه دی کوری سلیمانی زهینی که له موچه خۆرانی ئیمهیه و نهوم وهک دهسه لاتدار و بهریوه بهری کاروباری هیندیک ناوچه دیاری کردوه. دهبی هه ر که نهو نامهیه ی پی که یشته و خویندییه وه، گورج بۆخۆی له سه ر تهختی دهسه لات لاچی و علی کوری خاقان له جیگا که ی خۆی دانی و دژایه تیش نهکا. وه سه سه لام.'

"ئیدی نووسراوه که ی دا به علی کوری خاقان. علی کوری خاقانیش نامه که ی وهرگرت و خیرا له هه یوانه که هاته خوارئ و به ره و به سه ره رۆیشته. ئینجا شیخ برام به خهلیفه ی گوت: 'راوچی هیچ وهوچ، دوو ماسیت بۆ هینان نیو دیناریشیان نه دینا، که چی سی دینارت لی سه ندین. ئیستا ده ته وی که نیزه که شمان لی بستینی؟' خهلیفه که قسه ی باخه وانه که ی بیست، لینی تووره بوو، بانگی مه سه رووری بکوژی کرد و ئاماژه ی بۆ باخه وانه که کرد که سزای باخه وان بدا.

"جه عفه ری وه زیریش هه ر نهو کاته که خهلیفه جل و به رگه کانی به راوچییه که دابوو، که سه یکی نار دبوو له مالی خهلیفه جل و به رگی دیکه یان بۆ خهلیفه هینابوو. خیرا خهلیفه جل و به رگ و سه ریچی راوچییه که ی دا که ندن و دای به و که سه ی چوو جل و به رگی دیکه ی بۆ هینابوو. بۆخۆی جل و به رگی خه لافه تی له به ر کرد و له پیش شیخ برام راوه ستا. شیخ برام که خهلیفه ی دیت، وای وپ ما و نه یه ده زانی چ بکا و بلئ چی. له دلئ خۆیدا ده یگوت: 'نهوه خهون ده بینم یان به خه به رم؟' خهلیفه گوتی: 'شیخ برام، ده زانی چۆنی و خه ریکی چیت؟' شیخ مه ستییه که ی له سه ری رهوی و هاته وه سه ر خۆ، له سه ر تهخته که خۆی فری دا خوارئ و کورنۆشی برد و نهو شینعه ری گوت:

دوو هۆ له خشته یان بر دم
ژی ری که م و به ختی ره شم

چیم لئ بکهی جیی خویهتی بهخشینه پیی گورهیهتی

”ئیدی خهلیفه له شیخ برایم خۆش بوو. فرمانی دا که نیزیان برده ‘دارولخه لافهت.’ مالیکی جیایان بۆ تهرخان کرد و خزمه تکار و که نیزیان بۆ دیاری کرد و خهلیفه پینی گوت: ‘خاوهنتم ناردووه بۆ بهسره، بهو زووانه خهلاتیشی بۆ بهرئ دهکم و توش له گهل خهلاتهکاندا ده نیرمه وه.’ ئه نیسولجه لیس له ماله که دا دانیشت.

”عهلی کورپی خاقانیش رویشت ههتا گه یشته بهسره و چووه کوشکی سولتان و یهک به خۆی نه پاندى. سولتان گویى له نه ره که ی بوو، گوتی: ‘وه ره ژوورئ.’ که چووه لای سولتان، نامه که ی خهلیفه ی دایه، که دهسته خهلیفه ی دی، ههستا سه ر پین و سئ جاری نامه که ماچ کرد و گوتی: ‘فرمانی خهلیفه له سه ر چاو و دلمه.’ ئیدی ناردی له دواى چوار قازی و وه زیر و میره کان بۆ ئه وه ی خۆی له سه ر کار لا بیا و دهسه لات بداته دهست نووره ددین. خیرا کورپی ساوی گه یشتی. سولتان نامه که ی خهلیفه ی داین. که نامه که ی دیت، دراندی و له زاری خست و جووتی.

”سولتان محهمه د تووره بوو گوتی: ‘ئوه چ کاریک بوو کردت؟’ موعینی کورپی ساوی گوتی: ‘عهلی کورپی خاقان خهلیفه ی نه دیوه و نه چووه ته لای وه زیره که شی، به لکوو کاغه زیکی واژوداری خهلیفه ی دهست که وتووه و به که یفی خۆی له سه ری نووسیوه. تۆ بۆ فریوی فروفیلی ئه وت خواردووه و خۆت بئ دهسه لات ده که ی؟ نه له خهلیفه نووسراوه یه که ت پین گه یوه و نه که سی ناردووه. ئه گه ر ئه و راست دهکا، ده بوو پیاویکی خهلیفه ی له گهل خۆی هیتابا. ئیستا تۆ ئه و به من بسپییره با له زیندانی که م و پیاویک بنیرمه به غدا شته که روون که مه وه.’

”سولتان محهمه د پیشنیا ره که ی ئه وی پین باش بوو. به دهست و پیوه نده کانی گوت، عهلی کورپی خاقانیا ن به زه ویدا دا و ئه وه نده یان لیدا ههتا بیهۆش بوو. دواى ئه وه به فرمانی سولتان کۆت و زنجیریا ن له ئه ستۆ و لاقی کرد و به به ندیوانیک به ناوی قوته تیا ن ‘سپارد. فرمان درا شه و و رۆژ نازاری بدن. به ندیوان عهلی کورپی خاقانی برد بۆ زیندان و سه کویه کی بۆ خاوین کرده وه و پاخر و پالپهستی بۆ دانا و زۆری له گهل باش بوو.

”سولتانیش هه موو رۆژیک به ندیوانی بانگ ده کرد و پینداگری ده کرد که نازاری بدن و، ئه ویش ده یگوت: ‘به رده وام نازاری ده دین.’ ههتا چل رۆژ تپه پری و دیاری به کانی خهلیفه هاتن. سولتان محهمه د سه ری سوور ما و له دهست و پیوه نده و راویژکاره کانی پرسى:

ئەو ديارپانە چىن و بۆ كىتە؟' ھەموو گوتيان: 'ئەو ديارپانە بۇ سولتانی تازەيە.' جگە لە موغىنى كورې ساوى كە گوتى: 'دەبووايە پۇژى يەكەم ئەوت كوشتبا.' سولتان گوتى: 'باش بوو بىرت ھىتامەو ھە كە بىكوژم. ئىستا بچۇ بەندىخانە بېھىتە با بىكوژم.' كورې ساوى گوتى: 'دەلىم جارچى لەنىو شاردا جار بەن كە ھەر كەس پىي خوشە چاۋ لە كوژرانى عەلى كورې خاقان بكا، بىتە بەردەرگاي كۆشك. با ھەموو كەس دژمنى من ئاۋا بېنىئ.' سولتان گوتى: 'چۇنت پى خوشە وا بكا.' ئىدى ۋەزىر لە لاي سولتان پۇيشت و چوو بە شارەدارى گوت: 'جارچى بىتەرە لەنىو شاردا جار بدا.' كە جارچى ئەو ھەوالەي راگەياندا، خەلك ھەموو گەورە و چكۆلە دەستيان كرد بە گريان، تەنانت مندالانى خوئندنگە بە بىستنى ئەو ھەوالە دەستيان كرد بە گريان. تاقيك ھەلاتن بۇ بەردەرگاي كۆشك، دەستەيەك لەگەل ۋەزىر چوونە بەردەرگاي بەندىخانە كە نوورەددىن بىنن. كاتىك ۋەزىر لەگەل پىناۋەكانى گەيشتە بەندىخانە، قاوى كرده قوتەيت و گوتى: 'ئەو بىژووۋە بىتە دەرىئ.' قوتەيت گوتى: 'ۋەزىر، ئەوئەندەم لى داۋە ھىزى لە بەردا نەماۋە و خەرىكە دەمرىئ.' ئىدى قوتەيت چووۋە نىو بەندىخانە و جلەكانى لە بەر نوورەددىن داكەند و جلى كۆن و شپۇلى لە بەر كرد و ھىنايە لاي ۋەزىر. نوورەددىن سەيرى كرد ئەو دەژمنەكەي راۋەستاۋە و بە تەمايە بىكوژى. گريا و گوتى: 'تۇ وا دەزانى ھىچ بەلايەكت بەسەر نايە؟' كورې ساوى گوتى: 'كورې فەزل، من بەو قسانە دەترسىنى؟ ئەمرو دەتكوژم و لووتى خەلكى بەسرە لە بەرد دەدەم. گوئ لە قسەي تۇ ناگرم و بە قسەي شاعىر دەكەم كە دەلى:

لە دواى مروۋفە سووك و خويزىبەكان، چەند ساتىك ژيان
باشترە لەۋەي سەدان سسال بژى بەلام لەگەل وان

"ئىدى بە پىي فەرمانى كورې ساوى، عەلى كورې خاقانيان ساوى كەرىك كرد و بە كولان و بازاردا گىپرايان و بە خەلكيان راگەياندا كە ئەوئەيە سزاي ئەو كەسەي درۆ بە زمان خەلىفەۋە بكا و دوورۋويى بكا. كە بە تەۋاۋى شاردا گىپرايان، ھىنايانەۋە بەردەرگاي كۆشك و دايانە دەس بكوژەكان. بكوژ بە نوورەددىنى گوت: 'فەرمانبەر بىتاۋانە. ئەگەر راسپاردەيەكت ھەيە، پىم بلئ، چونكە ئەوئەندەت كات نەماۋە و ھەر كە سولتان بىتە بەر ھەيوان دانىشى، دەكوژرىئ.' عەلى كورې خاقان چاۋى لەملا و لەولاي كرد و كەوتە گريان. خەلكىش لەگەل ئەو گريان. بكوژەكە ھەستا پەرداخىكى ئاۋ دايە.

"كورې ساوى كە ئەۋەي دىت، لە جىۋە ھەستا و پەرداخەكەي شكاند و ئاۋەكەي پشنت و لە بكوژەكە توورە بوو و فەرمانى كوشتنى دا. خەلكى بەسرە ئەو شىۋە ھەلسوكەوتەي ئەويان بە لاۋە زۆر نارەۋا بوو. ئىدى ھەموو تووك و دۇعايان لى كرد. لەو جەنگەيەدا تەپوتوزىك لە دوور پەيدا بوو. سولتان كە ئەو تۆزوخۆلەي دىت، گوتى: 'تەپوتوزىك

دیاره بزائن ئه و ته پوتوزه چیه. 'وهزیر گوتی: 'جاری فرمان بده با عهلی بکوژن. سولتان گوتی: 'هتا نه زانم ئه و توزه چیه، نایکوژم. له بهختی عهلی ئه و ته پوتوزه جه عهفری بهرمهکی وهزیر و دهستوپنوهندهکهی بوون. هۆکاری هانتی جه عهفری بهرمهکی ئه وه بوو که خلیفه سی پوژ بوو عهلی کورپی خاقانی ناردبووه وه به سره و له بیریشی چوو بووه وه که ئه وه عهلی ناردبووه ته به سره هتا شه و یک ریئی که و ته ئه و کۆشکهی ئه نیسولجه لیس لئ بوو. گوتی له دهنگی ئه نیسولجه لیس بوو که له بهر خۆیه وه دهگریا و به غه ربیی خۆی هه لده گوت. ئیدی خلیفه ده رگا کهی کرده وه. ئه نیس که خلیفه ی دیت. هه ستا سی جاری کورپنوش برد. خلیفه گوتی: 'تو کئی و بۆ دهگری؟' ئه نیس گوتی: 'من دیاربه کهی عهلی کورپی خاقانم. تکات لئ ده کم له سه ر گفت و به لئینی خۆت بی و من له گه ل خه لاته کانت بنتریبه وه بۆ عهلی کورپی خاقان. خلیفه زگی پنی سووتا، بانگی جه عهفری بهرمهکی کرد و پنی گوت: 'ئه وه سی پوژه هیچ هه والیکمان له عهلی کورپی خاقان نییه، پیم وایه سولتان محهمه د ئه وی کوشتووه. به رووحی پاکی باب و باپیرانم. ئه گه ر خرابی له گه ل جوولابیتته وه، له تۆله ی ئه وه دا ده یکوژم. هه ر ئیستا وه ری که وه بچو بۆ به سره بزانه سولتان چۆن له گه ل عهلی کورپی خاقان جوولاهه ته وه و منیش ئاگادار که وه. 'جه عهفری بهرمهکی به گوتی سولتانی کرد و به ره و به سره که و ته ری. که جه عهفر گه یشته به سره و ئاپۆرای خه لکه کهی دیت، پرسیاری له هۆکاری ئه و کۆبوونه وه یه کرد. بۆیان گنپراوه که: 'ده یانه وی ئیستا عهلی کورپی خاقان بکوژن و خه لک هاتوون بۆ ته ماشای کوشتنه کهی. 'که جه عهفر ئه و قسه یه ی بیست، ئه سه په کهی تین دا و زووتر خۆی گه یانده سولتان محهمه د. سلایان له یه ک کرد. جه عهفری وهزیر فرمانی خلیفه ی به سولتان راگه یانده. ئینجا سولتان و موعینی کورپی ساوی قۆلبه ست کرد و عهلی کورپی خاقانی له سه ر کورسی ده سه لات له جینگه کهی ئه و دانا. سی پوژ له به سره ماوه. به یانی پوژی چواره م عهلی کورپی خاقان گوتی: 'پیم خۆشه بیمه زیاره تی خلیفه. 'ئیدی جه عهفر و عهلی کورپی خاقان، سولتان محهمه د و موعینی کورپی ساویان بردن و به ره و به غذا که و ته ری. که گه یشتنه به غذا، چوونه خزمه ت خلیفه و به سه رهاتی عهلی کورپی خاقانیان بو خلیفه گنپراوه. خلیفه رقی هه ستا و به نووره ددینی گوت: 'ده ست ده ئه و شیره و کورپی ساوی بکوژه. 'عهلی کورپی خاقان دهستی دا شیره که و له کورپی ساوی چووه پینشی. کورپی ساوی به زه بوونیه وه چاویکی لئ کرد و گوتی: 'ئه گه ر من به هۆی خووخده و زاتی خرابی خۆم خراپه م له گه ل کرد، تو به خووخده ی و زاتی پاکی خۆتم له گه ل بکه و لیم خۆش به، مه مکوژه. 'عهلی کورپی خاقان شیره کهی فری دا. خلیفه گوتی: 'نووره ددین. ئه وه فریوت ده دا. 'ئیدی خلیفه به مه سه رووری گوت: 'ده ست ئه و شیره و ئه و ناپا که بکوژه. 'ئینجا به عهلی نووره ددینی گوت: 'چ ئاواتیکت هه یه بیلئ، با بۆت بئتمه دی. 'عهلی کورپی خاقان به خلیفه ی گوت: 'خودا خلیفه را وه ستا و کات، پتویستیم به پاشایه تی

بەسرە نىيە و بە ئاواتى دەخووزم ھەر لە خزمەت خەلىفەدا بمىنمەوہ.

”ئىنجا خەلىفە ئەنىسولجەلىسى بە نوورەددىن بەخشىيەوہ و كۆشكىك لە كۆشكە قايەكانى دايە و كردى بە ھاونشىنى خۆى. ئىدى نوورەددىن ھەر بە رىز و حورمەتەوہ ئيا ھەتا ئىزرائىل بەرىنگى گرت.“

شەھرزاد كە ئەو چىرۆكەى لىزەد تەواو بوو، بە پاشاى گوت: ’خاوەنشكۆ، ھەرچەندە ئەو چىرۆكە زۆر خۆش بوو، بەلام ھەك چىرۆكى ئەيووب و كورەكانى نايەتەوہ. ئەوئىش ئاوا بوو ...

چىرۆكى ئەيووب و كورەكانى

”زەمانى زوو بازرگانىك بوو، دەستروئىشتوو، كورنىكى جوانچاكى ھەبوو، ھەكوو مانگ دەدرەوشاوہ. كورەكەى ناوى غانم بوو. ئەو كورە خوشكىكى بوو لەبەر جوانى پىيان دەگوت فىتنە. كە بايان مرد، مالىكى زۆرى لەپاش بەجى ما.“

لىزەدا بوو، ماوہى چىرۆكى ئەمشەوئىش كۆتايى پىن ھات و شەھرزاد درىژەى چىرۆكەكەى ھەلگرت بۆ شەوئىكى دىكە.

که نهوی سی و هه ونهه هاتهوه

گوته: "خاوه نشکو، که بازرگان مرد، مالیکی زوری له پاش خوی به جی هینشت. سه د باری که لوپه لی گرانبایی وهک: خز و دیبا و مسک، ناماده کردبوو به تما بوو بیانبا بو به غدا. ناوی به غداشیان له سه ر نوو سرابوو. ماوه یهک دواي مردنه که ی، کوره که ی نه و بارانه ی هه لگرت و به بن هیچ گرفت و سه ر ئیشه یهک گه یشته به غدا. نه و دم سه رده می هاروونه ره شید بوو. دواي نه وه ی مالیکی گه وره ی به کرئ گرت و فه رشی جوانی تیدا راخت، پالپشتی دیبای لی دانا و په رده ی ئاوریشمی هه لاهه سی، باره کانی تیدا چنی و چند رۆژیک هه ساوه. گه وره و بازرگانه کانی به غدا هاتنه سه ردانی. دواي نه وه بوخچه یه کی به یه کیک له پیاهه کانیدا نارد بو بازار. بازرگانان لینی کو بوونه وه، سلالویان لی کرد و ریزیان لی گرت. به رپرسی ده لاله کانی بانگ کرد و شته کانی پی فرۆشت. یه کاویهک خیزیان کرد و زور زور خۆشحال بوون. هه تا سالیک به و شیوه یه له ماله که ی فرۆشت. که یه که م رۆژی سالی تازه هاته بازار، دیتی نه وه ده رکی قه یسه رییه کانی بازار داخراوه. پرس یاری کرد. گوته یان: 'نه وه یه کیک له بازرگانه کان کوچی دواي کردووه و چوون بو ناشتنی. نه گه ر تۆش پیت خۆشه، خیر و پاداشت بگاتی، بچوووه.'

"غانمی کورپی نه یووب پرس ی: 'مالی نه و بازرگانه کوچکردووه له کام گه ره که؟' ناو نیشانه که یان پی گوت. خوی گه یانده سه ر ته رمه که ی. له گه ل بازرگانان و خه لکی دیکه نوژیان له سه ر کرد و بردیان له گورستان ناشتیان. سه یری کرد نه وه له سه ر گلکوکه ی خیره تیان هه لداوه و موم و عوودیان هه لکردووه. که مردووه که یان ناشت، قورئانخوینان ده ستیان کرد به خویندنه وه ی قورئان و بازرگانه کانیش دانیشتبوون. غانمی کورپی نه یووب له پرووی هه لنه هات هه سستی و بپواته وه لای شته کانی. له گه لیان هه تا شه و دانیشت. ئینجا خوارده مه نییان هینا، دایان نا و خواردیان و ده ستیان شوشت. به لام غانمی کورپی نه یووب هوشی هه ر له لای شته کانی بوو؛ نیگه ران بوو له وه ی بدزرین.

"نه و جار هه ستا روخه تی له دانیشتووان خواست و وه وه ده ر که وت. رۆژیش هه تا گه یشته ده روزه ی شار. دیتی ده روزه به ستراره و که س دیار نییه، بی یان بپوا و جگه له ده نگی سه گ و لووره ی گورگ، گویت له هیچی دی نییه. گوته: 'سوبحانه لالا، من که له وی هاتمه ده ری، خه می ماله که م بوو. که چی ئیستا خه می خومه.' نه و جار له په نایه ک ده گه را هه تا به یانی خوی تیدا هه شار بدا. گورپکی وه به ر چاو هات. دیواری له ده ور کرابوو، داریکیش له پال گوره که دا بوو. ده رگا که شی کرابوو وه. چوو ه نه و یوه ویستی بخه وی. نه یویزا بخه وی و ترسی ری نیشت.

"هه سستا سه ر پی و ره ق پاوه سستا. چاوی له ده رکی گوره که بریبوو که له دوور رووناکاییه کی دیت. له گوره که هاته ده ری و که میک به ره و رووناکاییه که چوو. سه یری

کرد رووناکاییه که به ره و گۆره که دئ. ترسا و گه پاره ناو گۆره که و دەرگاکی داخست و چووه سەر داره که. به نیگه رانییه وه چاوی له پوووناکاییه که بربوو، پوووناکاییه که ش هر دهاته پیشی. ههتا گه یشته نوزیک گۆرکه. غانم سهیری کرد ئه وه سئ کۆیله ی رهشن. به -وو که سیان یه غدانیکیان له سەر شان داناوه و یه کیشیان ته شوینییهک و فانوسیکی به -دسته وه یه. که گه یشته گۆره که، یه کیک له وانیه یه غدانه که یان هه لگرتبو، گوتی: 'سهواب، بو ناچییه ژووری؟' ئه وه لامی داوه گوتی: 'کافوور، ئیمه کاتی شیو لیره بووین، دەرگای گۆره که مان به کراوه ی به جی هیشته و رۆیشته ی. کۆیله ی سئیمه که ناوی ئه لماس بو، گوتی: 'تو نازانی هیندیک له خه لکی به غذا که دین بۆ گه شته و سهیران و پۆژیان لی -رهنگ ده بی، ناتوانن بگه رینه وه. ئیدی له ترسی ئیمه ی قوله رهش ده چنه ئه وه قسنانه وه' و دەرگاگان له خویان داده خن. ده ترسن بیانگرین. بیانبرژینین و بیانخوین.' سهواب و کافوور گوتیان: 'ئه لماس راست ده که ی. تو له ئیمه ژیرتری.' ئه لماس گوتی: 'باشه گالته م بی بکه ن. ئیوه باوه ر به من ناکه ن ههتا نه چینه نیو قسنه که وه، ئینجا بو تان دهرده که وئ. جا نه گه ر که سیکی لی بی چاوی به شوقی چراکه ی ئیمه که وتبی، یان هه لاتووه یان چووه ته سەر داره که.' غانم که وتووژی کۆیله کانی بیست، گوتی: 'حه ک رووت رهش بی ئه لماس وا تو ئه وه نده پیتول و زۆر زانی. جا توو خودا ئه وه بلئی چون بزگارم بی؟!'

"ئیدی ئه وانیه یه غدانه که یان بی بو، به وه ی دیکه یان گوت: 'ئه وه یه غدانه برستی لیمان بریوه. تو به سەر دیواره که دا بچۆ ئه ودیو و دەرگا که مان بۆ بکه وه، ئیمه له پاداشتی چاکه که تدا یه کیک له وانیه یه نیو قسنه که دان، وات بۆ ده برژینین ناهیلین یه ک تکه ی رۆن لی بتکیته سەر زهوی.' ئه ویش گوتی: 'من له وه ده ترسم که دزان دزیان کردبی و شه و هاتبنه وه نیو ئیره.' ئه وانیش گوتیان: 'کهس ناتوانی بیته ئیره.' ئیدی به هه موویان یه غدانه که یان له سەر دیواره که دانا و بۆخویان به سەر دیواره که دا چوونه ژووری. یه کیان گوتی: 'ئه مشه وه ئه وه نده مان بار هه لگرتووه و ریمان بریوه و دەرگامان کردووه ته وه و پیوه داوه، ته واو ماندوو بووین و ئیستاش ئه وه نیوه شه وه ئیدی توانای دانه وه ی گۆر و یه غدانه خستنه قولکه مان نییه، جارئ دوو-سئ سه عاتیک داده نیشین و ده سه یینه وه، دوا یی هه لده ستین و خه ریکی کاری خۆمان ده بین.' ئیدی دەرگایان پیوه داو دانیشتن. یه کیان گوتی: 'ده بی هه رکه سه ی به سه رهاتی خۆی و چۆنیته ی و هۆکاری برانی کیری خوی بگه رینه وه.'

لیره دا بو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی بی هات و شه هرزاد درێژه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه ویکه دیکه.

١. قسن: قه بریک که دهره که ی دیواری بۆ چنراوه.

که شهوی سی و ههشتم هات

بهسه رهاتی سهواب (کۆیلهی یه کهم)

گوتی: "خاوه نشکو، که کۆیلهکان کۆک بوون له سه ره شهوی هه موویان به سه رهاتی خۆیان بگێرنه وه، له پێشدا شهوی فانه سه کهی به ده سه ته وه بوو ده ستی کرد به گێرانه وهی به سه رهاته کهی و گوتی: 'ئه من ته مه نم پینج سالان بوو به فه رمانده ریکیان فرۆشتم و له زید و نیشتمانی خۆم دوور که وتمه وه. شه و فه رمانده ره کێژیکێ سی سالانه ی هه بوو. من هاویاری شه و کێزه بووم و گۆرانیم بۆ ده گوت و سه مام له بهر ده کرد. هه تا بوومه دوازه سالان و شه و بوو به ده سالان و، لێیان دوور نه ده خسته وه و لێیان دانه ده پۆشیم. "

'رۆژیک چووم بۆ لای کچه و دیتم شه وه به ته نیا له شوینیک دانیشته وه. گویا تازه له کهرماو هاتبووه وه و وهک شه ستیزه ده دره وشاوه. بۆنی عه نبه ر و میسکی لێ ده هات. که میکمان کایه کرد و خۆمان تیک هه لسه و، کچینه کهی چوو. شه من هه ستم به وه کرد و هه لاتم. دایکی کچه دیته لای کچه و واقی وڤ ده مینێ و ده چێ له فه ره وه. دوا ی ماوه یه ک له گه ل من ناشت بووه وه، شته که یان له باوکی شارده وه و به سه وژ خۆشه و یسته یه وه هه لسه و که وتیان له گه ل ده کردم. هه تا دوو مانگ تێپه ر بوو. ئینجا دایکی کچه کهی له ده لاکیک که سه ری باوکی ده تاشی، ماره کرد و ماره ییه کهی له مالی خۆی دا و جیا زیشی له گه ل خست. سه ره رای ته واوی شه و کارانه، هه ر نه یانه یشت باوکی به کاری کچه کهی بزانی. به لام بۆ ئاماده کردنی جیازی کچه کهی په له یان ده کرد. بۆ تۆله کردنه وه، رۆژیکێ میان گرت و کیریان بریم.

" که کاتی گواسته شه وی هات. میان له گه ل شه و کچه خست و ناردیانم له خزمه تیدا بم. ئیدی منی خواجه^۱ هه ر کات شه و کچه ده هاته وه ماله بابی یان ده چوو بۆ کهرماو له گه لی ده چووم. ئیدی گه رفته کهی شه ویان سه رپۆش کرد و شه وی په رده ش کۆتریکیان سه ر به ری و خۆینه که یان له جیا تی خۆینی کچینی پیشانی ژنان دا. کچه ماوه یه کی زۆر له مالی ده لاکه که ماوه و منیش ماچ و موچ و ده ستبازی خۆم ده کرد. هه تا وای لێ هات کچه و مێردکه ی و دایکی مردن و من بیخاوه ن مامه وه و هاتمه ئێره و له گه ل ئیوه بوومه هاوڤی. شه وه بوو شه وی برانی چووکی من و، وه سه سه لام.

بهسه رهاتی کافوور (کۆیلهی دووم)

"کۆیلهی دووم گوتی: 'من هه شت سالان بووم، به بازرگانیکیان فرۆشتم. خووم به وه کرتبوو سهالی درۆیه کهم له گه ل خاوه نه کهم ده کرد و له گه ل هاوڤیکانی به شه ڤم ده دا.

۱. خواجه: کۆڤ یان پیاوی خه ساو.

بازرگانه که ناچار بوو، له بهر نهو دروځانه بمدا به دهلال و بمفرزشي. دهلال منى برده بازار و گوتى: 'كئى نهو كويله ده كړئ به عيب و نيراده وه.' بازرگاننك هات گوتى: 'عيبى چييه؟' -دهلال گوتى: 'سالى درويهك دهكا.' بازرگان گوتى: 'بهو عيبه وه داواى چهندي لى دهكئى؟' -دهلال گوتى: 'شهش سهد درهم.' وا بوو. فروشيار و كړيار رينك كه وتن. كړياره كه پاره كاني ژمارد و منى برده دووكانه كئى و جل و بهرگيكي جوانى له بهر كردم. له لاي نهو مامه وه تا سال تازه بووه وه و نهو ساله ساليكى پيروز بوو. به هاريكى زور سهرسه و زى بوو. بازرگانه كان هر روزه مىوانى يه كنيك له بازرگانه كان ده بوون هتا توره گه يشته خاوه نه كه م. له گهل بازرگانه كان چوونه باخنيك له دهره وهى شار. خواردن و خواردنه وه يه كى زوريان له گهل خويان برد. گه ليكيان گالته و جه فنگ و قسه كرد، پينكه وه خوارديان و خوارديانه وه هتا بوو به نيوه رڼ. خاوه نه كه م كارى به شتيك بوو، به منى گوت: 'سواري يه ستر به و بچووه وه مالى له خانمى وهرگره و زوو بگه ريوه.' گوتم: 'به سهر چاو.'

" كه له مالى نيزيك بوومه وه، هاوارم كرد و ده ستم كرد به گريان. خهلكى گه ركه ليم كو بوونه وه. خانم و كچه كاني كه گوځيان له گريانى من بوو، سهريان كيشا دهرئ و پرسسيان: 'نهو چ بووه؟' گوتم: 'گه ورهم و هاوړيكانى له بن ديواريك دانيشتبون، ديواره كه به سهرياندا رووخا. نه من كه نه وه م ديت، سواري يه ستر بووم و زوو هاتمه وه نيوه ناگادار بكمه وه.' ژن و منداله كاني گه ورهم كه نه ويان بيست، به سهر سهرياندا دا و په خه ي خويان دادرئ و ده ستيان كرده شين و رڼو. دراوسيكانيان لنيان كو بوونه وه. خانم چووه وه ژورئ و له تاوان ته واوى ماله كئى به يه كدا دا و دهرئ بلور و چيني و كه لوپه لى گرانبايى هرچى بوو شكاندنى و پيكي دادن. ته شوځيه كى دا ده ست من و گوتى: 'ته واوى نهو فواره و شتانه بشكيته.' ته واوى وينه كاني مالى قوراوى كرد. به منى گوت: 'نهو دهرگا و ديمه ن و شته بشكيته.' بهو جوړه نهوئى بو شكان ده بوو شكاندمان و نه وهى بو هله كندن ده بوو هلمانكند و نه وهى بو رووخان ده بوو رووخاندمان. مالمان به جاريك كاول كرد. نيدى ژن و خيزانى خاوه نه كه م به روويه كى په شيوه وه هاتنه دهرئ و گوتيان: 'نيستا له كوځيه؟ پيمان بلئ با بچين دهرئ به نينه وه و له تابووتى خهين.' نه من وه پيشيان كه وتم و خهلكى گه ركه و چهند گه ركه نه ولاتريش كه زانيبوويان، به دواماندا هاتن. منيش كولان به كولان ده مگيران نه وهى نه يزانيبوو زانى و نهو هه واله به گوځي والى شار كه يشت."

ليزه دا بوو، ماوهى چيروكى نه مشه و يش كوځايى پئ هات و شه هرزاد دريژه ي چيروكه كئى هه لگرت بو شه ويكى ديكه.

که نهوی سی و نۆبەم هاتهوه

گوتهی: "خاوهنشکو، که ههواله که گهیشته والی شار، والی فهرمانی به پیاوهکانی د پیمه‌ره^۱ هه‌لگرن و بین، خوشی به سواری به دواى مندا هات. ئەمن هاوارم ده‌کرد 'گه‌وره‌م پۆ! خاوه‌نم پۆ! هه‌تا گه‌یشتینه نیو باخه‌که. خاوه‌نه‌که‌م که دیتی من به سه‌روسه‌کوتهی خۆمدا ده‌ده‌م و هاوار ده‌که‌م: 'گه‌وره‌م پۆ! خاوه‌نم پۆ! وشک و مات بوو ره‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌را و گوتهی: 'کافوور، چ بووه؟ ئه‌وه بۆ وا ده‌که‌ی؟ گوتم: 'که چوومه‌وه مالى، دیتم دیواری مالى پروخواوه و خانم و منداله‌کانت هه‌موو وه بن که‌وتوون. 'خاوه‌ند گوتهی: 'خانم پزگاری نه‌بوو؟' گوتم: 'له‌پیشدا خانم مرد. 'خاوه‌نم گوتهی: 'کچه چکۆله‌که‌م پزگاری نه‌بوو؟' گوتم: 'ناوه‌للا. 'خاوه‌نم گوتهی: 'ئهی یه‌سه‌تره‌که‌م؟' گوتم: 'دیواری مال و ته‌ویله و ئاغه‌ل هه‌موو کاول بووه و ئه‌وه‌ی تیندا بووه وه بن که‌وتووه و مردووه. نه‌ مروّف و پاتال، مه‌ر و مالات و قه‌ل و مراوی و سه‌گ و پشيله و ئه‌وه‌ی گیانه‌به‌ره هه‌مووی وه بن که‌وتووه. 'خاوه‌نم که قسه‌کانی منی بیست، دنیاى له به‌ر چاو ره‌ش و تاریک بوو، خۆی پێ پانه‌گیرا و پونیشته زه‌وی. به‌چه‌پۆک به‌سه‌ریدا دا و جل‌وبه‌رگی له به‌ر خۆی دادری و سه‌ر و ردینی خۆی هه‌لکه‌نده‌وه تا ئه‌و جینی خوین به‌سه‌روچاويد هاته خوارى. هاواری ده‌کرد: 'ئهی هه‌وار! کئ وه‌ک منی لئ قه‌وماوه له‌و دنیا‌یه‌دا؟ بازرگانه‌کانیش که هاواری بوون و خه‌میان بوو، ده‌ستیان کرد به‌گریان. خاوه‌نم به‌گریان و هاتوهاوار و له‌خۆدان له‌باخ هاته‌ده‌ری. ئه‌وه‌نده‌ی به‌سه‌ر خۆیدا دابوو نه‌یده‌توانی به‌ پیندا بروت.

" که بازرگانه‌کانیش له‌گه‌ل خاوه‌نم له‌باخ هاتنه‌ده‌ری، توژیکیان له‌دوور دیت و گوێیان له‌هات‌وهاواریک بوو. که جوان تینان روانی، سه‌یریان کرد ئه‌وه خه‌لکێک به‌ره‌و باخ دین و والیشیان له‌گه‌لدايه. خزم و که‌س و ژن و مندالی بازرگان ئه‌وه به‌شین و گریان و پۆپۆ دین. که نزیک بوونه‌وه، یه‌که‌م که‌س که خاوه‌نم دیتی، خیزانی و منداله‌کانی بوون به‌دیتی ئه‌وان گه‌شاوه و پیکه‌نی. ئه‌وانیش که خاوه‌نمیان دیت: 'گوتهیان شوکری خودا به‌زیندووی دیتمانییه‌وه! خۆیان له‌ئامیزی یه‌کتر هاویشته. گوتهیان: 'چۆن پزگارتان بوو له‌و بن دیوارانه؟' خاوه‌نیشم له‌وانی پرسى: 'ئهرئ ماله‌که‌مان چی لئ هات؟ و ئیوه چۆن پزگارتان بوو؟' ئه‌وان گوتهیان: 'سپاس بۆ خوا هه‌موو ساخ و سلامه‌تین و ماله‌که‌شمان هه‌چی لئ نه‌هاتووه. به‌لام کافووری غولامت به‌سه‌ری پووت و یه‌خه‌ی دریا و له‌خۆدان هاته‌وه مالى و هه‌ر ده‌یگوت: 'گه‌وره‌م پۆ! خاوه‌نم پۆ! لیمان پرسى: 'ئه‌وه چی بووه؟

۱. پیمه‌ره: بیل ئاسن، خاکه‌ناز.

گوتی: 'گه وره له گه ل بازرگانه کان له بن دیواریک دانیشـتبوون که دیوارکه به سه ریاندا رووخوا و گه وره مرد.'

" 'بازرگان گوتی: 'سوبخانه لالا، کافور ماوه یک له وه و پیش به هات و هواوار و شین و زور و هات. 'گوتم: 'چی بووه؟ نه وه بز و ده که ی؟' گوتی: 'ماله که تان رووخواوه. خانم و کچه کانت و مهر و مالات و یه ستر و هرچی هه تانه و نیتانه هه مووی تیدا چوون. 'نه وه و دک ده بیینی سه رم رووته، ده ستم کرد به شین و گریان و له خودان له تاوی نیوه.'

" 'نیدی بانگی کردم و گوتی: 'هه تیوه گلاوه، دا وهره، ناپاکی هیچ و پووچ نه وه نه وه هه را و کاره ساته چیه سازت کردووه؟ به خودا ده بیی پیشتی سهرت هه مووی لئ که مه وه، به زیندووی که ولت بکه م. 'گوتم: 'به خودا ناتوانی هیچم لئ بکه ی. چونکه هه موو خه لک شایه دن تو به و عه بیه وه منت کریوه که سالی درویه ک بکه م. تازه نه وه نیوه دروش بوو با سال ته واوه بی، نیوه که ی دیکه ش ده که م. 'خواهنم به سه رمدا نه راندی و گوتی: 'ناره سه نترین کویله ی دنیا! نه وه هه موو ناژاوه و هه راوهوریایه ت ساز کردووه و دنیات پیکدا داوه، هیشتا نه وه نیوه درویه و نیوه که ی دیکه ی ماوه؟! لاچو بزو نه وه ناژادم کردی. هه ر له کولم به وه، هیچی دیکه م ناوی. 'گوتم: 'نه گه ر تو ناژادیشم که ی ناژوم تا سال ته واو نه بی و نیوه دروکه ی دیکه شم نه که م. نه وه دم بمبه بازار و به هه ر نرخیک و هه ر عه بییکه وه کریوتم، هه ر به و مهرجه ش بمفروشه وه و ناژادم مه که. خو من پیشه یه کم نیه تا بزوی خو می بی پیدا که م. نه وه بابه تیکی شه رعیشه که عه رزم کردی و ماموستایان و خواهنه ریانیش له باره ی ناژادی کویله کانه وه باسی نه وه بیان کردووه.'

" 'به و جوړه نیمه خه ریکی و توویژ بووین که والی له گه ل تا قمیک له ده ست و پینوه نده کانی و خه لکی دیکه گه یشتنی. خواهنم چوو بز لای والی و شته که ی بز گنیزاوه و گوتی: 'نه وه هه تیوه گلاوه ده لئ: 'نه وه ی کردم نیوه درو بوو. 'خه لک که نه وه بیان بیست، سه ریان له و درویه سوور ما و زوریان جنیو به من دا و تووک و دوعایان لئ کردم. که چی نه من له وئ زاوه سـتابووم و پیده که نیم و ده مگوت: 'چون ده توانی بمکوژی له کاتی کدا به و عه بیه وه کریومی؟' که خواهنم هاته وه مالن و ماله که ی خو ی به کاولی دیت، زانی من زوربه ی نه وه ماله م خراپ کردووه و چه نده م شتی گرانبایی شکاندووه. خیزیانی پنی گوت که فلان ده فر و فلان چینی و بلوور نه وه شکاندوویه تی. خواهنم هه لچوو، گوتی: 'هه تا نیستا زولی ناوام نه دیتووه، هیشتا نه وه نیوه ی دروکه یه تی! نه گه ر نیوه که ی دیکه ی بکا، چ ده بی؟ دلنیام شه ر له نیو خه لکی شاریک یا له نیوان دوو شارداد هه لده گیرسی. 'دوای نه وه خواهنم له تووربه بیاندا چوو له لای والی شکاتی لئ کردم. والی فه رمانی دا. نه وه نده بیان لئ دام و نه شکنجه کردم هه تا بیهوش بووم. پاشان بردمیانه لای ده للاک و هیشتا به هوش نه هاتبوومه وه، کیریان بریم و ده بیان شوینی جه سته بیان داخ کردم. که وه هوش هاتمه وه،

خاوهنم پښی گوتم: 'نه تو که باشتیرین شته کانی منت له نیو برد، نه منیش باشتیرین نه ندامی
توم بری. 'ئیدی منیان دا به ده لاک و به نرخیکی باش فرۆشتیانم. نه من برده وام کام کار
خراب با نه ووم ده کرد و پشویوم ده ناوه و خه لکم پیکدا ده دا. ئیدی نه و خاوهنم به وی
دیکی ده فرۆشتم و نه ویش به وی هه تا خلیفه منی کړی. ئیدی نه و جار دروم نه کرد و
کیشم نه ناوه، خلیفه لیم رازی بوو.'

"نه و کویلانه ی دیکه به قسه که ی کافور پیکه نین و گوتیان: 'نه تو گلاوی و له کلاو
بوی.'

"نیجا به غولامی سینه منیان گوت: 'نه توش به سه رهاتی خوت بگیره وه. 'گوتی: 'ناموز!
نه وه ی نیوه گیترا تانه وه زور خوش نه بوو، چیروکی برینی کیری من شتیکي سهیر و
خوشه. به لام نه و ونده دورودریزه بو ئیستا نابی. نه وه خه ریکه روژ ده بیته وه و بو
خوشتان ده زانن نه و یه غدانه شما دزیوه. بو ی روژ بیته وه و نیمه به هوی نه و یه غدانه وه
ئابرومان بچی و به کوشت چین. نیوه هه ستن با کاره کانمان جینه چی بکه یین و نه جاتی
ده یین، نه و دم هوی برینی کیری خومتان بو ده گپمه وه. 'ئیدی مؤمیان هه لکرد و بردیانه
پیشی و له نیوان چوار گوردا قولکیکیان بو هه لکه ند و یه غدانه که یان تی خست و گلپان
به سه ردا کرد. له قسنه که چوونه ده ری و له بهر چاوی غانمی کوری نه یووب بزر بوون.

" 'که نه وی چول بوو و غانم به تنیا ماوه، شتی نیو یه غدانه که میشکی غانمی به
خویه وه خه ریک کرد. له دلی خویدا ده یگوت: 'بلتی نه و سندر و وه چی تیدایی؟' ئیدی
راوه ستا هه تا کازیوه ی به یانی و ورده ورده ولات رووناک بوو. غانم له سه ر داره که هات
خواری و خه ریکی دانه وه ی سه ر یه غدانه که بوو، هه تا وه دیار که وت. ئیدی یه غدانه ی
ده ره یینا و به ردیکی هینا قفله که ی شکاند و سه ره که ی لا برد. دیتی کچیکی جوان له
یه غدانه که دایه و بیهوشه، جل و بهرگی رازاوه و ملوانکه ی زیړ و دور و نه لماسی له مل دا.
که یه کیان ته وای سه روه ت و سامانی پاشایه کی دینا. ئیدی غانم نه و کچه په رپروه ی له
یه غدانه که هینا ده ری و له سه ر پشت دریزی کرد. کاتیک سوزه بایه کی فینک له سه رو چاوی
درا، وه هوش هاته وه، که وه هوش هاته وه پشمی و کوخی و له ته به نکیک^۱ له قورگی
هاته وه ده ری. به لام به نکیکی وا بوو که نه گه ر فیل خواردبای، دوو شه ور وژ بیهوش
ده که وت.

"که نه و چاوه که شه چاوی کرده وه، گوتی: 'نه یرو! نه وه چ بووه؟ نه وه کی منی له و باخ و
کوشک و سه رسه رایانه وه هینا وه ته ئیره و له نیو نه و قه براته دا دایناوم؟' غانم کوری
نه یووب گوتی: 'خانم، نه کوشکم دیوه و نه باخ و سه رسه را، نه منیش توم نه هینا وه ته ئیرد

۱. بهنگ: جوره گیایه که ماده ی هوشبهری لن چن ده کړی، حه شیش.

به لام خودای میری مەزن منی هیناوه ته ئیره بۆ ئەوهی تۆ پزگار بکەم. ئەو پوومانگه کوتی: 'کئی منی هیناوه ته ئیره؟' غانم کوتی: 'خانم، سئ غولامی رەش ئەتویان له یه غدانیکدا هینا ئیره.' ئیدی پووداوه کهی بۆ گئراوه و کوتی ئەوهش یه غدانه که یه. ئینجا پئی کوت: 'ئەتو خۆت بناسینه.' کچه کوتی: 'سپاس بۆ خوا که منی تووشی که سینکی جوانچاکی وه که جهنابت کرد. ئیستاش ههسته من له یه غدانه که بخوه و له سه ره ئەو ریگایه راوهسته ولاخیک به کری گره و یه غدانه کهی له سه ره دانن و بمبهوه مالی خۆت جا خۆمت پین دهناسینم.'

"غانمی کوپی ئەبووب خوشحال بوو، له قسنه که هاته دهری و چوو یه ستریکی له پیاویک به کری گرت و هینایه دهرکی قسنه که و کچهی له یه غدانه که خست و یه غدانه کهی له سه ره یه ستره که دانا. جا چونکه کچه زۆر جوان بوو و زیڕ و جهواهیراتیکی زۆریشی پیوه بوو، غانم له خوشیان خیراخیرا دهرۆیشت هه تا گه یشته وه مالی و یه غدانه کهی داگرت و کردییه وه."

لیره دا بوو، ماوهی چیرۆکی ئەمشه ویش کوتایی پین هات و شه هرزاد دریزه ی چیرۆکه کهی هه لگرت بۆ شه ویکی دیکه.

که شهوی چلهم هاتهوه

گوتهی: "خاوهنشکو، که غانمی کوپی ئه یوبوب په غدانه کهی برده مائی و کردییه وه، ئه و به ژن سه وه لهی هینا ده ری. کچه که دیتی مالی غانم جیگایه کی خوش و دلرفینه و مافووری ئاوریشمی لئ راخراوه و بوخچه بوخچه دیبا له وی دانراوه، زانی غانم بازرگانه. چونکه غانم کوپیکی قوزی له بهر دلان بوو، ئه و خانمه گیرۆدهی داوی ئه وینی بوو. تیری خوشه ویستی دلی پئکا. گوتهی: 'برسیمه.' غانم چوو بۆ بازار کاوریکی برژاو و هه لئا و باده و مومی کپی و هاته وه. کیژه که ئه وی دیت، پیکه نی و له نامیزی گرت. تیری ماچ کرد و لاواندییه وه. داوی ئه وه چیشتیان خوارد و دانیشتن دهستیان کرد به قسه. که کاتی شیو هات، غانم هه ستا موم و سوله رمه کانی داگیرساند. مال رووناک و خوش بوو. ده رگا کانیان داخست و دهستیان کرد به مه خوار دنه وه. غانم پیاله یه کی ده خوار دوه وه و پیاله یه کی بۆ ئه و تی ده کرد. ده لالیش پیاله یه کی بۆ خوی تی ده کرد و پیاله یه کیشی بۆ ئه و تی ده کرد. یاری و ده ستبازی و هه لمژین و تریقانه وه و هه لشیلانیا ن کرد و شیعریا ن بۆ یه کتر گوته، هه تا کازیه وی به یانی هه ر ئاوا له عه یش و خوشیدا بوون.

"ئینجا خه و به سه ریاندا زال بوو و له جیی خویان خه ویان لئ که وت تا خۆر که وت. ئینجا غانمی کوپی ئه یوبوب هه ستا چوو بۆ بازار و گوشت و شه راب و نوقل و مومی کپی و گه راوه بۆ ماله وه و خوار دنه کانیان خوارد. داوی ئه وه دهستیان کرده وه به مه خوار دنه وه و گالته و گه پ و ده ستبازی هه تا کولمه یان وه ک گولووکی لئ هات و شه رمیا ن شکا. غانمی کوپی ئه یوبوب ئاره زووی ماچ و مووچ و ئامباز بوونی کرد بوو. گوتهی: 'خانم، ریم بده با ده مت بمژم به شکو کول و کووم دامرکی.' پوو پهری گوتهی: 'غانم، راوه سته با ئه من سه رخوش بم و بکه وم، ئه و ده م چی ده که ی بیکه با من ئاگام له خۆم نه یئ. داوی ئه وه بالا به رز هه ستا و هیندی ک له جله کانی داکنه د و ته نیا کراسیکی یه کسه ره ی ناسکی له بهر خویدا هیشته وه و هات دانیشت. غانم پشووی سوار بیوو. خیرخیرا تفی قووت ده دا و ئاره زووی بزوو تیبوو. گوتهی: 'خاتوون،

پووره ی داوه له سه رم به خسته وه ری
ئه منم و باده و یار و ده ره به ده ری
کۆ وه بووین به ته ماین به زمیک بگتیرین
خه م له دل ده رکه یین و خوشی وه گتیرین

"کیژه گوتهی: 'شتی وانا بن، چونکه له ژیره وه پشتینه یه کم به قه ده وه یه که شتیکی له سه ر

نوسراوه. غانم پتی ناخوش بو، ئیدی ههتا شهوئیکی دی هه ر له دلیدا ماوه. غانم ههستا چلووره و مؤمهکانی هه لکردن و مالهکه خۆش بوو. خۆی بهسه ر لاقی خانمدا دا و گوئی: 'دیلی ئه وینت بووم و بهزهییت پیمدا بی. تینی ئه وینت ههناوم دهسووتینی.' پرووگول گوئی: 'گورهه، به خوا من له تو گیرۆدهترم و پیش تو من دیلی داوی ئه وینت بووم. بهلام دهزانم بیک ناگهین.' غانم گوئی: 'بۆ؟ پیم بلی بۆ؟' کچه گوئی: 'پیت دهلیم و ئه تو بیانوهکه م لی قهبول دهکهی.'

"داوی ئه وه توپه گول خۆی له باوهشی غانم هاویشت و دهستی له ملی کرد و ماچی کرد و بهلینی ئاویته بوونی پین دا. ههتا کاتی خه هات. له دیویکدا خه وتن و هه ر که غانم ئاره زووی ده بزووت، خانم داوای لیبووردنی ده کرد. ههتا مانگیک به و شیوهیه رابرد. ئینجا دیزه ی ئه وینی هه ر دووکیان قولپی ده دا و توانای به ربه ره کانیدان نه ما، ههتا شه وئیک هه ردووکیان مه ست له دیویکدا خه وتن. غانم دهستی بۆ مه مکه قوتهکانی برد و ئارام ئارام هه لیگوشین ئینجا دهستی به پیدزه به ره و خوار خزی تا گه یشته سه ر ناوکی. گورج خانم رابه ری و پزووی ده رپیکه ی توند کرده وه و هه ستا دانیشت و خۆی گورج کرده وه. داوی نیستیک خه وته وه. غانم خه وی لی نه ده که وت و دیسان دهستی به له شیدا هینا ههتا دهستی له پزووی ده رپیکه ی دا و ویستی بیکاته وه. چاوکه ژال هه ستا دانیشت و غانمیش له په نای دانیشت.

"کیژی پرومانگ گوئی: 'چیبه به ته مای چیت؟' غانم گوئی: 'ئاورم گرت، ئاویری هه وه سم دامرکینه.' کچه گوئی: 'راوهسته با پیت بلیم بابه ته که چیبه، جا ئه و جار من ده ناسی. ئیدی عوزرم قه ببول ده که ی.' دهستی برد پشتوتینه یه کی ناسکی له قه دی به سترابوو پیشانی دا و گوئی: 'ئو دیزه بخوینه وه که له سه ر ئه و پشتوتینه نوسراوه.' غانم که چاوی لی کرد، به ئاوی زیڕ له سه ری نوسراوه: 'ئهی ئاموزای پیغه مبه ر، ئه تو هی من و، منیش هی تو م.'

"غانم که ئه وه ی دیت، دهستی له رزی و گوئی: 'ئه وه چۆنا و چۆنه؟ بۆم بگیریه وه.' که نیشکه که گوئی: 'ئهن له که نیزه تایبه تهکانی خه لیفه م و نیوم 'قوه تولقولوب'. یه کی که له ده سته په روه دهکانی مالی خه لیفه م. که گه وه بووم، خه لیفه جوانیه خودا داوهکانی منی دیت. منی به که نیزی په سه ند کرد و له خۆی ماره کردم و کوشکیکی تایبه تی بۆ ته رخان کردم و ده دانه که نیزیشی له به رده ست دانام تا خزمه تم بکن. ئه و هه موو زیڕ و زیو و ملوانکه گرانباییانه ی که ده یانبینی، هه موویانی بۆ کریم. دوایه خه لیفه بۆخۆی چوو بۆ شاریکی دیکه. زبیده خانم به و که نیزانه ی که خزمه تکاری من بوون، گوتبوو: 'کاتیک قوه تولقولوب خه وت، له ته به نگیک له لووتی نین یان له شه رابه که ی که ن.' که نیزه کان به قسه ی زبیده خانمیان کردوه و به نگه که یان ده رخوا ردی من داوه. ئهن له هۆش خۆم

چووم. دوابه چوون خانمیان ناگادار کردووه ته‌وه. ئه‌ویش هاتووه منی له یه‌غدانیک ناوه و به‌خه‌ساوانی مالی گوتووه که من له جینگایه‌ک وه بن گل دهن. ئه‌وانیش هر نه‌و شه‌وه که تو چوووه سه‌ر نه‌و داره، یه‌غدانه‌که‌یان هیناوه و له‌ویندا شار‌دوو‌یانه‌ته‌وه. ئا‌وایان لی کردووم که خۆت دیوته. ئیدی خودا تۆی کرده هۆکاری بزگاری من و نه‌و چاکه‌یه‌ت له‌گه‌ل کردم. نه‌وه بوو به‌سه‌ره‌اتی من.

”کاتیک غانمی کورپی نه‌یووب نه‌و قسانه‌ی بیست و زانی که قووه‌تولقولووب که‌نیزی خه‌لیفه‌یه، له‌ ترسی خه‌لیفه‌ چوووه جینگاکه‌یه‌وه و له‌ سوو‌چی‌کدا دریز بوو. هر خۆی سه‌رکۆنه‌ ده‌کرد و بی‌ری له‌ کاری خۆی ده‌کرده‌وه. له‌ تاوی خۆشه‌ویستی نه‌و گول‌پوخساره‌ش هر ده‌گریا. هه‌تا قووه‌تولقولووب هه‌ستا و غانمی له‌ باوه‌ش گرت و ماچی کرد. به‌لام غانم هر لینی ده‌کشاره‌ و نه‌وی له‌ خۆی دوور ده‌خسته‌وه. هه‌ردووکیان شه‌یدای خۆشه‌ویستی یه‌ک و له‌ ده‌ریای نه‌وینی یه‌کترا له‌ خنکاندا بوون. که‌ پۆژ بووه‌وه. غانم هه‌ستا جله‌کانی له‌ به‌ر کرد و هر به‌ینی پۆژان چوو بۆ بازار و شتی خواردنی کورپی و هاته‌وه‌ ماله‌وه. سه‌یری کرد که‌چه‌ ده‌گری. که‌ غانمی دیت، ژیر بووه‌وه، بزهی هاتی و پی‌ی گوت: ’نه‌و ماوه‌یه‌ی چوووته‌ ده‌ری، بۆ من به‌ سالی‌ک بوو. چۆن ده‌توانم له‌ تو دوور بم؟‘ قسه‌کانی پیش‌وو‌بخه‌ لاره‌، وه‌ره‌ با‌جوت بین و چی ده‌که‌ی بیکه‌.‘ غانم گوتی: ’په‌نا بو خودا، شتی وا نابێ، چۆن سه‌گان شایانی جینی شیرانن. شتی‌ک که‌ هی خه‌لیفه‌ بێ، بۆ من هه‌رامه‌.‘ ئیدی غانم خۆی له‌ وه‌پاراست و له‌ سوو‌چی‌کدا داده‌نیشت.

”نه‌وه‌نده‌ی نه‌و دووری ده‌کرد. ئه‌فینی قووه‌تولقولووب زیاتری کلپه‌ ده‌سه‌ند. ئاخ‌ری هه‌ستا چوو له‌ په‌نا غانم دانیش‌ت و ده‌ستی کرد به‌ ده‌ستبازی و پیاله‌پیاله‌ مه‌ی ده‌دایه‌ هه‌تا کاتی خه‌و. غانم هه‌ستا و دوو جیخه‌وی راخست. قووه‌تولقولووب گوتی: ’نه‌و جیخه‌وه‌ بو کینه‌؟‘ غانم گوتی: ’یه‌کیان بۆ تویه و یه‌کیان بۆ منه‌. له‌مه‌ر به‌دوا ئا‌وا ده‌خه‌وین. مالی پاشایان بۆ مسکینان هه‌رامه‌.‘ قووه‌تولقولووب گوتی: ’نه‌و قسانه‌ وه‌لان، چونکه‌ له‌گه‌ل چاره‌نووس چ ناکرێ.‘ غانم تکای نه‌وی قه‌بوول نه‌کرد و به‌ جودا خه‌وت. قووه‌تولقولووب ئاره‌زوو و تینی زیاتر بوو. سنی مانگ به‌و جو‌ره‌ تپه‌ری. نه‌وه‌نده‌ی قووه‌تولقولووب لی‌ی نیزیک ده‌بووه‌وه، غانم هر دوور ده‌که‌وته‌وه و ده‌یگوت: ’مالی پاشایان بۆ مسکینان هه‌رامه‌.‘ کول و که‌سه‌ری نه‌وینی گول‌پوو‌خسار هر ده‌هات و زیادی ده‌کرد و نه‌و شیرانه‌ی گوت:

نه‌ ری‌ی پاک‌ردنم هه‌یه، نه‌ ده‌توانم ئا‌ویته‌ت بم
نه‌ ده‌کرێ جو‌ی بمه‌وه‌ لیت، نه‌ ری‌ی ده‌ده‌ی می‌وانت بم

"قووه تولقولوب و غانم ئه وه وه زعیان بوو. به لام زبیده خانم که ئه وه به لایه ی به سه ر قووه تولقولوبدا هینابوو، له کاره که ی خوی په شیمان ببوووه و نه دیده زانی ئه گهر بیتو خلیفه بیته وه و هه والی قووه تولقولوب بپرسی، چی وه لام بداته وه. ناچار پیریژنیکی بانگ کرده لای، خوی و شته که ی بۆ گنراوه و پرسى پین کرد که چ بکا و چار چیه . پیریژن گوتی: 'خاتون، دارتاشیک بانگ که، پتی بلن له دار سیمای مردوو که ت بۆ چی کا و له کوشکدا گۆرپیک هه لکه نه و ئه وه په یکه ره کفن و دفن بکه ن و له گۆره که ی خه ن. مؤم و چلووره هه لکه ن. ئه وه ی له کوشک دایه بلن جلی ره ش له بهر کا. به که نیزه کان بلن چۆکی خه م له ئامیز گرن. که خلیفه هاته وه و گوتی: 'ئه وه چ بووه؟' بلین: 'قووه تولقولوب ته مه نی دریزى بۆ تو به چی هیتت و خانمیش لیزه له کوشکدا ناشتی.' که خلیفه ئه وه قسانه بیستی ده ست ده کا به گریان و خه م دایده گری، قورئانخوینان بانگ ده کا قورئانی له سه ر بخوینن. به لام ئه گهر دردۆنگ بوو له وه ی که ره نگه ئاموزا زبیده ئیزه ی پین بردوو و له نیوی بردوو. فه رمان ده دا گۆره که هه لده نه وه. خاتون، ئه تو له وه مه ترسه گۆره که هه لده نه وه. چونکه ئه گهر گۆره که بده نه وه و ئه وه سیمایه له نیو ئه وه کفنه ئاوریشمییه دا بیینی، ئارام ده بیته وه. ئه گهر بییشه وی کفنه که ی له سه ر هه لداته وه، ئه تو له گه ل یه ک — دوو که سی دیکه دهنگی ده ن و بلین: 'حه رامه عه وره تی مردوو وه ده ر که وی.' که گوتی له وانه بی، به قسه تان ده کا و باوه ر ده کا که ئه وه مردوو. ئیدی سه ری داده پۆشیته وه و دوعای خیر بۆ توش ده کا و بزگارت ده بی.

"زبیده خانم پیتسنیاره که ی پیریژنی زۆر به لاهه په سه ند بوو و خه لاتیکى باشی دا به پیریژنه و پتی گوت که دلنیا بپن ئه وه کاره ده کا. پیریژن چوو دارتاشی هینا و سیمای قووه تولقولوبی له دار تاشی. پاشان بردییه لای زبیده خانم. زبیده خانم جوان کفنی له بهر کرد و ناشتیان. مؤم و چلووره یه کی زۆریان له سه ر گلکۆکه ی و ده وره به ری هه لکرد. فه رشیکى زۆریان له ده وره به ری گلکۆکه ی راخست. زبیده خانم ره شی پۆشى و فه رمانی به که نیزه کان دا ره ش بیۆشن. له کوشکدا دهنگی داوه که قووه تولقولوب مردوو. ماوه یکی زۆری پین چوو که خلیفه له سه فه ر هاته وه، هۆشى هه ر له لای قووه تولقولوب بوو، له تاوی ئه وه که س نازانی سه فه ره که شی چۆن کرد. که هاته وه نیو کۆشک، که نیز و کۆیله کانی دی هه موو ره شیۆش بوون. پرسى: 'ئه وه چ بووه؟' پیتیان گوت. هاواریکى کرد و له خۆ چوو. که وه خۆ هاته وه، پرسى یاری شوینی گۆره که ی قووه تولقولوبی کرد. زبیده خانم گوتی: 'لای من زۆر خۆشه ویست بوو، هه ر له کوشکدا ناشتم.' خلیفه هه ر به جل و به رگی سه فه ره وه چوو بۆ زیاره تی گۆره که ی. سه یری کرد ئه وه ده وری گۆره که یان پر فه رش کردوو و مؤم و چلووره یان بۆ هه لکردوو. که ئه وانه ی دیت، سپاسی زبیده ی کرد و ده ستخۆشى لى کرد. به لام سه ریشی له و کاره ماسی بوو. جاریک باوه ری ده کرد و

جاریک درېدونگ ده بوو. چونکه زور زوری خوښ ده ویست، فرمانی دا گوره که ی بده نه وه. که گوره که یان داوه و دموچاوی لئ و ديار کهوت، ویستی کفنه که ی له سهر لا دا، له خودا ترسا و گوتی: 'دایپوشنه وه' و قورئانخوینی بانگ کرده سهر گوره که ی و بوخوښی له لایه کی قه بره که ی دانیشست و زور گریا تا دلی له خو چوو. هه تا مانگیک له لای نه و کلکویه ی لانه ده چوو هه ر له لای بوو. بهرده وام ده گریا.

لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئەمشه ویش کوتایی پی هات و شه هرزاد دريژه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه ویکي دیکه.

که نهوی چل و په کهم هاتهوه

گوتی: "خاوه نشکو، خهلیفه هتا مانگیک هر له قهراخ قهبره کهیدا دانیشته و گریا. دوايه ههستا چووه وه دیوان، وهزیران و ئه میران هاتنه حزووری. پاش ماوهیهک هه موویانی بهرې کرد و بوخوی گهراوه هه ره مسهرا و که نیزیکی له لای سهری و په کی له لای لاقی دانا و خهوت. دواي ماوهیهک به خه بهر هات، گوئی لی بوو که نیزه کهی که له لای سهری بوو، به که نیزه کهی دیکه ی دهگوت: 'پاوه سته خهیزه ران، بزانه چیان لی دی.' خهیزه ران وهلامی داوه: 'قهزيب بؤ وا دهلیتی؟ خو گه وره مان ئاگای له وانه نییه. دنا بؤ له سه ر ئه و گوره ئه و هه مووه داده نیشتی و دهگری. له کاتیکدا له و گوره دا جگه له داریکی تاشراو که به شیوه ی ئه و تاشراوه، چی دیکه ی تیدا نییه.'

"قهزيب گوتی: 'راستی بلن، خهیزه ران. قووه تولقولوب چی لی هات و چیان لی کرد؟' خهیزه ران گوتی: 'به فرمانی زبیده خانم، که نزیک بهنگی دایه و بیهوشی کرد. که بیهوش بوو، له یغدانیکی خست و به سهواب و کافووری گوت بییهن له قهبرستان له قولکه ی خن و خولی به سهردا کهن.' قهزيب له خهیزه رانی پرسی: 'ئهری قووه تولقولوب نیستا ماوه یان مردووه؟' خهیزه ران گوتی: 'خودا نهکا. من له خانم بیستووه که قووه تولقولوب له لای غانمی کورې ئه یووبی بازرگانه دمشقیه کهیه.' که نیزه کان خهریک بوون قسه یان دهکرد و خهلیفه ش گوئی دابوونی. کاتیک که نیزه کان قسه کانیان تهواو کرد و خهلیفه بابه ته که ی بؤ روون بووه وه. زانی که گوره که یان هر به ده هؤ دروست کردووه، زور تووره بوو. ههستا خیرا چووه دیوان دانیشته و دهستوپيئوهند و میری دهوله تی هه موو بانگ کردن. پرووی له جه عفری بهرمه کی کرد و گوتی: 'چند که سیک له گهل خوت به ره و بچو بؤ مالی غانمی بازرگان و قووه تولقولوب بیته وه.' جه عفری بهرمه کی حزمه تکاره کانی بانگ کرد و داروغه و پیاوه کانی له گهل خوی بردن و چوون بؤ مالی غانمی بازرگان. غانم له و کاتدا کاوریکی سووره وه کراوی له بازار هینابووه وه و خهریک بوون ده یانخوارد. قووه تولقولوب خهریک بوو پارووی له زاری غانم دنا که وهزیر و داروغه و پیاوه کانی دهوری ماله که یان دا. قووه تولقولوب زانی که خهلیفه به هه موو شتیکی زانیوه. رهنگی زهره هه لگه پا و وه دله ته په کهوت. مهرگی هاته بهرچاو، به غانمی گوت: 'تو خوت قوتار که.' غانم گوتی: 'به و جوهری که دهوری ماله که یان داوه، چون ده توانم هه لیم و بؤ کوئی بچم له کاتیکدا دارونه داری من له و خانووه دایه؟' قووه تولقولوب گوتی: 'نه گهر نه پروی، مالیش و گیانیشته له مه ترسیدان و تیدا ده چن. نیستا تو هه سته جل و بهرگیکی کون بکه بهرت و قابله مه گوشت له سه ر سهرت دانی و ورکه نانی نیو سفره که بکه کوشته وه و به و فیله دهر باز به و کارت به من نه داین.'

”ئیدی بهو جۆره غانم قابله مه گوشتی له سههر سههر دانا و خوداش یارمه تی دا و بزگاری بوو. که پیاوه کان چوونه هه وشه وه، جه عفر له نه سه په که دابه زی و وه ژوور کهوت. قووه تولقولوب زیز و پاره و ملوانکه پازاوه کانی له یه غدائیکدا قایم کردبوون. که جه عفری دیت، هه سستا و کړنۆشی برد و گوتی: ‘ئهی وه زیری بیهاوتا، خودا چۆنی ده یویست، وا بوو.‘ جه عفر پی گوت: ‘گه وره م، خلیفه فه رمانی گرتنی غانمی داوه.‘ قووه تولقولوب گوتی: ‘ئهو باری کرد و پۆیشته وه بق دیمشق، ئه تو ئهو یه غدانه بق مز هه لگره و بیبه وه بق کۆشکی خلیفه.‘ جه عفر به رمه کی یه غدانه که ی دا به خزمه تکاره کان و مالی غانمیان تالان کرد و قووه تولقولوب بیان سوار کرد و بردیانه وه بق کۆشکی خلیفه.

”جه عفر به سه رهاته که ی بق خلیفه گنپراوه. خلیفه فه رمانی دا قووه تولقولوب بیان له دیوکی تاریک کرد و پیریژنیکیان بق ته رخان کرد که خزمه تی بکا. خلیفه پیی وا بوو که غانم له که لی جووت بووه. ئیدی نامه یه کی بق سولتان محهمه دی کوری سلیمانی زهینی به ریوه بهر و ده سه لاتداری به سه ره نووسی. تیندا فه رمانی پی کردبوو هه ر که ئهو نامه یه خوینده وه، خیرا غانمی کوری ئه یووب قۆلبه سه ست ده که ی و ده ییزی بق ئیره. که نامه ی خلیفه گه یشته ده سه ست سولتان محهمه د، نامه ی ماچ کرد و له سه ره سهری دانا. ئینجا جاری دا که هه رکه سه مالی ده وی، بچن مالی غانمی کوری ئه یووب تالان بکا. خه لک ده سه ته ده سه ته پڑانه مالی غانم، دیتیان ئه وه دایک و خوشکی له ژووریدا گلکویه کیان دروست کردووه و له سه ری ده گرین. ئه وانیان گرت و ماله که شیان تالان کردن، که سه یش نه یده زانی بق. کاتیک دایک و خوشکی غانمیان برد بق لای سولتان، هه والی غانمی لی پرسین. گوتیان: ‘سالیکه هه یه والیکمان لنی نیه.‘ ئیدی ئه وانیان نارده وه مالی خویان. له و کیتشه یه بزگاریان بوو. به لام غانم که ماله که یان تالان کرد، ليقه وماو و سه ره گردان له شار وه ده ر کهوت و پۆیشت هه تا بوو به شه و هه وا تاریک داهات، گه یشته شاریک چوو له مزگه وتیکدا له سه ره سه سیریک دانیشت و مات و په شیو پالی به دیواره که وه دا. هه تا به یانی هه ر له وی دانیشت و له برسان خه ریک بوو بمری.

”شه وه کی^۱ که خه لکی شار هاتن بق نوژی به یانی، غانمیان دیت له وی که وتووه و له برسان هیزی له به ردا نه ماوه. به لام شوینه واری گه وره ی و به خته وه ری له سه مایدا دیارده. لی چوونه پینشی و پینان گوت: ‘گه نجۆ، له کویوه دیی و بق ئاوا په شیو و ئالۆزی؟‘ غانم سه ری هه لئنا. چاویکی لی کردن و دهستی کرده گریان. ئیدی هه یه وه لامی نه دانه وه. به کیک له و خه لکه زانی که له برسان برستی لی بپراوه. چوو ده ری و دوو نان و که میکی هه نگویز بق هینا. غانم نان و هه نگوینه که ی خوارد و خه لکیش له ده وری دانیشتبوون. هه تا تاو هه لات. دوايه هه ر که سه ی هه سستا چوو به لای کاری خویبه وه. غانم هه تا مانگیک هه ر له

۱. به یانی زوو، مابهینی شه وورژ، کازیوهی به یانی.

مزگوتی ئەو شارەدا ماوە. رۆژ لەگەڵ رۆژ کز و لە پتر دەبوو.

”خەلکی ئەو شارە زۆری لەگەڵ چاک و داسۆز بوون، وا بوو رۆژیک بە باشیان زانی ببەن بۆ نەخۆشخانەی بەغدا. خەلک لە لای غانم کۆ ببوونەووە و پراویژیان دەکرد، سەیریان کرد دوو ژن هاتن بۆ سەوال. ئەو دوو ژنە هەر دایک و خوشکی غانم بوون. غانم کە ئەوانی دیت، لەتە نانیکی پێ بوو لە ژێر بالنجەکەی دەریهینا و داینی و، ئەوانیش ئەو شەو نە لای مانەو. بەلام هیچ کام یەکتریان نەناسیبوو. کە رۆژ بوو، خەلک و شترەوانیکیان هینا و غانمیان لەسەر و شترەکە دابەست. بە و شترەوانەکەیان گوت: 'ئەو ی بگەیهنە نەخۆشخانەی بەغدا بەشکوو چاک بێتەو.' کە خەلکە کۆ ببوونەو، دایک و خوشکی غانمیش هاتبوونە سەیری غانم کە لەسەر و شترەکە دایان دەبەست. لەوێ پراوەستابوون و دەگریان. دەیانگوت کە ئەو کورە زۆر وەک غانم دەچێ. غانمیش لەسەر و شترەکە بوو. نیدی و شترەوان و شترەکانی لێ خورپی و وەرپی کەوتن. دواي ئەو دایک و خوشکیشی چوون بۆ بەغدا. و شترەوان، غانمی لە بەردەرگای نەخۆشخانە دانا و بەجێ هێشت و بوخۆی گەراو. غانم ئەو شەو لە دەرگای نەخۆشخانە کەوتیوو. کە رۆژ بوو، خەلک لێ کۆ بوونەووە و خەمیان بوو کە ئاوا بە کەساسی لەوێ کەوتیوو. لەو جەنگە یەدا «گەرە ی بازار» کە شیخیان پێ دەگوت پەیدا بوو، خەلکە کە لێ دوور خستەو و گوتی: 'دەبی من لە رینگای ئەو هەزارەو بەهەشت بۆ خۆم بکرم. ئەگەر ئەو بەرنە نەخۆشخانە، بە رۆژیک دەیکوژن. هەر بۆیە بە خزمەتکارەکانی گوت هەلی گرن. غانمیان لە کۆل کرد و بردیانەووە مالی شیخ. شیخ دیویکی تاییەتی بۆ تەرخان کرد و مافووری باش و جێخەوی چاکی بۆ پراخت. بە خیزانی گوت: 'ئاگات لێی بێ و چاوت بە سەریهەو بێ.' خیزانی شیخ هەستا ئاوی بۆ گەرم کرد و دەست و قاچ و گیانی بۆ شوش و جل و بەرگی نوویی لە بەر کرد. پەرداخیک مە ی دایە و گولای پێدا هەلپژاند. غانم تۆزیک وە هۆش هاتەو و یادی قووەتولقولوبی کرد و گریا.

”بەلام قووەتولقولوب کە خەلیفە لێی بە رقدا چوو بوو.”

لێرەدا بوو، ماوەی چیرۆکی ئەمشەویش کۆتایی پێ هات و شەهرزاد درێژە ی چیرۆکە کە ی هەلگرت بۆ شەویکی دیکە.

که شهوی چل و دووم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، که خلیفه رقی له قووه تولقولوب هه لگرت و له و دیوه تاریکه ی کرد، هه شتا پوژ له و دیوه ماوه. به ریکهوت پوژیک خلیفه له و یوه پاده برد، گویی لئ بوو قووه تولقولوب شیعیری ده خوینده وه. که شیعره که ته وار بوو، گوتی: 'ئه ی خوشه ویستی من و یاری وه فاداری من، چه ند ئاکار جوان و پاکر هوشت بووی! چاکه ت له گه ل که سیک کرد که خراپه ی له گه ل کردی. پاریزگاریت له نامووسی که سیک کرد که ئه و ئابرووی توی برد. ئاگاداریت له که سی که سیک کرد که که سه کانی توی به دیل گرت. پوژیک خودا خوی پاداشتت ده داته وه و جگه له مه لائیکه شایه دی دیکه ی لئ نابئ. خودا خوی له نیوان تو و خلیفه دا حق به حه قدر ده گه بیئنی و توله ی توی لئ ده کاته وه.'"

"کاتیک خلیفه قسه کانی قووه تولقولوبی بیست، گه راوه کوشک و فه رمانی دا قووه تولقولوبیان هینا. قووه تولقولوب سه ری داخستبوو، ده گریا. خلیفه گوتی: 'قووه تولقولوب، وا دیاره شکایه تت له من هه یه و ئه منت پئ سته مکاره، پیت وایه خراپه م له گه ل که سیک کردوه که چاکه ی له گه ل کردووم؟ کئیه وا ئاگای له نامووسی من بووه و. ئه من ئابرووم بردووه؟ کئیه ئه و که سه ی ئاگای له ده وروبهریانی من بووه و من ده وروبهریانی ئه وم به دیل گرتووه؟"

"قووه تولقولوب گوتی: 'ئه و غانمی کوری ئه یووبه. که سویند به نیعمه ته کانی خلیفه! ئه و چاوی خه یانه تی له من نه کرد.' خلیفه گوتی: 'قووه تولقولوب هه ر داوایه کم لئ بکه ی، بو ت وه دی دینم. داوا بکه.' قووه تولقولوب گوتی: 'جگه له غانمی کوری ئه یووب، هیچی دیکه م ناوی.' خلیفه که ئه وه ی بیست، گوتی: 'ئیشه للا ده بیئینه وه و پیزی لئ ده گرم.' قووه تولقولوب گوتی: 'ئه ی خلیفه، کاتیک دیتته وه، منی پئ ببه خشه.' خلیفه گوتی: 'ئه توی ده ده من، هه رچه ند که س ده سستی گه وره کان په د ناکاته وه.' قووه تولقولوب گوتی: 'پیم بده بکه ومه سو راغی، هاتوو خودا به وم شاد کاته وه.'"

"خلیفه ری پی بی دا. قووه تولقولوب دلی گه شاره. گورج هه سته هه زار دیناری هه لگرت و چوو بو لای شیخ و مه شایخان و زیری دا به هه ژار و نه داران. پوژی دوا ی که منکی زیر و پاره ی نارد بیده ن به غه ریبان. حه وتوویه کی دیکه ش هه زار دیناری برد و چوو بو بازار پی گوهره فروشان. گه وره ی بازار (شیخ) ی بانگ کرد و زیره کانی دایی و پی گوت: 'ئه وه ی به سه ر غه رباندا بلا و که وه.' شیخ پی گوت: 'ئه گه ر ده توانی، وه ره له مالی ئیمه دیمانه ی غه ربیک بکه. دیمانه ی غه ربیکی وه ک مانگ جوان که پیم وایه زور قه رزداره و ماله که یان لئ تالان کردوه و خوشه ویسته که شیان لئ دور خستوه ته وه.' که

قووه تولقولووب ئه وهى بيسست، رهنگى تىك چوو، وه دله كوته كهوت. به شىخى گوت: 'كه سىكم له گهل بنيره با ماله كه تم پيشان دا.' گه وهرى بازار مندالتيكى له گهل نارد. كه قووه تولقولووب گه يشته مالى شىخ و چوو ژوورى، سلوى له ژنى شىخ كرد. خيزانى شىخ ئه وهى ناسى و له بهرى ههستا و كرئوشى برد. قووه تولقولووب پنى گوت: 'كوا ئه وه خوشه وهى له مالى ئيه وهيه؟' خيزانى شىخ گوتى: 'ئوه تا خانمه كه م، ئاماژه وهى بۆ جىوبانه كه وهى كرد.' قووه تولقولووب چوو پيشى و جوان تى پوانى، سهبرى كرد شىوه وهى غانمى كورى ئه يوبوب دها، به لام گوناي زهرد و جهسته وهى زور لاوازتره. سهبرى سوور ما، تيدا مابوو غانم يان نا. به لام قووه تولقولووب پهحمى بۆى بزوت و دهستى كرد به گريان و گوتى: 'غهربان ئه گهر له شارى خويان ميريش بن، له غهربايه تى كه ساسن. خهلك به چاوى سووكيان چاوى لى دهكا.' ئيدى ناردى شهراب و دهرمانيان بۆ هينا و ماوه يهك له پشت سهبرى دانىشت. دواى ئه وه سوار بوو و گهراوه كوشك. له و پرژه وه هه موو پرژى دههاته دهبرى بۆ غانم دهگهرا.

به ريكهوت دايك و خوشكى كه هاتنه به غدا، هاتنه لاي گه وهرى بازار. شىخ ئه وانيشى هينا لاي قووه تولقولووب و پنى گوت: 'خانم، ئه ورؤ ژن و كچىك هاتوون كه له پواله تياندا گه وه وهى و شكؤ دياره. جل و بهرگى په شمىنيان له بهردايه. هه ريه كه وهى تووره كه يه كهى سواليان به ملياندا كردوو و بهردهوام دهگرين. ئه وه ئه من هيناومن بۆ لاي تو هه تا له سوال كردنن رزگاربان بكه. هيوادارم به و بۆنه وه خودا به هه شتت به قسمهت بكا.' قووه تولقولووب گوتى: 'شىخ، به خودا من به ئاواتيان دهخوارم. خيراكه بيانهيته.' شىخى بازار ئه وانيشى هينا لاي قووه تولقولووب. قووه تولقولووب كه ديتى ئاوا جوان و له بهردلان و ماقولن، له تاوانيان دهستى كرد به گريان و گوتى: 'ئه وانه دياره له مالى خانه داندا گه وه بوون و گه وه وهى له سيماياندا دياره.' شىخ گوتى: 'خانم، دلنه واي و دلخوشيدانه وهى هه ژاران و ليقه و ماوان پاداشى گه وه و چيزىكي جوانى هه وه. به تايهت هى ئه و دوو غه ريبه كه ماله كه يان تالان كردوون و خانووه كه شيان ويران كردوون.'

"دايك و خوشكى غانم كه گوئيان له قسه كانى شىخ بوو، ده ليان پر بوو، غانميشيان وه ببير هاته وه، دهستيان كرد به شين و پرؤيهك سه بر. قووه تولقولووبيش له گهل ئه وان دهستى كرد به گريان. دواى ئه وه ژنه كه به قووه تولقولووبى گوتى: 'پرؤه گيان، دوعام بۆ بكه خودا به دیدارى غانمى كورى ئه يوبوبم شادم بكا ته وه.' كه قووه تولقولووبى ئه وه قسه وهى بيسست و زانى ئه وه دايكى غانم و ئه وهش خوشكىتى، ئه وهنده وهى ديش گريانه كه وهى توند كرد. هيند گريا هه تا بيهؤش بوو. كه هاته وه سه ر خو، رووى تى كردن و گوتى: 'خه م مه خؤن كه ئه ورؤ سه ره تاي به خته وه وهى و كوتايى خه م و په ژاره تانه.' "

ليزه دا بوو، ماوه وهى چيرؤكى ئه مشه و يش كوتايى پى هات و شه هه رزاد دريژه وهى چيرؤكه كه وهى هه لگرت بۆ شه و يكي ديكه.

که نهوی چل و سینه هاتهوه

گوتی: "خاوه نشکو، قووه تولقولوب گوتی: 'له مه و به دوا ماته مبار مه بن.' ئینجا به شیخی گوت: 'ئه وانه به ره وه مالی خوت و به خیزانت بلئ بیانباته گه رماو و جل و به رگی شیایان له بهر بکا.' مستیک زیریشی دا به شیخ. رژی دوا بی قووه تولقولوب سوار بوو، چوو بو مالی شیخ و سلاوی له خیزانی شیخ کرد. خیزانی شیخیش له بهری هه ستا و دهستی ماچ کرد. قووه تولقولوب سهیری کرد خیزانی شیخ ئه وانی بر دووه ته گه رماو و جلی جوانی له بهر کردوون. له گه لیان دانیشته و ماوه یهک قسه بیان کرد. ئه و جار هه والی نه خۆشه که ی له خیزانی شیخ پرسسی. خیزانی شیخ گوتی: 'جاری هه ر وهک سه ره تا وایه. چی وای فهورق نه کردووه.' قووه تولقولوب گوتی: 'هه ستن با بچین سه ریکی بده بن.' دایک و خوشکی غانم و خیزانی شیخ له گه ل قووه تولقولوب هه ستان و چوونه لای غانم و له بن سه ری دانیشته. غانم گوتی لئ بوو نیوی قووه تولقولوب بیان هینا. به له شی لاواز و سستییه وه سه ری هه لید و گوتی: 'قووه تولوب.' ئیدی قووه تولقولوب ئاوری لئ داوه و ئه وی ناسیییه وه، یهک به خوی هاواری کرد: 'گیان خۆشه ویسته که م!' غانم گوتی: 'وه ره پینشی.' قووه تولقولوب گوتی: 'نه کا تو غانمی کوری ئه یووب بی؟' گوتی: 'ئه ری، ئه ری، غانمی کوری ئه یووبه. قووه تولقولوب هه ر که ئه وه ی بیست، به لادا هات و بیهۆش بوو. دایک و خوشکی غانمیش که ئه وه یان بیست، قیزان دیان و بیهۆش بوون. که وه هۆش هاتنه وه. قووه تولقولوب گوتی: 'سپاس بو خودا که له و پرش و بلاوییه رزگاری کردین.' ئیدی که میکی دیکه له غانم چوو پینشی و قسه کانی خوی و خه لیفه ی بو گنراوه و گوتی: 'چاکه کانی تو م بو خه لیفه گنراوه و ئه ویش باوه ری پین کردم و زور خۆشی له تو هات و زور تامه زرۆی دیداری تویه و منیشی پینشکه شی تو کرد.' غانم له و موژده خۆشه خۆش حال بوو. قووه تولقولوب گوتی: 'هیچ کامتان له جیی خوتان مه بزوون هه تا دیمه وه. دایک و خوشک و براش پینک شاد بوونه وه و دهستیان کرد به دهردی دل قووه تولقولوبیش ده سته جی هه ستا چوو بو کۆشک له و یه غدانه ی له مالی غانم به جه عفه زی به رمه کی سپارد بوو، مستیکی زیر هینا و دای به شیخ و گوتی: 'به و زیرانه بو هه رکامیان یه کی ده سته ک جل و به رگی ئاوریشم و دیبا بکهره و بو یان بینه.'

"ئه و جار قووه تولقولوب دایک و خوشکی غانمی برده گه رماو، شه ربه ت و مه ی ناماده کرد. که له گه رماو هاتنه دهری، جل و به رگیان له بهر کرد و خوار دنیان خوارد. سئ روژ قووه تولقولوب له وئ ماوه و خوار دنی چاک و وزه به خش و باده ی دانی هه تا توزیک بووژانه وه و هاتنه وه سه ر خۆ. دیسان نار دنیه وه بو گه رماو. که هاتنه دهری، دیسان جل و به رگی له جاری پینشوو چاکتر و جوانتری له بهر کردن و بوخۆشی گه رماوه بو لای

خەلیفە و کړنۆشی برد. خەلیفەى له دۆزینەوهى غانم و دایكى و خوشكى ئاگادار كردهوه. خەلیفە جەعفەرى بەرمەكى راسپارد لەگەل پیاوہکانى بچن غانم بێتتە کۆشک. قووەتولقولوب لەپیش جەعفەردا خۆى گەیانده غانم و پنى گوت: 'ئەوہ خەلیفە ناردوویە بەدواتدا، لەوچ دەست و دەمت تیکەل نەیه و من زۆرم تارىفى تو کردووه. بە بویرییهوہ قسە بکە. خۆت پيشان بدە کە کەسێكى زۆر گەورەى.' ئەو جار جل و بەرگى شىكۆدارى لە بەر کرد. کەمىكى زىر دایە و گوتى: 'ئەوہى بدە بە پیاوہ خرمة تکارەکانى دەربار.' لەو قسانەدا بوون کە جەعفەرى بەرمەكى هات. غانم هەستا و کړنۆشى بۆ برد. جەعفەر غانم و ئەوانى لەگەل خۆى هەلگرتن و رۆیشتن تا گەیشتنە کۆشكى خەلیفە. خەلیفە گوتى: 'با بێتە ژوورئ.' غانم چووە ژوورئ و سى جار کړنۆشى برد و بە زمانىكى پاراو و پەوان لەگەل خەلیفە دوا و باسى گىروفتەکانى خۆى کرد و سى پاسى خەلیفەى کرد و ئەو شیعراى خۆیندەوه:

تۆ لە خۆر دلاوا و دلۆفانترى، پاشا
لال بى، ئەوہى نەلى تۆ لە بانترى، پاشا
گەورەى جیهان هەر لە خۆت دەوہ شىتەوہ
بۆ ئەوہ لە گشت کەسى شایانترى، پاشا

"خەلیفە سەرى لە زمانى پاراو و پەوانى سوور مابوو."

لێرەدا بوو، ماوہى چىرۆكى ئەمشەویش کۆتایى پىن هات و شەهزاد درىژەى چىرۆکەکەى هەلگرت بۆ شەوێكى دیکە.

که نهوی چل و چوارهم هانوه

گوتی: "خاوه‌نشکو، خلیفه که زمانزانی غانمی کوپی نه‌یوویی دیت، واقعی و پ ما و پنی گوت: 'وهره پیشتر.' چووه پیشتر. خلیفه گوتی: 'بوم بگیره‌وه. به‌سه‌رهاتی خۆتم بو بگیره‌وه بزائم چی بووه.' غانم به‌سه‌رهاته‌که‌ی به‌ی زیاد و کهم بق گپراوه. خلیفه زانی که نه و راست ده‌کا. خه‌لاتی زور باشی دایه و پنی گوت: 'غانم حه‌لالم که و گه‌ردنم نازاد که.' غانم گوتی: 'به‌نده و دارونه‌داری هی خاوه‌نه‌که‌یه‌تی.' خلیفه که نه و قسه‌ی بیست، به لایه‌وه جوان بوو. ئیدی نه‌وی کرده هاوده‌م و پاویژکاری خوی و کوشکیکی بق ته‌رخان کرد. باخ و مه‌زرا و ملکی دایه. غانم دایک و خوشکی هینانه کوشکه‌که‌وه. کاتیک خلیفه زانی که فیتنه‌ی خوشکی غانم هر به راستی فیتنه‌ی رۆژگار، خوازبینی کرد بق خوی. غانم گوتی: 'فیتنه‌که‌نیزته و منیش کویله‌تم.'

"ئیدی سه‌ده‌زار دیناری زیری دایه و قازی و که‌یخودایان بانگ کرد فیتنه‌یان له خلیفه ماره کرد. له رۆژیکدا خلیفه له‌گه‌ل فیتنه و، غانم له‌گه‌ل قوه‌تولقولوبدا چونه په‌رده‌وه. دوا‌ی نه‌وه خلیفه گوتی: 'نه‌و چیرۆکه بنوسنه‌وه با خه‌لک بزائن که ناتوانن له ده‌ست قه‌زاقه‌ده‌ر هه‌لین. خویان و کاره‌کانیان به خودا بسپیرن.'"

شه‌هرزاد دوا‌ی نه‌وه‌ی نه‌و چیرۆکه‌ی ته‌واو کرد، گوتی: "هه‌رچه‌ند نه‌و چیرۆک زور خۆش بوو، به‌لام له چاو چیرۆکی نوعمان‌پاشا و منداله‌کانیدا چی وا نییه." نه‌ویش ئاوايه...

چیرۆکی نوعمان‌پاشا و منداله‌کانی؛ شهرکان و زه‌وئولمه‌کان

"له شاری دیمشق پیش خه‌لافه‌تی عه‌بدولپاشای کوپی مه‌روان، پاشایه‌ک هه‌بوو که نوعمان‌پاشایان پنی ده‌گوت. زور نه‌ترس و نازا بوو که به‌سه‌ر پاشای که‌سرا و قه‌یسه‌ریه‌کاندا زال بوو. پاشان دنیای داگیر کرد. ولاته‌کانی رۆژه‌لات و رۆژئاوا و هیند و سیند و چین و یه‌من و حیجاز و حه‌به‌شه و دوورگه‌کان و ده‌ریاکانی خسته ژیر ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه. مسکین و سپا به هۆی دلاواییه‌که‌یه‌وه خۆشحال و شادمان بوون.

"پاشا کوپیکی هه‌بوو ناوی شهرکان بوو. هیند نازا و دلیر بوو، به‌سه‌ر ناودارانی به‌هیز و توانادا زال ببوو. پاشا نه‌وی کرده جیگری خوی. که شهرکان بوو به بیست سال. ته‌واوی مسکین و سپا گوئی‌به‌فرمانی بوون. پاشا سئ‌سه‌د و شه‌ست ژنی هه‌بوو، جگه له دایکی شهرکان، هیچیان مندالیان نه‌ببوو. هر کام له که‌نیز و ژنه‌کانی پاشا کوشکی تایبه‌ت به خویان هه‌بوو. پاشاش هر شه‌وه‌ی له کوشکیک ده‌نوست. وا بوو که‌نیزیکی پاشا

سوگيان بوو، نه هه واله به گوتی پاشا گه یشته وه. پاشا زور دلخوش بوو، پیکه وتی سوگیان بوونه که ی نووسی. هه موو پوژئی به خوشی و دلسوزی و چاکییه وه له گه لی ده دوا و هه لسوکه وتی له گه ل ده کرد. که شهرکان نه و رووداوه ی بیسته وه، مات بوو. پینی ناخوش بوو.

لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئەمشه ویش کوتایی پین هات و شه هرزاد دریزه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه وینکی دیکه.

که نهوی چل و پینجهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، که شهرکان زانی بهکیک له کهنیزهکانی باوکی دووگیان بووه، مات و مهلولو بوو و گوتی: 'شهریک بۆ ولات و دهسهلاتهکه م پهیدا بوو. ئیدی شهرکان ههمیشه له دلی خویدا دهیگوت: 'ئهگه ر بیتو کهنیزهکه کورپی ببن، دهیکوژم.' بهلام کهنیزهکه لهو کهنیزه گرانه رۆمیانه بوو که پاشای رۆم لهگه ل دیاری زۆر گرانبایی ناردهبووی. نهو کهنیزه ناوی سهفیه بوو. له باری ژیری و چاکی و تایبهتمندی دیکهوه له ههموو کهنیزهکانی دیکه له سهترتر بوو. هه ر شهویک که نۆرهی دهبوو، پاشا له دیوهکهی نهو بخهوی، بهدهوری پاشادا دههات و دهچوو دهیگوت: 'ئهمن بیت و نه بیت کورپیکم له خودا دهوی ههتا دابونهریتی خزمهتگوزاری و ئهدهب و زانستی فیر کهم.' پاشا بهو قسانه دلخۆش دهبوو و به لاشیهوه سهیر بوو. ههتا وا بوو رۆژیک دووگیان بوو. نو مانگ و نو رۆژهی تیپه ر کرد و کاتی زانی هات. له بهر خودا پاراوه مندالبوونهکهی به لاهه ئاسان بکا و کورپیشی بداتی. خودا داخوازییهکهی قهبول کرد و به ئاسانی لی بووهوه.

"مامانهکان تهماشایان کرد، کچیکی روهگهشه و وهک ئهستیره دهرهوشی. چاوهپوانهکانی به دهراگی دیوهکهیان ئاگادار کردهوه، نوعمان پاشا لهوی خزمهتکاریکی راسپارد بوو ئهگه ر کورپی بوو، زوو مژدهی بداتی. شازاده شهرکانیش قهرهواشیکی به جودا لهوی داناوو. که نهو دووانه زانیان، خیرا نوعمان پاشا و شازاده شهرکانیان ئاگادار کردهوه. شازاده شهرکان خوشحال بوو. بهلام سهفیه به مامانهکهی گوت: 'کهمیک راوهستن، ههست دهکه م شتیک له زگمدا دهجوولیتهوه.' دووباره ژانی هاتی و زۆر به ئاسانی مندالیکي دیکه شی بوو. که مامانهکان سهرنجیان دایه، دیتیان کورپیکی سپی و سوله وهک مانگی چارده. نهوانهی لهوی بوون، ههموو خوشحال بوون. ژنهکانی دیکهی پاشا مات بوون و ئیرهییان به سهفیه دهبرد. دواي ئهوه ههوالهکه به پاشا گهستهوه. پاشا خوشحال بوو، ههستا و هات بۆ کۆشکی سهفیه و تهویلی ماچ کرد و کورپهکهشی ماچ کرد. کهنیزهکان دهفیان لی دا و کردیان به شادی و ئاههنگ. پاشا رای سپارد کورپهکهیان ناو نا زهوتولمهکان و خوشکهکهشیان ناو نا نوزههتوزهمان. پاشا بۆ هه ر کامیان دایه ن و کهنیز و خزمهتکاری تایبهتی بۆ دانان و شیر و شهربهت و پیداوستی خویانی بۆ تهرخان کردن. خه لکیش بیستیانهوه که خودا دوو مندالی به پاشا بهخشیوه. شاریان رازندهوه و دهستیان کرد به خۆشی و شادی و ئاههنگگیران. وهزیران و میران و نزیکانی پاشا هاتن بۆ پیروزی بای کردن. پاشاش خهلات و دیاری دهانی و ریزی له ههموو چین و توژیکی دهگرت. ههتا چوار سالان ههموو رۆژیک نوعمان پاشا دهچوو سهری سهفیه و مندالهکانی دهدا و لینی دهپرسین.

”که پتی نا سالی پینجه مه وه، پاشا فرمانی دا، زیر و مالیکی زوریان له بهر دهستی سه فیه نا و پتی راگه یاند که له بییری په روه ده کردنیاندا بی. بهرده وام بوخوشی چاوی به سه ریانه وه بوو. له و کاته دا له شازاده شه رکان وایه که پاشا هر کچیکی بووه و خهبری له بوونی زه وئولمه کان نه بوو. بوخوی نازایانه هر خریکی شه و په ره پیدانی ولات و شکاندنی سپا و گرتنی قه لای دژمن بوو.

”روژیک نوعمان پاشا دانیشتبوو، پیاوه کانی نیو دهر بار هاتن کرنوشیان برد و گوتیان: پاشای روم، خاوهنی قوسته نته نییه، پیاوی ناردوو و دهیانه ویی بینه خزمه تته. پاشا رووخسه تی دان، هاتته ژووری، کرنوشیان برد و گوتیان: پاشای جیهان، نیمه نافریدوون پاشا، خاوهنی یونان و پاشای سوپای مه سیحییان ناردووینه ته خزمه تته که پیت راگه یه نین له گه ل سولتانی قیسارییه لیمان بووه به شه. هوکاری شه ره که ش نه وه یه که یه کیک له پاشا کانی عه رب گه نجیکی دهورانی نه سکه ندیری دوزیوه ته وه که مالیکی زوری تیدا بووه، وه ک سسی گه وه هری سسی که له دنیا دا تایان نییه و به خه تی یونانی هیندیک نهینی زور به که لکی تیدا نووسراوه، یه کیک له وانه نه وه یه که نه گه به مندالیکه وه بی، ئیدی نه و منداله نه خوش ناکه ویی و له تا به دور ده بی. که گه نجه که ده که نه وه و نه و گه وه ره ده بیننه وه، پاشا عه ره به که له گه ل هیندیک مالی دیکه بو نافریدوون پاشای ده که نه دیاری و باره که ی له پاپوریک ده نیت. پاپوریکیش هیزی پاریزگاری له گه ل ده نیریت، پتی وا بوو که س ناتوانی به جوریک چاو له و پاپورانه بگا. به تایبهت به دهر یایه کدا دهر و ن که ملکی نافریدوون پاشاه و دیارییه کانیش بو نه و ده چن. له قه راخه کانیش جگه له مسکینه کانی نافریدوون پاشا، که سسی دیکه ی لی نییه.

”وا ده بیت، پاپوره کان هه تا نزیکی شاری نافریدوون پاشا دین. چه ته دهر یایه کان له گه ل سوپای قیسارییه هیرش ده که نه سه ر پاپوره کان و نه وه ی له پاپوره کاندا ده بی به تالانی ده بن. جووقه واریش له و سوپایه ده بن که بو پاریزگاری که شتییه که هاتبوون و هه موویان ده کوژن. که نافریدوون پاشا نه و کاره ساته ی بیسته وه، دنیا ی له بهر چاو تاریک بوو، سوپای نارد ده سه ر، به لام نه وانیشیان هه موو کوشتن. سوپایه کی زورتر و به هیزتری نارد، به داخوه نه وانیش تیدا چون و شکستیان خوارد. ئیدی پاشا رقی هه ستا و سویندی خوارد هه موو سوپاکه م ده به م و خوشم ده چم بو شه، هه تا قیسارییه ویران نه که م ناگه ریمه وه.

”تکا له پاشای زه مان، نوعمان پاشاش ده کات که سوپایه ک بو یارمه تیان بنیری. تا ناوی باشی له نیو پاشا کاندا دنگ داته وه، هیندیکیشی دیاری و خه لات بو ناردوو ی. نه گه نه وانه مان لی قه بوول بکه ی، سپاست ده که یین. ئینجا راسپیزدراوه کان کرنوشیان برده وه.” لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی نه مشه ویش کوتایی پی هات و شه هر زاد دریزه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بو شه ویکی دیکه.

که نهوی چل و نه نهام هاتهوه

گوته: "خاوه نشکو، راسپیردراوه کان دیاریه کانیاں هینا خزمهت نوعمان پاشا. په نجا که نیزی رومی عه باپوش و په نجا غولامی که وای دیا له بهر، پشتویندی زیرین له پشت که هریه که ی نالقه یه کی زیریان له گویدا و هر نالقه یه ی که وه ریکی پیوه بوو که هزار دیناری زیری دینا. پاشا دیاریه کانی په سهند کرد و له گهل وهزیره کانی راویژی کرد، بو نه ووی چ وه لامیکیان بداته وه؟ وهزیریکی به ساللاچوویان تیدا بوو که وهزیر دندانیان پی دهگوت. کرنوشی برد و گوته: 'پاشا وا چاکه نه توش بچی به هانای نافریدوون پاشا شاوو. سوپایه ک برازینییه وه و شازاده شهرکانیش بکه ی به سپاسالار. منیش له خزمهت شازاده دا دهچم. نه و کاره قازانجی زوره: یه که م شت نه ویه نه گهر بیتو سوپاکهت به سهر دژمنی پاشای رومدا زال بی، له هه موو جییه کدا نه و سهرکه وتنه به ناوی توره بلاو ده بیته وه و ده بیته هو ی نه ووی دژمنان زیاترت لی بترسن. له دوورگه کانه وه دیاری و خه لاتیکی زورت بو بنیزن. قازانجی دووم نه ویه که چونکه پاشای روم په نای بو تو هیناوه، له هه موو دنیادا جوامیری و گه وه ریت دهنگ ده داته وه. 'نوعمان پاشا نه و قسانه ی لا په سند بوو. خه لاتیکی دایه و گوته: 'پاشاکان ده بی راویژکاری وه ک تو یان هه بی.'

"نیدی نوعمان شهرکان پاشای کور ی بانگ کرد. باسی داوای یارمه تی له لایه ن پاشای رومه وه و پیشنیاره که ی وهزیر دندانی بو کرد و ناردی، تفاق ی شهر تیار بکا و خوی بو سه فیر ساز بکا. ده هزار پیوای شهر که ریش له سپادا هه لبریزی و دژایه تی له گهل وهزیر دندان نه کا. شهرکان خیرا به قسه ی بابی کرد و چوو ده هزار سواری له سپادا هه لبرارد و تفاقیتی زوری بو سپا ترخان کرد. سی رژی دهر فته دانی بچن خویان بو سه فیر ساز بکن. شهرکانیش گه راوه بو کوشک و چه کی چاکی هه لبرارد و نه سپی کینوئاسای کیشا ده ری. که رژی چوارهم هات، شازاده له گهل سوپاکه یدا له دهره وه ی شار کو بووه وه و نوعمان پاشایش بو به ریکردنی کور و سوپاکه ی هاته دهره وه ی شار و حوت خه زینه ی دا به شازاده و به وهزیری گوت: 'شهرکان و سپام به تو سپارد.' پاشان گه راوه بو ناو شار. شهرکان چاویکی له سوپاکه ی کرد، ده هزار کس بیجگه وه دوو که وتوو ان و ره گه لکه وتوو ان. نیدی له ته پلی جمین لی درا و فوو له که ره نا کرا، نالا هه لدر ا. شهرکان له سهر نه سپه کینوئاسا که ی دانیشتبوو، وهزیریش سوار بوو.

"راسپاردراوه کانی روم له پیشه وه ریشتن. که شه و داهات له شوینیک دابه زین و له وی مانه وه. که رژی بووه وه به رینوینی راسپیرداروه کان دیسان که وتنه وه ری. به و شیوه یه هه تا بیست رژیان ناوا ریشتن. رژی بیست و یه که م شه وه که ی له نیوه لای دابوو، رینان

که و ته میزگوزاریک. شه‌رکان فه‌رمانی دا لیتره بار بخن و هه‌تا سی پوژان به‌سینه‌وه. سپا گیرساوه و دابه‌زین، لیتره و له‌وی تاول و خیه‌تیا ن هه‌لدا و به‌ولاولادا بلاو بوونه‌وه. وه‌زیر ده‌ندان له‌گه‌ل راسپیدراوه‌کانی ئافریدوون پاشا له‌ نیوه‌پراستی سپادا بوون. به‌لام شازاده شه‌رکان له‌سه‌ر ئه‌سه‌په‌که نه‌هاته خواری هه‌تا هه‌موو سوپاکه دانه‌به‌زین. چونکه چووبوونه نیو ئاخی رومه‌وه و ئه‌و شوینه‌ سه‌ر به‌ روم و ولاتی دژمن بوو. شازاده هه‌ر به‌ده‌وری سپادا ده‌سووراوه. توبه‌دار و شتی دیاری ده‌کرد. تا وای کرد شه‌و ته‌واو دره‌نگ ببوو. شه‌رکان شه‌که‌ت ده‌بن، خه‌و به‌سه‌ریدا زال ده‌بن. هه‌ر له‌سه‌ر زینه‌که‌ی خه‌و ده‌بیاته‌وه. ئه‌سه‌په‌که‌ی رووه‌و ده‌شتایی ده‌بیا. نیوه‌شه‌و ده‌گاته بینه‌لان و دارستانیکی چپ. شه‌رکان هه‌ر وه‌خه‌به‌ر نایه هه‌تا ئه‌سه‌په‌که‌ی ده‌حیلینی و سمکولان ده‌کا. ئینجا شازاده وه‌خه‌به‌ر دئ و سه‌یر ده‌کا، ئه‌وه له‌نیو دارستانیکه و مانگ به‌ ئاسمانه‌وه ده‌بریسکیته‌وه و نیو داره‌کانی رووناک کردوه. که چاوی له‌ ده‌وربه‌ری کرد، وای و پر ما و ترسا، نه‌یده‌زانی چ بکا و روو له‌ کام لا بکا. له‌ به‌ر تیشکی مانگشه‌وه‌که سه‌یری کرد ئه‌وه چیمه‌ن و میزگوزاریکی سه‌رسه‌وزه و ده‌نگی پیکه‌نین و ئاوازیکی خوش و دل‌رفین دئ که کار له‌ رۆحی مرؤف ده‌کا و ئاوه‌زی له‌ کار ده‌خا. هه‌ر بۆیه به‌ره‌و ئه‌و شوینه‌ پویشته و گه‌یشته میزگه‌که، پوانی له‌و شوینه‌ باخ و باخاتیکی سه‌رسه‌وز و چۆمی به‌خور و ئاواز و جریوه‌ی مه‌لی جوارووجور دنیا‌ی رازاندووته‌وه. هه‌ر وه‌ک شاعیر ده‌لی:

له‌و ده‌شت و ده‌ره، پوژ پوژی ره‌نگه
 دار و سه‌وزه و گول، سه‌رخووشی به‌نگه
 کیژگه‌ل ده‌خوینن، هه‌موو که‌واسا
 قاسپه و قریشکه‌ی، دویتی چه‌له‌نگه
 خووشی ده‌بارئ، له‌ هه‌موو لایئ
 هه‌ر به‌زه‌ی دیتی، جیژنیتی ژینگه

”شه‌رکان چاویکی به‌و ناوه‌دا گێرا، سه‌یری کرد دیریکی له‌وینیه و له‌ په‌نا دیره‌که‌دا قه‌لایه‌کی لینه، سه‌ر له‌ ئاسمان ده‌سووچ. چۆمیک به‌ نیوه‌پراستی دیره‌که‌دا ده‌هات و به‌نیو ئه‌و سه‌ه‌وزای و زه‌ونده‌دا به‌ره‌ و خوار ده‌خووشی. له‌ قه‌راخ چۆمه‌که ده‌ که‌نیزی تازه‌پیکه‌یشته‌وو وه‌ک تووله‌نه‌مام که‌ خوینان له‌ گول دابوو و هه‌ر کامیان وه‌ک مانگی چوارده‌ ده‌ره‌وشانه‌وه، دانیشته‌بوون. له‌ جوانی و ده‌لالیدا تایان نه‌بوو. وه‌ک شاعیر ده‌لی:

به‌ژن باریک و تووله‌ نه‌مامن
 هیدی و هیمن و نه‌رم و ئارامن
 تا بلتی جوان و له‌به‌ردلانن

پووخۆش و شه‌رمن، میوه‌ی به‌تامن

”ئیدی شه‌رکان جوان چاوی له کچه‌کان کرد، له‌نیو ئه‌واندا کچیکی تندا بوو پووخۆش و بسک‌په‌ش. وه‌ک شاعیر ده‌لی:

ئهو له‌ش‌چه‌رمووه هیند ریکه هر ده‌لیی ناژه
به سووئیسنه برارزیته‌وه، به‌ژنی ئهو ناژه
ئهو سووئیسنه کیوییه هه‌مووی ئالقه‌ئالقه‌یه
ئامیزی ئالقه‌کانی پر له میسکی تازه
جوانی نابینم له که‌سدا لهو پوژه‌وه که
دیومه به جوانی، جوانی ئهو پر په‌مز و پازه

”شه‌رکان گویی لی بوو ئهو چاو که ژاله به که‌نیزه‌کانی دیکه‌ی گوت: ‘کچینه وهرن تا مانگ ئاوا نه‌بووه، پیکه‌وه زوران ده‌گرین.‘ ئه‌وانیش گوتیان: ‘باشه.‘ ئیدی به‌کیه‌ک هاتنه پیش و ئهو پووخۆشه دانه‌دانه باوه‌شی پندا ده‌گرتن و ده‌بخستن و ده‌ستی به زوننار ده‌به‌ستن. که هه‌موویانی خست، ئهو جار پیریژنیک که ئه‌ویش له‌وئ نزیک بوو، هات و هر چهنده ده‌بویست وه‌سه‌ر خۆی نه‌هینی، به رقه‌وه گوتی: ‘قه‌هبه، ئه‌وه شاییت به خۆته ده‌ره‌قه‌تی ئه‌وانه دئی؟ ئه‌من به‌و پیری و که‌نه‌فتیه‌مه‌وه، سه‌د جاریشم خستون. ئه‌گر له خۆت راده‌بینی، وهره با زوران بگرین و سه‌رت له‌نیو لینگت نیم.‘ کیژه مانگئاساکه هر چهند به‌و قسه‌ی ورده بزه‌یه‌کی هاتی به‌لام له هه‌ناودا زور زوری رق هه‌ستا بوو، رابوو و پنی گوت: ‘خانم، توو چه‌زهره‌تی مه‌سیح به‌گالته‌ته یان هر به راس‌ت ده‌ته‌وئ زورانم له‌گه‌ل بگری؟‘ پیریژنه گوتی: ‘نه وه‌لا گالته‌ی چی؟! به راس‌تمه و ده‌بین زورانم له‌گه‌ل بگری.‘“

لیره‌دا ماوه، چیرۆکی ئه‌وشه‌ویش کوتای هات و شه‌هرزاد درێژه‌ی چیرۆکه‌که‌ی بو شه‌ویکی دیکه‌ی هه‌لگرت.

١. زوننار: پشتیندیکه تاییه‌تی مه‌سحیانه.

که نهوی چل و ههوتهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، پیریژن گوتی: 'گالته ناکهم و به راستمه.' کیزه گوتی: 'جا نه گهر نه وهنده له خۆت راده بیینی ههسته بزائم چیت پین دهکری.' پیریژن به قسه که ی نهو توو پره بوو، تووکی جهسته ی وهک ژیشک قرژ بووه وه. به گولسمیای گوت: 'قه حبه، نه من زوران له گهل تو ناگرم ههتا خۆم پرووت نه که مه وه.' ههستا و له چکه که ی داکه ند. کراس و شته که شی داکه ند و له له چکه که ی خستن و دهتگوت خیتو و جنوکه یه، به کیزه که ی گوت: 'من چیم کرد، ده بی توش وا بکه ی.'

"شهرکان چاوی لئ دهکردن، بهو له شولاره دزیوه ی پیریژنه تیر پیکه نی. پاشان نهو کیزه نه وه ناممه که ههستا جله کانی داکه ند و له گهل پیریژن ئاوقای یهک بوون. شهرکان له بهر خودا پاراوه گول پرووخساره که ی به سه ر نه ودا زال بکا. ههتا کیزه دهستی چه بی خسته نیو هه ر دوو لینگی پیریژنه وه و به دهستی راست پشت ملی گرت و هه لیهینا حه وا و سوو پیک ی پین دا. پیریژن له هه وا لینکه فرته ی بوو ده یویست خۆی بزگار بکا که له پر دا به پشته وه دا که وت. شهرکان شیر ی هه لکیشا و چاوی له ولا و له ولای خۆی کرد. سه یری کرد نه وه شاجوان داوای لئ بووردنی لئ دهکا، جله کانی له بهر دهکاته وه و ده شلی: 'خانمه که م، زاتو دده وایی، نه من نه مده ویست تو بخم، به لام بو خۆت په له قازته کرد. دیسان باش بوو شوکر هیچت لئ نه هات.' پیریژن قسه ی له گهل نه کرد و وهلامی نه داوه. ههستا وه، سه یری بهرداوه و به خه جاله تی دهستی دایه جله کانی و پویششت. ههتا له چا و ون بوو. نهو که نیزانه هه موو دهست به سترا و نهویش له نیویاندا ده هات و ده چوو. شازاده له دلی خۆیدا گوتی: 'هیچ بزقیک له خۆرا دهست ناکه وئ. له خۆرا من خه وم لئ نه که وتوه و نه سه په منی نه هینا وه ته ئیره.' نه وه بووه هزی نه وه ی نهو شاجوان و که نیزانه م به قسمه ت بئ. ئینجا به شیر ی پروته وه تاوی دا نه سه په که ی، خیرا گه یشته سه ریان. گوتی: 'ئه للاهو نه که بر.' که رومانگ نه وی دیت، ههستا و خیرا بازی دا نهو به یری چۆمه که که نیزیک شهش بال پان بوو، له ویزا به دهنگیکی بهرز گوتی: 'ئه تو کئی؟ خۆشی و سه یرانه که ت لئ تیک داین. وا به شمشیره وه هاتوی ده لئی هیرش ده که یته سه ر سوپایه ک. بلئ بزائم له کوپوه دئی و بو کوئ ده چی؟ راستی بلئ، چونکه راستی بزگاری له دووه. خۆ له درۆکردن بپاریزه که درۆزنان زیانکارانن. دلنیام تو پیت هه له کردووه وا هاتوو یته ئیره. بزگار بوونت سه خته. نه وه ت له بهر چا و بی، هاتوو یته ولاتیکه وه نه گه ر هاوار بکه م، چواره زار پیاوی ئازا و دلیرت وه سه ر ده گه ری. ئیستا بلئ بزائم چیت ده وئ؟ نه گه ر رینگات هه له کردووه، پیت پیشان بدهم و نه گه ر ماندووی و شوینی حه سانه وه ت ده وی بۆت دابین که م.'

”شهرکان که قسه‌کانی ئەوی بیست، گوتی: ’پیاویکی غه‌واره‌م و موسولمانم. ئەوشه‌و هاتمه دهری به‌دوای ده‌سکه‌وتیکدا ده‌گه‌پام و دیتم له‌و که‌نیزکانه ده‌سکه‌وتی باشتر وه‌گیر ناکه‌وی. دهمه‌وی ئەوانه به‌رم بق لای هاورپیکانم.’

”کچه گوتی: ’ئەو که‌نیزانه ده‌سکه‌وتی تو نین. پیم نه‌گوتی راستی بلێ و درۆ مه‌که؟ به‌گیانی مه‌سیح قه‌سه‌م! ئەگه‌ر نه‌ترسابام له‌وه‌ی به‌ده‌ست من به‌کوشت چی، ئیستا واد ه‌وار ده‌کرد که ولاتم پر ده‌کرد له‌سواره و پیاده. به‌لام من به‌زه‌ییم به‌غهرباندا دی و نازاردانیانم پین خوش نییه. ئەگه‌ر تو دته‌ه‌وی ده‌ستکه‌وتت بی، له‌ئه‌سه‌په‌که وه‌ره خواری و به‌پیتی دینی خۆت سویند بخۆ که ده‌ست بق چه‌ک نه‌به‌ی و زورانم له‌گه‌ل بگره. ئەگه‌ر تو من خست، ئەوه سواری ئەسه‌په‌که‌تم که و له‌گه‌ل ئەو که‌نیزانه‌ش هه‌موو ده‌ستکه‌وتی تو ده‌بین. ئەگه‌ر ئەمنیش تۆم خست، ئەوه هه‌رچی پیم خوش بی ده‌یکه‌م. به‌لام سویندم بو بخۆ فرۆفیلیم له‌گه‌ل نه‌که‌ی، جا ده‌په‌رمه‌وه ئەوه‌ری چۆمه‌که و دیمه‌لات. ’شازاده ته‌ماء گرتی و گوتی: ’ئەو من ناناسی و نازانی که چه‌نده نازا و به‌چه‌رگم.’ هه‌ر بۆیه به‌که‌نیشه‌که جوانه‌که‌ی گوت: ’ئەتو به‌چی باوه‌ر ده‌که‌ی؟ سویندت بق ده‌خۆم که من ئەوه‌نده‌م مال هه‌یه ئەگه‌ر منت خست، ئەوه خۆمی پین ده‌کره‌وه و، ئەگه‌ر منیش تۆم خست، ئەوه ده‌سکه‌وتیکی نایابی.’ کچه گوتی: ’ئەمن له‌سه‌ر قسه‌ی خۆم هه‌م. ئەتو سویند بخۆ، به‌و که‌سه‌ی ئیمه‌ی ئافراندا و ریوشوینی ژیا‌نی بق داناین.’ شهرکان به‌و جۆره سویندی خواری. به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی: ’هاورپیکانت نیگه‌ران ده‌بن هه‌تا زوه‌ه بگه‌رپه‌وه لای هاورپیکانت. ده‌ترسم بین به‌رۆژ و سه‌ربازان بین و بتکوژن.’ ئەوه‌ی گوت و پووی له‌ولا کرد. شهرکان گوتی: ’خانم، ئەوه منی بینگانه و دلشکاو هه‌ر وا به‌جی دیتی و ده‌پۆی؟’ ئەو بوتی چینه‌گه‌راوه و بزه‌یه‌کی هاتی و گوتی: ’چت له‌دلایه‌ پیم بلێ.’ شهرکان گوتی: ’که هاتومه ولاتی تو، چۆن بی ئەوه‌ی شتیک بخۆم بگه‌رپه‌وه؟ ئیستا من غولامی تۆم.’ کچه گوتی: ’چاوچنۆکه‌کان خۆ له‌میان ده‌شارنه‌وه. ئەتو سواری ئەسه‌په‌که‌ت به، له‌وه‌ره‌وه‌ی چۆمی برۆ و، منیش له‌مبه‌ره‌وه ده‌چینه‌وه و میوانم به.’

”شهرکان خۆشحال بوو، زوو سواری ئەسه‌په‌که‌ی بوو. کیژه جوانه‌که له‌وه‌ری چۆمی و شازاده‌ش له‌مبه‌ری چۆمی ده‌رۆیشتن. تا گه‌یشتنه‌ پردیکی دارین که داره‌کانیان به‌زنجیری ئاسن پیکه‌وه به‌ستبوونه‌وه. شهرکان ویستا و چاوی له‌پرده‌که بری. سه‌یری کرد ئەو که‌نیزانه‌ی زورانیان ده‌گرت و قۆلیان به‌سترابوو. ئیستا ده‌ستیان کراوه‌ته‌وه و له‌وی راوه‌ستان. کیژه‌که به‌یه‌کیانی گوت: ’لغاوی ئەو ئەسه‌په‌ بگره و بیپه‌نه‌ نیو دیره‌که‌ود.’ ئیدی که‌نیز له‌پیشه‌وه و شهرکان به‌دوایدا له‌پرده‌که په‌رینه‌وه. شهرکان ده‌شترسا و واقیشی وپ ما‌بوو. له‌دلی خۆیدا ده‌یگوت: خۆزگه وه‌زیر ده‌ندان له‌گه‌لم بایه و ئەو که‌نیزانه‌ی دیتبا. شازاده له‌کیژه جوانه‌که‌ی پرسسی: ’جا ئیستا مادام میوانی تۆم، ده‌بی

ميوانداريشم بگه‌ي و به قسم بگه‌ي. ئەمن بەليني خۆم برده سه‌ري. ده‌بي گه‌وره‌ييم له‌گه‌ل بگه‌ي، له‌گه‌لم بيتي بۆ وه‌لاتي ئيسلام و ئازا و به‌جهرگه‌كاني سوپايش خۆشحال بگه‌ي و منيش بناسي.^۱

”که شاجوان قسه‌ي شهرکاني بيست، توورپه‌ بوو و گوتي: ‘به‌ حه‌زره‌تي مه‌سيح! ئەمن ئەتۆم زۆر لا ماقوول و تيگه‌تيشتوو بوو. ئيستا له‌ مه‌به‌ستي گلوت گه‌يشتم. ئەو قسه‌يه له‌ تو نايه‌ ئاوا خۆت نيشان ده‌ي. ئەمنيش چۆن کاري وا ده‌که‌م له‌ کاتيکدا ده‌زانم، ئەگه‌ر پيم بگه‌ويته‌ لاي نوعمان پاشا، تازه‌ رزگاربوونم بۆ نيه‌. چونکه‌ ده‌زانم ئەو له‌ کۆشکه‌کانيدا ژني وه‌ک مني نيه‌. هه‌ر چه‌ند سه‌سه‌دوشه‌ست کۆشکي هه‌يه‌ و هه‌ر کۆشکيکيش ژنيکي ئەوي تيدايه‌ وه‌ک تيشکي مانگ. به‌لام من بييني، تازه‌ به‌رم نادا. به‌ پيني باوه‌ري موسولمانان که له‌ فورقاندا ده‌خوينن: ‘يان که‌نيزيک بگه‌نه‌ هاوده‌مي خۆتان.’ ده‌لي ئەوه‌ کۆيله‌ي خۆمه‌ و، که‌لکم لي وه‌ر ده‌گرئي.’ به‌لام ئەوه‌ي گوتت يمه‌ سه‌يري سوپاکه‌تان، ئەو قسه‌يه‌ش دروست نيه‌. به‌ حه‌زره‌تي مه‌سيح! دويني من سوپاي ئيسلام دي ده‌هاتن بۆ ولاتي رۆم، به‌لام چ ته‌کووزيه‌کي^۲ سوپايم تيدا نه‌ديتن. بگه‌ر تاقيکي بيسه‌ره‌وه‌به‌ره‌ و به‌ره‌لا که‌ له‌ شوينيک کۆ ببوونه‌وه‌. ئەوه‌ي گوتت که ئەمن بناسه‌، ئەمن له‌به‌ر ئەوه‌ چاکه‌ت له‌گه‌ل ناکه‌م که تۆم پين که‌سيکي گه‌وره‌ بووه‌ يان تۆ من به‌ گه‌وره‌ بزاني، مه‌به‌ستي من له‌ و کاره‌ خورانه‌ و نابي هي وه‌ک تۆ قسه‌ له‌گه‌ل من بکا، ئەگه‌ر شهرکاني کوري نوعمانيش بين، که‌ له‌م سه‌رده‌مه‌دا بۆ ئازايه‌تي که‌س تاي ناکا.’ شهرکان له‌ دلي خويدا گوتي: ‘ره‌نگه‌ ئاگاي له‌ هاتني سوپاکه‌ بين و هه‌والي ئەوه‌شي هه‌بي که‌ بايم مني بۆ يارمه‌تيداني پاشاي قوسته‌نته‌نيه‌ ناردوو.’

”ئيدي سويندي به‌ ديني ئەو خوارد و بيتي گوت: ‘به‌ راستي قسه‌زاني.’ په‌ري روو گوتي: ‘به‌ حه‌قي ديني تۆ! ئەگه‌ر له‌وه‌ نه‌ترسا بام که‌ بزائن من کچي رۆميم، خۆم ده‌خسته‌ مه‌ترسيه‌وه‌ و به‌ره‌نگاري ده‌هه‌زار که‌س ده‌بوومه‌وه‌ و وه‌زير ده‌نداني گه‌وه‌ريانم ده‌کوشت و شهرکاني سپاسالاره‌که‌ شيانم به‌ ديل ده‌گرت. گه‌نجۆ، ئەوه‌ بزانه‌ من نامه‌وه‌ي بلیم ئازا و نه‌ترس و ئاوا و ئاوام، به‌لام ئەگه‌ر ئەمشه‌و له‌ جتي تۆ شهرکان ليره‌ بايه‌، پيم ده‌گوت: ‘ده‌بي بازديه‌ ئەو به‌ري ئەو چۆمه‌.’ ئەو نه‌يده‌تواني و داني به‌ که‌مه‌پزيه‌که‌يدا ده‌نا. له‌ به‌ر مه‌سيح ده‌پاريمه‌وه‌ ربي شهرکان بخاته‌ ئەو ديره‌، جا منيش به‌ جلي پياوانه‌وه‌ به‌ره‌نگاري بيمه‌وه‌ و به‌ ديل بيگرم و بيخمه‌ به‌ندي خۆمه‌وه‌.’“

ليره‌دا بوو، ماوه‌ي چيروکي ئەمشه‌ويش کۆتايي پين هات و شه‌ه‌رزاد دريژه‌ي چيروکه‌که‌ي هه‌لگرت بۆ شه‌ويکي ديکه‌.

۱. أو ما ملکت أيمانکم.

۲. ته‌کووز: زۆر ريكوپيک.

که شهوی چل و ههشتم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکۆ، که کیزه مهسیحیه که ئەو قسانەیی به شهركان گوت، شهركان غیرهتی بزووت و ههستی نازایهتی و نهترسی وای لئ کرد خۆی بناستی و لینی تووبه بی. بهلام هیندهی بئ جوان بوو، له بهرنابه ریدا زمانی لال بوو، چی له دهست نهات و گوتی:

ئەگەر تۆ به شیرری تیژ، هینرش کهی جینی خۆیهتی
ئەوهی که له دهست من بی، مهتال وه بهرگرته

"وا بوو کچه مهسیحیه که چوو بۆ سهه دیزه که و شهركانیش به دوایدا پویشت تا کهیشته دهراگی دیزه که. کچه دهراگی کردهوه. له گهل شهركان چوونه دالانکی دور و دریزهوه، چلوورهیهکی زۆری تیدا هه لکرا بوو وهک مانگه شهو دهتروسکانهوه. که کهیشته ئەوسهری دالانه که، تووشی دهستهیهک کهنیز بوون، مۆم به دهست به ریز راوه ستابوون. وا بوو کهنیزهکان وهپیش کهوتن و کیزه مهسیحیه کهش به دوایاندا و شهركانیش به دوای ئەودا پویشتن تا کهیشته نیو پهرسنگه که. سهیری کرد که تگه لیک^۱ پووبه پرووی یهک داندراون و پهردهی دیبای لئ هه لواسراوه، زهوییه کهی هه مووی بهردی روخام و مه رمهرد و له نیوه راستیدا هه وزیکی گه وره ی لینه که بیست و چوار کوفاره ی زیرینی تیدایه. ئاو وهکوو زیوی کال ده رژێته ده رهوه. له لای سه رهوه کورسییه کیان داناوه فه رشی ئاوریشمیان له سهه راخستوه. کچه به شهركانی گوت: 'گه وره م، له سهه ئه و کورسییه دانیشه.' شهركان له سهه کورسییه که دانیشت و کچه ی لئ ون بوو. شهركان له خزمه تکارهکانی پرسسی: 'خانم بۆ کوئ چوو؟' گوتیان: 'چووته خه وگه کهی خۆی.' ئیمه له خزمه تداين. دوای خوارده مەنی جورا جۆریان بۆ هینا. شهركان خوارده کانی خواردن و دهستی شوشت. هۆش و بییری ههه له لای سوپاکه ی بوو. که نه یده زانی چیان به سهه هاتوه. هه تا بهری بهیانی ههه ناره هت و په شیمان بوو و ئەو شیعه ری ده گوت:

خۆشی و شادی خۆم، گشتی دا به خه م ئاوا ده بی کار
له خۆشی قه فه ز، با لم لوول ده که م ئاوا ده بی کار
هه رچه ند له کووره ی گیرو گه رفته ی ژیا نا قا لم
نه غدی خۆم ئەو پو بۆ به قه رز ده دم، ئاوا ده بی کار

۱. کهت: تهخت، تهخته خه.

”که رۆژ بووهوه، دیتی ئهوه بیست کهنیزی پروگهش وهک ئهستیره دین و ئهوه کیزهش له ناوهپراستیاندایه و وهک مانگی چوارده دهرهوشیتتهوه. که نزیک بوونهوه، شازاده شهركان به خۆی نهبوو، له بهرابهر جوانی و دهلالی ئهوه کهنیشکه، قرچه پهن ههستا. ئهوه رووگهلاویژه ماوهیهکی باش چاوی له شهركان بری و تتی پاما. شهركانی ناسییهوه و گوتی: ‘شهركان، گهرهت کردین و بوویه مایهیی خۆشحالیمان. دوی شهوه چۆنت بۆ کوزهرا؟’ دواي ئهوه گوتی: ‘درۆ بۆ شازادهکان شهرمه. به تایبتهت بۆ تو که بهسهر ههموو پاشاکانی ناوهچهکهوهت ههیه. خۆت نهناس مهکه و بنهچهی خۆت مهشارهوه. جگه له راستی ههچ مهلی، درۆ دژمنایهتی دینئ. شهركان که زانی بواری درۆ نهماوه، گوتی: ‘من شهركانی کورپی نوعمانم. ئیدی کچه چاو کهژاله که گوتی: ‘ههچ مهترسی، ئهتو میوانی و نان و نمهکی ئیمتهت کردووه. تازه پپوهندی دۆستانه لهنیوان ئیمه دا درووست بووه. ئهتو لهژیر بالی مندای. به چه زهرهتی مهسیح! ئهگهر تهواوی دنیا بیانتهوی ئازارت بدهن، ناتوانن مهگین من بمرم. ئهوه دهمیش ئهتو له پهناي مریه می مسیحداي. ئیدی له پهنا شهركان دانیشته و دهستیان کرد به شوخی و دهستبازی. تا ئهوه رادهیهی که شهركان ترسی نهما. پاشان ئهوه کیزه مهسیحیه به زمانی رۆمی قسهیهکی لهگهله کهنیزیک کرد. کهنیزه ماوهیهکی پهن چوو. که هاتهوه، مهی و خواردنی ههتا. شهركان ههچی نهخوارد و له دلی خۆیدا گوتی: ‘رهنکه زههریان له خواردنه که کردین. دویته که زانی شهركان درپۆنگه گوتی: ‘به چه زهرهتی مهسیح! وهک بیري لئ دهکهیهوه وانیه. ئهگهر من پیم خوش بی بتهکوژم، زۆرم بۆ ئاسانه. ئینجا بۆخۆی دهستی کرد به خواردن و له ههموو خواردنهکانی خوارد. ئیدی شهركانیش دهستی کرد به خواردن تا تیر بوون. ئینجا سفره کۆ کراوه و دهستیان شوشته. کچه فهرمانی دا نوقل و گول و ریحان و پیاله ی زیوین و زیپین و بلووریان لهگهله مهی ئاماده کردن. ئیدی دویته دانیشته و خۆی پیالهیهکی خواردهوه و پیالهیهکیشی بۆ شهركان تی کرد. ههر خواردییهوه و ههر بۆی تی کرد. ههتا شهركان مهست بوو و ناوهزی تیکهله بوو.”

کاتیک چیرۆکه که گهیشته ئیره رۆژ بووهوه و شههرزاد پاشماوهی چیرۆکه کهی ههلگرت بۆ شهویکی دیکه.

که شهوی چل و نویه م هاته وه

گوتی: "خاوه نشکو، کچه هر مهی دایه هتا شهرکان ته او سه رخوش بوو. دواى نه وه دویته به که نیزیکی گوت: 'مه رجان، بچو مؤسیقا بیته.' که نیزه چوو عوود و چنگ و نهی هینا. کیژه دهستی دا عووده که و تاره کانی توند کرده وه، لئیدا و به دهنگیکی خوش دهستی کرد به گورانی. پاشان که نیزه کان دانه دانه ههستان و نامیریکیان هه لگرت و لئینادا و به زمانی پومی شیعره گه لیکیان خوینده وه. شهرکان که یفی ساز بوو. ئینجا خانم لئی پرسى: 'به چکه موسولمان، حالی بووی چیم گوت؟' شهرکان گوتی: 'نا، حالی نه بووم، به لام له بهر جوانی نه و نه نگوسـتانهی تو دلخوش بووم.' کچه پیکه نی و گوتی: 'نه گهر من به زمانی عه ره بی گورانیق بۆ بلیم، چ ده که ی؟' شهرکان گوتی: 'شیت ده بم.' ئینجا کیژه ئاههنگیکی دیکه ی لئیدا و چند شیعریکی دیکه ی خوینده وه. شهرکان له هوش خوی چوو. دواى نه وه هاته وه سه ر خو و له گهل کچه دهستیان کرد به مه بخواردنه وه و گالته و گه پ و جه فهنگ و بابواردن هتا بوو به شهو. کچه چوو وه بۆ خه و گه که ی خوی.

"که پۆژ بووه وه که نیزیکی هاته لای شهرکان و پنی گوت: 'خانم کاری پیتته.' شهرکان ههستا و به دواى که نیزه دا رویشت و رویشت هتا گه یشتنه ده رگایه کی عاجی گه وره که به دور و جه و اهیرات رازابوو وه. چوو نه ژووری. مالیکی گه وره بوو، له لای سه ره وه هه یوانیکی لئ بوو فه رشی ئاوریشم و دیبای تیتا راخرابوو. په نجه ره کانی هه یوانه که ده یانروانییه باخیک و له بهر ده رکی هه یوانه که دا هیندیک په یکه ری لئ بوو که با ده چوو نه یوانه وه و دهنگیان ده داوه و به جوړیک فیلیکیان ساز کردبوو هتا خه لک وا تینگه ن نه وانه قسه ده که ن.

"خانم له لای سه ره وه ی هه یوانه که دانیشتبوو که ئه وری دیت، له بهری ههستا و دهستی گرت و له په نا خوی داینا و به سۆز و خوشه ویستییه هه لسوکه وتی له گهل کرد. باسی هه موو شتیکیان ده کرد. وا بوو کچه لئی پرسى: 'شیعری دلدارى و شت ده زانی؟' شهرکان گوتی: 'به لئ، شیعر زور ده زانم.' کیژه گوتی: 'چند شیعریکی خوشم بۆ بخوینته وه. شهرکان نه و شیعره ی بۆ خوینده وه:

یاری جوانم په رژینی یاسمه من به سونبول دهکا
بوتگه ری چین وا ده تاسی، ئیره ییه که ی گول دهکا
هه رکه سی ئاگای له ئیشی دلم و نازی نه و ببی
باش ده زانی من په پووله، یاریشم له گول دهکا

"کیزه که گوئی له و شیعره بوو، گوئی: 'شاعیرانیش زمانیکی زور رهوان و پاراویان بووه. شاعیریک له شوینیکدا له په سنی که زیبه دا زور زیاده روئی دهکا و دهلی:

تا زولفت له دهوری ئه و گولجاړه که رویشکه بکا
هر دلی عاشقه دی له دهوری رووت خرمانه دهدا

"داوی ئه وه گوئی: 'شازاده، شیعریکی دیکه بخوینه وه.' ئه ویش ئه م چوارینه یه ی خوینده وه:

قوئی رقت لیم هه لکردوه به هیمنی
وا به که مه ند دلیمت گرتووه به هیمنی
ئه گهر گیانی منت دهوئی، دهرناچی به له ز
خوشه ویستیت ری لیم گرتووه، به هیمنی

"که دویته گوئی له و چوارینه یه بوو، گوئی: 'بژی شازاده، ئه وه، خوشه ویسته که ی به ته ما بووه چی له و عاشقه بکا و ئه و شیعره ی بؤ گوتووه؟' شهرکان گوئی: 'به ته مای کوشتنی بووه، هر وهک چون تو به ته مای کوشتنی منی.' پهری سیما به و قسه یه پیکه نی و سه رقالی مه یخواردنه وه بوون. شه و کیزه مه سیحیه که چوووه وه خه وگه که ی خزی لئی خه وت. شهرکانیش هر له وئی خه وت.

"که رۆژ بووه وه، کیزیک هات، کړنوشی برد و گوئی: 'خانم داوی تو دهکا.' شهرکان هه ستا، که نیزه که کان له ملا و له ولایه وه ده فیان لئ دهدا، هه تا بردیانه ئه و دیوه ی کچه که ی لئ بوو. که کچه شهرکانی دیت، له به ری هه ستا و دهستی گرت، هینای داینا و بؤخوشی له په نای دانیش و پاش به یانی پاش و چاک و چوئی، گوئی: 'شازاده، ئه توش شه تره نج باش ده زانی؟' شهرکان گوئی: 'به لئ.' ئیدی شه تره نجیان هینا و ده ستیان به شه تره نج کرد. به لام شهرکان هر چاوی له سه ر جوانیه که ی بوو، ئه سپی له جئی فیل و فیلی له جئی ئه سپ ده بزواند. کچه پیکه نی و گوئی: 'ئه گهر ئاوا شه تره نج بکه ی، ئه وه هیچی لئ نازانی.' شهرکان گوئی: 'ئه مجاره ش ده یکه ینه وه.' ئیدی دیسان موره کانیا ن چنییه وه. شهرکان دیسان دۆراندی. هه تا پینچ جاران کچه هر له شهرکانی برده وه. به شهرکانی گوت: 'ئه تو له هه موو شتیکدا هر به منی ده دۆرینتی.' شهرکان گوئی: 'له گه ل جوانی وهک تو هر ده بی بدۆریم.' ئینجا داوی خواردن و مه ی کرد. خواردنیا ن خوارد و باده یان خوارده وه هه تا شاجوان به سه ریدا هات و ئه و چه ند به یته ی گوت:

به‌یانه، چاو له خۆر که وا تیشک داوی
ده‌ست له چاکه و خراپه هه‌لگره تاوی
یار به باده و شه‌رابه‌وه چاوی له ریته
خو له ده‌ریای بیخه‌یالی و شیتیتی باوی

”هتا شه‌وه هر به باده‌نۆشی گۆزه‌را و، شه‌و شاجوان چوو‌وه دیوه‌که‌ی خۆی و شه‌رکانیش هر له‌وئ نوست. که رۆژ بو‌وه‌وه، که‌نیزه‌کان هر وه‌ک رۆژانی پیتشوو بر‌دیانه‌وه بۆ لای خانم. خانم هه‌ستا ده‌ستی گرت و له‌کن خۆی داینا. هه‌والی پرسى و به ناز و کریشمه‌وه خه‌ریک بوو قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد، که له‌په‌ر دیتیان شه‌وه تا‌قمیک پیاو و که‌نج شیریان له‌ کالان ده‌رکیشاوه و دین، به‌ زمانی رۆمیش قسه‌ ده‌که‌ن. ده‌لین: ’ئه‌ی شه‌رکان! به‌ لاقی خۆت هاتوو‌یته‌ نینۆ ته‌له‌وه، خۆت بۆ مردن ناماده‌ بکه‌.’

”شه‌رکان که شه‌وه‌ی دیت، له‌ دلی خۆیدا گو‌تی: ’ره‌نگه‌ شه‌وه‌ که‌چه‌ منی خاپاندیت هتا سوپاکه‌ی ده‌گاتی. خه‌تای خۆشم بوو خۆم تووشی شه‌وه‌ زه‌لکاوه‌ کرد.’ به‌لام که‌ سه‌پیری کرد گۆنا سووره‌کانی شه‌وه‌ ره‌زاسوو‌که‌ زه‌رد هه‌لگه‌رابوو، هه‌ستا و هه‌رای کردن: ’ئیه‌وه‌ کین؟’ به‌رپرسه‌که‌یان گو‌تی: ’شازاده، مه‌گه‌ر نازانی شه‌وه‌ی له‌ لاته‌ کینه‌؟’ که‌چه‌ گو‌تی: ’نایناسم، شه‌وه‌ پیم بلی کینه‌.’ شه‌وه‌ پیاوه‌ گو‌تی: ’شه‌وه‌ی له‌ لای تو‌یه، پیتشه‌نگی دلیران. شازاده شه‌رکانی کۆری نو‌عمانه. هه‌ردوو‌ب‌پاشای بابت له‌ زاتودده‌وایی پیریژنی و‌پۆره‌ی جادووی بیستوو‌ه که‌ شه‌رکان هاتوو‌ته‌ ئیره‌. ئیمه‌ی بۆ گرتنی ناردوو‌ه. ئیستا ده‌مه‌ه‌وی شه‌وه‌ لاره‌ قۆلبه‌ست بکه‌ی و یارمه‌تی رۆمیان بده‌یت.’

”که‌ شازاده خانم قسه‌ی شه‌وه‌ پیاوه‌ی بیست، به‌ تو‌په‌یه‌وه‌ چاویکی لی کرد و گو‌تی: ’چۆن به‌ بيمۆله‌تی من هاتوو‌یته‌ ئیره‌؟’ شه‌وه‌ پیاوه‌ گو‌تی: ’شازاده خانم، کاتیک ئیمه‌ هاتینه‌ ئیره‌، که‌س پیری پین نه‌گرتین. به‌لام وه‌ختی شه‌وه‌ نییه‌ له‌ سه‌ه‌ری برۆین. پاشا چاوه‌ری ئیمه‌یه‌ هتا شه‌رکان به‌ ده‌سته‌ب‌ستراوی به‌رینه‌ به‌رده‌ستی، بۆ شه‌وه‌ی به‌ خراپترین شیوه‌ بیکۆژی.’ که‌چه‌ جوانکیله‌که‌ به‌ فه‌رمانده‌ره‌که‌ی گو‌ت: ’قسه‌کردن بیسووده‌ و زاتودده‌واییش درۆ ده‌کا. به‌ هه‌زه‌تی مه‌سیح! شه‌وه‌ی له‌ لای من نه‌ شه‌رکان و نه‌ پیاوی شه‌وه‌. پیاویکی غه‌واره‌یه‌ و په‌نای بۆ ئیمه‌ هیتاوه‌ و ئیمه‌ش په‌نامان داوه‌. شه‌گه‌ر بشزانم شه‌وه‌ شه‌رکانه‌، دیسان کاریکی جوامیرانه‌ نییه‌، شه‌من بیده‌مه‌ ده‌ست ئیره‌، چونکه‌ شه‌وه‌ په‌نای بۆ من هیتاوه‌. ئیه‌وه‌ برۆن له‌ ناو خه‌لکا ئابرووم مه‌به‌ن و به‌ بینه‌لینم مه‌ناسینن. شه‌وه‌ بچوو‌وه‌ بۆ لای پاشا کپنۆش به‌ره‌ و بلی شه‌وه‌ پیریژنه‌ درۆ ده‌کا.’ شه‌وه‌ کابرایه‌ گو‌تی: ’شازاده، من ناتوانم بگه‌ریمه‌وه‌ بۆ لای پاشا هتا شه‌رکان قۆلبه‌ست نه‌که‌م و نه‌بیم بۆ لای.’ په‌ریزاده تو‌وره‌ بوو، پیتی گو‌ت: ’شه‌وه‌ بگه‌ریمه‌وه‌ هیچت بۆ نایه‌ته‌ پیتش.’ شه‌وه‌ پیاوه‌ گو‌تی: ’هتا له‌گه‌ل خۆم

نەببەم، ناگەرئیمەو. 'شازادە توورەتر بوو، رەنگی تىك چوو و گوتى: 'زۆرى لەسەر مەرۆ، چونكە ئەو گەنجە زۆرى شایى بە خۆیەتى و لە خۆى رادەبىنى بەرەنگارى سەد كەسىش بىتەو. ئەگەر تۆ پنى بلنى تۆ شەرکانى كورى نوعمانى، ئەویش دەلن بەلن هەوم، ئەو دەم ئیو دەرهقەتى نایەن و، هەتا هەمووتان نەكوژى دەستان لى هەلناگرى. ئەگەر دەلن، ئەو بە شىر و مەتالەو دەینىزمە دەرى. 'ئەو كابرایە گوتى: 'ئەگەر ئەتۆ لىم گەرئى، بە كورەكان دەلیم قۆبەستى كەن و دەیبەین بۆ لای پاشا. 'شاجوان گوتى: 'شتى وا نابن سەد كەس رووبەرووی كەسىك ببنەو. ئیو یەك یەك رووبەرووی ببنەو هەتا بۆ پاشايش زوون بىتەو كە ئیو كامتان ئازا و نەترستن. '

لنرەدا بوو، ماوەى چىرۆكى ئەمشەویش كۆتایی پىن هات و شەهرزاد درىژەى چىرۆكەكەى هەلگرت بۆ شەوئىكى دىكە.

که شهوی په نجايم هاتوه

گوتی: "خاوه نشکو، شازاده نه بریزه به سهردارۍ سواره کانی هر دووب پاشای گوت: 'ئیوه دانه دانه بوی وهرنه پیشی، با دهرکه وئ کامتان نه به زترن.' نه و کابرایه گوتی: 'به حقی مه سیح قسه که ت جوانه، به لام په کهم شه پرکه هر بوخوم ده بم.' شازاده گوتی: 'باشه، راوهسته با بچم ئه ویش ناگادار که مه وه. نه گهر ئه و ته مای شه ری نه بی، نه وه ئیوه ناتوانن هیچ بکن و نه من و که نیزه کان و نه وهی له و دیره دایه گیانی خو مانی بو به خت ده که یین.'

"شازاده نه بریزه چو شه رکانی ناگادار کرده وه. شه رکان بزیه کی هاتی و زانی که شازاده له گه لی به ده هق نه بووه. ئینجا خوی سه رکونه کرد و له دلی خویدا گوتی: 'چون خوم خسته مه ترسییه وه.' نه و جار به شازاده ی گوت: 'په کیه ک که مه، با ده، ده پیکه وه بود بین.'

"پاشان ههستا جل و بهرگی شه ری له بهر کرد و به شیرۍ پروته وه بویان چووه ده ری که سهردارۍ سواره کان شه رکانی دیت، هیرشی بو هیتا، شه رکانی ش وک شیر نه پاندۍ شیریکی له نیوقه دی دا و کردی به دوو که رته وه. شازاده که نه ترسی شه رکانی دی، نه لای به پرزتر بوو. نه و جار شازاده به سواره کانی گوت: 'توله ی سهردار بکه نه وه.' برای سهردار که نازایه کی به ناوبانگ بوو، هاته پیشی. شه رکان بواری پی نه دا و له پیوه دوو قاشی کرد. نه و مانگرو خساره هه رای لی کردن: 'توله ی هاواریکانتان ناکه نه وه؟' نه واز په ک، په ک ده هاتن و شه رکان ده یکوشتن. هه تا په نجا که سی لی کوشتن. سواره کان توانای بهر بهر کانیان نه ما و هه موویان به جاریک په لاماریان هیتا. شه رکان نه و پاله وانانۍ هه موو کوشت و پر کرد و که سیان به پیوه نه ما. شازاده هاته پیشی، شه رکانی له نامیز گرت و بردییه وه کوشک. پیی گوت: 'شه رکان، ده ست له تو هه لئاگرم هه رچهند رومیان سه رکونه شم بکن.' ئیدی شه رکان خوینی شمشیره که ی سرۍ و نه و چوارینه یی گوت:

وه کوو ده هؤل توقینه ره هاوارم
به رمب کون کون ده کهم دلی زوردارم
به سه ره وه بو شه پر ده چم، تیراسا
دابردا بر ده کهم پرزی نه یارم

"ئینجا شازاده دهستی ماچ کرد، بوخوشی زریه کی له بهر دا بوو، دایکه ند. شه رکان گوتی: 'خانم، نه وه بو زریت له بهر کردبوو و شیرۍ پروتیشست به دهسته وه و له وی

راوه ستابووی؟' شازاده گوتی: 'نیگه رانی تو بووم.' ئیتر بانگی دهرکه وان و شته که ی کرد و گوتی: 'ئوه له کوئی بوون وا ئه و سوارانه بی بهر به ست هاتنه کۆشکه وه؟' دهرکه وان هکان گوتیان: 'راسپارده ی پاشا، به تایبهت سهردار، پتویستی به ریپندان نییه.' شازاده گوتی: 'ئیه ههر به فیئل ئه و کاره تان کرد ههتا میوانه که م بکوژن.' ئیدی به شه رکانی گوت: 'بیان کوژه.' شه رکان کوشتنی. شازاده ئه بریز گوتی: 'چونکه تازه هه موو شتیک که وته روو، نیستا به سهرهاتی خۆمت بۆ ده گنر مه وه:

" ئه من کچی ههردووب پاشام و ناوم ئه بریزه. ئه و پیریژنه که ناوی زاتودده واییه، نه نکمه و به بابمی گوتوه که تو هاتوویه ئیزه و تازه من ده کوژی. من وام پین باشه لیزه برۆین. به لام له تو م ده وئ له گه لم باش بی. وهک من بۆ تو باش بووم.' شه رکان که ئه وه ی بیست، له دله وه گه شاوه. خه ریک بوو له خۆشیان بفری. گوتی: 'به خودا سویندت بۆ ده خۆم ههتا گیانم له بهردا بی، کهس ده ستت بۆ ناهینتی. ئیدی نازانم ده توانی له بابت دوور که ویته وه یان نا؟' شازاده خانم گوتی: 'ئه ری خوو به دووری ئه ویشه وه ده گرم. به لام تکایه کی دیکه له تو هه یه، ئه ویش ئه وه یه که تو به سپاوه بگه ریته وه لای بابت.' شه رکان گوتی: 'خانمه که م، بایم منی ناردووه بۆ شه ری باوکی تو و له بهر ئه و ماله شه که له عه ره بان ی وه رگرتووه، بۆ نموونه گه وه ریکی گرانبایی بووه.' شازاده گوتی: 'ئه گه ر وای لی هات، ئه من بۆت ده گنر مه وه کیشه و دژمنایه تی پاشای قوسته نته نییه و ههردووب پاشا له سه ر چیه . ئه ویش ئه وه یه که:

" له نیو ئیمه دا جیژنیک هه یه جیژنی دیری پین ده لین. هه موو سالیک له و رۆژه دا کچانی پاشا و گه وره کان و بازرگانان کۆ ده بنه وه و هه وت رۆژ له دیر داده نیشن. سالیک ئه منیش به کیک له و کچانه بووم. که ناکوکی که وته نیوانمانه وه، بایم ههتا هه وت سال نه یه ئشت بچمه ئه و کۆره وه. به ریکه وت سالیک کچی پاشا و گه وره و بازرگانان له و جیژنه دا هاتنه دیر و به کیک له وان سه فیه ی کچی پاشای قوسته نته نییه بوو. هه وت رۆژ له دیر مانه وه. رۆژی هه شته م گه رانه وه. سه فیه گوتی: 'ئه من ناچمه وه قوسته نته نییه ئه گه ر له ده ریاوه نه بی.' ئیدی پا پۆریکیان بۆ ساز کرد. سه فیه له گه ل که سانی تایبه تی خۆیدا سواری پا پۆر بوو، که وته ری و رۆیشتن، رۆیشتن ههتا بای نه خوازراو هه لیکرد و پا پۆری له ری خوی لا دا. خویان و به ختیان، پا پۆریکی مه سیحییانی دوورگه ی کافوور له و ده ریاوه بوو که پینج سه د که سی فه رهنگی^۱ تیدا بوو. که چاویان به و پا پۆره که وت وا سه فیه ی تیدا بوو، فه رهنگیه کان پا پۆره که یان به ره و لای پا پۆره که ی ئه وان ئاژووت. ههتا نیزیکی بوونه وه، که ندریان هاویشته پا پۆری ئه وان و کیشایانه لای پا پۆری خویان. رۆیشتن به ره و دوورگه ی کافوور. ئه وه نده ی پین نه چوو بای نه خوازراو هات و پا پۆره که ی رادا ههتا

۱. فه رهنگی: ئوروپایی.

گه‌یشتنه ناوچه‌ی ولاتی ئیمه. ئیمه چووینه ده‌ری و ئه‌وانمان گرت و که‌شتی و که‌نیز و ماله‌که‌یانمان به تالان برد. له‌و پاپۆره‌دا چل که‌نیزی تیدا بوو که سه‌فیه‌یه‌کیک له‌وان بوو. ئیدی که‌نیزه‌کانمان گرتن و بردمانته لای بابم. ئیمه نه‌مانده‌زانی که کچی ئافریدوون‌پاشا له‌نیو ئه‌واندایه. بابم ده‌کس له‌و که‌نیزانه‌ی هه‌لبژارد و ئه‌وه‌ی دیکه‌ی به‌خشین. له‌و ده‌دانه‌یه پینجیانی له‌گه‌ل دیاری گرتابی نارد بۆ نوعمان‌پاشای بابت. نوعمان‌پاشا له‌و پینج که‌نیزه سه‌فیه‌ی کچی ئافریدوون‌پاشای بۆ خۆی هه‌لگرتوو. له سه‌ره‌تای ئه‌و سالدای ئافریدوون‌پاشا نامه‌یه‌کی بۆ بابم نووسی، شتی وای تیدا نووسیوو که بۆ گوتن نابێ. بابمی ترساندوو و سه‌رکۆنه‌ی کردوو که ئه‌وه دوو سه‌له ده‌ستت به سه‌ر پاپۆری فه‌ره‌نگی و شته‌کانی نیویدا گرتوو، یه‌کیک له‌و شته زور گرینگانه‌ی که له پاپۆره‌که‌دا بوو، سه‌فیه‌ی کچه‌ که شه‌ست که‌س له که‌نیزه‌کانی له‌گه‌ل بوون. که‌ست نه‌ناردووته لای من و ئاگادارت نه‌کردوو مه‌وه. ئه‌منیش له‌به‌ر پاراستنی ئابرووی خۆم هه‌تا ئیستا له لای که‌س باس‌م نه‌کردوو، پیاوم نارد له‌و فه‌ره‌نگیه‌کان، گوتیان: 'ئیمه له ولاته‌که‌ی تو نه‌مان بردووته ده‌ری.' دیسان گوتیوی ئه‌گه‌ر ئیوه ته‌مای دژمنایه‌تی له‌گه‌ل منتان نییه و ناتانه‌وی ئابرووی من به‌رن، هه‌ر ئیستا که نامه‌که‌ی من ده‌خویننه‌وه، کچه‌که‌م بوو بنیزنه‌وه. ئه‌گه‌ر بێتو له‌و باره‌وه که‌مترخه‌می بکه‌ن و بتانه‌وی ئازارم بده‌ن، بزائن ها‌ک تۆله‌ی خۆم لێ نه‌ستاندنه‌وه.

" که ئه‌و نامه‌یه گه‌یشته ده‌ست بابم، زانی که سه‌فیه‌ی که‌نیشکی ئافریدوون‌پاشا له‌گه‌ل ئه‌و که‌نیزانه‌دا بووه، ئیدی نیگه‌ران بوو و په‌شیمان بووه‌وه، سه‌ری لێ شتیوا و ده‌یزانی که تازه ناتوانی سه‌فیه له نوعمان‌پاشا بستینیتته‌وه. به تایبهت ئیستا که مندالیشی له سه‌فیه هه‌یه. به کورتی، بابم دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئاگاداری ئه‌و دۆخه بووه‌وه، زانی تووشی کیشه‌یه‌ک و زه‌لکاویکی گه‌وره بووه که رینگای رزگار بوونی نییه. ئیدی وه‌لامی نامه‌که‌ی ئافریدوون‌پاشای داوه و نووسی که نه‌مزانیه و سه‌فیه‌م ناردوو بۆ نوعمان‌پاشا و ئیستا له نوعمان‌پاشا مندالی هه‌یه. که وه‌لامه‌که‌ی باوکم گه‌یشته ده‌ست ئافریدوون‌پاشا، ئه‌و ئه‌وه‌نده تووره بوو، هه‌له‌دستا، داده‌نیشته‌وه، ده‌هات و ده‌چوو و ده‌ینه‌راند: 'چۆن ده‌بی کچی من به دیل بگیری و ئه‌و ده‌ست، ئه‌و ده‌ستی پێ بکری و به‌بێ ماره‌یی وه‌کوو که‌نیز به‌ کۆیله دانری.' دوا‌ی ئه‌وه گوتی: 'به‌ حه‌قی مه‌سیح و به‌ حه‌قانه‌تی دینی راست! ده‌ست هه‌لناگرم و ناحه‌سیمه‌وه هه‌تا ئه‌و په‌له ره‌شه له‌سه‌ر شانم لا نه‌به‌م. ده‌بی کاریک بکه‌م به‌ چیرۆک دوا‌ی من بگیری دیتته‌وه.' وا بوو دوا‌ی ئه‌وه هه‌میشه له‌ بیری سازکردنی که‌له‌کیکا بوو. هه‌تا ئاخری ئه‌و راسپاردانه‌ی ناردووته لای بابت و به‌ درۆ و ده‌له‌سه‌ بابتی ناچار کردوو و تینی داوه تا سپا ته‌یار و ئاماده‌ بکا و بینیری. مه‌به‌ستی ئافریدوون‌پاشا ئه‌وه‌یه تۆ به‌ دیل بگری و سوپاکه‌ت تار و مار بکا. به‌لام ئه‌و سێ گه‌وه‌ره‌ به‌نرخه‌ی که بۆ بابتی

نووسیوه، راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که ئه‌و سئ گه‌وه‌ره گه‌وره و گران و به‌نرخه له لای سه‌فیه بوون. بایم ئه‌وانی لی سه‌ند و دای به من. ئیستا ئه‌وان له لای من. ئه‌تو بگه‌په‌وه بو لای سوپای خۆت و پیش ئه‌وه‌ی بچنه نیو شاری رۆمیان و فه‌ره‌نگیان، بیانگه‌په‌وه. چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌وان بچنه نیو شار، تازه رزگاریان نابێ. شه‌رکان که ئه‌و قسانه‌ی بیست، ده‌ستی شازاده‌ی ماچ کرد و گوتی: 'په‌سن و سپاس بۆ ئه‌و خودایه که ئه‌توی کرده هوکاری رزگاری من و سوپاکه‌م.' شازاده گوتی: 'ئه‌تو له‌گه‌ل تیبی سواران بگه‌په‌وه. سوپاکه‌ت بگه‌په‌وه و په‌یامه‌ینه‌کانی ئافریدوون پاشا قۆلبه‌ست بکه هه‌تا راستی ئه‌و وته‌یه‌ی منت بۆ روون ده‌بێته‌وه. ئه‌منیش سئ رۆژی دیکه ده‌گه‌مه لای ئیوه و پینکه‌وه ده‌چینه شاری به‌غدا.' که شه‌رکان هه‌لویتستی گرت بگه‌په‌وته‌وه، شازاده گوتی: 'له‌سه‌ر به‌لینی خۆت بی و له‌بیری نه‌که‌ی.' ئه‌وجار شازاده خانم بۆ به‌ریکردنی هه‌ستا و ده‌ستی کرده گریان. شه‌رکانیش هه‌ستی خرۆشا و رۆندکی له‌چاوان هاته‌ خوار. شازاده ئه‌بریزه له‌گه‌ل گریانکه‌ی ئه‌ودا هه‌نده‌ی دی گریا و ئه‌و شیعهره‌ی گوت:

به‌یانی که هه‌لویتستی سه‌فه‌ری گرت
 که‌سه‌ر هات و ئاته‌گی دلمی گرت
 رۆندکم رایکرد ری پی بگری
 نه‌یگه‌په‌شتی و ئاته‌گی خۆمی گرت

"ئیدی شه‌رکان لینی جوئ بووه‌وه و له‌ دیر هاته‌ خوار و سواری ئه‌سه‌په‌که‌ی بو. له‌ پرده‌ دارینه‌که‌ په‌ریه‌وه و به‌نیو دارستانه‌که‌دا رۆیشت هه‌تا گه‌یشته‌وه مینگزاره‌که. سئ سوار له‌ دووره‌وه و ده‌در که‌وتن. شه‌رکان له‌ خۆی ترسا و شیره‌که‌ی هه‌لکینشا. که‌ نزیك بوونه‌وه، شه‌رکان ناسینه‌وه و ئه‌وانیش ئه‌میان ناسینه‌وه و له‌ ئه‌سه‌په‌که‌یان دابه‌زین. وه‌زیر ده‌ندان له‌گه‌ل دوو میری دیکه سلایان له‌ شه‌رکان کرد. وه‌زیر ده‌ندان لینی پرسی: 'ئه‌وه له‌کوئ بووی؟' شازاده ته‌واوی رووداوه‌که‌ی مووبه‌موو بۆ گه‌په‌وه. وه‌زیر ده‌ندان سپاسی خودای کرد و فه‌رمانی به‌ سپا دا بگه‌په‌وته‌وه.

"که‌چی په‌یامه‌ینه‌کانی ئافریدوون پاشا چوو بوون هه‌تا ئافریدوون پاشا له‌ هاتنی شازاده شه‌رکان ئاگادار که‌نه‌وه. پاشا دواي ئاگادار بوونه‌وه سوپای نارده‌بوو هه‌تا شه‌رکان بگرن و سوپاکه‌ی له‌نیو به‌رن. به‌لام شه‌رکان له‌گه‌ل سوپاکه‌ی خۆی گه‌په‌وه و پاش بیست و پینج رۆژ ئه‌و قوناغه و قوناغیان کرد هه‌تا گه‌یشته‌وه و لاته‌که‌ی خۆیان. بۆ حه‌سانه‌وه له‌وی باروبه‌یان خست. خه‌لکی ناوچه‌که‌ خوارده‌مه‌نی خۆیان و ئه‌سه‌په‌کانیان بۆ هه‌تانه‌ و هه‌تا

١. رۆندک: ئه‌سرین، فرمیشک.

دوو پوژ له وئج حسانه وه. دواى نه وه هر هیزه ی به ره و شارى خوى رویشته وه. به لاد شهركان له گهل سهد سوار له وئج ماوه. دواى نه وه سپا ته واو بلاوه ی كرد. شهركانیش له گهل سواره كانی دوو فرسه خیک له و شوینه دوور كه و تنه وه، له نیتوان دوو كینودا گه یشتنه خړ و دۆلك، چاویان لئ كرد نه وه ته پوتوزیک له دوور دئ و بهرى ناسمانی گرتوه. كه هاتنه پینش و توزه كه نیشته وه، سهد سوارى چالاک كه له چه كدا خویان په ش داگیرابوو. وه دهر كه و تن و هر له دوورپا هه رای شهركانیان كرد: 'به ناواتی خومان گه یشتین و نیچیری خومان وه گیر كه وئ. نیستا له نه سپه كانتان وه رنه خواری و چه كه كانتان دانین هه تا ئیمة لیتان خوش بین و نه تانكوژین.'

"شهركان كه نه و قسانه ی بیست، توورپه بوو، گوتی: 'هه ی مه سیحی خوړی، چوز ویزاوتانه پئ بینه ناو ناخ و ولاتی ئیمة. بینه ئیره و نه و قسانه بكن؟ رهنگه پیتان وا بی له دهست ئیمة دهردهچن و دهچنه وه شاره كانی خوتان!' ئیدی فرمانی به سواره كانی دا: 'نه و گلاوانه له ت و پت كه ن.' بؤخوشی شیرى هه لكیشا و په لاماری دانئ. فه رهنگیه كانیان تازایانه لیتان وه دهست هاتن و به رهنكاری په ك بوونه. تا بوو به شه و زور تازایانه شه پیان كرد. كه شه و داهات و هه وا تاریك بوو، شه په كه ره كان لیک بوونه و هر كه سه ی كه پاره بؤ شوینی خوی. شهركان سهیری كرد سواره كان هه موو ساغ و سلامه تن جگه له چوار كه س كه به سووكی بریندار ببوون. شهركان گوتی: 'نه من نه وه نده ی وه بیرم دئ. هر خه ریکى شه پ و كوشتار بووم، به لام شه په كه رى ناوا چالاک و نه ترسم نه دیوه.' سواره كان گوتیان: 'شازاده، سوارتیکیان له گه له نه وه نده تازایه، سهیره، به لام به سه ر هر كام له ئیمة دا كه سه ر ده كه وئ، لئى خوش ده بی و به جینی دئین. به خودا نه وه نه گه ر سبه یینى بیه وئ، تا قمان به ده سته یه وه دهرناچین.' شهركان سه ری له و قسه یه سوور ما و گوتی: 'سبه یینى باسی سبه یینى ده كه یین.'

"فه رهنگیه كانیان به فرمانده ی خویان گوت: 'نه وړو هچ ده سكه و تیکمان نه بوو.' فرمانده كه یان به لئى سبه یینى دانئ.

"نه و شه وه هه ردوو لا له شوینی خویان پوژیان كرده وه. كه پوژ بووه وه، شازاده شهركان له گهل جهنگاوه ره كانی سوارى نه سپه كانیان بوون و به ره و شه په گه چوون. سهیریان كرد نه وه فه رهنگیه كان به ریز پاره و ستاون. شهركان گوتی: 'با دهست پئ بكنین.' فه رهنگیه كان هه رایان كردنئ: 'نه وړو شه په رى په كه به په كه یین.' ئیدی په كینك له سواره كانی نه وان هاته شه په گه وه. كه میكى شات و شووت كرد و گوتی:

كه پوژى ده شكى و له فره ده كه وئ
كه سى بیه وئ له قه لام سه ر كه وئ

که گورزم راده وه شینم به جارئ
سهگ و گورگ و نه یارم گشت ده تارئ
سهخته دارم، کاری ئاسن دهکا
گورمی چنوم شیر له خؤل وهردهدا

”شۆره سواریکی فه رهنگی که هیشتا خه تی نه دابوو، به ئه سپه وه هاته گۆره پان و شه ر
و لیکدان دهستی پیکرد. وا بوو فه رهنگیه که به رمبیک سواره که ی شه رکانی به ر داوه. خیرا
که یشته سه ری و قۆلبهستی کرد و به دیلی گرت. فه رهنگیه کان دهستیان کرد به شادمانی
و شه رکه ریکی دیکه یان نارد. له موسولمانه کانیش یه کی دیکه یان چوو به ره وه. ماوه یه ک
لیکیان دا و ئاخری فه رهنگیه که ئه وی خسته خواری و دهستی به ست و به دیلی گرتی.

”ئاوا به رده وام یه که یه ک له موسولمانه کان ده چونه شه ر و فه رهنگیه کان به دیلیان
ده گرتن. هه تا بوو به شه و و ولات تاریک داهات. ئه و رۆژه بیست که س له موسولمانه کان
به دیل گیران. شه رکان که ئه وه ی دیت، زۆر نیکه ران بوو، به لایه وه کاره ساتیکی گه وره
بوو. هه ر بۆیه سواره کانی کۆ کردنه وه و پنی گوتن: ’به یانی خۆم ده چمه مه یدان و داوای
گه وره که یان ده که م تا بیته مه یدان. لئی ده پرسم بۆ هاتوونه ئیره و چیان ده وی. تو زیکیشی
ترس وه به ر ده نیم، ئه گه ر ئاشت بووینه وه ئه وه باشه، ده نا به شه ر دین. ئیدی هه ر له وی
نووستن. که رۆژ بووه وه، هه ردوو لا سوار بوون و ریز بوون. شه رکان چوو گۆره پانی
شه ر و گوتی:

من ئه و پیاوهم به هیزه شان و باهۆم
به هیزی بازوو ده شکینم دژی خۆم
بریننی تی ده که م وه ک زاری ئه شکوت
له سینگی ئه و که سه ی بلئ دژمنی تو م

”سپاسالاری فه رهنگیانیش هاته شه ره جهنگی شه رکان و که میکی خۆ رانا و گوتی:

ئازایی و نه ترسی من و یردی زاره
شه و و رۆژ دژمنی من بی قه راره
به نهینیش پیلانیک دارژابی
ترسم نییه هیزی من له پیواره

”که خۆ رانانه که ته واو بوو، شه رکان به تو وره بییه وه هیزشی کرده سه ری و ئه ویش بۆ

شهرکان هات و ئاوقای یهک بوون. دهستیان کرد به شهر ههتا شهو داهات و ههردووک ماندوو و شهکته گهراڼهوه بۆ شوینهکانی خۆیان. شهرکان به سوارهکانی خۆی گوت: 'ههتا ئیستا مروڤی ئهوهنده ئازا و بهچهرگ و چالاکم نهدیوه. بهلام ئه و تایبهتمهندییهکی ههیه. کاتیک بهسهه دژمنهکهیدا زال دهبن و دهرفتهی ڤم هاویشتنی ههبن، ڤمبهکهی له دهستیادا دهسووریننی و به قوونهکهی لینی دهدا. ئیدی نازانم لهگهله ئهوه به کوئی دهگهین.' ئهوجا شهرکان خهوت. که پوژ بووهوه، سهروکی فهپهنگییهکان هاته گورهپان و پارهوستا و شهرکان بوئی پویشته، ههتا شهو پهکتریان هینا و برد. دواي گهراڼهوه قوناغهکهی خۆیان. ههکهسهی له شوینی خۆیدا پوژی کردهوه و بهیانی سوار بوون و هیرشیان بو پهک کردهوه ههتا نیوهپوژ شهریان کرد، نیوهپوژ فهپهنگی به فیلیک لغاوی ئهسهپهکهی شهرکانی گرت. بهختی خۆی لهو دهمهده ئهسهپهکهی سههسمیکی دا و فهپهنگی کهوت. شهرکان گهیشته سهههه و شیریی داهینایهوه بیکوژی. فهپهنگی به سهه شهرکاندا گورانندی و گوتی: 'کاتیک ژنان دهکهون، بۆ پالهوانان جوان نییه ئاوا لهگهلیان بجوولینهوه.' شهرکان که ئهوهی بیست و جوان تیی راما، ناسییهوه که شازاده ئهبریزه.

"ئیدی شیریهکهی فڤی دا و کڤنۆشی برد و به شازادهی گوت: 'ئهه ئهوه بۆ لهو دهمهوه شهپم لهگهله دهکهی؟' شازاده گوتی: 'دهمهویست تو تاقی کهمهوه. بزانه له گورهپانی شهردا چهنده خۆراگری. ئه و سوارانهی تو دهیانبینی، ههموویان کهنیزهکانی منز که بهسهه سوارهکانی تودا زال بوون و ئهگهه ئهسهپهکهم سهههسمی نهدهدا، ئه و دهه نازایهتی منت بۆ پوون دهبووهوه.' شهرکان بزهییهکی به قسهیهی هاتی و گوتی: 'سهپاس بۆ خودا که گهوههیی گهیشتن به توی به قسمته کردم.'

تیشکیک هات له درزی بهختهوه
مالی دلمی پووناک کردهوه

"ئیدی شازاده ههراي کهنیزهکانی کرد: 'ساز بن، دهپوین.' کهنیزهکان کڤنۆشی بهلینان برد. شهرکانیش ههراي سوارهکانی خۆی کرد: 'ئاماده بن، دهپوین.' ئیدی ههموویان پیکهوه وهپڤی کهوتن. شهه پوژ به پڤوه بوون. ئینجا شهرکان به شازاده و کهنیزهکانی گوت: 'چلکی فهپهنگی داکهن.'"

لیرهدا بوو، ماوهی چیرۆکی ئهمشههویش کوتایی پڤی هات و شهههزاد دریزهه
چیرۆکهکهی ههگرت بۆ شهوویکی دیکه.

که شهوی په نجا و به کمه هاتهوه

گوته: "خاوه نشکو، شهركان به وانی گوت: 'جلکی فه په نگیان داکه نن و جلکی رومیان بکته بهرتان.' نه وانی وایان کرد. دوايي شهركان کومه لیک له سواره کانی نارد بۆ به غدا ههتا هه وال بۆ نوعمان پاشا بهرن که نه وه شهركان له گه ل شازاده نه بریز هاته وه ههتا خه لکی شار و سپا به پیشواز بیانه وه بچن. سواره کان رۆیشتن و شهركان و شازاده هه ر نه وی دابه زین و بار و بنه یان خست و شهویان له وی به سه ر برد. به یانی هه ستان و به ره و شار که وتنه ری. له نا کاو وه زیر دهن دان به هه زار سواره وه وه ده ر که وت، که به فه رمانی نوعمان پاشا بۆ پیشوازی هه ردو و شازاده هات بوون. که نزیک بوونه وه، هه مو و دابه زین و کړنو شیان برد و به یارمه تی شازاده سوار بوونه وه، وه ری که وتن هه تا گه یشتنه به غدا و چوونه ناو کوشکی نوعمان پاشا وه. شازاده شهركان په کسه ر چووه خزمه ت بابی و سه ری ریز و حورمه تی دانه واند و کړنو شی برد. پاشا له پاوه شی گرت و به خیره اته وه ی لی کرد و گوته: 'چیت کردو وه و چونت بۆ گوزه راهه، بۆم بگیره وه.' شازاده ته وای رپو ودا وه کانی هه ر له رۆزی په که می گه شته که وه هه تا هاته وه مالنیان بۆ گیرا وه. کاتیک نوعمان پاشا په سن و ستایشی شازاده خاتونیان بۆ کرد و باسی تایبه تمه ندیه چاکه کانی نه وی بۆ کرا، پله و پایه ی شازاده خاتوون له لای نه و چووه سه ری، ویستی چاوی پی بکه وی و گوته: 'شازاده خاتوون بین.' شهركان چووه لای شازاده و گوته: 'پاشا دهیه وی بتبین.' شازاده خانم به قسه ی کرد و هه ستا چووه لای نوعمان پاشا، پاشا له سه ر ته خته که ی دانیشتبوو. نه وانه ی له وی بوون جگه له نو که ر سه ر ماله کان، نه وانی دیکه یانی ده ر کردن.

"که شازاده نه بریز هات. سه ری ریزی دانه واند و کړنو شی برد. به زمانیکی پارا و ره وان و ناهه نگینه وه قسه ی کرد. پاشا سه ری له زمانپاراوی و زمانشیرنیه که ی سوور ما، سپاسی نه و چاکانه ی کرد که له گه ل شهركانی کرد بوو. ده ستخو شی لی کرد و مؤله تی دا دانیشی. شازاده دانیشت و روپو شی له سه ر رووی خورناسای لا دا. جوان و ده لالی نه و به جوړیک بوو وه ک شاعیر له شیعریکیدا ده لی:

ده لپی شیلانه که زیه و بسکه که ی
بزه ی هه ست بزوین، پیو قه ده م به فه ر
لوولی بسکه که ی راوگه ی دلانه
به داوییه وه بوون هه زاران نه فه ر

"نوعمان پاشا هه ر که چاوی پی بکه وت، عه قل له سه ری په ری و له خو ی نزیکتر

کرده‌وه، کۆشکیکی تابییه‌تی بۆ ئەو و که‌نیزه‌کانی تهرخان کرد. دواى ئەوه که‌وته پێتوشوینی سێ گه‌وه‌ره‌ گرانبایى یه‌که. شازاده‌ گوتى ئەوان له لای من. ئینجا سه‌رى قوتووه‌که‌ی هه‌لگرت و سێ گه‌وه‌رى گرانبایى هینا ده‌ری و به‌ دیاری دانی به‌ نوعمان‌پاشای. له لای پاشا هاته‌ ده‌ری. به‌لام پاشا دلى چووبووه‌ سه‌رى.

”دواى ئەوه‌ نوعمان‌پاشا شازاده‌ شه‌رکانى بانگ کرد و یه‌کیک له‌ سێ گه‌وه‌ره‌که‌ی دایه. شه‌رکان گوتى: 'ئەى دوو گه‌وه‌ره‌که‌ی دیکه‌؟' پاشا گوتى: 'یه‌کیان بۆ زه‌وئولمه‌کان'ى برات و ئەوى دیکه‌ بۆ نوزه‌ه‌توززه‌مان'سى خوشکت. 'که‌ شه‌رکان بیستی براهی‌کی به‌ ناوی زه‌وئولمه‌کان هه‌یه، پووی له‌ بابى کرد و گوتى: 'ئەى پاشای جیهان! ئەتۆ بیجگه‌ له‌ من کورپیکى دیکه‌شت هه‌یه؟' پاشا گوتى: 'به‌لێ، هه‌مه‌ و ئیستا شه‌ش‌سالانه. ناوی زه‌وئولمه‌کانه‌ و براهی نوزه‌ه‌توززه‌مانه، دوانه‌ن و به‌ زگیك بوون.' شازاده‌ شه‌رکان ئەو هه‌واله‌ی زۆر پى ناخۆش بوو، به‌لام وه‌سه‌ر خۆی نه‌هینا. گه‌وه‌ره‌که‌ی داناوه‌ و له‌ لای بابى هه‌ستا و له‌ به‌ر ناڕه‌حه‌تیان سه‌رى خۆی هه‌لگرت و رۆیشت هه‌تا گه‌یشته‌ کۆشکی شازاده‌ ئەبریزه‌.

”شازاده‌ که‌ ئەوى دیت، هه‌ستا و به‌خیره‌هاتنى کرد. نزای خیرى بۆ ئه‌ویش بۆ بابیشى کرد. پاشان دانیشت و شازاده‌شى له‌ لای خۆی دانا. شازاده‌ زانى که‌ شه‌رکان تووره‌یه. هۆکاره‌که‌ی لى پرسى. ئه‌ویش پنی گوت، گوتى که‌ نوعمان‌پاشا له‌ سه‌فیه‌ کورپیک و کچیکى هه‌یه به‌ ناوه‌کانى زه‌وئولمه‌کان و نوزه‌ه‌توززه‌مان. دیسان گوتى که‌ له‌ و سى گه‌وه‌ره‌ یه‌کیانى داوه‌ به‌ کورپه‌که‌ و یه‌کیان به‌ کچه‌که‌ و یه‌کیشانى بۆ من داناوه. تا ئیستا من به‌ بوونى زه‌وئولمه‌کانم نه‌زانیه‌وه‌ و ده‌شترسم ئەتۆش له‌ خۆی ماره‌ بکا. ئەمن هه‌ست به‌و ته‌ماعه‌ ده‌که‌م.

”شازاده‌ خاتوون گوتى: 'شازاده‌، بابت حه‌قى به‌سه‌ر منه‌وه‌ نییه‌ و له‌ژیر فه‌رمانى ئەودا نیم. ناتوانى بى‌ ئەوه‌ی خۆم پیم خوش بى، ماره‌م بکا. ئەگه‌ر بیه‌وى به‌ زۆر بیکا، ئەوه‌ خۆم ده‌کوژم.' به‌لام له‌وه‌ ده‌ترسم که‌ بايم بزانی هاتومه‌ ئیره‌ و، له‌گه‌ل ئافریدوون‌پاشا ریک که‌ون و به‌ سوپایه‌کی زۆر و زه‌وه‌نده‌وه‌ بینه‌ ئیره‌.' شه‌رکان گوتى: 'خانمه‌که‌م، ئەگه‌ر ئەتۆ بیره‌ رازى بى و بمینیه‌وه‌، هه‌چ گرنگ نییه‌ با بىن. ئەگه‌ر سوپای ته‌واوى دنیا له‌گه‌لمان به‌ شه‌ر بى، به‌سه‌ریاندا زال ده‌بین.' شازاده‌ گوتى: 'هه‌ر شتیک بینه‌ پیتشى، باشه. به‌لام به‌و مه‌رجه‌ لیره‌ ده‌میتمه‌وه‌ که‌ ئیوه‌ له‌گه‌لم باش بن، ئەگینا ده‌پۆم.' دواى ئەوه‌ شازاده‌ به‌ که‌نیزه‌کانى گوت: 'خواردن بىنن.' شه‌رکان که‌میکى خوارد و به‌ دلپیکى خه‌مباره‌وه‌ چووه‌وه‌ ماله‌که‌ی خۆی.

”نوعمان‌پاشایش کاتیک شه‌رکان له‌ لای رۆیشت، ئه‌ویش هه‌ستا چوو بۆ لای سه‌فیه‌ی کچی ئافریدوون‌پاشا و گه‌وه‌ره‌کانیشى له‌گه‌ل خۆی برد. سه‌فیه‌ که‌ پاشای دیت، له‌ به‌رى

ههستا و کړنوشی برد. پاشا دانیشت. زه وئولمه کان و نوزه توزه مان هاته لای. پاشا ماچی کردن و له لای خوی داینان و هه ریه که ی گه وهه ریکی به قولیانه وه کرد. ئه وان خوشحال بوون و چوونه وه لای دایکیان. سه فیهش به و دلاوایی پاشا خوشحال بوو، نزای خیری بۆ کرد. ئیدی پاشا به سه فیهی گوت: 'تو که کچی ئافریدوون پاشا بووی، بۆ دهنگت نه کردووه هه تا پلهت بهر مه سه ری و ریزی شیاوت لی بگرم؟' سه فیه گوتی: 'جا له وه زیاتر چیم دهوی؟ ئیستاش گه ورهیی و چاکه ی ئیوه منی گرتووه ته وه و ئه وه خودا کوریک و کچیکی له پاشا پین به خشیوم.'

"پاشا قسه کانی ئه وی زور پین جوان و په سه ند بوو. ئیدی هاته ده ری و کوشکیکی بهرتر و بهرینتری بۆ سه فیه ته رخان کرد. خزمه تکاری بۆ دانا و زانای بۆ په روه رده ی منداله کانی دانا و موچه شی بۆ زیاد کردن. به لام نوعمان پاشا دلشی هه ر له لای شازاده نه بریز بوو. هه میشه ئه وی له خه یالدا بوو، هه مو شه وی ده چوو بۆ لای قسه ی له گه ل ده کرد و له زور باره وه ده وان. له ناو قسه کانیدا ئاماژه یه کیشی به مه به سه ته که ی ده کرد. به لام شازاده وه لامی نه ده داوه. بگه ده شی گوت: 'پاشای جیهان، من پنیوستیم به پیاو نیه.' کاتیک نوعمان پاشا ئه و بهر به ره کانی و مل بادانه ی ئه وی ده دی، ئه وه نده ی دیکه ی خوشده ویست و له بهر دلی شیرینتر ده بوو. ناچار وه زیر دهنانی بانگ کرد و له مه به سه ته که ی ئاگاداری کرده وه. وه زیر دهنان گوتی: 'که بوو به شه و، که میک به نگ هه لگه و بچو بۆ لای شازاده. پیکه وه مه ی بخونه وه، له کوتای دا که میک به نگی بۆ بکه مه یه که یه و بیده یه. هه ر که ئه وه بخواته وه، به نگه که کاری تی ده کا و بیهوش ده بین و ئاواتی پاشا دینه دی.' پاشا پیتشیا ره که ی وه زیری پین باش بوو. له تیکی به نگ له ئه نار هیتا که نه گه ر فیل بونی پیوه کردبا، هه تا سالیک مه ست ده بوو. ئیدی ئه و به نگه ی له گیرفانی خست. که شه و که میک دره نگ بوو، هه ستا چوه لای شازاده. ئه ویش هه ستا و کړنوشی بۆ برد. پاشا دانیشت و شازاده شی له لای خوی دانیشان. هه ر جاره ی باسی شتیکی دینا گورئ. هه تا داوای باده ی کرد. باده و مهزه دابین کرا، سفره راخرا و ده فر ریز کرا و مؤم هه لکرا. نوقل و میوه داندران. نوعمان پاشا له گه ل شازاده ده ستیان کرد به باده نوشی و هاونشینیی هه تا سه یری کرد خه ریکه شازاده مه ست ده بی. به نگه که ی ده رهیتا و کردیبه پیاله که یه وه به جوریک که شازاده ئاگای لی نه بوو. پیاله که ی دابن و ئه ویش لینی وهرگرت و خواردیبه وه. ئه وه نده ی پین نه چوو که به نگه که کار تی کرد و هوشی له خوی نه ما. پاشا هه ر ئه وه نده ی زانی شازاده به پشتدا که وت و جله کانی به و لاو لادا بلاو بوونه وه. پاشا خوی پین رانه گیرا له بهری نیش و کردی به ژن. پاشان هه ستا به جینی هیتت.

"که نیزیکی له که نیزه کان نارده لای که ناوی مه رجانه بوو. مه رجانه که هاته لای شازاده، سه یری کرد ئه وه به پشتدا که وتوه و خوینی له بهر ده روا. مه رجانه په رویه کی

هینا و خوینته‌کە‌ی بۆ سترێ. کە پوژ بووه‌وه، مەر‌جانە هە‌ستا و دە‌ست و قاچ و دە‌م‌و‌چاوی شازادە‌ی شوش‌ت و پاشان بە‌ گولاو و دە‌م‌و‌چاوی شازادە‌ی بۆ‌نخۆش کرد. شازادە‌ پۆ‌می و پاشان پشایه‌وه و له‌ته‌ به‌نگینکی هیناوه. ورده‌ورده وه هۆش هاته‌وه و به‌ مەر‌جانە‌ی گوت: 'پیم بلی چی بووه‌؟' مەر‌جانە گوتی: 'نازانم، نو‌عمان پاشا منی نارده‌ لای تو. کە هاتم به‌ پشتدا که‌وتبووی و هە‌موو لاق‌وله‌ت‌رت خوین بوو.' شازادە‌ زانی کە نو‌عمان پاشا هاتووه‌ته‌ جه‌سته‌ی. ئیتر مات و مه‌لوول بوو، به‌ که‌نیزه‌کانی گوت: 'هەر کە‌س ویستی بی بۆ لام، بلین نه‌خۆشه.' پاشا هە‌موو پوژیک شه‌ربه‌ت و ده‌رمانی و گیراود و شتی بۆ ده‌نارد. هە‌تا چه‌ند مانگ شازادە‌ له‌ کونجینکدا خۆی له‌ خه‌لک شارده‌ود و دووره‌په‌ریز بوو. پاشایش ئاوری هە‌وه‌سی دامرکابوو، شازادە‌ی له‌ بیر چوو‌بووه‌وه. و بوو دیارده‌ی دوو‌گیانبوون له‌ شازادە‌دا سه‌ری هه‌لدا. له‌ هیچ کوێ جیتی نه‌ده‌بووه‌ود مەر‌جانە‌ی که‌نیزی بانگ کرد و گوتی: 'مەر‌جانە، مریشک بۆ‌خۆی خۆل وه‌سه‌ر خۆی نه‌ک به‌ کە‌س وه‌سه‌ری نا‌کری. ئە‌وه‌ی به‌سه‌رم هاتووه، هە‌مووی تاوانی خۆمه‌ کە‌س تاوانبار نییه. له‌ دایک و باب و شار و ولاتی خۆم دوور که‌وته‌وه. ئیستا هیژ و توانام لێ برآود و ناتوانم سواری ئە‌سه‌پیش بم. ئە‌گەر ئە‌من لێره‌ مندالم بی، هە‌موو کە‌س سه‌رکوئە‌م ده‌ک. که‌نیزه‌کانیش هە‌موو زانیوانه‌ کە‌ پاشا هاتووه‌ته‌ جه‌سته‌م و کردوومی به‌ ژن. ئە‌گەر بمه‌ه‌وئ بگه‌ریمه‌وه‌ لای بابم، چۆن له‌ پووم بی؟! مەر‌جانە گوتی: 'فه‌رمان به‌ تویه، چۆن ده‌فه‌رمووی له‌ خزمه‌ت‌دام.' مه‌له‌که‌ گوتی: 'ده‌مه‌ه‌وئ به‌ نه‌ینی لێره‌ بچمه‌ ده‌ری و جگه‌ له‌ تو کە‌س نه‌زانی. کاره‌ و هاتووه، ده‌چمه‌وه‌ لای بابم.' مەر‌جانە گوتی: 'فکری چاکه‌.'

"وا بوو خۆی بۆ سه‌فه‌ر ساز کرد و شته‌که‌شی له‌ لای کە‌س باس نه‌کرد. هە‌تا پوژیک پاشا چوو بۆ راو و شه‌رکانیش چوو‌بوو بۆ سه‌ر سنوور بپاری بوو بۆ ماوه‌یه‌ک له‌وی بمینیته‌وه. شازادە‌ به‌ مەر‌جانی گوت: 'ئه‌وشه‌و ده‌مه‌ه‌وئ برۆمه‌ ده‌ری، به‌لام چ له‌ چاره‌نووس بکه‌م که‌ کاتی مندالبوون نزیکه‌؟ ئە‌گەر ماوه‌ی چوار پوژ لێره‌ بمینمه‌وه‌ و منداله‌که‌م ببی، ئە‌وه‌ ناتوانم برۆم.' ئیدی ماوه‌یه‌ک بیری کرده‌وه و به‌ مەر‌جانە‌ی گوت: 'پیاویک په‌یدا بکه‌ له‌گه‌لمان بی. ناگای لێمان بی و کاره‌کانمان بۆ بکا.' مەر‌جانە گوتی: 'خانم به‌ خودا جگه‌ له‌ کوێله‌یه‌کی ره‌ش، به‌ ناوی غه‌زبان، کە‌س نانا‌سم. ئە‌ویش کوێله‌ی نو‌عمان پاشاه‌ و ده‌رکه‌وانی ئە‌و کۆشکه‌ی ئیمه‌یه. ئە‌من ئیستا ده‌چمه‌ ده‌ری و قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌م و به‌لێتی مالی ده‌ده‌می و پنی ده‌لیم ئە‌گەر له‌گه‌لمان بمینیته‌وه، کام که‌نیزی بوئ لێ ماره‌ ده‌که‌ین.' شازادە‌ گوتی: 'بچۆ بیه‌ینه‌ ئێره‌ با قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌م.' مەر‌جانە چوو غه‌زبانی هینا. غه‌زبان هات و کړنۆشی برد.

"شازادە‌ که‌ چاوی به‌ غه‌زبان که‌وت، خۆشی نه‌ویست و دلێ لێی ترسا. ناچار بوو پیتشی گوت: 'غه‌زبان، ده‌توانی له‌ کاره‌ساته‌کاندا یارمه‌تیده‌رمان بی و ئە‌گەر نه‌ینی خۆمت

بى بلىم، لاي كەس باسى نەكەي؟' غولامەكە كە چاۋى لى كىرد و ئەو ھەمووھ جوانىيەى دىت، دلى گرتى و گوتى: 'خانم، چى بفرموى سەرپىچى ناكەم.' شازادە گوتى: 'دەمھەوى ھەر ئىستا دوو ئەسپ لە ئەسپەكانى پاشام بۇ بىنى؛ يەك بۇ خۆم، يەك بۇ مەرجانە. ھەر ئەسپەى خورجىنىكى بەسەردا دە و خورجىنەكان پىر كە لە زىر و گەوھەر و ئىمە بەرە بۇ ولاتى بابم—ھەردووبپاشا. لەوى ئىمە لە مالى دنيا بىننازت دەكەين.

"غەزبان كە ئەوھى بىست، خۆشحال بوو و گوتى: 'بە گيان و دل لە خزمەتتاندانم.' كورج غولام رۇيشت و لە دلى خۇيدا گوتى: 'بە ئاواتى خۆم گەيشتەم. ئەگەر ئەوان وەلامم نەدەنەو، ھەردووكيان دەكوژم و زىر و شتەكە دەبەم و دەپۇم.'

"ماوھەكى بى چو ھاتەوھ و سى ئەسپى ھىنابوو. شازادە سواری ئەسپ بوو، ھەرچەند لەبەر دووگىانىيەكەى زۇرىش نارەھەت بوو. مەرجانەش سواری ئەسپىك و غولامەش سواری ئەسپىك. ئىدى وەرپى كەوتن. شەو و پۇژ رۇيشتن ھەتا گەيشتە نىوان دوو كىو كە لە وىرا ھەتا ولاتەكەى خۇيان رىگای پۇژىكى تەواوى نەمابوو. شازادە ئەبىرىز لەوى ژانى دەھاتى و نەيدەتوانى لەسەر ئەسپەكە راوہستى. ئەوھ بوو بە غەزبان و مەرجانەى گوت: 'راوہستن، ژانم دىتى و كاتى بوونىيەتى.' ئەوان دابەزىن و شازادەشيان لەسەر ئەسپەكە داگرت. شازادە لە تاو ئىشى لەرادەبەدەر ئاگای لە دنيا نەمابوو. لەو جەنگەيەدا كۆيلەكە ھەلىكىشا شىر و چووھ سەر سەرى شازادە و گوتى: 'خانم، دەستم لەگەل تىكەل دەكەى يان بىكوژم.' شازادە كە ئەو قسەيەى بىست، چاۋىكى لى كىرد و گوتى: 'نەمن شام بە سەپان نەدەگرت، ئىستا كۆيلە دەلى وەرە بەر نىرم.'

لىزەدا بوو، ماوھى چىرۇكى ئەمشەويش كۆتايى بى ھات و شەھرزاد درىزەى چىرۇكەكەى ھەلگرت بۇ شەويكى دىكە.

که نهوی په نجا و دووم هاته وه

گوتی: "خاوه نشکو، شازاده به غه زبانی گوت: 'غه زبان، نه وه وام لپهات نه تو تاوا قسه له گهل من بکه یت و به نیازی جووتیوون بی له گه لم؟' ئیدی شازاده به گریان وه گوتی. 'حه رامزاده ی له قه حبه بوو! تو وا ده زانی خه لک هه موو له قوماشیکن؟' که کویله دل و روپه شه که نه و قسانه ی بیست، تووپه بوو شیریکی له شازاده دا و کوشتی، ئیدی خورجینه زیره که ی هه لگرت و هه لات و شازاده نه بریز له سهر زهوی که وت.

"مه رجان ه کورپه تازه بووه که ی شازاده ی برده نه ولاره و له سهر شازاده دهستی به گریان کرد، هه تا له پردا دیتی توژیک به ری ئاسمانی گرت. که هاتنه پینشی و توژده که نیشته وه، سوپایه کی زور زه به لاهی رویمان وه در که وت که سوپای حه ردووب پاشای بابی شازاده نه بریز بوو. حه ردووب پاشا که بیستبوویه وه که که ی له گهل که نیزان چووه بؤ به غذا و له وی له لای نوعمان پاشاه، سوپایه کی هه لگرتبوو هاتبووه ده ری. که گه یشتنه ئیره، شازاده نه بریزیان دی له خاک و خول گه و زاوه و مه رجان ه ی که نیزی له سهر ی ده گری. حه ردووب پاشا له سهر نه سپه که ی خوی فری دا خواری و بیهوش بوو. سواره کانی ش دابه زین و ده ستیان کرد به شین و گریان. که پاشا وه هوش هاته وه. چونیته ی رووداوه که ی له مه رجان ه پرس ی. مه رجان ه رووداوه که ی بؤ گیراوه. پاشا حه درووب به بیستنی نه و رووداوه دهستی کرد به گریان و دنیا له به رچاوی رهش و تاریک بوو. ئیدی فه رمانی دا شازاده یان خسته تابووته وه و گه رانه وه بؤ قیساریه و تابووته که یان برده وه کوشک.

"ئینجا پاشا چووه لای زاتوده وایی دایکی و هه واله که ی بؤ باس کرد که له پینشدا نوعمان پاشا به ده هق په رده ی کچینی لا بردووه و پاشان کویله یه کی رهش نه وی کوشتووه. گوتی: 'به حقی مه سیح! یان توله ی نه و ده سینمه وه و نه و په له ی نه نگیه له سهر شانم لا ده به م، یان نه وه تا خوم تیدا ده به م.' ئینجا دهستی کرد به گریان و هات وهاوار.

"زاتوده وایی گوتی: 'کوشتنی که که ت کاری مه رجان ه نه یی، کاری که س نییه. چونکه مه رجان ه ناخوشی ده ویست.' دوايه زاتوده وایی به کورپه که ی گوت: 'په روش و ماته مبار مه به که به حقی مه سیح نه من له لای نوعمان پاشا نه گریمه وه هه تا نه و و کورپه کانی نه کوژم و کاریک نه که م له هه موو شاره کان دهنگ بداته وه. به لام ده بی به قسه ی من بکه ی و جیبه جینی بکه ی.' حه ردووب پاشا به دایکی گوت: 'به خه زه تی مه سیح! هینده ی تاله موویه ک دژایه تی ناکه م.'

"زاتوده وایی گوتی: 'چهنه کیژی تازه پیکه یشتووی جوان و ده لال و چهنه ماموستای زانا

بينه و مال و پاره يه کي باش بده به مامؤسـتاکان هه تا زانست و ويژه و شـيعر و هه لسوکوت له گه ل پاشا و خانه دانانيان فير کهن. به لام با مامؤسـتاکان له موسولمانان بن هه تا چيروک و به سه رهاتي عره ب و خه ليفه کان و به سه رهاتي پاشاکاني ئيسلاميان فير کهن. کاتيک کچه کان هه موو شتيک فير بوون، ئه و دهم به سه ر دژمندا زال ده بين و توله يان لي ده کهينه وه. نوعمان پاشا هؤگرييه کي سه يري به کچانه. ئه و خؤي سي سه د و شه ست که نيزي هه بوو و سه د که نيزي پرومانگي که نيزه کانئ شازاده ئه بريزيشي له لايه. ئه گه ر ئه و کچانه فيري ئه و زانستانه بن، ئه من ئه و کچانه هه لده گرم و ده چم بق به غدا.

”کاتيک هه ردووب پاشا ئه و بيروکه يه ي له زاتودده وايي بيست، خؤش حال بوو. له ريوه پياوي نارد بق ولاتاني دوور و نيزيک له هه ر کوي زانا و مامؤسـتايه کي پي شک هات، کوي کردنه وه و به ليتي مالي زور و خوارده مه ني و جل و به رگي پيدان. کچه کانئيشي کو کردنه وه.“

ليزه دا بوو، ماوه ي چيروکي ئه مشه ويش کوتايي پي هات و شه هرزاد دريژه ي چيروکه که ي هه لگرت بق شه ويکي ديکه.

که شهوی په نجا و سپیم هاتوه

گوتی: "خاوه نشکو، هر دووب پاشا گفتی مالی زوری به زانا و ماموستاکان دا و کچه کانیشی به وان سپارد و گوتی: 'زانست و ویزه و شینعر و میژوو فیری کچه کان بکن.' ماموستاکان قه بوولیان کرد و به لنینان دا. نهوه پاشا هر دووب لیره دا به جی دیلین.

"نوعمان پاشا کاتیک له راو گه راوه، شازاده نه بریزی له کوشک نه دی. بوی گه را و پرسپاری کرد. هیچ هه والیکي نه بوو. زوری پی ناخوش بوو. گوتی: 'چون کچیک له کوشک چووه ته ده ری و کهس نه یزانیوه؟ نه گهر ولاتی من ناوا بن، دهسه لاتاریه که ی من ده بیته هیچ.' ئیدی له تاوی شازاده مات و مه لول بوو، هه تا وا بوو شه رکانش هاتوه. نوعمان پاشا شته که ی بۆ شه رکان گپراهه و ناگاداری کرده وه. شه رکان که وته ده ریای خه می شازاده وه و شه و پوژ له تاوانی ده گریا.

"به لام نوعمان پاشا دوی چند پوژ شازاده ی له بیر چووه وه و دهستی کرد، چاوه دیری زه وئولمه کان و نوزه ته توزه مان، ماموستای زانا و تیگه یشتوی بۆ گرتن هه تا رایانینی و په روه رده یان بکا. شه رکان به و کاره ی بابی تووره بوو، ئیره یی به خوشک و براکه ی ده برد و تا نه و راده یی نه خوش که وت. پوژیک نوعمان پاشا به شه رکانی گوت: 'نهوه بۆ هر کز و په نگ زهره و لاواز ده بی؟' شه رکان گوتی: 'بابه هر کاتیک ده بینم نه تو نه و هه مووه له خه می منداله کانی سه فییه دای، نه من ئیره بیان پی ده بم. ده ترسم پوژیک بیانکوژم و نه توش له توله ی نه وان من بکوژی، هر بویه هه میسه بیر له وه ده که مه وه و ناره حه ت ده بم. تکات لی ده که م شاریک بخه ژیر دهسه لاتی منه وه و بۆ خوم بچم له وی بژیم.' که نوعمان پاشا نه و قسه یه ی بیست، زانی کوئی دینشی، دلخوشی داوه و گوتی: 'پوله گیان، هه رچی تو بلینی وا ده که م و ئیستاش له ولاتی مندا هیچ جینه ک له قه لای دیمشق قایمتر نیه.' ئیدی نووسه رکانیان بانگ کرد و ده ستور و یاسای نه وئیان نووسی.

"شازاده به ره و دیمشق که وته ری و وه زیر ده ندانشی له گه ل خوی برد. ئیدی خودا حافیژیان له بابی کرد و رویشتن هه تا گه یشته دیمشق. خه لکی به پیشوازیانه وه هاتن و ده هول و زورپنا لی درا و شار رازاندرایه وه و شایی و هه لپه رکی کرا هه تا شه رکان هاته نیو شاره وه و گه یشته باره گاکه ی خوی.

"که نوعمان پاشا کوره که ی به ری کرد. ماموستا و زانایان هاتنه لای، گوتیان منداله کان له هه موو زانستیکدا شاره زا بوون. پاشا به و هه واله زور خوشحال بوو، مال و خه لاتیکي زوری دا به ماموستا و زاناکان. سهیری کرد زه وئولمه کان گوره بووه و بووه ته چواره سالان و حه زی له خواپه رستییه و ته مای ده ستگیریی هه ژارانی هه یه و گرنگی به

زانست دەدا. خەلکی بەغدا ئەویان زۆر خوش دەوئ. بە کورتی ئاوا بوو. هەتا پوژنیک لە بەغدا کاروانی عیراق بۆ سەردانی مەککە ی پیرۆز و مەدینە ی مۆنەووەرە ساز بوو. زەوئولمەکان کە کاروانی حاجیانی دیت، حەزی چوونە مالی خودای بزوت. هەر بۆیە چوو بۆ لای بابی تا داوای لێ بکا رینی بدا ئەویش بچئ. نوعمان پاشا نەیهیشت و گوئی: 'راوہستە، سالیکی دیکە من خۆم دەچم و توش لەگەل خۆم دەبەم.'

"زەوئولمەکان کە زانی بەلینەکە ی بابی زۆر دەخایەنئ، چوو بۆ لای نوزەتوززەمانی خوشکی. دیتی خەریکە نوێژ دەکات. کە نوێژەکە ی تەواو بوو، زەوئولمەکان پنی گوئ: 'پنم خوشە بچم بۆ سەردانی مەککە و گۆری پتغەمبەر، [دروودی خوی لێ بئ.] چووم مۆلەت لە بابم وەرگرم، کەچی مۆلەتی نەدام. دەمەوئ کەمیک زیڕ و گەوہەر و شت لەگەل خۆم ھەلگرم و بئ ئەوہی بەپنم کەس بزانی، بچم بۆ حەج.' نوزەتوززەمان لە بەری پاراوە، گوئی: 'منیش لەگەل خۆت بەرە و لەو خێر و رەحمەتە بیبەشم مەکە.' زەوئولمەکان پنی گوئ: 'کە بوو بە شەو و ولات تاریک داھات، لێرە وەرە دەرئ و مەھیلە کەس بزانی.'

"کە بوو بە نیوہشەو، نوزەتوززەمان ھەستا و کەمیک ی مال لەگەل خۆی ھەلگرت و جل و بەرگی پیاوانە ی کردە بەری و چوو بۆ لای دەرکی کۆشک. سەیری کرد ئەوہ زەوئولمەکان دوو و شتری ئامادە کردووە و چاوہرینەتی. ھەردووکیان سوار بوون و بەو شەوہ کەوتنە پئ. پویشتن ھەتا گەیشتنە حاجییەکان. ئەوانیش چوونە پیزی کاروانی عیراقوہ. شەو و پوژ پویشتن ھەتا گەیشتنە مەککە ی پیرۆز و چوونە نیو شار و حەجەکیان کرد، پاشان چوون بۆ سەردانی گۆری پتغەمبەر [دروودی خوی لێ بئ.] حاجییەکان ویستیان بگەرینتەوہ. زەوئولمەکان بە نوزەتوززەمانی گوئ: 'پنم خوشە بچمە بەیتولموقەدەس و سەردانی ئیبراھیمی خەلیلش بکەم.' نوزەتوززەمانیش گوئی: 'منیش لە تۆم پئ خوشترە.' ئیدی چوارپنیان بە کرئ گرت و بەرەو بەیتولموقەدەس کەوتنە پئ. بەلام نوزەتوززەمان ئەو شەوہ تایی گرت، زوو بەری دا و چاک بووہوہ. دوای ئەو زەوئولمەکان نەخۆش کەوت و خوشکی چاودیری دەکرد و بەدەوریدا دەھات و بە قوریان و سەدەقە ی دەبوو، ھەتا بەو حالەوہ گەیشتنە بەیتولموقەدەس. نەخۆشییەکە ی پیستر بوو. چوونە دیوکی کاروانسەراییەکەوہ، پوژ لەگەل پوژ نەخۆشییەکە ی لێ توندتر دەکرد. نوزەتوززەمان ھەر خزمەتی دەکرد و لەو مالە ی پنیان بوو خەرجیان دەکرد. ھەتا وای لێ ھات تەواو پارەیان لێ بپا. بەشیک لە جەکانی خویانی دا بە خزمەتکاری کاروانسەرانیەکە و پنی گوئ: 'بچۆ بۆم بفروشە.' ئەوانەشی بۆ فروشت و ھاتەوہ و پارەکە ی دایە و ئەویش بە یەک-دوو پوژ تەواو بوو. ئیدی ئەم جارە ھیچ شتیک نەما. نوزەتوززەمان دەستی کرد بە گریان و پارانەوہ لە بەر خودا. زەوئولمەکان گوئی: 'خوشکی، دەلئی بەرەو چابوونەوہ دەچم و حەزم لە گوشتی سوورەوہەکراوہ.'

نوزه‌توززه‌مان گوتی: 'به خودا له رووم هه‌لنايه سوال بکه‌م. به‌لام سبه‌ی ده‌چمه‌مالی ده‌وله‌مه‌ندیک کار ده‌که‌م و شتیک بۆ به‌هیزبوونه‌وه‌ی تو په‌یدا ده‌که‌م.' زه‌وئولمه‌کان گوتی: 'چۆن دلم نه‌توقی، دوا‌ی ئه‌و هه‌مووه‌که‌وره‌یه‌ی ئاوات لی بی؟' ئیدی هه‌ر دووکیان ده‌ستیان کرد به‌گریان.

"نوزه‌توززه‌مان گوتی: 'براکه‌م، لیزه‌که‌س نامانناسی و غه‌ریبین. ئه‌وه‌ سالیکه‌ لیزدین که‌س سه‌ری نه‌داوین. خۆ ناکرئ له‌ برسان بمرین. من جگه‌ له‌وه‌ هه‌چ رینگایه‌کی دیکه‌ شک نابم. که‌ سبه‌ینی هه‌ستم، وه‌ده‌ر که‌وم له‌ ده‌رگای ماله‌ که‌وره‌کان بده‌م و داوا‌ی کار بکه‌م. هه‌تا شتیک بۆ په‌یدا که‌م، که‌میک هه‌یز بگریته‌وه‌ و له‌وه‌ نه‌خۆشیه‌ی رزگارت بی. دوا‌ی بگه‌رینه‌وه‌ شاری خۆمان.' ماوه‌یه‌کی باش گریان. ئیدی هه‌ستا و به‌ په‌رۆ کۆن و شت که‌ ئه‌و وشتره‌وانانه‌ فریانیان دا‌بوو، سه‌روچاوی خۆی دا‌پۆشی. براکه‌ی له‌ ئامیز گرت، ماچی کرد و به‌ گریان‌ه‌وه‌ له‌ مال وه‌ده‌ر که‌وت.

"زه‌وئولمه‌کان چاوه‌رپی خوشکه‌که‌ی بوو هه‌تا بوو به‌ شه‌و، که‌چی نوزه‌توززه‌مان نه‌هاته‌وه‌. زه‌وئولمه‌کان ئه‌و شه‌وه‌ هه‌تا به‌یان هه‌ر چاوه‌رپی بوو، نه‌هاته‌وه‌. له‌ تاوی خوشکه‌که‌ی زۆر ناره‌حه‌ت بوو، زۆریشی برسی بوو. هه‌ر چۆنیک بی خۆی گه‌یاند به‌رده‌رکی دیوه‌که‌ی، هه‌رای کاروانسه‌راداره‌که‌ی کرد و گوتی: 'بمبه‌ بۆ بازار.' خاومنی کاروانسه‌را هه‌لیگرت و بردی بۆ بازار. دانیشتوانی قودس تینی ئالان، بۆی گریان و نزای خیریان بۆ کرد. زه‌وئولمه‌کان به‌ ئاماژه‌ تینگه‌یاندن که‌ برسیه‌تی. بازرگانه‌کان پاره‌یان دا‌به‌ و خواردنیان بۆ کړی و دا‌یان. ئینجا هه‌لیانگرت بردیانه‌ دیویکی چۆله‌وه‌ له‌سه‌ر سه‌سیره‌ کۆنیک دا‌یاننا. قاپیکیان ئاو بۆ دانا. که‌ بوو به‌ شه‌و، خه‌لک ده‌وریان چۆل کرد و هه‌رکه‌سه‌ی چوو به‌ لای کاری خۆیه‌وه‌. له‌ نیوه‌شه‌ودا که‌ هه‌وا ساردی کرد، خوشکی وه‌بیر هاته‌وه‌ و ده‌ستی کرد به‌ گریان و ئه‌وه‌نده‌ی دیش له‌رزی هاتی و بیه‌یز بوو ت بیه‌وش بوو.

"به‌یانی که‌ خه‌لک دیتیان دۆخی زۆر خراپه‌، سی دره‌میان کۆ کرده‌وه‌ و دا‌یان به‌ وشتره‌وانیک، پیتانگوت: 'ئو لاهه‌لگه‌ر و بیبه‌ بۆ نه‌خۆشخانه‌ی دیمشق به‌شکم چاک بیته‌وه‌.'

"پیاوه‌ وشتره‌وانه‌که‌ کاتیک دره‌مه‌کانی وه‌رگرت، له‌ دلی خۆیدا گوتی: 'خۆ ئه‌وه‌ هه‌نده‌ی نه‌ماوه‌ بمرئ. باشه‌ چۆنی بگه‌یه‌نمه‌ دیمه‌شق؟' ئیدی بردی له‌ جیگایه‌ک شاردییه‌وه‌. که‌ بوو به‌شه‌ویش بردی له‌ توونی گه‌رماوی هاویشت و بۆخۆی لئی دا‌رۆیشت. به‌ری به‌یانی که‌ توونان چوو ئاوری گه‌وماوه‌که‌ هه‌لکا، دیتی ئه‌وه‌ شتیک له‌ توونه‌که‌دا‌یه‌، که‌ لێ وردبووه‌وه‌ دیتی مرۆفه‌. له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی: 'ئو تهرمه‌یان بۆ لیزه‌ هاویشتووه‌؟' که‌می

چووه پیشسی و لاتیکی لی دا. دیتی جوولاهه. بانگی زه وئولمه کانی کرد و گوتی: 'به خودا نیوهش به دبخت و چاره ره شن. بۆ نهخته به نگیک هه موو به لایهک به سهر خوتان دینن.' که جوان سهیری زه وئولمه کانی کرد، دیتی ئه وه میزمندالیکه هیتستا خه تی نه داوه و له وپه ری جوانیدایه. زانی ئه وه نه خۆش و غه واره یه. به زهیی پیندا هات و گوتی: 'خودایه! چۆن خۆم کونا هباری ئه و تفله ش کرد! پیغه مبه ر، [سلایوی خودای لی بی] فه رموویه تی: 'ده بی ریزی غه ریب بگیری، به تایبته نه خۆش.' ئیدی ئه وی هه لگرته وه و بر دییه وه مالی خزیان. به خیزانی گوت: 'جوان پاریزگاری لی بکه. ژنه که ی هه ستا جی خه وی بۆ راخست و پالپشتی بو دانا و به ئاوی گه رم ده ست و لاقی بۆ شۆرد. توونوان چوو بۆ بازار گولاو و شه کری هینا. شه کریان ده رخوارد دا و به گولاو بۆنخۆشیان کرد و جل و به رگی خاوتنیان کرده به ری. ئیدی هاته وه سه ر خۆ و پالی داوه. توونوان خۆش حال بوو، گوتی: 'خودایه! تکات لی ده که م بۆ خاتری پیاوچاکان ئه و گه نجه ی به ده ستی من چاک که یه وه.'"

لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی بی هات و شه هرزاد درێژه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه ویکی دیکه.

که نهوی په نجا و چوارهم هاتهوه

گوتی: "خاوه نشکو، توونوان گوتی: 'خودایه! نکات لی ده کم بق خاتری پیاوچاکان نهو که نهجهی به دهستی من چاک که یه وه.' ئیدی ههتا سئ پوژان له لای زه وئولمه کان دوور نه که و ته وه. شه کر و نار هقی بیدمشک و گولوی ده دایه و قسه ی خویشی بق ده کرد و دلخویشی ده داوه. ههتا شنه ی سلامه تی هه لیکرد و ورده ورده گه شاوه و بووژاوه. چاوی هه لینا. کاتیک توونوان هات بق لای، دیتی نه وه دانیش توه و شوکر باشه. گوتی: 'روله گیان! چونی؟' زه وئولمه کان گوتی: 'ئه لحه مدوولیللا شوکر باشم.' توونوان سپاسی خودای کرد و هه ستا چوو بق بازار ده مریشکی کرې و هینایه وه دای به خیزانی و گوتی: 'هه موو پوژیک دوو مریشکی بق سه ربیره، یه ک بق فراوین و یه ک بق شیو با بیخوا.' ئیدی خیزانی توونوان هه ستا و مریشکی کوشته وه و له دیزه دا کولاندی و ده رخواردی دا. ئاوی گه رد کرد و ده ست و قاچی شوورد. زه وئولمه کان پالی به پالپشتیه که وه دا و خه وی لی که وت. دوی نویژی ئیواره خه بری بووه وه. ژنی توونوان مریشکی دیکه ی بق شیو ئاماده کرد و هینای. زه وئولمه کان خه ریک بوو ده بخوارد که توونوان هاته وه. سه بری کرد که نهجه که ست ده خوا. که یفی ساز بوو، هات له لای دانیش ت و هه والی پرسی. زه وئولمه کان گوتی: 'شوگری خودا زور باشم، چاک بوومه وه؛ خودا پاداشتی خیرت بداته وه.' ئیدی توونوان چوو ده ری و شه ربه تی وه نه وشه و گولوی هینا و ده رخواردی دا. توونوان پوژی پینچ درمی پاره له گه رماو وهرده گرت، درمیکی ده دا به شه ربه تی وه نه وشه و یه کی ده دا به شه کر و گولاو. به رده وام دلخویشی ده داوه و گالته و جه فهنگی له گه ل ده کرد. ههتا مانگیک تیپه ری و ته واو شوینه واری نه خویشی له له شیدا نه ما و چاک بووه وه. توونوان و ژنه کی خویش حال بوون. پاشان توونوان بردی بق گه رماو و خویشی چوو بق بازار گه لای دارکوناری کرې و بردی بق زه وئولمه کان. زه وئولمه کان خوی جوان به گه لای کونار شوست و توونوانیش قاچی بق شوورد.

"که خاوه نی گه رماوه که دیتی نه وه توونوان قاچی زه وئولمه کان ده شوا، ده للاکی نار. ده للاک هات و به توونوانی گوت: 'ماموستا بق تو باش نیبه نه و کارانه بکه ی.' ئیدی ده للاک سه ری زه وئولمه کانی تاشی و له شی بق شوست. ئینجا توونوان زه وئولمه کانی برده وه مالی خوین و جل و به رگی شیایوی له بهر کرد. شه کر و گولوی هینا و ده رخواردی دا. خیزانی توونوان که مریشکی کولاندبوو، بوی هینا پیشی و پاروو پاروو گوشتی مریشکه که ی ده دایه. که تیز بوو، خیزانی توونوان ئاوی گه رمی هینا و دهستی شوست. زه وئولمه کان سپاسی خودای کرد و دوعای خیری بق توونوان کرد و گوتی: 'خودا ئیوه ی کرده هؤکاری ژبانه وه م.' توونوان گوتی: 'له و قسه انه گه ری، پیم بلی بق هاتویه ئیره و

خه لکی کام شاری؟ ئەمن وا ههست دهکەم ئەتۆ مروۆفیکێ گه وره و نه جی زادهی. 'زه وئولمه کان گوتی: 'جاری پیم بلی تو منت له کوئی دیتوو ته وه؟ توونوان گوتی: 'ئەمن له کاتی بانگی به یانیدا تۆم له توونی گه رماودا دیته وه و هینامیه وه مالی. ئیدی نازانم له وه پیش ئەتۆ له کوئی بووی و کئی توی هیناوت ته ئه وئ. هه ر ئە وه نده. 'زه وئولمه کان گوتی: 'سبحان الذی یحی العظام و هی رمیم. 'کاکه گیان، تو چاکه ی ته واوت له گه ل من کردوو، هیوادارم به زووترین کات به پاداشتی چاکه کانت بگه یته. 'ئینجا له توونوانی پرسی: 'ئیره چ شاریکه؟' توونوان گوتی: 'ئیره قودسه.'

"زه وئولمه کان کویره وه ریه کانی خوئی و خوشکه که ی له ولاتی غه ربیدا وه بیر هاته وه و دهستی کرد به گریان. به سه ر هاته که ی بۆ توونوان گتپاوه و ئەو شیعرا نه ی گوت:

ناخ له دهستی ئەو ژینه تاله ی من
له دهستی ژینی پر ئاهه — و ناله ی من
ژینم هه ر ژان بووه، نهحه ساومه وه
به دهستی چاره نووس هه ر تلامه وه
به ده ربه ده ری له ملا بۆ ئەولا
بای قه ده ر ده مبا هه ر وه کوو گه لا

"دوایی به به کول گریا. توونوان گوتی: 'مه گری، شوکری خودا بکه که دیسان ساخ و سلامه ت بوویه وه. 'زه وئولمه کان گوتی: 'ئا لیره وه هه تا دیمشق چه ند پۆژه ریه؟' توونوان گوتی: 'شهش پۆژ. 'زه وئولمه کان گوتی: 'ده توانی بمنیتری بۆ ئەوئ؟' توونوان گوتی: 'چۆن ئەتۆ به ته نیا ده نیترم بۆ ئەوئ. هه ر کاتیک ویستت، بۆ خوۆم له گه لت دیم. ئەگه ر خیزانیشم بیهه وئ، با له گه لمان بن. له وئ له لای تو ده مینینه وه— تازه ئیمه خوومان به تو گرتوو. 'وا بوو توونوان به خیزانی گوت: 'پیت خوشه بچی بۆ دیمشق و شام یان لیره ده مینیه وه هه تا من شازاده ده گه یه نم و ده گه ریمه وه؟ ئەو پیتی خوشه بچی بۆ دیمشق و ئەمن له بهر رینگر و شتی وا دلم نایه به ته نیا بینترم. 'ژنی توونوان گوتی: 'ئهنیش له گه ل ئیوه دیم. 'توونوان گوتی: 'بژی بۆ ریککه وتنت و بژی بۆ هاوڕیه تیت. 'ئیدی توونوان هه ستا و دارونه داری فرۆشت."

لیره دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئەمشه ویش کوتایی پێ هات و شه هرزاد دریزه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه ویکی دیکه.

١. پاکه ئەو که سه ی ئیسکه وشک و بێ گوشته کان زیندو ده کاته وه.

که شوی په نجا و پنجهم هاتوه

گوتی: "خاوه نشکو، تونوان و ژنه که ی ساخپوونه وه له سهر نه وه ی له گهل زه وئولمه کان بچن بؤ دیمشق. گویدر یژیکیان هینا. زه وئولمه کان سوار بوو. دواى شش شهو و شش روژ چوونه نیو شاری دیمشقه وه. جهنگه ی ئیواره بوو لایان دا شوینیک. تونوان چووه بازار و خوارده مهنی هینا. خوارده که یان خوارد و نووستن.

"پینچ روژ له وئ مانه وه. روژى شه شه م ژنی تونوان نه خوش کهوت، روژ له گهل روژ نه خوشییه که ی لی گرانتر ده بوو. ئیدی نه وه نده ی پین نه چوو ژنه که ی تونوان مرد. زه وئولمه کان که نه و ماوه یه دا زوری زه حمت له گهل کیشابوو، ته واو هوگری بیوو. هر بویه زور زور نارحمت بوو. تونوانیش ته واو ماتم دایگرت و خه مبار بوو. چند روژیک خه فته بالی به سهر دا کیشابوون، وا بوو تونوان دلخوشی زه وئولمه کانى داوه و گوتی: 'روله گیان، هه سته با بروین له نیو شاری دیمشقا بگه رین به شکوو توژیک خه ممان له سهر شان سووک بی'. زه وئولمه کان گوتی: 'چونت پین خوشه وا ده که یین'.

"وا بوو، ده سستی په کتریان گرت و وه دهر که وتن، هه تا که ی شتته لای پشتیری^۱ والی دیمشق. سه یریان کرد نه وه یه غدان و فه رشی دیا و ئاوریشمیان له وشتران ناوه و نه سپیان زین کردوه. غولام و کویله کان له وین. خه لکیکی زویشیان لی کو بووه ته وه. زه وئولمه کان له یه کیک له غولامه کانى پرسى: 'نه وه نه و باره وشترانه هی کین؟' غولامه که وه لامى داوه: 'نه وانه دیاری میری دیمشقه بؤ نوعمان پاشا.' کاتیک زه وئولمه کان نیوی نوعمان پاشای بیست، چاوی پر بوو له ئاو و نه و به ی تانه ی خویندنه وه:

خوشه له گهل خزم و که سست پینک شاد بیته وه
وه کوو جاران له ده وری یه ک کو ببینه وه
کو تایی بی دهر به دهری و دایران له یه
له مالى خوت به له شى ساغ، بده ی پشوویه ک
یادی به خیر سهرده مانیک له گهل خوشکما
سهرقالی گمه و یاری بووین و به زم و هه را
وهک تووی هه رزن چاره نووس لیکى دایرین
تو بلیی روژى بیته وه به یه کتر شاد بین

۱. پشتیر: ته ویله ی نه سپ.

"شيعره كهى ته واو بوو، توونوان كه گوښى له شيعره كهى بوو وا به دلى پر خوښدييه وه،
 نوویش دلى پر بوو و گوښى: 'رؤله گيان! مه گرى، خو تو هيشتا له نه خوښييه كهت ته واو
 چاك نه بوو يته وه؛ گريان بؤ تو باش نبييه.' به لام زه وئولمه كان ئه وه ندهى خه مى
 نوزه ته توزه زمان بوو، خوى پى رانه ده گيرا، فرميسكه كانى ده هاتنه خواري و ئه و شيعره شى
 كوت:

هاتمه دنياى پر له جه و جه فا
 دنيايهك بؤ من تييدا نيه سه فا
 رهنجم بيپايان وهك سسته مى ژين
 له ئاستى جه فا نيمه هيچ په رژين

"توونوانيش هم له بهر زه وئولمه كان و هم له تاو خه مى خيزانى ده ستي كرده گريان.
 به لام له بهر وه هه ر دلخوشى زه وئولمه كانيشى ده داوه. هه تا وا بوو توونوان له
 زه وئولمه كانى پرسى: 'بيري ولاتى خوتت كرده وه؟' زه وئولمه كان گوښى: 'به لى، له وه زياتر
 خوم پى ناگيرى، ئيستا تو به خودا ده سپيرم و له گه ل ئه و كاروانه ورده ورده ده پومه وه،
 هه تا ده گه مه وه شارى خومان.' توونوان گوښى: 'ناتوانم به ته نيان به پريت كه م و چاوم لئيت
 نه يى. ئه منيش له گه لت ديم تا ده تگه يه نمه وه و ئه ر خه يان ده بم.' زه وئولمه كان خوښحال بوو،
 گوښى: 'خو پاداشتى خيرت بداته وه.'

"ئيدى توونوان چوه ده رى و گوښى ريزيک و پنداويستى و بزيوى ريگاي كرى و
 هاته وه. زه وئولمه كان گوښى: 'خو يارمه تيم بدا وه لامى چاكه كانت بده مه وه، به راستى تو
 ئه وه ندهى بؤت كراو و له ده سست هاتووه، چاكه ت له گه ل كرده وم.' راوله ستان هه تا شه و
 داهات و ئاسمان تاريك بوو، توشه و شته كه يان له كه ره كه نا و به ره و به غذا كه وتنه رى.
 با ئه وان برون به ره و به غذا، [ئيمه سه ريكي نوزه هه توزه زمان بده ين].

"نوزه ته توزه مانى خوشكى زه وئولمه كان كاتيك له مال هاته ده رى و زه وئولمه كانى
 به جى هيشت، به گريان له كاروانسه را دوور كه وتنه وه. نه يده زانى بؤ كام لا بچى. هه ر
 هوشى له لاي زه وئولمه كان بوو، يادى مال و ولاتيشى ده كرد و له خودا ده پاراوه و ئه و
 شيعره ي ده كوت:

دلئيكى خه م بارم هه يه، هه نگوينم به زارى تاله
 كه سيك م ئاگادار نيه بزانى كه وتمه ئه و حاله
 خه زان و شه خته ي غه ريبي په نديكى هينا به سه رما
 به هارم به بى سه وزايى، باخچم به بى گولى ئاله

”نوزه‌توززهمان هر ده‌رؤیشت و چاوی له‌ملا و له‌ولا ده‌کرد. شیخیکی ره‌وه‌نده‌ی ده‌شته‌کی له‌گه‌ل پینچ عه‌ره‌ب گه‌یشتتی و نوزه‌توززهمانیان دیت که به پروخساریکی وه‌کوو مانگه‌وه عبا کۆنیک‌ی به‌سه‌ره‌وه‌یه و هر وا ده‌پوا. شیخ له‌ دلی خۆیدا گوتی: ‘ئو کچه زۆر جوانه. به‌لام وا دیاره‌ه‌زاره و سه‌ری لئ شیواوه. ئه‌گه‌ر خه‌لکی ئیره‌یان شاریکی دیکه‌ش بی، له‌گه‌ل خۆم ده‌یبه‌مه‌وه.’ ئیدی ورده‌ورده‌ دوا‌ی که‌وت هه‌تا چووه کۆلانیکی ته‌نگه‌به‌ره‌وه. شیخ بانگی نوزه‌توززهمانی کرد: ‘کچه‌که، ئه‌تو ئازادی‌یان کۆیله‌ی؟’

”نوزه‌توززهمان به‌گریانه‌وه وه‌لامی داوه: ‘بیکه‌ بۆ خاتری خوا له‌وه زیاتر کیشم بۆ زیاد مه‌که.’ ده‌شته‌کی گوتی: ‘کچه‌که، ئه‌من شه‌ش کچم هه‌بوو، پینجیان مردن و یه‌کی چکۆله‌م ماوه‌ته‌وه. من ویستم بزائم تو خه‌لکی ئیره‌ی‌یان غه‌واره‌ی. گوتم تو به‌رمه‌وه تا له‌گه‌ل کچم بین به‌هاورئ و هاوونشینی یه‌کتر. به‌شکم به‌بۆنه‌ی تووه سه‌رقال بی و توژیک خه‌م و خه‌فته‌ی خوشکه‌کانی له‌بیر بکا. ئه‌گه‌ر که‌ست نه‌بی، به‌کچی خۆمت قه‌بول ده‌که‌م.’ نوزه‌توززهمان که‌ئوه‌ی بیست، له‌دلی خۆیدا گوتی: ‘ره‌نگه‌ له‌لای ئه‌و شیخه‌بچه‌سێمه‌وه.’ ئیدی له‌شه‌رمان سه‌ری داخست و گوتی: ‘مامه، من کچیکی غه‌واره‌م و براهیکی نه‌خۆشم هه‌یه. به‌و مه‌رجه له‌گه‌له‌ت دیم، به‌پۆژدا له‌لای کچه‌که‌ت بم. به‌لام که‌بوو به‌شه‌و، ده‌بی بیمه‌وه لای براهکم. ئه‌گه‌ر پیت خۆشه، ئه‌وه دیم. ئه‌وه‌ش بزانه‌که‌من له‌ناز و نیعمه‌تا بووم و لیم قه‌وماوه. من و براهکم له‌ولاتی حیجازه‌وه هاتووین. له‌وه ده‌ترسم ئه‌و به‌جیگاکه‌م نه‌زانی.’

”ده‌شته‌کی که‌سه‌که‌ی ئه‌وی بیست، له‌دلی خۆیدا گوتی: ‘ئه‌وه‌ی ده‌مه‌ه‌ویست پنی گه‌یشتم.’ ئیدی به‌نوزه‌توززهمانی گوت: ‘ئهنیش هه‌ر ئه‌و مه‌به‌سته‌م بوو، به‌پۆژدا له‌لای کچه‌که‌ی من بی و به‌شه‌ویشدا بچییه‌وه لای براه‌که‌ت. ئه‌گه‌ر پیت خۆش بی، ده‌توانی براه‌که‌ت به‌ینیه‌ ماله‌من.’

”گورتی که‌ینه‌وه، ده‌شته‌کی به‌هیمنی قسه‌ی ده‌کرد و دلخۆشی ده‌داوه هه‌تا نوزه‌توززهمان قایل بوو و ره‌گه‌لی که‌وت. که‌ده‌شته‌کییه‌که‌ گه‌یشته‌وه لای هاوړیکانی، سه‌یری کرد ئه‌وه هه‌موویان باریان له‌و شتره‌کانیان ناوه و ئاماده‌ی پۆیشتن. ئه‌و شیخه‌چه‌ته و پینگر بوو و هه‌موو قسه‌کانی درۆ و ده‌هۆ بوون. مه‌به‌ستی ئه‌وه بوو که‌نوزه‌توززهمان فریو بدا. ئیدی ده‌شته‌کییه‌که‌ سواری و شتریک بوو و نوزه‌توززهمانیی له‌پاشووی خۆی سوار کرد و وشتره‌ی لئ خۆری هه‌تا شه‌و له‌نیوه‌ش لای دا. ئیدی نوزه‌توززهمان زانی که‌کابرای ده‌شته‌کی فیلی لئ کردووه و فریوی داوه؛ ده‌ستی کرد به‌گریان و هات‌وهاوار.

”لای بهری بهیانی له وشترهکان دابه‌زین. ده‌شته‌کی هاته لای نوزه‌توززه‌مان و پتی گوت: ‘کچه‌تیوه شاریه، ئەو قیزه‌قیژ و هات‌وهاواره‌ت له چی بوو؟ ئەگەر له‌مه به‌دوا بیده‌نگ نه‌بی، ئەوه‌نده‌ت لی ده‌ده‌م، بمری.’ نوزه‌توززه‌مان که ئەو قسه‌بیهی ئەوی بیست، ئاره‌زووی مهرگی کرد و وه‌لامی شیخه‌ ره‌وه‌نده‌که‌ی داوه و گوتی: ‘ئە‌ی پیری خه‌ره‌فاو، شیخی گلاو، من زۆرم باوه‌ر به‌ تو بوو؛ چون‌ توانیت درۆم له‌گه‌ل بکه‌یت و فریوم ده‌ی؟’

”ره‌وه‌نده له وه‌لامی قسه‌که‌یدا گوتی: ‘هه‌ی شاری هه‌یچ‌و‌پو‌وچ، ئەوه زماندریژیش ده‌که‌ی؟’ ئیدی ده‌ستی دا قامچیه‌که‌ی و که‌وته گیانی نوزه‌توززه‌مان، گوتی: ‘ئەگەر بیده‌نگ نه‌بی و ده‌ست له‌و گریانه‌ هه‌لنه‌گری، ده‌تکوژم.’ نوزه‌توززه‌مان ماوه‌یه‌ک نه‌ گریا و نه‌ قسه‌ی کرد. دوا‌یی برا‌ نه‌خۆشه‌که‌ی بیر هاته‌وه و ده‌ستی کرده‌ گریان.

”رۆژی دواتر نوزه‌توززه‌مان گوتی: ‘ئەوه چیت له‌بن سه‌ردایه‌ و منت هه‌ناوته ئەو کێوه و به‌ ته‌مای چیت؟’ ئیدی کابرای ده‌شته‌کی ده‌ستی دا قامچی و ئەوه‌نده‌ی له‌ پشت و که‌له‌که‌ دا هه‌تا ته‌واوی له‌شی ره‌ش و شین بووه‌وه و خه‌ریک بوو گیانی ده‌رچی. تا نوزه‌توززه‌مان خۆی به‌سه‌ر که‌وشه‌کانیدا دا و قاچی ماچ کرد. ئەوجار ده‌شته‌کی قامچیه‌که‌ی فری دا ئەو لاوه و ده‌ستی لی هه‌لگرت. به‌لام جینوی پێ دا و گوتی: ‘ئەگەر ئەو جار گویم له‌ ده‌نگی گریان‌ت بێ، زمان‌ت ده‌بێرم.’ نوزه‌توززه‌مان بیده‌نگ بوو و وه‌لامی نه‌داوه. ئینشی جینگای قامچیه‌کان کاری له‌ دلی ده‌کرد و بیری له‌ خۆی و برا‌که‌ی ده‌کرده‌وه که چون‌ ئاویان لی هات و له‌ سه‌ر ئەو هه‌موو ناز و نيعمه‌ته‌ که‌وته‌ ئەو رۆژه‌وه، سه‌ری سوور ده‌ما. ئیدی بیری له‌ نه‌خۆشی و ته‌نیایی برا‌که‌ی کرده‌وه و له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌گریا و ئەو شیعره‌ی ده‌گوته‌وه:

به‌ژنی تا بلینی رینک و سه‌لواسام
چه‌ماوه‌ته‌وه، بووم به‌ پیتی لام
خۆشی هه‌رچی بوو، له‌ ژیانمدا
په‌ژاره و خه‌فت هه‌مووی به‌ با دا
نازدار بووم له‌ لای نایک و بابی خۆم
ئیس‌تاش ره‌وه‌نده‌ ده‌لی خودای تۆم

”کاتیک ره‌وه‌نده‌که‌ گوتی له‌و شیعرا‌نه‌ بوو، به‌زه‌یی پیندا هات. هه‌ستا فرمیسکه‌کانی بو سهری و گوتی: ‘پیم خۆش نییه‌ له‌ کاتی تو‌وره‌بوونمدا که‌س ده‌به‌دمه‌م له‌گه‌ل بکا. له‌مه به‌دوا ئاوا قسه‌م له‌گه‌ل مه‌که. ئەمن ئە‌تو به‌ پیاویکی چاکی وه‌ک، خۆم ده‌فرۆشم. ئەویش وه‌ک من زۆرت یارمه‌تی ده‌دا و له‌گه‌لت چاک ده‌بێ.’ نوزه‌توززه‌مان گوتی: ‘چۆنت پێ

چاڪه وا بڪه' ئىدى برسيتى نوزهه توزه مانى له پىن خستبوو. له و له ته نانه جويه كه مينكى
خوارد. كه ماوه يهك له شه و تتيه پى، ده شته كييه كه به هاواله كانى گوت، وشتره كان ناماده
بكن.

ليزه دا به يان نه نگوت و، شه هرزاديش كوتايى به به شه چيروكى نه مشه و يش هيتا.

که شهوی په نجا و شه شه هاتوه

گوتی: "خاوه نشکو، شیخه که به هاوه له کانی گوت: وشتره کان ناماده بکن. ده شته کی خوی سواری وشتریک بوو نوزه توزه مانیشی له گه ل خوی سوار کرد و پویشن. وا بوو دوی سئ پوژ گه یشته نیو شاری دیمشق و لایان دا کاروانسه رای سولتان. نوزه توزه مان له بهر ماندوویی و خهفت و گریان په نگی زهره ه لگه را بوو. په ونده پنی گوت: 'کچه تیوه لادییبه، نه گهر هر ناوا بگری، به جووله که نه بن ناتفروشم.'

"نیدی کابرای په ونده نوزه توزه مانی له شوینیک دانا. خوی چوو بو لای بازارگانه کان و دهستی کرد به قسه کردن له گه لایان و گوتی: 'نه من که نیزیکم هیناوه، براکه ی نه خو شه و نیستا له دیمشقه و درمان و شت ده خوا. نه من دهمه وی نه و که نیزه بفروشم. به لام له و پوژوه براکه ی نه خو ش که وتوه، به رده وام ده گری و ده یارینن. دوورکه وتنه وه له براکه ی زوری نازار ددها. نه من دهمه وی هه رکه س به ته مای کپینیتی، له گه لی له سه ره خو بی. پنی بلی که نه وه براکه ت نیستا ناساخه و نارچه ته له شاری قودس له لای منه. نه وم له ماله خوم داناوه هه تا درمان و شه ربه ت و شت بخوا چاک بیته وه. هه رکه س حازر بی ناوای قسه له گه ل بکا، نه من که نیزه که می به هه رزان پی دفروشم.'

"نینجا په کیک له بازارگانه کان هه ستا پرسپاری له ته من و سالی کچه که کرد. په ونده گوتی: 'کیژوله په کی تازه پیگه یشتوی ژیر و به په وشت و جوان و شیرینه. به لام له و پوژوه براکه یم نارده وه بو شار، نیستا زور کز و لاواز بووه و په نگی زهره ه لگه راوه.' بازارگانه که که نه و تاريفانه ی بیستن، له گه ل په ونده چوو بو لای نوزه توزه مان. بازارگانه که به په ونده ی گوت: 'نه من کاریکم به سولتانه، نه گهر سولتان نه و که نیزه ی په سهند کرد و نامه ی بو نوعمان پاشای بابی نووسی کاره که م جیبه چی بکا، نه وده م من پاره ی که نیزه که ددهم، دهنه نامه وی.'

"په ونده نه و مه رجه ی په سهند کرد. هه ردوویان پیکه وه پویشن هه تا گه یشته نه و شوینه ی نوزه توزه مانی لی بوو. په ونده له به رده رکی دیوه که راوه ستا و گازی نوزه توزه مانی کرد. نوزه توزه مان وه لامی نه داوه و دهستی کرد به گریان. ده شته کی به بازارگانه که ی گوت: 'نه وه په که نیزه که. نه تو به و شیوه یه ی که من گوتم له گه لی بدوی نهرمونیان به.' بازارگانه چوه دیوه که وه. نوزه توزه مانی دیت که کچیکی شووش و له بار و چه لنگه، پنی گوت:

کیژی جوان له نیو په ریانه وه هاتوی
یان له کوشک و مالی خاقان هه لاتوی؟!

دەرکی بههشت کراوه تهوه ئەتۆش
 بهدزی دەرکهوانی بههشت دەرچووی؟!
 دایک و بابت خـــــــۆ زۆرت بۆ دلسۆز بوون
 چـــــــۆ ناوچۆنه ئه‌ی تو وه‌دوای چی که‌وتووی؟!

”بازرگانه‌که سلّوی لێ کرد و به‌پرووی خۆشه‌وه دواندی و هه‌والی پرسی.
 نوزه‌توززه‌مان چاویکی له‌بازرگانه‌که کرد، دیتی ئه‌وه پیاویکی قورس و له‌سه‌رخۆ و
 پروخۆشه. له‌دلی خۆیدا گوتی: ‘پێم وا بێ ئه‌و کابرایه‌ هاتووه بۆ کڕینی من. ئه‌گه‌ر له‌وه
 ناهۆمید بێ، ده‌بێ له‌لای ئه‌و ده‌شته‌کییه‌ زالمه‌ بمینمه‌وه. ئه‌ویش به‌ قامچی ده‌مکوژی. جینی
 هیوایه‌ له‌لای ئه‌و کابرایه‌ رزگارم بێ. رهنگه‌ ئه‌و کڕیاره‌ هاتبێ گفتولفت’ و شیوی ناخواتم
 ببینی. وا چاکه‌ ئه‌من به‌ زمانیکی خۆش و پاراوه‌وه له‌گه‌لی بدویم و وه‌لامی بده‌مه‌وه.‘ وا
 بوو به‌ زمانیکی ره‌وان گوتی: ‘علیک السلام و رحمة الله و برکاته. له‌ چۆنیه‌تی حالی منت
 پرسی، ده‌بێ بلییم دژمنه‌کانیشت وه‌ک منیان لێ به‌سه‌ر نه‌یه.‘ ئه‌وه‌نده‌ی گوت و بیده‌نگ
 بوو. بازرگان سه‌ری له‌ شیوه‌ی قسه‌کردنی سوور ما و له‌ ره‌وه‌نده‌که‌ی پرسی: ‘نرخ‌ی ئه‌و
 که‌نیزه‌ چه‌نده‌یه؟ ئه‌وه‌ زۆر به‌شکویه.‘ ده‌شته‌کی توورپه‌ بوو، گوتی: ‘که‌نیزه‌که‌م لێ یاخی
 مه‌که و ئه‌و قسانه‌ مه‌که، ئه‌و شتیکی زۆر هیچ‌وپووچه‌ و هه‌ر به‌ توی نافروشم.‘ بازرگان
 که‌ گویی له‌و شیوه‌ قسه‌کردنه‌ی ئه‌و ده‌شته‌کییه‌ بوو زانی، زۆر گه‌وجه، پنی: ‘گوت قه‌یناکا
 به‌و عیب و ئیراده‌شه‌وه‌ ده‌مه‌هوی.‘ ده‌شته‌کی گوتی: ‘به‌ چه‌ندم لێ ده‌کری؟‘ بازرگان
 گوتی: ‘جگه‌ له‌ باب، که‌س ناو بۆ منداله‌که‌ی نابینیته‌وه. ئه‌تو قسه‌ی خۆت بکه.‘ ده‌شته‌کی
 گوتی: ‘نا، ئه‌تو ده‌بێ ببلیی.‘ بازرگان گوتی: ‘ئه‌من دووسه‌د دینارت ده‌ده‌می. پیتاک و شتی
 سولتانیش له‌سه‌ر خۆم.’

”ره‌وه‌نده‌ که‌ ئه‌وه‌ی بیست، ده‌نگی هه‌لینا و له‌ بازرگانه‌که‌ توورپه‌ بوو، گوتی: ‘هه‌سته‌ به
 ریی خۆت برۆ. به‌ دووسه‌د دینار ئه‌و په‌رۆ کۆنه‌ت ناده‌می که‌ به‌ سه‌ریدا داوه. هه‌ر
 نایفروشم. رایده‌گرم و شتری پێ ده‌له‌وه‌رینم و ناشی پێ ده‌گیرم.‘ ئیدی هه‌رای
 نوزه‌توززه‌مانی کرد: ‘لادینی زه‌بوون، نافروشم.‘ پرووی له‌ بازرگانیش کرد و گوتی: ‘من
 تۆم زۆر به‌ پیاویکی ژیر ده‌زانی. هه‌سته‌ برۆ ده‌نا به‌ خودا قسه‌ی ناخۆش و نه‌شیاو
 ده‌که‌م.‘ بازرگان له‌ دلی خۆیدا گوتی: ‘ئه‌و ده‌شته‌کییه‌ شیته‌ نرخ‌ی ئه‌و که‌نیزه‌ نازانی و
 هیچ‌یش نالی که‌ به‌ چه‌ندم ده‌داتی یان نا. ئه‌و کیژه‌ خه‌زینه‌یه‌ک زیڕ و جه‌واهیتراتی دینی.
 خۆ ئه‌و مال‌ه‌ی من هه‌مه‌ نرخ‌ی ئه‌و که‌چه‌ ده‌رناهیینی. به‌لام دیسان ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌مه
 هه‌موویم لێ بستینی، هیشتا حازرم بێ کرم.‘ ئیدی بازرگانه‌که‌ پرووی له‌ ره‌وه‌نده‌ کرد و

١. گفتولفت: چۆنیه‌تی قسه‌ کردن و ناخاقتن.

گوتی: 'شیخ، ئەوەندە دلچکۆلە مەبە و زوو توورە مەبە. پێم بڵێ ئەو کەنیزە جل و بەرگی ناوڕیشم و زێر و زیوەر چی هەیە؟' گوتی: 'گلاو، ئەخە کۆیلە و ناوڕیشم و زێر و زیو، بۆ چییانە؟! ئەو هەر شایاوی ئەو کۆتە پەرۆیە کە لە خۆی ئالاندوو. 'بازرگان گوتی: 'بە یارمەتیت، سەری هەلدمەوه و هەر وهک لەنتۆ کپیارانی کەنیزدا باوه چاویکی ئێ بکەم؟' رەوه نده گوتی: 'خودا بپارێزێ، ئەوه خۆت و ئەوهش کەنیز. سەر و ژیری ببینە، حەز دەکە ی رووتی کەوه. 'بازرگان گوتی: 'معاذ الله، ئەمن جگە لە روخساری، چاو لە هیچ کۆنی ناکەم. 'ئیدی بازرگان بە شەرمەوه چوو پێشێ.

لێرەدا بوو، ماوهی چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی پێ هات و شەهرزاد درێژە ی چیرۆکە کە ی هەلگرت بۆ شەویکی دیکە.

که شوی په نجا و هه وتمه هاته وه

گوتی: "خاوه نَشکۆ، بازرگان زور به سل و شه رمه وه چوه پيشی و له کز نوزه توزه مان دانیشت و گوتی: 'خانم، ناوت چیه؟' نوزه توزه مان ولامی داوه وه و گوتی: 'کام ناوم ده لینی؟' بازرگان گوتی: 'مه گهر دوو ناوت هه یه؟' گوتی: 'له پيشدا ناوم نوزه توزه مان بوو، ئیستا پیم ده لین، غوسسه توزه مان.' بازرگان که نه وه ی بیست، چاوی پر بوو له ناو و نه سرینه کانی هاته خوارئ. پنی گوت: 'نه تو برایه کی نه خوشت هه یه؟' نوزه توزه مان گوتی: 'به لئ، به لام رۆژگار لیکي هه لاواردوین. ئیستا نه وه له بهیتولموقه دده سه و نه خوشه.' بازرگان واقی و پر ما له و شیوه قسه کردنه ی. له دلی خویدا گوتی: 'وا دیاره ده شته کی راست ده کا.'

نوزه توزه مان که به و قسانه زید و ولات و کهس و کاری خوی وه بیر هاته وه، رۆندکی به سه ر گۆنایدا هاته خوارئ و نه و شیعره ی خوینده وه:

به شم له چرخي گهردوون هه ر سته م بوو
هه ر مهینه ت و ده ربه ده ری و ماتم بوو
په ریوه ی هه نده ران و دوور له ولات
ژینیکی تال و تفت و چه ند پاته م بوو
ئیسـتا کز و شـرۆل و چاو له ده سـتم
تا دوینی کار بن ویستی من ئاسـتم بوو

"بازرگان که نه و شیعره ی بیست، گریا و ده سره ی ده رهیتا چاوی نوزه توزه مان بسپئ. نوزه توزه مان روه ی داپوشی و گوتی: 'گه ورم، نه وه کاری تو نییه.' په وه نده که وه ستابوو. که دیتی نه وه روه ی داپوشی سه ری واوه برد، وای زانی ناهیلن بازرگان چاوی لئ کا. هه سـتا و به و که ندره ی که وشـتره که ی پئ لئ ده خورپی، نه وه نده ی له نوزه توزه مان دا هه تا وا بوو نوزه توزه مان که وت و سه ری وه زه وی که وت. به ردیگ له ته ویلی چه قی و خوین به ته ویلینیدا هاته خوارئ و هیند گریا هه تا بیتۆش بوو. بازرگانیش دلی پر بوو، له دلی خویدا گوتی: 'ده بی به هه ر نرخیک بن نه و که نیزه بکرم نه گهر به قه د قورسایي نه وم زیږ دابئ، بۆ نه وه ی له چنگ نه و زالمه ی رزگار که م.' نوزه توزه مان هاته سه ر خۆ و ناوچه وانئ به په رۆیه ک سپی و سه ری به رز کرده وه و به دلئیکی خه مباره وه نه و شیعره ی گوت:

۱. خمی رۆژگار.

ئەي گىز و ھەپۆل، ئەي چەرخى گەردوون
 تا كەنگى دەكەي كارى سەرھوقوون
 ئەتۆ ھەك پىرۆت فەرقى پى ناكەي
 خاس و خراو و گەوچ و زانا بوون
 رېگر و چەتە، پىاوكوژ و جەردە
 شازادە و نەجىب، زانا و ھەكىمبوون

”كە شىعەرەكەي تەواو بوو، پووى لە بازارگانەكە كرد و گوتى: ’بىكە بۆ خاترى خوا لە دەست ئەو زالمەم رزگار كە. ئەگەر ئەمشەو لە لاي ئەو بىنمەو، خۆم دەكوژم. تۆ من رزگار كە، ھىوادارم خوا تۆ لە ھەموو كەند و كوئسپەكانى ئەم دنيا و ئەو دنياى رزگار بكا.’ بازارگان ھەستا و بە دەشتەكیەكەي گوت: ’شىخى عەرەب، دەي دەلتى چى؟ ئەم كەنیزەكە بە چەند دەلتى، پىم بفرۆشە. ’دەشتەكی گوتى: ’لیم بگرە و پارەكەيم دەيە، دەنا دەبىيەمەو بە دەشت با ھەر لەوى بى و ھەر خەرىكى و شترلەو ھەراندىن و تەرس و پشكەل كوژدەنەو بە. بازارگان گوتى: ’پەنجا ھەزار دىنارى زىرت دەدەمى. ئىدى لیم ھەرگرە، تەواو. ’دەشتەكی گوتى: ’خۆ ئەو نرخی كرىنەكەي نىيە، ئەو لە كاتىكدا ئەو لە لاي من باي نەو دە ھەزار دىنارى نانى جو خواردوو. ’بازرگان گوتى: ’با ئەم قسەيەكت پى بلىم. ئەگەر بە قسەم نەكەي، ئەو بە والى دەلیم كەنیزەكەت ھەر وا بە خورای لى بستىن. ’دەشتەكی گوتى: ’دەلتى چى؟ قسەكەت بکە. ’بازرگان گوتى: ’ئەم سەدھەزار دىنارى دەدەمى. ’دەشتەكی گوتى: ’باشە، ئەو پىم فرۆشتى. ’بازرگان چوو ھەلپە پارەكەي ھىنا و ژماردى. ’بازرگان كە نوزھەتوززەمانى كرى. بەكەك لە جەلەكانى خۆي بەسەردا دا و بردىيەو ھەلپە. ’

لێردا بوو، ماوھى چىرۆكى ئەمشەویش كۆتايى پى ھات و شەھرزاد درىژەي چىرۆكەكەي ھەلگرت بۆ شەويكى دىكە.

که شهوی په نجا و هه شتم داهات

گوتی: "خاوه نشکو، که بازرگان نوزه توزه زمانه برده وه مالی، جل و بهرگی ئاوریشم و به شکوی له بهر کرد. چوو بو بازار زین و جه و اهیراتی جوان و پاراوهی بو کری. بوی هیناوه و گوتی: 'ئهن هیچم له تو ناوی، ته نیا نه وه نده کاتیک توم برده لای سولتانی دیمشق، نه تو خوت نیشانده که بایه خ و نرخت چهندهیه. نه گهر توی کری، باسی نه وه بکه که من چۆن له گهل تو جوولومه وه. نه و جار داوا له سولتان بکه کاغه زیکم بو بنووسی و به سولتانی به غدام بناسینی و پاسپیژی که ده-یه کم لئ نه ستینی.' که نوزه توزه مان قسه کانی بازرگانی بیست، دهستی کرد به گریان.

"بازرگان گوتی: 'خانم، نه وه بو هر که ناوی به غدام هینا، دهستت کرد به گریان؟ مه که سیکت له وینیه؟ نه گهر خزمایه تیت له گهل بازرگانه کانه، پیم بلی نه من هه موویان ده ناسم و په یامه که ی تویان پی ده گه یه نم.' نوزه توزه مان گوتی: 'من بازرگانه کان نانا سم، به لام نوعمان پاشا ده ناسم.' بازرگان که نه وه ی بیست، پیکه نی و دلی خوش بوو له دلی خویدا گوتی: 'پارووم له پونی که وت.'

"بازرگان گوتی: 'بو له پیشدا تویان به نوعمان پاشا فرۆشتبوو؟' نوزه توزه مان گوتی: 'نا وه لالا، من له گهل کچه که ی نه و گهره بووم. له لای نه و ریژی زورم هیه و منی زور خوش ده وی. نه گهر ده توی نوعمان پاشا داوا کهت جیبه جی بکا، کاغه ز و پینووسی کم بو بینه با نامه یه کی بو بنووسم. که چووی بو به غدا، نه و نامه یه بگه یه نه دهست نوعمان پاشا، پی بلی که نیزه کهت نوزه توزه مان دهستی رۆژگار داویه ته دهست بازاره کان و نه وه ده ستا و دهست ده گهری. نه گهر گوتی له کوینه، بلی نه وه له لای سولتانی دیمشقه.'

"بازرگان که نه و روانین و ئاخاوتن و شاره زایی زمانیه ی دیت، نه وه نده ی دیکه پله و پایه و بایه خی له زهینیدا چوه سه ری و لئی پرسی: 'نه ی قورئان فیر بووی؟' نوزه توزه مان گوتی: 'به لئ، زانست و نوشاریشم خویندوه و ده زانم. له سه ر به شه کانی هیوکرات و گالینوس شیکردنه وه نووسیوه و ته زکه ره و شرۆقه ی بوره انیشم خویندوه. موفره داتی ئین به ی تاریشم خویندوه ته وه و قانونی ئینی سیناشم به لاه زور گرنگه. له باره ی نه نذاریاریشه وه رای خۆم هیه و هیندیک نه ینیم ده رخستوه. کتیبی شافعیه م دیوه و فرمووده و نه حویش فیر بووم. له گهل زانایانی ئاینیش با سم کردوه و، له زانستی مه نتیق و به بیان و جه ده لیشدا نو سراوه هیه. فیری زانستی ئوستورلابی روحانیش بووم.' ئیدی به بازرگانی گوت: 'کاغه ز و پینووسی کم بینه با نامه یه کت بو بنووسم خه می دلت بره وینم.' بازرگان که گوتی له و وتانه بوو، پی سه یر بوو، گوتی:

خۆزگەم بەو کەسە کە تۆ لە کۆشکە کەیدا بێ. ئیدی بازارگان پینوس و کاغەزی هینا و لەپیش نوزەهەتوزەمانی دانان و کړنۆشی بۆ برد. نوزەهەتوزەمان دەستی دا پینوس و ئەو بەیتانەى نووسی:

لە سـوـیـى دـیـدارى ئـیـوـه، خـوارـدـن و خـهـوم نـهـماوه
هـیـنـدـه تـامـهـزـرۆى ئـیـوـه، ئـۆـقـرـهـم لـى هـهـلـگـیـراوه
بـه رـوـالـهـت لـیـتـان دـوـورم، دایـم لـه خـیـالـمـدان
خـیـهـا لـتـان بـوـوـهـتـه وـزـه، هـیـزى وـهـبـهـر مـن ناوه

” کەسێک کە بێر و خەیاڵ بەسەریدا زال دەبێ و بەخەبەر بوون لە پێى دەخا. ئیدی شەوی تاریکی قەت پۆژى بەسەردا نایه و لە نوێنى دەربەدەریدا دەتلیتەوه و لە خوشى هاتنى پۆژى رزگارى چاوى دەپۆژى و بەردەوام ئەستێره دەژمێرێ. ئیدی چیرۆکی ئەو کەسانە زۆر دەخایەنێ و جگە لە فرمێسک فریادپەسێکیان نییه. دواى فرمێسکی سەری کرد و ئەو بەیتانەى گوت:

دووری و بە قەد دووری پێ لێم بێخەبەری
کەس منى لە بێر نیه و کراوم بێبەری
پشتم چەما لەژێر بارى دەرد و خەما
بێره هـا نام سەختە دەردى دەربـهـهـرى

” لە کۆتایی نامە کەیدا نووسی : 'لە نوزەهەتوزەمانى غەریبی دوورەولاتەوه بۆ پاشای زەمان، نوعمان پاشا.' ئیدی نامە کەى پینچاوه و دای بە بازارگان. بازارگانە کە نامە کەى وەرگرت و ماچی کرد. دەیزانی چی تیندا نووسراوه. دلخۆش و بەدەماخ گوتی: 'پاکە ئەو خودایەى تۆی ئافراندوو.' ”

لێرەدا بوو، ماوهی چیرۆکی ئەمشەویش کۆتایی پێ هات و شەهرزاد درێژەى چیرۆکە کەى هەلگرت بۆ شەویکی دیکە.

که شهوی په نجا و نویم هاتوه

گوتی: "خاوه نشکو، بازرگان گوتی: 'پاکه ئه و خودایه ی توی ئافراندوه.' چونکه پله و پایه ی نوزه توزه مانی ده زانی، هه تا جهنگه ی شه و ریزی لی گرت. بازرگان خزمه تکاری نارد خواردنیان هینا و خواردیان. پاشان هه ریه که ی له جیگایه ک خه وتن. که پوژ بووه وه. بازرگان هه ستا و نوزه توزه مانیشی هه ستاند و ناردی بو گه رماو. که له گه رماو هاتوه. جلی ئاوریشمی و دیبای بو هینا له گه ل گواره ی له دور و مه رجان و ملوانکه ی زیر و مله به ندی عه نبه ر. ئه و بازرگانه به نوزه توزه مانی گوت: 'ئه وانه وه خوت بخه.' ئه ویش وه خو ی خست. بازرگان گوتی:

خه لک به خشل جوانان ده رازینه وه
تو هینده جوانی، خسلت رازاندوه ته وه

"ئیدی بازرگان له پیشه وه و نوزه توزه مانیش به دوایدا رزیشتن هه تا که پیشته لای شه رکان پاشا. کپنوشی برد و گوتی: 'ئه ی پاشای جیهان! دیاریه کم بو هیناوی تای نیه و نازانم چون په سنی بدهم.' شه رکان گوتی: 'بیهینه با بیبینم.' بازرگان چووه ده ری نوزه توزه مانی هینا به رچاوی شه رکان پاشا. کاتیک پاشا ئه وی دیت، سوژ و خۆشه ویستی برایانه ی گولی کرد و هه ستی به نزیکیه کی زور کرد. بازرگان گوتی: 'له گه ل ئه و هه مووه جوانیه ی هه یه تی، هه موو زانسته کانیش ده زانی.' پاشا گوتی: 'نرخه که یم لی وه رگره.' بازرگان گوتی: 'باشه به سه ر چاو، به لام ئه تو نامه یه کم بو بنووسه پیتاکی ده - یه کم لی نه ستین.' پاشا گوتی: 'بو ت ده نووسم. ئه تو پیم بلی به چه ندت کپوه؟' بازرگان گوتی: 'بای سه ده زار دینارم جل و به رگ و خشل بو کپوه.' پاشا گوتی: 'ئه من زیاترت ده ده می.'

"ئیدی خه زینه داری بانگ کرد و گوتی سی سه دو بیست هه زار دینار بده به بازرگان. دواپی چوار قازی بانگ کرد و گوتی: 'ئه وه شایه د بن که ئه من ئه و که نیزم نازاد کرد و ده بی به خیزانم.' ئیدی قازیه کان نامه ی نازادیه که یان نووسی و دوا ی لینیان ماره کرد. پاشا زوری زیر به سه ر ئاماده بوواندا دابه ش کرد. فه رمانی دا نامه یه ک به پپی ویستی بازرگان بنووسن. دواپه ش که وای شکوداری دا به بازرگان."

لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی پی هات و شه هرزاد دریزه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بو شه ویکی دیکه.

که نهوی شهستم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، که پاشا بازرگانی خهلات کرد، ئیدی هموو دانیشتوان بلاوهیان کرد و جگه له قازیبهکان و بازرگان کهس له لای پاشا نهماوه. پاشا به قازیبهکانی گوت: دهمههوی له هموو زانستهکان پرسیار لهو کهنیزه بکن، بزائم بازرگان راست دهکا یان تا: ئیدی پاشا فهرمانی دا پهردهیان داداوه و هموو ژنهکان و نوزههتوززهمان چوونه پشت پهردهکه. ژنانی وهزیران و میران بیستیانهوه که شهراکان پاشا کهنیزیکی کریوه له جوانی و زانین و ئهدهبدا تای نییه، سئسهدوبیست ههزار دیناری پین داوه و نازادی کردووه و له خوی ماره کردووه. ئیستا قازیبهکان ئهوه کۆ بوونهتهوه رادهی زانست و تیگهیشتووییهکهی ههلهسهنگین. ئیدی مولهتیاں له میردهکانیان وهرگرت و هاته کوشک. سهیریاں کرد نوزههتوززهمان دانیشتووه و خزمهتکار و کهنیزهکان گوئوقولاخ له دهوری زاوهستاوان. که نوزههتوززهمان ئهوانی دیت، له بهریان ههستا. ههکهسهی بهپی پله و پایهی خوی لهگهلی جوولاهوه و به پرویهکی خوشهوه پیزی لی گرت. به جوریک که ژنهکان هموو سهریان له جوانی و ریکوپیکی و ئهدهبی سوور مابوو؛ به یهکتریاں دهگوت: 'ئهوه وهک کهنیز ناچی و حهتمه ن کچه پاشایه.' ئیدی ژنهکان گوتیاں: 'خانم به خیر بیی. شارهکهت رووناک کردین. ئیوه خانم و ئیمه کهنیزتین.'

"دوای ئهوه شهراکان پاشا بانگی نوزههتوززهمانی کرد و گوتی: 'ئهو بازرگانه پهسنی رادهی زانست و ئهدهبزانیتی کرد و گوتی: 'ئهتو له هموو زانستهکاندا شارهزای و لهسه زانستی ئهستیرهناسیش شتت نووسیوه.' له ههرا کام لهو زانستانه شتیکیان بۆ باس بکه.' که نوزههتوززهمان قسهکهی شهراکان پاشای بیست گوتی: 'ئهی پاشام، ههنگاوی یهکهم سیاسهت و دابی قسهکردن و ههلسوکهوته. ئهوه بزانه خهک ههرچی بکن، دهگهپیتهوه سهر بابتهی دین و دنیا. چونکه ئهگه دنیا نهبن، دینیش نابن. روژی پهسلانیش بهدوای ننیادا دئ. کاری دنیاش که بنهمای روژی پهسلانه، له ئاکاری خهکهوه سهرچاوه دهگری. ئاکاری خهکهیش چوار جوره. سهرداری، بازرگانی، کشتوکال و پیشهکانه. سهرداری پیوستی به رامیاری و ژیری و تیگهیشتووی و سهرراستی ههیه. سهردار و فهزمانههوی باش هوی ئاوهدانی و بهختهوهری دنیاپه و گرتهبهری پیکای راستی روژی پهسلانه. چونکه خودای بینیاژ دنیاپه داناهه هتا بهندهکانی تیدا ههول بدن، توشهه روژی پهسلانی تیدا کۆ کههوه و دوای ههزی شهیتانی نهکهون. خهک له دنیاپه به ویزدان و دادگه بن، دهست له دژمنایهتی و رق و قین ههلگرن. جا ئهگه بیتو خو لهوانه نهپاریزن، ئهوه پیوستیان به سولتانیکی دادگه دهبن. ههتا نههیلنی مافی کهس پینشیل بکری. ئهگه سهردار بیری ورد و بهئهنیشه نهبن، ئهوه زورداران بهسهر ههزاران و به دهسلاتاندا

زال دهب و ژيانيان لى تال دهكهن. ئه رده شير له و باره وه گوتويه تي: 'دين و ولات هاوته ريبي يه كن. دين وهك گهنجه و پاشا پاسه واني ئه و گهنجه يه.' ئاوه ز و شه رع ههردووكيان پينداگرن له سه ر ئه وه كه دهب و ولات سولتانيكي دادگه ري هه بن، هه ت پاريزگاري له سه تمليكراوان بكا له به رانه بر سه تهمكاراندا و شه ري ئه وانيان لى دوور خاته وه. به لام سولتان، ئه وه بزانه كه درووست به قه د خو و په وشتي سولتان ولاته كه شر ته كووز دهب. پيغه مبه ر دروود و سه لايى خوداي لى بن فه رمويه تي: 'دوو ده سته ن كه چاك و باشبوونيان ده بيته هوى رزگاري و چاكي و باشي خه لك، خراپوونيشيان كو مه لك له خسته دهب و په ره به خراپه ي كو مه لكه دهب. ئه و دوو ده سته يه زانايان و سه رداران ز هينديك له دانايان و زانايان ده لين پاشاكان سه ن ده سته ن: 'ده سته يه ك پاشاي ديني ده سته يه كي ديكه پاشاي پاريزگاره كانن، ئه وى ديكه شيان پاشاي هه وا و هه وه سن. پاشاي دين كه سيكه كه خه لك بو دينداری بانگه يشت ده كا و خوى له هه موو ئه و كه سانه ديندار ته كه كه وتوونه شويني. پتويسته به پيى شه رع خه لك بانگه يشت بكا. پاشاي پاريزگار و دووره پريز له حه رامكراوه كان كه ئه و يش خه لك هان دهب هه تا خه ريكي كاري دين و نه بن و پي وشويني دين له به رچاو گرن. به رنامه ي ژيانيان له سه ر بنه ماي قه له م و شمشير داده ريژن و به قه له م پي وشوين ديارى ده كرئ. ئه گه ر كه سيكيش بيه وئ سه رپيچي بك و لا بروا، به شمشير ده پيئنه وه سه ر پي و راستي ده كه نه وه. دادگه ري كو مه لايه تي سه ر داين ده كه ن. به لام پاشاي هه وا و هه وه س ديني نيه، كاره كه ي كه وتنه شوين هه و و هه وه سه و له خوداش ناترسي. ئه و جوژه سه ردارانه كو تاييه كه يان هه ر به فير و چووز و تياچوونه به ره و دوزه خ.'

"زانايان گوتويانه: 'پاشا پتويستی به زور كه سه، به لام خه لك هه ر پيويستيان به يه ك كه س هه يه. هه ر له به ر ئه وه ش سه رداران دهب كارئك بكن كه خو و په وشتي خه ك بناسن و خويان له گه ل ريك بخه ن. بو ئه وه ي له خه لك نيزيك ببه وه و بتوانن ده نگر هه ژاران ببستن و به هانايانه وه بچن.'

"پاشام، بابه تيكي ديكه كه پتويسته ناگادار بن، ئه و يش ئه وه يه كه ئه رده شير جيهر گرت و كردي به چوار به شه وه. بو هه ر به شه ي ئه نگوستيله يه كي چن كرديوو، وينه يه كر تاييه تي به سه ره وه بوو. يه كه مين ئه نگوستيليان ئه نگوستيله ي ده ريا و باي خوازراو و پشتيواني بوو كه وينه ي گزوكيا و پوهه كي پتوه بوو. ئه نگوستيله ي دووم ئه نگوستيله ي پيتاك بوو كه وينه ي بينايه كي به سه ره وه بوو. سه يه مين دانه ئه نگوستيله ي رزق و روز بوو كه هاتي له سه ر كيشرابوو و چواره مين دانه ئه نگوستيله ي سه تمليكراوان بوو كه له سه ري نووسرابوو: دادپه روه ري. ئيدي ئه و دابه له نيو پاشاياني فارسدا مابووه وه -

١. هات: خيز و بهر كه ت، رزق و پوزي.

هاتنی ئیسلام. ئەو دەم کە سەرا کۆرپتیکی لەنێو سەپادا بوو کە بۆی نووسی: 'ئەوئەندەیان مەدەیه کە حەوجییان بە تۆ نەبێ، ئەوئەندەشیان گوشار بۆ مەهینە لیت نارهحەت بن؛ لەگەڵیان مامناوەندیانە بجوولێوه.' "

لێرەدا بوو، ماوەی چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی پێ هات و شەهرزاد درێژە ی چیرۆکەکی هەلگرت بۆ شەوێکی دیکە.

که شوی شست و په کم هاتوه

گوټی: "خاوه نښکو 'که سرا بؤ کوربه که ی نووسی: 'ئوه نده یان مه دیه که هوجینیان به تو نه بی و، ئوه نده شیان گوشار بؤ مه هینه لیت نارحمت بن؛ له گه لیان مامناوه ندیانه بجوولئوه. 'ده گپړنه وه که چند عه رب هاتنه لای خلیفه مه نسوور و گوټیان: 'وا له گه ل سه گه که ت بجوولئوه دوات که وئ. 'مه نسوور به و قسه یه قه لس بوو. ئه بولعه باسی تووسی گوټی: 'مه به سستی ئه ویه یه کی دیکه نانی نه داتی تا سه گه که ت بر وای ئه و که وئ. 'مه نسوور که ئه ویه بیست رقه که ی نیشته وه.

" 'عومهری کورپی خه تتاب هر کاتیک خزمه تکاری ده گرت، چوار مه رجی له گه ل ده بپیوه: سواری ئه سپ نه بی، جل و به رگی جوان له بهر نه کا، کاری به ده سته که و نه بی، کاتی خوی نویژه کانی بکا.

" 'پنشینان گوټویانه که هیچ سامانیک له ژیری با شتر نییه، ژیریش له راویژ چاکتر نییه، راویژیش له خوپاریزی با شتر نییه. هیچ نیزیکیه کیش له خولق و خوی باش با شتر نییه. هیچ هله س نه گاندیک له ئه دهب و هیچ بهر ژه وه ندییه کیش له سه رکه و تن و هیچ بازار گانییه که له ئاکاری چاک و هیچ قازانجیک له ره زامه ندی خودا با شتر نییه. هیچ خوباردنیک له مانه وه له سنووری سوخته ت و هیچ زانستیک له بیرکرده وه و هیچ باوه ریک له به حه یایی و هیچ شه ره فیک وه ک زانست نییه.

" 'علی کورپی ئه بووتالیب گوټوویه تی: 'له ژنانی خراپ خؤ ببویرن له چاکه کانی شیان بترسن، پرسیان پی مه کن و ژوریشیان ته نگ پی هله مچن با نه که ونه بیری فروقیله وه.

" 'ده لین ژنان سن جورن: ژنیک پاک و دلسوز و زاین بیت که له کاره ساته کانی ژیاندا پشتی میرده که ی ده گری. جوری دوهم هر بؤ زاوژی ده بی و به کاری هیچی دیکه نایه. جوری سیه م، وه ک زنجیر وایه، خودا کتی پی خوش بی ده یکاته ملییه وه.

" 'پیاوانیش سی ده سته ن: پیاویک هیه ژیره و به راویژ کار ده کا. پیاویک هیه نه گه ر گرفتیک بؤ بیته پیش، نازانی چونی چاره بکا و له گه ل که سانی ژیر و به نه زمون راویژ ده کا. پیاویکیش هیه که گیز و ده سته وه ستانه، نه بوخوی کاریکی له ده ست دی و نه پرس به که س ده کا.

" 'پاشای به ریز، دادپه روه ری له هموو شوینیک جی هیه و خه لک ده بی به ویژدان و دادپه روه ر بن. له جهرده و ریگران ده گپړنه وه که ئه وان هر چند کاریان سته مه له

۱. زاین: ژنیک که مندالی ده بیت.

رینواران، به لام له کاره که ی خویاندا نه گهر بیتو ویژدان و دادگه ری له بهرچاو نه گرن. کومه له که یان ده شیوی و لیک داده برین. به کورتی جوانترین رهوشتی چاک دلاوی و له سه رخوییه.

”وا بوو نوزه توزه مان له باره ی ری وشوینی سه رداریه وه وای قسه کرد که دانیشتوان گوتیان: ’به راستی تا ئیستا که سیان نه دیوه له و باره وه ئاوا قسه بکا. خوزگه نه و که نیزه له بواریکی دیکه شدا قسه یه کمان بو بکا. به شکو ئیمه ش شتیکی لی فیر بین.’ نوزه توزه مان که نه و قسه یی بیست، گوتی: ’به لام بواری نه ده ب به سستیکی به ربلاوی هه یه. چونکه کوی هه موو ته و او بیه تیکه.’

”ده گیزنه وه کوری ته میم هاته لای موعاوییه، نه حنه فی کوری قه یسیشی له گهل بوو. په رده داری موعاوییه مؤله تی بو وه رگرتن. موعاوییه مؤله تی دان و به نه حنه فی کوری قه یسی گوت: ’بابی به حر، وه ره پیشتر با گویم له قسه کانت بن.’ نه حنه ف هاته پیشه وه. موعاوییه پرسى: ’ده بی چ بکری؟’ نه حنه ف گوتی: ’سه رت بتاشه، سمیلت کورت که وه، نینوکت بکه و تووکی بن هه نگل و به رت خاوین بکه وه، سیواکت له بیر نه چی، چونکه هه فتا و دوو قازانجی هه یه و، خو شوشتنی هه یی گوناھی نه و هه تووه ت ده شواته وه.’

لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی نه مشه ویش کوتایی پی هات و شه هرزاد دریزه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بو شه ویکی دیکه.

که شهوی نهست و دووهم هاتهوه

گوئی: "خاوهنشکو، نهحنهف گوئی: 'خۆشوستتی ههینی گوناهاهکانی ئه و ههوتوووت دهشواتهوه. موعاوییه پرسى : 'ئهتۆ چ دهکهی ئهگەر تووشی کهسیکی هۆزی خۆتان بی؟' گوئی: 'به ئهدهبهوه سهرم دادهخهم و سلأوی لئ دهکهم. باسی ئه و شته ناکهم که پێوهندی به منهوه نییه و زۆربلئى ناکهم.' موعاوییه گوئی: 'ئهگەر تووشی کهسیکی وهک خۆت بی، چ دهکهی؟' نهحنهف گوئی: 'ئهگەر قسه بکا، گوئی لئ رادهگرم. ئهگەر هیزشم بکاته سه، ئهمن جوابی نادهمهوه.' موعاوییه گوئی: 'ئهگەر لهگهڵ سهرداران تی کهوی؟' نهحنهف گوئی: 'سلأو دهکهم و چاوهپێی وهلامهکهم دهیم. ئهگەر بانگیان کردمه پێشئى، دهچمه پێشئى. ئهگەر دهریان کردم، دهپۆم.' موعاوییه گوئی: 'لهگهڵ ژنهکهت چی؟' نهحنهف گوئی: 'وهلامی ئهوهیانت لیم نهوئى.' موعاوییه گوئی: 'با سویند نهخۆم دهبن پیم بلیئى.' نهحنهف گوئی: 'بهسهر و پرویهکی خۆشهوه سلأو و چاک و خۆشی لهگهڵ دهکهم و نهفهقهکهی بۆ زۆر دهکهم، چونکه ژنیان له کهلهکهی چهپ دروست کردوووه.' موعاوییه گوئی: 'ئهی رات لهسهر جووتبوون چیه؟' گوئی: 'قسهی لهگهڵ دهکهم تا کهیقی ساز دهبن، دهستبازی و عیشقبازی لهگهڵ دهکهم تا ئارهزووی دهبزوئى، ئینجا نزیکى لهگهڵ دهکهم. ئهگەر هاتم تووهکهی لهنیو کهم، دهلیم: 'خودایه بهفهپ و موبارهکی که و دلرهقی مهکه و به جوانترین شیوه سیمای جوان که.' دواى ههلهستم ئاوێک به خۆمدا دهکهم و دهستتویژ دهگرم و ئینجا شوکری خودا دهکهم.'

"موعاوییه گوئی: 'وهلامهکهکانت جوان بوون. جا ئیستا چت له من دهوئى، بلیئى.' نهحنهف گوئی: 'ئهمن ئهوهندهم له تۆ دهوئى له خودا بترسه و لهگهڵ خهڵک دادگەر به.' دواى ئهوه نهحنهف ههستا و لهگهڵ کورپهکهی موعاوییه چووه دهوئى. موعاوییه گوئی: 'ئهگەر له عیراقدا جگه لهم پیاوه زانایهکی دیکهی تیدا نهبن، ههر ئهوه بهسه.' نوزههتوززهمان گوئی: 'ئهوه ئاماژهیهک بوو له بواری ئهدهیدا.'"

لێرهدا بوو، ماوهی چیرۆکی ئهمشهوهی کۆتایی پئی هات و شههرزاد درێژهی چیرۆکهکهی ههلگرت بۆ شهویکی دیکه.

١. اللهم اجعله مباركا و لا تجعله شقيا و صورها احسن تصويرا.

که شهوی شهست و سینه هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، نوزهه توزهه مان گوتی: 'ئهی پاشای بهرینز، موعه یقیب له زهمانی عومهردا بهرپرسی بهیتولمال بوو. رۆژیکیان به رینکهوت تووشی کوره کهی عومهری کورپی خهتتاب بوو و دره میکی له بهیتولمال دایه. موعه یقیب گنراویه ته وه که دواي ئه وهی دره مه کهم دا کورپی عومهری کورپی خهتتاب، چوومه وه مالی خۆمان. ته ماشام کرد راسپاردهی عومهر هات و منی برد بۆ لای عومهر. که چووم، سهیرم کرد دره میکی به دهسته وه گرتوه، پنی گوتم: 'هۆی موعه یقیب، وریا به! دهترسم له رۆژی په سلاندا له سهیر ئه وه دره مه خه لک بهرنگارت بنه وه.' عومهر نامه یه کی بۆ ئه بووموسای ئه شعهری نووسی و پنی گوت: 'کاتیک ئه و نامه یه ت خوینده وه، ئه وهی که دهبن بیده ی به خه لک، بیانده یه و پاشماوه که شی بینه وه لای خۆم.' ئیدی ئه بووموسا ئاواي کرد که عومهر پنی گوتبوو. که خه لافهت گه یشته دهست عوسمانیش، نامه یه کی له وهی عومهری نووسی. ئه بووموسا وهک پیشتر ئاواي کرد که پنیان گوتبوو و پیتاکه که ی به زیاددا نارده وه. که زیاد پیتاکه که ی هینایه وه بۆ لای عوسمان، کورپی عوسمان هات و دره میکی لئ هه لگرت. زیاد گریا. عوسمان گوتی: 'ئه وه بۆ دهگری؟' زیاد گوتی: 'من پیتاکم هیناوه لای عومهر، کوره که ی دره میکی هه لگرت، عومهر فه رمانی دا و لێیان سه نده وه. به لام ئیستا ئه و کورپی تو دره میکی هه لگرت و کهس کاری پنی نه بوو و لئی نه سه نده وه و هه چیشی پنی نه گوت.' عوسمان گوتی: 'تازه هی وهک عومهر نابینیه وه.' زهیدی کورپی ئه سه له له زمان بابیه وه ده گنریته وه که شه ویک له گه ل عومهر چووینه ده ری. له دوور ئاوریکمان دیت، عومهر گوتی: 'پیم وایه کاروانیک بیت و له تاو سه رما ئاگریان هه لکرد بیت. وه ره با بچینه لایان.' رۆیشتن هه تا گه یشتینه ئه وئ. سه یرمان کرد ئه وه ژنیک قابله مه یه ک ئاوی وه سه ر ئاور ناوه و هه ر ئاوره که ی بۆ خۆش ده کا و دوو-سه سی مندالی سه رو پچکه ش له لای ده گرین و ده کپوو زینه وه. عومهر گوتی: 'سه لوات لئ بئ خاوه نی رووناکیه که.' نه یگوت خاوه نی ئاگر. ژنه گوتی: 'ئه وه سه رما ده مانبا.' عومهر گوتی: 'ئه و مندالانه بۆ ده گرین؟' ژنه گوتی: 'له برسان.' عومهر گوتی: 'ئه و قابله مه یه چیه؟' ژنه گوتی: 'ئاوی تیدا یه بۆ بیده نگکردنی ئه و مندالانه با وا بزانت ئه وه چیشه. خودا حه قی ئه و مندالانه له عومهر بکاته وه!' عومهر گوتی: 'دۆخی ئه وانه چ پتوه ندیه کی به عومهر وه هه یه؟' ژنه گوتی: 'ئهی چۆن خۆی به والی خه لک ده زانی و ئاگاشی له حالی خه لکه که ی نییه؟' ئه سه له م ده گنریته وه که عومهر رۆوی له من کرد و گوتی: 'وه ره.' ئیدی گه راینه وه مالیخه رجی. عومهر ته لیه سیکی ئارد هینا له گه ل ده فریک رۆن و گوتی: 'ئه وانه م به کۆلدا ده.' من گوتم: 'شتی وا نابئ؛ ده بن من هه لیانگرم.' گوتی: 'رۆژی په سلانیش گوناهه کانم به کۆلندا ده ده ی؟' ئیدی خۆی هه لیگرتن و رۆیشتن

و ئارد و پۈنەكەمان برد بۇ ژنەكە. ژنە خەرىكى چىشتىنەنەكە بوو، عومەر بە فوو ئاورەكەى دەگەشاندەوہ بە جۆرىك تەواوى رېش و گىانى دووكەلاوى بوو، ھەتا چىشتەكەيان ساز بوو. ئىدى ئارد و پۈنەكەمان بەجىن ھىشت و گەپاينەوہ. “

لنرەدا بوو، ماوہى چىرۆكى ئەمشەوېش كۆتايى پىن ھات و شەھرزاد درىژەى چىرۆكەكەى ھەلگرت بۇ شەوېكى دىكە.

که نهوی شهت و چوارهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، نوزهه توزهه مان گوتی: 'ئهی پاشای جیهان، به شی دووه له باسی نه دیدا له بارهی چاکه کارانه وهیه. حهسه نی به سیری گوتوویه تی که مرؤف دهمری سنی داخی له سهر دلّه: یه کیان که لک وهر نه گرتن له و مالهی کوی کردووه ته وه، دووه میان نه گه یشتن به ناو اته کانی، سینه میان پاشه که وت نه کردنی شتیک بۆ ئه و سه فه ره ی له پیشیدایه. له سوفیانیان پرسی: 'که سیک مالی هه بی، ده توانی پاریزکار و تهر که دنیا بی؟' سوفیان گوتی: 'به لی، کاتیک به لایه کی به سه ردا دی، له سه رخو و هیور بی. کاتیک به سه ریدا ده پژی، سپاسگوزار بی.' ده شگیزنه وه ده لین: 'کاتیک عه بدوللا شه دداد له ناویکه داندا' بو، بانگی کوربه که ی کرد و سه ییه تی بۆ بکا که کورم ئه و من دهمرم، تو له روا له ت و ده رووندا خو پاریز به و سپاسگوزاری به خششه کانی خودا به. دایمه راستگو به.'

"دوای ئه وه نوزهه توزهه مان گوتی: 'پاشا، با ئه وه ش بلیم کاتیک خه لافه ت گه یشته ده ست عومه ری کوری عه بدولعه زیز، خاوخیزانی خوی کو کرده وه و ئه وه ی بوویان لئی سه ندن و له به یقولمالدا داینا. ئه وان چوون له لای پووری عومه ر، که فاته می کچی مه روان بو، شکایه تیان کرد. فاته مه که سیک ی ناره لای عومه ر و گوتی: 'ده مه وه ی قسه ت له گه ل بکه م.' شه و چوو بۆ لای عومه ری کوری عه بدولعه زیز. عومه ر له یه سه تره که دایگرت و پیکه وه دانیشتن. گوتی: 'پووری، وا دیاره کاریکت هه یه، بلی بزانه چ کاریکه؟' فاته مه گوتی: 'ئه تو ره نگه بۆ ئه وه بشینی قسه ت له گه ل بکری.' عومه ر گوتی: 'خودا محه ممه دی وه ک ره حمه ت بۆ خه لکی دنیا نارد و ئه وه ی باش بوو بۆی هه لبزارد. پاشان محه ممه دی برده وه لای خوی.' "

لیزه دا بو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی بی هات و شه هرزاد دریزه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه ویکی دیکه.

۱. ناویکه دان: له سه ره مه رگدا بوون.

که شوی شست و پتجهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، عومەری کورپی عەبدولعەزیز بە فاتمە ی گوت: 'خودا پیغه مەبەری بردهوه بۆ لای خۆی و چۆمیکێ بۆ خەلک بەجێ هێشتت هەتا تیری لێ بخۆنەوه. که ئەبووبەکر بوو بە خەلیفە، چۆمەکی وەک خۆی هێشتەوه، پنی بۆ خاوین کردەوه و جۆمالی کرد و خودای پێ خۆشحال کرد. که گەیشتە عومەر، ئەویش زۆر کاری باشی کرد و دەرد و زەحمەتی تووش بوو. که نۆرە ی خەلافەت گەیشتە عوسمان، ئەو لەو چۆمە هیندیک لقی لێ جیا کردەوه. دوا ی لەو لقا ش چەندین لقی دیکە ی جیا کردەوه، دوا ی ئەویش یەزید و مەروانیش هەر ئاویان کرد هەتا گەیشتە من. من دەمەهوی ئەو جۆگە لانه هەلبێم و بیانخەمەوه سەر چۆمەکی و وەک خۆی لێ بکەمەوه. 'فاتمە گوتی: 'ئەگەر ئەوه قسە ی تۆ بی، ئەمن قسە یەکم نییە. 'ئیدی هەستا گەراوه لای خاوخیزانی عومەر و گوتی: 'عومەر هیندی شتی گوت که ئەمن نەمتوانی هیچ بلێم.'

"نۆزەتوززەمان گوتی: 'لە بارە ی عومەرەوه لەو جۆرە بەسەرھاتانە زۆرن، بۆ وینە دەگێرنەوه یەکیک لە باوهر پینکراوان گوتوویەتی که لە سەر دەمی عومەری کورپی عەبدولعەزیزدا بە لای شوانیکدا تێپەڕیم، دیتم گورگ و مەری پینکەوه دەلەوه پاند. پینم وا بوو ئەو گورگانه سەگی شوانەکن، چونکه تا ئەو پۆژە گورگ و مەرم پینکەوه نەدیتبوو. لە شوانەکم پرسی: 'ئەو هەموو سەگەت بۆ راگرتووه؟' شوانەکه گوتی: 'ئەوانە گورگن، خۆ سەگ نین.' گوتم: 'چۆن گورگ و مەر پینکەوه دەبن؟! ئەوه هیچیان لێ ناکەن?!' شوانەکه گوتی: 'ئەگەر سەر ساخ بی، لەش ساخ دەبی.'

" دەگێرنەوه پۆژیک عومەر لەسەر مینبەریکی قورپین قسە ی دەکرد. دوا ی سپاس و ستایشی خودا، دوو قسە ی لەگەل خەلکەکه کرد. یەکە میان ئەوه بوو گوتی: 'هۆ خەلکینە، ناختان باش بکن، تا رواله تیشستان باش بیی.' دوا ی ئەوه گوتی: 'کاری ئەو دنیا یەتان بە باشی بەرپۆه بەرن، با کاری دوارپۆژیشان باش بیی.' پۆژیک مەسلەمە بە عومەری کورپی عەبدولعەزیزی گوت: 'ئەگەر ریم بەدی پالپشتییەکت بۆ ساز دەکەم تا ئەگەر جار جار پیت خۆش بوو، پالی پتووه دە ی.' گوتی: 'دەترسم پۆژی قیامەت بە بۆنە ی منەوه تووشی گوناح بی.'

لێرەدا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی پێ هات و شەهرزاد درێژە ی چیرۆکەکی هەلگرت بۆ شەویکی دیکە.

که نهوی شهست و شههم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، نوزهه توزهه مان پاشماوهی به شی دووه می ناوا دهست بن کرد: 'به ریکهوت عومهری کوری عه بدولعهزیز نامه یه کی بو حاجیانی مالی خودا نووسی و نامه که ناوا بوو: 'دوای خۆم، له شه هرولحه رام و به له دولحه رام و پوژی حه جی گه وره دا خودا به شایه ده گرم که ئەمن دژی ئەو که سه م سته م له ئیوه بکا. دیسان مؤله ت به که سیش نادم سته م له که سی دیکه ش بکا. چونکه له سه ر سته م لیکراوان لپرسینه وه م له گه ل ده کری. وریاش بن ئەگه ر دیتان هه رکه س له میران و سه رداران و دهست و پتوه نده کانی من له پئی سونهت و قورئان لای داوه، ئیوه مه که ونه شوینی و بو لای راستی بگه رینه وه.

" 'یه کیک له باوه رپیکراوان گیراویه ته وه، گوتویه تی که چومه لای عومهری کوری عه بدولعهزیز، دوازه دره م له به رده میدا دیت. گوتی: 'ئه وانه هه لگرن و بیانبه ن بو به یئولمال. ئەمن گوتم: 'ئە ی خه لیفه، ئە تو له ده می منداله کانی خۆت ده گریبه وه؟ شتیکیان بده یه. 'منی بانگ کرده لای خۆی و گوتی: 'ئه وه ی ده لئی شتیکی بده به ژن و منداله کانت، قسه یه کی جوان نییه، چونکه خودا خۆی رسقی منداله کانم ده دا. بلئی که سی وا بن له ترسی خودا خۆ له زۆر کار نه دا و خودا رسقی نه دا؟ ئایا که سی وا هه یه له گوناح و خراپه دوور که ویته وه، خودا گری له ژیانیدا نه کاته وه؟' ئیدی خاوخیزانی کو کردنه وه که دوازه که س بوون، پئی گوتن: 'یان ده بی ئیوه ده ولمه مند که م و بجمه دۆزه خ، یان ئیوه هه ر ناوا بن و من بجمه به هه شت. 'دوایه گوتی: 'هه ستن، بزۆن به خوداتان ده سپیرم.

" 'خالیدی کوری سه فوان گیراویه ته وه که له گه ل یوسفی کوری عومهر چووین بو لای هیشامی کوری عه بدولپاشا. هیشام له گه ل که س وکار و نوکه رانی له ده ره وه ختیه تیان هه لدا بوو. که خه لکه که له کوپه که یدا کو بوونه وه، خۆی له گوشه یه کی دۆشه که که دا دانیششت. ئەمن گوتم: 'خه لیفه، خودا سه د هینده ت داتی، هیوادارم ئەو شادییه ت لی تیک نه دا. ئەمن له چاو ناموژگاری پاشایانی پیشوو چی زیاترم بن شک نایه، عه رزتی بکه م.' که ئەو قسه یه ی بیست، له سه ر دۆشه که که راسته وه بوو، جوان دانیششت و گوتی: 'کوری سه فوان، بلئی بزائم چیه؟' خالید گوتی: 'خه لیفه، پیش تو پاشایه ک هاته ئەو ولاته و به دانیشتوانی کوپه که ی خۆی گوت: 'ئە ری هه تا ئیستا که سی وه ک من گه وره و دهست رویشتوو و ده سه لاتدارتان دیوه؟' له نئیه خه لکه به رده نگه که یدا پیاویکی پیری گه ریده و دنیا دیتوی تیدا بوو، گوتی: 'پاشا، پرسیاریکی زۆر گه وره ت کرد. ئەگه ر پیم بده ی، وه لامت بده مه وه.' پاشا گوتی: 'ولامه کت چیه؟ بلئی. 'گوتی: 'ئە و مال و ده سه لات و گه وره ییه ی هه ته، هه تاهه تاییه یا گۆرانی به سه ر دئ؟' پاشا گوتی: 'گۆرانی به سه ر دئ.'

ئەو پياۋە گوتى: 'دەي چۆن باسى شىتىك دەكەي كە ماۋەيەك ھەيە و تەواۋ دەيى و لەو سەرەۋە موۋبەموۋ لىت دەپرسنەۋە؟' پاشا گوتى: 'ئەي چار چىيە؟' ئەو پياۋە گوتى: 'چار ئەۋەيە لە ولاتى خۆت دانىشى و خەرىكى خۇدا پەرسىتى خۆت بى. يان ئەۋە جلىكى كۆن لە بەر كەي و خەرىكى عىبادەت بى تا دەمرى. ئىدى كابرا لە لاي پاشا ھەستا بچىتە دەرى و گوتى: 'بەيانى دىمەۋە لات. خالىد دەلئى كە رۆژ بوۋەۋە، ئەو كابرايە ھەستا چوۋەۋە لاي ھىشام. سەيرى كرد ئەۋە ھەر بە ھۆي ئەو قسەيەي ئەۋەۋە تاج و تەختى ناۋەتە لاۋە و خۆي بۆ سەفەر ساز كردوۋە. ئىدى ھىشام ئەۋەندە گريا، چەنەگەي تەپ بوو. فەرمانى دا، كەلوپەلى دەسەلاتدارى لى دوور خەنەۋە. بۇخۆي لە سوۋچىكى كۆشكدا دانىشت. نۆكەر و شت ھاتنە لاي خالىدى كورپى سەفوان و گوتيان: 'ئەۋە چ كارىك بوو لەگەل خەلىفەت كرد؟ زىانت لى تال كرد. نوزھەتوززەمان كەمىك مات بوو، پاشان گوتى: پاشا، ئەو بوارە گەلىك پەند و ئامۆزگارى تىدايە كە لەو كۆرەدا نايگىرمەۋە.' "

لىرەدا بوو، ماۋەي چىرۆكى ئەمشەۋىش كۆتايى بى ھات و شەھرزاد درىژەي چىرۆكەكەي ھەلگرت بۆ شەۋىكى دىكە.

که شهوی شست و ههوتهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، نوزههتوززهمان به شهركان پاشای گوت: 'ئو بواره گهلیك په ند و ناموژگاری تیدایه که له و کوره دا نایگیرمهوه، به لام ئیشه لالا به ره به ره دهگیردینهوه.' ئیدی قازیههکان گوتیان: 'به ریز پاشا، له دنیا دا نمونه ی وهک ئو که نیزه نییه و ئیمه ئه دیب و دانای ئاوامان نه دیوه.' ئه و جار قازیههکان په سنی پاشایان کرد و رۆیشتنهوه. پاشا فهرمانی به نوکهر و قهره واشهکان دا هتا پینداویستی ئاههنگیکی خو ش تیار کهن و بانگی موسیقار و گورانپیژ بکهن. هه موو جو ره خواردن و هه لویهک س ساز کهن. ئیدی هه موو کهس خواردی خوارد. که بوو به شهو، له دهروازه ی قه لاره هه تا ده رکی کوشک مؤمیان هه لکرد. وه زیان و ئه میران و گه وره کانی ده ربار هه موو له لای پاشا کۆ بوونهوه و ئارایشگه ران خه ریکی رازاندنه وه ی نوزههتوو ززه مان بوون، سه بیران کرد پیوستی به ئارایش نییه. هه ر وهک شاعیر ده لئ: "

بۆن خوشی و بسکت شانه کراوه
کوا پیوستیت به سووراو و سپیاوه

"ئیدی شهركان پاشا هاته په ردهوه و ئارایشگه ره کانیس بووکیان هینا. چارشنیویان له سه ر لا برد، ئه وه ی له شهوی یه کهمدا به کچانی ده لین، فیزی ئه ویشیان کرد. شهركان پاشا هه ستا و له نامیزی گرت و ئاویته ی یه کتر بوون، هه ر ئه و شهوه نوزههتوززه مان دووگیان بوو، شه رکانیشی له دووگیانییه که ی ئاگادار کردهوه. شه رکان پاشا خو ش حال بوو گوتی: 'رئیکه وتی دووگیان بوونه که ی بنوسن.' که رۆژ بووهوه، شه رکان پاشا نه پنی نووسی بانگ کرد و پتی گوت: که نامه یه ک بۆ نوعمان پاشای بابی بنووسی و ئاگاداری کاته وه که نیزیکی کرپوه خاوه ن ویزه و به هره و لیزانییه و زانسته کانیس ده زانی. ده شینیریه ته به غدا بۆ لای زه وئولمه کانی برای و نوزههتوززه مانی خوشکی. به نووسه ره که ی گوت: 'یه کجاری ئه وه ش بنووسه که له گه ل ئه و که نیزه جووت بوون و ئیستا دووگیانه.' ئیدی نامه که ی پتچاوه و موری کرد. دای به نامه به ر و به پتی کرد. نامه به ره که دوا ی مانگیک گه راوه و وه لامی نامه که ی هیناوه و دای به شه رکان پاشا. پاشا نامه که ی وه رگرت و خویندییه وه. سه بیر ی کرد ئه وه دوا ی 'بسم الله' نووسراوه: 'ئو نامه یه له لایه ن لیتقه وماو و سه رگه ردان، نوعمان پاشا که زه وئولمه کان و نوزههتوززه مانی لئ ون بووه و تووشی نه گبه تی و پۆژره شی دنیا بووه، نووسراوه بۆ شه رکانی کوپی که دوا ی رۆیشتنی ئه و تاریکی بالی به سه ر ژیانیدا کیتشا، به جو ریک که هه ر باسی نا کرئ.

پروداوه که تاوا بوو: زه وئولمه کان تکای لی کردم بچی بق حج، به داخه وه من له ترسی کاره ساتی ژیان نه مویرا مؤله تی بدهم و نه مهیشیت. دواى نه وه چووم بق راو و ماوهی مانگیک له راوگه بووم. ”

لیزه دا بوو، ماوهی چیرۆکی نه مشه ویش کوتایی بین هات و شه هرزاد دریژهی چیرۆکه که ی هه لگرت بق شه وینکی دیکه.

که شهوی شهست و ههشتم هاتهوه

گوته: "خاوهنشکو، نوعمان پاشا نووسیوی: 'من ماوهی مانگیگ له پاو بووم. که هاتهوه ته ماشام کرد ئه وه براكهت و خوشکه کهت، زه وئولمه کان و نوزه توزه مان، که میکیان مال هه لگرتوه و له گهل حاجیان به ره و مالی خودا رویشتون. که زانیم رویشتون، دنیم له بهرچاو تهنگ و تاریک بوو. ناچار چاوه پئی هاتهوهی حاجیان بووم. که حاجیه کان هاتهوه و هه والی ئه وانم پرسسی، کهس هه والیانی نه ده زانی. ئیدی دنیم له بهرچاو تاریک بوو و شهو و پوژ پیشم بوو به شین و گریان.

تیخ و تیر بوو ده درا له دل و جگرم
 شییت و شهیدا بووم له تاوی کچ و کوپم
 نه هه والی _____ کم له وانه وه بو ده هات
 نه ده مزانی به ره و کوئ هه لگرم سه رم

"ئینستا له تووم دهوی که که مترخمی نه کهی، به پیوشوینیا نه وه بی و ئه و ئابرو و چونه بشوینه وه. وه سه سه لام."

که شه رکان پاشا نامه کهی بابی خوینده وه، به نارحه تی و خمی بابی خه مبار بوو. به لام بو ونبوونی خوشک و براكهی خوشحال بوو. ئیدی نامه کهی پینچاوه و هه ستا چوو بو لای نوزه توزه مانی ژنی که ئه و دم نه یده زانی نوزه توزه مان خوشکیه تی. ئه ویش نه یده زانی که شه رکان پاشا براهه تی. کورتی که ینه وه، کاتیک نو مانگ به سه ر دوو گیانبوونی نوزه توزه ماندا تپه ری، ژانی هاتی و خودا ره حمی پی کرد و مندال بوونه کهی بو سانا کرد و کچیکی بوو. به شه رکان پاشای گوته: 'ئه وه کچی خوته و هه ر ناویکی پیته خوشه لینی بنی'. پاشا گوته: 'خه لک روژی حه وته م ناو له مندال ده نین'. شه رکان سه ری برده پیشی و کچه کهی ماچ کرد. سه یری کرد ئه وه یه کیک له و گه وه ره گرانباییانه ی که شازاده ئه بریزه له ولاتی رو مه وه هینابووی، له ملی ئه و کچه دایه. ئه وه نده تووره بوو وه ک شیته لی هات و هوشی به لای خویه وه نه ما. به نوزه توزه مانی گوته: 'که نیزه که، ئه و زیهت له کوئ هیناوه؟' نوزه توزه مانی که ئه و قسه یه ی بیست، تووره بوو به شه رکانی گوته: 'من خانمی تو و ته واوی ئه و که سه انه م که له و کوشکه دان. شه رم ناکه ی به من ده لینی که نیزه؟' ئه من نوزه توزه مانی کچی نوعمان پاشام. که شه رکان ئه و قسه یه ی بیست، ته واوی گیانی له رزی و وه دلکوته کهوت و سه ری بهر داوه.

لیزه دا بوو، ماوهی چیروکی نه مشه ویش کوتایی پی هات و شه هرزاد دریزه ی چیروکه کهی هه لگرت بو شه ویکی دیکه.

که شهوی شهست و نوبه هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، که شهرکان ئەو قسهیهی بیست، تهواوی گیانی له‌رزى و وه دله‌کوته کهوت و سه‌رى بهر داوه. دله‌راوکیکه‌ی ئەوه‌نده زور بوو، بیهوش بوو. که وه هوش هاتهوه، به سه‌رسوورمانه‌وه چوهه فکروهه. ئیدی خوی پى نه‌ناساند و لى پرسی: 'خانم، تو کچی نوعمان‌پاشای؟' نوزه‌توززه‌مان گوتی: 'به‌لى.' شهرکان هوی دوورکه‌وته‌وه‌که‌ی له بابی لى پرسی. نوزه‌توززه‌مان هه‌ر له سه‌ره‌تای رۆشستیان بۆ چه‌ج هه‌تا کۆتایه‌که‌ی بۆ گێراوه، تى گه‌ياند ئەوه زه‌وتولمه‌کان نه‌خوشه و له به‌یتولموقه‌دده‌س ماوه‌ته‌وه. فریودانی له لایه‌ن ده‌شته‌کیه‌که‌وه و فرۆشتنى به‌بازرگانه‌که و ... هه‌موو شتىکی بۆ گێراوه. که شهرکان‌پاشا ئەو به‌سه‌ره‌ته‌ی بیست، له دلی خویدا گوتی: 'چۆن خوشکی خزم هینا؟! وا چاکه به‌میردی بده‌مه‌وه و بیده‌م به‌په‌رده‌داریک. دواى ئەوه‌ی هه‌موو شتىک روون بووه‌وه، بلیم هه‌ر ئەو دهم پيش ئەوه‌ی نزیکى له‌گه‌ل بکه‌م، ته‌لاقم دا و لى جودا بوومه‌وه و دام به‌په‌رده‌داریک.' ئیدی شهرکان وپ و کاس بوو. ئینجا سه‌رى هه‌لینا و به‌خه‌جاله‌تیه‌وه به‌نوزه‌توززه‌مانى گوت: 'تو خوشکی منى. ئەمنیش شهرکانى کورپى نوعمان‌پاشام. له‌خودا ده‌پاریمه‌وه له‌وه‌له‌یه‌م خوش بى.' نوزه‌توززه‌مانیش که ئەوى ناسییه‌وه، ده‌ستی کرد به‌گریان و له‌خۆدان و خۆپن و ده‌یگوت: 'تووشى هه‌له و گوناحى زور گه‌وره‌بووین!'

"ئیس‌تا ئەگه‌ر دایک و بابم لیم بپرسن: 'ئەو کچه‌ت له‌کوی بوو؟ من بلیم چی؟' شهرکان‌پاشا گوتی: 'چاره هه‌ر ئەوه‌یه که تو بده‌م به‌په‌رده‌داریکى خۆم و کچه‌که له‌مالی په‌رده‌داره‌که په‌روه‌رده بکه و مه‌هیله‌که‌س بزانی که خوشکی منى.' ئیدی دلخۆشى نوزه‌توززه‌مانى داوه و ده‌ست و روومه‌تى ماچ کرد.

"نوزه‌توززه‌مان گوتی: 'ده‌بى چ ناویک له‌و کچه‌م بنیم؟' شهرکان گوتی: 'ناوی بنى 'قه‌زافه‌کان'. ئیدی شهرکان خوشکه‌که‌ی به‌سه‌ره‌رده‌داریک دا. ئەوى له‌گه‌ل 'قه‌زافه‌کان'ى کچی نارده‌مالی په‌رده‌داره‌که. نوزه‌توززه‌مان کارى بیره‌گه‌یشت.

"به‌ریکه‌وت هه‌ر له‌و رۆژهدا په‌يامه‌ینى نوعمان‌پاشا هات نامه‌یه‌کی هینا که تیندا نووسرابوو: 'کورپى خۆم، هه‌ر وه‌ک ده‌زانى من تووشى نه‌هاتى و ده‌رد و په‌ژاره‌ی دوورى منداله‌کانم بووم و له‌تاوان خه‌و و خۆراکم نییه. جا ئەگه‌ر ئەو نامه‌یه‌ت به‌ده‌ست گه‌یشت، ده‌سته‌بجى پى‌تاکى دیمشقم بۆ بنیره له‌گه‌ل ئەو که‌نیزه‌ی که کرپوته و له‌خۆت ماره کردووه و تارىفى به‌رزى پله‌ی خوينده‌وارى و ویزه و زانستى ده‌که‌ی. پیریژنىکی چاکه‌کار

١. قضی‌فکان: له‌قه‌ده‌روه‌ه بریار درا و بوو.

له گهل پینج که نیزی تازه پینگیشتوو هاتونته ئیره که که نیزه کان له زانست و ویزه و دانایی دا تایان نییه و من ناتوانم په سنیان بکه م و زمانیکی پارا ویشیان هه یه. من که نه وانم دیت، پیم خوش بوو له کوشکدا بن و که نیزی خوم بن. له بهر نه وه ی له ولاته کانی دیکه شتی وای لی نییه. له پیریژنه م پرسى: 'نرخیان چه نده یه؟' گوتى: 'نرخیان پیتاکی دیمشقه.' به لام نه وانه زور له وه زیاتر دینن. هه ر بویه من به پیتاکی دیمشق پازی بووم. که نیزه کانم لی کری و هینامنه کوشکه وه. جا بویه زوو پیتاکی دیمشقم بؤ بنیره، چونکه پیریژنه ده گهریته وه بؤ ولاتی روم. به لام نه وه که نیزه که کریوته، بؤم بنیره با لیره له گهل نه وانه باس و خواسی زانستی بکه ن.' "

لیره دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئەمشه ویش کوتایی پین هات و شه هرزاد دریژه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بؤ شه وینکی دیکه.

که شهوی هفتایم هاتوه

گوتی: "خاوهنشکو، نوعمان پاشا له نامه که دا نووسیبوو، 'ئو که نیزه که کریوته، بزم بنیره با لیره له گهل ئه وانه باس و خواسی زانستی بکن.' ئه گهر به سهر ئه و که نیزانه دا زال بی، ئه وه پیتاکی به غدا و که نیزه که ت بۆ دهنیزمه وه. شهركان که ئه و قسه یه ی بیست، زاواکه ی واته په رده داره که ی و خوشکی بانگ کردن. شهركان خوشکی له دهقی نامه که ئاگادار کرده وه و پنی گوت: 'خوشکم، تو ده لنی چی و چی وه لام بدهینه وه؟' چونکه نوزمه توزه مان بیبری دایک و بابی ده کرد و پنی خۆش بوو بیانبینی، به شهركانی گوت: 'من و میزده که م بنیره بۆ به غدا هتا بۆ نوعمان پاشای بگیزمه وه که ده شته کیه ک منی دزی و فروشتی به بازارگان و بازارگانش منی فروشت به شهركان پاشا و ئه ویش ئازادی کردم و له په رده داره که ی خوی ماره کردم.' شهركان گوتی: 'فکری چاکه، که وایه قه زیه فه کانی کچت به دایه نیک بسپیره و پیتاکی دیمشق ئاماده بکه.' په رده داری راسپارد هتا له گهل نوزمه توزه مان پیتاکه که به رن بۆ به غدا و یه کی که ژاوه یه کیش بۆ خویان ساز بکن. دوا ی ئه وه نامه یه کی نووسی و دای به په رده دار و مالاوایی له نوزمه توزه مان کرد. به لام ئه و گه وه ره ی که له ملی قه زیه فه کانیان کردبوو، ده ریا نه پنا و هه لیا نگرت. ئیدی هه ر ئه و شه وه په رده دار و نوزمه توزه مان که و تنه ری.

"له به ختی خوی، زه وئولمه کان که ماوه یه ک بوو له دیمشق بوو، هه ر ئه و شه وه له گهل توونوان هاتنه ده ری پیاسه یه ک بکن. وا بوو، ئه و وشتر و که ژاوه و مه شخه لانه یان دیت. زه وئولمه کان له باره ی ئه و وشتر و که ژاوه و خاوه ن باره کانه وه پرسپاری کرد. گوتیان: 'ئه وه پیتاکی دیمشقه و ده یبیزن بۆ نوعمان پاشای به غدا.' پرسپاری به پرسپی باره کانی کرد. گوتیان: 'په رده داری مه زنه، میزدی که نیزه زانا و دانا که یه که پاشا کری بووی.' ئیدی زه وئولمه کان به بیستنی نیوی نوعمان پاشا و به غدا دهستی کرد به گریان و به توونوانی گوت: 'له وه زیاتر ناتوانم لیره بژیم و ناچارم ده بیت له گهل ئه م کاروانه دا برۆمه وه.' توونوان گوتی: 'ئه من نه متوانی له قودسه وه تو به ته نیا بنیزمه دیمشق، چون ده توانم لیره وه به ته نیا بنیزمه به غدا؟! ئه منیش له گه لت دیم هتا ده تگه بیتمه وه.' زه وئولمه کان سپاسی چاکه و دلسو زیه کانی کرد و چوون خویان بۆ سه فه ر ساز کهن. توونوان گویدریژیکی هینا و تویشووی ریگای لی نا. که کاروان به ری که وت. په رده دار چووه نیو که ژاوه که وه دانیدشت. زه وئولمه کانش سوا ری که ره که بوو. به توونوان گوت: 'توش له گهل من سوار به.' توونوان گوتی: 'ئه من سوار نابم، هه ر به پییان له خزمه تتدا دیم.' زه وئولمه کان گوتی: 'ئاوه للا، هه ر ده بی سوار بی.' توونوان گوتی: 'ئه تو برۆ، ئه گهر ماندوو بووم، ماوه یه ک سوار ده بم.' ئیدی زه وئولمه کان به توونوانی گوت: 'کاکه گیان، به و زروانه

دهبيني چۆن وهلامى ئەو هەموو چاڵكەيەت دەدەمەوه.

”وا بوو هەر ئاوا پۆيشتن هەتا خۆر بلند بوو و گەرما جارزى كردن. پەردەدار فەرمانى دا كاروان پاوەستى و وچان بدا. كاروان پاوەستا و دابەزىن و وشترەكانيان ئاو دان و ماوهيەك وچانيان دا. پاش پشوووان، پەردەدار فەرمانيدا بارەكان لى دەنەوه و بکەونەوه بى. باريان لى داوه و پۆيشتن. هەر وا پۆيشتن هەتا گەيشتنە شارى حەمما و ديسان لايان دا. باريان خست و سى پۆژ لەوى مانەوه.“

ليزەدا بوو، ماوهى چيروكى ئەمشەويش كۆتايى پى هات و شەهرزاد دريژەى چيروكەكەى هەلگرت بۆ شەويكى ديکە.

که شهوی جهنتا و په کهم هاته وه

گوتی: "خاوه نشکۆ، کاروانه که دواى سى پوژ، ديسان که وتنه پى و سى پوژى دیکه رویشتن هه تا گه یشتنه شاریکی دیکه. سى پوژیش له وى مانه وه. دواى نه وه وه پى که وتن و رویشتن هه تا گه یشتنه ناوچه ی به کر و سروه ی به غدایان هه ست پى کرد. زه وئولمه کان که وتنه وه بیرى دایک و باب و خوشکی و گوتی: 'باشه نه وه چون به بی خوشکم بچمه وه لای دایک و بایم؟' ئیدی دهستی کرد به شین و گریان و نه و شیعرا نه ی گوت:

سروه ی به سوزی به یانی بونی گولزار بگه یینه
وته ی شیـــــــــــــــــرینی شیرینم به گوئی مندا بچرپینه
زارت به میسک و مه ی بشو کام حه لوا شیرینه بیخو
ئینجا به و زاره بوئخوشه، وته ی دلمی پى بگه یینه

"توونوان گوتی: 'مه گری و مه نالینه، چونکه له که ژاوه ی په رده دار نیزیکین، ده ترسم پى ناخوش بى.' زه وئولمه کان گوتی: 'به خوم نییه، نه و شیعرا نه نه لیم دلم ده توقی.' توونوان به زه وئولمه کانى گوت: 'تو خودا به سه نه ونده مه گری و مه نالینه تا ده گه یینه شارى خوتان، له وى که یفی خوته هه ر چى ده که ی بیکه.' زه وئولمه کان گوتی:

ده لىن تنگانه به ریان کورته سه برت هه بى
من ده لىم گیانم ده رچووه سه برى چیم هه بى
له ش و گیان لىک دابرابن هه بهات له و ژینه!
له پاش خوشکم چون بچمه وه، نه و سه رزه مینه

"دواى نه وه پروى له لای به غذا کرد. هه ر له و جهنگه یه دا، به و نیوه شه وه نوزه هه توزه مانیش نه خه وتبو له خه یالى براکه یدا بو و ده گریا که له پردا گوئی له دهنگى زه وئولمه کانى برای بو، ده گریا و نه و شیعرا نه ی ده گوت:

به ره و به غذا ده رۆم و دل له دووم نایه
چیم هیش تووه، کزه ی جه رگم له و پىگایه
نه وکه ناسکه که ی به ده ستى خه م ده گوشرى
نه و شازاده یه ی وهک که نیزیک ده فرۆشرى

۱. سه رزه مین: ولات، ئاووناخ.

ئەوئىك كە لەگەلم ھات و نەشھاتەوہ
چۆن دلم بى بلىم بە تەنیا ھاتمەوہ

”ئىدى ھەستا و نۆكەرەكەى بانگ كرد و گوتى: ’بىرۆ ئەوہى ئەو شىعرانە دەلن، بىھىنە
لاى من.’“

لنرەدا بوو، ماوہى چىرۆكى ئەمشەویش كۆتايى پى ھات و شەھرزاد درىژەى
چىرۆكەكەى ھەلگرت بۆ شەوئىكى دىكە.

که شهوی هفتا و دووهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، نوزهه توزهه مان به نۆکه ره که ی گوت: 'برۆ ئه وهی ئه و شیعرانه دهلی بیهینه لای من.' نۆکه ره که چوو گهرا، جگه له توونوان که سی نه دی به خه بهر بی. زه وئولمه کان له وئ بیهۆش که وتبوو، توونوانیش له لای راوه ستابوو. نۆکه ره که به توونوانی گوت: 'ئه تو بووی ئه و شیعره ت ده خوینده وه خاتوون گوتی له دهنگت بوو؟' توونوان گوتی: 'ناوه لالا. ئه من شیعرم نه گوتوه.' نۆکه ره که گوتی: 'ئه تو به خه بهری، پیم بلن کئ بوو شیعره ده گوت.' توونوان وای زانی که خانم به شیعرگوتنه که وه ره ز و تووره بووه، ترسا بلن زه وئولمه کان بووه. هه ر بۆیه گوتی: 'نایناسم.' ترسا شتیکی لئ بکن. کابرا گوتی: 'به خودا درۆ ده که ی. خو له تو زیاتر که س به خه بهر نه بوو.' توونوان گوتی: 'راستی، ئه وه ی شیعره کانی گوت کابرایه کی ریبوار بوو، منیشی هه ستاند خودا توله ی لئ بستینی.' نۆکه ره که چوو له لای خانم و پئی گوت: 'که سم نه دیته وه. کابرایه کی ریبوار بووه.' خانم بیدهنگ بوو هیچی نه گوت.

"دوای ئه وه زه وئولمه کان وه هۆش هاته وه، سهیری کرد ئه وه مانگ به په رپه رچکه ی ئاسمانه وه یه و شنه ی به یانی ده بزوی. کولی دلی هه ستا و ویستی شیعریک بلن. توونوان گوتی: 'ئه وه به ته مای چی؟' زه وئولمه کان گوتی: 'ده مه وئ شیعریک بلیم، به شکوو کولی دلم دامرکینم.' توونوان گوتی: 'ئه تو نازانی و ئاگات له هیچ نییه که چۆن له کوژران پرگارمان بوو.' زه وئولمه کان گوتی: 'بۆ چی بووه؟' توونوان گوتی: 'گه وره م، که تو بیهۆش بووی، نۆکه ری پاشا هات. داریکی به ده سته وه بوو، گوتی: 'ئه وه کئ بوو ئه و شیعرانه ی ده گوت؟' جگه له من که س به ده ره وه نه بوو. له منی پرسی. گوتم: 'پیاویکی ریبوار بوو.' که وامگوت، نۆکه ره رۆیشت و خودا له مردن پرکاری کردین. به لام نۆکه ره به منی گوت: 'ئه و جار ئه گه ر دیتت که سیکی شیعر ده لی بیکره و بیهینه بۆ لای من.' زه وئولمه کان که ئه وه ی بیست گریا و گوتی: 'ئه وه کینه ناھیلی بشکریم؟ من ناچارم هه ر ده یلیم، چم به سه ر دئ با به سه رم بی. تازه ئه وه من که یشتمه وه ولات و شاره که ی خۆم و له که س ناترسم.'

"توونوان گوتی: 'ده ته وه ی سه ری خۆت به با ده ی.' زه وئولمه کان گوتی: 'نا توانم شیعر نه لیم.' توونوان گوتی: 'ئه من به ته ما بووم هه تا تو راده سستی دایکت و بابت نه که مه وه به جیت نه یلیم، به لام ئاوا بکه ی ناچارم به جیت بیلم. ئه وه سال و نیویکه له گه ل تو م هیچ نا ره حه تیه کم بۆ تو نه بووه. ئه و هه موو ریبیوان و بیخه وی و نا ره حه تیه به س نییه؟ به ته مای له خۆرا شیعر بلنی و تووشی کیشه شمان بکه ی.' زه وئولمه کان گوتی: 'من پیشی

خوم پښ ناگيرئ' و دهستی پښ کرد:

سارهوان تو بارت مهخه، له ولاتی یاری من نهبی
به خوینی سوور و نالی من، ده با ولات رازاوه پښ
دییــــم و تیرتیر دهبارینم بهسه ر شاخ و شار و دهرا
ده با پهنگین بکه م ژینگه و، ولات سوورای نهسرین پښ

دوای نهوه نه م شیعره شی خوینده وه:

حه تمن ده زانی که دووری له یلا
چون مهجنونی کردوه شیت و شهیدا
دووری نوزه توزه مانیش ناوا
خوری زه وئولمه کانی کرد ناوا

"کاتیک شیعره که ته او بوو، سی جار هاواری کرد و بیهوش بوو. توونوان هستا و نهوی داپوشی. کاتیک نوزه توزه مان نهو شیعره ی گوی لئ بوو که ناوی نهو و زه وئولمه کانی تندا بوو، دهستی کرد به گریان و بانگی نوکه ره که ی کرد و پښی گوت: 'نهوهی نهو شیعره ی گوت، لیره نیزیکه. نهگه ر خیرا بوم نههینی، به خودا پرده دار هله دستینم ته میت کا و ده ریشت کا. به لام تو نهو سه دیناره بگره و که سه که به خوشی بینه لیره و نارحه تی مه که. نهگه ر نه هات، نهو تووره که هه زار دیناریه ی بدهیه. نهگه ر هه ر نه هات، نهوه ناوی خوی و شار و پیشه که یم بؤ بینه.'

لیره دا بوو، ماوهی چیروکی نه مشه ویش کوتای پښ هات و شهه رزاد دریزه ی چیروکه که ی هه لگرت بؤ شه وینکی دیکه.

که شهوی هفتا و سینه م هاتوه

گوتی: "خاوه نشکۆ، نوزه توز زه مان، نۆکه ره که ی نارد به شوین ئه و که سه ی شیعر ی دهگوت. چوو سهیری کرد هه موو که س خه وتوو. تاکه که سیکیش به خه بهر نییه. ئیدی چوو بۆ لای توونوان و دبیتی ئه وه به سهری رووتی دانیشتوو. چوو په شی و قولی گرت و گوتی: 'ئه تق بووی شیعر ت ده خوینده وه؟' توونوان ترسا و گوتی: 'ئه به خودا، من شیعر م نه خوینده وه ته وه.' نۆکه ره که گوتی: 'به خودا له کۆلت نابمه وه هه تا پیم نه لینی کنی بوو شیعر ی دهگوت. چونکه ناتوانم بگه پیمه وه بۆ لای خانم.' توونوان خه می زه وئولمه کانی بوو، گریا و به نۆکه ره که ی گوت: 'به خودا ئه من شیعر م نهگوتوو، رینیواریک بوو، شیعر ی دهگوت. ئه تق له کۆل من به وه، ئه من پیاویکی غه ربیم و له قودسه وه هاتووم له گه لتان که وتووم.' نۆکه ره که به توونوانی گوت: 'ههسته با بچین بۆ لای خانم. ئه وه ی به منی ده لینی، به وی بلی. من جگه له تق که سم نه دیوه به خه بهر بی.' توونوان گوتی: 'ئه تق ئه وه من ده ناسی و جیگا که شم ده زانی، له ترسی نۆبه داره کان ناویرم بیه مه ده ری، ئیستا تو بگه پیه، ئه گه ر ئه و جاره گویت له شیعر و شت بوو چ نازیک و چ دوور، وه ره له که س مه گه ری، راست وه ره په خه ی من بگه ر.' ئینجا سهری نۆکه ره که ی ماچ کرد و رازی کرد. نۆکه ره لینی خۆش بوو، به لام له ترسی خانم نه یویزا بچیته وه و له نازیک توونواندا خۆی شارده وه. توونوان ههستا و زه وئولمه کانی وریا کرده وه و گوتی: 'ههسته، جوان دانیشه با بۆت بگه پیمه وه چی بوو.' ئیدی ئه وه ی رووی دا بوو، بۆی گه پراوه. زه وئولمه کان گوتی: 'من له که س ناترسم.' توونوان گوتی: 'ئه تق بۆ به قسه ی ئاره زوو و غورووری خۆت ده که ی و له که س ناترسی؟ ئه من له تیندا چوونی خۆم و تو ده ترسم. بیکه بۆ خاتری خودا شیعر مه لینی هه تا ده گه پینه وه شاره که ی خۆت. مه گه ر تو نازانی ژنی په رده دار دیهه وی ئازارت بدا؟ چونکه ئه و ماندوو و شه که ت خه وتبوو تو له خه وت راپه راندوو. ئه وه چه ند جاری نۆکه ره که ی ناردوو و ده گه ری بزانی کتیه ده نگه ده نگ ده کا و شیعر ده لینی.' زه وئولمه کان گوینی نه دایه قسه کانی توونوان و بۆ جاری سینه م به ده نگی به رز ئه و شیعرانه ی گوت:

سه رکۆنه کـــــــــــــــــــــه ری عاشق نرخی نییه لای زانا
تیناگا به هـــــــــــــــــــــیچ جۆری، عاشق ژیننی بۆ دانا
سه رکۆنه ده کا دایم، بزهی دی به ئاخنی وی
چون مه لی خۆشه ویستی قه ت نه چۆته ناخی وی

"نۆکه ره له گۆشه یه ک خۆی مات دابوو گوینی له ده نگی زه وئولمه کان بوو. هیشتا

شييعره كانى تهاو نه كر دبوو كه گه يشتن. كه تونوان نوكه رهي ديت، ههلاته ئه و لاوه و راوه ستا. ئيدي نوكه ره سلاوي كرد و زه وئولمه كان وهلامى سلاوه كه ي داوه. نوكه ره گوتى: 'گه ورهم ...'

ليزه دا بوو، ماوه ي چيروكي ئه مشه ويش كوتايي بين هات و شه هرزاد دريژه ي چيروكه كه ي هه لگرت بؤ شه ويكي ديكه.

که شەوی ھەفتا و چوارەم ھاتەوہ

گوتی: "خاوەنشکو، نۆکەرە بە زەوئولمەکانی گوت: 'گەرەم، ئەوہ سە جار ھاتمە لای تۆ، خانم دەبێھوێ چاوی پیت بکەوێ. زەوئولمەکان گوتی: 'خانم کێنە و پلە و پایەیی چیبە کە دەبێھوێ من بچم بۆ لای؟ خوا خراپ بۆ خۆی و بۆ میردەکەشی بکا' و جێتووی بە نۆکەرەش دا. ئیدی نۆکەرە نەیدەتوانی ھیچ بلێ، چونکە خانم پینی گوتبوو بەبێ مۆلەتی ئەو ھیچ نەکا و ھیچ نەلێ. ئەگەر نەشیدەویست بێ، لینی گەرێ و کیسە زێرەکەشی بەداتی.

"ئیدی نۆکەرە بە نەرمییەوہ گوتی: پۆلە گیان، ئەمن چی خراپ نەکردووە و نەگوتووە و ناشیلیم. ئەمن ویستم بە خوشی لەگەلم بێی بۆ لای خانم و بە دلێکی خوشیش بگەرێتووە و خەبەریکی خوشیشت دەدەینی."

"کاتێک زەوئولمەکان ئەوہی بیست، ھەستا و لەگەل نۆکەرە رویتشت. تونوانیش ھەستا و دوایان کەوت و لە دلی خۆیدا دەیگوت: 'ھەیف بۆ ئەو گەنجە، سەبەینی دەکوژرێ!' ئیدی زەوئولمەکان لەگەل نۆکەرە و، تونوانیش لەپشت سەریان ھەر وا رویشتن تا گەیشتنە نزیکی تاولەکەیی خانم. نۆکەرە چووہ لای نوزھەتوززەمان و گوتی: 'ئەو کەسەیی دەتھەویست، ھینام. لایکی جوانچاک و ھینمای گەرەیی لە سیمایدا دیارە.' نوزھەتوززەمان کە ئەوہی بیست، دلی کەوتە لێیدان و بە نۆکەرەیی گوت: 'بلێ بەیتی بە چەندم بۆ دلی ھەتا لە نزیکەوہ گویم لە دەنگی بێ. ئینجا بزاتە ناو و نیشانی چیبە و خەلکی کام شارە.' نۆکەرە ھاتەوہ بە زەوئولمەکانی گوت: 'لەپیشدا پینم بلێ بەیتی چەندە وەرەگری ھەتا خاتوون لە نزیکەوہ گوینی لە دەنگت بێ. دوایەش ناو و نیشانی خۆتم پین بلێ و، خەلکی کام شاری؟'

"زەوئولمەکان گوتی: 'باشە بە چاوان. بەلام من بەسەرھاتیکی سەیرم ھەبە کە بە ھۆیەوہ وەک بەدەخۆران مەستم و وەک لێقەوماوان سەرگەردان و نوقمی دەریای خەیاڵاتم.' کە نوزھەتوززەمان گوینی لەوہ بوو، دلی پڕ بوو و بە نۆکەرەکەیی گوت: 'لینی بپرسە لە کئی ھەلبراوی؟' نۆکەرە لە دەرەوہی تاولەکە لینی پرسی: 'لە کئی ھەلبراوی؟' زەوئولمەکان گوتی: 'لە دایک و بابم و کەسوکارم، بەلام لە ھەموویان خوشەویستتر خوشکیتکم بوو کە پۆزگار لەوی دوور کردمەوہ.' نوزھەتوززەمان کە ئەوہی بیست گوتی: 'خودا پینکتان شاد کاتەوہ.'

لێرەدا بوو، ماوہی چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی پین ھات و شەھرزاد درێژەیی چیرۆکەکەیی ھەلگرت بۆ شەویکی دیکە.

که شهوی هفتا و پنجهم هاتهوه

گوتی: خاوهنشکو، نوزهتوززه مان گوتی: 'خودا پیکتان شاد کاتهوه.' دواى ئه وه نوزهتوززه مان به نۆکه رهى گوت: 'پتی بلن چهند به پتیک له باره ی جیاییه وه بلن.' نۆکه ره ئه وه ی خانم گوتبووی به زه وئولمه کانی گوت. زه وئولمه کان ئاخیکی هه لکیشا و ئه و به یئانه ی گوت:

کهس به قهد من دهردی دووری نه چیش—تووه
زوربه ی ژینم له غه ریبی پابردووه
به غه ریبی و به نه خ—وشی، هه لوهدا بووم
هه رچ—شی ئیش و دهرد و ژانه، له گه لم بووه

”دواى رۆندکی هاته خوارى و ئه و چهند به یته شی گوت:

ئهی کهسی هه موو که سان هاوار له دهست ته نیایی
دل له سویت وه گیان هاتو، ئاخ له دهستی جودایی
دهبی تاسه ی دی—دارت له دل—دا بیتم و به رم
هیندهم چاو بریبه ئاس—و، بیتهش بوو له بینایی

”کاتیک نوزهتوززه مان ئه و به یئانه ی بیست، داوینی چادره که ی هه لداوه و چاوی له زه وئولمه کان کرد و ناسییه وه و یه که به خوی قیزاندی و ناوی زه وئولمه کانی هیتا. زه وئولمه کانیش چاوی لئ کرد و ناسییه وه و قیزاندی و ناوی نوزهتوززه مانى هیتا، یه کترین له باوهش گرت و به لادا هاتن و هه ردووکیان بیهوش بوون. نۆکه ره که ئه وه ی دیت سه ری له کاری ئه وانه سوور ما. که وه هوش هاتنه وه، نوزهتوززه مان، نه یده زانی بلن چی. خه م و خه فه تی نه ما و له خویشیان خه ریک بوو بال بگری، ئینجا ئه و شیعه ری گوت:

خوایه ئاخیری مه ینه تی به روکی به ردام
مه زرایه کی تینووم و له بهر باران دام
منیک که رۆژی ژینم تاریک داها تبوو
ئیسـته خۆرم دهرکه وتووه وه ده زانم شام

”که زه وئولمه کان ئەو شیعراڤانەیی بیست، لە خۆشحالیاڤان خوشکەکەیی لە ئامیز گرت و ئەو شیعراڤانەیی خۆیندەوه:

پـیـرۆـزە ئەورۆ پۆژی هاتمه
پۆژپهشی تهواو بوو، کاتمه
وا چاوم به خوشکم کهوت
خـم و خهفت باری کهوت^۱

”ئیدی ماوهیهک لە دەرکی خێوه ته که دانیشتن و دواي ئەوه نوزهه توزه مان به براکهی گوت: ‘هسته با بچینه تاوله که وه به سه رهاتی خۆتم بۆ بگێره وه، با منیش به سه رهاتی خۆتم بۆ بگێرمه وه.’

”ههستان چوونه ژووری و زه وئولمه کان گوتی: ‘تۆ له پیتشدا به سه رهاتی خۆتم بۆ بگێره وه. نوزهه توزه مان تهواوی ئەو شتانهی به سه ری هاتبوو، له سه ره تاوه هه تا کۆتای هه موویانی بۆ گێراوه. دواي ئەوه گوتی: ‘دیسان سپاس بۆ خودا که تۆی داوه به من و چون پیکه وه له به غدا هاتبووینه دهری، ئاوا پیکه وه ده چینه وه به غدا.’ دوايه گوتی: ‘برا که م شه رکان منی دا به و پرده داره هه تا بمگه به نیته وه لای باجم. ئەوه بوو به سه رهاتی من. ئیستا تۆ هی خۆتم بۆ بگێره وه.’ زه وئولمه کان تهواوی ئەو پووداوانه ی گێراوه که بۆی هاتبوو پیتش، له کۆتای دا گوتی: ‘خوشکی، ئەو توونوانه هه موو دارونه داری خۆی بۆ من خه رچ کرد و شه و و پۆژ پاریزگاری له من کردوه. من به سواره و خۆی به پیاده شه کهت و برسی به دوامدا هاتوه و ئاگای لیم بووه.’ نوزهه توزه مان گوتی: ‘نیشه لالا پاداشتی باشی ده دینه وه.’

”دواي ئەوه نوزهه توزه مان تۆکه ره که ی بانگ کرد و پیتی گوت: ‘ئەو تووره که زیڕه ی له لات، ئەوه مزگینی دام به تۆ، هه لیگره بۆ خۆت. ئیستا برۆ سه ره پرده دار بانگ که.’ تۆکه ره به خۆش حالیه وه هه لات بۆ لای پرده دار و په یامه که ی نوزهه توزه مانه ی پراگه یاند. پرده دار هاته لای نوزهه توزه مان، سه یری کرد ئەوه له گه ل زه وئولمه کانی برای دانیش توه. پرده دار گوتی: ‘ئەوه چۆنا وچۆن بوو به و شه وه و له و بیروونه دا په کترتان دیته وه؟’ ئەوانیش چۆنیه تیه که یان بۆ گێراوه. ئیدی نوزهه توزه مان به پرده داری گوت: ‘وریا به، تۆ که نیت نه هیناوه، به لکو کچی نوعمان پاشات هیناوه و ئەوهش زه وئولمه کانی برامه.’ پرده دار که ئەو قسه یه ی بیست و راستی شته که ی بۆ پوون بووه وه و لیتی پوون بووه وه که زاوای نوعمان پاشایه، له دلی خۆیدا گوتی: ‘که

۱. بارکه وتن: لبقه ومان.

که یشتمه به‌غدا، جیگری خه‌لافه‌تی لئ ده‌ستینم. 'دوای ئەوه رووی له زه‌وئولمه‌کان کرد، بۆ چاکبوونه‌وه‌که‌ی پیروزیایی لئ کرد. به‌غولامه‌کانی گوت: 'یه‌کینک له‌باشترین ئەسه‌په‌کانی بۆ بینن و تاو‌لیکی جو‌دای بۆ ئاماده‌ که‌ن. 'نوزه‌توززه‌مان به‌ په‌رده‌داری گوت: 'پیم خوشه‌ له‌گه‌ل زه‌وئولمه‌کان پیکه‌وه‌ بچینه‌ هۆده‌یه‌ک و دووبه‌دوو قسه‌ و باس و بیره‌وه‌رییه‌کانمان بۆ یه‌ک بگێزینه‌وه‌ تا له‌ قسه‌کردن تیز ده‌بین. خۆت ده‌زانی زۆر له‌میژه‌ له‌ یه‌کتر دوورین. 'په‌رده‌دار گوتی: 'ده‌سه‌لات به‌ خۆته. چۆنت پین خوشه‌ وا بکه. 'ئیدی په‌رده‌دار له‌ لای ئەوان رویشت و مۆم و حه‌لوای بۆ ناردن و سنی ده‌ست جلکی دیبای بۆ زه‌وئولمه‌کان نارد. نوزه‌توززه‌مان به‌ په‌رده‌داری گوت: 'فه‌رمان بده‌ توونوان بینن و ئەسه‌پکی بۆ ئاماده‌ که‌ن. پینشیان بلن بۆ چاشت سفه‌رمان بۆ راخه‌ن. 'په‌رده‌دار گوتی: 'باشه‌ به‌ چاوان. 'فه‌رمانی پینویستی دا. نۆکه‌ره‌کان چوون له‌ توونوان گه‌ران، که‌ دیتیان‌وه‌ سه‌یریان کرد ئەوه‌ تۆشه‌ و شتی له‌ که‌ره‌که‌ی ناوه‌ و خه‌ریکه‌ سوار ده‌بن هه‌لئ، له‌به‌ر جیا‌بوونه‌وه‌ له‌ زه‌وئولمه‌کانیش ده‌گری و ده‌ل‌یت: 'حه‌یف بۆ ئەو کوره‌! چه‌ند جارم پین گوت، به‌ قسه‌ی نه‌کردم هه‌تا ئاوای لئ هات. 'هیشتا قسه‌که‌ی توونوان ته‌واو نه‌ببوو که‌ نۆکه‌ره‌کان تیی ئالان. توونوان که‌ ئەو نۆکه‌رانه‌ی دیت تیی ئالان، په‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌را.

لیزه‌دا بوو، ماوه‌ی چیرۆکی ئەمشه‌ویش کوتایی پین هات و شه‌هرزاد دریزه‌ی چیرۆکه‌که‌ی هه‌لگرت بۆ شه‌ویکی دیکه‌.

که شوی هفتا و شهه هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، تونوان رهنگی زهرده لگهرا و بهدهنگیکی بهرز گوتی: 'قهدری چاکهکانی منی نهزانی و وا دیاره منیشی چارهپهش کرد.' له پردا نۆکه ره که گوتی: 'دروژن، گوت من شیعرم نهگوتووه و ئهوهی شیعره که شکی گوتووه نایناسم. مهگه و یژهری شیعرهکان هاوړیکه ی تو نه بوو؟' تونوان که نۆکه ره که ی دیت زور تووړه یه، له دلی خویدا گوتی: 'به خودا ئهوه ی لپی دهترسام بهسهرم هات.' ئینجا گوتی بویه دهلین:

'هاوړی قهله ندهری له ریش و سمیلان ده بی بیتهری'

"ئیدی نۆکه ره که هه رای کویلهکانی کرد و گوتی: 'دایبه زینن.' کویلهکان تونوانیان له که ره که دابه زاند و سواری ئه سپیان کرد. کویلهکان له دهوری پاریزگاریان لی کرد و له گه ل کاروان پویشتن. نۆکه ره به کویلهکانی گوتبوو که به پریزه وه له گه لی هه لسوکه وت بکن، ئه گه ر موویه ک له سه ری ئه و که مبیته وه، یه کتان له جی ئه و تاله مووه ده کوژرین. کاتیک تونوان ئه و کویلهکانی له دهوری خو ی دیت، دهستی له زیان شوشت و به نۆکه ره ی گوت: 'سه رتپ، به خودا ئه من که سم نییه و کاریشم به که س نه داوه. ئه و لاوه ش هیچی من نییه. من کابرایه کی تونوانم. ئه و لاوه له نیو پرزه و پالدا' که وتبوو و هه لمگرتووه ته وه.'

"کورتی که مه وه، تونوان له گه ل ئه وان ده پویشتن و هه زار خه یالی جوراوجوری ده کرده وه. نۆکه ره ده یترساند و ده یگوت: 'ئه و گه نجه خاتوونی خراپ له خه و کرد.' که له شوینیک لایان ده دا، نۆکه ره داوای خواردنی ده کرد و له گه ل تونوان ده یانخوارد. دوایی قاپینکیان شه کری تاووه هینا که سه هولی به سه ردا کرابوو. نۆکه ره به تونوانی گوت: 'بخووه' و تونوان له ترسان هه ر ده گریا و فرمیسی وشک نه ده بووه وه. هه ر ئاوا قوناخه و قوناخ رویشتن هه تا گه یشتنه شوینی که سی قوناخیان مابوو بگه نه به غدا. له و ی لایان دا و هه سانه وه و چیشتیان خوارد و خه وتن.

"به یانی زوو ویستیان هه ستن و باره کانیان لی دن و که ژاوه کان بیه ستن، له پردا گیزه لووکه یه ک هات و ولاتی داگرت. په رده دار هه رای غولامهکانی کرد که که ژاوه کان قایم که ن. ئیدی په رده دار له گه ل غولامهکان سوار بوون و چون بۆ لای ته پوتوزه که. سه بیران کرد ئه وه سوپایه کی زه به لاهه. په رده دار واقی وړ ماو ره ق راوه ستا. سوپاکه که ئه وانی دیت، راوه ستا و پینج سه د سواریان هاتن بۆ لای په رده دار و هاوړیکانی. که هاتن، وه ک

۱. پرزه و پال: زبل، ئه شغال.

نه قيمي نه نگوستيله دهوري په رده دار و هاورنيكانيان دا. هر به پينج كه سي سوپاكه دهوري غولاميكيان دا. په رده دار پني گوتن: 'نئوه كين و كوينه رين كه ناوا له گهل نيمه ده جوولينه وه؟' يه كيك له وان گوتي: 'نئو كيني و له كوئوه دني و بو كوئ ده چي؟' په رده دار گوتي: 'نهن په رده داري شهركان پاشاي نهميري ديمشقم و پيتاكي ديمشق به ديارى بو نو عمان پاشاي به غدا ده به م.' كاتيك قسه ي په رده داريان بيست، هموو ده ستيان كرد به گريان و ده سره يان^۱ به ده سته وه گرت و به په رده داريان گوت: 'نئوه تو بو وا بيخه مي؟' نو عمان پاشايان ژه هر خوارد كرد و كوشتيان. نئو و هره با بچينه لاي وه زير دهندان.^۲ په رده دار نار ههت بوو، ده ستي كرد به گريان و رويشتن هه تا گه ديشتنه سوپاكه و وه زير دهندان له هاتني په رده دار ناگادار كرده وه. وه زير دهندان فرماني دا خيوه ته كانيان هه لدا و خوي له سهر دوشه كيك پال كه وت و په رده داري بانگ كرده لاي خوي و دهنگوباسي لي پرسى. په رده دار وه زيري تيگه ياند كه په رده داري ميري ديمشقه و پيتاك و ديارى بو نو عمان پاشا ده با.

"وه زير دهندان كه ناوي نو عمان پاشاي بيست، ده ستي كرده گريان و گوتي: 'نو عمان پاشايان به ژه هر كوشت. دواي كوژراني نئو ناكوكي كه وته نيوان خه لكه وه كه ولات به كي بسپيرن و كي پاشايه تي بكا و ناكوكيه كه يان لي بوو به شه ر و كيشه. كوري قازيبان كه چوار كه سن، نه يانه نيشت شه ر بي. دوايي له سهر نئوه كووك بوون كه نئوه ي كوري قازيبان برياري له سهر نه دن، نه يكن. وا بوو كوري قازيان له سهر نئوه ساغ بوونه وه، بنيرن به دواي شهركان پاشادا تا بيت و ده سلات به ده سته وه بگري. به لام كومه ليك گوتيان: 'ده بن كوره چكوله كه ي ده سلات به ده سته وه بگري.' به لام چونكه نئو ويش له گهل خوشكه كه ي ماوه ي چند ساله چوونه ته سه فهر و نه گه راونه وه و كه س به هه واليان نازاني، ناچار نيمه يان نارد بو لاي شهركان پاشا.^۳ په رده دار كه زاني ژنه كه ي راستي گوتوه، بو مهرگي پاشا نار ههت بوو. به لام بو په يدا بووني زه وئولمه كان زور خوشحال بوو؛ چونكه نئو له به غدا له جني بابي ده سلات ده گريته ده ست."

ليزده دا بوو، ماوه ي چيروكي نهمشه ويش كوتايي بي هات و شه هرزاد دريژه ي چيروكه كه ي هه لگرت بو شه ويكي ديكه.

۱. دسره: ده ستره، په رويه كه له گيرفاني دهخن بو ستريني ده ست و دموجاو.

که شهوی هفتا و ههوت هاتهوه

گوته: "خاوهنشکو، که پردهدار زانی زه وئولمه کان له جی باوکی دهسهلات دهگریته دهست. به وهزیر دهنانی گوت: 'به خودای سهیره!' وهزیر پرسی: 'چی سهیره؟' پردهدار گوته: 'خودا ئیوهی بهسهر کردووه تهوه، کاریکی وای کردووه که ئیوه دهتانه وئ. وهزیر گوته: 'چون؟' پردهدار گوته: 'کوربه خودا زه وئولمه کانی بۆ ناردووه نه تهوه و ئیستا له گهل نوزه توزه مانی خوشکی له گهل منن.' وهزیر دهنان که ئه وهی بیست، زور خوشحال بو. به پردهداری گوت: 'دا بۆم بگیره وه له کوئ بوون و چیان به سهر هاتووه.' ئیدی پردهدار باسی نوزه توزه مانی بۆ گیراوه ههتا زه ماوهندی له گهل کرد. به سه رهاتی زه وئولمه کانی ئه وهندی دهیزانی و بیستبووی، بۆی گیراوه. که پردهدار وته کانی تهواو بو، وهزیر دهنان که سینی نارد میران و وهزیران و گه وره کانی دهرباری بانگ کرد. ئه وهی رووی دابوو بۆ ئه وانیشی گیراوه و ئاگاداری کردن. ئیدی هه موویان سه ریان سوورما و ههستان هاتنه کن پردهدار و کرنوشیان بۆ کرد. پردهدار له گهل وهزیر دهنان دانیشتبوون. وهزیر دهنان به هه موو بهرپرسی گوت: 'دانیشن.' ئینجا پرسی گرته دهستی دهسهلات له لایه ن زه وئولمه کانه وهی هینا گوئی. پاش راویژ و بیرو راگوپینه وه، هه موو به باشیان دهزانی زه وئولمه کان دهسهلات بگیرته دهست. پردهدار رووی له وهزیر دهنان کرد و گوته: 'وا چاکه بچم بۆ لای زه وئولمه کان، ئه ویش له هاتنی ئیوه ئاگادار که مه وه و پیشی بلیم که شتیکی ناوا له گوئی دایه و به ته مان دهسهلات رادهستی تو که ن.' وهزیر دهنان بیرو که که ی پردهداری پی جوان بو. پردهدار هه ستا و وهزیر و دارودهسته که ی به حورمه تی ئه وهستان و کرنوشیان کرد و په سنی پردهداریان دا هه تا ئه ویش له لای زه وئولمه کان تاریفی ئاماده یی خزمه تگوزاری ئه وان بکا. وهزیر دهنان به دهست و پیوه نده که ی گوت: 'بچن له قوناخیک پیش به غذا تاول و هۆبه هه لده ن و ئاماده بکه ن.'

"پردهدار هاته وه لای زه وئولمه کان و نوزه توزه مان، ئه وانی له بارودوخه که ئاگادار کرده وه. وهزیر دهنان و سوپا که پیشی هه موو سوار بوون و رویشتن هه تا گه یشته قوناخیک پیش به غذا. له وئ لایان دا و باریان خست. پاشان وهزیر دهنان روخسه تی خواست چوه لای زه وئولمه کان و نوزه توزه مان و به خیرهاته وهی لی کردن و ئه وانی له مردنی بابیان ئاگادار کرده وه و موزده ی ئه وهشی دانی که خه لک زه وئولمه کانیسیان وهک پاشای به غذا هه لباردووه. ئه وان بۆ مردنی بابیان زور به په روش بوون. پاش که میکشین و گریان هۆکاری مردنه که یان پرسی.

"وهزير دهنندان گوتی: 'گه ورهه پاشا، نوعمان پاشا که له راو گه راوه و ئیوهی نه دی و زانی چون بو زیارتهی مالی خودا، تو وره و نار هحت بوو هه تا شهش مانگیش هه بوتان ده گه را. هیچ سؤراخیکی ئیوهی نه کرد. که سالیگ به سه ر نه هاتنه وهی ئیوه دا تپه ری، روژیک پیریژنیک که روخساریکی پاک و له خوداترسانه ی هه بوو، هاته خزمهت پاشا و کړنوشی برد. پاشا که سیمای پاک و نوورانی ئه وی دیت، بانگی کرده لای خوی. پیریژن گوتی: 'پینج دانه که نيزم بو هیناوی، هیچ پاشایه کی دیکه له دنیا دا که نيزی وای نییه که ئاوا جوان و زانا و ژیر و به ئه ده ب و تیگه یشتوو بن.' پاشا فه رمانی دا که نيزه کان بینن. به دیتتی ده لالییان خوشحال بوو. پنی گوتن: 'هه ر کام له ئیوه چی ده زانی بوم باس بکا.'

لیره دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی پی هات و شه هرزاد دریژه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بو شه ویکی دیکه.

که شوی هفتا و هشتم هاتوه

گوتی: "خاوهنشکو، نوعمان پاشا به که نیزه کانی گوت: 'یه کی به شیک له زانیاریه کانتانم بۆ باس بکن.' یه کیک له و پینج کیزه هاته به ره وه و کرنوشی برد و گوتی: 'ئهی پاشای گوره، پیویسته خاوهنی ئه دهب فه رزه کانی به چی بیئنی و خو له گوناح بیاریزی. بنه مای ئه دهب، رهوشتی جوانه و باشترین رۆزیش ژیانه. ژیا نیش بۆ ئه وه یه ستایش و سپاسگوزاری خودای تیدا بکهی. که وایه شایانه له گه ل خه لکدا به پرووی خۆش و به باشی هه لسه و کهوت بکهی. به هیچ جوریک له و ریگه یه لا نه دهی و پیاوانی گوره زۆر له خه لکی دیکه پیویستیان به و رهوشته جوانه یه. پاشا زۆر پیویستی به په رده دار زیاتره تا مسکین. ئهی پاشا، بزانه که ده بی مال و گیان له رینی خوا دا به خت بکهی. که ده بینی دژمنه کهت به ئاشکرا دژمنایه تیت ده کا، هیشتا ده بی تو خۆتی لئ بیویزی. ئه وه ش بزانه که دیارده یه ک جگه له رهوشته به رزی، بۆ هه لبژاردنی هاو رینه تی نییه. که وایه له پیشدا تاقی که وه، دوا یه له گه لی ببه به هاو ریی. ئه گه ر هاو ریکهت براده ری پۆزی په سلانه، ده بی ئه وه ی شه رع ده یلی ره چاوی بکا و له ناوه رۆکی ده ستووراتی شه رعیش بگا. ئه گه ر براده ری دنیا ییشه، ئه وه ده بی نازا و نه ترس و راستگو بی، نه ک نه زان و خراپه خواز و درۆزن. چونکه درۆزن شایه نی هاو رینه تی نییه. هاو ریی له گه ل یه کدا هاو ته ری ب بوون. دۆستایه تی ده بیته به پاکی له دله وه بیته. که سیک که درۆ ده کا، ناتوانی له گه لت دۆست بی. که وایه ریکاتان یه ک ناگریته وه. بۆ هاو رینه تی نابیی. پاشا، بزانه که گرته به ری ریکای شه رع کاریکی زۆر باشه. هه رکه سی ئه و تاییه تمه ندیه ی هه بی، خۆشت بوئی. هه رچه نده کاریک بکات که پیشته خۆش نه بی، چونکه هاو ریی وه ک ژن نییه ته لاقی ده بیت و پاشان بیه ی نیه ته وه. به لکو دل وه ک شووشه وایه، که شکا، یه ک ناگریته وه. وه ک شاعیر ده لی:

بزانه تو له گه ل کی داده نیشی
له گه ل کیدا ده دویی و چی ده بیستی
به ده ست خۆت نییه چون هاو ریی هه وایه
هه وای ناپاک، هه ر نه خۆشی له دوا یه

"دوا ی ئه وه که نیزه که له کۆتایی قسه کانیدا ئاماژه ی بۆ لای ئیمه کرد و گوتی: 'ناوه زمه ندان گوتوویانه: 'باشترین هاو ریی ئه وانه ن که له ئامۆژگاریدا پیداکری ده کهن. باشترین کار ئه وه یه که ئاکامیکی باشی هه بی. باشترین نزا ئه وه یه که له سه ر زاری خه لک بی.' گوتووشیا نه: 'جیی خۆیه تی به نده خۆی له سپاسگوزاری خودا نه بوئی و به رده وام

سپاسگوزاری دوو نيعمه تي خودا بين: يه کيان له شسساخي و نه وهی دیکه ئاوه زه. کوتووشيانه: 'هرکس گرفتي چکوله زور گه وره کاته وه، تووشی گرفتي گه وره تر ده بين. هرکس سيش دواي نارزه وو که وئ، حق پيشيل ده کا. هرکس سيش گوي بداته که ساني دووزمان، نه وه هاوري کاني له ده ست ده دا. هرکس چاکه کانت ده بيني، چاکه ي له گه ل بکه. هرکس دژمنايه تي زور گه وره کاته وه، تاوانباره. هرکس سيش گوي نه داته سته م و زورداری، له ده ست شمشير ناحه سينته وه.' "

ليزه دا بوو، ماوه ي چيروکي نه مشه ویش کوتايي بين هات و شه هرزاد دريژه ي چيروکه که ي هه لگرت بو شه ويکی دیکه.

که شهوی هفتا و نۆبهم هاتهوه

گوتهی: "خاوهنشکو، که نیز گوتهی: 'پاشای بهرین، با که میک باسی قازیهکان بکه. دهبن قازیهکانی شار به چاویک پروانته تهواوی خه لکی شارهکه، جیاوازییان له نیواندا نهکن، بۆ شهوی زۆرداران چاو له مالی ههژاران نهبن و، ههژاران دهست له دادوهری نهشون. قازیش دهبن شایه دی له داواکار بو، نکولیکاریش سویند بدا و په ره به ناشتی کومه لایه تی بدا. مهگین ناشتییه که بن که حهلال حهرام بکا و حهرام حهلال بکا. نهگه قازیه کیش له بابه تیک به گومان بو، دهبن بگه رپته وه بۆ لای حهق. چونکه حهق فه رزه و به ره وحق چوون باشتره له وهی هه ره له سه ره گردانیدا بمینیه وه. که وایه دهبن قازی به چاویک چاو له دژمنایه تییه که بکا و شایه دی لیمان بو. نهگه شایه هات، ئینجا دهبن به پتی قسه ی شایه ده که حوکم بدا. نهگه شایه دیشی نهبن، شه وه دهبن شکایه تکه ره که سویند بدا و سه رچاوه ی سویندی موسولمانانیش قه بوول بی. چونکه شه وه فه رمانی خودایه که دهبن له سه ر رواله ت حوکم بدری، چونکه جگه له خودا که س ناگای له مه به ست و ناخی مروفه کان نییه. قازی بو نییه کاتیک زۆر ناره حه ته یان زۆر برسویه حوکم ده رکا، له حوکم ده رکردنیشدا دهبن هه ره زای خودای مه به ست بی. چونکه نهگه ر ویت و مه به ستی خوی له گه له خودا پاک کاته وه و جگه له حهق و ره زایه تی خودا هیچ مه به ستیکی دیکه ی نهبن، خه لکیش رازیتر و پیملتر دهبن. زوهه ری 'گوتویه تی: 'نهگه شه م شتانه له قازیدا هه بن، دهبن له سه ر کار لا ببرئ: ریز له مروفی خویری و بی ئابروو بگری بۆ شه وی تاریفی بکه ن و زۆریش نیگه رانی له سه رکار لادرانی بی. 'ده گنرپنه وه عومه ری کوری عه بدولعه زیز قازیه کی له سه ر کار لا برد. قازی گوتهی: 'بۆ لام ده به ی؟' عومه ر گوتهی: 'بیستومه زۆر له وه ی پتویسته زیاتر قسه ده که ی. 'دوای شه وه که نیزی یه که م لا چوو، که نیزی دووه م هاته به ره وه. "

لیره دا بو، ماوه ی چیرۆکی شه وه ویش کوتایی بی هات و شه هه رزاد درێژه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه ویکی دیکه.

۱. حه دیسزانیکی به ناوبانگه که له گه له هه ر چوار هاوړیکه ی پینغه مبه ر(د.خ) هه لس وکه وتی بووه.

که شهوی ههشتایم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، وهزیر دهنان به زهونولمهکانی گوت: 'کهنیزی دووهم هاته پیتشی و چهوت جاری کرنوش برد. دواى نهوه گوتی: 'لوقمان به کورهکهی گوت: 'سئى شستن که ناناسرین مهگین له سئى کاتدا: یهکهمیان لهسهرخوییه که ناناسرئ له کاتی توورهی دا نهبئ. دووهمیان نازایهتی و نهترسییه دهرناکهوئ مهگین له کاتی شهردا نهبئ. سینهمینیان هاوړینه که ناناسرئ ههتا پوژئ تهنگانه نهبئ.' له زووهوه گوتراوه که سستهمکار زهرهمنده، ههچهنده خهلکیش پینان ههلبلین. سستهملیکراوان ئاسوودهترن ههچهنده خهلک خراپهشیان بلین. خودای جیهانیان ههرموویهتی: 'ئهوانهئ که دلیان خوشه بهو کارانهئ کردووینه و به تهماشن له بهر ئهو کارانهئ نهشیان کردووه، ههر دهستخوشیان لی بکرئ. پینان وا نهبئ ئهوانه له عهزایی خودا پرگاریان دهبئ، ئهوان عهزاییکی سهخت و ناخوشیان له پیتشدايه.'^۱ پیغهمبهری ئیسلامیش گوتوویهتی کارهکان به نییهتن.

" 'پاشا، باشترین شت که له مروفا ههیه دلپهتی. کاتیک دلی مروفا پر بوو له ئیرهئ و تهماغ، دلی دهتوقئ. ئهگه دلی پر بی له بی هیوایی، دلی دهتوقئ. ئهوانه ههمووی مردنیان بهدواویه. کاتیک توورهئ مروفیک زیاتر بیت، ئهوا خوشی نارهحهتر دهبئ. کاتیک مروفا ههست به بهختهوهری بکا، له نهخوشی و شت بهدوور دهبئ. ئهگه ترس و نیگه رانی بهسهر مروفا زال بی، ههردهم نارهحت دهبئ و له کاتی گیروگرفتهکاندا داد و هاواری زور دهبئ. ئهگه بهسهر مال و ساماندا بکهوئ، له یادی خودا خافل دهبئ. ئهگه تووشی ههژاری و دهستکورتی بوو، ئهوه مات و مهلول دهبئ. که وایه هیچ شتیک لهوه چاکتر نییه سپاس و ستایشی پهروهردگار بکهیت و خهریکی کاریک بی که پزق و پوزی و

۱. قَالَ قَالٍ: ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحْمَدُونَ أَنَّهُمْ يُحْمَدُونَ بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ

الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۸۸﴾ آل عمران: ۱۸۸

واتا: ئهئى موحهمهه! وا گومان مه به که ئهوانهئ وا دلخوشن به کردهوه ناله بارهکانی خویان و شانازی دهکن بهوهئ که توانیوانه سهر له خهلکی بشیوتین، راستیهکهیان ههلگیراوهتهوه، زانیاری راستو دروستیان شارووتهوه، خویان به خاوهن پلهو پایهی علیمو زانست دهزانن، پینان وایه: که شیایو ئهوهن که سوپاس بکرین، چونکه تهورات و ئینجیل خوینن و راههکهری دهقهکانیان دهیانهوئ تو سوپاسیان بکهئ لهسهر شتیک که نهیان کردووه، - تو ئهئى موحهمهه! وا مهزانه ئهوان له سزای جیهانی رزگاریان دهبئ، ئهوانه ههرگیز رزگاریان نابئو بهختهوهر نابن، بهلکوو سزای به ئیشیان بو دیاری کراوه له دونیادا ریسوا دهبن، تووشی جوړهها بهلاو موصبیهت دین، جوړهها بومهلهرزوه زریان و لافاو دهردو بهلاو تاعون و نهخوشی سامناک روویان تن دهکا! له قیامهتیشا راپنجی دوزهخ دهکرین و تولهئ بوختان و سهربینجیان لئ دهسینرئ، لهسهر گوپانکاری دهقهکانی تهورات و ئینجیل و ههله و گیزانهوهئ مه بهست و ماناکانیا سزا دهدرین.

پتەوکردنى بىنە ماكانى ژيانى ئەم دىنيا و ئەو دىنياتى بە دواوہ بىن. لە زانايەکیان پرسى:
 'بەدەفەرتەرىن و ناجسەتتەرىن مەرۇف كىيە؟' لە وەلامدا گوتى: 'ئەو كەسەى ئارەزووہ كەى
 بەسەر جوامزىيە كەيدا زال بىن. غىرەتى كارى كەورەى نەبىن. دواى ئەوہ گوتى: 'بەلام
 لەبارەى تەر كەدنيائى و خوداپەرستىيەوہ بەو جۆرەيە كە هيشامى كورپى بەشەر دەلى: 'لە
 عومەرى كورپى عوبەيدم پرسى كە راستى تەر كەدنيائى چىيە؟' وەلامى دامەوہ: 'پىغەمبەر
 دروود و سلاوى خوداى لەسەر بىن، فەرمووى: 'تەر كەدنيا ئەو كەسەيە كە گۆرپى لە بىر
 نەچىتەوہ. ئەوہى لەدەست دەچىن، لەگەل ئەوہى ھەتاھەتايە نەگۆرپتەوہ و سەبەبىن بە
 تەمەنى خۆى دانەنن و خۆى بە مردوو بزائى.' 'دەگىزەنەوہ كە ئەبووزەر دەگوت: 'ھەژارى
 بە لاي مەوہ لە تىرى چاكتەر و نەخۆشيش لە سەلامەتى بە بەرەكەتتەرە' ھىندىك لەو
 كەسانەى ئەو قەسەيەيان بىست، گوتيان: 'خودا لىن خۆش بىن. بەلام وا چاكتە مەرۇف بەو
 شتەى خودا پىنى داوہ رازى و خۆشحال بىن، جا ھەر چۆنىك بىن.' ھىندىك لە باوہر پىكر اووان
 گوتوويانە: 'لەگەل كورپى ئەبووئەوفا نوپى بەيانىمان دەكرد. سوورەتى 'يا أَيُّهَا الْمُدَّثِرُ
 دَخُونِيْهِ وَه. كاتىك گەيشتە ئايەتى 'فَاذَنْ قُرْ فِي الْاَقْوَرِ،' كەوت و مرد.' دەشگىزەنەوہ
 دەلىن: 'سەبەبى بەنەنى ئەوئەندە گريا ھەتا كۆپەر بوو. پىاوويكىيان ھىتا چاوى دەرمان كا و
 ئەگەر بگرى چاكتەوہ. ئەو كەبىرەيە گوتى: 'بەو مەرچە چاكت دەكەمەوہ كە ئىدى
 نەگريت.' سەبەب گوتى: 'ئەگەر ئەو چاوانەى من نەگرين، ئەى بە كارى چى دىن.' 'پىاوويكى
 دىكە بە پىغەمبەر [سلاوى خوداى لى بىن] گوت: 'ئامۆزگار بىيەكم بەك.' "

لەزەدا بوو، ماوہى چىرۆكى ئەمشەویش كۆتايى بىن ھات و شەھرزاد درىژەى
 چىرۆكەكەى ھەلگرت بۆ شەوئىكى دىكە.

۱. ئەو جار كە فوو بە كەرەنادا دەكرىت.

که شهوی ههشتا و یهکهه هاتهوه

گوتهی: "خاوهنشکو، کهس یک تکای له پیغهمبهری خودا کرد ناموژگاریهکی بکا. پیغهمبهر فهرمووی: 'ناموژگاریم ئهوهیه لهه دنیاا دهستپویشتوو و لهخوداترس به و لهو دنیاا ژیردهسته و چاولهدهست به.' ئه و کابرایه گوتهی: 'جا ئهوه چوئن دهبی؟' پیغهمبهر فهرمووی: 'ههرکس لهه دنیایه لهخوداترس بی، لهه دنیا و لهو دنیاش دهستپویشتوو دهبی.'

"غهوس کورپی عهبدوللا گوتهی: 'له بهنی ئیسرائیل دوو برا بوون، یهکیان بهوی دیکهی گوت: 'چ کاریکت کردوو که لئی بترسی؟' گوتهی: 'پوژیک مریشکیکم له مریشکفروشیک کپی و هینامهوه مالی، خسته نیو ئه و مریشکانهوه که لهوم نهکپی بوون.' ئهویان گوتهی: 'تو بلن چت کردوو که بوویته هوی ئه و ترس و نیگه رانیته؟' گوتهی: 'هر کاتیک دهمهوی نوژ بکهه، ترس و نیگه رانیم لهوه ههیه که ئه و نوژ له بهر پاداش بکهه.' باییان گوتهی لهو وتووژیهیان بوو، گوتهی: 'خودایه! ئهگه ر ئهوانه به راستیانه، ئهوه گیانیان بکیشه و بیانهوه لای خوت.' عهبدوللای کورپی جوبهیر گوتوویهتهی: 'به فهزاله گهیشتم، داوای راویژ و رینوینیم لئی کرد. گوتهی: 'دوو تاییه تمهندی فیر به: یهکیان ئهوهیه که خودا به تاک بزانه. دووه میان ئهوهیه که هیچ کهس نازار مهده. که شاعیر لهو بارهوه دهلی:

که گورهی، چوکه مهچرووسینهوه
پاشای، مسکینان مهچهوسینهوه
سهه پهنچهی بتهیز مهشکینه به هیز
بههیزیک دههبتشکینتهوه

" که کهنیزی دووهه باسهکهی تهواو بوو، کشاره و کهنیزی سینهم هاته بهرهوه و گوتهی: 'تهرکه دنیاپی و رووله خوداکردن بهستینیکی پان و بهرینی ههیه. بهلام من ههر ئه و شتانهی که له پیاوچاکانی پیشوو بیستوو مه، باس دهکهه. ئهویش ئهوهیه که یهکیک له عارفان گوتوویهتهی: 'من مردنم له ژیانم پین خوشتره، چونکه له ژیاندا لهنیوان من و ناکارهکانمدا پهردیهک ههیه.' عهتا سهلهما عادهتیکه ههبوو کاتیک له پهتد و ناموژگاری دهبووهوه، پهنگی زهرد ههلهگهرا و گیانی دهلهرزی. لهو بارهوه ههکارهکیان پرسسی. گوتهی: 'کاریکی گهرهه لهپیشدایه و دهمهوی گوپرایهلی پهروهردگار بکهه.' ههر له بهر ئهوهش زهینولعابدینی کورپی حوسین کاتیک ههلههستا نوژ بکا، دهلهرزی. لینیان پرسسی: 'بو دهلهرزیته؟' گوتهی: 'دهزانن من له بهر چی ههلههستم و دهمهوی لهگهله کئ قسه بکهه؟'

سوفیانی سهوری گوتوویه تی: 'چاو له سته مکاران کردن تاوانیکی گوره یه.'

" 'پاشان که نیزی سینه م لا چوو و که نیزی چوارهم هاته پیشی. پیچکه ی تهختی پاشایه تی ماچ کرد و گوتی: 'ده گیزنه وه بیشری حافی گوتوویه تی: 'له خالیدم بیستوه که ده یگوت: 'له شیرکی شاراوه خو بپاریزن. 'گوتم: 'شیرکی شاراوه چونه و چییه؟' گوتی: 'ئه وه یه که نویژ بکن و رکوع و سوو جده که تان دریز بکنه وه. 'عارفیک ده لی: 'کاره چاکه کان قه ره بووی کاره خراپه کانن. 'یه کی دیکه له عارفه کان گوتوویه تی که داوام له بیشری حافی کرد راستیه کم پی بلئی. گوتی: 'پۆله گیان، ئه و زانسته بو ئه وه نابی به هه موو که سی بلئی. مه گین له هه ر پینج سه د که س که سینک. وه کوو زه کاتی سکه ی زیوین. 'ئیبراهیمی کوری ئه ده هم ده لی: 'پۆژیک بیشر راوه ستابوو نویژ بکا، منیش چوومه پشت سه ری و نویژه کم دابه ست و نویژمان کرد. دوايه کابراهی کی شپۆل هه ستا و قسه یه کی کرد زۆرم پی جوان بوو. گوتی: 'خه لکینه خو له قسه ی راستی کیشه ساز بپاریزن، به لام درۆی باش قه یناکا و ئیرادی نییه. قسه ی زلزل بو که سینک که هه یچ شتیک شک نابا، هه یچ قازانجیکی نییه. هه ر وه ک چون له لای خاوه نی خوت بیده نگی کیشه ی نییه. 'ئیبراهیم گوتوویه تی: 'چاوم لی بوو بیشری حافی پشیزیکی 'لی که وت. هه ستام دره مینکم دایه. لی وهرنه گرتم. گوتم: 'ئه و دره مه ته واو حه لاله. 'گوتی: 'من نیعمه تی په سلان به نیعمه تی دنیا ناگۆرمه وه. 'ده شگیزنه وه خوشکی بیشری حافی چوو له لای ئه حمه دی کوری حه نبه ل. "

لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کۆتایی پی هات و شه هرزاد دریزه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بو شه ویکی دیکه.

---

۱. پشیز: دراوینکی زۆر که می قه دیمه.

که شهوی ههشتا و دووهه هاتهوه

گوتهی: 'خاوهنشکو، کهنیزه که به نوعمان پاشای گوت: 'خوشکی بیشری حافی چووه لای نهحمه کوری ههنبه ل و گوتهی: 'ئیمه هۆزیکین به شهو خهریکی تهشی پرسی و خوری شیکردنهوه و شتین و، به رۆژدا خهرجی بژیوی خۆمانی دهکین. زۆر شهو که ئیمه له سهربان دادهنیشین، شهوقی ماله دهوله مهندهکان بهرچاومان پروناک دهکاتهوه و کار دهکین. ئایا شهو بۆ ئیمه ههراوه یان نا؟' نهحمه گوتهی: 'تۆ کئی؟' گوتهی: 'خوشکی بیشری حافیم.' نهحمه گوتهی: 'هۆزی بیشر، من له خوا داواکارم شهو پاریزکاری و تهرکه دنیا بیهی ئیوه به قسمهت بکا.' عارفیکیش گوتویه: 'ئهگهر خوا بیههوی بهرکهت به قسمهت که سیک بکا، ده رکی گوپرایه لی به پرودا دهکاتهوه.' مالیکی کوری دینار کاتیک به بازاردا دهرویشته و ههزی دهچووه شتیک، دهیگوت: 'ئهی نهفس! بۆ شهوی داوای دهکهی، وهلامت نادهمهوه.' له جیگایه کی دیکه دا گوتویه تهی: 'سلامه تی له وه دایه له گه له نهفسه تدا دزایه تی بکهیت و چاره ره شیش له وه دایه شوینی بکهویت.'

" 'مه نسووری کوری عه ممار گوتویه تهی: 'سالیکی ویستم به کووه دا بچم بۆ مه ککه. شهوینکی تاریک دهرویشتم، که چی گویم له دهنگی قورئان خویندن بوو، ههتا گه یشته شهو ئایه تهی دهلی: 'ئهی شهو که سانهی ئیمانان هیناوه خوتان و بنه ماله که تان له شه ریک که ناوردووه که ی خه لک و بهرده کانن خۆ بپاریزن.' که شهو ئایه خویندرا به وه دهنگی که وتنی که سیک هات. ئیدی نه مزانی چۆنا و چۆن بوو. که رۆژ بووه وه. ته رمیکم دیت پیریژنیک به داویدا دهرویشته. له پیریژنه م پرسسی: 'شهو ته رمی کئی؟' گوتهی: 'شهو بپاویک بوو به لای مالی ئیمه دا هات و کوره که م نوژی ده کرد. ئایه تیکی له قورئان خوینده وه، که چی کابرا دلی توقی، که وت و مرد.'

" ئیدی که نیزی پینجه م هاته پیش و کړنوشی برد و گوتهی: 'مه سه له مه ی کوری دینار گوتویه تهی: 'کاتیک ده که کان پاک بنه وه، تاوانی گه وره و چووه که ده به خشری. شه گه ر

---

۱. قَالَ تَسَالَنَّا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَوْلًا أَنفُسَكُمُ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ التحريم: ٦.

واتا: شهی شهو که سانهی ئیمانان هیناوه، برواتان به تاک و ته نهایی خوداوا راستی پیغه مبه رایه تی موچه ممد ههیه: خوتان ریک و پیک بکن، به تا عهت و خودا په رستی و به ندایه تیکردنی دلسۆزانه خوتان و خیزان و مندالتان بپاریزن له ئاگریک سوته مهنیه که ی ئاده میزادو به رده، بته رسته کان و بته کانیا ن. به سه ر ئاگری دۆزه خه وه هه ن چه ند فریشته یه کی دلره ق، به زه بییان به که س دانا به، سه ر په رشتی دۆزه خو سزادانی تاوانباران ده که ن، دیمه نیان ترسناکو و پیکهاته یان سه ر سو په یته ره، خودا خولقاندوونی بۆ سزادانی تاوانباران، ژماره یان نۆزده فریشته یه.

بهنده به کیش توبه بکا و نه چپته وه سهر گوناوه کانی، خودا کاره کانی به دهسته وه دهدا.^۱ گوتووشیتی: 'هه هاتیبهک^۲ مروّف له خودا نیزیک نه کاته وه، نه وه نه هاتیبه^۳. له جیبه کی دیکه دا ده لی: 'که می دنیا روژی په سلان له بیبری مروّف ده باته وه و سهر قالی ده کا. له باوکی حازمیان پرسسی: 'تیزوپرتین که س کتیبه؟ گوتی: 'نه و که سهیه که تمه منی له ربی به ندایه تی خودا بردووه ته سهر. 'گوتیان: 'نه ی که وجترین مروّفه کان کین؟' گوتی: 'نه وانهی وا قیامه تی خویان له گه ل دنیا ی خه لکدا ده گورنه وه. 'ده گپرنه وه که موسا سلای خودای لی بن کاتیک گه یشته ئای مه دین پرسسی: 'په روه ردگار! نه من پنیوستم به و به ره که ته به که بوم دهنیزی. 'ئیدی موسا داوای له خودا کرد و دهستی بؤ لای خه لک دریز نه کرد. که دوو که نیشکه که ی شوعه یب هاتن، ئای دانن. کاتیک رویشتن شته که یان بؤ باوکیان گپراوه، شوعه یب گوتی: 'رهنگه نه و برسسی بن. 'ئیدی به یه کیک له دوو که که ی گوت: 'بکه ریوه و بیهینه لای من. 'که کیژه که چوو، پرووی خوی گرت و به موسای گوت: 'باوکم بانگت ده کا و دهیه وی حقی ئاوه که ت بداتی. 'موسا نه و قسه یه ی پی ناخوش بوو. بؤ ساتیک ویستی نه چن. هه زووش په شیمان بووه وه. سمتی نه و که زور گه وره بوو، باشی ده هات و کراسه که ی پیوه دهنووساند و نه وهنده ی دی سهرنجراکیشتری ده کرد. موسا چاوی به و دیمه نه که وت، له پیشدا چاوی داخست. دوا ی به کیژه ی گوت: 'تو له دوا ی منه وه وه ره. 'ئیدی موسا له نواوه و کیژه له دوا یه وه رویشتن هه تا گه یشته لای شوعه یب. چیشتیان بؤ شیو هیتا. ' ' "

لیزه دا بوو، ماوه ی چیروکی نه مشه ویش کوتایی پی هات و شه هرزاد دریزه ی چیروکه که ی هه لگرت بؤ شه ویکی دیکه.

که شهوی ههشتا و سینه م هاته وه.

۱. به دهسته وه دان: کاراسانی بؤ کردن، جوریک یارمه تیدان.
  ۲. هاتی: نیعمت، خیر و به ره که ت.
  ۳. نه هاتی: به دبه ختی، چاره ره شی.
  ۴. قَالَ مَالٌ ﴿۱۰﴾ فَسَعَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿۱۱﴾ ﴿القصص: ۱۰، ۱۱﴾
- واتا: مه رو بزنی دوونافره ته که ی ئاوداو دوا ی به رده که ی خسته وه سهر بیره که. به مهش شه هامت ی خوی نواند، ته رازوی لاری بن ده سه لاتانی راست کرده وه. نه مجار: که مه رو بزنه که ی ئاودان، چوو ژیرسیبیری دره ختیکه وه بؤپشوو دان و هه سانه وه، نه مهش نامازه ی نه وه ی تیدایه: که سه فه ره که له کاتی گه رمادا بووه. ماندوی و شه که تی زوری بینوه، له خودا پارایه وه پیو یستیم به هه ندی خوراک و بژیو هه یه، ئاتاجی هه ندی خوارده مه نیم، ئازاری برسایه تیمی پی فراموش بکه م، به م شیوه په نای برده به رسیبیری دره خت بؤ نه وه ی جهسته ی له تینی گه رما بیاریزی، هانای برده به رسیبیری په روه ردگار و به گیان و دلی، پارایه وه وتی: خودایه من محتاجم، خودایه من ته نه ام، خودایه من زه بوونم، خودایه من پیو یستم به فه چل و به خششی تو هه یه، ئاتاجی که میک له نیعمه تی قوم!! هیشتا هه زره تی موسا سه ره که رمی مونا جات و پارانه وه بوو، کاتیکی زانی ده رووی خیزی لی کرایه وه.

گوئی: "خاوهنشکو، 'که نیزی پینجه م به نوعمان پاشای گوت: 'موساؤ سلاوی خودای لی بی گه یشته کن شوعه یب و چیشتیان بؤ شیو هیتا. شوعه یب به موسای گوت: 'دهمەوی حقی ئاوه لپینجانە که ت دەمی.' موسا گوتی: 'من له بنه ماله یه کم که کالای قیامت نادن به کالای ئەم دنیا یه و به زێر و زیویشی نادن.' شوعه یب گوتی: 'کوری چاک، تو میوانی منی. خووخده ی منیش و باب و باپیرانی منیش وایه ریز له میوان بگرین.' وا بوو موسا دانیشت و نانه که ی له گه ل خواردن. دوا ی ئەوه شوعه یب قه راری له گه ل دانا و هتا هه شت سالان کاری به موسا کرد و پاشان کریکه شی یه کیک له کچه کانی خۆی دایه. ئەوه ش ماره ی یه که ی بوو. هر وهک له قورئانی پیرو زیشدا باسی کردوه: 'دهمەوی یه کیک له و دوو کچانه ی خۆمت دەمی، به و مه رجه ی تۆش هتا هه شت سال کارم بؤ بکه ی.'^۱ ده گپنه وه که سیک تووشی هاو پتییه کی خۆی بوو که له میژ بوو نه ی دیبوو، لئی پرسی: 'تو کوری شه هاب ده ناسی؟' ئەو کابرایه گوتی: 'ئەری ده یناسم. ئەوه هه شت ساله دراو سیمان، به لام قسه م له گه ل نه کردوه.' گوتی: 'ئەو گوتی تو ئەوت پشتگو ی خستوه، که واته خودات پشتگو ی خستوه. ئەگه ر خودات خۆش ویستبا، دراو سیکه شت خۆش ده ویست. مه گه ر نه تزانیوه دراو سی مافیکی گه و ره ی وهک خزم و که سی به سه ر مرفه وه هه یه؟' حوزه یفه گوتو یه تی: 'له گه ل ئیبراهیمی ئەده م له مه ککه بووین و شه قیقی به لخیس له و ساله دا ها تبوو بؤ حه ج. له ته وافدا له ده وری یه ک کۆ بووینه وه. ئیبراهیم به شه قیقی گوت: 'دا باسی گوزه رانی خۆتانم بؤ بکه؟' شه قیق گوتی: 'جا باسی چی بکه م، ئەگه ر خوار دیمان وه گیر که وت، ده خۆین و ئەگه ر نه شمان بی، خۆمان راده گرین و دان به خۆماندا ده گرین.' ئیبراهیم گوتی: 'جا سه گه کانی به لخیس وا ده کن. به لام ئیمه ئەگه ر شتی کمان وه گیر که وی، به سه ر هه ژاراندا دابه شی ده که یین و، ئەگه ر وه گیریشمان نه که وی، سپاسی خودا ده که یین.' ئیدی شه قیق ته ریق بووه وه خۆی به سه ر لاقی ئیبراهیمدا دا و گوتی: 'ئێوه مامۆستای من.'

" 'که نیزی پینجه م بیده نگ بوو. پیریژن هاته پیشه وه و تو جار کر توشی بؤ نوعمان پاشا

۱. قَالَ قَالٍ: ﴿ قَالَ إِنَّ أَرِيدُ أَنْ أَنْكَرَكَ إِحْدَى أَبْنَتَيْ هَكَتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْخُزْنِي مُعْنَى حِجَّجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ

عِنْدِكَ وَمَا أَرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٧﴾ القصص: ۲۷

واتا: وتی: من دەمەوی بنگه مە کوری خۆم خۆم بکه م به خه زورت و یه کی له کچه کانمت لی ماره بکه م، خۆت سه رپشک به. تۆش هه شت سال شو انیم بؤ بکه. ئەگه ر هه شته که یشت کرد به ده سال ئەوه پیاوه تی خۆته، من زۆرت لی ناکه م و نامه وی زه محمه ت بده م به ته واو کردنی ده سال، ته نانه ت هه ندی که م و کورپشست هه بی چاو پۆشیت لی ده که م، خودا پشتیوان بی من ده بینی له پیری پیاو چاکان ده ب له گه لت داو خزمایه تیمان تاسه ر ده بی و لیک عاجز نابین. ویده چن پیره میزدی زاناو دووربین هه ستی به مه یلیکی سه روشتی و نیوان کچه که ی و چه زره تی موسا کردین، زانیبیه تی که بتمان هان به یه کتر هه یه و شیاوی ئەوه ن که به یه که وه خیزانیک دروست بکن. حه زره تی موسا پینشیاره که ی قبول کرد و وه لامی دایه وه.

برد و گوتی: 'له بابەت ڕوولەخودابوون و خۆپارێزییەوه قسەکانی ئەو کەنیزانەت بیست. منیش هیندیک لەو شتانەیی لە گەورە و زانیانی پیش خۆمەوه بیستوومن، عەرزى ئیوهی بەرێزی دەکەم.

" 'گوتراوه کە ئیمام شافعی شەوی کردوووەتە سێ کەرتهوه. کەرتى یەکەمی بۆ فێربوون. کەرتى دووهم بۆ خەو. کەرتى سینیەم بۆ پەرستش. ئیمام حەنیفەش داى و بوو هەتا نیوه‌شەو هەر بەخەبەر بوو، خەریکی عیبادهت بوو. ڕۆژیک بە ڕینگایەکدا دەڕۆیشت، دوو کەس پێکەوه قسەیان دەکرد و ئاماژەشیان بۆ ئیمام حەنیفە کرد، گوتیان: 'ئەوه شەوانە هەتا بەیانى هەر بەخەبەرە و عیبادهت دەکا.' ئەبووحەنیفە کە گوێی لەوه بوو، گوتی: 'من شەرم لە خوا دەکەم کە بە جۆریکم تارێفم دەکن کە وا نیم.' داوی ئەوه تەواوی شەوه‌کان بەخەر دەبوو. ڕەبیعی گوتووێتی: 'شافعی لە مانگی ڕەمەزاندە حەفتا جاری قورئان تەواو دەکرد و هەر حەفتاشی لە نوێژدا دەگوتەوه.' شافعیش گوتووێتی: 'دە سالیسه تیر نانی چۆم نەخواردوو، چونکە تیری دل ڕەش دەکا، وریای و وشیاى کەم دەکاتەوه و خەو دینی.' دەگێرنەوه عەبدوللا کوپى مەعد گوتووێتی: 'کەسم نەدیوه لە محەممەدی کوپى ئیدریسی شافعی خۆپارێزتر بێ.' ڕۆژیک حارسی خۆیندکاری موزەنتی کە دەنگیکی خوشی هەبوو، ئەو ئایەتەیی خۆیندەوه: 'هَذَا يَوْمٌ لَّايَ نَطْقُونَ و لَّايَ وُذِنَ لَهُمْ فِى عَتَدَرُونَ.' ئەمن چاوم لێ بوو ئیمام شافعی ڕەنگی زەرد هەلگەرا و دەلەرزى و نیگەران بوو، ئیدی کەوتە سەر زەوی. 'کەسیکی جێی باوەر گێراویبەتەوه: 'کە چووم بۆ بەغدا، شافعی لەوێ بوو. من چووم لە ڕۆخ دیجلە دەستتوێژ بشۆم، کەسیک بە لای مندا رابرد و گوتی: 'کۆرە دەستتوێژ جوان بگرە.' کە ئاورم داوه و تیم ڕوانی، سەیرم کرد پیاویکە و تاقمیکیش بەدوایدا دەڕۆن. منیش خێرا دەستتوێژەکەم گرت و بەدواياندا ڕۆیشتم. ئەو پیاوه چاویکی لێ کردم و گوتی: 'کارت بوو؟' گوتم: 'بەلێ، لەوهی خودا فێری کردوویت، فێرم بکە.' گوتی: 'ئەوه بزانه کە هەرکەس لەگەڵ خودای خۆی راست بێ، ڕزگاری دەبێ، و هەرکەس دلسۆزی دینی خۆی بێ، تیدا ناچێ. هەرکەس لە دنیا ڕوو لە خودا کا و تەکەرکە دنیا بێ، ئەوه چاوی بە ڕۆژی قیامەت ڕوون دەبیتەوه.' گوتیشی: 'پشت لە دنیا و ڕوو لە ڕۆژی پەسلان بکە. لە کاروبارتدا هەمیشە سەرراست بە، بۆ ئەوهی ڕزگارت بێ.' ئەو قسانەیی کرد و ڕۆیشت. من پرسیم: 'ئەو کابرایه کێ بوو؟' گوتیان: 'ئیمامی شافعی بوو.' ئیمامی شافعی دەیکوت: 'لە زانستی من کەلک وەرگرن، بەلام بە ناوی منەوهی مەکن.' "

لێزەدا بوو، ماوهی چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی بێ هات و شەهرزاد درێژەیی چیرۆکەکەیی هەلگرت بۆ شەویکی دیکە.

١. ئەوه ڕۆژیکە کە کەس ناتوانی قسە بکا، دەرفەتی ئەوهشیان نادریتی داوی لێبووردن بکەن.

که شهوی ههشتا و چوارهم هاتهوه

گوته: "خاوهنشکو، شافعی گوتووته: 'تکایه ههرکهس شتیک له منهوه فیر دهبی، به ناوی منهوه بلاوی نهکاتهوه.' له جینهکی شافعی گوتووته: 'من مشتومرم لهگهل کهس نهکردوه، مهگین ویستبیتم خودا پهنچهرهه حهقی بهسهردا بکاتهوه، جا له زمان منهوه بی یان له زمان خویهوه.' به ئهبوو حهنیفه یان گوت: 'خهلیفه مهنسور توی کردوه به قازی و مانگی دههزار دره میشی بۆ دیاری کردوو.' ئهبوو حهنیفه رازی نهبوو. ههتا رۆژیک خهلیفه دهستووری دا پارهکه یان بۆ برد. که نیردهی خهلیفه هات و لهگهل ئهبوو حهنیفه دا قسهی کرد، هیچی نهگوت. نیردهی خهلیفه گوتی: 'ئهوه مالی حهلاله.' گوتی: 'دهزانم ئهو ماله حهلاله، بهلام دهترسم ستهمکاران کارم تی بکهن و لییان نیزیک بهمهوه.' راسپاردهکهی خهلیفه گوتی: 'لهگهلیان بسازی، بهلام خوشت نهوین.' ئهبوو حهنیفه گوتی: 'چۆن دهبی من له دهریا دهم و جلهکانیشم تهر نهبن؟'

" 'سوفیانی سهوری وهسیهتی بۆ عهلی کورپی حهسهنی لهمی کردوه: 'له تۆم دهوی راست و دروست بی. له درۆ و خهیانهت و خۆبهزلزانی بهدوور بی، چونکه ههر کاریکی چاکیش به هۆی ئهو کاره نارهوا و سووکانهوه سووک دهبی. باوهر به باورهی کهسیک بکه که له سهه باوهرهکهی خوی سوور و بۆی دلسۆز بی. لهگهل کهسیکیش ههلسوکوت بکه که دنیات له بهرچاو بخا و یادی گۆر و رهستاخیز له دهرووتندا زیندوو بکاتهوه. ههر باوهرداریک پرسسیاری لهبارهی دینهکهیهوه ههبوو، ئامۆژگاری بکه. ناپاکی له باوهرداران مهکه، چونکه ههرکهس ناپاکی له باوهرداریک بکا، وهک ئهوه وایه ناپاکی له خودا و پیغه مبهری خودا کردبی. ههمیشه له شهه و کیشه و دژمنایهتی دوور بکهوه و خهریکی ئامۆژگاری و رینوینی خهک به بۆ لای کاری چاک و له کاری خراپ و دزیویان بپرینگینهوه. ههست و مه بهستی خۆت پاک و خاوین کهوه، بهشکو خودا رهحمت پین بکا. ههرکهس ویستی پاساوینک بۆ شتیک بینتهوه، لینی قه بوول بکه و لهگهل موسولماناندا شت له دل مهگره. به جوریک له خودا بترسه، وهک ئهوهی تۆ مردوو و له رۆژی رهستاخیزدا زیندوو بوویته توه و له مهحشهردای.' "

" ئیدی پیریژن چوو له لای کهنیزهکان دانیشت. کاتیک نوعمان پاشای باوکت گوینی لهو قسانه بوو، بۆی دههکوت ئهوانه به راستی زانی رۆژگارن. ئهوه بوو فریوی جوانی و چاکی و رهوشت بهرزی ئهوانی خوارد، ریزی له پیریژن گرت و کۆشکی تاییهتی، که ههر کۆشکهکهی شازاده ئهبریز بوو، دانی و بۆی ریکوپیک کردن و پیندایستی بۆ ناماده کردن. ههر کاتیک دهچوه لای، دهیدیت ئهوه پیریژن خهریکه نوێژ دهکا و به رۆژووشه.

هەر له بهر ئه وهش پیریژنه ی که وته بهر دلی. به منی کوت: 'وه زیر ئه و پیریژنه له و هه ره چاکانه ی رۆژگار ه.'

" که ده رۆژ به و جۆره تینه ی. پاشا پیریژن و که نیه کانی بانگ کردنه کن خوی، هه تا نرخه که نیه کان به پیریژنه بدا. پیریژنه کوتی: 'پاشا، با ئه وهت پێ بلیم که نرخه ئه وانه زیو و زیو و گه وهه ر نییه.' که نوعمان پاشا کوتی له وه بوو، پنی سه یر بوو، کوتی: 'خانم، نرخه ئه و که نیه زانه چیه؟' پیریژن کوتی: 'ئه وانه نافروشم، مه گین به مانگیک رۆژوو نه بێ. ئه ویش ده بێ شه وه کانی هه تا به یانی خه ریکی خوا په رستی بی. ئه گه ر ئه و کاره ت کرد، ئه وه که نیه کان هه موویان بۆ خۆت. هه رچی یان لێ ده که ی، بیکه.' پاشا سه یری له و هه موو پارێزکاری و له خوا ترسییه ی سوور ما و ئه وه نده ی دیکه ش پیریژنه ی له به رچاو شیرین بوو. ئه وه بوو کوتی: 'هیوادارم خودا قازانجیکی زۆرم له پنی ئه و ژنه چاکه کاره وه به نسیب کا.'

" ئیدی له گه ل پیریژنه ریک که وتن که به ک مانگ به رۆژوو بێ و، مه رچی پیریژنه که ی قه بوول کرد. ئینجا پیریژنه داوای گۆزه له به ک ئاوی کرد. دۆعایه کی به سه ردا خۆیند و فووی لێ کرد و ماوه یه کی باش ودمی له سه ر خۆیند. ئیمه نه مانده زانی چی ده لێ. ئه وه نده مان دیت سه یری گۆزه له که ی به ست و نیشانه ی کرد و دای به نوعمان پاشا و پنی کوت: 'ده رۆژ به رۆژوو ده بی و، سه یری رۆژی یازده یه م رۆژوو که ت به و شته ی نیو ئه و گۆزه یه ده شکینی. ئیدی خۆشه ویستی و به سترانه وه به دنیات له دل ده باته ده ری و پری ده کا له تیشکی باوه ر. منیش بۆ به یانییه که ی ده چم بۆ لای هاو پیکانم که پیاوی غه بیین. دوا ی ده رۆژ، ده گه ریمه وه. کاتیک پاشا گۆزه له که ی وه رگرت، پیریژن رۆیشته. پاشا له کونجیکدا دانیشته و گۆزه له که شی له وئ دانا و ده رگای له سه ر خوی داخست. کلپه که شی له گیرفانی خوی نا و خه ریکی رۆژوو گرتنه که ی خوی بوو. پیریژنیش به پنی خۆیدا رۆیشته.' لیره دا بوو، لیره دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی پێ هات و شه هرزاد درێژه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه وینکی دیکه.

که شهوی ههشتا و پینجهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، وهزیر دهنان به زهونولمهکانی گوت: 'پاشا دهستی کرد به رۆژووگرتن. پیریژنیش به رینی خۆیدا رۆیشت. کاتیک پاشا ده رۆژهی یهکهمی تهواو کرد، رۆژی یازدهیهم دهستی دا گۆزهلهکه و نیشانهکهی لهسههر ههلگرت بۆ بهربانگ لهوی خواردهوه. ههستی به گۆرانییک کرد له دهروونیدا؛ ههستی به کاریگهری و گۆرانیکی خۆش دهکرد. که ده رۆژهی دووم تهواو بوو، پیریژن گهراوه، نهختیکی حهلوای لهسههر گهلايهکی سههوز داناوو، لهگهله خۆی هینای. ئەو گهلايه وهک گهلاي دار نهبوو. که پیریژن هاته پیشی، پاشا له بهری ههستا و سللوی لئ کرد. پیریژن گوتی: 'پاشا، پیاوانی غهیبی سللویان لئ دهکردی. که من باسی تو و ههلوپستهکهتم کرد، ئەوان خۆشحال بوون و ئەو حهلوایهیان بۆ ناردی. ئەو حهلوایه له حهلوای بهههشته. ئەمشه و بهو حهلوایه رۆژووکهت بکهوه.' نوعمان پاشا زۆر خۆشحال بوو، گوتی: 'سپاس بۆ خوا که برایانی غهیبی بوون به هاوڕی و برادهری من.' ئیدی سپاسی چاکه و کردهوهکانی پیریژنی کرد و دهستی ماچ کرد. ریزی لهو و له کهنیزهکانی گرت.

" 'کاتیک پاشا ده رۆژی دیکه بهرۆژوو بوو، رۆژی بیستویهکهم پیریژن پنی گوت: 'پاشا، ئاگادار به من باسی خۆشهویستی و متمانهی نیوان خۆم و خۆتم بۆ پیاوانی غهیبی کرد و پینم گوتن که کهنیزهکانم له لای تو بهجئ هیشتوووه. ئەوان پینان کاریکی باش بوو، خۆشحالیش بوون که ئەوان له لای توی پاشا و پاشای رهوشتدا بمیننهوه. بهلام ئیستا دهمهوی کهنیزهکان بهرمهوه لای پیاوه غهیبیهکان ههتا لهژیر ودمی ئەوان خیر و بهرکهتیاں بهسهردا برژی و، ئینجا دوعایان گیرۆده بئ. ئەگه ریشی ههیه کاتیک بیتهوه خزمهت، کللی گهنجی گوی زهوی لهگهله خۆیان بیتنهوه خزمهت جهنابت.'

" 'که پاشا ئهوهی بیست، سپاسی پیریژنهی کرد و گوتی: 'من له بهر خهزینهکانی زهوی نهمدهتوانی دهست لهوان ههلگرم، بهلام چ بکهم رویی تو دهمگرئ و ناتوانم له قسهت دهرحم. بهلام پینم بلن کهی دهیانبهیت و کهی دهیان هینیتهوه؟' پیریژن گوتی: 'له شهوی بیست وحهوتم دهیانبهیم و کوتایی مانگ دهیانهنیمهوه. وا بئ ئەو دهم تو رۆژووکهت تهواو کردبئ. ئیدی ئەو کاته ئەوان دهکهونه ژیر فرمانی توه. بهلام بزانه که نرخه هر کام لهو کهنیزانه له تهواوی ولاتهکهی تو زیاتره.'

" 'پاشا گوتی: 'ئهی خانمی ئاکاربهرز، منیش ئەوه دهزانم.' پیریژن گوتی: 'ئیستا که من ئەوان دهبم، تو دهبی یهکیک له ههره ژنه خۆشهویستهکانت لهگهلیان بنیری ههتا هم لهگهله کهنیزهکانت ببه هاوڕی و نیوانیان گهرم کهن، هم ودمی ههناسهی پیاوانی

غەببىشىيان بەسەردا بى. 'پاشا گوتى: 'مىن كەنىزىكىم ھەيە، ناوى سەفییەيە و دوو مىندالم لىتى ھەيە، بەلام مىندالەكانمان دوو سالە بزر بوون. ئەو لەگەل كەنىزەكان بەرە بەشكو دەركى رەحمەت بە پرووى ئەویشدا بىكرىتەوہ. ' ' "

لىزەدا بوو، ماوہى چىرۆكى ئەمشەویش كۆتايى بىن ھات و شەھرزاد درىزەي چىرۆكەكەي ھەلگرت بۆ شەويكى دىكە.

که نهوی ههشتا و شههم هاتهوه

گوتهی: "خاوهنشکو، 'پاشا گوتهی: 'سهفیه لهگهله که نیهکان بهره بهشکو ده رکی رهمهت به پرووی نهویشدا بکریتهوه. بهشکو پیاوانی غهییی له لای خودا نکای بۆ بکن، مندالهکانی بۆ وهدی بینن. 'پیریژن گوتهی: 'سهیهکی جوانه. 'مه بهستی سه رهکی پیریژنیش بردنی سهفیه بوو.

" 'که کاتی رویشتنی پیریژن هات، گوتهی: 'ئیسنا دهچم بۆ لای پیاوانی غهییی، سهفیه ساز کهن. 'خیزا سهفیهیان ساز کرد و بهویان سپارد. پاشان پیریژن چوو نوێژگهکی خزی و قاپیکی سه رگیراوی درۆشمکراوی بۆ پاشا هینا و گوتهی: 'که مانگ نوێ بووهوه، بچۆ بۆ گه رماو. که له گه رماو هاتیه ده ری، نه وهی نیو نه و قاپه بخۆ و بخوه هه تا به ناواتی خۆت بگه ی. 'پاشا شادمان بوو. دهستی پیریژنه ی ماچ کرد. پیریژنه دوعای بۆ کرد و لهگهله که نیهکان و سهفیه کهوتنه ری.

" 'پاشا سی رۆژی دیکهش به رۆژوو بوو هه تا مانگ ته واو بوو. هه ستا چوو بۆ گه رماو خزی شوشت. که له گه رماو هاته ده ری، چوووه دیوه که ی خزی و فه رموی کهس نه چیه لای. وا بوو ده رگاکانی له خزی داخست و سه ری قاپه که ی لا برد؛ نه وهی له قاپه که دا بوو خواری و خوت. ئیمهش هه تا شه و به دیاره وه دانیشتن. له دیوه که ی نه هاته ده ری. گوتمان: 'رهنگه له بهر رۆژوو ئه و ماویه و به خه به ربوونی دوینن شه و یان گه رماوه که ی به یانی و شه که تی ماندوویی بیت، بۆیه تا ئیسنا هه لئه ستاوه. 'هه تا رۆژی دوا ی هه ر له وێ راوه ستاین. دیسان هه ر نه هاته ده ری. ئینجا چووین له به رده رگای دیوه که ی دهنگه دهنگمان کرد بهشکو وه خه بهر بی. دیسان بی ناکام بوو. ناچار بووین له ده رگا که بدهین. هه ر بیسوود بوو. ئیدی ده رگا که مان شکاند و چووینه ژووری. که چی سه یرمان کرد ته واوی گوشته که ی دا رزاوه و پی شه و شه که ی به رداوه. که نه وه مان دیت، هیند نا ره هت بووین، خه ریک بوو دلمان بتوقن. قاپه که مان هه لگرت چاوی لی بکه یین بزانی چ باسه. دیتمان له نیو نه و په رۆیه ی سه ری قاپه که ی پی به سترابوو، نامه یه کی تی دایه که له سه ری نوو سرابوو: 'پاداشتی نه و که سه ی که به فی ل کچی پاشا فریو دها و ده یکا به ژن، هه ر نه وه یه. نه گه ر ده شتانه وێ باش له بابته که تینگن، نه ویش نه وه یه که شه رکان پاشا هاتووه ته ولاتی ئیمه و شازاده نه بریزی فریو داوه و هیناویه ته ئیره و نوعمان پاشایش به فی ل کردوویه به ژن و په رده ی کچینی دریوه. به وهش رانا وهستن له گه له کۆیله کی ره شدا به رینی ده کهن و له رینگادا کۆیله ره شه ده یکوژی و ئیمه ته رمه که ییمان له دهشت و ده ردا دیته وه. نه و کارانه له پاشایه ک ناوه شیته وه. ئیوه له کهس به گومان مه بن.

ئەم كارە كارى زاتوددەوايىيە. لەگەل ئەو شەدا سەفییەى ژنى نوعمان پاشاشى لەو ستاندووەتەو و بردوویەتەو بۆ لای باوكى، واتە ئافریدوون پاشا. ئیستا ئیو شەركەر و پیاوكوژەكانتان ساز كەن كە ئافریدوون پاشا سەرتان یەكدانەتان بە زیندووی ناهێتەو. ئەگەر كە سێكیش بێمێتەو، دەبێ بێتە مەسحی.

" كە ئەو پەرەمان خویندەو، زانیمان ئەو پیریژنە كللوی لەسەر ناوین. ئیدی دەستمان كرد بە شین و گریان و سەر و بسكى خۆمان پنییەو. بەلام گریان و شیوون بێ ئاكام بوو. لەنیو سباشدا ناكوكى هاتە ئاراو. هیندیكیان تویان هەلبژارد بۆ پەر كردنەو و جیگای باوكت. هیندیكیان دەیانویست شەركانی برات جیگای بابت بگریتەو. هەتا مانگیك ئاوا بە دووبەرەكایەتی تێپەری. دواى ئەو ئەمە لە شار وەدەر كەوتین بچین بۆ لای شەركان پاشا كە وا بوو شوكرى خودا ئەو تووشى تۆ بووین. ئەو بوو، هۆكارى مردنی نوعمان پاشا.

"كە وەزیر ئەو باسەى ئاوا گێراو، زەوئولمەكان و نوزەتوزەمان دەستیان كرد بە گریان و پەردەداریش گریا. دواى ئەو پەردەدار بە زەوئولمەكانى گوت: 'پاشام، گریان هیچ سوودیكى نییە. بەهیز و تواناو وەرێ كەو. ئیدی زەوئولمەكان ژیر بوو و وە گوتی: 'تەختیک بێنن'. تەختیان هینا چوو سەر تەختەكە دانیشت و فەرمووی كە پەردەدار لە پەنای تەختەكەو پراو سستی و لەمبەرەو بەریەو بەلباز' ریز بن. ئینجا زەوئولمەكان پاشا پرسىاری خەزینەكانى بابى لە وەزیر دەندان كرد. وەزیر دەندان شیایی ئەو زێر و زیو و گەوهرى لە خەزینەدا هەبوو، هەمووی خستە خزمەتی پاشاو. پاشا زێر و زیویكى زۆرى بە سپا دا. تەواوى گەورە گەورەكانى ناو دەسەلاتى خەلات كرد. بە وەزیری گوت: 'تو هەر لە شوینی خۆتا دەمێتەو. وەزیر كرنۆشى كرد و سپاسگوزارى دەربری و پەسنی پاشای تازەى دا.

"پاشا بە پەردەدارى گوت: 'پیتاكي دیمشق بێتە لای خۆم'. پەردەدار یەغدانگەلى زێر و زیو و دیارى و خەلاتەكانى هەموو لەپیش ریز كرد. پاشا ئەوانیشى بەسەر سپادا دابەش كرد.

لێردا بوو، ماوہى چیرۆكى ئەمشەویش كۆتایی پى هات و شەهرزاد درێژەى چیرۆكەكەى هەلگرت بۆ شەوینكى دیکە.

١. بالباز: هیزی چەكدارى میر و پادشای زەمانى زوو، سەرباز.

که شهوی ههشتا و ههوتهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکۆ، زه وئولمه کان پاشا پیتاکی دیمشقیشی به سهر سپادا دابهش کرد و هیچی نه گهراوه. فه رمانده کان کر نۆشیان برد و ستایشی پاشایان کرد و گهراوه بۆ خێوه ته کانی خویان. بۆ رۆژی دواتر پاشا فه رمانی دا سپا و کاروان وه پهی که ون. وا بوو سی رۆژی ته واو رۆیشتن و، رۆژی چوارهم گه یشتنه به غدا. سه ریان کرد ئه وه ته واوی شاریان رازاندوو ته وه. زه وئولمه کان پاشا به کسه ر چوه کۆشک و له سهر تهخت دانیشته. وه زیر دهنان و فه رمانده کان و په رده داری دیمشق له پیشی راره ستان. ئینجا نوو سه ریان بانگ کرد و گوتی: 'نامه یه ک بۆ شه رکان پاشا بنووسه.' پیتی گوت: روه داوه که ی له سه ره تاوه هه تا کوتای بۆ شی بکه وه و له کوتای دا بنووسه: 'دوای ئاگاداریبون له بابه ته که، سپا بۆ شه ر له گه ل کافران ساز که هه تا خوینی بابمان بستینین و ئه و په له ره شه ی نیوچاومان بسرین.' ئیدی نامه که ی پینچاوه و مۆری کرد و به وه زیر دهنانی گوت: 'ئه و نامه یه جگه له تو، کاری که س نییه بیگه یینیتی. به لام به سۆز و خۆشه ویستییه وه پیشی بلێ که نه گه ر ئه و ده یه وئ له جتی بابم دانیشی، ئه وه من له دیمشق له ژیر فه رمانی ئه ودا ده بم. منیش ئاگادار کاته وه با سه رپینچی له فه رمان نه که م.' وه زیر دهنان هاته ده ری و فه رمانی پاشای قه بوول کرد. ئینجا زه وئولمه کان پاشا فه رمانی دا جیگایه کی شیاو بۆ توونوان ته رخان که ن و فه رشی گرانبابی لی راخه ن. دوای ئه وه زه وئولمه کان پاشا چوو بۆ روه. چهند رۆژیک له روه که ماوه. کاتیک گه راره، فه رمانده کان ئه سپ و که نیزیان به دیاری بۆ هینا. که نیزیکی خۆش ویست و چوه دلییه وه و ئه و شه وه پیکه وه تیخزان. هه ر ئه و شه وه که نیزه که دوو گیان بوو. ماوه یه کی پین چوو، وه زیر دهنانیش له سه فه ر هاته وه و زه وئولمه کان پاشای ئاگادار کرده وه که شه رکان پاشا دی و ده بی به پیرییه وه بچن بۆ ده ره وه ی شار و به کتر بیین.

"زه وئولمه کان له گه ل که سه تاییه تییه کانی ده ولت ماوه ی رۆژه ریییه ک له به غداوه به ره و پیری شه رکان پاشاوه چوون. له وئ تاولی هه لدا و چاره رینی شه رکان پاشای برای بوو. که وه ته وه به ری به یان، شه رکان پاشا له گه ل سوپای شام په یدا بوو. زه وئولمه کان له گه ل پیاوه تاییه ته کانی به پیرییه وه چوون. که چاوی به شه رکان که وت، ویستی له ئه سپه که دابه زی. به لام شه رکان سویندی لی خوارد و نه یه یشت. ئیدی به پین چوه پینشی و زه وئولمه کانیش له سه ر ئه سپه که وه خۆی له باوه شی خست و به کتریان له نامیز گرت. هه ر دوو کیان گریان و دلخۆشی به کتریان داوه. دوایی سوار بوونه وه و هاتن هه تا گه یشتنه

۱. تیخزان: پیکه وه خه وتن.

به‌غدا. هه‌ردوو براکه چوونه کۆشک و ئەو شه‌وه هه‌تا به‌یانی پینکه‌وه بوون.

”که رۆژ بووه‌وه، زه‌وئولمه‌کان هاته‌ده‌ری و فه‌رمووی: ‘سپا له‌هه‌موو لایه‌که‌وه کۆ بنه‌وه، ده‌چین بۆ جیهادی کافران. جارچییه‌کان جارپان دا. ئیدی چاوه‌پێی سپا بوون. به‌لام له‌هه‌ر لایه‌که‌وه که‌سپا ده‌هات، زیر و زیو و شته‌که‌یان ده‌داوه و ریزیان لێ ده‌گرت. هه‌تا مانگیک ئاوا بوو، له‌هه‌موو لایه‌که‌وه سوپا ده‌هات. ئیدی شه‌رکان پاشا به‌براکی گوت: ‘ئوه‌ چۆناوچۆنه؟ چ بووه؟ بۆم بگێره‌وه.’

”زه‌وئولمه‌کان هه‌موو شتیکی له‌سه‌ره‌تاوه‌موو به‌موو بۆ گێراوه. پیاوه‌تییه‌کانی توونوانی دانه‌دانه‌گێراوه. شه‌رکان پاشا گوتی: ‘هه‌تا ئیستا وه‌لامی چاکه‌کانی توونوانت داوه‌ته‌وه‌یان نا؟ زه‌وئولمه‌کان گوتی: ‘که‌له‌جیهاد هاتمه‌وه، ئیشه‌للا پاداشتی باشی ده‌ده‌مه‌وه.’”

لیزه‌دا بوو، ماوه‌ی چیرۆکی ئەمشه‌ویش کۆتایی پێ هات و شه‌هرزاد درێژه‌ی چیرۆکه‌کی هه‌لگرت بۆ شه‌ویکی دیکه‌.

که شهوی ههشتا و ههشتم هاتهوه

گوتهی: "خاوهنشکو، زه وئولمه کان گوتهی: 'که له جیهاد هاتمه وه، ئیشه لالا پاداشی باشی چاکه کانی دهممه وه.' ئیدی لیزه دا شهركان پاشا زانی، نوزه توزه زه مانى خوشكى نه وهی کوتوو یه تی، هه مووی راست بووه. به لام نه وهی له نیوان نه واندا پرووی دا، بیدهنگی لی کرا. له پنی په رده داره وه سللوی به نوزه توزه زه مان گه یاند. نوزه توزه زه مانیش سللوی بۆ نارده وه. پاشان نوزه توزه زه مان بانگی شهركان پاشای کرد و هه والی 'قه زیه فه کان' سی لی پرسى. شهركان پنی گوت که ساخ و سلامته و نیگه رانی مه به. دواى شهركان له گه ل زه وئولمه کان باسى کاتی وه پیکه وتنی کرد. زه وئولمه کان وه لامی داوه که جارئ ده بین خه ریکی پاشه که وت و تیشوو بین هه تا ته وواى سپا ساز ده بین.

"پاش ماوه یه ک سپا له هه موو لایه که وه کۆ بووه وه. سه ردارى سوپای ده یله م ناوی رۆسته م و سه ردارى سوپای تورک ناوی به هرام بوو. زه وئولمه کان له نیوه راستى سپادا بوو. لای راست به شهركان و لای چه پی به په رده دارى میزدی نوزه توزه زه مان سپارد. له به غداوه که وتنه ری و مانگیکی ره به ق به ریوه بوون، هه تا گه یه شتته ولاتی رۆم. خه لکی گوند و مه زرا و شته کانی سه ر رینگا رایان کرد و هه لاتن بۆ قوسته نته نییه. با لیزه سوپای ئیسلام به جی بیلین و سه ریکی زاتوده وایی بده بین.

"زاتوده وایی کاتیک کاره کانی جیه جی کرد و که نیه زه کانی هینا به غدا و نوعمان پاشای هه لخه له تاند و کوشتی، دواى که نیه زه کانی له گه ل شازاده سه فیه برده وه بۆ شارى هه ردووب پاشا. ئینجا به کوره که ی گوت: 'چاو و دلت پوون، تو له ی شازاده نه بریزی کچتم له نوعمان پاشا کرده وه و کوشتم. شازاده سه فیه شم رزگار کرد و هیتامه وه. ئیستا ساز به با شازاده سه فیه به رینه وه بۆ قوسته نته نییه و ئافریدوون پاشایش ئاگادار بکه ینه وه. ئه ویش ساز بین بۆ شه ر، چونکه موسولمانان بۆ کوشت و بری ئیمه دین.'

"ئیدی سوپای ساز کرد و سه فیه یان هه لگرت و به ره و قوسته نته نییه رۆیشتن. کاتیک ئافریدوون پاشا ئاگاداری هاتنی هه ردووب پاشا بوو. به پیرییه وه چوو و گوتهی: 'ئه وه چونه ته شریفتان هاتووه؟'

"هه ردووب پاشا باسى نه خشه و کاره کانی دایکی بۆ گنپراوه و گوتهی که سه فیه شمان بۆ هینا و یته وه. تکاشی لی کرد. له به رابه ر سوپای ئیسلامدا یه کانگیر بن. وا بوو ئافریدوون پاشا له هاتنه وهی کچه که ی و کوژرانی نوعمان پاشا خوشحال بوو. ئیدی داواى له ناوچه کانی ژیر ده سه لاتی خوی کرد که هیز کۆ که نه وه. سوپای مه سیحییان به ده نگییه وه هاتن. سنی مانگی نه خایاند که سوپای رۆم ته واو کۆ بووه وه. دواى ئه وه سوپا

له فرانسې و نه مسما و دويره و جورنه و فينسيا و تهواوى سوپاه كاني ناوچه ي بهنولټه سفر^۱ ناماده بوو. سوپاكه نه وهنده زور بوو، ولات هه لینه ده گرت. ئافريدوون پاشا فه رمانى بزووتنى دا. سوپاكه له قوسته نته نيبه كه و ته رې و هه تا ده رۆژ به رده و ام رويشتن تا گه يشته شوينيكى به ربلاو و خوش و له وئى مؤليان خوارد.^۲ سى رۆژ بوو له وئى مابوونه وه. رۆژى چوارهم ويستيان برؤن، هه واليان هينا كه سوپاي ئيسلام و لايه نگرانى حه ق و دادگگه رى گه يشتن. سى رۆژى ديكه ش له و شوينه مانه وه. رۆژى چوارهم ته پوتوزيك به رى ئاسمانى گرت و دنياى وهك شه و تاريخ كرد. نه وهنده ي پښ نه چوو ته پوتوز نيشته وه و ئينجا بريقه ي نه ستيره ئاساي رېمب و زه رگ و شيرى تازه سوو و ئالاي ئيسلام ديارى دا و سوارچاكي ئازا و نه ترس و زريپوش گه يشتن. دوو سپا روو به رووى يهك راوه ستان. وهك ده ريا شه پوليان ده دا. يه كه م كه س كه پيى نايه ناو گوره پاني شه په وه، وه زير دهنان بوو به سى هزار سواري شاميه وه. سه ردارانى تورك و ده يلم، روسته م و به هرام يه كي بيست هزار سواريان پښ بوو. به دواى نه و اندا چالاكاني زريپوش له لاي ده رياى خويوه هاتن. جا سوپاي مه سيحيان هاواريان له عيسا و مريم و خاچ كرد و له به رابه ر وزير دهناندا ويستان. ته و اوى نه وانه به را و ته دبيري پيريژنى كلكه نه فتينه، زاتوده و ايبى، بوو. چونكه ئافريدوون پاشا پيش نه وه ي بيته ده رى، چووه لاي زاتوده و ايبى و داواى رينوئى و نيشاندانى ريگه چاره ي كرد. زاتوده و ايبى پيى گوت: 'پاشا، من كاريكت پښ ده ليم كه به شه يتانيش جيبه جي نايى.' "

ليزه دا بوو، ماوه ي چيروكى نه مشه و يش كوتايى پښ هات و شه هرزاد دريژه ي چيروكه كه ي هه لگرت بؤ شه وئيكى ديكه.

۱. بهنولټه سفر: به شيك له ئورووپايه وهك يونان و ده ورووبه ره كه ي. فه رنه گستان.

۲. مزل خواردين: لادان بؤ حه سانه و. ئاكنجى بوونى كاتى.

که شهوی ههشتا و نۆبهم هاتهوه

گوته: "خاوهنشكو، زاتودهوايي گوته: 'پاشا، من كارنكت پي دهليم كه به شهيتانيش جيبهجي نابي. په نجاهه زار پياوي چالاک و نازا سواری كه شتی كه و بيان به به ره و چياكاني دۆخان و له وچ راوهستن. كاتيك سوپاكه ي ئيوه و سوپای ئيسلام پيكياندا دا، ئه و كات ئيوهش له پشته وه را هيرشيان بكنه سهر و له پاش و له پيش ليزيان دهن هه تا جووقه واريان لي ده برن. ئه و كاته كول و كوي دلمان داده مرگي. 'نافريدون پاشا راويزه كه ي زاتودهوايي زور پي باش بوو. هه ر بۆيه كاتيك سوپای به غدا و خوراسان كه سه دوبيست هه زار سوار بوون و له ژير فه رماني زه و ئولمه كاندا هيرشيان كرده سهر سوپای رۆم. ئه و به شه ي سوپای كافران كه له ده ريدا بوو، هاتنه ده ري و له پشته وه را هيرشيان كرده سهر سوپای ئيسلام. زه و ئولمه كان ئه و سوپاه ي كافراني ديت كه له ده رياوه ده هاتن هيرش بكنه سه ريان. هه ر بۆيه ده نكي سوپاكه ي دا و گوته: 'بو ئه و سوپاه ي شه يتان بگه ريته وه و تاروماريان كه ن و مه يانه ئين. 'له و لاشه وه شه ركان پاشا به سه دوبيست هه زار كه س سوپای ئيسلامه وه گه يشتن. سوپای كافران شه ش سه د هه زار كه س بوون. ئيدي به شير و رېمب هيرشيان كرده سهر يه ك. شه ركانيش له ولاوه وای در به ريزي سوپاكه يان دا و هه لېر دابري تيخستن كه هيج تواناي به ره ره كاني و خوراگرييان نه ما و هه موو تارومار بوون. درديكي وای دانئ مندالي سهر بيتشكه به ديتني پير ده بوو. به و جوړه هه مووي له ده ريا كرده وه. شه ركان له و هيرشه دا به شير و رېمب شه ري ده كرد و نزيكه ي چل و پينچ هه زار سواری لي خستن و موسولمانه كانيش سي هه زار و پينچ سه د كه سيان لي كوژرا.

كه بوو به شه و، لايه نه كان لينك جوئ بوونه وه و هه ركه سه ي گه راوه بو تاوله كاني خويان و ئه و شه وه تا به ياني شه ركان و زه و ئولمه كان نه خوتن و هه ر سه ري برينداره كانيان دا و دلخوشي خه لكه كه يان داوه و وره يان وه به ر ده نان. ئه وه لاي موسولمانان بوو.

"به لام نافريدون پاشا و هه ردووب پاشا و داكي هاتن فه رمانده و هيزه كه يان كو كرده وه و گوته يان: 'ئيمه به ناواتمان گه يشتبويين، به لام په له مان كرد و هه ر ئه و په له يه ش ئيمه ي به و ده رده برد. 'زاتودهوايي پي گوته: 'ئيستا هه ر ده بي مه سيح و باوه ري راسته قينه بيته هانامانه وه. به مه سيح! ئه گه ر شه ركان نه با، قه ت ئه وان نه يانده تواني سه ركه ون. 'ئيدي نافريدون پاشا گوته: 'كه سه بيني روو به رووي يه ك بووينه وه، لوقاي شه ملووتي نازا و به ناوبانگ ده نيرمه شه ري شه ركان. تا نه ك هه ر شه ركان بگه ره هه موو پاله وانه كانيان بكوژي و كه سيان نه هيلن. به لام ئه مشه و ده بي به «هه لمي گه وره» خومان

پيروز بکين. فرمانده کان که ئەو قسه يان بيست، سوجدەيان برد. هەلمى گورە، پاشەرۆى راهيبي گورە بوو، که مەسيحيه کان گەرميان دەکردەوہ تا هەلمەکه يان بە سەردا بچن و لە بەلا دوور بن. پەنايان بۆ دەبرد و لە بەرى دەپارانەوہ. ئەو ەندەيان خۆش دەويست ميسک و عەبيريان تیکەل دەکرد و لە پريسکەى ئاوريشمیان دەنا و هەليان دەگرت و بە ديارى دەيان نارد بۆ ئەملاوئەولا. تاقە درەميکیان بە هەزار درەم دەکړى. جارى وابوو پياويان دەنارد شارە و شار و ولاتە و ولات دەچوو که ميکى بۆ متفەرک پەيدا دەکرد و دەيهيتاوه بۆ بووک و زاوا تا هەلمەکهى بەسەرياندا بچن. مەمنا پاشەرۆى راهيبي گورە بەشى ئەو هەموو خەلکەى نەدەکرد، جارى وا بوو. راهيبەکانى دیکە پاشەرۆى خۆيان تیکەل دەکرد. هەر بەو پاشەرۆيه کلەيان پين دەگرتەوہ بە تايبەت بۆ پادشاکانيان، لە چاويان دەکرد. ديسان ئەو که سەنەى تووشى زگيشە دەبوون لەو هەيان دەدايه. کورتى کهينه وە که پوژ بوو وە و خۆر دەرکەوت و ولات پروناک بوو. پالەوانەکان خۆيان بۆ شەر ساز کردەوہ. ”

ليزەدا بوو، ماوهى چيروکى ئەمشەویش کوتايى پين هات و شەهرزاد دريژەى چيروکەکهى هەلگرت بۆ شەويکى دیکە.

ھاژەى دەھات. لۇقا وىستى ۋەك شەركان بىگرىتەۋە، كەچى شەركان مۇلەتى نەدا و زەرگىكى دىكەى ھاۋىشتى و لە خاچەكەى بەرۆكى ھەلچەقى و لەرپنۋە كوشتى. كە كافران دىتيان لۇقاي كورى شەملووت كوژرا، لە سەروسەكتى خۇيان دا و دەستيان كرد بە پارانەۋە لە راھىيانى ئايىنيان.

لنرەدا بوو، ماۋەى چىرۆكى ئەمشەۋىش كۆتايى پىن ھات و شەھرزاڧ درىژەى چىرۆكەكەى ھەلگرت بۇ شەۋىكى دىكە.

که شهوی نهوود و په کم هات

گوتی: خاوه نشکۆ، کافران له سهروسه کوتی خویان دها و له راهیبانی خویان دهپارانهوه. ئیدی هه موویان له شوینیک کۆ بوونهوه و شیر و زهرگ و ږمبیا به دهستهوه گرت و هیرشیا ن کرده سهر سوپای ئیسلام. هه دوو سپا پیک هه لپرژان و بوو به شه ری تاک به تاک. سنگی دهیان پالهوان وه بن پنی ئهسپ و ولاغان کهوت و کهلهی دهیان ئازا بوو به کالانی شیران. ئهوهندهی له توانایاندا بوو، هه له په کتریا ن کوشت. هه تا تهواو په کیان کهوت و هه موو ماندوو و شهکت بوون. که شه و داها ت و دنیا تاریک بوو. ئه و جار ههردووک سوپا له بهر په ک کشانهوه، ئازا و به جهرگان ئهوهندهیان کوشت و ئهوهندهیان وهشاندبوو وهک مهستیان لئ هاتبوو. هه به لادا دههاتن. گۆرپه پان پږ بوو له تهرمی مردوو و نیوه زیندوو ان. دوا ی ئهوه شه رکان و زه وئولمه کان و په رده دار و وه زیر دهنان له شوینیک دانیشتن. شه رکان گوتی: 'سپاس بۆ خودا که له و شه په دا سه رکه وتنی به دهست منه وه دا.' زوئولمه کان گوتی: 'ده بی شوکری خودا بکه ی ن که هه تاهه تا خه لک باسی ئه و شه پ و سه رکه وتنه ی تو به سه ر لوقای کافردا دهکن و ده بیته و یردی سه ر زمانان.' ئیدی شه رکان به په رده داری گوت: 'له گه ل وه زیر دهناندا بیست هه زار سوار به رن و بچن بۆ قه راخ ده ریا و خۆتان هه شار بدهن. ئه گه ر ئه و کافرا نه ی که له پا پۆره کاندان ها تته ده ری و له گه ل سوپا که ی ئیمه به شه پ ها تن، سوپا که ی ئیمه وای دهنوینی که شکستی خواردوو ه و له به ریا ن هه لدین. ئه و دهم ئیوه له پشته وه را هیرشیا ن بکه نه سه ر و له هه ردوو لا دهیا ن خه ی نه گه مارۆوه و نا هیلین بگه رینه وه ده ریا و تا قیا ن لئ ده برین.' په رده دار دهستی به لئی له سه ر چاوی دانا و سه ری به لئی دانه واند. ده سه تبه جئ وه زیر دهنانی له گه ل بیست هه زار سوار ئاماده کرد و وه ری که وتن. که پۆژ بووه وه، کافران ها تته پۆخ ده ریا و سواری ئهسپ بوون و غاریان دا و به ته مای په لاماردان و ده ریا زبوون بوون. زهرگ و ږمب دهره و شانه وه، ئاشی شه پ و خوین به جهسته ی پالهوان و چالاکاندا ده گه را. هه سه ر و ده ست و قاچ بوو، ده په را، به دهیا ن دلیا ن ده توقی و ئه سه په کان له خوین ده گه وزان. سوپای ئیسلام سه لاهه تیا ن له دیداری محمه د لئ دها و سپاسگوزاری خودایان ده کرد. به لام سوپای کافران به خاچ و زوونناریان هه لده گوت و په سنیا ن ده کردن و له به ریا ن دهپارانه وه. ئه و جار زه وئولمه کان و شه رکان له گه ل سوپا که پاشه کشه یا ن کرد و گوتیا ن: 'ده کشینه وه.' ئیدی سوپای کافران فریا ن سوار بوو و دهستیان کرد به تانه و ته شه ر و ته پلی سه رکه وتیا ن لئ دا. جا رچییه که یا ن جا ری لئ دا: 'ئه ی ئه وانه ی مه سیح ده په رستن و شوینکه و تووانی باوه ری راستین و نوکه رانی قه شه! مزگینی، مزگینی که سوپای ئیسلام هه لات. بکه ونه شوینیا ن و دهستیان لئ مه پاریزن تا بیزه دا نه په نه وه، دها له دینی مه سیح

بهري دهبن. 'ئافريدوون پاشا وای زانی ئەوه سوپای ئیسلام تیک شکاوه، نهیزانی ئەوه بېر و تەدبیری موسولمانانە. ئیدی ئافريدوون پاشا خەبەری ناردەوه بۆ پۆم و هەوالی سەرکەوتنی بەسەر سوپای ئیسلامدا پێ راگەیاندن. گوتیان: 'ئەو سەرکەوتتە هی پاشەپرووی راهیبی گەورە بوو.' ئینجا کافران تیک راخوڤین کە تۆلەى خوینی لۇقا بکەنەوه.

لێزەدا بوو، ماوهی چیرۆکی ئەمشەویش کۆتایی پێ هات و شەهرزاد درێژەى چیرۆکەکەى هەلگرت بۆ شەوێکی دیکە.

که شهوی نهوود و دوووم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، کافران دهنگی بهکیان دا که خیرا کهن تولهی لوقا له سوپای ئیسلام بکهنهوه. پاشای رومیش دهینهراند: 'تولهی شازاده ئه بریزیش بکهنهوه. له و کاته دا زه وئولمهکان قاوی له موسولمانان کرد: 'ئهی ئه و که سانهی خودای به دیهینهر ده پهرستن! بزائن که به ههشت له ژیر سینهری شمشیره کانتاندا به. کاریک بکهن خودا له خوتان رازی کهن و دژمنانی دینه که تان له نیو بهرن. له و جهنگه به دا شهرکان به سوپاکه یه وه هیرشی کرده سهر کافران و رینگه ی هه لاتیان لی گرتن، شهرکان ههر وا له نیو سوپاکه دا هه لده سوورا که له ناکاو لایکی وهک تووله نه مام هیرشی کرده سهر کافرهکان و وهک شاعیر ده لی:

ههر پاله وانیک که له خوی رادی
هاته مهیدانی و وهک شیر نه راندی
بری و دپی، شکاندی و بهستی
مل و ورگ و پشت و لاق و دهستی

"که شهرکان ئهوی دیت، گوتی: 'کهنجو، توو قورئان پیم بلی تو کئی که خوداش له تو رازی بوو؟' سواره که گوتی: 'چهند زوو منت له بیر چوووه وه! دوینی من له گهل تودا په یمانمان نه بهست؟' ئیدی ده مام که کهی له سهر دوومای لا برد و مانگ هه لات. شهرکان سهیری کرد ئه وه زه وئولمهکانه و خوشحال بوو. نیگه رانیشی بوو، گوتی: 'ئهی پاشای زه مان، خوت زور مه خه مه ترسییه وه که دژمنان ههر چاویان به سهر ته وهیه و تیریکت ئاراسته ده کهن.' زه وئولمهکان گوتی: 'من ویستم له شهردا وهک تو بیمه وه. له بهر چاوی تو له گیانی خوشم ببورم.' پاشان سوپای ئیسلام له هه موو لایه که وه سوپای کافران که مارو دا و ئه وه ندهی که شایانیان بوو، لییان کوشتن. بنه مای کوفریان هه لته کاند. ئافریدوون پاشا که ئه وهی دیت، په شیمان بووه وه و په روش بوو. ئیدی به ته مای راکردن به ره و که شتییهکان هه لاتن که له پرده سوپای ئیسلام که له روخ ده ریداا بوسه یان نابوو وه، لییان ده رپه پین و دهوریان دان. تا قمیک له موسولمانان هه رایان کرده نیو پاپورهکان که هیندیکیان له ترسان خویان له ده ریا هاویشت و هیندیکیشیان به دم شیره وه چون. نیزیکه ی سه دهه زار کهس له و به رازانه کوژران و موسولمانان جگه له بیست که شتی، هه موو که شتییهکانیان به مال و نازوقه وه گرت. له و روزه دا موسولمانان ئه وه نده یان ده سته که وتبوو تا ئه و روزه کهس ده سته که وتی ئاوی وه گیر

نهکه وتبوو. بۇ وىنە دەستكە وتى پەنجاھە زار سەر ئەسپ بوو. شتەكانى دىكە ئەو ەندە بوون
كە لە بژاردن نەدەھات. ئەو ە لە باسى موسولمانەكان.

”بەلام بىننە سەر كارى ەلاتوو ەكان. ئەو دەمەى ئەوان گەيشتنە قوستەنتەننپە، كاتىك
بوو كە ئافریدوون پاشا بە قسەى زاتوددەواىى فەرمانى دابوو شار برازىتنەو ە. خەلكىش
شاريان رازاندبوو ەو ە خەرىكى خۆشى و شادمانى بوون. كە ەوالى تىكشكانيان پى
گەيشت و بىست پاپۆرى ەلاتوویان دىت كە پاشاشىيان لەنىودا بوو، خۆشى و
شادىپەكەيان لى بوو بە شىن و شەپۆر. كە پاشا و خەلك زانىيان لوقاش كوژراو ە، ەموو
دەستيان كرد بە گریان و پۆرۆ. ئىتر ەموو زانىيان كە ئەو شكستە قەرەبوو نابىتەو ە و
ئەو خوارىپە راست نابىتەو ە. كاتىك پاشاى رۆم و ئافریدوون پاشا پەكترىيان دىت، راستى
شتەكەى بۇ روون كردهو ە و پىى كوت: ئەو ەلاتنەى موسولمانان بە كەلك و دەھۆ بوو ە.
تازە جگە لەوانەى گەيشتونەو ە ئىرە، بە تەمای كەسى دىكە مەبە، چونكە ەموویان یا
كوژراون یا بە دىل گىراون. ئافریدوون پاشا بىتھۆش بوو.“

لىرەدا بوو، ماو ەى چىرۆكى ئەمشەویش كۆتایى پى ەات و شەھرزاد درىژەى
چىرۆكەكەى ەلگرت بۇ شەو ىكى دىكە.

که شهوی نهووه و سینه هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکر، ئافریدوون پاشا بیهوش کهوت. که وه هوش هاتهوه، ههستا چووه گیانی زاتودهوایی، چونکه پتی وا بوو ئه و زور مهکرباز و فیلبازه. پیلووه کانی سوور، رووی زهره و چاوی خیل و له شیکی لاواز و مووی سوور و سپی و پشتی کوم بوو. بهردهوام ئاویش له لووتی دهتکا. بهلام کتییی ئیسلامی خویندبوو و چووبووه مالی خودا و بهیتولموقه ددهس و دوو سال لهوئی مابووه وه. زانیاری لهسهه نهتهوهکان دهست خستبوو و هه موو فروفیلک فیر ببوو.

"کورتی کهمهوه، ئه و ژنه به لایهک بوو له و به لایانهی رۆژگار که باوهپی به هیچ نای نیک نه بوو. ههردهم له کۆشک له لای ههردووب پاشای کوری بوو. له گهل کچه تازه پیگه یشتووه کانی کوشدا رایده بوارد. چونکه هیندهی پانپانۆکه^۱ پی خوش بوو، جاری وا بوو له کاتی زاویربووندا^۲ بیهوش ده بوو. ئه و که نیزانهی کاره که بیان له گهل ده کرد، ئه وه زور بۆیان باش بوو. ئه و که نیزانهش که ولامیان نه ده داوه، له گهل بیان زور خراپ بوو. ته نانهت جاری وا بوو ههولی کوشتیانی دها. شازاده ئه بریز ئه و پیریژنه ی زور ناخوش دهویست و قهت دانی له گهل نه ده کولا و له په نای نه ده خهوت. چونکه بونی زاری له بونی که لاک ناخوشر و له شی له پنجه دروو زبر و درتر بوو. له وه گه پتین و بگه پتینه وه سهه فروفیله کانی.

"ئه و مه کرباز و فیلبازه له گهل که و ره کانی سوپای کافران ههستا چوو بۆ لای سوپای ئیسلام. دوا ی ئه وه ههردووب پاشا به ئافریدوون پاشای گوت: 'له مه و دوا پیوستیمان به نزای راهیبی که و ره نییه. ئیمه به پپی پیشنیار و بهرنامه کانی دایکم ده جوولینه وه. بزانی چ په ندیک به سهه موسولمانان دینی و چون داو و که له کیان بۆ ده نیته وه. چونکه زیره کی و چالاک موسولمانان که یشتووه ته جیگایهک که خه ریکه هه ر به جاریک ده ورمان بگرن.'

"که ئافریدوون پاشا ئه و قسه یه ی بیست، زور ترسا و نیگه رانییه که ی زیاتر بوو. له رتیه نامه ی بۆ هه موو هه ریمه کان نووسی که ده بی به بی سهه رپنجی خاچه رستان و زوونار په رستان و ناوچه کانی ئومه تی مه سیحایه تی، به تایبهت دانیشتووی ناو قه لاکان و پاریزکاران، ده بی به سواری و پیمان له پیاو و ژن و مندال لیزه کۆ بنه وه، چونکه سوپای ئیسلام هاته وه ته نیو ولاته که مان و ده بی پاریزکاری له ولاته که مان بکه ی، هه تا کار له وه خراپتر نه بووه. ئافریدوون پاشا خه ریکه ئه وه بوو.

۱. پانپانۆکه: واته هاو ره گه زبازی ژنان.

۲. زاویربوون: په حهت بوونی ژن.

"به لام زاتوددهوایی له گهل هاوړیکانی له شار هاتنه ده ری و جلو بهرگی شیوهی بازرگانه موسولمانه کانی له بهر کرد. سهد باریشی کالای ناوړیشمی نه نتاکی و دیبای پاشای هه لگرت و نامه یه کی له ئافریدوون پاشا به و نیوه روکه وه و هرگرتبوو که نه وانه بازرگانانی شامن و له شاری ئیمه بوون. کهس کاری پیتیان نه بی و ئازاریان مه دن و ده یه کیان لی و هر مه گرن هه تا ده گنه وه ولاتی خزیان، چونکه بازرگانان مایه ی ئاوه دانی شاره کانن و نه وان کاریان به شهر و کیشه وه نیبه. دواى نه وه نه و گلاوه به هاوړیکانی گوت: 'من دهمه وی موسولمانان قر بکم.' نه وانیش گوتیان: 'به تمای هر کاریکی، هر فرمان ده له خزمه تتداین.' ئینجا جلوه لرگیکی سپی و په شمینی له بهر کرد و نیوچاوانی خزی بریندار کرد. وهک نه وهی داخ کرابی. دواى نه و رونی بؤ خزی ئاماده ی کردبوو، تینی هه لسوو هه تا ته ویلی شوق بداته وه، نه و گلاوه جهسته یه کی کز و له ری هه بوو. نه و که ره ته لاقی به په تیک توند به ست و هه تا نیزیک سوپای ئیسلام چوو. ئینجا په ته که ی کرده وه و شوینی به ستنه که و په ته که له سهر قاچی مابوو، رونی لی دا و دایمالی. به هاوړیکانی خزی گوت: 'زور چاکم لی دن و له یه غدائیکم خن.' گوتیان: 'ئیمه چون ده توانین له تو دهین له کاتیکدا ئیوه خانم و گوره ی ئیمه؟' دایکی هر دووب پاشا گوتی: 'الضرورات تیج المحظورات.' دواى نه وه من بخنه ناو یه غدائیکه وه سواری ولاخیکم کن و به نیو سوپای ئیسلامدا برؤن و له کهس مه ترسن. هر کات یه کیک له موسولمانان په لاماری دانی یان ده ستریزی کرده سهرتان. ئیوه ولاخه کانتان به باره وه بدن به وان و بوخوتان بچن بؤ لای زه و ئولمه کانی پاشایان و سکالا بکن و بلین: 'ئیمه له ولاتی کافران بووین، کهس هیچی لی وهر نه گرتین. بگره نووسراوه یه کیشیان داینی که کهس کاری پیمان نه بی و ئازارمان نه دن. که چی ئیوه ماله که شمان لی ده ستین؟' نه گهر لنینان پرسین: 'له ولاتی کافرانه وه چ سوو دیکتان و هگیر که وتوه؟' بلین: 'باشترین قازانجمن نه وه بوو پیاویکی له خوداترس که ماوه ی پازده سال له سارداویکدا به ند کرابوو و ئازار ده درا و ده پاراوه و کهس فریای نه ده کهوت، رزگارمان کرد. نه ویش ئاوا بوو که ئیمه ئاگامان له هیچ شتیک نه بوو. ماوه یه کی زور بوو له قوسته نته نیبه مابووینه وه و شته کانی مان فروشت و شتی دیکه مان کری و له ته داره کی ریشته وه دا بووین، شه و خه ریک بووین باسی سه فهره که مانمان ده کرد که له پرده سه یرمان کرد نه وه پوخساریک له سهر دیواره که یه. که میکی لی چووینه پیشی، سه یرمان کرد وه جووله کهوت و گوتی: 'ئهی موسولمانان، له و نیوه دا که سی وای تیدایه له گهل خودا دانوستان بکا؟' گوتمان: 'چون دانوستانیک؟' نه و پوخساره گوتی: 'خوا منی ناشکرا کرد و وه قسه ی هینام تا بؤ ئیوه روون بیته وه و له سهر کاری خوتان پیداکر بن. هه ول بدن له ولاتی کافران برؤنه ده ری و بچن به ره و

۱. واته: ناگوزیری، شتی نارها روا دهکات.

سوڀاي موسولمانان ڪه له نيو ٿواندا شيزي دلوثان و ٿازاي زهمان، شهركان پاشايان
تيدايه. هه تا قه لاي قوسته نتيه داگير ڪا و تاقي مه سيحيان له نيو بهري. ٿه گه سني ڀوڙ
به ريدا ڀرون، ديريڪتان له ده رده ڪه وي ڪه ديري مه تروحه ي ڀن ده لئن. له وي دا خانه قايه ڪي
لتيه. ٿيوه به نيه تيڪي پاڪه وه ڀڄنه ٿه و خانه قايه و له چوونه ٿوور مه ترسن. له وي دا پياويڪي
له خوداترس و ته رڪه دنيا ي تيدايه خه لڪي به يتولموقه دده سه و ناوي عه بدوللايه و مرؤقنيڪي
زور باوه ڀداره و زانستي پئواري لايه. راهيبيڪ فريوي داوه و له و سارداوه دا به ندي
ڪردوه. ڀرگارڪرني ٿه و مايه ي ره زامه ندي و خوشحالي خودايه؛ دواي ٿه وه به
شهركان پاشا بلئن: 'ڪاتيڪ ٿيمه ٿه و قسانه مان له ڀوخساره ڪه ي سه ر ديواره ڪه بيست،
زانيمان ڪه ٿه و خواڀه—'

ليزه دا بوو، ماوه ي چيروڪي ٿه مشه و يش ڪو تايي ڀن هات و شه هرزاد دريڙه ي
چيروڪه ڪه ي هه لگرت ڀو شه ويڪي ديڪه.

که شهوی نهوود و چوارهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکۆ، کاتیک ئیمه ئه و قسانه مان له پوخساری سه ر دیواره که بیست، زانیمان ئه و، له و له خوداترس و پیاوچاكانه یه. ئیدی سی رۆژ به ریندا پۆیشستین و ئه و دیره مان دیته وه، له وئ شاره وچکه یه کی لی بوو به پیتی پیشه ی بازرگانانه ی خۆمان رۆژیک له وئ خه ریکی کرین و فرۆشتن بووین. که بوو به شه و و دنیا تاریک بوو، چووین بۆ خانه قاکه و سارداوه که مان دیته وه. له سارداوه که وه دهنگی قورئانخویندنمان بیست. دوا ی ته و او بوونی قورئانخویندنه که، ئه و شیعرا نه ی خوینده وه:

لِیَقَه و ما و وه ک، چل پارهی مالی بی ئیمان
بیتبش وه کوو ئه سکه نده ر له ئاوی ژیان
له و خ_____مه دا من بی هاوبه ش ماومه ته وه
له و کاره شدا به بی ه_____ا و کار و پشتیوان

"کاتیک پیریژن زاتوده وایی قسه کانی بیره که یاندن، به هاوړیکانی گوت: 'ئیه که منتان که یانده سوپای ئیسلام، چۆنم پی گوتن ئاوا قسه تان له گه ل کردن، ئه و ده م بۆ خۆم ده زانم چ کلاویکیان له سه ر ده که م.'

مه سیحییان زۆر چاکیان له پیریژنه دا و ده ستیان ماچ کرد و له یه غدانیکیان نا. ئه و یه غدانه یان له گه ل یه غدانی ئاوریشم و دیبا له ولاخه کانیان دا و به ره و سوپای ئیسلام که و تنه ری. ئه وه ریگا و به رنامه ی ئه و پیریژنه گلاوه بوو.

"سوپای ئیسلامیش که خودا یارمه تی دان و به سه ر دژمندا زال بوون، ده سته که وتیکی زوریان له که شتییه کان وه گیر که وت و بردیان. شه رکان و زه وئولمه کان پیکه وه دانیشتبوون و قسه یان ده کرد. شه رکان به زه وئولمه کانی گوت: 'خودا له به ر دادپه ره ری و ویزدان یارمه تی ئیمه ی دا. ئیستا ده بی ئیمه له خواپه رسیتدا که مترخه م نه بین و له وه ی بیتان ده لیم لاری نه که ی.'

"زه وئولمه کان گوتی: 'به گیان و دل گوئ به فرمانتم.' ئیدی شه رکان ده سته برد و ده سته زه وئولمه کانی گرت و گوتی: 'ئه گه ر خودا کوړیکی دایتی، قه زیبه فه کانی کچی خۆمی ده ده می.' زه وئولمه کان به و قسه یه خۆشحال بوو. دوا یی وه زیر ده ندان پی گوتن: 'ئیه ئه وه بزانتن که خودا له به ر ئه وه ی ئیمه مال و ولاتی خۆمان به جی هیشته، یارمه تی داین. ئیستا به بروای من بکه وینه دوا ی کافران و گه مارۆیان بده یان و شه ر بکه یان، به شکو

ئەگەر بېتو ئەو ئەشكرى بى، دەبىتە ھۆى تىداچونى ئىمەش و تەواوى ئەوانەش كە لەمە و دوا بچنە پۆم. ئىدى زەوئولمەكان و شەرگان و ئەوانيان برده جىگايەكى چۆل و چىرۆكى خواپەرستەكەيان بۆ گىپراو، و گريان و گريان ھەتا زەوئولمەكان و شەرگانىشان گريانن.

لېزەدا بوو، ماوھى چىرۆكى ئەمشەوئىش كۆتايى پى ھات و شەھرزاد درىژەى چىرۆكەكەى ھەلگرت بۆ شەوئىكى دىكە.

كە شەوى نەوھد و پىنجەم ھاتەوھ

گوتى: "خاوەنشكۆ، كاتىك مەسحىيەكان گريان و شەرگان و زەوئولمەكانىش بە گريانەكەى ئەوان دليان پى بوو و گريان، ئىتر چىرۆكەكەيان ھەر ھەك ئەوھى پىرژنە گلاوھەكە فىرى كردبوون، بۆ شەرگان و زەوئولمەكانيان گىپراو و گوتىشان كە ئەو پياوھەمان رزگار كرد و دىرەوانەكە شمان كوشت و خىرا رومان كرد. بىستىشمانەوھ كە ئەو دىرە پىرە لە زىر و زىو و گەوھەر. شەرگان زكى بەو خواپەرستە سووتا و بەزەبى پىندا ھات و گوتى: 'ئا بىھىنن.' بازرگانەكان يەغدانەكەيان ھىنا و كرديانەوھ و ئەو گلاوھەيان ھىنا دەرى.

"چونكە روالەتتىكى رەش و كز و لاوازى ھەبوو، شوئىنى پەت و زنجىر لەسەر پوز و بەلەكە رەقەلەكەى ديار بوو، زەوئولمەكان و ئەوانەى لەوئى بوون گوتيان: 'وھلا ئەوھ دەبى لە ھەرە بەندە چاك و لەخواترس و پارىزكارەكان بى. بە تايبەت نوورى تەوئىلى دياردەى ئەوھى كە پىاوئىكى نوورانى و گەورەھى. ئىدى زەوئولمەكان و شەرگان كەوتتە ژىر كارىگەرىيەوھ و دەست و قاچيان ماچ كرد. دواى ئەو گلاوھە بە ئامازە تىنگە ياندن كە مەگرىن و گوتى لە من راگرن. ئىنجا ئەوان بىدەنگ راوھستان و گوتيان دا وتەكانى. ئەو گلاوھە گوتى: 'من رازىم بەوھى كە خودا بەسەر منى ھىناوھ و داوئە بە من، چونكە ئەوھ بەشى من بووھ و تاقىكردنەوھى من بووھ. ھەر كەس لەبەرەبەر گىرورگرتەكاندا خۆراگر نەبى، چاوى بە بەھەشت ناكەوئى. من بەو ئاواتەوھم خوا يارمەتىم بىدا و لەبەرەبەر سەختى و ناخۆشىيەكاندا ھىدى و ھىمن بىم ھەتا يان بە خۆشحالى بچمەوھ شارەكەى خۆم، يان لەژىر سمى ئەسپى موحاھىدەكاندا بىرم.' ئەو جار ئەو دوو بەيتەى خويئندەوھ:

غازى ئەو غازىيە كاتى غەزا
ھەموو فكر و زكرى رەزاي خودا بى
غازى نىيە ئەو خويرىلە پىاوھى كە وا
لە بىر دزى و رازىكردنى سەردار بى

"پاشان ئەوەندە گریا، رۆندکی خوینی داباراند. شەرکان هەستا و دەستی ماچ کرد و گوتی: 'چیشتی بۆ بێتن. ئەو گوتی: 'من پازدە ساڵە بە رۆژووم، چون ئیستا خودا پرزگاری کردووم و لە شەری کافران دووری خستوومەوه، بیشکینم؟! هەتا شەو هیچ ناخۆم. ' که کاتی شیو هات، زەوئولمەکان و شەرکان چیشتیان بۆ هینا و گوتیان: 'شتیک بخۆ. ئەو گلاوه گوتی: 'ئیستا کاتی خواردن نییە، کاتی خواپەرستییە. ' ئیتر دەستی کرد بە نوێژکردن و هەتا بەیانی هەر بەردەوام بوو. هەتا سەس شەو و رۆژان ئاواي کرد. که زەوئولمەکان ئەو هی دیت، تەواو باوەری پێ هینا و بە شەرکانی گوت: 'فەرمان بدە با خێوەتیکی بۆ ئامادە کەن و خزمەتکاریشی بۆ دانی با خزمەتی بکا. '

"که بوو بە رۆژی چوارەم، پیریژنی کلکەنەفتینە داواي خواردنی کرد. هەموو جۆرە خواردنیکیان بۆ ساز کرد و لەپیشیان دانا. هیچی نەخوارد جلگە لە لەتەنانیک بە خویو و هەستا دەستی کردووە بە نوێژکردن. ئەو شەو هەتا بەری بەیان هەر خەریکی نوێژ بوو. شەرکان بە زەوئولمەکانی گوت: 'ئەو کابرایە هەموو خەریکی وەلا ناو و لە خەلک دابراو و تەرکە دنیا بوو، ئەگەر ئەو شەڕ و غەزایە نەبایە، منیش تەرکە دنیا دەبووم و لە خزمەتیدا خەریکی بەهیزکردن و تەواوکردنی دەروونم دەبووم. ئیستا دەچم بۆ تاوڵەکە ی که میکی قسە لەگەڵ دەکەم. '

"زەوئولمەکان گوتی: 'منیش زۆر هۆگری دینم، بەلام چونکە ئیمە سەبەینی دەچین بۆ شەری کافران و گەمارۆدانی قوستەنتەنییە، جگە لەو سەعاتە کاتی دیکەم نییە. ' وەزیر دەندانیش گوتی: 'منیش پیم خۆشە ئەو کابرا خواناسە ببینم بەشکو دوعایەکم بۆ بکا شەهید بێم، چونکە لە ژیان تیر بووم. ' هەر بۆیە کاتکیک ولات تاریک داهاات و بوو بە شەو، هەرسینکیان پێکەوه چوون بۆ لای ئەو گلاوه، سەیریان کرد ئەو خەریکی نوێژ. ئەوان چاویان لێ دەکرد و دەگریان، کەچی ئەو ئەوانی بە هیند نەدەگرت هەتا بوو بە نیو شەو. ئینجا لە نوێژ بوووه. سلای لێ کردن و بەخیرھاتنی لێ کردن. لینی پرسین: 'ئەو چۆنە هاتوون؟ و کە ی هاتوون؟' گوتیان: 'ئە ی عابید، ئاگات لە گریانی ئیمە نەبوو؟' گوتی: 'ئەو هی لە حزووری خوادا راوہستی، ئاگای لە خۆی نامین، ئیتر چۆن گویی لە دەنگی دیکە بی؟' ئەوان گوتیان: 'هۆی بەدیگیانی خۆتمان پێ بلی. ئەو شەویش دوعامان بۆ بکا، چونکە دوعای تو لە تەواوی ولاتی قوستەنتەنییە باشترە. ' که پیریژن گویی لەو قسە یە بوو، گوتی: 'بە خودا ئەگەر ئیوہ گەورە ی موسولمانان نەبایەن، جگە لە خودا، نەمدەهینشت کەس بە هۆکاری گیرانم بزانی و ئەو شکایە تەم هەر دەبردە لای خودا. بەلام لە لای ئیوہ باسی هۆکاری بەدیگیانی خۆتمان بۆ دەکەم. '

" ئەمن لە شار ی قودس لەگەڵ چەند کەسیکی ئەودال و خوداپەرست لە دەوری یەک کۆ ببووینەوه و خەریکی پەرورەدی نەفسی خۆمان بووین. بە ریکەوت شەویکی ریم

کهوته دهریا و هر و لهسه ر ناوهکه دهپویشتم. که له ناکاو ههستیکی لهخوبای بوون و خوبهزلزانی به دلندا هات. له دلّه خومدا گوتم: 'کئی دهتوانی وهک من بهسه ر ناودا برّوا و قاچی ته ر نهبی؟' ئیتر تووشی دلرهقی بووم. خودا چهزی سهفهری خسته دلّمهوه و بهرهو ولاتی روم رپویشتم. سالیکی له شارهکانی رومدا سوورامهوه، چوومه هر کونیهک هر خهریکی خواپهرستی بووم. که رپوشتمه نهوئی، چوومه نهو شوینه و له کیرهکه چوومه سهری و لهوئی دیریک و راهیبکی لی بوو. که راهیب منی دی، له دیرهکه هاته دهری و دهست و قاچی منی ماچ کرد و گوتی: 'من توم لهو کاتهوه که هاتوویته ولاتی روم، دیوه. چاکی تو منی هوگری ولاتانی ئیسلامی کردوه. ئیتر دهستی منی گرت و بردیه نیو دیرهکهوه. دواى نهوه منی برده دیویکی تاریکهوه. کاتیک چووینه نهوئی، ئیدی دهرفتهی هیتا و دهرگای لهسه ر داخستم. ههتا چل رپوژ منی بهبن نان و ناو لهویدا هیتشتهوه و مهبهستی بوو له برساندنا بمکوژئی. له بهختی من قهشیهک هاته نهو دیره که ناوی دهقیانوس بوو. ده کهسی خزمهتکاری لهگهلا بوو. کچیکیشیان لهگهل بوو ناوی تهماسیل بوو له جوانیدا هاوتای نهبوو. که هاتنه ناو دیرهکهوه، راهیبهکه نهوانی له بوونی من لهو دیوهدا ناگادار کردهوه. قهشه گوتی: 'دهرگای لی بکهوه، چونکه لهو دهمهوه تا ئیستا نهوهندهی گوشت لی نهماوهتهوه بالندهیهک بیخوا.' وا بوو، دهرگیان کردهوه. منیان دیت خهریکم نوپژ دهکم و له خودا دهپاریمهوه و دهلالیمهوه. که منیان ناوا دیت، راهیب گوتی: 'نهوه جادووگهره.' که نهوان گوئیان له قسهی راهیبهکه بوو، به ههمویان تیروپریان لی دام. نهوهندهیان لی دام مهرگم به ناوات دهخواست. دهررونی خوم سهرکونه کرد و زانیم نهوه وهلامی نهو خوبهزلزانی و لهخوبایی بوونهمه. دهمگوت: 'نهفسی خویری، نهوه هوئی نهو لهخوبایی بوون و خوبهزلزانیته که دیتتهوه ریت. هر نهوهشه خهک تووشی دوزهخ دهکا. دواى نهوهی لییان دام، بردیانمه ساردایکهوه. هر سنی رپوژ جاریک لهته کولیرهیهکی جو و قومیکیان ناو دهدامی. هر به مانگیک دوو مانگ نهو قهشیه دههاته نهوئی. بهلام تهماسیلی کچی گهره بیوو. چونکه نهو دم که من دیتم نوسالان بوو، نهمنیش پازدهسال بوو له زینداندنا بووم، به گشتی تهمنی تهماسیل دهبوو به بیست و چوار سال، بهلام له ولاتانی روم و ئیسلامیدا شتی نهوهنده جوانم نهدیوو. بابی نیگهران بوو که ئافریدوون پاشا کچهکهی لی بستینی. نهو کچهکهی خوی دابوو به مهسیح. جلوبهرگی پیوانی له بهر کردبوو. لهگهل خوی سواری کهشتی دهکرد. بابی تهواوی مالهکهی خوی لهو دیره دانا. چونکه هرکهس شتیکی به بایهخ و گرانبایی ههبا، لهوینی دادهنا. نهمن به چاوی خوم زور شتی به نرخ و گرانبایم دیوه که له ژمار نایه. نهوانه شایانی ئیویه نهک کافران. ئیویه نهو دیره بگرن و بو مواهیده موسولمانهکانی خهرج کهن. کاتیک نهو بازارگانانه دهچنه قوستهنتهنبیه و شتهکانی خویان دهفروشن، به قسهی خویان روخساریک دیته سهر دیوار و باسی کهرامهتیک دهکا که خودا داوییه به من و، نهوان له حالی من

ئاگاڭدار دەكاتهوه. ئىدى بازارگانەكان دېتە دېر و دواى ئازارى زور، راھىب دەكوژن و من ھەلدەگرن و ھەلدېن. بۇ سبەى شەو تەماسىل بە پى عادەتى خۇى دېتە دېر و بابىشى كە نىگەرانى ئەو بوو، بە داويدا دى. ئەگەر پىتان خوشە بيانىن، ئەوە من ھەلگرن و بچن بۇ دېرەكە كە تەواوى مال و سامانى دەقىانوس و ئەو زىر و زىو و گەوھەرانەى لەویدان، نىشانىنى بەدم. ئەمن كەنىزىكى دەقىانوسم دىت، ئاى لەو دەنگەى ئەگەر قورئانى پىن بخوینى! ئەگەر ئىوہ پىتان خوشە لە دېرەكەدا خۇتان مات دەن، كە دەقىانوس لەگەل كچەكەى ھاتن، ئىوہ كچەكەى لى بستىن كە ئەو كىزە ھەر بۇ شای جىهان باشە. جا چ بۇ شەركان پاشا بى، يان بۇ زەوئولمەكان، جىاوازی نىبە.

”ئەوان كە قسەكانى ئەويان بىست، خۇشحال بوون، جگە لە وەزىر دەندان كە باوہرى بە قسەكانى نەكرد. بەلام لەبەر دلى پاشا گوینى دەدايە و سەرى لە قسەكانى ئەو گلاوہ سوور مابوو. شوینەواى باوہرنەكردن لە ھەنەيدا ديار بوو.

”پىرئىنى گلاو گوتى: ئەمن لەوہ دەترسم كە قەشە بچى بۇ دېر و لە رېگەدا ئەو سوپاھ لەو مېرگزارەدا ببىنى و نەوئىرى بچىتە نىو دېرەكەوہ.

”شەركان پاشا دەنگى سوپاى دا بەرەو قوسىتەنتەنىبە بىزوى و زەوئولمەكانىش گوتى: ’من دەمەوى لەگەل سەد سوارى چالاک و ئازا، ئەسپىكى زور لەگەل خۇمان بەرىن و بچىن بۇ سەر ئەو كىوہ و ئەو شتەى لىتەتى، ھەمووى بار كەىن و بىھىنەوہ. ئىتر گورج پەردەدارى مېزدى نوزھەتوززەمان و فەرماندەكانى تورك و دەىلەمى بانگ كرد و گوتى: ’بەرى بەيان بەرەو قوسىتەنتەنىبە بگەونە پى. توش پەردەدار، بۇ را و راوئىز لە جىنى من بە، پۇستەمىش لە شەردا جىگرى كاكم بى. كەسىس تىمەگەىنن كە ئىمە لەگەل ئىوہ نىن. دواى سى پۇژ دىنەوہ لاتان. دواى ئەوہ سەد سوارى ئازا و نەترسى ھەلبىزارد. شەركان و زەوئولمەكان و وەزىر دەندانىش بە سەد سوارەوہ ئەسپ و يەغدانىكى زورىان لەگەل خۇيان بۇ ھىتانى شتەكان برد.

لېرەدا بوو، ماوہى چىرۆكى ئەمشەویش كوتايى پى ھات و شەھرزاد درىژەى چىرۆكەكەى ھەلگرت بۇ شەوئىكى دىكە.

۱. ھەنىبە: تەوئىل، ناوچاوان.

كە شەۋى نەۋەد و شەشەم ھاتەۋە

گوتى: "خاۋەنشكۆ، شەركان و زەۋئولمەكان و ۋەزىر دەندان سەد سوارىيان برد و لەگەل پىرېژنە بەرەو ئەو دىرە رۆيشتن كە ئەو گلاۋە بۆيانى باس كردبوو. ولاخ و سندووقىشيان لەگەل خۇيان برد بۇ ھىنانەۋەى خەزىنەكان. مەسىحىيەكانى ھاورپى پىرېژنە كلەنەفتىنەكەش كە خۇيان كردبوو بە بازارگانى دىمشقى، رۆيشتن.

"كە پۇژ بوۋەۋە، پەردەدار فەرمانى دا سوپا بەرەو شوپىنى دىارىكرا بگەۋىتە رېئ. سوپا بزۋوت و پىشيان وا بوو كە شەركان و زەۋئولمەكانىشيان لەگەلدايە.

"شەركان و زەۋئولمەكان و ۋەزىر دەندان و پىرېژنەش رۆيشتن ھەتا داۋىنى ئەو كىۋەى كە دىرەكەى لەسەر بوو. ئەو پۇژە لەۋى مانەۋە. كە تارىكى بەسەر ولاندا زال بوو، زاتوددەۋايى بە زەۋئولمەكانى گوت: 'ھەستن لەگەل من ۋەرن بۇ دىرەكە و سوپاىكى كەمىش لەگەل خۇتان بىتن.' زەۋئولمەكان بە قسەى كرد. ئەو گلاۋە ئەۋەندە خۇشحال بوو، ھىزى ھاتىۋوۋە بەر. زەۋئولمەكان دەيگوت: 'پاكە ئەو خودايەى كە ئەو سوڧىيەى خۇشحال كرد و ھىزى ۋەبەر نا. ئىمە باۋەرمان نەدەكرد ئاۋا بى.'

"ئەو گلاۋە لەپىشدا بە مەلىكدا نامەيەكى بۇ پاشاى قوستەنتەنىيە ناردبوو، ئەۋى لە پروداۋ و كار و بەرنامەكانى ئاگادار كردبوۋەۋە و پىشى گوتبوو كە بۇ پۇژى دۋايى دە ھەزار سواری دلير و ئازاى پۇم بىنيرى لە داۋىنى كىۋەكەدا بۇسە بىننەۋە ھەتا من پاشاى موسولمانان و براكەى و ۋەزىرەكەى بىننە بەر دەستيان. نووسىبوۋشى كە دەبى راھىب بكوژم دەنا كارەكەم سەر ناگرى. ئەۋەش بزانه ئەگەر فىلەكەم سەر بگرى، تاكە كەسىك لە موسولمانان ناچىتەۋە ولاتەكەى خۇيان. كە نامەكە گەيشتە دەست پاشاى قوستەنتەنىيە، خىرا فەرمان درا سوپا ئامادە بىن و بروا بەرەو شوپىنى دىارىكراو.

"بەلام شەركان و زەۋئولمەكان و ۋەزىر دەندان كە گەيشتە دىرەكە، راھىيەكە ھاتە پىشى بزائى كىن و چىيان دەۋى. فىتنەگىر فەرمانى دا: 'ئەو گلاۋە بكوژن.' ئەۋيان كوشت. دۋاي ئەو پىرېژنە گەمارە ئەۋانى برده ئەو شوپىنەى كە خىر و سەدەقات و ھەرۋەھا ئەو زىپ و زىو و خەزىنەنەى بۆى باس كردبوون، پىشانى دان. نەك ھەر ئەۋەندەى ئەو گوتىۋى، بگرە زىاترىشى تىدا بوو. ئەۋان دەستيان كرد بە كۆكردنەۋەى زىپ و گەۋەھر و يەغدانەكانيان لى ئاخنى و لە ولاخەكانيان دان. بەلام قەشە دەقىانۋوس و تەماسىلى كچى لە ترسى سوپاى موسولمانان نەھاتنە ئەۋى.

"زەۋئولمەكان ھەتا سى پۇژان لەۋى ماۋە و چاۋەرپى تەماسىلى كچى دەقىانۋوس

بوو. شهرکان گوتی: 'براکم من هر هوشم له لای سوپاکه مانه و نازانم چیان لی به سه ر هاتووه.' ئیدی زه وئولمه کان گوتی: 'ئیمه نه و هه موو مال و خه زینه چاوه پروان نه کراوه مان وه گیر که وتووه. تاز ته ماسیل و بابیشی دوا بیستی رووداوی سوپای روم، پیم وانیه بویرن بینه ئیره. وا چاکه به و ده سته و تهی خودا به شی داوین، رازی بین و برۆین. به شکو خودا یارمه تیمان بدا و قه لای قوسه تته نییه ش بگرین.'

"پاشان له کیوه که هاتنه خوارئ. پیریژن له بهر نه وهی له فیله کی نه گهن، نه ده کرا پیشیان بگرئ و شتیک بلئ. وا بوو هر رویشتن هه تا گه یشتنه دۆلکی زور ته نگه بهر، له پرده دیتیان ده هزار کهس له سوپای روم لیان راپه رین و ده وریان دان و به شمشیز و رمب و زهرگه وه هیزشیان کرده سه ریان. زه وئولمه کان که نه و سپا بیته ندازه یه دیت، گوتی: 'ئه وانه چۆنیان به ئیمه زانیوه؟' شهرکان گوتی: 'ئیتسا کاتی قسه کردن نییه، رۆژی شیر و رمب وه شانده.' غیرهت وه بهر خۆتان نین و به ره و پیشه وه برۆن. نه و دۆله وه ک کۆلانیکی وایه، هر به دوو لادا ریگه ی هه یه. به گه وه ی عه ره ب و عه جه م، نه گه ر نه و گه لووگه یه نه وه نده ته نگ نه بایه، ئیتسا جوو قه وارم لی ده برین. نه گه ر سه د هه زاریش بن.' زه وئولمه کان گوتی: 'نه گه ر بمانزانیبایه ئاوی لی دئ، پینچ هه زار سه ره بازمان له گه ل خۆمان دینا.' وه زیر ده ندان گوتی: 'خۆ له جیگای ئاوا ته نگه به ردا نه گه ر ده هه زاریش بی، هر بیسووده. به لام خودامان له گه له و من نه و دۆله شاره زام و ریگه ی ده رباز ده زانم. له گه ل نوعمان پاشا کاتیک قوسه تته نییه مان گه مارو دابوو، بیره شدا هاتین. لیره کانی لینه ئاوه کی له به فر ساردتره. له گه لم وه رن پیش نه وه ی سوپای دژمن ته واوی ریگه کان بگرئ، با له و گه لووگه یه تینه برین. ده ترسم سوپای دژمن لیمان وه سه ر کیوه که کون و له ویرا به ردبارانمان که ن، نه و ده م چمان پین ناکرئ.'

"وا بوو په لیمان کرد له گه لووگه که ره د بن، پیریژنی گورین که نه وان به زاهیدیان ده ناسی، چاویکی لی کردن و پینی گوتن: 'بو نه وه نده ده ترسن؟ ئیوه که سانیکن که له رنی خودا و به ته مای به هه شت ده سته تان له گیانتان شوتووه. قه سه م به خودا، من پازده سال له ژیر زه ویدا زیندانی بووم، قه تم نه نالاند و بۆله م لی نه هات، به و به شه ی خودا پینی داوم. ئیوه ش له رنی خودا شه ر بکه ن. هر که سته تان بکوژئ، جیگه ی به هه شته.' که نه و قسه یه یان له زاهید بیست، ئیدی ترس و نیگه رانیان ره وی و هیور بوونه وه، هه تا سپا له هه موو لایه که وه ده وریان دان. زه وئولمه کان زور دلیرانه شه ری ده کرد، ده یان که له سواری لی له زه وی دان و سه ریان وه ک گو له مه یاندا ده که وت، هه تا کوشت و کوشتاریکی باشیان لی کردن. له و کاته دا پیریژنه گلاوه به شمشیر ئامازه ی بۆ کافره کان ده کرد و هانی ده دان هه تا شه رکان بکوژن. کافره کانیش ده سته ده سته هیزشیان ده برد هه تا شه رکان پاشا بکوژن. شه رکانیش وه ک شیر دری پین ده دان و ده چوو ه پینشی و کهس نه بوو خۆی له به ر

راگرئ. ئەویش پىنى وا بوو ئەو ھى دوعاى ئەو زاھىدەيە وا بەسەر كافراندا زال دەيى. لە دلى خۇيدا دەيگوت: 'ئەو زاھىدە زور لە خودا نزىكە و ئەو ھەموو ھى پاكى ئەو ھى وا خودا دوعاى لى قەبوول دەكا و بەسەر ئەو كافرانەدا زال دەيىن، خودا ئەوئەندەي ترس خستوونە دلەو ھەرگەمان ناگرن.' ئەو پۆژە ھەتا شەو ھەر بە شەر و كوشت و كوشتار تەواو بوو. كە شەو پەردەي تارىكى داداوە، لە ئەشكەوتىكى ئەو دلەدا كۆ بوونەو ھە كە چل و پىنج كەس لە ئازا و دلزەكانى ئەوانى تىدا كەوتبوو.

"كە لەو ئەشكەوتەدا كۆ بوونەو، چاويان گىزا زاھىد ديار نىيە. ھەر بۆيە نارەحت بوون و گوتيان رەنگە ئەویش شەھىد بوو بى! شەرکان گوتى: 'من ئاگام لى بوو بە ئامازە سوارەكانى ئىمەي ھان دەدا و ورەي و ھەر دەنان، ئايەي قورئانى بەسەردا دەخويندن.' لەو قسانەدا بوون كە پىريژنى قىلباز پەيدا بوو. سەرى فەرماندەيەكى كافران كە گەرەي بىستەھزار سوار بوو، بە دەستەو گرتبوو و ھىتاي. ئەو فەرماندەيە يەكىك لە سوارە توركەكان كوشتبووي و ئەو پىريژنە گلاو ھەكەي ھىتابوو و كردبوويە ديارى دەستى خۆي. ئەو سەرەي لەپىش شەرکاندا بە زەويدا دا. شەرکان كە ئەو ھى دىت، ھەستا و گوتى: 'ايھا العابد الزاهد المجاهد، سىپاس بۆ خودا كە چاوي ئىمەي بە دىدارى تۆ شاد كردهو.' ئەو فىلاويە گوتى: 'پۆلە گيان، من ئەو پۆ پىم خۆش بوو شەھىد بىم. ئىدى پۆيشتمە نىو شەرەكەو، كەچى ئەوان لىم دەترسان و لە بەرم ھەلدەھاتن. كاتىك دوو سوپاكە لىك جوى بوونەو، ئەمنىش غىرەتى دىندارى ھەلىگرتم و ھىرشم كرده سەر ئەو فەرماندەيە كە لەگەل ھەزار سوار نەياندەگۆرپىيەو، سەرىم پەرانە. سەير لەو ھەو دابوو يەك دانەشىان نەيويرا لىم بىتە پىشى! ئىدى ئەمنىش سەرەكەيم ھەلگرت و ھىتامەو.' "

لێرەدا بوو، ماو ھى چىرۆكى ئەمشەویش كوتايى پى ھات و شەھرزاد درىژەي چىرۆكەكەي ھەلگرت بۆ شەويكى دىكە.

”زاتوددهوایی که و ته پڅ و زه وئولمه کان و وهزیر دهن دانیس به دوایدا رویشتن. پیریژن
ئهوانی برد هه تا گه یشتنه نیوه راستی سوپای کافران. کافره کانیش چاودیریان ده کردن،
به لام هیرشیان نه کرده سهریان. پیریژنی مه کرباز سوپای تیگه یاندبوو که تا شویتنی
دیاریکراو له جینی خویمان نه بزوون و کاریان پنیان نه دابی.

”زه وئولمه کان و وهزیر دهن دان که کافره کانیان ده دی وا به بهرچاویاندا ده پون و
کاریشیان پنیان نییه و هیرش ناکه نه سهریان، به یه کتربیان گوت: ’به خودا، نه وه هی
که راماتی زاهیده و گومانی تیدا نییه که زاهید له پیواونی خودایه.‘ زه وئولمه کان گوتی:
’گومانی تیدا نییه کافران له ئاستماندا کویر بوون. ئیمه ئه وان ده بینین و ئه وان ئیمه نابینن.‘
هر بویه سیاسی پیریژنه جادو و گه ره که یان ده کرد و پنیاندا هه لده گوت و باسی په رستش
و که رامات و له خواترسی ئه ویان ده کرد که له پردا په لاماریان دان. قولبه ستیان کردن و
گوتیان: ’ئهوانی دیکه کوان؟‘ وهزیر دهن دان گوتی: ’ئهی ئه و کابرایه نابینن که پرووبه رومان
راوه ستاوه؟!‘ کافره کان گوتیان: ’نه به چه زره تی مه سیح و راهیبان! ئیمه جگه له ئیوه
که سی دیکه مان نه دیوه.‘ زه وئولمه کان گوتی: ’قه سه م به خوا ئه وه هر له ئاکاری خرابی
خومان وا ئیمه گیروده بووین.‘ “

لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی پی هات و شه هرزاد دریزه ی
چیرۆکه که ی هه لگرت بو شه ویکي دیکه.

که شەوی نەوهد و ههشتم هاتهوه

گوتهی: "خاوهنشکو، کاتیک کافران سویندیان خوارد که جگه له زههئولمهکان و وهزیر دهنان کهسی دیکه نابینن. ئەوانیان لهوئ به قۆلبهستکراوی به چهند پاسهوان سپاردن. جا ئەوان جاری با لیره بن.

"بهلام شهرکان و سوارهکانی بهیانی که ههستان و بۆ شهر ئاماده بوون، سوپای دژمن له دوور ئاگایان لئ بوو. وا بوو ههرايان کردنی که: 'ئەئى تاقمى موسولمانان، ئیمه پاشا و وهزیری ئیوه مان به دیل گرتوه. ئەگەر ئیوهش دهست ههلهنگرن، ناچارین ههمووتان بکوژین. ئەگەر بهبی شهر خوتان رادهست دهکن، ئەوه دهتانبهین بۆ لای ئافریدوون پاشا که به شیوهیهکی ئاشتیانه لهگهلتان دهجوولیتهوه. بهو مه رجه له ولاتی ئیمه بچه دهری و زیانتان بۆ ئیمه نهبی. ئەگەر باوهر به ئیمه بکن و به قسه مان بکن، ئەوه بزگارتان دهبی، دهنا ههمووتان تیدا دهچن. ئەوه ئیمه ئیوه مان ئاگادار کردهوه، ئیدی ئارهزووی خوتانه.' که شهرکان گوئی لهو قسهی ئەوان بوو، زانی براکهی و وهزیر دهنانیاان به دیل گیراون. زۆر نارهحهت بوو. دهستی کرد به گریان و هیزی له بهردا نهما و لئى پوون بوو که دهکوژین. له دلی خۆیدا گوتهی: 'خۆزگه ده مزانی هۆی به دیل گیرانیان چ بووه. بلئى ئەوان بهئدهبیهکیان لهگه ل زاهید کردبی یان شتی دیکه پووی داوه؟! ئینجا دهستیان کرد به کوشتار و خه لکیکی زۆریان لئ کوشتن. سوپای کافران وهک میتش له شیرینی بئالی، ئاوا دهوری ئەو چهند موسولمانهیان دا. بهلام شهرکان لهگه ل ئەو چهند کهسهش ئەوهندهیان له کافران کوشت که له ههموو لایهکهوه خوین وهک سیلاو سهری کردبوو. ئەوهنده لاشه کهوتبوو، ئەو دۆلهی پر پر کردبوو. که بوو به شهو، لایهنهکان لئیک بوونهوه و موسولمانهکان هه ر چوونهوه ئەو ئەشکهوتهی شهوی پیتشوو. جگه له چهند کهسیک، کهسیان لئ نه مابوهوه. ئەو رۆژه سى وپیچ سواریان لئ کوژرابوو. هه رچهند، چهند هه زاریش له کافران کوژرابوون. کاتیک شهرکان ئەو حاله ی دیت، دنیا ی پئ تهنگ بوو، به هاوړیکانی گوت: 'ئیسـتا چی بکهین؟' ئەوان گوتیان: 'خودا چۆنی پئ خوش بی، هه ر وا دهبی.' که رۆژی سنیهم هاتهوه، سوارهکانی ئیسـلام له دوو لاوه دهوری ده رگای ئەشکهوتهکهیان گرت و هه ر کافرێک بیویست با بیته ژوورئ، لئیان دهدا و دهیانکوشت و به ر مپ لاشهکهیان له ده رگا که دوور دهخستهوه. بهو شیوه تا هه وا تاریک بوو، شهو بالی به سه ر ولاتدا کیشا، هه ر چۆنیک بوو، خۆیان راگرت."

لیره دا بوو، ماوهی چیرۆکی ئەمشه ویش کوتایی پئ هات و شههرزاد درێژهی چیرۆکهکهی هه لگرت بۆ شهوینکی دیکه.

که شهوی نهوهد و نؤیهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، سوپای ئیسلام خۆیان راگرت ههتا بوو به شهو، له کاتیکدا شهركان هه ر بیست و پینچ که سی به دهوره وه مابوو. کافرهکان به یه کتریان دهگوت: 'کهی ئەو شه ره تهواو دهبی؟ زۆری ماندوو و شهکەت کردووین.' تا قمیکیان گوتیان: 'ههستن با هیرشیان بکهینه سهه. ئەگەر نه شمانتوانی بۆیان بچینه ژووری، نیو ده رکی ئەشکهوته که ئاور دههین. ئەگەر خۆیان به دهسته وه دا، ئەوه باشه به دیلیان دهگرین، ئەگەر خۆشیان به دهسته وه نه دا، نیو ئەشکهوته که پڕ دهکەین له ئاور و دووکه ل، وایان قانگ دههین بۆ به رهکانی داهاتووشیان ته مبی دهکەین.' وا بوو له سهه ره ئه و بیروکه یه پینک کهوتن. سووته مه نیان برده ده رکی ئەشکهوته که. شهركان مه رگی به چاوی خۆی دیت. ئینجا فه رمانده که یان به و که سه ی پینش نیاری ئاورتی به ردا نه که ی کردبوو، گوت: 'گوشتی ئه و چه ند که سه له به رچاوی ئافریدوو ن پاشا نه بی، رهوا نییه؛ کولوکی پاشا دانامرکی. چاره ئەوه یه هه موویان به دیل بگرین، بیان به یه قوسه نته نییه بۆ به رده ستی ئافریدوو ن پاشا. تا چۆنی پی خۆشه ئاویان لی بکا.' ئیتر سپا و فه رمانده کان قسه که یان په سه ند کرد و به لیشاو خه لکیکی زور خۆیان کرد به ژووریدا به جوړیک باشاریان نه کردن و به سه ریاندا زال بوون. گرتیان و دهست و لاقیان بهستن. زه وئولمه کان و وه زیر ده ندانیشیان هینا و له لای ئەوان دایاننان و پاسه وانیان بۆ دانان.

"شه و کافرهکان دهستیان کرد به خۆشی و خواردن و خواردنه وه و ئاههنگ گیران ههتا وای لی هات هه موویان مهست بوون و به لادا کهوتن.

"شهركان و براکهی و موسولمانهکانی دیکه هه موویان له بهنددا بوون و دهست و پینان به سترابوو. شهركان چاویکی له براکهی کرد و گوتی: 'براگیان، چۆن خومان بزگار کهین؟' زه وئولمه کان گوتی: 'کاکه، ههچ ریگه یه کم پی شک نایه، وهک مهل کهوتووینه قه فه سه وه.' شهركان وای رق ههستا و خۆی له بهر یهک کیشاوه که زنجیرهکانی پی هه مووی چچراند و بزگاری بوو. ئینجا ههستا و کلیهکانی له گیرفانی پاسه وانه کان ده رهینا و زه وئولمه کان و وه زیر دهندان و ئەوانی دیکه ی یهک به یهک ئازاد کرد. پی گوتن: 'دهلیم هیندیکیان بکوژین و جلهکانیان له بهر بکهین، با نه مان ناسنه وه.' زه وئولمه کان گوتی: 'ئوه بیروکه یه کی باش نییه—سهگی نووستوو نابی بهخه بهر بیتی. بهخه بهر بین، هه موومان دهکوژن. وا چاکه له و دۆله ده رباز بین.' هه موویان ئەوه یان پی باش بوو.

"که له گه لووگه که په رینه وه، سهه ریان کرد ئەسه پی لینه به ستراو نه ته وه و

۱. باشار کردن: ده ره قهت هات.

خاوهنه كانيشيان خهوتون. شهركان گوتى: 'دهبى هر كام له ئيمه يه كىك له و ئه سپانه بهرين.' ئىدى هر كاميان ئه سپىكيان برد و به رهحمى خودا كه سسيان وه خه بهر نه هات. شهركانيش به ئه ندازه ي پتويست چه كوچولى كۆ كرده وه، سواري ئه سپهكان بوون و كه وتته رى. له رتيه دا شهركان گوتى: 'ئىدى مه ترسن، خودا سبرى ئيمه ي شارده وه، به لام من شتىكم به زهين كه يشتووه، رهنگه باش بى. ئه ويش ئه وه يه ده لىم بچينه سهر ئه و كئوه هه موو پىكه وه بلين ئه للاهوته كبه ر و به سه رياندا بگورينين و بنه رينين كه 'ئهى كافره كان ئه وه سوپاي ئيسلام ده ورى داون.' ئىدى هه موو راده پهرن و له بهر مه ستى و بيهوشسيان و له ترسان تىك ده گلين و ده كه ونه گيانى يه كتر.' زه وئولمه كان گوتى: 'ئه وه بىرۆكه يه كى چاك نيه، بىدهنگ برۆين بۆ لاي سوپاكه ي خومان له هه مووى باشته ره. ئه گه ر به خه به ريان بينين، ده رژينه سه رمان و تا قمان ده رناچين.' شهركان گوتى: 'به خودا ئه گه ر به خه به ريش بين، من ترسم نيه و پىم خۆشه ئتوه به قسه م بكن.' ئىدى هه موويان هاتنه سهر قسه ي شهركان و چوونه سهر كئوه كه و يه ك به خويان به دهنگىكى به رز هاواريان كرد: 'ئه للاهوته كبه ر!' دار و به رد و شاخ و كئو دهنگى داوه و دنيای له رزانده.

ليزه دا بوو، ماوه ي چىرۆكى ئه مشه ويش كوتايى بى هات و شه هرزاد دريژه ي چىرۆكه كه ي هه لگرت بۆ شه ويكى ديكه.

که نهوی سه‌دهم هاتوه

گوته: "خاوه‌نشکو، که موسولمانه‌کان له کتوه‌که‌را نه‌راندیان: 'ئه‌للاهوه‌که‌را! کافران به‌دهنگی نه‌وان وه‌خه‌به‌ر هاتن و ده‌سختیان دا‌چه‌ک و شیر و تا‌به‌یانی که‌وته‌گیانی به‌کتر. به‌یانی که‌وته‌سؤراغی دیله‌موسولمانه‌کان و نه‌یاندیتنه‌وه. سه‌داره‌که‌یان گوته: 'ئه‌و کاره‌ئه‌و دیلانه‌به‌ئیمه‌یان کرد. بکه‌ونه‌سه‌ریان با‌بیانگیرنه‌وه. 'ئیدی سوپای کافران سوار بوون و که‌وته‌سه‌ریان هه‌تا‌گرتنیاننه‌وه. زه‌وئولمه‌کان که‌نه‌وانی دیت، گوته: 'ئه‌وه‌ئه‌و پوژیه‌من لئی ده‌ترسام. ئیستا‌جگه‌له‌وه‌ی ده‌بی به‌گیان و دل‌شهر‌بکه‌ین، ریگه‌یه‌کی دیکه‌مان له‌پیشدا‌نه‌ماوه. 'ئیدی به‌'ئه‌للاهوه‌که‌را! ئه‌للاهوه‌که‌را! له‌کتوه‌که‌هاتنه‌خواری. له‌و‌جنگه‌یه‌دا‌دهنگی ئه‌للاهوه‌که‌را و سلاو‌له‌به‌شیر و نه‌زیر له‌دوو‌ره‌وه‌ده‌هات. که‌جوان‌سه‌رنجیان دایه، سوپای موسولمانان و دلیرانی‌یه‌کتاپه‌رستان بوو. که‌نه‌وان‌گه‌یشتنی، به‌هیتز‌بوونه‌وه‌و شه‌رکان به‌'ئه‌للاهوه‌که‌را! ئه‌للاهوه‌که‌را! په‌لاماری دان. سوپای کافران له‌به‌ر‌یه‌که‌هه‌لو‌ه‌شا و ته‌فروتوونا‌بوو. سوپای ئیسلام هه‌تا‌کاتی شینو‌هه‌ر به‌شمشیر‌خه‌ریکی کوشت و کوشتار‌بوون. که‌بوو‌به‌شه‌و، سوپای ئیسلام له‌شوینیک‌کو‌بوونه‌وه‌و ئه‌و‌شه‌وه‌یان به‌خوشحالی‌رابوارد. که‌پوژ‌بووه‌وه، سه‌ریان کرد‌ئه‌وه‌به‌هرامی‌فه‌رمانده‌ی‌تورکان و رۆسته‌می‌فه‌رمانده‌ی‌ده‌یله‌مان به‌بیست‌هه‌زار‌پیاوی‌چالاک و نه‌ترسه‌وه‌هاتوون. هوی‌هاتنه‌که‌شیان ئه‌وه‌بوو. کاتیک‌ئه‌میر‌به‌هرام و ئه‌میر‌رۆسته‌م‌له‌گه‌ل‌په‌رده‌داری‌دیمشق‌گه‌یشتنه‌قوسته‌ته‌نییه، سه‌ریان کرد‌ئه‌وه‌تۆشه‌و ئازوو‌قه‌و پاشه‌که‌وتی‌پتیوست و سوپایکی‌زوریان‌بردوو‌ته‌نیو‌قه‌لا و له‌هه‌موو‌لایه‌که‌وه‌له‌سه‌ر‌بورجه‌کانی‌قه‌لا‌چاودیریان‌داناوه.

"کاتیک‌سوپای‌ئیسلام‌گه‌یشتنی و ئه‌و‌ته‌یاری و سازییی‌دیت، ئه‌میری‌تورک و ئه‌میری‌ده‌یله‌م‌گوته‌یان: 'وه‌لا‌ئیمه‌ده‌ره‌قه‌تی‌ئه‌و‌سپا‌له‌ژمارنه‌هاتوو و ته‌یاره‌نایه‌ین. وا‌چاکه‌خۆمانیان‌لی‌نه‌دین. به‌تایبه‌ت‌ئه‌گه‌ر‌بزانن‌که‌شه‌رکان‌پاشا و زه‌وئولمه‌کان‌پاشا و وه‌زیر‌ده‌ندانمان‌له‌گه‌ل‌نییه، ئه‌وه‌به‌سه‌رماندا‌زال‌ده‌بن و هه‌موومان‌تیدا‌ده‌چین. سه‌لاح‌له‌وه‌دایه؛ ئیمه‌یه‌کی‌ده‌هه‌زار‌سوار‌هه‌لگرین و به‌ره‌و‌ئه‌و‌میزگزاره‌ی‌نزیکی‌دیره‌که‌بچین. 'ئه‌میر‌ده‌یله‌م‌ئه‌و‌بیروکه‌یه‌ی‌پن‌باش‌بوو. هه‌ستان‌یه‌کی‌ده‌هه‌زار‌سواری‌چاکیان‌هه‌لیژارد و چوون‌بو‌لای‌دیره‌که. ئه‌وه‌بوو‌هوی‌هاتنی‌نه‌وان‌بو‌دیره‌که.

"زاتودده‌وا‌ییش‌کاتیک‌زه‌وئولمه‌کان و وه‌زیر‌ده‌ندانی‌پتوه‌کرد. سواری‌ئه‌سپیک‌بوو، گوته: 'ئه‌وه‌ده‌چم‌بو‌قوسته‌ته‌نییه‌به‌شکو‌له‌وی‌فلیک‌ساز‌که‌م و به‌سوپای‌ئیسلام‌بلیم‌که‌شه‌رکان‌پاشا و زه‌وئولمه‌کان‌پاشا و وه‌زیر‌ده‌ندان‌به‌دیل‌گیراون، ئیدی‌سوپا‌که‌یان

له به ربهك هه لده وه شى. نه ودهم ئافریدوون پاشا و ههردووب پاشا ئاگادار ده كه مه وه كه سوپا كه یان بینه ده ری و موسولمانان تارومار بكن و قریان تی بخن. 'ئه و گلاوه هه تا به یانی به ریوه بوو. كه پوژ بووه وه و سوپای به هرام و پوسته م ودهر كه وتن. ئیتر هه لاته نیو قامیشه لانیك و ئه سپه كه ی له ویدا به سته وه و بوخوی هاته ده ری و گوئی: 'رهنگه سوپای ئیسلام بئ و له قوسته نته نییه شكستی خواردووه و واوه هه لاتوون.' كه نزیک بوونه، دیتی ئالاكانیان سه رهوبن نین. زانی كه شكستیان نه خواردووه و ئاگاداری به دیل گیرانی پاشایش نین. ئیدی به پرتاو به ره و پوو یان هه لات، پنی گوئن: 'ئه ی سوپای خودا! خیراكن خوتان بگه یه نته براكانتان و له دژی ئه و كافرانه جهاد بكن.' به هرام هه ر كه ئه وی دیت، له ئه سپه كه ی دابه زی و كرنوشی بو برد، گوئی: 'ئه ی پیاوی خودا! دهنگ و باس چیه؟' ئه و گلاوه گوئی: 'له بهختی ئیمه، كاتیك ماله كه مان له دیر هینا و له ولاخه كانمان دا و له كیوه كه هاتینه خوارئ بیین به ره و قوسته نته نییه، له پردا به سه ر بوسه ی سوپای كوفردا كه وتین. ئیدی شته كه ی بو به هرام گپراوه و به هرامی توقاند. به هرام گوئی: 'زاهیدا كهنگی لینیان جیا بوویته وه؟' پیریژنی جادووگه ر گوئی: 'هه ر ئه و شه و لینیان جوئ بوومه وه.' به هرام گوئی: 'په نا به خوا، ئه ی چون ئه و ماوه یه ت بریوه له كاتیكدا به پینیان هاتووی و گوچانیكیشته پئ نییه؟ پاشان گوئی: به لام ئه وه له كه راماتی پیاوچاکی وهك تو به دور نییه.' دواى ئه وه ی به هرام سواری ئه سپه كه بوو. سه ری له و شتانه سوور مابوو كه ئه و جادووگه ره بوئ گیرابوو وه. چوو له فكره وه و گوئی: 'مخابن كه زورمان رهنج كیشا و به فیرق چوو.' هه ر وا به ناچاری دهشت و بیرونیان بری هه تا گه یشتنه داوینی كیوه كه و له كازیوه ی به یاندا له سه ر كیوه كه بوون كه گوئیان له ئه للاهوه ئه كبه ر و ته لیله ی شهركان و زه وئولمه كان بوو. ئیدی دهوره ی كافرانیان دا، هه ر وهك چون سیلاو دهوریان بگری. كه پوژ بووه وه، له به رده می شهركان و زه وئولمه كاندا چوکیان دادا و كرنوشیان برد. ئیدی شهركان زور خو شحال بوو، باسی نیو ئه شكه وته كه ی بو گپراوه كه ئه وان سه ریان سوور ما. ئیدی گوئیان: 'با خیرا برۆینه وه بو قوسته نته نییه، چونكه سوپا كه مان له وئ به جی هیشتووه و نیگه رانیانین.' ئینجا نیوی خودایان هینا و به ره و قوسته نته نییه كه وتنه ری، زه وئولمه كان وره ی وه بهر سوپای ئیسلام ده نا:

ئیماندارانی هاو پیم، پوژی شه ر و غه زایه
تا ئه و شه ووره یه نه برین ناگه پینه وه دوایه
ئه و كویلان شه ر ده كن، خو شیان نازانن بو چی
ته نیا مه به سستی ئی مهش ره زایه تی خودایه

ئه و جار له گه ل شهركان به بۆنه ی سللامه تیان وه پیرۆزباییان لیک ده كرد و به له ز

دەپروېشتن.

كە گەيشتە ئىرە بولۇپتە بەيانى بوو، شەھرزاد كوتاي بەمبەشەش ھىنا و درىژەى
چىرۇكەكەى ھەلگرت بو شەويكى دىكە.

که شهوی سەد و یەکەم ھاتەرە

گوتی: "خاوەنشکو، براکان بە بۆنەی سلامەتیانەو پیرۆزیایان لە یەکتەر کرد و زۆر بە لەز بەرەو قوستەنتەنییە غاریان دا. با ئەوان بۆ قوستەنتەنییە.

"پیریژنی گلاو، زاتوددەوایی، دواي ئەوێ ئەوانەي بە بەھرام و رۆستەم گوت، بۆخۆي گەراوہ بۆ بیئشەلانەکە. سواری ئەسپەکەي بوو خۆي گەیاندە ئەو موسولمانانەي کە دەوری قوستەنتەنییەیان داو. لە ئەسپەکەي دا بەزی و چووہ خێوەتی پەردەدار. پەردەدار کە ئەوی دیت، لە بەری ھەستا و سللوی لێ کرد. پیتی گوت: 'بۆم بگێرەوہ چ بووہ؟' ئەو حیلەبازە ھەوایی توقینەر و دلئەزینی ساز کرد و بۆي گێراوہ: 'من زۆر نیگەرانی بەھرام و رۆستەم، چونکە ئەوان بیستھەزار سواریان پێیە، لەبەر اہەردا کافران دەریاہەکن و دەترسم ھەموویان تیدا چن. ئەمن ویستم تۆش ئاگادار بکەمەوہ ئەگەر خۆیان نەگەیینی و فریایان نەکەوی، تاقیان دەرنانچن.'

"کە پەردەدار ئەو قسانەي بیست، دنیای لە بەر چاو تاریک بوو و دەستی کرد بە گریان. زاتوددەوایی پیتی گوت: 'یارمەتیتان لە خودا بوئ. لە رۆژی تەناگانەدا ئارام و لەسەر خۆ بن. چاو لە رابردووانی ئۆمەتی محەمەد، دروود و سللوی خودای لێ بی، بکەن. خۆت دەزانی لە بەھەشتدا کۆشکگەلێکی زۆر بۆ شەھیدا چن کراون. مردن لە پێش ھەمووشمانە، بەلام چ باشتر کە شەھید بین.' کە پەردەدار ئەو وتانەي بیست، بانگی برای ئەمیر بەھرامی کرد و دەھەزار سواری ھەلبژاردەي داہ و ناردی بۆ یارمەتی پاشا. ئەوان ئەو رۆژە ھەتا شەو رۆیشتن، رۆیشتن و شەویش رانەوہستان. کە رۆژ بووہوہ، شەرکان تۆزیکي لە دوور دیت و گوتی: 'ئەو تۆزە زۆرە، بیتووو نەبیت ئەو سوپایە بەرەو ئێرە دئ. ئەگەر لە لایەن موسولمانانەوہ بیت، ئەوہ ھاتە و بەخیر بی. ئەگەر لە لایەن کافرانیئشەوہ بی، ئەوہ لەگەل چارەنووس ھێچ ناکرئ.' دواي ئەوہ چووہ لای زەوئولمەکانی برای و پیتی گوت: 'ھێچ مەترسە، من خۆم فیدای تۆ دەکەم. ئەگەر سوپای ئیسلام بی، ئەوہ حەجی دووبارە حەجە و ئەگەر ھی کوفر بی، ئەوہ چار نییە، دەبی بەشەر بیین. بەلام پێش ئەوہی بمرم، ئاواتەخوازم جاریکي دیکە زاھید بیینم، دوعام بۆ بکا کە شەھید بم.' ئەو دوو براہی لەو قسانەدا بوون کە ئالا و ھینماکانی ئیسلام وەدەر کەوتن. شەرکان ھەرای کردنی و ھەوایی سوپای ئیسلامی لێ پرسین. وەلامیان داوہ کە سوپای خودا ھەموو ساخ و سلامەتن، ئیمە بۆ یارمەتی ئێوہ ھاتووین. ئیدی سەرۆکی سوپا لە ئەسپەکە دا بەزی و ئاوازەنگی پاشای ماچ کرد. پاشا لێی پرسی: 'ئێوہ چۆناوچۆن ھەوایی ئیمەتان زانی؟' گوتی: 'دوینی زاھید ئیمەي ئاگادار کردەوہ و لە رێگا تووشی رۆستەم و بەھرامیش ببوو،

ناردبوونی بۆ لای ئیوه. زاهید دهیگوت: 'کافران دهوری سوپای ئیسلامیان داوه و هیزهکانی کافران زۆر له هی موسولمانان زیاترن.' ئەمن شتەکه وا نابینم و بە پێچهوانەیی قسەیی زاهیدهوه ئیوه بە سەرکهوتووی دهیبینم.' له سەرۆکیان پرسی: 'زاهید چۆن هاته لای ئیوه؟' گوتی: 'بە پێیان له شهو و پۆژیکدا پێگای ده پۆژی بێی بوو. گومانی تیدا نییه که زاهید پیاوی خودایه. ئیستا ئەو له کوێیه؟' گوتی: 'ئەومان له نیو سوپای ئیسلام بهجێ هیشت ههتا ئەوان بۆ شهڕ هان بدا.' شهڕکان دلخۆش بوو، لهبەر سلامهتی سوپای ئیسلام و لهشساخی زاهید شوکری خودای کرد.

"دوای ئەوه بهرهو قوسهتەنتەنییه وهڕی کهوتن و هەر وا دهڕویشتن که توزیک له دوورهه دیار کهوت و بهری ئاسمانی گرت و پۆژی روونی وهک شهو تاریک کرد. شهڕکان گوتی: 'نێگهڕانی ئەوهم که ئەو تهپوتۆزه هی تیکشکاوهکانی سوپای ئیسلام بێ.' چهند کهسی چالاکی نارد بۆ لای تۆزهکه بزائن چ باسه. سهیریان کرد هەر ئەو زاهیدهیه. ههرايان کردی دهستیان ماچ کرد. ئەو گازی کردن: 'ئەیی ئۆمهتی باشترین بوونهوهران! ئەیی سوپای ئیسلام! خێرا کن کافران پهلاماری خێوتهکانی موسولمانانیا داوه؛ فریایان کهون.' شهڕکان که ئەوهی بیست، له نارەحهتیاں کهوته دلەراوکی و دابهزی دهست و لاقی زاهیدی ماچ کرد. زهوتولمهکان و سوپاکهش هەر وا، بێجگه له وهزیر دهنندان که له ئەسپهکهی دانهبهزی و دهیگوت: 'ئەو زاهیده وهبەر دلم ناکهوی و هیندهم ئەو نهسیحهتکار و تهرکه دنیا و زاهید و شتته به فیلبازی و دهغەلی دیوه، باوهڕی پێ ناکەم. لهوه گهڕین فریای موسولمانان کهون.' شهڕکان گوتی: 'لێی دێدۆنگ مه به، مه گهڕ نهتدی سوارهکانی هان دها بۆ شهڕ و له شیر و تیریش نهدهترسا؟ قهت قسەیی ناحەزی پێ مه لێ. ئەگهڕ خودا ئەوی خۆش نهویستبا، ئەو پێگه دوورهی به پێیان لهو ماوه کورتهدا نهدهبێی.' پاشان شهڕکان گوتی: 'ولاخیک بۆ زاهید بێنن با سوار بێ.' گوتی: 'زاهید سوار به.' ئەو سوار نهبوو و گوتی: 'ئەمن پێویستیم بهوانه نییه.' بهلام ئەو له بیر قیل و کهلهکی خۆیدا بوو بۆ ئەوهی به ئاوات بگا. ئەوانیش نهیاندهزانی که کارهکانی ههمووی له رووی نهخشه و بهرنامهوهیه. شاعیر له پهسنی وها گلاویکدا دهلی:

که به قسەیی ئەو کۆمهله پیاکارانهت کرد
له پیناوه خواردهکانی بههشتا سوژدهت برد
ئەو نوێژ و پۆژوو به هیچ کویت ناگهیبینی
دهست هه لگره لێی، هیشتیکی ئەوهنده ناهینیی

"ئیدی زاهید پێ به پێی سوپا دهڕویشت و ئایهتی دهخویندهوه ههتا گهیشته سوپای ئیسلام. شهڕکان سهیری کرد ئەوه پهردهدار و سوپا هیچ ورهیاں نهماوه و خهریکن پرا

دەكەن.

لنرەدا بوو، ماوهی چیرۆکی ئەمشەویش كۆتایی پین هات و شەهرزاد درنژەه
چیرۆكهكهی هەلگرت بو شەوینکی دیکه.

که شهوی سهد و دووهم هاتهوه

گوته: "خاوهنشکو، شهرکان سهیری کرد ئهوه په رده دار و سوپای ئیسلام به تهمان ههلین. هوی ئه و پیمبل بوونهش ئهوه بوو، ئه و گلاوه، واته زاتوددهوایی، دواي ئهوهی زانی روسته م و بهرام به بیست هزار سوارهوه چوون بۆ لای شهرکان، به فیل هاته نیو سوپای ئیسلام و ئه میر ترکاشی برای بهرامی، هر وهک له پینشدا باسمان کرد، به دههزار سوارهوه ناره لای شهرکان. مه بهستی ئهوه بوو که سوپای ئیسلام په رهم په رهم بکا و له بهر یهکی بلاو بکا. دواي دهچی بۆ قوسته نته نییه و له وئی بانگی رومییه کان دهکا و دهلی: 'په تیک شوپکه نهوه تا نامه یه کتان بۆ به پری دهکه مه سه ری. بیده ن به ئافریدوون پاشا با له گه ل کوره که م بیخویننه وه و به پیی ئه و نامه یه بجوولینه وه.' رومییه کان په تیان بهر داوه. نامه که ی له په ته که به ست و ناردییه وه سه ری. نیوهرۆکی نامه که ئاوا بوو: 'ئه وه نامه یه که له زاتودده واییه وه بۆ ئافریدوون پاشا. ئاگادار بن که ئه من کلایکم له سه ر موسولمانان ناوه و پاشا و وه زیره که یانم لی به دیل گرتوون. دوايه هاتمه وه نیو سوپا و ئه وانم له و پروداوه ئاگادار کرده وه. ئیدی وره یانم شکاند. فریوم دان و زیاتر له دوازه هزار سوارم به ئه میر ترکاشدا بۆ لای به دیل گیراوه کان به پری کرد. ئیستا جگه له تا قمیکی که م، که سی لی نه ماوه؛ به هه موو سوپا که تانه وه وهرنه ده ری و هیرشیان بکه نه سه ر و هه موویان بکوژن. مه سیحان له پشته و خه متان نه بی. ده بی ئه و کارانه ی منیش له بیر نه که ن، ته واو.'

"کاتیک نامه که گه یشته ده ست ئافریدوون، دلی خوش بوو. له پتیه بانگی پاشای روم، کوپی زاتوددهوایی کرد و نامه که ی بۆ خوینده وه. ئه ویش دلخوش بوو، گوته: 'چاو له فیل و که له کی دایکم بکه کاریکی کردوه، پتویستیم به شمشیر نه بی.' ئیدی کاتیک ئافریدوون پاشا فرمانی دا سوپا برواته ده ری، سوپای مه سیحیان هه موو به شیری پروته وه و به سه روودی تاییه تی خویانه وه چوونه ده ری. په رده دار که ئه وه ی دیت، گوته: 'رومیان زانیویانه که پاشا و سه ردارمان له گه لدا نییه وانه ترسانه هیرشمان بۆ دینن.' ئیدی رقی هه لسا و قاوی سوپای ئیسلامی کرد و گوته: 'ئه گه ر ههلین، هه موو ده کوژرین. ئه گه ر خوراگر بن، سه ر ده که ون و یارمه تیمان بۆ دئ.' ئینجا سوپای ئیسلام ده ستیان کرد به ئه للاهونه کبه ر و ناشی شه پوشوور دهستی پیکرد و شمشیر و رمب و زهرگ که و تنه کار. سیلاری خوین له هه موو لایه که وه هه ستا. شه ر به رده وام بوو هه تا بوو به شه و و تاریکی بالی به سه ر زه ویدا کیتشا. کافران سوپای ئیسلامیان گه مارو دابوو.

"کازیوهی به یانی، په رده دار بۆخوی سوار بوو و فرمانی سواربوونی سوپای دا و

هيوای سه‌رکه‌وتن به یارمه‌تی خودای وه‌بر نان. ئیدی دوو لایه‌ن به گژ به‌کدا چون و شهر ده‌ستی پیکرد. هر سوار بوو له‌سه‌ر زین فری ددرا و به‌بی سه‌ر ده‌تلاوه. هر سه‌ر بوو به‌بی سوار فرکه‌ی ده‌کرد. سوپای موسولمانان کشابوونه‌وه و پرمیان ده‌ستیان به‌سه‌ر خیره‌ته‌کانیاندا گرتبوو. موسولمانان به‌تاما بوون هه‌لین که له‌و جه‌نگه‌یه‌دا شهرکان به‌سوپایه‌که‌وه و به‌ئالا و هیمای ئیسلامه‌وه په‌یدا بوون. هیرشیان کرده سه‌ر کافران. هه‌روه‌ها زه‌وئولمه‌کان و وه‌زیر دهنان و به‌دوای ئه‌وانیشدا ئه‌میر به‌هرام و ئه‌میر رۆسته‌م په‌لاماریان دان و کشاندیاننه‌وه. موسولمانان له‌شوتینیک کۆ بوونه‌وه. شهرکان چاوی به‌په‌رده‌دار که‌وت، ده‌ستخۆشی لئ کرد بۆ ئه‌و به‌ربه‌ره‌کانی و خۆپراگریه‌ی کردبوویان. موسولمانان خۆشحال بوونه‌وه و تین و گورپان هاته‌وه به‌ر و هیرشیان کرده سه‌ر دژمن. که کافران ئالای محهمه‌دیان دیت، خویان بۆ مردن ساز کرد و ده‌ستیان شل بووه‌وه. هاواری قه‌شه‌ی دیره‌کانیان ده‌کرد، هه‌روه‌ها هاواری ئینجیل و مریم و خاچیان ده‌کرد. ئافریدوون پاشا پرووی له‌حه‌ردووب‌پاشا کرد و گوئی: 'یه‌کمان له‌راست و یه‌کمان له‌چه‌پ ده‌بین.' پاله‌وانیکی نه‌ترس و ئازا به‌ناوی لایوا پرووبه‌پروویان ویستا و ریزه‌کانی راست و ته‌کووز کرد.

"شهرکانیش به‌زه‌وئولمه‌کانی گوئ: 'کافران به‌ته‌مان به‌ربه‌ره‌کانی بکن و ئه‌وه‌ش که‌وره‌ترین ئاواتی ئیمه‌یه. به‌لام ده‌مه‌وی من له‌نیوه‌راستی سوپا و وه‌زیر دهنان و رۆسته‌م له‌لای چه‌په‌وه و تو و به‌هرامیش له‌لای راسته‌وه بن. به‌لام تو، پاشای که‌وره، له‌ژیر ئالاکاندا راوه‌سته، چونکه‌ تو کۆله‌که‌ی ئیمه‌ی و ئیمه‌ پشت به‌ تو ده‌به‌ستین و تیکرا گیانی خۆمانت به‌خت ده‌که‌ین.' زه‌وئولمه‌کان سپاسی کرد. له‌په‌دا بوو به‌هه‌راهوریا و شیریان پراکیشا، وا بوو له‌نیوه‌جه‌رگه‌ی دژمنه‌وه سواری هاته‌ ده‌ری، که هاته‌ پیتشی په‌سترسواریک بوو که کورتانه‌که‌ی له‌ئاوه‌ریشم چن کرابوو. به‌رمالینکی کاری کشمیری به‌سه‌ردا دابوو. ئه‌و سواره‌ شینخیک بوو که ردینینکی زۆر جوان و رواله‌تینکی به‌شکری بوو. عه‌بایه‌کی خوری سپی له‌به‌ردا بوو. به‌په‌رتاو ده‌هات هه‌تا گه‌یشه‌ پیشه‌وه و گوئی: 'په‌یامیکم بۆ هینان. و ما علی الرسول الا البلاغ.'^۲ ئیوه مۆله‌تم ده‌نی په‌یامه‌که‌تان پین راگه‌یه‌نم.' شهرکان گوئی: 'پاریزراوی.' ئینجا شینخه‌ دابه‌زی و خاچه‌که‌ی له‌ملی ده‌رهینا و له‌به‌رده‌می پاشادا وه‌ک لیکه‌وماوان چۆکی دادا و به‌که‌نه‌فتیه‌وه ده‌ستی پین کرد و گوئی: 'ئهن نیرده‌ی ئافریدوون پاشام. زۆرم به‌ئافریدوون گوئ که با له‌خۆرا ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ نه‌کوژری و له‌جیاتی ئه‌وه دوو که‌س حازر بن خویان به‌ختی ئه‌و خه‌لکه‌ی دیکه‌ بکن. ئه‌و به‌قه‌سه‌ی منی نه‌کرد و گوئی: 'ئهن حازرم گیانی خۆم به‌ختی سوپاکه‌م بکم. با پاشای

۱. هاوار له‌که‌سیک کردن: داوای یارمه‌تی کردن له‌کسیک.

۲. واته: 'په‌یامه‌ریش جگه‌ له‌گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی هه‌چ نه‌رکینکی دیکه‌ی له‌سه‌ر نیه.'

موسولمانانیش گیانی خۆی بهختی سوپاکه‌ی بکا. ئەگەر ئەو منی کوشت، ئەو سوپای ئیمه له بهر یهك هه‌لده‌وه‌شی، ئەگەر من ئەوم کوشت، ئەو سوپای ئیسلام له بهر یهك هه‌لده‌وه‌شی.

”كاتيك شهركان ئەو قسه‌یه‌ی بیست، گوتی: ’راهیب، ئەو ئیمه‌ش ئەو‌مان قه‌بوول كرد و ویزدانیش هه‌ر ئەو‌یه. ئیستا من دیم بۆ مل‌به‌مله و ئەویش خۆی ساز كا بۆ شه‌ر. ئەگەر ئەو منی کوشت، ئەو موسولمان جگه له هه‌لاتن چ رینگایه‌کی دیکه‌یان بۆ نامینتیه‌وه. راهیب، تۆ بچووه‌وه بۆ لای ئەو، پتی بلێ سبه‌ینی ئیمه شه‌ره‌که‌مان ده‌ست پین ده‌که‌ین، چونکه هیتستا ماندوویتی رینگه‌م هه‌ر له له‌شدا ماوه‌ته‌وه. ئیدی راهیب به‌ خوشحالییه‌وه گه‌راوه و ئافریدوون‌پاشا و هه‌ردووب‌پاشا ئاگادار کردنه‌وه. ئافریدوون‌پاشا خه‌می له دڵدا نه‌ما و زۆر خوشحال بوو. به‌ خۆی گوت: ’قسه‌ی تیدا نییه‌ که ئازا و نه‌ترسه‌که‌ی ئەوان شه‌رکانه. که ئەو بکوژم، ئیسلام شکست ده‌خوا و هیزیان نامینت. هه‌رچه‌نده زاتودده‌وایی ئافریدوون‌پاشای ئاگادار کردبووه‌وه که شه‌رکان سواریکی ئازا و نه‌ترسه و کهس تاي ناکا. به‌لام ئافریدوون‌پاشا ئازا و نه‌ترسته‌ترین پاله‌وانی زه‌مانی خۆی بوو. هه‌موو جووره‌ شاره‌زای و فیلکی شه‌ری ده‌زانی و باوه‌ریکی زۆری به‌ خۆی بوو. ده‌یزانی کهس ناتوانی شان له‌ شانی بدا. هه‌ر بۆیه به‌ بیستنی قسه‌کانی راهیب خوشحال بوو. ئەو شه‌وه تا به‌یانی ته‌واوی کافران د‌لخۆش بوون. کاتیک رۆژ بووه‌وه، دوو لایه‌ن ر‌ووبه‌رووی یه‌کدی ریز بوون و ناماده‌ی شه‌ر بوون. له‌ ناکاو سواریک هاته‌ گۆره‌پانی شه‌ره‌وه که ئه‌سپیکی کیتوئاسای له‌بن دا و شمیشری یه‌مه‌نی به‌ قه‌ده‌وه بوو. ئیدی ده‌مامکه‌که‌ی له‌سه‌ر ر‌وخساری لا برد و گوتی: ’ئه‌وه‌ی من ناناسی، بزانی من ئافریدوون‌پاشام. هیتستا قسه‌کانی ته‌واو نه‌بیوون که سواریک له‌ لای سوپای ئیسلامه‌وه هاته‌ گۆره‌پانه‌که‌وه ئه‌سپیکی بۆری فیل‌ئاسای له‌بندا بوو. شیریکی هیندی به‌ که‌مه‌روه بوو. ئینجا ئه‌سپه‌که‌ی به‌رئێ کرده‌وه بۆ نیو ریزی سواره‌کان و هه‌رای ئافریدوون‌پاشای کرد و گوتی: ’گلاو، تۆ پیت وایه‌ منیش وه‌ک ئەو سواره‌نه‌ وام که دیوتن و له‌ گۆره‌پانی شه‌ردا ت‌خلت کردوون؟’

”ئیدی هه‌ردووکیان هیزشیان بۆ یه‌کتر برد و وه‌ک دوو کیتو خۆیان لیک د‌دا و چه‌شنی دوو ده‌ریا به‌ سه‌ری یه‌کتردا ده‌رژان. لیک دوور ده‌که‌وتنه‌وه، خۆیان پینکا د‌دا و پینکه‌وه ده‌نوسان و لیک جوئ ده‌بوونه‌وه. تانه‌یان لیک د‌دا و ر‌یک ده‌که‌وتن. له‌ به‌ر یه‌ک هه‌لده‌هاتن. خه‌لکه‌که‌ش، یه‌ک ده‌یگوت شه‌رکان سه‌ر ده‌که‌وئ و ئەوی دیکه‌ ده‌یگوت ئافریدوون سه‌ر ده‌که‌وئ. ئەو ده‌یگوت ئەو ئازاتره‌ و ئەوی دی ده‌یگوت ئەو‌یترا تازتره. ئەوان به‌رده‌وام مل‌به‌مله و پاله‌وپه‌ستۆیان بوو. به‌و شیوه‌ ئەو رۆژه تا رۆژئاوابوون هه‌ر مله‌یان بوو. کاتی شیوه‌هات. ئینجا ئافریدوون‌پاشا هه‌رای شه‌رکانی کرد و گوتی: ’به‌ حه‌قی دینی مه‌سیح و باوه‌ری راست، تۆ بیته‌لێن و فیلزانی و ئاکاری باشت نییه‌؛ سواره‌کانت به‌

تەمان ئەسپەكەت بۇ بگۆرن و ئەسپىكى دىكەت بۇ بىنن. ئەگەر دەتەوى لەگەل من مل بەملە بگەى، نابى چەك و ئەسپەكەت بگۆرى تا ئازا و خویرى دیارى بدا.

”شەركان كە گونى لەو قسەیه بوو، توورە بوو و پروى لە سوارەكانى كرد كە بلنى ئەسپى دىكەم بۇ مەهینن. كە لەپرەدا رەمبەكەى سووراند و هاویشتی بۇ شەركان. شەركان كە ئاوپى داوہ و چاوى لە سوپاكەى خۆى كرد، ئەسپ و شتی نەدى و زانى ئەو گلاوہ فریوى داوہ. بەلەز بەرەو ئافریدوون وەرسوورا، كەچى رەمبەكە لەسەر سنگى شەركان درا و سىنگى برىندار كرد. شەركان هاوارىكى كرد و بیهوش بوو. سەرى وە قەلپۆزى زینەكەى كرد. كاتىك ئافریدوون زانى كە شەركان ئەنگواوہ، گازى سوپاكەى كرد و بە خوشحالییەوہ هەوالى كوژرانى بە كافران دا. ئیدی رۆمىیان دەستیان كرد بە شادمانى. موسولمانانىش بە شىن و رۆپۆ. كە زەوئولمەكان براكەى ئاوا دیت، سواری ناردنە سەرى. یەكەم كەس كە گەیشتە سەرى، وەزیر دەندان بوو. ئیدی جەنگاوەران چوون شەركانىان هیناوە. كافرانیش هیرشيان كەردنە سەر و هەردوو لا پىك هەلپەژاند. ئیدی ریزی سوپاكان شینا.”

لیرەدا بوو، ماوہى چیرۆكى ئەمشەویش كۆتایى پى هات و شەهرزاد دریزەى چیرۆكەكەى هەلگرت بۇ شەویكى دىكە.

که شهوی سهد و سینه هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، یه کهم کهس که گه یشته سهر شهرکان، وهزیر دهندان بوو. دوايهش نه میر به هرام و نه میر روسته م. شهرکان پاشا که له سهر ئه سپه که شوپ بپوه وه، گرتیانه وه و هینایانه لای زه وئولمه کان پاشا و خویان گه رانه وه بۆ شهر. ناگری شهر جار له گه ل جار چاکتری پهره دهستاند و دوو لا زیاتر رقی توله یان هه لده ستا. زهوی له خویندا وهک دهریای عوممانی لی هاتبوو. هه تا بوو به نیوه شهو، ئیدی لایه نه کان شه کهت بوون و بۆخویان لیک بوونه وه. هه رکه سهی گه رپاوه بۆ نیو خیره ته کانی خویان. کافران دهوری ئافریدوون پاشایان دا و کورنوشیان بۆ برد و راهیباته لای و ده ستخوشیان لی کرد. دواي ئه وه ئافریدوون پاشا چوه وه نیو قوسته نته نییه و له سهر ته ختی پاشایه تی دانیشت. پاشای رۆم چوو بۆ لای و گوتی: 'مه سیح یارمه تی دای و بازووی توی به هیز کرد و دوعا کانی دایکه پاکه کهی منی بۆ تو قه بوول کرد. تازه دواي شهرکان پاشا سوپای ئیسلام خوی ناگری.' ئافریدوون پاشا گوتی: 'به یانی که چومه گوره پان، زه وئولمه کان ده کیشمه شهره وه و بانگی ده که مه مهیدان و ده یکوژم. ئیتر شه ری ئیمه و ئاوان ته واو ده بی و سوپای ئیسلام شکست ده خوا.' ئافریدوون پاشا خه ریکی ئه و قسانه بوو.

"به لام سوپای ئیسلام و زه وئولمه کان کاتیک بۆ تاو له کانیا ن گه رانه وه. زه وئولمه کان سهیری کرد برا کهی حالی باش نییه. بانگی وهزیر دهندان و روسته م و به هرامی کرد. که ئه وان هاتن، نو شه داره کانیشیان هینا تیماری که ن. له سهر شهرکان پاشا ده گریان و ئه و شه وه هه تا به یانی ئه وه حالیا ن بوو. لای به یانی زاهید به گریان وه هات. زه وئولمه کان که ئه وی دیت، له به ری هه ستا و دهستی گرت و به له شی شهرکانیدا هینا. ئه ویش تا به یانی چه ند ئایه تی قورئانی له سهر خوینده وه. که تاو هه لات، شهرکان وه هوش هاته وه و چاوی هه لیتا و قسه ی کرد. زه وئولمه کان خوشحال بوو، گوتی: 'دوعای زاهید کاری خوی کرد.' ئیدی شهرکان ته واو وه قسه هات و گوتی: 'شو کور بۆ خودا ئیستا زور با شترم. ئه و گلاوه فیلی لی کردم. ئه گه ر من وهک تیشک خۆم لا نه دابا، رمه کهی له سنگم هه لده چه قی و به پشته وه دا فری ده دامه خوارئ. سپاس بۆ خودا له سه گیتی ئه و ئه گلاوه ی پرزگاری کردم. پیم بلین موسولمانان چۆن؟' زه وئولمه کان گوتی: 'ئه وان له تاوی تو هه موو ناره حه تن.' شهرکان گوتی: 'من باشم، زاهید له کوئی ه؟' زاهید له پشت سهری رپاوه ستابوو. زه وئولمه کان گوتی: 'زاهید له پشت سهرت رپاوه ستاوه. چاوی لی که و دهستی ماچ که.' زاهید گوتی: 'رۆله، هیمن و له سه رخۆ به، چونکه پاداشی هیمن بوون به ئه ندازه ی سه ختییه که په تی.' شهرکان گوتی: 'دوعام بۆ بکه.' زاهید دوعای بۆ کرد.

”که پروژ بووه وه، موسولمانان خویان بۆ شه‌ر ساز کرد و رویشته گۆره‌پانه وه. کافرانیخ خویان بۆ شه‌ر کۆک کرد. ئیدی زه‌وئولمه‌کان یه‌کسه‌ر به‌ره و گۆره‌پان ئه‌سه‌پی تاو دا. وه‌زیر دهنان و په‌رده‌دار و به‌ه‌رام له‌نیو سوپا هاتنه‌ ده‌ری و گوتیان: ’ئیمه‌ له‌ جی تو ده‌چینه‌ گۆره‌پان و گیان به‌ختی تو ده‌که‌ین.‘ زه‌وئولمه‌کان گوتی: ’به‌ به‌یتولحه‌رام و زه‌مزه‌م و پیگه‌ پیروزه‌کان سویند ده‌خۆم! من ده‌ست له‌ شه‌ر له‌گه‌ل ئه‌و گلاوه‌ هه‌لناگرم.‘ ئیدی بۆی چووه‌ شه‌رگه‌وه و که‌وته‌ هات‌و‌چۆ. که‌ پرووی له‌ لای پاسه‌ت کرد، دوو فه‌رمانه‌ی لی کوشتن و پرووی له‌ لای چه‌پ کرد، دوو فه‌رمانه‌ی دیشی له‌ و لایه‌ کوشته. ئینجا له‌ ناوه‌ندی شه‌رگه‌ چه‌قی و گوتی: ’کوا ئافریدوون؟ هه‌تا شه‌ربه‌تی په‌زیلی ده‌رخوارد ده‌م.‘ ئیدی ئه‌و گه‌ماره‌ به‌ شیری پرووت و به‌ سواری ئه‌سه‌پتی که‌ش هاته‌ گۆره‌پانه‌ وه و په‌لاماری په‌کتریان دا. زۆریان هونه‌ری شه‌ر نواند و په‌کتریان هینا و برد هه‌تا له‌ پریدا زه‌وئولمه‌کان پاشا هه‌رای کردی و به‌ شیریکی ئاودار سه‌ری له‌ جه‌سته‌ی کرده‌ وه. هه‌ر که‌ کافران ئه‌وه‌یان دیت، هه‌موویان پیکه‌وه‌ هه‌رشیان کرد. زه‌وئولمه‌کان به‌ره‌نگاریان بووه‌ وه و له‌گه‌لیان به‌ شه‌ر هات. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ خوینی سواره‌ ئازاکان وه‌ک سیلاو به‌ زه‌ویدا ده‌رویشته. سوپای ئیسلام ده‌ستیان کرد به‌ ئه‌للاه‌وئه‌که‌به‌ر و لائیلاه‌ئیله‌للا و سلوات بۆ به‌شیر و نه‌زیر. گری شه‌ر له‌ ده‌روونیا‌ندا بلیسه‌ی ده‌دا. به‌دیه‌ینه‌ری مه‌زن کافرانی شکسته‌ دا و موسولمانانی سه‌ر خسته. وه‌زیر دهنان بانگی موسولمانانی کرد: ’تۆله‌ی نوعمان پاشا و شه‌رکان پاشا بکه‌نه‌ وه.‘ ئینجا وه‌زیر سه‌ری به‌رز کرده‌ وه و قاوی ترکانی کرد. پاشان بیسته‌ هه‌زار سووار له‌گه‌ل وه‌زیر پیکه‌وه‌ پزانه‌ سه‌ر کافران. کافران جگه‌ له‌ پاکردن ریگایه‌کی دیکه‌یان بۆ نه‌ما‌بووه‌ وه. پشتیان له‌ سوپای موسولمانان کرد و ته‌قله‌کوت رایان کرد. موسولمانان که‌وتنه‌ سه‌ریان. جا وه‌ره‌ لیان دهن و بیانکوژن. هه‌تا کار گه‌یشته‌ جیگایه‌ک په‌نجاهه‌زار سواری کافران کوژرا و زیاتر له‌ په‌نجاهه‌زاریش به‌ دیل گیران. تا‌میتی زۆریش له‌ ده‌روازه‌ی شار به‌ هزی گوشار و ئاپۆره‌وه‌ و په‌وه‌ وه‌ و بن پی که‌وتن و تیدا چوون. دوا‌ی ئه‌وه‌ ده‌روازه‌ی شاریان داخسته و چوونه‌ سه‌ر بورجه‌کانیان. سوپای ئیسلامیش سه‌ربه‌رز و سه‌رکه‌وتوو گه‌رانه‌وه‌ بۆ تاول و خیره‌ته‌کانیان. زه‌وئولمه‌کان پاشا چووه‌ لای شه‌رکان پاشای برای و پیروزیایی ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ی لی کرد. شه‌رکان گوتی: ’براگیان، ئیمه‌ هه‌موو له‌ ژیر کاریگه‌ری دوعای زاهیداین. سه‌رکه‌وتنی ئیمه‌ هی دوعاکانی ئه‌و بوو، له‌ لای خودا قه‌بوول بوون، ئاخ‌ر ئه‌م‌رۆ ئه‌و دانیشتبوو دوعای بۆ موسولمانان ده‌کرد.‘

لیزه‌دا بوو، ماوه‌ی چیرۆکی ئه‌مشه‌ویش کۆتایی پی هات و شه‌هرزاد دریزه‌ی چیرۆکه‌که‌ی هه‌لگرت بۆ شه‌ویکی دیکه‌.

که شهوی سهد و چوارهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، شهرکان گوتی: 'سه‌رکه‌وتنی ئیمه هی به‌رکه‌تی زاهید بووه که لیره له لای من دوعای سه‌رکه‌وتنی بۆ سوپای ئیسلام ده‌کرد. هه‌رکه ده‌نگی ئەللاهوئەکبەرم بیست، دلم خۆش بوو و زانیم به‌سه‌ر دژمندا زال بوون. ئیستا بۆم بگێره‌وه بزانه‌م حالت چۆن بوو.' ئیدی زه‌وئولمه‌کان بۆی گێراوه و هه‌والی کوژرانی ئافریدوون پاشای داین. شه‌رکان ده‌ستخۆشی لێ کرد و سپاسی ئەو چالاکیانه‌ی کرد.

"کاتیک زاتوده‌وایی له‌وی گوتی له‌ هه‌والی کوژرانی ئافریدوون پاشا بوو، په‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌را و چاوی پر بوو له‌ فرمیسک. به‌لام وه‌ سه‌ر خۆی نه‌هینا و گوتی: 'له‌ خۆشیان گریانم دئ.' له‌ دلی خۆیدا گوتی: 'قه‌سه‌م به‌ مه‌سیح! ئەمن هیچ نه‌بم، ئەگه‌ر دلی زه‌وئولمه‌کان به‌ کوشتنی ئەو شه‌رکانه‌ نه‌ته‌زینم.'

"وه‌زیر ده‌ندان و په‌رده‌دار و زه‌وئولمه‌کان ده‌وا و ده‌رمانیان بۆ شه‌رکان هینا و شه‌ربه‌تیان داین و ته‌واو چاک بووه‌وه. ئاماده‌بووان هه‌موو دلخۆش و شاد بوون و سوپاشیان له‌وه‌واله‌ خۆشه‌ ئاگادار کرده‌وه. سوپاش خۆشحال بوون. دواي ئەوه شه‌رکان پێی گوتن: 'ئیه‌ ئه‌م‌رۆ له‌ شه‌ردا زۆر ماندوو و شه‌که‌ت بوون؛ هه‌رکه‌سه‌ی بچینه‌وه جیگای خۆی و بجه‌سینه‌وه.' به‌ قسه‌یان کرد و هه‌رکه‌سه‌ی چوه‌وه شوینی خۆی. له‌ لای شه‌رکان جگه‌ له‌ چه‌ند غولام و زاتوده‌وایی جادوو‌باز، که‌سی لێ نه‌ما‌بوو. کاتیک غولامه‌کان خه‌وتن، زاتوده‌وایی نه‌خه‌وتبوو و چاویکی له‌ شه‌رکان کرد. ئەویش له‌ خه‌وی شیریندا بوو. هه‌ستا خه‌نجه‌ریکی ژه‌هراوی هینا که ئەگه‌ر له‌ به‌ردت دابایه، ده‌یکولاند. چوه‌ سه‌ر سه‌ری شه‌رکان و سه‌ری بری. زۆر چالاکانه سه‌ری کویله‌کانیشی بری. ئینجا چوو بۆ لای تاوله‌که‌ی زه‌وئولمه‌کان، دیتی پاسه‌وانه‌کانی به‌ خه‌به‌رن. له‌ویوه چوو بۆ تاوله‌که‌ی وه‌زیر ده‌ندان که‌چی ئەویش خه‌ریکی قورئانخویندن بوو. وه‌زیر چاوی پێی که‌وت: 'سلاو له‌ خواناس و زاهیدا! که‌ پیریژنه‌ ئەو قسه‌یه‌ی له‌ وه‌زیر بیست. ترسی رێ نیشته‌ و دلی وه‌ لیدان که‌وت. گوتی: 'بۆیه‌ هاتم، گویم له‌ ده‌نگی قورئانخویندنی یه‌کیک له‌ پیاوچاکان بوو، ده‌چم بۆ لای ئەو.' وه‌زیر له‌ دلی خۆیدا گوتی: 'وه‌للاهی ئەو شه‌و دواي ئەو زاهیده‌ ده‌که‌وم.' ئیدی هه‌ستا و دواي که‌وت. کاتیک ئەو گه‌ماره‌ زانی ئەوه وه‌زیر دواي که‌وتوه، له‌ ئاشکرا‌بوون و ئابروو‌چوون و کیشه‌ ترسا و له‌ دلی خۆیدا گوتی: 'ئه‌گه‌ر فیلێک نه‌که‌م، کاره‌کانم ئاشکرا ده‌بن و مالویران ده‌بم.' ئیدی پرووی له‌ وه‌زیر کرد و گوتی: 'وه‌زیر، من بۆ ئەو پیاوچاکه‌ ده‌گه‌ریم. ئەوه ئیزن له‌ جه‌نابت وه‌رده‌گرم، ده‌ترسم ئەگه‌ر ئەتۆش بێی و ئەو تو له‌گه‌ل من ببینی، په‌نگه‌ نه‌یه بۆ لام و پێی ناخۆش بێ و برۆا.'

وهزير كه ٺه و قسهيهي گوي لئ بوو، پئي عهيب بوو هيچ وه لاميني بداته وه. ئيدي به جيني هيشت و گهراوه خيروه ته كه ي خوي. ويستي بخوي نهيتواني، دنياي لئ تنگ بوو.

”دواي ههستا و له تاوله كه ي چوو دهري. له دلي خويدا گوتي: ’دهچم بؤ لاي شهركان پاشا و ههتا بهياني له وي دهيم. ’رئ كهوت، رويشت ههتا گهيشته تاوله كه ي شهركان. سهيري كرد خوين له هه موو لايه كي تاوله كانه وه ليزگه ي به ستوه. كويله كان به سه ربراوي له وي كه وتبوون. ئيتر واي قيژاند كه هه موو خه وتويه كي له خه و راپه راند. خه لكه كه هه موو هه لاتن بؤ ٺه و شوينه. سهيريان كرد ٺه وه خوين له بن خيروه ته كانه وه جوگه له ي به ستوه. ئيدي هه موو له شين و گابورپان دا. زه و ٺولمه كان پاشا به زيقه و گرياني ٺه وان له خه و راپه ري. پرسى: ’ٺه وه چيه؟’ گوتيان: ’شهركان و غولامه كانيان كوشتوه. ’زه و ٺولمه كان هه لات بؤ تاوله كي شهركان. چاوي به وهزير دهنان كهوت كه دهگريا و دهلالاه و براكه ي دي كه بن سه ر له وي كه وتبوو. له پيوه بيهوش بوو. ٺه وانه ي له وي بوون ماويه ك به دهوريه بوون ههتا وه هوش هاته وه. چاوي له براكه ي كرد و گريا. ههروه ها وهزير و روسته م و به هراميش دهگريان. به لام په رده دار به كه س رانه ده وه ستا و شين و رورويه كي بوو سه ير. به سه ريده هه لده گوت و ده يلاوانده وه. ئينجا پاشا گوتي: ’ٺه وه زاهيد كوا ههتا له ساي به ره كه تي ٺه وه وه بكوژ بنا سريته وه؟’ وهزير گوتي: ’من هوي ٺه و كاره سات و رورزه شيه له كه س نازانم جگه له و زاهيده شه يتان سفته ته. من قهت باوه رم به وانه نه بووه، چونكه من ته واوي ٺه و زاهيد و عابيد و شتانه م پئ كه له كبا ز بووه. ’ئيدي ته واوي خه لكه كه دهگريان و ده پارانه وه ٺه و زاهيده يان وه چنگ كه وي. دواي شهركان پاشايان كفن كرد و هه ر له و كيوه به خاكيان سپارد و كوري ماته ميان له دهوري گرت.“

ليزه دا بوو، ماوه ي چيروكي ٺه مشه ويش كو تايي پئ هات و شه هرزاد دريژه ي چيروكه كه ي هه لگرت بؤ شه ويكي ديكه.

که شهوی سهد و پینجهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، موسولمانان شهرکانیان ناشت و کهوتنه خهم و په ژاره وه. به لام زاتودده وایی ته له که باز که زانی فیل و که له که کانی سه ریان گرت. کاغز و قه له می هینا و نامه یه کی بؤ موسولمانان نووسی، نامه که ی ئاوا بوو: 'له زاتودده واییه وه بؤ موسولمان. بزائن من له وه و پیش هاتم بؤ کوشکه که ی ئیوه و نوعمان پاشام کوشت. له شه ره که ی گهلو و گه که دا تا قمیکی زورم لی کوشتن. له کوتایشدا ئه وه به فیلیک شه رکان پاشا و غولامه کانیم کوشتن. ئه گهر خودا یار بی و مه سیح یارمه تیم بکا،' ئه وه زه وئولمه کان پاشا و وه زیر دهنانیش ده کوژم. ئه من هر ئه و زاهیده م که به و شیوه ئیوه م خستبووه داوی خومه وه. ئه گهر له مه و دوا ده تانه وی سلامت بن، له و ولاته برؤنه دهره وه. ئه گهر چه زیستان له مردنه، ئه وه بمیتنه وه. ئه وه ش بزائن ئه گهر ده یان سال لیره بمیتنه وه، به ئامانج ناگهن.'

"دوای ئه وه ی نامه که ی نووسی، سی پوژان بؤ ئافریدوون پاشا له ماته مدا بوو. پوژی چواره م داوای کرد پاله وانیکی ئازا و به هیز له نیو پومیه کاندای بیت. به پاله وانیه ی گوت: 'ئه و نامه یه به سه ری تیریکه وه که و بیهاوه بؤ لای سوپای ئیسلام.' بؤخوشی چووه که نیسه و ده ستی کرد به گریان بؤ ئافریدوون.

"موسولمانانیش سی پوژیان ماته مینی گرت. پوژی چواره م چاویان لی بوو، پومیه ک تیریکی بؤ لای سوپای ئیسلام هاویشت که نامه یه کی پیوه بوو. زه وئولمه کان پاشا گوتی: 'با وه زیر دهنان نامه که بخوینیتنه وه.' کاتیک پاشا نیوه روکی نامه ی بیست، فرمیسی هاته خورای. وه زیر دهنان گوتی: 'پاشا، من هر له یه که م پوژه وه دلّم له و گلاوه ده ترسا.' زه وئولمه کان پاشا گوتی: 'ئه و قه حبه یه چون دوو جار ئیمه ی فریو داوه؟ به لام به خودا لیره نابزووم هه تا قورقوشمی کولاو له قوزی نه که م و له قه فه سی ئاسنیندا نه ییه ستمه وه. دوای ته وای ئه وانه ش به پرچ له دهر وازه ی قوسته تنه نییه دا هه لیداوه سم.'

"ئیدی سوپای ئیسلام رووی له دهر وازه ی قوسته تنه نییه کرد. پاشا به لینی پی دان ئه گهر شاره که یگرن، ئه و سامانه ی له و شاره دایه هه مووی به سه ر سواره کاندای دابه ش ده که م.

"گورتی که یینه وه، باسی هه موو شتیک ده کرا، به لام ئه سرینی چاوی پاشا رانه ده وه ستا له تاوی براکه ی. پوژ له گهل پوژ کز و لاوازر ده بوو. وه زیر دهنان پیی گوت: 'به سه

---

۱. له فارسییه که دا نووسراوه ئه گهر پوژگار یار یوار بدا و شه یبتان یارمه تیم بدا. که من پیم وایه چونکه ئه وانیش باوه بردارن و مه سیحین نالین شه یبتان یار بی و چونکه ئه وانیش پیتان وایه له سه ر حه قن.

خۆت ئەوهنده نازار مەده. براكەت ئەجەلى هاتبوو. خودا پەزاي لەسەر ئەوه بوو. هينده بيري لى مەكەوه با وا نارەحەت نەبى. گريانى تو هيچ قازانجىكى نيبه. خۆ به گريان هيچ ناكري. توژىك وره و وزه وه بهر خۆت بنى و خۆت بۆ شەر ساز كه. 'زه وئولمهكان به وهزيرى گوت: 'دلم بۆ بابم و براكەم و ولاتەكەشم ناشاده و يادى خەلكەكم هيچ كات له دلم دەرتاچى. 'ئيدى ئەوانەى دەورو بهرى له گەل ئەو دەستيان كرد به گريان.

"به كورتى، سوپاي ئىسلام ماوهيهكى زۆر بوو قوستەنتەنبهيهى گەمارۆ دابوو، هەتا پوژىك له بەغداوه هەوالىك هات كه خيزانى زه وئولمهكان مندالىكى نيرينهى بووه و نوزههتوززهمانى خوشكى زه وئولمهكان ناوى ناوه 'كانه ماكان.' بهلام وهك ئەستيره ناسان و كاهينان دەروانته چاره نووسى ئەو منداله و باسى دهكەن، دەبن پله و پايهى زۆر بهرزى ببن. هەر لهو نامهيهدا نووسىبوويان كه خيزانى پاشا و نوزههتوززه مان زانايان و وتارخويتانايان بانگ كردوون و پينيان گوتوون له پاش هەر نوژىك داواى سەر كه وتنى ئيوه له خودا بكەن. ديسان نووسىبوويان: 'شوكر توونوان هاوړينى زه وئولمهكان ساخ و سلامتە و جگه له خەمى دوورى ئيوه، هيچ خەم و پەژارهيهكى ديكهى نيبه. له گەل سلاوى دووباره مدا.'

زه وئولمهكان پاشا كاتىك ئيوه روكى نامه كه يان بۆ خوینده وه، گوتى: 'ئىستا پشتم تين و گوړى هاتى و باسكم به هيز بووه وه كه خودا مندالى نيرينهى دامى.'

ليزه دا بوو، ماوهى چيروكى ئەمشه و يش كوتايى پى هات و شه هرزاد دريژهى چيروكه كهى هەلگرت بۆ شه ويكى ديكه.

که شهوی سهد و شههم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکۆ، زه وئولمهکان که ئەو هه‌واله‌ی بیست، خوشحال و به‌ده‌ماخ بوو گوتی: 'ئیس‌تا پشتم تین و گۆری هاتی و باسکم به‌هیز بووه‌وه.' ئیدی پووی له وه‌زیر دهنان کرد و گوتی: 'ده‌مه‌وی ده‌ست له‌و په‌رۆشی و خه‌مباریه‌ هه‌لگرم و کۆتایی ماته‌منی پراگه‌یه‌نم. خیر و خیرات بۆ براهه‌م بکه‌م.' وه‌زیر گوتی: 'کاریکی زۆر باشه.' ئیدی پاشا ده‌ستووری دا له‌سه‌ر گۆری شه‌رکان پاشا تاولیان هه‌لدا و قورئانخۆینه‌کانی نیو سوپایان کۆ کردنه‌وه، ده‌سته‌یه‌ک قورئانیان ده‌خویند و ده‌سته‌یه‌کیش نزا و وێردیان ده‌خوینده‌وه. دوا‌ی زه‌وئولمه‌کان هاته‌ سه‌ر گلکۆی براهه‌ی گریا و ئەو شیع‌ره‌ی خوینده‌وه.

غهریبانیش له‌ سوویت دل پر زووخاون
که‌س و کارت لام سه‌یره‌ چۆنه‌ ماون
لغاوی ئەو گـــــــــــــــــریانه‌ چۆن ده‌گیری؟
له‌سه‌رخۆیانیش خۆیان پی نه‌گیری

"که‌ شیع‌ره‌که‌ی ته‌واو بوو، له‌ قولی گریانی دا و ده‌ورو به‌ریانیشی له‌گه‌ل ئەو ده‌ستیان کرد به‌ گریان. دوا‌ی ئەوه‌ وه‌زیر هات خۆی به‌سه‌ر گلکۆکه‌یدا دا و ئەو شیع‌ره‌ی خوینده‌وه:

هه‌لیکه‌ند بنچه‌ گولمان گه‌ژه‌لووکه
له‌پاش ئەو ما هه‌را و گریان و نووکه
شتی وا تازه‌ کـــــــــــــــــوا ده‌بی له‌ناومان
که‌سه‌ی هه‌نده‌ به‌ بیر و ژـــــــــــــــــر و پامان

"که‌ وه‌زیر دهنان شیع‌ره‌که‌ی ته‌واو بوو، ئەو که‌ هاو‌پیی نیزیکی شه‌رکان بوو، چوه‌ پیشی و ئەوه‌نده‌ گریا، پۆندک له‌سه‌ر زه‌وی لووزه‌وی به‌ست و ئەو به‌یتانه‌ی خوینده‌وه:

دلپاکان زۆر جار فیلیان لی کراوه
بـــــــــــــــــویه باوه‌ی به‌ گشت که‌سی خـــــــــــــــــراوه
چـــــــــــــــــاوه‌که‌م، چۆن هه‌ستت پی نه‌کردبوو
وهـــــــــــــــــا مـــــــــــــــــاریک له‌ باخه‌لتا خزاوه
فیتنه‌گیری وا خراپه‌ی بیته‌ پی
سه‌ری سه‌رداری وای له‌ خوین وه‌رداوه

که شهوی سهد و ههوتهم هاتهوه

گوتی: خاوهنشکو، وهزیر گوتی: 'به گیان و دل له خزمه تاندام. پاشای به پریزم، چیرۆکیکی ئه وینداری ده زانم که باس و وتووێژی نینوان دلداره کان، چاره نووس و به سه رهاته کانیان ئه وهنده خوشه که خهم له دلی مرۆ لا ده با و ده یگه شینیتته وه. ئه ویش چیرۆکی تاجو لملوکه.

چیرۆکی تاجو لملووک

" 'سه رده مانی زوو له پشت کتوه کانی ئیسفه هانه وه شاریکی لی بوو شاری 'خه زرا' یان پی ده گوت. پاشایه کی هه بوو پیتان ده گوت: 'سلیمان پاشا. سلیمان پاشا پاشایه کی دادپه روه ر و ده ست و دل باز و چاکه کار بوو. ئه و ماوه یه له ده سه لاتدا بوو، ولاتی ئاوه دان کرده وه و مسکین و هه ژارانی بوو ژانده وه. به لام ژن و مندالی نه بوو. وه زیریکی هه بوو له ئاکار جوانیدا وه ک پاشا ده چوو.

" 'به ریکه وت، رۆژیک وه زیری بانگ کرد و پی گوت: 'له بی ژن و مندالیدا وه ره ز و دلته نگ بووم و هه ست ده که م نه خوشم. خو نه پاشا و ده سه لاتداران ئاوان و نه پارسه ک' و کویله. به لکوو هه موویان چاویان به مندال روون بووه ته وه. پیغه مبه ر دوو و سللوی خودای له سه ر بی ده فه رمووی: 'تئاکحوا تناسلوا تکثروا فانی مباحکم الامم یوم القیامة.'^۲ وه زیر، تو ده لینی چی؟

" 'وه زیر گوتی: 'چون من بلیم سه لتی و په به نی بو تو باشه له کاتیکدا مانه وه ی وه چه به ژن هینانه؟' پاشا گوتی: 'وه زیر، ئه گه ر که نیزیک بکرم خو من نایناسم، له کوئ بزانه به ر و پشتی کتیه. په سه نه یان نا، بو ئه وه ی له گه لی تیکه وم یان خو می لی بیاریزم. ئه گه ر ناره سه ن بی، په نگه مندالیکی لی بیه وه سه تمکار و دوو روو و خوینرێژ. ئه وه وه ک ئه و شو ره کاته ی لی دئ که هه رچی لی بیچی له دروو و دال زیاتری لی شین نابی. هه ر بویه دل م به رای ی نادا که نیزیک بکرم و بیکه مه هاوسه ری خوم. من ده لیم که چه پاشایه ک که پشتا و پشتی ناسراون و ناوبانگی جوانی و چاک هیه، بێنم. ئه گه ر تو له و جزره کچانه که سینکت پی شک دئ، من ده یه ینم.'

" 'وه زیر گوتی: 'خه مت نه بی و ئاواته که ت دیته دی. پاشا پرسی: 'چون؟' وزیر گوتی:

۱. پارسه ک: سوالکه ر.

۲. ژن بین با مندالتان بین تا زور بن، چونکه من له رۆژی په سلان به زوربوونی ئیوه سه ربلندم.

'پاشا، بیستومه دهلین که زهرشاپاشای ختوی زهوی بهیزایه^۱، که نیشکیکی ههیه وهک دهلین نهوهنده جوانه، له دنیا دا تای نییه و له چاکی و جوانیدا به جزریکه که شاعیر دهلی:

کیتیکی نازدار و لهبار، قه دباریک و سمت خره
بالا بهرز و سه لواسایه، مه لیکي نارام و کره
بزهی هه ر باسی ناکری، هینده جوانه دل شیتیه
له جوانیدا هاوتای نییه، گولی بیروونی قاقره
دارستان نیرهیی ده با نه و خانمه سه لوی نه و نییه
چاکتر له ناویانا نه بوو، نه خه نه و زور جه رگبره

" کاتیک وهزیر ناوا به سهر جوانی و چاکی کچی زهرشاپاشایدا هه لگوت، سلیمان پاشا کوتی: 'من دهلیم که سیکي ژیر و زیرهک و که یخودایه کی وا بنیزییه لای باوکی کیژه که بق خوازینی که بزانی به شیوهیه کی شیاو بدوی و به نه ده به وه داوای نه و کیژه په ریسیمایه بکا که وهک باس ده که ی له دنیا دا تای نییه. ئیدی پاشا که یفی ساز و سهر و دل خۆش بوو، به وهزیری گوت: 'کهس بق نه و کاره له تو شیاوتر نییه. ئیستا برۆوه مالی خۆت بق سه فهر ساز که. به یانی بچووه خوازینی نه و کیژه مانگ ئاسایه ی وا فکری منت به وه وه سه رقال کرد. هه تا نه شیهتی، نه یه یته وه ئیره. جا پیغه مبه ریش فره موویه تی: 'تهر که دنیا له ئیسلامدا جتی نابیته وه.'

" 'وهزیر کورنۆشی به لئی کرد و یه غدانه ی دیاری شایانه ی له ئاوریشم و دیاوه بگره هه تا زیر و گه وه هر و جه وشه نی داوودی ساز کرد و له یه سترانی دان. سه د کویله ی ساده و سه د که نیزی پوومانگی هه لگرتن و له گه ل سواره کان که وتته ری. سلیمان پاشا رایسپارد: 'زوو وه رنه وه و نه و فریشته یه له گه ل خۆتان بیتنه وه.'

" 'ئیدی وهزیر شه و و رۆژ رۆیشت هه تا شوینیک که ریگی رۆژیکی ته وای نه ما بوو بگه نه شاری زهرشا. له وئ له قه راخ روبریک لایان دا و گه وره گه وره کانی کو کردنه وه و که سیکي نارده لای زهرشا بق نه وه ی هه والی هاتنی وهزیری پی راگه یه نن.

" 'نیرده ی وهزیر چووه لای زهرشاپاشا. له سه یرانگه یه کی ده ره وه ی شار هه واله که ی پی راگه یاند و ئاگاداری کرده وه که وهزیری سلیمان پاشا دی. پاشا خۆشحال بوو. نیرده ی سلیمان پاشای له گه ل خۆی برده کۆشک و لئی پرسی: 'له کوئ له وهزیر جوئ بوویته وه؟' نیرده کوتی که قه راخ فلان چۆم و سه بهینی ده گاته ئیره. ئیدی زهرشا به وهزیره که ی خۆی گوت که له گه ل گه وره کانی ده ربار و په رده داره کان بچن به پیشوازیانه وه. وهزیری

۱. سپی.

سلیمان پاشا هتا نیوه شهو له قهراخ چۆم هه ساوه. دواى ئه وه به رهو شار كهوتنه پى. كه پروناك بوو، وهزیرى زهرشا له گه ل كه سانى تايبهت وه ده ر كهوتن له دوو فرسه نگی شار پىك گه یشتن. وزیرى سلیمان پاشا سلاو و هه والپرسی كردن و خه لاتى دانى. ئه وانیش كورنوشیان برد و سپاسیان كرد. وهزیر لى پوون بوو كه پرووى له زهوى نادهن. ئىدى ههردوو وهزیر پىكه وه پویشن ههتا گه یشتنه كوشكى پاشا. وهزیر ههتا دالانى ههوتهم به ئه سپ پویشن كه تا ئه كاته كهس ههتا وى به ئه سپه وه نه چوو بوو. له وى له ئه سپه كهى دابهزى و چوه به ردهمى تهخته كهى زهرشا. كاتىك چوه خزمهت پاشا، دلى هه ساوه و به زمانىكى جوان و پاراوه وه دهستى به قسه كرد.

لیره دا بوو، ماوهى چیرۆكى ئه مشه ویش كوتایى پى هات و شه هرزاد درێژهى چیرۆكه كهى هه لگرت بۆ شه وىكى دىكه.

که شهوی سهد و ههشتم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، کاتیک وهزیر چووه خزمهت پاشا و دلی نارام بووهوه، به زمانیکی پاراو و خوشهوه دهستی به قسه کرد، ناماژهی بق پاشا کرد و نهو شیعرهی خویندهوه:

کهلهپیای هیلهکوته لهو دهور و زهمانهدا
پوژگار شانازی دهکا نهو پلهیهی به تو دا
گردوون چارهخیری وای نهدیوه له داوینیا
له ههلمتا وهکوو شیر، له بهزهییدا دهریا
دلاوا و دلوغانی، برپاون به بههژنی تو
خه لک تیر و ئاسوودن له سای دهسهلاتی تو
خیر و بیزت دهبارئ بهسهر نه دار و دارا
تو شایانی گورهییت لهو دهور و زهمانهدا

" کاتیک نهو شیعرهی خویندهوه، پاشا بانگی کرده لای خوی و ریزی لی گرت و له لای خوی داینا. به پرووی خوشهوه زوری قسهی نهستهق و جوان لهگه ل کرد و وهزیریش وهلامی شیایوی نهوی دهداوه. تا کاتی شینو خواردن خهریکی قسهکردن بوون. دواي نهوه خوانیان رابخست و شیویان کرد و سفره کو کراوه. خه لکه که چوونه دهری و جگه له کهسانی تایبته کهس نهماوه. وهزیر که زانی ههلهکهوتووه، ههستا و کورنوشی برد و دهستی پاشای ماچ کرد. په سنی گورهی دا. پاشان گوتی: 'گورهه، پاشای مهزن، ئیمه مه به سستیگمان له هاتته که مان ههیه که خیر و بیزی توش هه ره له وهدايه. نهگه ر مؤلت بفرموون، له خزمهتتانا دهیخه مه پرو.' پاشا گوتی: 'فرموون، به خیر بین.' وهزیر گوتی: 'ئیمه هاتووین عه رزت بکهین که کچه کهت بدهی به سلیمان پاشا، چونکه به ریزیان زوریان بی خوشه بیته زاوی جه نابت.'

" زه هرشا له بهر شکوی ناوی سلیمان پاشا ههستا و کورنوشی برد. دانیشتوان پینان سهیر بوو. دواي نهوه پاشا سپاسی خودای کرد و به وهزیری گوت: 'وهزیری بین وقه دم به خیر، ئیمه هه موو مسکینی سلیمان پاشاین و کچه که شم که نیزی نهوه. خزمایه تی له گه ل نهو گه ورهترین ئاواتی منه.' ئیدی دهستوری دا قازی و شاهه دیان هینا. وهزیری سلیمان پاشا به وهکیلی نهو و زه هرشاش به گه وهری و سه ره رشتی کچه یان له سلیمان پاشا ماره کرد. دانیشتوان نزیان بق ههردووک پاشا کرد. ئینجا وهزیر ههستا و دیاری و پیشکه شییه کانی هینا خزمهت پاشا و نهویش دهستخوشی لی کردن و قه بوولی کردن. دواي نهوه خهریکی

تهدارهکی جیازی کچهکهی بوو. ریزی زور له وهزیر گیرا و خواردن و خواردنهوهی باشیان بۆ دادهنان و نامرزی موسیقا و خوشحالی ناماده بوو. به گشتی ههتا دوو مانگ له خوشی و شادیدا بوون.

” کاتیک کاری نامادهکردنی بووک تهواو بوو، جیاز و شتهکهیان بۆ ساز کرد. پاشا فرمانی دا، له دهرهوهی شار تاوولیان ههتا و ئاوریشم و دیبایان بهسه ریهغدانهکاندا دان. کهنیزی رومی و تورکیان ساز کردن و به زیر و زیو و گهوههری جوراوجور بووکیان رازاندهوه. کهژاوهکهشیان هه ر به خشل و زیر و زیو رازاندهوه. نیو کهژاوهکهیان وهک بههشت لی کرد. کیژه مانگ پروهکهیان برده نیو کهژاوهکهیهوه. یهغدانهی جیازیهکانیان له یهستر و وشتران دان. زههرپاشا ههتا سی فرسهنگی ریگا بهریی کردن. ئینجا مالاوایی له کچهکهی و وهزیر کرد و به دلکی خوش بۆ شارهکهی خوی گهراوه.

” وهزیری سلیمان پاشا کچی پاشای برد و به دهشت و کیتو و کهند و لهندا رپویشت.“

لیرهدا رۆژ دیاری دا، شههرزادیش دهستی له چیرۆکهکه هه لگرت و دریژهی چیرۆکهکهی هه لگرت بۆ شهویکی دیکه.

که شهوی سهد و نؤیهم هاتهوه

گوئی: "خاوهنشکو، 'وهزیری سلیمان پاشا هر وا قوناغه و قوناغ شهو و رۆژ پینان بری هه تا گه یشتته شوینیک که ریگهی سی شهو و رۆژیان مابوو بگه نه وه شماره که ی خویان.

" 'ئینجا وهزیر که سیکی نارده وه لای سلیمان پاشا هه تا هه والی هینانی بووکی پین رابگه یه نی. کاتیک نیردراوه که گه یشتته کن سلیمان پاشا و هه واله که ی دایه، پاشا زور خوشحال بوو. خه لاتی شیایوی به موژده هینه که دا. هیندیک سوارچاکی شه پی له گه ل خه لکیکی زور نارده پیشوازی و گویشی: 'که رهسته و نامرازی شایی و شادی له گه ل خوتان به رن.' له شاریشدا جاریان کینشا که هه موو ژن و کچ و پیریژنه کانیش بچنه دهره وه ی شار. وا بوو هه موو به گوینان کرد و چون. گه وره کانی کۆشک ریک که وتن له سه ره نه وه ی ریگه کان به خشل و زریوه برازیننه وه. مؤمه کان هه لکه ن و سه لهرمه و چلووره کانیش داگیرسینن و شه ویش بووک بیینه ناو شماره وه.

" 'وا بوو گه وره کانی ده ولت و وهزیر و فرمانده کان له سه ره ریگه بۆ پیشوازی ریزیان به سستیوو. شاژن هاته نیو شماره وه. که نیز و خزمه تکاره کان له پیشه وه و سوپاش له راست و چه پی که ژاوه که وه ده هاتن.

" 'که س له شاردا نه مابوو. تیکرا هاتبوون بۆ سه یر و خویشی. ته پل لی درا و چه نگ و چه غانه و ده فیان ژه نی هه تا گه یشتته ناو کۆشکه وه، کۆشک به تیشکی نه و پووناک بوو. ئینجا شاژن چوو سه ره ته ختیک که به دوپ و مرواری و گه وه ره خه ملا بوو. پاشاش هات له لای دانیشت. کورتی که یه وه، نه و شه وه چوو نه په رده وه و دمی به دمیه وه نا و ئوخزنی هاتی و تا رۆژ رایانبوارد. هر نه و شه وه شاژن دووگیان بوو. ماوه ی مانگیک پاشا له مال نه چوو ده ری. دوا ی نه و ماوه یه، پاشا له مال چوو ده ری و له سه ره کورسی ده سه لات دانیشت و خه ریکی ولاتداری بوو. به و شیوه یه رۆژه کان به دوا ی یه کدا تینه پین. شاژن مانگ و رۆژی خوی هات و نو مانگهی ته واو بوو. رۆژیک ژانی هاتی و مامانین هینا سه ری. چه زره تی کارساز کاری بوونه که ی بۆ ئاسان کرده وه و مندالیکی نیرینه ی بوو. که هیماکانی به خته وه ری له سیمایدا دیار بوو. کاتیک به پاشایان راگه یاند که مندالیکی نیرینه ت بووه، زور خوشحال بوو. موژده ی باشی به موژده ره دا، هیند خوشحال بوو، بۆ خوی هه ستا هات بۆ دیتنی منداله که ی و ته ویلی ماچ کرد. سه ری له جوانیه که ی سوور ما و نه و شیعه ری له هه نیه یدا خوینده وه:

خوری پوخساری له که ل سه ره که وت، تیشکی واوه دی

ولاتی ئیمەش لەو بێ هیواییە پزگاری دەبێ
چرۆی دەرکردوو پیرەداری ژین، نەونەمامەکم
پیکەنی قاقا تاجی شاییی وا، پەیدا بوو سەرئ
دین ئەرخیان بوو، نارمئ کۆلەکەئ خەسارەئ بۆ هات
کۆلەکەئ ژینی من دارمابوو ئەر وزەئ دامئ
رادەمالئ ئەر، فیتنە و بەلا بە هزر و ئاوەزی
تا سەلاحەددین نەوہئ ئاواي بئ، وەجاخ پوون دەبئ

" دواي ئەرە دایانەکان ناوکیان بېری و ناویان نا تاجولملووک. ژەک و شیریان دایە و
لە ناز و نەعمەتدا گەرەیان کرد. هەتا تەمەنی گەیشتە حەوت سالان.

" ئینجا سلیمان پاشا، حەکیم و ئەدیبی بانگ کردن. فەرمووی: 'فیری زانست و حکمەت
و خەتی کەن.' چەندین سال خەریکی فیرکردن و بارهینانی بوون. هەتا هەموو جۆرە
زانارییەکیان فیر کرد. دواي پاشا سوارچاک و تیر هاویژە ئازا و بەجەرگەکانی بانگ
کردن هەتا فیری ئەر چالاکیانەشیان کرد. تا تەمەنی بوو بە چوارده سال، هەر کاتیک لە
مال وەدەر دەکەوت خەلک نوومی جوانییەکەئ دەبوون.' "

لیزەدا بوو، ماوەئ چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی بئ هات و شەهرزاد درێژەئ
چیرۆکەکەئ هەلگرت بۆ شەوئیکە دیکە.

که نهوی سهد و دهیم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکۆ، تاجولملووک هەر کاتیک له کۆشک دهچووه دهڕی، مهنا زۆر جوان و لهبەر دلان بوو، بینهرانی نوومی تهماشای دهبوون و له بهر خۆیانهوه ئهوشیعرانهیان دهگوتهوه:

ئهوه کتیه ئهوه نهمامه وا بیرهدا دیت و دهچئ
تینوو چاوی له دوویهتی و کانیا سا ههلهقهولی
سهلو ئهگهڕ بیتوو بڕوا، له شوینن بۆ شویننکی تر
کوا دهتوانی بهو پهوتهی ئهوه، قورس و قایم تیبهری؟
نییه کهسێک ههتا ئیستا چێژیکێ لهو لاره دیبی
مهگهڕ هەر شنهی بهیانی کولم و ملی راموسی بی

"کاتیک تاجولملووک بوو به ههژده سال، سمیلی بۆر بوو. ئینجا شتیکی دیکه به جوانیهکهیهوه زیاد بوو هەر وهک شاعیر دهلی:

ورده چیمه نیکێ رهش له سیمای دهڕکهوتووه
ئهوه پیسته نهرم و سپیهی، سهد هینده جوان کردووه
بهژن و بالا قیت و قۆز، دهلیی خهدهنگه دهروا
بۆ لاوچاکی و کهشخهیی ناوبانگی دهڕ کردووه

"دیسان دهلی:

دلی من هەر به لای ئهوه تاله مووه جوانهوهیه
وهکوو میرووله بهسهڕ گوله شیلالانهوهیه

"که چهند سالیک تیپهڕی، بوو به پیاوکی خوش سیمما و جوان چاک. دۆست و هاڤالیکێ زۆر دهوریان دا. ئهوه هاوڕیانهی به تهما بوون دواي مردنی بابی بجیته سهڕ تهختی پاشایهتی، ئهوانیش هەر کهسهیان بینه فهرماندهیهک.

"دواي ماوهیهک، هۆگری راو بوو. دایمه دهچووه راو. بهلام سلیمان پاشا دهیزانی ئهوه دهشت و بیروونه جینی مهترسییه. پنی خوش نهبوو کورهکهی بجی و پنی لئ دهگرت. تاجولملووک قسهی بابی به گویدا نهدهچوو. به ریکهوت رۆژیک تاجولملووک به

غولامه‌کاني گوت: 'تویشوی ده رۆژ دانین' و چوون بۆ راو. چوار رۆژان به کئی و بیروندا رۆیشتن هه‌تا گه‌یشتنه میگزاریک. سه‌یریان کرد پره له داری سه‌رسه‌وز و کانی پر ئاو و مامز و گیانه‌به‌ری کئی. تاجولملووک به غولامه‌کاني گوت: 'داو و ته‌پکه بنینه‌وه و بچنه بۆسه‌وه.' وا بوو ناژه‌ل و بالنده و په‌له‌وه‌ریکی زۆری کئیوان راو کرد. ئینجا شازاده له سه‌ر کانییه‌ک دانیشتن و نیچیره‌کاني به‌ش کردن. به‌شیکی بۆ سلیمان‌پاشا نارد. شه‌ویش هه‌ر له‌وئ مانه‌وه. که رۆژ بووه‌وه، کاروانیکی زۆر گه‌یشتنه ئه‌وئ که بریتی بوون له بازرگانان و کۆیله و که‌نیزان. وا بوو کاروانه‌که‌ش هه‌ر له‌وئ له قه‌راخ ئه‌و سه‌وزایی و له‌وه‌ر و ئاوه لای دا و باریان خست. کاتیک تاجولملووک ئه‌وه‌ی دیت، پیاویکی نارد له لایان بزانی ئه‌وه بۆ لیتره لایان داوه. ئیدی کابرا چوو بۆ لایان و لئی پرسین. ئه‌وانیش گوتیان: 'ئیمه بازرگانین و ئیره‌مان پێ شوینیکی پاریزراو بوو. له سلیمان‌پاشا و کورده‌که‌یمان رادیوه. چونکه هه‌ر که‌س له ولاتی ئه‌و دابه‌زئ، زیانی پێ ناگات. هه‌ر بۆیه‌ش ئیمه دیاری و خه‌لاتیکی باش‌مان له قوماشی ئاوریشم و دیبا و زیز و گه‌وه‌ر بۆ تاجولملووک کوری هیناوه.'

" ئیدی پیاوه‌که‌ی شازاده گه‌راوه و ئه‌وه‌ی دیبوی و بیستبوی بۆ تاجولملووک گیراوه. شازاده گوتی: 'جا که شتیان بۆ من هیناوه، وه‌لا هه‌تا نه‌بیینم لیتره نارۆم و ناچمه‌وه شار.' ئینجا هه‌ستا سواری ئه‌سه‌په‌که‌ی بوو و غولام له راست و چه‌په‌وه، رۆیشتن هه‌تا له کاروانی بازرگانه‌کان نزیک بوونه‌وه. بازرگانه‌کان له به‌ری هه‌ستان و په‌سنی شازاده‌یان کرد. تاو‌لیکیان له ئه‌تله‌سی سوور بۆ هه‌لدا و فه‌رشی دیبا و ئاوریشمیان بۆ راخست. تاجولملووک دانیشتن و کۆیله‌کاني به‌ دیاریه‌وه و یس‌تان. فه‌رمانی به‌ بازرگانه‌کان کرد کالا و شت چیان هه‌یه بیانیه‌ننه ده‌رئ. تاجولملووک هه‌رچی دلی گرتی، هه‌لیگرت و پاره‌که‌ی دا. ئینجا سوار بوو تا بگه‌ریته‌وه. ئه‌وه بوو له‌نیو کاروانه‌که‌دا چاوی به‌ لاویکی جوان چاک که‌وت که وه‌ک مانگی چوارده‌ وا بوو، جل‌وبه‌رگینگی شکۆداری له به‌ردا بوو. به‌لام ره‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌را‌بوو. توومه‌ز له‌به‌ر دووری نازیانی "

لیتره‌دا بوو، ماوه‌ی چیرۆکی ئه‌مشه‌ویش کۆتایی پێ هات و شه‌هرزاد درێژه‌ی چیرۆکه‌که‌ی هه‌لگرت بۆ شه‌وینگی دیکه.

که شهوی سهد و یازدهیم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکۆ، تاجولملووک چاوی به گهنجیکی جوان و ریکوپیک کهوت که له تاو دووری ئازیرانی زهره هه لگه رابوو، فرمیسک له چاویدا قهتیس مابوو. ئەو شیعره‌ی ده‌خوینده‌وه:

له و رۆژه‌وه نه‌مدیتووه گراوی جوانی خۆم
پیشه‌م بووه‌ته، شین و رۆرۆ له تاوی یاری خۆم
خۆشه‌ویستیم هاورییه‌تی، زووخاوی هاورییه‌مه
لاواندنه‌وهم هاوده‌میتتی، زووخاوی دۆستی خۆم

" کاتیک ئەو لاوه به گریانه‌وه شیعره‌که‌ی ته‌واو کرد، بوورایه‌وه. تاجولملووک که چاوی له‌و دیمه‌نه‌ بوو، سه‌ری سوور ما. کاتیک ئەو لاوه حالی باشت‌تر بوو، به‌ تیله‌ی چاوی نه‌خۆشانه چاویکی له‌ملا و له‌ولا کرد و ئەو دوو به‌یته‌ی گوت:

له سووی ئەو کۆچه‌ی کردی هه‌تاوی شار
له‌ر و باریک بووم و زهره، بۆ تیشکی یار
چهندی ویستم وه‌شارم، نه‌یننی ئەو
کی ده‌توانی وه‌شاری خه‌فته‌ی یار

"دوای ئەوه قیژاندی و بینه‌وش کهوت. کاتیک تاجولملووک ئەوه‌ی دیت، واقی وێر ما و چوو به‌لایه‌وه. که کوربه‌ جوانچاکه‌که وه هۆش هاته‌وه و سه‌یری کرد شازاده له‌پشت سه‌ریه‌تی. خێرا راسته‌وه بوو، کورنۆشی برد. تاجولملووک گوتی: 'تۆ بۆ کالا و شتی خۆت نه‌هینا لای من؟' گهنجه‌که گوتی: 'به‌ داخه‌وه ئەمن شتیکی وام پێ نه‌بوو شیواوی جه‌نابت بێ. تاجولملووک گوتی: 'ده‌بێ ئەو شته‌ی پێته‌ بیهینته‌ لای من و پێم بلیی دۆخی تۆ بۆ ئاوايه. من تۆ به‌ ناره‌حه‌تی ده‌بینم. ئەگه‌ر سه‌تمه‌ت لی ده‌که‌ن، تا سه‌تمه‌ت له‌سه‌ر لا به‌م. ئەگه‌ر قه‌رزباری تا قه‌رزه‌که‌ت بۆ بده‌مه‌وه، چونکه‌ من به‌ راستی خه‌می تۆمه.' ئیدی تاجولملووک فه‌رمانی دا کورسییه‌کیان له‌ شفره‌ و دارئاونووس بۆ چێ کرد و به‌ دوێر و که‌وه‌ر رازاندیانه‌وه. فه‌رشی ئاوریشمیان بۆ راخستن.

" تاجولملووک له‌سه‌ر کورسییه‌که دانیشته‌ و لاوه‌که‌ش له‌سه‌ر فه‌رشه‌که. پێی گوت: 'کالاکانت بینه‌ ئیره.' گهنجه‌که گوتی: 'شتی وا مه‌فرموو که من شتی وام پێ نییه‌ شایانی

تو بیت. 'تاجولملووک گوتی: 'هەر دەبێ بیانیهتی. 'ئینجا به غولامهکانی گوت: 'بهبێ مۆلهتی
خۆی شتهکانی بیتن. 'که لاوهکه ئاواي دیت، ئەسڕین له چاوی هاته خوارئ و به گریانهوه
ئەو بهیتانهی گوتن:

جی دمی تیخی جودایی پیسه زوو وه بن دەدا
برینی دووری بهژانه، کار له جهرگی دل دهکا
ههلوهدا و دووره ولاتم، لهیزوکم به دم باوه
بای خهفت زور بی رهزایه، کوئ دووره بۆ ویت دەبا

" 'دواي ئەوه لاوهکه کالا و شتهکانی دهرهینا و دانهدانه و تیکهتیکه پیشانی
تاجولملووکي دا. بۆ وینه جلی ئاوریشمی تالزێری هینا دهری که بایی دووهزار دینار
بوو. که کراسکهی کردوه، قوماشیکی ئاوریشمی لی کهوته خوارهوه. ئەو کوته قوماشهی
هه لگرتوه و لهبن ئەژنۆی نا و ئەو شیعره ی خویندهوه:

تا من لهوئ بم بهلا هاوړییهتی کهس ناکا
تا من لهوئ بم ئاشنا، ئاشنایهتی کهس ناکا
من بهلا زووتر دهبینمهوه، تا بهلا خه لک
تا من مابیتم له ژین هاوړینیتی کهس ناکا
گەر بهلا خوداییه و خوښه و یستیش به لایه
جگه له بهلا دلم خوښه و یستی کهس ناکا

" 'تاجولملووک زوری پێ سهیر بوو، نهیزانی له بهر چی بوو، لئی پرسی: 'ئەو کوته
قوماشه چ بوو؟' لاوهکه گوتی: 'شازاده، چ کارت بهوهی داوه؟' شازاده گوتی: 'دا بیده به
من. 'لاوهکه گوتی: 'ئەمن هەر له بهر ئەوه شتهکانم نه دینا، ناتوانم ئەوهی به تو دەم. ' " " "
لێره دا بوو، ماوهی چیرۆکی ئەمشه ویش کوتایی پێ هات و شههرزاد درێژهی
چیرۆکه کهی هه لگرت بۆ شهوێکی دیکه.

که شهوی سهد و دوازدهیم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، تاجولملووک گوتی: 'دهبی من ئەو قوماشه هەر ببینم.' ئیتر پینداگری کرد و له گهجهکه تووره بوو. گهجهکه قوماشهکهی له ژیر ئەژنوی دهرهینا و به گریانهوه ئەو شیعرهی خویندهوه:

دەردی نامۆیی و عەشوق و دووری یار
بوون بە بەلای گیان، ئەو سێیە وەک مار
بە شەودا لە سوویی ئەفیننی ساوام
دەسووتیم وەک مۆم بە یادی دلدار
کەسێ عاشق بێ، وەک گەلای پاییز
بە دەم بای خەزان، نییەتی قەرار
جا چۆن نەنالی دلایە کولۆم
دابراوه لە یار، ژیننی پەر لە زار

" 'که شیعرهکهی تهواو کرد، تاجولملووک گوتی: 'من زۆر پهروشت دهبینم. پیم بلی بو به دیتنی ئەو کوته قوماشه ئاوا کهوتیته گریان؟' لاوهکه که ئەوهی بیست، ناخیکی هه لکیشا و گوتی: 'شازادهی بهرپیز، ئەمن به سه رهاتیکی خوش و سه یرم له گه ل ئەو قوماشه و خاوه نه کهی و له گه ل ئەو ویتانه هه یه.' ئیدی قوماشه کهی کردهوه، له و قوماشه دا وینه ی مامزیکێ تیدا بوو که به تالی زیری سوور تیدا نه خشینرابوو. پوو به پووی ئەو وینه ی مامزیکێ دیکه به نوقره کیشرابوو. له ملی ئەو دوو مامزه شدا تو قیکێ زیری رازاوه ی تیدا بوو. کاتیک تاجولملووک ئەو وینه یه و کاره جوانانه ی دیت، گوتی: 'پاکه ئەو خودایه ی مروقی فیری زانست و هونه ر کردهوه.' ئیدی تاجولملووک پینی خوش بوو لاوه که به سه رهاتی خوی و ئەو مامزانه ی بو بگێریته وه. هەر بۆیه لاوه که گوتی:

چیرۆکی عهزیز و عهزیزه

" 'شازاده، بابی من بازرگانیکێ گه وره بوو، جگه له من مندالی دیکه شی نه بوو. ئەمن ئاموزایه کم هه بوو بابی نه مابوو. هەر له ماله ئیمه و له گه ل من گه وره کرابوو. پیش ئەوه ی مامم بمری، باب و مامم بریاریان دا بوو، ئەو کچه بدهن به من. کاتیک هه ردوو کمان گه وره بووین، ئیدی لیکیان نه ده شار دینه وه. ئینجا دایکم و بام قسه یان کرد بووه یه ک و بریار وا

بوو که نهو سال عهزیزه بدهن به من. بابم بهردهوام خهریکی سازکردنی ته‌داره‌کی
ناهنگی ئیمه بوو. جگه له ماره‌کردنه‌که هیچ نه‌مابوووه.

” بابم هه‌لو‌یستی گرت که دوا‌ی نویژی هه‌ینی لیکمان ماره‌مان لیک بپه‌ی. ئیدی
چوو له‌ی بازرگانان و بانه‌یشتی کردن و دایکیشم ژنه‌ی بازرگانه‌کانی بانگه‌یشت کرد. که
په‌ی هه‌ینی هات، ماله‌که‌یان له‌ی فه‌پشی ئاوریشم و دیبا په‌ی کرد و گشت جینه‌کیان ته‌واو
پازانده‌وه و عوودیان هه‌لکرد و عه‌نبریان له‌ی دار و دیوار هه‌لسوو. چاوه‌په‌ی بوون دوا‌ی
نویژی هه‌ینی خه‌لکه‌که‌ بین و لیکمان ماره‌که‌ن. ئینجا منیان برده‌ی گه‌رماو. کاتیک له‌ی گه‌رماو
هاتمه‌ی ده‌ی، جل‌وبه‌رگی ش‌ک‌وداریان که‌ی به‌ی بون و گولاو بون‌خوش کرابوو، له‌ی به‌ی کردم.
ویستم بچم بون مزگه‌وت نویژ بکه‌م. یه‌کیک له‌ی هاو‌پیکانم وه‌ییر هاته‌وه که‌ی بانگه‌یشت
نه‌کردبوو. گه‌رماوه‌ی بچم پنی بلیم. ئیدی هه‌ی وا‌ی رویشتم ریم که‌وته‌ی کولانیکه‌وه، قه‌تم نه‌ی
کولانه‌ی نه‌دیوو. هیش‌تا گه‌رمای گه‌رماوم هه‌ی له‌ی جه‌سته‌دا مابوو، هه‌واش گه‌رم بوو،
ئاره‌قه‌م کردبوو، کولانه‌که‌م په‌ی کردبوو له‌ی بونی خوش. هینده‌م گه‌رما بوو له‌ی سه‌ی کولانه‌که‌ی
په‌ی‌یه‌که‌م له‌ی سه‌ی سه‌کویه‌کی به‌ی سه‌ییر راخت و دانیشتم که‌میک به‌ی سه‌ی‌مه‌وه. مه‌نا
زوریش گه‌رم بوو، گشت گیانم بیووئه‌ی ئاره‌قه‌ی. په‌ی‌وکه‌ی ش‌م راختبوو له‌ی سه‌ی دانیشتمبووم.
ئیدی هه‌ی بچم پنی نه‌بوو ته‌ویلمی پنی بسترم. ناچار ویستم به‌ی داوینی که‌واکه‌م بیستم، له‌ی
ناکاو دیتم نه‌وه‌ی قوماشیکی سه‌ی و خاوین له‌ی سه‌ی‌وه‌ی‌را که‌وته‌ی سه‌ی کوشم. قوماشه‌که‌م
هه‌لگرتوه و سه‌رم هه‌لینا بزانه‌ی که‌ی هی کینه‌ی لینی به‌ی‌بووه‌ته‌وه، که‌چی چاوم که‌وت به‌ی
چاوی نه‌ی مامزه. ”

لیره‌دا بوو، ماوه‌ی چیره‌کی نه‌مشه‌ویش کوتایی پنی هات و شه‌هرزاد دریره‌ی
چیره‌که‌ی هه‌لگرت بون شه‌ویکی دیکه‌ی.

که شهوی سهد و سیزدهیم هاتهوه

گوتی: 'خاوهنشکۆ، 'ئەو لاوه به تاجولملووکى گوت: 'سەرم هەلینا تا بزائەم ئەو کۆتە قوماشە چ بوو بەر بووهوه. چاوم به چاوی ئەو مامزە کەوت که له پەنجەرەى مالیکەوه دیار بوو. تا ئیستا شتی وام نەدیتبوو. که دیتی چاوی لى دەکەم، قامکی شادەى نایە سەر لیوی. دواى ئەوه قامکی نیوانیشی لهگەل قامکی شادەى جووت کرد و خستییە بەینی جووت مەمکیهوه. دواى له بەر پەنجەرەکه واوه چوو. پەنجەرەکەشى پێوه دا. ئیدی ئاوری تی بەردام و ئەو داخەى خستە سەر دلم. من سەرگەردان بووم و نەمزانی گوتی چی و مەبەستی لهو ئاماژەیه چ بوو. ئیدی هەر جارناجاری چاوم له سەری دەکرد و پەنجەرەکه م به داخراوی دەدیت. هەتا نویژی شیوان دانیشتم. نە که سم دیت و نە دەنگیکم بیست. که له دیتی بی هیوا بووم، دەستم دا دەستمالەکهى و له جیى خۆم هەستام. دەستمالەکه م کردەوه بۆنى میسک و عەبیر کۆلانی پر کرد. که جوان پشکنیم، کۆتە کاغەزیک بەربووهوه. ئەو دوو بەیتەى تیندا نووسرابوو:

قەزای ئەو سەر و کاکۆلەت گرم
تا دەمرم دەستت لى هەلناگرم
له تاوت لیڕه وهک مؤم دەسووتیم
که نیزت بم شای به سەپان ناگرم

" 'کاتیک ئەو دوو بەیتییم خویندەوه، دەستمالەکه م به دەستەوه گرت و چاوم لى کرد له لایەکی دیکهوه ئەو دوو بەیتەش نووسرابوو:

پووگەشتری تو له مانگی چارده
بۆت له بۆسەدام لهو سێپه و پارده
ژیانم یەکسەر سوورانهوهیه
لهو شاخ بۆ ئەو شاخ، لهو بەرد بۆو بەرده

" 'له لایەکی دیکهشهوه ئەو دوو بەیتە نووسرابوو:

لهو سیمما جوانەت وینەیهکتم دەستت کهوئى، بەسمه
حەز نەکهى بشههیتە لام، توژیشتم بۆ بى، بەسمه
گەر پیکەش نەدەن، بيم و زیارەت که م دەرکی مالەکەت

ئەو كىژە عاشقى تۆيە و ئامازەكانىش باس لەو دەكەن. ئەگەر من بمتوانىبايە بىنمە دەرىخ،
كارىكم دەكرد ئىوهم لە شوپىنىك كۆ دەكردەوہ تا تىر دەردى دل و كردبا و لای كەسىش
باسم نەدەكرد.

" 'لاوہ بازركانەكە بە تاجولملووكى گوت: 'كە ئەو قسەيەم لە ئاموزاكەم بىست، سپاسم
كرد و لە پەناى درىژ بووم. ئەو دلخۆشى دەدامەوہ و دەيلاواندمەوہ و دەيگوت: 'خۆت
نارەحت مەكە و هيوادار بە. ' " "

لنرەدا بوو، ماوہى چىرۆكى ئەمشەويش كۆتايى پىن هات و شەهرزاد درىژەى
چىرۆكەكەى ھەلگرت بۆ شەويكى ديكە.

که نهوی سهد و چواردهیم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، 'نهو لاره به تاجولملوکی گوت: 'کاتیک دوو پوژه که تپه‌ری، ناموزاکه م پنی گوت: 'جلوبه‌رگی جوان له بهر که و ههسته به که یفسازی و باوه‌ر به‌خوبونه‌وه‌پرو بۆ ژوان. 'ئیدی ههستا جلوبه‌رگی له بهر کردم و گولای لی دام. ئەمنیش به وره‌ی به‌رزوه له مال چوومه ده‌ری و پویشتم تا گه‌یشتمه ئەو کۆلانه‌ی ئەو پوژه. له سه‌ر سه‌کوکه دانیشتم. ماوه‌یه‌کی پنی چوو، په‌نجه‌ره‌که کراوه و چاوم به‌و کیزه په‌ریزاده گوت. دلم له بووره‌وه هات و بیهوش بووم. که وه هوش هاتمه‌وه، دیسان له په‌نجه‌ره‌که م روانییه‌وه. دیسان دلم سیس بوو، هه‌ر چۆن بوو خۆم گرت‌وه و سه‌یرم کرد، ئەوه ئاوینه و ده‌سمالیک‌ی سووری به ده‌سته‌وه‌یه. که زانی تپی ده‌روانم، قۆلی هه‌لکرد و پینج قامکی کرده‌وه و له‌سه‌ر سینگی دانا. ئینجا به هه‌ردووک ده‌ست ئاوینه‌که‌ی گرت و سنی جاری له په‌نجه‌ره‌که‌وه نیشان دام. ئەوجار ده‌ستمالیک‌ی سووری هینا و سنی جاری له په‌نجه‌ره‌که‌وه شو‌ر کرده‌وه و هه‌لیک‌یشاوه سه‌ری. پاشان ده‌سماله‌که‌ی خه‌ر کرده‌وه و توند گوشتی. سه‌ری له په‌نجه‌ره‌که هینا ده‌ری. چاویکی له راست و چه‌پ کرد و سه‌ری برده‌وه ژووری و په‌نجه‌ره‌که‌ی پپوه دا و پویشتم. هه‌ج قسه‌یه‌کی له‌گه‌ل من نه‌کرد. ئیدی ئەمن سه‌رگه‌ردان و عه‌ودال، بی ئەوه‌ی له ئاماژه‌کانی تپه‌گه‌م، هه‌تا نوێژی شینوان له‌وی مامه‌وه. نیوه‌شه‌و بوو که گه‌یشتمه‌وه مالی. سه‌یرم کرد ناموزاکه م ئەوه چاوی له دیواره‌که‌یه و ده‌گری و ده‌بارینی و ئەو شیعره ده‌لی:

چاوم سوور و پری له خوینه هینده له دووریت گریاوم
بۆ ئەوه‌نده‌م ئازار ده‌ده‌ی؟ سوور ده‌زانی بۆت نه‌ماوم
کاتیک به‌ره‌و مال دپیه‌وه، له دووره‌وه هه‌سته پنی ده‌که‌م
رووناک که ژووری تاریم، خۆت ده‌زانی توی هه‌تاوم
کاتیک له مال ده‌چپته ده‌ر، خه‌م و خه‌فته، ده‌رد و که‌سه‌ر
یه‌ک به یه‌کیان سه‌رم ده‌ده‌ن، ده‌زانن به تهنیا ماوم

'کاتیک ئەو شیعره‌م بیست، ئەوه‌نده‌ی دی ناره‌حه‌تیه‌که‌م زیاتر بوو. له سووچیک‌ی مالی که‌وتم. ناموزاکه م هه‌ستا و منی هه‌لگرت‌وه. جلکه‌کانی لی گۆریم. به قۆلی کراسه‌که‌ی چاوی ستریم و پرس‌ی: 'چیت کردووه؟ بۆم بگپه‌وه.' چی ببوو، بۆم گپه‌راوه. گوتی: 'ناموزا، مه‌به‌ستی له‌و پینج قامکه ئەوه‌یه، دوا‌ی پینج پوژ وهره. ئاوینه‌پیشاندان و سه‌ره‌یتانه‌ده‌ری له په‌نجه‌ره‌وه و ده‌سماله سووره‌که و گوشتینی، ئاماژه‌یه بۆ ئەوه‌ی له

دووکانی بۇياخچىيەكە دانىشە ھەتا راسپاردەي من دىتە لات. 'كە قسەكانى كچە مامەكەم بىست، ئاوری ئەوین لە ھەناومدا زیاتر بلێسەي گرت. دەستم کردە گریان و گوتم: 'ئاموزا، بە خودا راست دەكەي. من لەو گەرەكە دووکانی بۇياخچىيەكە يەھوودیم دیت. 'كچە مام گوتی: 'تۆزیک ورت ھەبى و لەسەرېن بە. زۆرکەس ئاوا گىرۆدەي ئەوین بوون و بە سال تالی و رەنج و دووریاں چىشتووھ. ئەتۆ ھىشتا ھەوتووېەك نىيە. بۆ وا بىقەراری؟'

" 'ئیدی ھەر لەو جۆرە قسانەي کرد و دلخۆشى دامەوھ ھەتا ھەستا خواردنی ھینا و پارووی بە دەممەوھ کرد. ئەمن ھیچم بۆ نەدەخورا و لە خەو و خواردن بېووم. رەنگم زەرد ھەلگەرا بوو. تا ئىستا عاشق نەبېووم و دەردی تالی جیایم نە چىشتبوو. رۆژ لەگەل رۆژ کز و لاوازتر دەبېووم. ئاموزاکەشم بە بۆنەي منەوھ لە نارەھەتیدا بوو. ئەویش کز و لاواز دەبوو. ھەموو شەوئ چىرۆكى ئەوینداری و دلدارى بۆ دەگىزامەوھ، ھەتا من بخافلیم و وردە وردە خەوم لى كەوئ. ھەر كە وە خەبەریش دەھاتم، سەیرم دەکرد ئەو ئەو بە خەبەرە و چاودىرى من دەكا و فرمىسك بەسەر گۆنايدا دىتە خواری. ھەتا پىنج رۆژ ئەوھ كاری نىمە بوو. ئەو جار كچە مامەكەم ھەستا و ئاوی گەرم کرد. زۆر جوان منى شوشت. جل و بەرگی خاوينى لە بەر كردم و گوتی: 'ھەستە پرۆ بۆ لای گراوھ پەرى سىماكەت، بەشكو خودا ئاوات وەدى بىتى.'

" 'ئیدی لە مال ھاتمە دەرى چوومە گەرەكە ئەوان. ئەو رۆژە شەممە بوو، دووکانی بۇياخچىيەكە ھەلنەگىرابوو. ھەتا بانگى ئىوارە لەوئى دانىشتم. وردەوردە خۆر بەرەو ئاوابوون چوو. كاتى نوێژى شىوان ھات و شەو تارىك بوو. ھىچ ھەوالىك لەو گول ئەندامە نەبوو. ئەوھندە بە تەنیا بووم، دەترسام. ھەر ئاوا بە لۆژەلۆژ پۆشتم ھەتا گەيشتمەوھ مالى. كچە مامەكەم دىت دەستىكى لەسەر سەرى دانابوو دەستىكىشى لەسەر سىنگى. ھەر دەگىرا و ئەو بەیتانەي دەگوتن:

لە بەینى ئەمن و تۆدا كوا بەلین بوو،
بچى یاریكى دىكە بگىرى تۆ زوو
لە بىر كەي كۆنەيارى دەستەمۆى خۆت
وھلا نىی ئەو ھەموو بىرەورى زوو
دەزانى بى تۆ ھەر كاری گرىنە؟
دل كەیلی من لە خۆزگە و ئارەزوو

" 'كە ئەو شىعەرەي تەواو کرد. رووی لە من کرد و فرمىسكەكانى منى بە سەر قۆلى سترى و بە پوومەوھ نەرمەبزەيەكى ھاتى و پنى گوتم: ئاموزا گيان، پىرۆزت بى كەيف و

خوشى و ژوانى ئەورپوت. بۆچى ئەوشەو لە لای خۆشەويستەكەت نەمايەوہ و ئاواتت
وہدى نەدینا؟ كاتىك ئەو قسەيەى ئەوم بيست، پىلاقەيەكم بە سينگىدا دا و لە ھەيوانەكە
خستم. بزمارىك لەوئ بوو، نىوچاوانى پىندا كەوت، شكا و خوئىنى پىندا ھاتە خوارى. ”
لنرەدا بوو، ماوہى چىرۆكى ئەمشەويش كۆتايى پى ھات و شەھرزاد درىژەى
چىرۆكەكەى ھەلگرت بۆ شەويكى دىكە.

که شهوی سهد و بازدهیم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکۆ، ئەو لاوه به تاجولملووی گوت: 'کاتیک کهوت. تهویلی به بزماره کهدا کهوت و شکا. خوین به سهروچاویدا هاته خواری. بیدهنگ بوو هیچی نهگوت. ههستا په رویه کی هینا سهروتانندی، سهوتووی^۱ بۆ دروست کرد و له سهری دانا. به دهسما لیک بهستی. ئەو خوینهی رژابووه سهر زهویه که ستری و خاوینی کردهوه. تا نیستا من قات کاری ئاوام له گهل ئەو نه کردبوو. ئیدی هاته لام و به پیکه نینه وه به ئارامی گوتی: 'نامۆزا، به خودا خو من ئەو قسه یه م بۆ گالته پیکردنی ئەو خانمه یان تو نه کرد. سهرم دیشا، نیستا به شکانی هه نییه م و ئەو خوین له بهر رویه چاکتره و سهرم سووک بووه. باشه بۆم بگێره وه بزانه ئه ورۆ چونت بۆ گوزه را؟' شته که م بۆ گێراوه و دهستم کرد به گریان. ئینجا گوتی: 'مزگینیم دهیه، ئەوه دیاردهی ئەوهیه که تو به ئاوات دهگهی. تو له کاره که تدا سهر که وتووی، چونکه ئەو ویستویه تو تاقی بکاته وه بزانی له سهر قهول و قهراری خۆتی و به راستی خۆشت دهوی. ئەتو سهیینی بچۆوه ئەو شوینه و هه ر له و دووکانه دانیشه که رۆژی خۆشی تو نزیک بووه ته وه.'

" 'کورتی کهینه وه، ئەو دلخۆشی ده دامه وه و من زیاتر ناره حهت ده بووم. ههستا خواردنی هینا. من نووکه شه قیکم له مه جوعه که دا و نخوونم کرده وه. هه ر ده فریکی له سهری بوو هه ر یه که ی بۆ لایه ک رۆیشت. خواردن خواردنه وه بۆ ئەقینداران حه رامه. ئیدی به گریان وه له تی شکاوی ده فره کانی کو کرده وه. خواردن و شته که ی لا برد و هات له په نام دانیش و دهستی کرد به دلنه وایم. ئەمنیش ده پارامه وه هه رچی زووتر رۆژ بیته وه. هه ر که شه و تیپه پی و رۆژ بووه وه، خیرا خۆم گه یانده گه ره کی ئەوان و له سهر سه که که ی کۆلانه که یان دانیشتم. وا بوو ئەوه نده ی پین نه چوو په نجه ره که کراوه و ئەو گولر و خساره به پیکه نینه وه سهری له په نجه ره که هینا ده ری. ئاوینه یه ک و تووره که یه ک و هیله گیکی پر له چه پکه گه لای به ده ستیکه وه بوو و به دهسته که ی دیکه ی سۆله رمه یه کی^۲ پین بوو.

" 'یه که م کار کردی ئەوه بوو ئاوینه که ی دهستی له نیو تووره که که ی نا و زار که که ی به ست و له ولای دانا. دوا ی ئەوه قژ و بسکی به سهر شانی و سنگیدا په خش کرده وه. ئینجا سۆله رمه که ی له سهر هیله گه که راگرت که چه پکه گه لاکانی تیدا بوون. ئەو جار هه موو

۱. سهوتوو: خه لووزی قوماشی سهوتاو بۆ راوه ستانی خوینی برین که لکی لئ وه ر ده گیزی. هه لبهت ده بین قوماشکه په شم بین.

۲. سۆله رمه: چرایه که به بن میچ یان به شتیکه وه سۆری ده که نه وه.

شسته‌کانی کۆ کرده‌وه و واوه چوو و په‌نجه‌ره‌که‌شی پتوه دا. بهو ئاماژه بیده‌نگانه‌ی و قسه‌نه‌کردنه‌ی ئه‌وه‌نده‌ی دیکه هه‌ست و خۆشه‌ویستی منی بزواند و سه‌رسوو‌رمانی منی پتر کرد. ناچار به چاوی گریان‌ه‌وه گه‌رامه‌وه مائی. چاوم لئ کرد ئه‌وه کچه مامه‌که‌م دانیش‌تووه و رووی له دیواره‌که کردووه و ئاورری ئیره‌ی و نار‌ه‌حتی خه‌ریکه هه‌ناوی ده‌سووتینی. به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی من خۆش ده‌وی، ئه‌و ئیره‌یییه‌ی به‌سه‌ر خۆی ناهینی. که چاوم لئ کرد، دیتم ئه‌وه ده‌سمالیکی له ته‌ویلی به‌ستووه و ده‌سمالیکیشی له چاوی به‌ستووه. مه‌منا ئه‌وه‌نده گریا بوو، چاوی ئیشابوو. له‌به‌ر نار‌ه‌حتیان ئه‌و شیعه‌ی ده‌گوت:

لاوچاکه دل‌رفین و دل‌ته‌زین و دل‌به‌ره‌که‌م
 پیم بلئ کوا له کوئیه به‌لینه دل‌خۆش‌که‌ره‌که‌م
 ئازاری خۆشه‌ویستیت، ته‌زاندمی به‌زاندمی
 وه‌روه بق ئامیزی خۆشی‌نه‌دیو و ته‌ره‌که‌م
 سه‌ر بووه هه‌ست و سۆزم، پیشه‌م بۆته شین و گرین
 ئه‌وینت ده‌ردیکی وای داوه به من دل‌ته‌ره‌که‌م
 راسته من که‌وتوومه‌ته تۆر و داوی ئه‌وینته‌وه
 به دل‌تا نایه بلئی چاویک له‌و ده‌رک و به‌ره‌که‌م
 دل‌ره‌قیش هه‌دی هه‌یه، چۆن دل‌ت دئ وام لئ بکه‌ی
 به‌ته‌مام من به‌ریم له باخی به‌ژنت به‌ره‌که‌م

" ' که شیعه‌ره‌که‌ی ته‌واو بوو، ئاو‌پ‌ی بۆ دامه‌وه. که منی دیت، چاوی سترپی و هه‌ستا هاته لام. به‌لام له‌به‌ر خۆش‌حال‌بوون به‌ دیتنی من، نه‌یتوانی قسه‌ بکا و هه‌تا ئیستیک هه‌چی نه‌گوت. دوايه داوای لئ کردم، بۆی بگێره‌وه چ بووه. ئه‌من رووداوه‌که‌م بۆ گێراوه. گوتی: 'هه‌ر له‌سه‌رخۆ به، کاره‌که‌ت خه‌ریکه سه‌ر ده‌گرئ و پیک ده‌گه‌ن. ئه‌وه‌ی که ئاوینه‌ی به‌ ده‌سته‌وه گرتووه و له‌ توره‌که‌ی ناوه، مه‌به‌ستی ئه‌وه بووه که هه‌تا ئیواره راوه‌سته. ئه‌وه‌ی که سه‌رویسکی به‌ سه‌ر شان و ملیدا په‌خشان کردووه، مه‌به‌ستی ئه‌وه بووه که کاتیک په‌رده‌ی شه‌و به‌ سه‌ر پۆژدا کشا، وه‌ره. به‌لام هه‌یله‌گ و گه‌لاکان ئاماژه‌یه به‌وه‌ی که هاتی، بچووئه‌ نیتو باخه‌که‌وه. مه‌به‌ستی له‌و سۆله‌رمه‌یه‌ش ئه‌وه‌یه کاتیک چووینه‌ ناو باخه‌که‌وه، بپۆ هه‌تا شۆقی سۆله‌رمه‌کانت لئ وه‌دیار ده‌که‌وی، له‌وی دانیشه‌ چاوه‌رینی من به‌.

" ' کاتیک گویم له قسه‌کانی کچه مامه‌که‌م بوو، له خۆشیان زیقاندیم و پیم گوت: 'هه‌تا که‌نگی هه‌لمده‌خه‌له‌تینی و ده‌منیری بۆ ئه‌وی و هه‌چیش؟ ته‌واوی لیک دانه‌وه‌کانت هه‌لن.' ئه‌ویش پینکه‌نی و پینی گوتم: 'ئه‌تۆ ئه‌و پۆش راوه‌سته هه‌تا پۆژ ئاوا ده‌بن و هه‌وا تاریک

دادی، ئەو دەم بزانه پیتی دەگەیی یان نا. ئەتۆ باوەرم بێ بکە و ئەرخەیان بە. 'ئینجا ئەو شیعەری خویندەو:

تـیـدەپـەـرـن ئەو رۆژە تـالـانـە
دـیـنـەـوـە ئەو رۆژ و سـالـانـە
ئەو رۆژە تـالـانـە نـهـاتـمـە
ئەو رۆژە خـۆشـانـە نـاـواتـمـە

" 'دوای ئەو پووی تێ کردم و بە زمانیکی نەرم و خوش دلخۆشی دامەو. بەلام لە ترسان نەیتوانی خواردن بێن. ئینجا هەستا جل و بەرگە کەیی لە بەر من داگەند و گوتی: 'دانیشه با چیرۆکێکت بۆ بگیرمەو. ئیشه لالا کاتیک بوو بە شەو، بە گراوی خۆت شاد دەبی و لە پەنا یەک دەبن.' ئەمن چ پوویەکی وام نەدایە و هەر چاوەرێی رۆژناوایون و هانتی شەو بووم. کە بوو بە شەو، کچە مامەکەم زۆر گریا و کلۆیەکی میسکی پەسەن دامی و گوتی: 'ناموزا، ئەو میسکە بخەرە زارتهو و کاتیک کەوتنە لای یەک و بە ئاواتی خۆت گەیشتی، ئەو شیعەری بۆ بخوینەو:

ئەوێ کۆیلە و گۆیلە مستی ئەوینی دل بەران بی
هاواری دەباتە لای کێ خواپە کە لێی بقەومی؟

" 'دوای ئەو ماچی کردم و سویندی دام، هەتا کاتی هاتنەدەر لە لای گراوەکەم، ئەو بەیتە نەخوینمەو. ئەمن بەلینم دا و لە تاریکی شەو دا لە مال هاتمە دەری و رۆیشتم، رۆیشتم هەتا گەیشتمە باخیک کە لە گەرەکی ئەوان و لە لای مالیان بوو. دەرگای باخەکە کرابوو. چوومە ناو باخەکەو و لە دوور شوقێکم دیت. بەرەو شەوقەکە رۆیشتم. کە چووم، سەکۆیەکی گەرە و خۆشم دیت کە گومەزیکێ لێ بوو کە لە دارناونوس و سفەرە چی کرابوو. چلوورەیهکیان لە نیوهراستی گومەزەکە هەلواسیبوو. ئەو ناوہ یەکسەرە بە فەرشی ئاوریشم و دیبا راخرابوو. مۆمیکێ گەرەیان لە نیو دەرێکی زێرین و لە ژێر چلوورەکە دا هەلکردبوو. لە نیوهراستی ئەو شوینە حەوزیک و لە قەراخ حەوزەکە سفەرەیهکی گەرە راخرابوو. قوماشی حەریریشیان بەسەردا داوو. لە پەنا سفەرەکەش کۆوپەیهکی گەرە پێر لە مەیی لەعلاسی لێ بوو. کە بە قەدی کۆوپەکەو پیاڵەیی بلووری پیوہ هەلواسرابوو. لەکن ئەویشەو مەجۆعمەیهکی زیوینی سەردا پۆشراوی لێ بوو. کە سەریم هەلداو، دیتم لە هەموو جۆرە میوہیهکی لەسەر داندراو و نیوہنیوہ پیحانەیان لەنیوان میوہکان خستوو. وا بوو ئەو شوینە خەمی لە دلی من پەواند و خۆشحالی کردم،

بەلام كەسم لەوئى نەدى. ” ”

لێرەدا بوو، ماوەى چىرۆكى ئەمشەویش كوتايى پى ھات و شەھرزاد درىژەى
چىرۆكەكەى ھەلگرت بۆ شەويكى دىكە.

که شهوی سهد و شازده یهه هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکور، 'ئو لاهه به تاجولملووکى گوت: 'ئو شوینهه زور پى خوش بوو، هپج گیانله بهریکی لى نه بوو. لهوئى دانیشتم چاوه پى گراوه کهه بووم. دوو-سى ده زمیری پى چوو ئو چاوکه ژاله هر نه هات. برسینه تی تنگی پى هه لچنبیووم به تایبته له میژ بوو له تاو سوژی ئه وین و دووری دلدار چی واشم نه خوار دبوو. بوئی خوشی ئو خوار دنانه شم ئه وهنده به سهردا هاتبوو، تهواو ئیشتیای خوار دنم بزوتبوو. ئیدی چوومه پیشی، په پویه کی جوان به سهر سفره کهدا درابوو، په رۆکهه لا برد. دیتم ئه وه که شه فیکى زیرین له نیوه راستی سفره که دایه و چوار مامری برژاوی له سهره. شیرینی جوراوجوری له په نا داندراوه. پله گوشتیکم خوارد. ئینجا چووم به لای شیرینییه کانه وه. له هر کامیان که میکم خوارد. نیوه مریشکیکی برژاویشم خوارد. که تیز بووم، مه منا زور ماندوو بووم، سهرم خسته سهر بالنجیک و دریز بووم. چهند رۆژیش بوو له تاوان خه و خوار دنم نه بوو، خه دلی گرم و ناگام له خوم نه ما. کاتیک وه خه بهر هاتم، گرما تهوژمی بۆ هینابووم. کلۆ خونیهک و کلۆیهک رهژی له سهر سکم بوون. ئیدی ههستام خوم ته کاند و چاویکم له راست و چه پى خوم کرد، که سم نه دیت. فهرش و شته که لهوئى نه مابوون. منیش له سهر زهوی دریز بووم. سهرم سوور ما و دلم تهنگ بوو. گیژ و کاس بووم و فرمیسک به چاومدا هاته خوارئى. سهرم لهو کاره دهر نه ده کرد. به رهو مال بوومه وه. که گه یشته وه، کهچه مامه که م دیت ده گریا و له سینگی خوی دها و ئهو شیعرا نهی ده خوینده وه:

ئو لاهه شـخ و شهـنگ و بالا به رزه له کوئییه؟
 من له سوئی ئه وه سووتیم، ئه دلی له لای کئییه؟
 ئیسته مـهست و سهـرخوشه، له نامیزی کئییه؟
 پروح و گیانم فـیدای ئه وه ژن و قهه و بالایه
 منی عه و دال هاوده می دهره و داخ و کهسههرم
 بی هـیوا نیم، ده زانم که مردم دیته سههرم

" 'که منی دیت، ههستا. رۆندکی له چاوی ستیری و هاته لام و به نه رمی گوتی: 'ئاموزا گیان، تو بۆ خوت خهریکی خوشی و عهیش و نوشی خوتی و، منیش لیره له سوئی تو ده سووتیم و ده برژیم. هیوادارم ئاهی من تو نه گری. 'ئیدی به توور په یه وه به روومه وه پیکه نی. دواپی به سوژ و خوشه و یستیه وه جل و بهرگه که لى داکه ندم و گوتی: 'به خودا! ئه تو بوئی ئه وه که سهت لى نایه که له گه ل خوشه و یسته کهیدا خهوتیت. بوم بگیره وه چی

بووه. ئىتر من شتەكەم بۇ گىزاوه. بزەيەكى هاتى وهك بزەي كەسانى توورە و پىي گوتم: 'نارەحتەت كردم، خوشى نەبىنى ئەو كەسەي تو نارەحتەت بكا. ئەو ژنە كەلەكىكى لە بن سەردايە ورياي خۆت بە. ئاموزا گيان، من زور نيگەرانى توم. خوي هينمايه بۇ ئەوه كە تو نوقمى خەوى، هەر لەبەر ئەوهش بىتامي و لەبەردل نيت و خەلك لىت دوور دەكەونەوه. دەبى شىرىنتر بى، بۇ ئەوهى خەلك لىت نيزىك بىنەوه. لەكنە خۆي تو عاشقى! عاشقان دەبى خەويان لى حەرام بى، ئەتو درۆم لەگەل دەكەي وا دەنوينى گىرودەي من بووى. ئاموزا ئەويش لەوهى كە وا نىشان دەدا توى خوش دەوي، راست ناكا. چونكە ئەو توى لە خەودا دىت هەلنەستاندى. ئەگەر ئەو راست دەكا و توى خوش دەوي، دەبووايه هەلتبستىنى. بەلام رەژىيەكە ئاماژەيه بۇ ئەوهى كە خودا پروت رەش كا، چونكە ئەتو بە درۆ پىشانندا منت خوش دەوي، لە كاتىكدا هينشتا مندالى. ئەتو جارى حەزت لە خواردن و خەوتنە. كوپە مام، ئەو لىكدانەوانە ئاماژەكانى ئەون، هيوادارم خودا لە دەست ئەو پرگارت كا.'

" 'كاتىك قسەكانى كچە مامەكەم بىست، لە سەر و سىنگى خۆم دا و گوتم: 'بە خودا ئەو راست دەكا، چونكە من خەوتم لە كاتىكدا عاشقان ناخەون، ئەمن بۇ خۆم خۆلم وەسەر خۆم كرد. لە راستىدا دژمنى من خواردن و خەوتن بووه. 'ئىتر گريام و بە كچە مامەكەم گوت: 'رېيەكم بۇ بىنەوه و بەزەيت پىمدا بى، خودا بەزەي پىتدا بى. دەنا دەمرم. ' چونكە كچە مامەكەم منى زور خوش دەويست ... ' "

لىرەدا بوو، ماوهى چىرۆكى ئەمشەويش كۆتايى پى هات و شسەهرزاد درىژەي چىرۆكەكەي هەلگرت بۇ شەويكى دىكە.

که شهوی سهد و ههئده یهه هاتهوه

گوتهی: "خاوه نشکۆ، ئه و لاهه به تاجولملووکى گوت: 'کچه مامه کهم منى زور خوش دهويست، گوتهی: 'به چاوان، منه تباريشتم. به لام ئاموزا ئه وه چه نه جارى دیکه شم پى گوتهی، نه گهر من بمتوانيبا له گه ل تو بيمه دهري، له ماوه يه کى که مدا ئيوهم به يه کتر ده گه ياند. ئيسستا هه ولى خوم ده دم بو ئه وه پينکتان بگه يه نم. جا ئه وه ي پيت ده ليم، به گويم بکه و هه ر بچوه وه ئه و شوينه دانيشه. نه گه ر کاتى خوار دنيش هات، هيچ مه خو. چونکه خوار دن خه و دينى، نه کا خه وت لى که و يته وه. چونکه چاره گيک له شه و تپه ري، ئه و دى. خودا له فرو قىلى ئه وت بپاريزى."

" 'که قسه کانى ئاموزاکه م بيست، دلخوش بوومه وه و له بهر خودا ده پارامه وه زووتر شه و بيته وه. که شه و داها ت، خوم ساز کرد بچم بو ئه وي. ئاموزاکه م گوتهی: 'نه گه ر پيکه وه دانيشتن، له کاتى هه ستان و جيا بوونه وه دا ئه و شيعره ي که دوينى شه و پيم گوتهی، بوى بخوينه وه. ' ئيدى منيش گوتم باشه و ها تمه ده ري. رو يشتم هه تا گه يشتمه ئه و باخه و چوممه وه ئه و شوينه. هه موو شتيک وه ک شه وى رابردو و ساز و ئاماده بوو. له وي هه موو شتيک، له خوار ده مه نى و مه يه وه بگه ره هه تا شيرينى و ريحانه ي لى دان درا يوو. له وي دانيشتم. بوى ئه و خوار دنانه ش به سه رمدا ده هات. چه ندين جار شه يتان دنه ي دام که ميک بخوم، به لام خوم راگرت و به سه ر خومدا زال بووم تا ماوه يه کى پى چو و."

"دواى ئه وه نه وس به سه رمدا زال بوو. خوم پى رانه گيرا و له سفره که چوممه پيشى. سه ير م کرد، چوار ده فر چيشتى جو را و جو ر له سه ر سفره که ن. مريشکى برژاو و هه لو اشى له سه ره. له هه ر خوار دنه ي پاروويه کم خوار د و له هه لو اکه ش ئه وه نده ي توانيم خوار دم. له مريشکه برژاوه که و چيشتى ده نکه هه ناريش که ليمويان تيکه ل کرد بوو بريکم خوار د. به کورتي ئه وه نده ي بو م خورا، خوار دم و تير بووم. خه وم ده هات، بالنجيک خسته ژير سه رم و دريژ بووم، به لام بريارم دا نه خه وم. که چى بى ئه وه ي ئاگام لى بووبى، خه وم لى که وتبوو. که سو زى وه خه بهر ها تم، تا و بان گه رم ببوو. سه ير م کرد ئه وه ئيسک و پيشت و ده نکه خورما ي کال له سه ر سکم دان درا و ن و ئه و شتانه ي شه و له وي بوون، هيچيانى لى نه ماوه. نه فه رش و نه سفره و نه هيچ شتيک، وه ک ئه وه ي که شه ويش هيچى لى نه بووبى. ئيدى هه ستام ئه و شتانه ي سه ر سکم فرى دان و خوم ته کاند و به قه لسى به ره و مال بوومه وه. که گه يشتمه وه، سه ير م کرد ئه وه ئاموزاکه م ده گرى و ده نالينى و ئه و شيعره ش ده لى:

بهخته وه ريک گراوه که ي دلوفان و به سو ز بى

هموو کاتيکي ژياني پر له خوځيږي و بير ده بـي
 بيتوو گډر هه لوا بخوا ده شـکـي دداني يهک به يهک
 ټو و عودالهي خوځـشـه و يـسـتي مه يلي ناسـازي هـيـي
 توږي به دبـخـتي به جاري رووي گهـشـي په شـيو دهکا
 دهست بو هر کاري بهري حهـتمـن گرفتي ديته ري
 خوځي به دبـخـتي به دهسـتي خوځ به سـهـر خوځا دهکـم
 خوځـشـه و يـسـتان پـيـم بلـين توخودا شتي وا چوډ ده بـي
 دايمه گيروده و ټه سـيـري ټو دلـي پر سوځـم
 بو ده بي کاري بکا روحم هه داداني نه بـي؟

" 'نيدی جنیوم پي دا و گوتم: 'ههسته برؤ دهره وه. 'که چی خیرا فرمیسه که کانی پاک کرده وه و هات له نامیزی گرتم و رايمووسيم. من لئی دور ده که وتمه وه خوځ سه رکونه ده کرد. نيدی گوتی: 'ناموزا، وا دياره ټه وشه و يش خه و تووی. 'گوتم: 'ټه ري خه وتم. 'گوتی: 'دهی چی بوو؟' گوتم، کاتيک به ياني هه ستام، سه یرم کرد ئيسقان و چه رم و دهنکه خورمای کال له سه ر زگم داندراوه. نازانم مه به ست له و کارانه چيه! 'به خوځ نه بوو به گريانه وه رووم له کچه مامه که م کرد و گوتم: 'پيم بلی ټه وانه هيماي چين؟ توخوا يارمه تيم بده با نازانم چی بگم. 'کچه مامه که م گوتی: 'مه به ستي له و کوته پيشته ټه وه بووه که تو به جه سته ليره ی و به رووح و گيان له شوينتيکی ديکهي. بو خوټ به رچاو و دلت نادياره. گویا ويستوويه بلی خوټ به ټه فيندار مه زانه. دهنکه خورما که ش دلې ټه گډر تو ټه فيندار بايه ی، ټه وه دلې تو به ټاورې خوځـشـه و يـسـتي ده سووتا و خه وت لي نه ده که وت. چونکه هه رکس تامی ټه وين بچيږي، دلې به ټاورې ټه و ټه وينه گډ ده گري و وهک خورما گډم دادی. ئيستا تو ده بي خوراگري ټه يوبت بي.

" 'کاتيک گويم له و ته کانی کچه مامه که م بوو، ټاگري خه م و په ژاره له دلم بهر بوو. له دله خوځدا گوتم خدا خه وي بو چاره ره شي من داناوه. ئينجا به ماموزا که م گوت: 'توو گياني من فکريکم بو بکه وه با پني بگم. 'ټيتر ټه و گريا و گوتی: 'نازيه که م، ناموزا که م. هه زار قسم له دلديايه ناتوانم بيانکه م. ټه وشه و يش بچووه ټه وي، به لام مهنوو، به شکو به ټاوات بگهي. ټه من هر ټه وه م به زهين دهکا و ته واو. 'پيم گوت: 'ټيشه لالا ناخه وم. 'ئينجا کچه مامه که م هه ستا خواردني هينا و گوتی: 'ټه ونده ی ده توانی، ئيستا بخو. 'نيدی تيرد خوارد.

" 'که بوو به شهو، کچه مامه که م هه ستا و جل و به رگی خاوين و جوانی هينا و له به ري کردم. سويندی دام که ټه و به يته ی له بير نه که م. زوريشی پي گوتم وريا بم نه نووم.

دوای نه وه له لای کچه مامه که م ودهر که وتم و چوومه نیو باخه که. له وی دانیشتم و چاوم له نیو باخه که بری. که خه ونووچکه م دهات، به دهست چاوم داده پچری و سه رم راده وه شانند. ”

لیره دا بو، ماوهی چیروکی نه مشه ویش کوتایی پین هات و شه هرزاد دریزه ی چیروکه که ی هه لگرت بو شه ویکی دیکه.

" 'ئیدی منی له باوهش کرد و بردی بۆ خهوگه و دهست و لاقمی شیلا ههتا خهوم لئ کهوت. باوهشینیکی هه لگرت و باوهشینیی کردم ههتا نویژی شیوان. ئینجا منی ههستاند. سهیرم کرد باوهشینیکی به دهستهویه و له په نام دانیشتوو و دهگری. که وه خه بهر هاتم، ئه سرینی چاوی سپری و خواردنی هینا. ویستم شت نه خۆم. گوتی: 'مه گهر پیم نه گوتی به قسه م بکه؟' ئیدی پینداگریم نه کرد و خواردنه کهم خوارد. دواتر شه به تهی تری به شه کر گرتبووه وه ئه ویشی ده ر خوارد دام. دهستی بۆ شوشتم و به دهسمال وشکی کرده وه. سه ر و گویلاکی به گولاو بۆنخۆش کردم. کاتی تاریکی ولاتی داگرت، جل و بهر گه کانی له بهر کردم و گوتی: 'ئاموزا، ئه وشه و ههتا به یانی هه ر به خه بهر به، هه ر چه ند ئه و هه تا لای به یانی نایه بۆ لای تو. ئیشه للا به ئاوات ده گهیت و ئاره زووت وه دی دئ. به لام په یامه که ی منت له بیر نه چی.' گوتم: 'په یامی تو چیه؟' گوتم: 'له کاتی گه رانه وه تدا ئه و به یته شیعه ری پیم گوتی بۆی بخوینه وه.'

" 'وا بوو له مال چوومه ده ری و چوومه باخه که و هه ر له و شوینه دانیشتم. به لام تیر بووم و هه ر به ئاگا بووم ههتا چواریه کی شه و رابرد. هه ر چه ندم ده کرد شه و له به ری نه ده ر ویشتم. هه ر به خه بهر بووم ههتا وای لئ هات چواریه کی شه وی مابوو. برسیتی هیرشی بۆ هینام. هه ستام له سه ر سفره که دانیشتم. ئه وه نده ی پنیوست بوو له هه موو خواردنه کانم خوارد. سه رم لئ قورس بوو. خه ریک بوو خهوم لئ که وی، ده نگیک له دوور هات. هه ستام ده ست و دموچاوم شوشتم و خه وه که م په ری. له پر دا دیتم ئه وه روومانگ هات و ده دانه که نیزی له گه ل خوی هینابوو. سه رعه بایه کی دیبای سه وز که هه ودای زیری سووری ته رازی تیدا بوو، له بهر کردبوو، هه ر وه ک شاعیر ده لئ:

هیند شیرین ده لئی ههنگه
 ئه و یاره شه ————— و شه ههنگه
 زولفی قه فقه ف و لوی لوی
 چه ند ج ————— وان و چه ند چه لهنگه
 چاوی پر له م ————— هه کر و ناز
 ریک و پیک وه ک خه دهنگه
 لیو سه ور وه ک ده ن ————— دووکی که و
 کراسی ه ————— هزار پهنگه
 ب ————— و نی میسک و عه نه بری
 دئ له و گ ————— واره و په رهنگه

" 'کاتیک منی دیت گوتی: 'ئه وه چونه خهوت لئ نه که وتوو؟ ئیستا که ئه و شه و

نه خه وتووی، دباره به راستی نه وینداری و پیشه‌ی نه وینداریش شه و بیداریه. 'دوایی به تیله‌ی چاو ئاماژه‌ی بۆ که نیرزه‌کانی کرد که برۆنه‌وه و بۆخوی هاته لای من و له ئامیزی کرتم. به خۆیه‌وه گوشیمی و ماچی کردم. منیش نهوم ماچ کرد. نهو لئوی منی مژی و منیش لئوی نهوم مژی. ئینجا دهستم برد نئوقه‌دیم گوشیی و دریژ بووین و ده‌رپیکه‌یم له سم‌تییه‌وه هه‌تا پاموره‌کانی داکیشا. ده‌ست‌پیدا هینان و قسه‌ی که سه‌نه‌کردوو و خۆتیه‌له‌سوون لیخه و ریخه دهستی پین کرد. تا کار گه‌یشته نهو جییه‌ی که نهو ده‌ماری شل و هیندیک شوینی سوور هه‌لگه‌را و منیش هه‌وسارم له ده‌ست دا و لینگیم نایه سه‌ر شانم و له به‌ری نیشتم. نهو شه‌وه هه‌تا به‌یانی له خۆشی و شادی چاو و دل‌پروونیدا بووین. هه‌ر وهک شاعیر ده‌لی:

دوئ شه‌و دلکی ئارام و هه‌ستیکی وشیارم بوو
 تاکـــــــــــــــــــــو کازیوه‌ی به‌یانی، چاوم له‌سه‌ر یارم بوو
 نازونووزی، تالانه‌وه‌ی، خه‌وتنی، هه‌ستانه‌وه‌ی
 شام به سه‌پانم نه‌ده‌گرت خاوه‌ن له‌نجه و لارم بوو
 لاروله‌نجه‌ی خۆشه‌ویستم، ریک نهو شته بوو ویستم
 باخه‌وانی ناو گولان بووم، به‌هئ و سیو و نارم بوو
 تا نهو کاته‌ی که شه‌و پشتی به شوقی مانگ به‌ستبوو
 مانگ له په‌نام، مانگ له‌پیشم، مانگ له جیگه و وارم بوو

کاتیک رۆژ بووه‌وه و ویستم هه‌ستم بیه‌وه، گرتمی و گوتی: 'مه‌رۆ، با شتیکت پین بلینم.' "

لیزه‌دا بوو، ماوه‌ی چیرۆکی نه‌مشه‌ویش کوتایی پین هات و شه‌هرزاد دریژه‌ی چیرۆکه‌که‌ی هه‌لگرت بۆ شه‌وئیکی دیکه.

که شهوی سهه و نۆزده بهم هاتهوه

گوتی: "خاوه نشکۆ، ئەو لاوه به تاجولملوکی گوت: 'منی گرت و نهیهشت برۆم گوتی: 'راوهسته با شتیکت پی بلیم،' منیش راوهستام. ئیدی بوخچهکهی کردهوه و ئەم پارچه ئاوریشمهی دهرهینا و له بهرچاوی من کردیهوه. وینهی ئەو مامزه ههر بهو شیوهیهی که دهیبین لهنیو ئەو قوماشه دا بوو. ئیتر پارچهکه م لئ وهرگرت و پیکهوه پهیمانمان بهست که ههموو شهوی لهو شوینه بهکتر ببینن. دواي ئەوه به خۆشحالی گهرامهوه و له بهر شادمانی له بیرم چوو بهیته شیعرهکهی کچه مامهکه م رایسپاردبووم، بۆی بخوینمهوه.

" 'که قوماشهکهی دامی پی گوتم: 'ئهوه کاری خوشکمه،' منیش لیم پرسی: 'خوشکت ناوی چییه؟' گوتی: 'ناوی نوورولهودایه' دوايش گوتی: 'ئهو قوماشه له لای خۆت راگره،' ئیدی به دلێکی خۆش و شادهوه مالاوایم لهو کرد و گهرامه لای ئاموزاکه م.

" 'ناموزاکه م که منی دیت، ههستا. فرمیسکی ههر وا به چاوهوه بوو. دواي هات سینگی منی ماچ کرد و گوتی: 'بهلێنییه کهت برده سهه؟' شیعرهکهی گوتم بۆت خویندهوه یان نا؟' گوتم: 'له بیرم چوو؛ هۆکاره کهشی وینهی ئەو مامزه بوو.' ئیدی قوماشه ئاوریشمهکه م له بهردهمی دانا. له جیوه ههستا و کشاوه. دهستی کرد به گریان و گوتی:

ئاوهز پێشاندهری ههرکهسهی بی
قسهی دلێ ناکا گیانیشی دهرچنی
سفرهی دلێ خۆی قهت ناکاتهوه
دهزاننی کهس گرینی ناکاتهوه
درۆ و دهلهسه بلقی سهه ئاوه
کۆشکی بهردین بی بهفری بهر تاوه
ریکهوتیش دیاره بی بنهمایه
شتی بیبنه ما به کهلک نایه

" 'گوتی: 'کورمام، ئەو قوماشه ئاوریشمه م بدهیه،' منیش دامی. قوماشهکهی کردهوه وینهی مامزهکهی تیدا دیت. که بوو به شهو و کاتی پۆیشستی من بوو، ئاموزاکه م گوتی: 'برۆ، بهلام ئەو بهیته شیعرهی پیم گوتی بۆی بخوینهوه و له بیرت چوو، بۆی بخوینهوه.' وا بوو من پۆیشتمهوه ئەو باخه و شوینهکهی خۆم. کچه ماچی کردم و له پهنا خۆی داینام. کاتیک خواردن و خواردنهوه تهواو بوو، خهریکی ماچ و مووچ و بهزمی خۆمان بووین وهک شهوی رابردوو. ههتا بهری بهیانی. ههستام بیمهوه، شیعرهکه م بۆ خویندهوه.

که ئەوەی بیست، فرمیسک بە چاویدا هاتە خواری و لەوەلامدا ئەو شیعەرە ی گوت:

خۆشەویستی، هیننی و سووڤشاردنەو و خۆخواردنەو و
جەرگی دەوی که گزی ئەفین لەو مەیدانە بەریتەدەر

" ' ئەمن شیعەرەکی ئەویشم لە بەر کرد. لەوەی که پەيامی ئاموزاکەم گە یاند و بەلینییەکەم برده سەر، خوشحال بووم. بە دلێکی خوشەو و لە باخ هاتمە دەرئ و هاتمەو و لای ئاموزاکەم. سەیرم کرد خەوتوو و دایکم لەپشت سەری دانیشتوو و بوی دەگری. که دایکم منی دیت، گوتی: 'ئەو لە کوئی؟ هەئ نەمینی! چۆن ئەو ئاموزایەئ خۆت بەو حالەو و بەجئ هینشتوو و لە خەمیدا نی؟' کاتیک کچە مامەکەم منی دیت، سەری هەلینا و دانیشت و گوتی: 'ئازیزم، ئەو بەیتەت بۆ خویندەو و یان نا؟' گوتم: 'ئەری، بۆم خویندەو.' که بیستی، گریا و لەوەلامدا ئەویش بەیتیکی دیکەئ خویندەو. کچە مام گوتی: 'شیعەرەکەئیت لە بەر؟' دا بۆم بخوینەو. بەیتەکەم بۆ خویندەو. لە قولپەئ گریانی دا، پاشان ئەو بەیتەئ خویندەو:

گەر کەسئ هینن نەبئ و نەهینئ هەلنەگری
چۆن لەبن باری ئەفین، دەتوانئ خۆئ بگری؟!

" ' بە منی گوت: 'کاتیک چوویتەو بۆ لای ئەو پەریزادەئ، ئەو بەیتەئ بۆ بخوینەو.' گوتم: 'ئیشەللا بوی دەخوینمەو.' هەر بەپینی رۆژان چوومەو و باخ و چمان کرد و چۆنمان رابرد لە باسکردن نایە. که ویستم بیمەو، بەیتە شیعەرەکەم بۆ خویندەو. ئەوەندە گریا تا خوین لە چاوی هات و ئەو بەیتەئ خویندەو:

هەر کەسئ سەبری نەبئ و سووڤئ ئەفین بدرکینئ
بمئ باشە چونکە ئەو، بوونی قرووشیک ناهینئ

" ' بەیتەکەئ ئەویشم لە بەر کرد و بەرەو مال گەرامەو. کاتیک گەرامەو لای کچە مامەکەم. سەیرم کرد ئەو و بیهۆش کەوتوو و دایکم لە لای دانیشتوو. که کچە مامەکەم گوئی لە دەنگی من بوو، چاوی کردەو و گوتی: 'ئازیزم، بەیتەکەت بۆ خویندەو؟' گوتم: 'ئەری، بۆم خویندەو. که شیعەرەکەئ توی بیست، دەستی کرد بە گریان و بەو شیعەرە وەلامی دامەو.' شیعەرەکەم بۆ ئاموزاکەم خویندەو. ئەویش که شیعەرەکەئ بیست، دلی لە بوورەو و چوو. پاشان ئەو بەیتەئ گوت:

گویمان گرت و قه‌بوولمان کرد، به ئاسانی گیانیشمان دا
ئه‌فیندار ده‌بی له‌و پ‌نیه گیانی بدا سووک و سانـــــــا

” ‘که شه‌و هاته‌وه، هه‌ر به‌هه‌وای جاران چوومه‌وه باخ. سه‌یرم کرد ئه‌وه ئه‌و
چاوکه‌ژاله له‌وئ دانیش‌تووه و چاوهر‌ئێ منه. دانیشتم. چیشتمان خوارد و مه‌یمان
خوارده‌وه و ده‌سته‌ملان بووین هه‌تا به‌یانی نه‌هاته‌وه و هه‌ر له‌وئ خه‌وتم. که ویستم
بگه‌ریمه‌وه، شیعرئ ئاموزاکه‌مم بۆ خوینده‌وه. که شیعره‌که‌ی بیست، هاواری کرد و
ئاخیکی هه‌لکیشا و گوئی: ‘به‌خودا خاوه‌نی ئه‌و شیعره‌ مردووه. ئیدی ده‌ستی کرد به
گریان و گوئی: ‘خودا بلیم چت لی بکا! خاوه‌نی ئه‌و به‌یته خزم و که‌ست بوو یان بیگانه؟’
گوتم: ‘ئاموزامه. گوئی: ‘درۆ ده‌که‌ی. ئه‌گه‌ر ئه‌و ئاموزات بایه، خوشت ده‌ویست، هه‌ر وه‌ک
چون ئه‌و توی خوش ده‌وی. ئیستا تو بکوژی ئه‌وی. خودا بتکوژی وه‌ک ئه‌وت کوشت. به
خودا ئه‌گه‌ر من بمزانییا ئه‌تو ئاموزایه‌کی ئاوات هه‌یه، قه‌ت نه‌مه‌ه‌یشت لیم نزیک بیه‌وه.’
منیش پیم گوئ: ‘ئه‌من پیم گوئی دانهری ئه‌و شیعره ئاموزامه و هه‌ر ئه‌وه که ئه‌و
ئامازانه‌ی تو بۆ لیک ده‌داته‌وه. ئه‌وه بیرئ ورد و لیژانانه‌ی ئه‌و بوو منی به‌تو گه‌یاند.’
کچه‌ رووه‌یه‌که گوئی: ‘ئه‌ی منی ناسی؟’ گوتم: ‘به‌لی. گوئی: ‘خووشی له‌گه‌نجیت نه‌بینی
وا نه‌ته‌یشت خووشی له‌گه‌نجیتی بیینی. ئیستا برۆ بزانه چونه.’ من رویشتم و زوریش
نیگه‌ران بووم. که گه‌یشه‌مه سه‌ری کولانکه‌ی خومان، گویم له‌شین و پۆرۆ بوو. پرسیارم
کرد. گوئی: ‘عه‌زیزه‌یان له‌پشت ده‌رگا که به‌مردووی هه‌لگرتووه‌ته‌وه.’ که هاته‌وه مالی و
دایکم دیت، به‌سه‌رمدا گوران‌دی: ‘خودا تۆله‌ی خوینی ئه‌وت لی بکاته‌وه.’ “

لیزه‌دا بوو، ماوه‌ی چیرۆکی ئه‌مشه‌ویش کوتایی بی هات و شه‌هرزاد درێژه‌ی
چیرۆکه‌که‌ی هه‌لگرت بۆ شه‌ویکی دیکه‌.

که شهوی سهد و بیستم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، نهو لاهه به تاجولملووی گوت: 'که چوممه مالی، دایکم گوتی: 'خوینی نهو بیچارهیه له نهستوی تویه. خودا حقی نهوت لی بستیتینهوه.' دواي نهوه باوکم هات. کفمان کرد و بردمان ناشتمان. سنی رۆژان لهسهه گۆرهکهی بووین. دواي نهوه هاتینهوه مالی و من زۆرم خهم بوو. دایکم هاته لام و گوتی: 'هاتووم پیت بلیم چیت له ناموزاکهت کرد وا دلّت توقاند و کوشتت؟ رۆله، نهمن ههر کاتیک لیم دهپرسی بۆ نارپههتی و پهنگت زهره ههلهگهپاوه؟ هیچی پیم نهدهگوت. نهتو له پیتی خودا پیم بلی چت لی کرد.' گوتم: 'نهمن هیچم لی نهکردوه.' دایکم گوتی: 'خودا حقی نهوت لی کاتهوه! نهو چهوساوهیه ههتا مرد هیچی لای من نهدرکاند و ههر دهیشاردهوه، وای نیشان دهدا له تو رازیه. له ناویلکهداندا چاوی ههلتنا و گوتی: 'ناموزن، نهوه من دهمرم خودا له خوینی من خوش بی و گهردنی کورپهکهت نازاد بی.' من گوتم: 'کچم، قسهی وا مهکه! خودا پهحم به گهنجیهکهت بکا و شفات بدا.' زۆرم لی پرسی: 'باشه نهتو چیته؟' هیچی نهگوت و بزهیهکی هاتی و گوتی: 'ناموزن، نهگهر کورپهکهت ههر هاتوچوی نهو شوینهتی کرد که خووی پین گرتوه، پینی بلی له کاتی هاتنهوهی لهو شوینه نهو وتهیه بلیتهوه: 'نهمهک باش و پیروزه و، کهلهک و دههۆ کلا و نهشیاوه.' من بۆیه نهوهت پین دهلیم رایسپاردبووم. خوشهویستی و دلسۆزییه لهگهل نهوی دهکم، بۆ نهوهی سهلماندیتم که به زیندووی و مردووی ههر سۆزم بۆی بووه و ههیه. 'ئینجا شتیکی دامی و سویندی دام که نهتدهمی ههتا نهتبینم نهوه شین و گابۆری بۆ دهکهی و دهیلاوینییهوه. ئیستا نهوه له لای منه. ههر کاتیک ئاوات ببینم، نهوه دتهدمی.' نهمن به دایکم گوت: 'نهو شتتم دهیه.' نهیدامی. نهوهندهش گهوج و نهفام بووم، لهو کاتهشدا ههر له بیرری گراوهکهی خۆمدا بووم. ههست و سۆزم بۆ ناموزاکهی خۆم زۆر نهبوو. حهزم دهکرد بچمهوه لای دلدارهکهم و شهو و رۆژ له لای نهو بم.

" 'دواي چوار رۆژ، که شهو داها، چوممهوه باخ و سهیرم کرد نهوه کچه شوخ و شهنگهکه لهوینیه. که منی دیت، ههستا و دهستی له ملم کرد و ههوالی کچه مامهکهمی لی پرسیم. گوتم: 'مرد و ناشتیشمان. نهوه چوار رۆژی لی رادهبرئ و نهوشهوه شهوی پینجهمیته.' که نهوهی بیست، دهستی کرده گریان و تووره بوو، گوتی: 'پیم نهگوتی تو نهوت کوشت؟' نهگهر پیش نهوهی بمری به منت گوتبا، پاداشی چاکهکانیم دهداوه. چونکه نهو چاکه و گهرهیی لهگهل من کرد و توی به من گهیاوند. نهگهر نهو نهبايه، نهمن قهت به تو نهدهگهیشتم. ئیستا نیگهرانی تۆم که ناھی نهو بتگری و تووشی بهلایهک بی و شتیکت بهسهه بی.' پیم گوت: 'کچه مامهکهم پیش نهوهی بمری گهردنی منی نازاد کردوه و لیم

خوش بووه. ئىدى ئوھى دايكم بۆي گىرامهوه، هه مووم بۆ گىراوه. گوتى: 'كه چووويه لاي دايكت، هول بده بزانه ئوھ چيه له لاي دايكت ديناوه.' ئه من پىم گوت: 'له دايكم بيست كه كچه مامهكم پيش ئوھى بمرئ، وهسيهتي كردووه و گوتويهتي: 'ئاموژن، ئهگەر كورپهكت هه هاتوچۆي ئو شوينهى كرد كه خووي پى گرتووه، پنى بلئ له كاتي هاتنهوهى له و شوينه ئو وتهيه بليتهوه: 'ئهمك باش و پيروزه و، كه لهك و دههؤ گلا و نه شياوه.' ' كه ئو قسهيهى ليم بيست گوتى: 'خودا لئى خوش بئ، ئوھ ئو بوو تۆي له دهست من رزگار كرد. تازه بيخه م به.' ئه من ئو وتهيهى ئوم پى سهير بوو، گوتم: 'به ته ما بووي چم لئ بكهى له كاتيكدا سۆز و خوشهويستی له نيوانماندا بوو؟' گوتى: 'ئهتۆ منت خوش دهوي، له ئاست من چاوچليسى، له كاتيكدا تو هيشتا مندا و دلپاكي و له فروفيلئ ژنان ناگهئ. ئهگەر كچه مامهكت مابا، ئيستا يارمهتي ده داي و تۆي ده پاراست. هه ر وهك تۆي له و بابتههئ گوتم رزگار كرد. ئيستا من پيت ده ليم خو له ژنان بپاريزه و دووريان لئ بكه. هه ر وهك گوتم، تو له مكر و كولهئ ئه وان ناگهئ. ئوھ ده يزاني و ئاماژه كاني بۆ ليك ده دايهوه، تازه له دهستت چوو. ئه من له وه ده ترسم كه تووشئ چه رمه سه رى و گرفتاريه كي وا ببيت، پنى ده ربا زبوونت نه بئ.' ' ' ' "

ليزه دا بوو، ماوهئ چيروكي ئه مشه وئيش كو تايي پى هات و شه هرزاد دريژهئ چيروكه كهئ هه لگرت بۆ شه ويكي ديكه.

که شهوی سهد و بیست و یه کهم هات

گوتی: "خاوه نشکۆ، ئەو لاوه بازرگانه به تاجولملوکی گوت کچه که گوتی: ئەمن له وه دهترسم تووشی به لایهک بی و دوی کچه مامه کهت کهس نه بی پرگارت کا. ههزار حهیف بۆ ئەو ئامۆزایهت. خۆزگه من پيش مردنه کهی دهناسی و پاداشی ئەو چاکانهیم ده داوه. خودا لینی خوش بی وا ئەو نهینی خۆی شارده وه. ئەگەر ئەو نه با، ئەتۆ قهت به من نه ده گه یشتی. ئیستا من چاوه پروانیه کم لیت هه به، ئەویش ئەوه به که گلکۆکهی ئەوم پيشان بدهی تا سهردانی بکه م و چهند به ییتیک له سهه کيله کهی بنووسم. گوتم: 'ئیشه للا سبهینی گلکۆکهیت پيشان ده ده م.' ئیدی ئەو شه وه له گه ل ئەو خه وتم. به لام هه جارنا چاریک ده یگوت: 'خۆزگه پيش ئەوهی بمری، ئەو ئامۆزایهتت پین دهناساندم.' ئیتر لیم پرسسی: 'مانای ئەو دوو وشه بهی که، 'ئهمه ک پیروزه و که له ک گلاوه' چیه؟' وه لامی نه دامه وه. که رۆژ بووه وه، تووره که بهی کی زیر هه لگرت و پنی گوتم: 'هسته گۆره کهیم پيشان ده با چهند به ییتیک بۆ بنووسم. گومبه زیک له سهه گۆره کهی درووست ده که م و خیر و خیراتی بۆ ده که م. ئەو زیرانهی هه موو بۆ خه رج ده که م.' ئیتر من هه ستام پيشی که وتم و ئەو کچه کولمه گه شهش به دوامدا ده هات. خیر و خیراتی ده دا به هه ژاران و ده یگوت: 'ئەو خیره هی ئەوه به که ئەو نهینی ئەوینی خۆی نه درکاند تا ئەو کاتهی گیانی ده رچوو.'

" ' ' ئیدی، هه ر پۆیشتین کچه له و تووره که به به خشییه وه گوتی: 'ئەوه خیری عه زیزه بی.' تا گه یشتینی و زیره کانی ته واو بوون. که چاوی له گۆره که کرد، خۆی به سهردا دا و دهستی کرده گریان. دوی ئەوه قه له میکی ده رهینا و له سهه کيله که ئەو شیعره ی نووسی:

پۆیشت ئەو گوله نۆپش—کووتوه، له بهرچاو نه ما
سیس بوو ژاکا زوو، له تاو ئازیزی گولزار دۆش داما
له کاتی کدا که، ولات زه لی بوو له بهر تیراوی
خنکا له توونیان، تازه نه مامیک له لیوار چه ما

'دوی ئەوه به گریانه وه هه ستا و گه راینه وه باخ. له وی پنی گوتم: 'تۆ ئەو خودایه پیم لی نه بری'.^۱ منیش گوتم: 'بالسمع و الطاعة'.^۲ ئیدی هه میشه هاتوچۆم ده کرد و هه ر شه ویک که له وی ده بووم، زۆر به ده ورمدا ده هات و پیزی ده گرتم و ئاگای لیم ده بوو. خه ریکی خواردن و مه ی و ماچ و موچ و تیخزان، له بهر کردنی جلی ئاوریشم و ئەوانه بووم هه تا

۱. پین لی برین: له بیر برده نه وه. هاتوچۆنه کردن.

۲. ده بیستم و به گویت ده که م.

قەلەو و زەلام بووم و خەم و خەفەتى كچە مامەكەم لە بىر چووهو. بە كورتى، تا سالىك خەرىكى عەيش و نۆش و رابواردن بووم. لە سەرەتاي سالىدا بووم، رۆژىك چوومه گەرماو، كە هاتمهوه دەرى، پيالەيهكم مەى خواردەوه. خۆم بە مىسك و عەنبەر و گولاو بونخۆش كرد. چ ئاگام لە فروفيل و داو و تەپكەكانى رۆژگار نەبوو. كە بوو بە شەو، بە هەواى دیدارى گولئەندام ويستم بچم بۆ باخ. بەلام مەست و سەرخۆش بووم و ئاگام لە خۆم نەبوو كە بۆ كوئ دەچم. بە سەرخۆشى رووم لە گەرەكەك كرد كە گەرەكى نەقىبيان پى دەگوت. هەر وا بە كۆلانىكا دەرويشتم، لە ناكاو پىريژنىكم لى پەيدا بوو، بە دەستىك مۆمىكى هەگرتبوو و بە دەستەكەى دىكەى نامەيهكى پىچراوهى پى بوو. ”

لێرەدا بوو، ماوهى چىرۆكى ئەمشەویش كۆتايى پى هات و شەهرزاد درىژەى چىرۆكەكەى هەلگرت بۆ شەوئىكى دىكە.

که شهوی سهد و بیست و سیهه هات

گوتی: "خاوهنشکو، 'عزیز به تاجولملوکی گوت: 'پیریژن پالی به منهوه نا و خستمیه دیوی هوشهوه. خوشی خوی دهژووری راکرد و دهرگاکه ی گاله دا. که نیشکه پهری پوهه که که زانی من له هوشهه و دهرگهش داخراوه، نامبازم بوو، خستمی و سواری سهرم بوو. دهستی کرده هه لگوفین و شیلان و ماچکردن و قتیلکه دانم. نینجا هه لیستاندم و وای به باوه شهوه گویشیم، گوتم به خودا تازه رزگارم نابن. دواپی بردیانه ژووری. پیریژنه مؤمیک به دهستهوه له پینشمانهوه دهرؤیشت و نیمهش به دوایدا. هه تا له ههوت دالان تپه پین و گیشتینه دیویکی گهوره، چوار هه یوانی له چوار لاهه دههاتهوه سهر، ته وای به ردی مه پهره و روخامی تی گیرابوو. به فهرش و مافووری دیبا و په ردهی ناوریشم و تهختی رازاوه به زیر و زیو و گهوههر به جوریکی وا رازیندرابوهوه که شایانی شایان بوو. پنی گوتم: 'نازیزم، ههزت له مردنه یا له ژیان؟' گوتم: 'جا دیاره، له ژیان.' گوتی: 'جا که ههزت له ژیان، دهپی من به ژنی خوت قهبول بکهی.' گوتم: 'پیم ناخوشه، من شایانی تو نیم، شتی وا نابن.' گوتی: 'ئه گهر له گهل مندا زه ماوه ند بکهی، له دهست ئه و دهلالی مه کربازه به سلامهت رزگارت دهپی.' گوتم: 'دهلالی مه کرباز کینه؟' پیکه نی و گوتی: 'یانی تو نایناسی؟! ئه وه سالیک و چوار مانگه هاوسه ری تویه. خودا له نیوی به ری! له و دنیا به دا کهس له و چه چوولتر و فیلبازتر نییه. ئه وه بهر له تو زوری گهنج و لای دیکه کوشتووه و کاری وای کردووه سهیر. پیم سهیره له و ماوه به دا چونه توی نه کوشتووه؟'

" 'ئه من که گویم له و قسانه ی ئه و بوو، سهرم سوور ما و گوتم: 'تو ئه و له کویره دهناسی؟' گوتی: 'ئه من ئه و چاک دهناسم، به لام پیم خوشه ئه تو به سه رهاتی خوت و ئه و بؤ بگیریوه با بزائم چوناو چونه تا ئیستا توی نه کوشتووه و بؤم بوون بیتهوه.'

" 'ئیدی من به سه رهاتی خوم له نووکه وه تا کوتای و، به سه رهاتی عهزیزه ی ناموزاشم بؤ گیریوه. ئه و کچه که هه والی مردنی عهزیزه ی بیست، زوری خهم بوو، فرمیسکه کانی هاتنه خواری و به داخ و که سه رهوه دهسته کانی هه لده گلؤفت گوتی: 'خودا نارامت کاته وه، ئه و بووه ته هوی ئه وه ی تا ئیستا تو نه کوژی. ئه گهر ئه و نه بایه، تا ئیستا ئه و به ره لای فیلبازه توی کوشتیوو. ئه من له مه و به دواش له فیل و که له که کانی ئه و دهرسم. به لام ناتوانم هیچ بلیم.' ئه من گوتم: 'تازه ئه وه ی بووه بووه، چاره به ک نییه.' ئیدی سه ری راهه شانند و گوتی: 'شتی وه ک عهزیزهت وه گیر ناکه وئ.' ئه من بؤم گیریوه که ناموزاکه له ناویکه داندا وه سیه تی بؤ کردووم و به منی گوتووه که دوو وشه به و بلیم و دوو

وشهکه ئەمانە بوون: 'ئەمەک باش و پیرۆزە و، کەلەک و دەھۆ گلا و نەشیاوہ.'

" 'کە کچە ئەو قسەییە لە من بیست، گوئی: 'گیانەکم بە خودا ئەوہ ھەر لەبەر ئەو دوو وشەییە کە تۆی نەکوشتووہ. خودا لە کچە مامەکت خوش بێ کە بە زیندووی و مردووی ھەر ئاگای لیتە و دەتپاریزی. بە خودا ھەمیشە بە ئاواتەوہ بووم رۆژیک لەگەڵ تۆ بێم. بەلام جیبەجی نەدەبوو مەگین بە فیل. ئەوہ ئەورۆ ھینامی بۆ ئێرە. جارێ ھیتشا مندالی و لە فرۆفیلی ژنان و جادووی پیریژنان ناگەیی. گوتم: 'نا وەللا' گوئی: 'لەمەو بەدوا دلخۆش بە، ئەگەر ئامۆزاکت نەماوہ، ئەوہ من لە جیبی ئەو ھەم. تۆ لاویکی جوانچاک و لەبەردلانی و ھەر بۆیە لەسەر فەرمانی خودا و پیغەمبەر ئەتۆ بە میددی خۆم قەبوول دەکەم و ھەرچی لە مالی دنیا بەتھەوئ لە شتی گرانبای، بۆت ئامادە دەکەم. تۆ لە من ئەرخیان بە و ترست لە ھیچ نەبێ. پتیوست ناکا ھیچم بۆ خەرج کەیی. ھەمیشەش نانی گەرم و ئاوی سارد ئامادە دەبێ. دلنیا بە ھیچ ناپرەحتی و بارگرانییەکم بۆت نابێ. ئەتۆ بەس بەلینم پێ بدە لەگەڵ من بێ و بەجیم نەھیلی و باوہرت بە خۆت بێ. 'ئینجا رووی لە پیریژنە کرد و گوئی: 'دایە، کیت لە لایە بیھینە. 'پیریژنە لەریوہ چوار شایەدی ھینا و چوار مۆمی داگیرساند و داینان. شایەدەکان ھاتنە ژووری، سلایان کرد و دانیشتن. کچە ھەستا چارشییوکی بەسەریدا دا و یەکیک لە شایەدەکانی کردە وەکیلی خۆی و لیکیان مارە کردین. کچە ئەوانی بە شایەد گرت کە تەواوی مارەییەکەیی وەرگرتووہ و، بێجگە لەوہش دەھزار درەمی منیشی بە ئەمانەت لە لایە. ' "

لێرەدا بوو، ماوہی چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی پێ ھات و شەھرزاد درێژەیی چیرۆکەکەیی ھەلگرت بۆ شەوێکی دیکە.

که نهوی سهه و بیست و چوارهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، کچه دانیشتوانی به شایه گرت که تهواوی مارهیه که ی وهرگرتووه و دههزار درمی کورهشی به نهمانهت له لایه. ئیدی شایه دهکان هموو شتهکانیان نووسی و پاداشی خویان وهرگرت و رویشتهوه. دواي کیزه هستا و جلهکانی داکهند و کراسیکی یهکسهره ی که تال تالی زینینی تیدا بوو له بهر کرد و هات دهستی منی گرت و گوتی: 'دلیا به لهوهی که من بو تو ژنیکی وهفادار دهیم، هیوادارم نهتوش راستال و یهکدل بی و ههتا نهوهندهی له ژياندا ماوین به خیز و خوشی پیکهوه رایبویزین. به شکم خودا مندالی چاک و نهجیبیشمان به قسمت بکا. ئیدی هر خهریکی پهرورده و بارهیتانی نهوان بین و تهمنیک له پهنا نهو نیعمهته خواداوانه دا بی خهم و نارحهتی بژین. نهمنیش ههول دهدهم وهک کچه مامهکهت ژنیکی وهفادار بيم و له کهند و کوسپهکانی ژيان ناگادارت کهمهوه و له بهلاکانی رۆژگار بتپاریزم.'

" 'دواي نهوهی ماوهیه کمان بهو قسانه تپهر کرد، پیکهوه ههستاین چووینه جیوه و خهوتین. بهیانی ویستم برومه دهری که نهو کچه به پیکه نینهوه هاته لام و گوتی: 'پیم وا بی نهتو نهمنت وهک بهرله لایهک هاته بهر چاو. ههله ی وا نهکه ی و بیر ی وا به زهینتدا نهیه. ئیستا نهتو به حوکی قورئان و سوئنهت میردی منی. نهوهش بزانه نهو مالهی که تو تیدای، سالی جاریک دهراکاهی دهکریتهوه. ههسته چاو له دهراکاه بکه.' ههستام چاو یکم له دهراکاه کرد. تهمهشا دهکم نهوه دهراگا داخراوه و به بزمازی گهوره و قایم دهراکاه دابهستراوه و تهواوی قایم کراوه. گه پامهوه لای کچه و پیم گوت که دهراکاه یان به بزمازی ئاسن و شت قایم کردووه. گوتی: 'نازیم، لیره دا ئارد و برنج و میوه و شهکر و گوشتی پهله وهر و مهری نهوهنده لینه بهشی چهند سالی دیکهش دهکا. هر بویه ههتا سالیکی دیکه نهو دهراگایه ناکریتهوه. نهمن دهزانم که لهو ماوهیه دا نهتو به جهسته لیره و به رۆج له جیگایه کی دیکه دهبی. من گوتم: پهنا به خوا.'

" 'پاشان به پیکه نینهوه گوتی: 'جا مانهوهی تو لیره چ زیانیکی ههیه، نهویش بو تو که پیشه ی که له شیر دهزانی؟' نهمنیش پیکه نیم و ملکه چی بووم و ههستام لئی چوومه پیشی و خهریکی پیشه ی که له شیرانه بووم، ههتا دوازه مانگی ره بهق. وابوو دووگیان بوو، مندالی بوو. که بوو به سهری سالی تازه، سهیرم کرد دهراگیان کردهوه و ئارد و نان و شهکر و شتی وایان هیتا. نهمن ویستم بچمه دهری، کچه گوتی: 'راوهسته ههتا شهو مهچو دهری.' ههتا شهو دانیشتم و ویستم بچمه دهری. ترس و دلله راوکیم بوو، کچه که پنی گوتم: 'دهبی سویندم بو بخوی پیش نهوهی دهراکاه داخه ن دینهوه. دهنه به خودا ناهیلیم برویه دهری.

سویند به شمشیر و قورئان و تہ لاق خوارد کہ پیش ئوہی دەرگا داخەن دیمەوہ کنی.

” ’ دواى ئو و رینی دام، هاتمه دهرئ. یه کسه چوموه بو باخ. سه یرم کرد ئوہ دەرگای باخ کراوہ تہوہ. پیم ناخوش بوو و گوتم: ’ یانی ئەمن سالیکه نه هاتوومه و؟ بلینی ئو کچه هەر وا له سهه به لاین مابین؟ له دلێ خۆمدا گوتم: ’ دهبی پیش ئوہی بجمه لای دایکم، بجمه نیو ئو باخهوه بزانه چ باسه. ’ که چوموه نیو باخهکه نوێژی شینوان بوو. ’ ”

لیره دا بوو، ماوهی چیرۆکی ئەمشه ویش کوتایی پێ هات و شههرزاد درێژهی چیرۆکه کهی هه لگرت بو شه و یکی دیکه.

که زهوی سهد و بیست و پینجهم هاتهوه

گوتی: "خاوه نَشکۆ، ئەو لاوه به تاجولملووکى گوت: 'ئیدی چوومه ناو باخه که وه و رۆیشتم ههتا گه یشتمه ئەو شوینه. سهیرم کرد، کچه دۆش داماو و سهیری وه ئەژنۆی کردووه، ئەوهندهش گریاوه رهنگی زهره هه لگه پراوه و تهواو تیک چووه. هه ر که منی دیت، گوتی: 'سپاس بۆ خدا که سلامهتی.' ویستی ههستی، به لام ئەوهنده خۆشحال بوو که وته وه. ئیدی من خه جالهت بووم و چوومه پیشی ماچم کرد و پیم گوت: 'چۆنت زانی من لهو کاته دا دیمه ئیره، وا چاوه پینی منی؟' گوتی: 'نهمده زانی دینه ئیره. به لام به خدا ئەوه بهک ساله خه و نه چووته چاومه وه. لهو رۆژه وه که تو رۆیشتی و قه رار بوو شه و بینه ته وه لام، ئەمن هه موو شه ویک هه تا به یانی هه ر چاوه پیت بووم. عاشق ده بن ئاوا بئ. ئیستا ده بن بۆم بگیزی وه که لهو ساله دا چت کردووه و چت به سه ر هاتووه وا دیار نه بووی.' به سه رهاته که م بۆ گیزاوه. کاتیک زانی که ژنیکى دیکه شم هیناوه، رهنگی په ری.

" 'پیم گوت: 'ئه وشه و هاتومه وه لات و ده بن پیش کازیوه ی به یانی برۆمه وه.' گوتی: 'ئه وه ی خۆی به سه ردا سه پاندی و به فیل سالیگ له ژووریدا به ندی کردی، به وهندهش تیزی نه خواردووه وا ته لاقی پئ خواردووی که ده بن پیش کازیوه ی به یانی بجیه وه لای؟! ئیدی ئەوهنده ی پئ په وا نه دیتی شه ویک له لای دایکت و شه ویکیش له لای من بمینیته وه؟! ئەى بیرت له وه نه کردووه ته وه بلینی حالی ئەوه ی سالیگ به جیت هیشت چۆن بووبیت؟! ئینجا خوالیخۆشبووی ئاموزات که ئەو سته مه ی لهو کرا تا ئیستا له کس نه کراوه، که چی ئەو ئارامیه ی ئەو هه بیوو تا ئیستا کس نه بیوو. ئەو رۆژه ی له لای من رۆیشتی، وام زانی خیرا دینته وه، ده نا قهت نه مده هیشت برۆی و، لیره زیندانیم ده کردی یان ده مکوشتی.' ئیدی توور په بوو، به رقه وه چاویکى لئ کردم. لهو جهنگه یه دا ئەمن ترسام و تهواوی گیانم له رزی. هه ر وا که به رقه وه چاوی لئ ده کردم، گوتی: 'ئیستا که ژن و مندالت هه یه، به کاری من نایه ی — کوریکى هه رزه کار و تازه پینگه یشتوو به کاری من دئ. ده چی قه حبه م به سه ر دینی؟! شه رت بئ ده بنی وای لئ بکه م له چاوه روانی تودا کویر بئ. کاریک بکه م نه بۆ ئەو بی و نه بۆ من.' ئیدی فه رمانی دا ده دانه که نیزی ده وریان دام و خستیانم. کچه ش هه ستا و وپردیکی به ده سته وه گرت و پینی گوتم: 'وهک به رخ سه رت ده بپم و توله ی ئەو خراپه یه ت لئ ده که مه وه که له گه ل ئاموزاکه ت کردت.' که ئاوا خۆم له به رده سستی ئەو که نيزانه دا به زه بوونی له سه ر زهوی دیت و ئەو کیرده م له ده ست ئەودا دیت، ئەو دنیام به چاوی خۆم دیت. "

لیره دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئەمشه ویش کوتایی پئ هات و شه هه رزاد دریزه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه ویکى دیکه.

که شهوی سهد و بیست و شهشم هاتمهوه

گوتی: "خاوهنشکو، 'عهزیز گوتی: 'که خوَم له و دوخه دا دیت، مردنم هاته بهر چاوه. هرچه ندی پارامهوه و لالامهوه، هیچ. هر توورپهتر بوو. فرمانی دا دهست و قاچیان بهستم و دریزیان کردم. بوخوی هات لهسه سینگم دانیشتم. دوو که نیز قامکی لاقیان گرتم و دووش لهسه نهژنوم دانیشتن و ئیتر فرمانی بهوان دا لیم دن. نهوندهیان لئ دام ههتا له هوش خوَم چووم. که وه هوش هاتمهوه، له دله خوَمدا گوتم خو سهرم برن چاکتره له و جوَره نازار و جهزربه دانانه. له و جهنگه یه دا قسهی ناموزاکه مم هاتمهوه بیر که گوتی: 'خودا له شهپی نهوت بپاریزی. 'دهستم کرد به شین و گریان و هاتوهاواریک سهیر، ئیدی نه و کچه دهستی داوه کژدهکه و به کهنیزهکانی گرت: 'بیهیننه پیشهوه. 'رایانکیشامه پیشهوه. نه و قسهیهی کچه مامهکه مم هاتمهوه بیر که گوتی: 'کاتیک چووته لای، نهوهی پی بلی: 'ئهمهک باش و پیروزه و کهلهک و دههؤ گلا و نهشیاوه. 'ئیدی خیرا نهوهم پی گوت. که نهوهی بیست، دهستی کرد به گریان و نارحعت بوو، گوتی: 'ئای عهزیزه! خودا لیت خوَش بی و با به زیندووی و مردوویش هر بوویه مایهی بزگاری ناموزاکهت. 'دوای نهوه پینی گوتم: 'به هوی نهو دوو وشهیهوه له دهست من بزگارت بوو. بهلام دهبی کاریکت لهگهله بکه و نیشانهیهکت پیوه نیم ههتا داخیک لهسه دلئ نه و قهحبهیه دانیم که توی له من کرد. 'ئیدی له کاتیکدا نهمن دهست و لاقم بهسترابوو. به یهک-دوو کهنیزی گوت توند دهست و پیم به گوریس بیهستهوه و بمگرن، خوئی ههستا ناسنیک خسته ناگرهوه. هاته کنم. سیرهتی بریم و، وهک ژنانی لئ کردم. شوینی برینهکی به ناسنی سوورکراوه داخ کرد بو نهوه خوینهکی راوهستی. ئیدی نهمن له جیوه بیتهوش بووم. که وه هوش هاتمهوه، پیالهیهکی مهی دامی و گوتی: 'ئیسستا بچووه بو لای نه و کهسهی توی کرده میردی خوی و چاوی بهرای نادا شهویک له لای من بمینییهوه. خودا رۆحی ناموزاکهت شاد کا که توی بزگار کرد. نهگه نهو دوو وشهیهت نهگوتبا، حهتمهمن دهمکوشتی. ئیسستا برۆه بو لای نهو کهسهی توی دهوی. نهمن هر نهوهم له تو دهویست و بریومه. ئیسستا کارم پیت نهماوه. 'نووکه شهقیکی لئ دام. نهمن ههستم، بهلام نهمدتوانی برۆم. وردهورده به لاره لار رۆیشتم ههتا گهیشتمه بهردهرگای مالی. دهرگاکه کرابووه وه و چوومه ژووری. خیزانم هات بردمیه ژووری. سهیری کرد نهوه سیرهتیان بریوم. ئیدی من به دم ئیش و ئوفهوه خهوم لئ کهوت. کاتیک به ناگا هاتم، له بهردهرگای باخ کهوتبووم. "

لیزه دا بوو، ماوهی چیرۆکی نهمشه ویش کوتایی پی هات و شههرزاد دریزه ی چیرۆکهکی هه لگرت بو شهویکی دیکه.

که نهوی سهه و بیست و ههوتهم هاتوه

گوتی: "خاوهنشکو، 'عهزیز گوتی: 'کاتیک به ناگا هاتم، سهیرم کرد نهوه له بهردهرگای باخ فری دراوم. ههستام نهخته نهخته پزیشتم ههتا گهیشتمه بهردهرگای مالی خۆمان. دایکم دی دهگریا. ئیتر چوومه پیش و خۆم له باوهشی هاویشتم. سهیری کرد ناساخم و رهنگم زهرد هه لگه راوه. ئەمن که وتمه وه یادی کچه مامه کهم و دلسۆزییه کانی. زۆری بۆ گریام و دایکیشم له گه ل من دهستی کرده گریان و پنی گوتم: 'بابت مرد.' ئیدی له تاوان دهستم کرد به شیوهن و زاری ههتا له هۆش خۆم چووم. که وه هۆش هاتمه وه، ئینجا له جیاتی کچه مامه که شم گریام. ئیدی هه گریام، گریام ههتا بوو به نیوه شهو. دایکم گوتی: 'ده پۆژه بابت مردوه.' پیم گوت: 'جگه له کچه مامه کهم، کهس له بییری مندا نییه. نهوهی به سهرم هاتوه حهقی خۆمه، چونکه نهو منی خۆش دهو یست و ئەمن له گه لی باش نه بووم.' دایکم پرسی: 'نهوه تو له کوئی بووی؟ نهو ماوه یه چت لی به سهر هاتوه؟' ئیدی نهوهی به سهرم هاتبوو، هه موویم بۆ گتیاوه. دایکم ماوه یه ک گریا و پاشان ههستا چوو نان و چای ساز کرد. که میکم نان و چای خوارد و دیسان به سهرهاتی خۆم بۆ گتیاوه. دایکم گوتی: 'سپاس بۆ خودا که ئاواش بزگارت بوو. بهس نه بوو نه یانکوشتی.' ئیدی دهستی کرد به ده رمانکردنم ههتا چاک بوومه وه و دایکم گوتی: 'رۆله گیان، کچه مامه کهت سپارده یه کی له لای من دانا بوو، سویندی دام ههتا به چاوی خۆم نه بینم که تو یادی ده کهی و بۆی په شیمان بوویته وه و له خه می دای، نه تده منی. ئیستا کاتیک تو م دیت که دهستت له هه موو کهس شتوه و یادی ئاموزاکهت ده کهی و بۆی ده گری، ده تده منی.' ئیتر ههستا و سهری یه غدانه کهی هه لداوه و نهو پارچه یه ی که وینه ی نهو مامزه ی له سه ره و له پیشدا بۆ خۆم دابوومی، دایمی. که وه رمگرت، نهو شیعه ری له سهر نووسرابوو:

قهت باوهرم نه ده کرد تو ئاوا زوو
داده یه وه په رده له سهر رابردوو
هی نیرگزی دوو چاوم، نه پیش کو تبوو
هی سوینس نهی دلم چیمه نی نه دیتبوو
منت دایه دهست گل و دهستی نه جهل
که چی له من بژارده ترت نه بوو
جهسته ی گولینم له ناو دلی گل دایه
له ئامیزی تۆشدا کچانی په رپروو
کهس یادیک له من تازه ناکاته وه
نایه به دهوری مندا لاویکی خوش پروو

” کاتیک ئەو شیعەرەم خویندەوێ تیر گریام و زۆرم لە سەر و چاوی خۆم دا. لە پڕ لەنیو قوماشە کە دا کاغەزیک بەربوو وە. کاغەزەم هەلگرتەو و خویندەمەو. لەو کاغەزەدا نووسرابوو: 'ئامۆزا، ئاگادار بە کە من لە تو خۆش بووم و گەردنت ئازاد بێ. هیوادارم لە گەل خۆشەو یستە کە تەدا بەختەوەر بێ. بەلام هەر کاتیک لە لایەن ئەو کچەتیوێ بەرەلایەو بە لایەکت بەسەر هات، ئەو تازە خۆ لە قەرەئ ئەو و کەسی دیکە مەدە. هێمن بە و بزانه ئەو ئەجەلت نەهاتوو دەنا دەبوو لەپیشدا کوژرابای، بەلام شوکری خودا وا مەرگی من وەپیش مەرگی تو کەوت. ئیستا ئەو قوماشە کە پوخساری مامزی تیندایە لە لای خۆت راگرە و کە مترخەمی مەکە، چونکە ئەو پوخستارە لە ماوێ دیارنەبوونی تۆدا ئەو تەنیا هاودەمی من بوو.' ”

لێرەدا بوو، ماوێ چیرۆکی ئەمشەویش کۆتایی پێ هات و شەهەرزاد درێژە چیرۆکەکی هەلگرت بۆ شەوێکی دیکە.

که شهوی مهد و بیست و هه شتم هات

گوتی: "خاوهنشکو، 'عهزیز گوتی: ' لهو بارهوه که متهرخمی مهکه، چونکه نهو روخساره لهو ماوهیه دا که تو دیار نه بووی، هاوده می من بوو. بیکه بۆ خاتری نهو خودایهش نه گهر تووشی وینه کیشی نهو وینه یهش بووی، دووری لی بکه و خوتی لی بپاریزه و مه هیله لیت نیزیک بپته وه و هاوسه رگیری له گهل مه که. بپجگه لهو، له گهل ژنی دیکهش هر زهماوند مه که. نه وهش بزانه که وینه کیشی نهو وینه هه موو سالیگ وینه خزی ده کیشیته وه و به ولات و شاره دووره کاندا بلاوی ده کاته وه، تا وای لی دئ تاریفی ده ستره نگیی دهنگ ده داته وه. نه گهر نهو قوماشه که وینه ی نهو مامزه ی تیدایه بگاته ده ست خۆشه ویستی تو، کچی نهو به ره لایه، نهوا وینه که پیشانی خه لک ده دا و ده لی نه من خوشکیکم هه یه که نهو سیمایانه ده کیشیته وه. که نهو کچه به ره لایه له وه دا درق ده کا. خودا سوړی هه لمالیت. نه من نه وهم هر له بهر نه وه داناه ده مزانی که دوا ی من ژیان ته نگت پی هه لده چنی. رهنگه رینگای غه ربیی بگریبه بهر، شارگه لیک ی زور بگه رپی و ناوبانگی وینه گه ری نهو سیمایه بیستییه وه و پیت خوش بی بیینی. بزانه که وینه کیشی نهو سیمایه کچی پاشای دوورگه کانی کافوره."

" 'ئیدی کاتیک نهو کاغه زهم خوینده وه و زانیم بابه ته که چپیه، ده ستم کرد به گریان و دایکیشم له گه لم گریا. هر سه یری کاغه زه که م کرد و گریام هه تا بوو به شهو. به رده وام شهو و رۆژ هر ده گریام. هه تا سالیگ نه وه وه زعی من بوو. کاتیک سال ته واو بوو نهو بازرگانانه خویان بۆ سه فهر ساز کرد. دایکم پنی باش بوو له گهل نهو بازرگانانه برۆمه سه فهر و دوو-سئ سال بگه ریم به شکو که میک خه می دلم سووک بی. نه منیش پیشنیاره که ی دایکم پی باش بوو، خۆم ساز کرد و له گهل نهو کاروانه وه ری که وتم. به لام قهت چاوم بی فرمی سک نابی. له هر کوئ بار ده خه ی، چاو له وانه ده که م و ناموزاکه مم وه بیر دپته وه که نهو منی خۆش ده ویست و من به ستمه م له ناوم برد. نه من جگه له خراپه هیچم بۆ نهو نه بووه و نه ویش جگه له چاکه له گهل منی نه کردوه. هر کاتیک نهو کاروانه بگه رپته وه، نه منیش له گه لیان ده گه ریمه وه. ئیستا نه وه سالیگه له گه رانداین و هر دهر د و خه م لی زیاتر ده بی. هوی زیاد بوونی خه م و که سه رم نه وه بوو که نه من چومه دوورگه به هه شته کانی کافور و قه لای بلوور گه رام. حاکی نهو دوورگانه ناوی شه هرمان پاشا بوو. کچیکیشی هه بوو ناوی دنیا نام بوو. به منی گوت که نهو وینه کیشی وینه نهو مامزه یه و نهو وینانه ی هه ته هی ده ستره نگیی نهو کچی منه. که نه وه م زانی، خه م و په ژاره م زیاتر بوو. سه رم سوور ما و چومه دهر یای بیر و هزره وه و زگم به خۆم ده سووتا که نیرینه ییم نه مابوو، وهک ژنان وا بووم. ئیدی داو و فیل و نامرازه که یم نه مابوو.

شازاده، له وه تاي له دوورگه کاني کافوور دوور که وتوومه وه، ئیدی جار له گه ل جار نارہ حتر و خه مبارتر دہم. جا نازانم دہ توانم بگه مہ وه شاره که ی خومان له لای دایکم بمرم یان نا، چونکه به راستی له ژیان بیزار بووم و پیم خوشه بمرم. پاشان دہستی کرد به گریان و چاوی له مامزه که کرد و پوندکی له چاوی پڑا و ئەو شیعره ی گوت:

نه پوژ و نه شهو، نه مانگ و نه سال
نه کفر و ئیسلام، نه پیشه و نه مال
نه حسنه و نه گه رانه وه
پییان نه کرا من تاوی بکه ن خوش حال

” تاجولملوک سه ری له به سه رهاتی ئەو لاهه سوور مابوو. “

لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئەمشه ویش کوتایی پی هات و شه هرزاد دریزه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه و یکی دیکه.

" 'کاتیک تاجولملووک ئەو قسانەى بیست، دلی چووہ سەر خانمی دنیا. ئیدی سواری ئەسپەکەى خۆى بوو، گەراوہ بۆ شارەکەیان. مالیکى بۆ عەزیز ئامادە کرد و کەلوپەلى پیویستی بۆ دابین کرد. بۆخۆى چوو بۆ کۆشک. بەلام بەردەوام فرمیسکى دەپشت و پەرشان بوو هەتا بابى هات بۆ لای و سەیری کرد ئەوہ کورەکەى رەنگى بە پرووہوہ نەماوہ و تیک چووہ. زانى ئەو خەمبار و لیو بەبارە. پتی گوت: 'رۆلەگیان، باسى خۆتم بۆ بکە بزەنم بۆ ئاوا تیک چووی؟ چت بەسەر هاتوہ؟' تاجولملووک چیرۆکى خانمی دنیاى، کچى پاشای کۆمەلە دوورگەى کافوورى لە سەرەتاوہ تا کوتایى بۆ گێراوہ و باسى گێرۆدەبوونى خۆى بۆ کرد. پاشا گوتى: 'رۆلە، باوکى ئەو یەکیک لە پاشاکانە و شارەکەشیان لە ئیمەوہ زۆر دوورە؛ لە بیر خۆتى بەرەوہ و بچۆوہ بۆ کۆشکەکەى دایکت.' "

لێرەدا بوو، ماوہى چیرۆکى ئەمشەویش کوتایى پى هات و شەہرزاد درێژەى چیرۆکەکەى ھەلگرت بۆ شەوێکى دیکە.

که شهوی سهد و سیم هاتوه

گوتی: "خاوه نشکۆ، وهزیر دهنان به زه وئولمه کانی گوت: 'بابی تاجولملووک گوتی: 'رۆله گیان، له بیر خۆتی به رهوه و بچۆوه بۆ کۆشکه کهی دایکت که له وی نیزیکی پینچ سهد که نیزی جوانی وهک مانگی تیندایه. نهگه ره کهک له وانت به دل بوو، نهوه باشه، دهنه کچه پاشایهکت بۆ دینم که زۆر له خانمی دنیا جوانتر بی.' تاجولملووک گوتی: 'بابه، جگه له وه کهسی دیکه ناوی. نهوه، نهوه کهسهیه که پروخساری نهوه مامزه ی کیشاوه تهوه. عهرز و ئاسمان لیک بدن من هه ره نهوه دهوی. یان نهوه یان دهنه سه ری خۆم هه لده گرم و پرو له دهشت و سارا ده کهم و خۆم تیندا ده بهم. بابه گوتی: 'رۆله، روخسه تم دهیه با که سینک بنیزمه لای و داوای بکهین و تو به ئاوات بگه یینم. هه ره ئاوا داوای دایکیشتم کرد. نهگه ره نهیدا، نهوه سوپایه کی وای بۆ دهنگ ده دم که سه ریکی بگاته شاره کهی نهوان و سه ریکی لیره بی.' دوا ی نهوه پاشا عه زیزی قاو کرد، لئی پرسی: 'نه تو ریگای دوورگه که لی کافورر پی ده زانی؟' عه زیز گوتی: 'به لی.' پاشا گوتی: 'ده مه وه ی له گه ل وه زیره که ی من بچی.' عه زیز قه بوولی کرد. پاشا ناردی له دوا ی وهزیر و گوتی: 'کاریک بۆ تاجولملووک بکه و بچۆوه بۆ دوورگه که لی کافورر و داوای کچی پاشای نه وی بکه.' وهزیر چوو خۆی ساز کا. ئیدی تاجولملووک گه راوه مزله که ی خۆی و خه م و دهر د و له راوکتی نه وه نده ی دیکه زیادی کرد. کاتیک بوو به شه و و تاریکی بالی به سه ر ولاتدا کیشا، تاجولملووک نه و شیعره ی خوینده وه:

که ی شیاوی نه وه م تو بئیه خه یالم
یا نه و رۆژه خۆشه بی تو بئیه مالم
دلی خۆم خۆش ده کهم به پیگه یشتنت
خه یاله، که ره م که تۆش بگۆره حال م

" کاتیک نه و شیعرا نه ته واو بوو، ئیدی له سه ر هۆش چوو. وه هۆش نه هاته وه هه تا به یانی. کاتیک به یانی هات، بابی هات بۆ لای سه بری کرد نهوه روخساری نه وه نده ی دیکه زهر د هه لگه راوه. دلخۆشی داوه و پی گوت: 'نه وه نده ی نه ماوه به دلداره که ی بگا.' ئینجا عه زیزی له گه ل وهزیر به کۆلنیک دیاریه وه نارد. نهوان چه ند شه و و رۆژ به رپوه بوون هه تا گه یشتته نیزی که دوورگه که لی کافورر. له په نا چۆمیک لایان دا. وهزیر پیاویکی نارده لای پاشا. دوا ی چه ند کاتژمیریک وهزیری شه هرمان پاشا له گه ل فه رمانده و په رده داران هاتن به پیتشوازی وهزیره وه و له به ک فرسه خی ریگه وه به کترین بیینی. ئیدی پیگه وه

رۆیشتن ههتا گه‌یشتنه لای شه‌هرمان پاشا و دیاریه‌کانیان دانا. چوار رۆژان له‌و شاره‌مانه‌وه. رۆژی پینجه‌م وه‌زیر له‌گه‌ل عه‌زیز چوونه خزمه‌ت پاشا. به‌ئه‌ده‌به‌وه له‌به‌رده‌می وێستان و داواکاریه‌که‌یان پێ راگه‌یاندا. گو‌تیان که له‌به‌ر ئه‌وه هاتووین. پاشا سه‌ری سوور ما و نه‌یده‌زانی چیان پێ بلێ. چونکه که‌چه‌که‌ی پێی خۆش نه‌بوو می‌رد بکا. ماوه‌یه‌ک سه‌ری داخست و پاشان سه‌ری به‌رز کرده‌وه و به‌یه‌کیک له‌خزمه‌تکاره‌کانی گو‌ت: 'بچۆ لای شازاده دنیا و ئه‌وه‌ی لێره بیستت، بۆی بگێره‌وه که وه‌زیر هاتوه بۆ خوازیینی ئه‌و.' ئیدی خزمه‌تکاره‌که هه‌ستا و رۆیشت. ماوه‌یه‌کی پێ چوو هاته‌وه کن پاشا و گو‌تی: 'پاشای جیهان، کاتیک ئه‌و قسانه‌ی لێره بیستمن، بۆ خانمی‌دنیاام گێراوه و پێم گو‌ت که مه‌به‌ستی وه‌زیر له‌هاته‌که‌ی چیه‌، زۆر تووربه‌بوو و خه‌ریک بوو لێشم دا. ئه‌من له‌به‌رده‌ستی هه‌لام و ئه‌و هه‌رای کردم و گو‌تی: 'ئه‌گه‌ر به‌بێ ره‌زایه‌تی من به‌می‌ردم بده‌ن، ئه‌و که‌سه ده‌کوژم که ده‌بیته‌می‌ردم.' پاشا رووی له‌ وه‌زیر و عه‌زیز کرد و گو‌تی: 'سلاوی پاشا بگه‌یه‌نن و چۆن بوو بۆی بگێرنه‌وه و ئاگاداری بابته‌که‌ی بکه‌ن. عه‌رزی بکه‌ن که ئه‌و که‌چه‌ی من پێی خۆش نییه‌ می‌رد بکا.' "

لێره‌دا بوو، ماوه‌ی چیرۆکی ئه‌مشه‌ویش کوتایی پێ هات و شه‌هرزاد درێژه‌ی چیرۆکه‌که‌ی هه‌لگرت بۆ شه‌وینکی دیکه‌.

که شهوی سهد و سی و په کهم هات

گوتی: "خاوه نشکو، شه هرمان پاشا به وهزیر و عزیز ی گوت: 'ئوهوی بیستان بؤ پاشای بگپرنه وه که ئه و کچه ی من پئی خوش نیبه شوو بکا.' ئیدی وهزیر و هاوړیکانی هیشتا به ته وای نه گه یشتبوونی، گه رانه وه و یهک وچان رویشتن تا گه یشتنه وه لای پاشا و شته که یان بؤ گپراوه. له جپوه پاشا فرمانی به فرمانده کان دا که سوپا بؤ شهر ناماده کهن. وهزیر گوتی: 'ئو کاره مه که، خو شه هرمان پاشا گونا هیکي نه کردوه. ئوه کچه که ی ئوه که له میرد نه بانه و ناوړی میرد بکا. چونکه ئه و کچه هر که ناوی میردی بیست، خیرا په یامی نارد که ئه گهر به بی ویستی من به میردم بدن، ئوه له پیشدا میرده کهم ده کوژم و دواپه خو م ده کوژم.' پاشا که ئوهوی بیست، نیکه رانی تاجولملوک بو، گوتی: 'ئه گهر ئه و شهره ش بکه م و به سهر شه هرمان پاشا یشتدا زال بم، ئوه خانمی دنیا خو ی ده کوژی.' وا بوو تاجولملوکیشی له و راستیبه ناگادار کرده وه.

"کاتیک تاجولملوک ناگاداری ئه و شته بوو، به بابی گوت: 'ئمن ناتوانم چاوپویشی لی بکه م و له بیبری بکه م. هر بویه ناچارم بؤ خو م ده چم بؤ شاره که یان و هه ول دده م بیبیم و رازی بکه م. بشمرم له و کاره زیاتر ناکه م.' بابی گوتی: 'چون ده چپیه ئه وئ؟' گوتی: 'وهک بازرگانیک ده چم.' پاشا گوتی: 'جا ئه گهر هر ده چی، که واپه وهزیر و عزیزیش له گه ل خو ت به ره.'

"ئینجا پاشا مالیکی زوری له خه زینه هینا ده ری و بابی سه ده هزار دیناری مالی بازرگانی ناماده کرد. که بوو به شه و، تاجولملوک له گه ل عزیز چونه مالی عزیز و شه و له وئ ماوه. تاجولملوک زور نار هه ت و نیکه ران بوو، خو و خوار دنی وه گیان نه ده که وت. له ده ریای بیر و خه یالدا نو قم ببوو. به یادی کچه رو ندی ده پرشت و ده گریا و ئه و شیعه ری خو ینده وه:

به چاو نه مدیوه هیشتا، دل هه دادانی نیبه
چ بکه م چی له گه ل ناکری، دل حالی بوونی نیبه
ئه گهر پیویست بی ده برم، ری دووری هات و نه هات
ئاخری ده بی پئی شاد که م، دلی کولولم به ئاوات
کاله ی ئاسنم بدری و گوچان بنوشتیته وه
هتا به و کیژه نه گه م دلم ناحه سیته وه

"عزیزیش کچه مامه که ی هاتبووه یاد و بوی ده گریا، ئه و شه وه هر به دم گریانه وه

له بهری کرد و یه کسه ر چوو بۆ بازاری کوتالفرۆشان. کۆیله و خزمه تکاره کانیش وه دواى کهوتن. بازرگانه کان کاتیک تاجولملووکیان دیت بهو هه مووه جوانی و دلالییه وه، هه موو سهریان سوور ما و واقیان ور ما. گوتیان: 'بلیی ده رگای باخی به هه شت کرابیته وه وا ئه و حۆریه هاتووته ده ری.' یه ک ده یگوت:

حه ک بابه له و هه موو جوانییه
 دونیا شتی وای تیدا نییه
 لانه وازه و په رییه وه
 زور هه لکه وه ته و ئه نتیکه یه

" یه کی تریش ده یگوت:

تاکی له نیو جوانانا، قسه خۆش و خۆش په ره ت
 کاتیک که هاتیه ده ر، مانگیش له بره و کهوت
 که تـهـ ده رۆی به ریډا که و ئیره بیته پی ده با
 عه قل نه ما له سه ره ما که چاوم کهوت به چاوت

" له و نیوه دا پیاویکی به سالاجووی لی بوو، چاویکی لی کرد و گوتی:

له چاوی پیس به دوور بی تو، وا ئه وه قۆزی
 یـاـری من و مۆمی کۆر و شازاده ی هۆزی
 وا به له نجه دیت و ده چی و ده گه ریته وه
 گورگ زۆره، زۆر وریا به تۆش به رخی کۆزی
 هاتنی تو بۆ ئه م شاره، له خۆرا نییه
 تۆی منداکار، ئه فینداری و هه لوه دای سوۆزی

" ئیدی ئه وان چوون بۆ مالی سه رۆک بازار. سه رۆک بازار له بهریان هه ستا و ریژی لی گرتن و کرنۆشی بۆ بردن، به تایبهت بۆ وه زیز که پیی وا بوو تاجولملووک و عه زیز کۆری ئه ون.

" 'سه رۆک پرسى: 'چ کاریکتان پیمه؟' وه زیر گوتی: 'ئه من پیاویکی به سالاجووم و ئه و دوو کۆره گه نجه م هه یه. ئه وانه شار به شار ده گێرم و له هه ر شاریک سالیک ده میتمه وه بۆ ئه وه ی فیزی داب و نه ریت و هه لسه وکه وتی جۆراجۆر بن و چاو و گوینیان بکریته وه.

ئىستا ھاتووم دووكانىكى باشى وامان لە شوئىنىك بۇ پەيدا كەى كە ھاتوچۆى زۆرى خەلك و گەشتيارانى بەسەرەوھ بىن و بەرچاوبىن. وا بىن چاك و خراپى پىدا بىن، ئەوھندە سەرەرى بىن. بۇ ئەوھى بازارى خۆش بىن و سەرۇكارىان لەگەل خەلكدا زۆر بىن ھەتا ئاكار و رەوشتى جۇراوجۇر بىينن و پەندى لىن وەرگرن. 'سەرۇك بازار گوتى: بەسەر چاوب.' پاشان چاوىكى لە كورەكان كرد و چووه ناخيانەوھ. ئىنجا ھەستا و لە باشترىن شوئىنى بازاردا جىگايەكى زۆر باشى بۇ دىتتەوھ. دووكانىكى گەورە و خۆش، بە جۇرىك كە لەو دووكانەى خۆشتر تىدا نەبوو. كلىلەكانى دا بە وەزىر و گوتى: 'خودا لىيان پىرۆز كا.' وەزىر كلىلەكانى وەرگرت ئى چوون بە لای دووكانەوھ و بە غولامەكانىان گوت: 'خىرا پرى كەن لە كوتالى ئاورىشم و دىبا.' "

لىرەدا بوو، ماوھى چىرۆكى ئەمشەوئىش كوتابى پىن ھات و شەھرزاد درىژەى چىرۆكەكەى ھەلگرت بۇ شەوئىكى دىكە.

که شهوی سهد و سی و دووهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، وهزیر که لهوی له بیچی بازارگانتیکا بوو، فرمانی دا هرچی کالای ناویشم و دیبای هه یانه بیانمین. ئه وهنده یان هینا به قهد گهنجی شایهک. ئیدی دووکانیان لی پازاندهوه و ئه وشه وه یان تیپه کرد. که رژژ بووه وه، وهزیر تاجولملووک و عهزیزی برده گه رماو. ئه دوو لاهه ههردووکیان ئه وهنده جوان و له بهردلان بوون، وهک شاعیر دهلی:

پوخساریان دوو خوری بچووک شوکیان ده داوه
زهرده خه نه له و ناوه دا ده بریس کاهه
له سه ر بستووی پشتی مانگیان په لکه زیرینه
خوی کیشاوه به ئاسمانا، دهلی پیه روینه

"پاش ماوه یهک له گه رماو هاته ده ری. سه روک بازار کاتیک زانی ئه وان له گه رماون، لهوی دانیشتی بوون چاوه رینیان بوو. که له پرده وهک دوو مامز له سه ره خۆ له کاتیکدا پیستیان ده تگوت به فری سبی و کولمه یان وهک گلووک سوور هه لگه رابوو، چاویان وهک چاوی ئاسک، مه ست بوو، په یدا بوون، سه روک بازار گوتی: 'پۆله گیان، یا خوا هه میشه له شتان ساغ بی و له ناز و نیعمه تدا بن.' تاجولملووکیش شه کر له زاری باری و به له بزیکي جوان وهلامی داوه، گوتی: 'خۆزگه تۆشمان له گه ل بایه.' ئیدی تاجولملووک و عهزیز ههردووکیان دهستی سه روک بازار پان ماچ کرد و پویشتن هه تا گه یشتنه دووکان. سه روک بازار پش به دوا یاندا چوه دووکان و ئه وشه یه خۆینده وه:

ئه و خۆله پیروزه تۆ به سه ریا برۆی
بازاریک به رزقه بازارگانه که ی تۆی
ئه و کـــــــــــــــــۆیله ئازاده له خـــــــــز مه ت تۆدا بی
ئه و ولاته خۆش به خته تۆ سه فه ر بکه ی بۆی

"ئیدی سه روک بازار دوعای بۆ کردن و له په نا وهزیر دانیشت. زوریان قسه کرد. باسی هه موو شتیان کرد. مه بهستی سه روک بازار زیاتر دیتن و چاویلکردنی ئه و دوو که نجه بوو. له بهر خۆیه وه ده یگوت:

دلم لای تۆ و چاوم له شوینی تر بوو

ئەو شوپىنە وا عەقل لە ئاستى سەر بوو

" 'وھزىر بە سەرۆك بازارى گوت: 'گەرماو يەكئىك لە نىعمەتەكانى ئەو دنيایەيە.'
سەرۆك بازارى گوتى: 'خودا لە تۆ و مندالەكانتى پىرۆز بكا و لە چاوى پىسيان بپارىزى.
ئەتۆ لە زمان شاعيرانەو ھىچت لە سەر گەرماو بىستوو؟'
" 'تاجولملووك گوتى: 'من لە تارىفى گەرماودا ئەو دوو بەيتەم لە بىرە:

چووئىتە گەرماو ئاونگت لى دەتكى
چوارپەلت لە پۆلا كراوہ چى
لەژىر سىبەرى تۆ دان دىو و پەرى
پىر و لاو بە خەيالى تۆوہ دەژى

" 'كە تاجولملووك ئەو شىعەرەى خوئندەوہ، عەزىز گوتى: 'ئەمنىش لەسەر گەرماو
شىعەرىكم لە بىرە.' سەرۆك بازارى گوتى: 'دا بىخوئنەوہ.'

جوانان لە گەرماو دەتريقىنەوہ
لە ناو گەرمى ئاو دەحەسىنەوہ
لەش وەك پەركى گول، شلك و ناسكن
قەد بارىك و شووش دەلئى ئاسكن

" 'سەرۆك بازارى سەرى لە زمانپاراوى و زمانزانى ئەوان سوور مابوو، پتى گوتن:
'ماشەللا، لە زمانزانى و پاراويدا گەشتونەتە لووتكە. با منىش چەند بەيتىك بلىم.' ئىدى
بە پىكەنين و سەرورپوويەكى خوشەوہ ئەو شىعەرەى خوئندەوہ:

تىن و ئاو پەيمان دەبەستىن
نازى نازداران بكتيشن
ئەھوہن كەن جەستەى ناسكيان
ماچ كەن زەپرە زەپرەى لەشيان
دەلئىم خۆزگە تكى ئاو بام
رىك لەسەر مەمكى دەوہستام

" 'دوايە چاويكى لەو دوو گەنجە خۆريزادانە كرد. لە باخى جوانياندا پىاسەيەكى كرد و

ئەو شىعرەشى خويندەوہ:

پەرى بەھەشت رى لىزە كەوت شادى ھىنا
مانگى رەھمەت لە كەل دەر كەوت جىزنى ھىنا
گەر بلنى ھات پاشاى جوانان، موژدەدەرت
سەرم دەدەم لە مزگىنى تو بـــــــە سەرت
گەر مە بازارى گەوجىتى كە ئەفین ھات
دەشىوئى و ناكرى دوو شـــــــا لە يەك ولات
كە ئەفین ھات دل تالان كا ئىدى عەقل
وړ و كاسە دەستەوستان لى دەكا سل

” دواى ئەوہ سەروك بازار فەرمووى كردن بۆ مالى خويان. ئەوانىش دەستخوشيان لى
كرد و نەچوون. چوونە ماله خويان. مەمنا چووبوونە گەرماو، ماندوو بوون. دواى ئەوہى
كەمىكيان نان خوارد و خواردنەوہيان خواردەوہ، ئەو شەوہ لە مالى خويان بە ئاسوودەى
حەسانەوہ.

” بەيانى زوو ھەستان نوژيان كرد و بەيانانەيەكيان خوارد. كاتىك تاو و بان گەرم
بوو، دووكان و بازار كرانەوہ و لە مال چوونە دەرى. رۆيشتن بۆ بازار. سەپريان كرد
ئەوہ غولامەكان دووكانيان كردوہتەوہ و فەرشى ئاورىشم و دىبايان راخستوہ. ئىنجا
تاجولملووك و عەزىز لەو بەرەو بەرى دووكان و وەزىر لە نيوہ پاستى دووكان دانىشت.
غولامەكانىش دەستەونەزەريان راوہستان. خەلك لە نيو خوياندا ھەر باسى ئەوانيان دەكرد
و بە يەكتريان دەناساندن. وا بوو ئەوئەندەى پى نەچوو خەلكىكى زۆر رويان تى كردن و
فروشىكى باشيان بوو. تا واى لى ھات لە نيو شاردا دەنگيان داوہ و ھىچ كۆر و
كۆبوونەوہ يەك نەما باسى ئەوانى لى نەكرى. ماوہ يەك ئاوا بوون و لە ھەموو لايەكەوہ
خەلك دەستەدەستە دەھاتن بۆ لايان. وەزىر بە تاجولملووكى گوت: ’خۆت راگرە. بە
عەزىزىشى گوت: ’ھىچ شتىك نەدركىنى. رۆژىك چوونەوہ مالى عەزىز و تاجولملووك
پىكەوہ قسەيان دەكرد. تاجولملووك دەيگوت: ’خۆزگە كەسىك لە لاي خانمى دنيا وە بىتە
لامان.’

” ھەردەم لەو بىر و خەيالاندا بوو. شەو و رۆژ لە تاوان خەو و خواردنيان نەبوو.
رۆژىك تاجولملووك لە دووكان دانىشتبوو كە لە ناكاو پىرژىنىك لەگەل دوو كەنيز وەژوو
كەوتن. ”

که شوی سهد و سی و سیهه هات

گوتی: "خاوهنشکو، 'رؤژیک تاجولملووک له دووکان دانیشتیوو، له ناکاو پیریژنیک له گهل دوو که نیز هاتته دووکان و راوهستان. پیریژن که جوانی و په زاسووی و بهژن و بالای دیت، له گهل نه و هه مووه جوانچاکیهی سه ری سوور ما و هه ر وا چاوی تی بری و گوتی:

کی شیوهی تو دها پیت بلیم له و دهچی
که سی وام به زهین ناگا بی به لا بی
گولی کامه گولستانی به دم باوه
سه رت هه لگرتوو و هاتوو به نه ملاوه

" نه و جار پیریژنه له تاجولملووک چوو به پیشی و سلای لی کرد. تاجولملووک له به ری هه ستا. به بزه وه وه لای سلایه که ی داوه له په نا خوی داینا و باوه شینی کرد هه تا به سه سیه وه. تاجولملووک نه و کارانه ی به ئاماژه ی عه زیز ده کرد. دوی نه وه پیریژن به تاجولملوکی گوت: 'سه ری ماقولان به قوربان، نه وه تو خه لکی ئیره ی؟' تاجولملووک گوتی: 'خانم، من قه ت ناها توومه ئیره.' پیریژنه گوتی: 'کالا چت له گهل خوت هیناوه؟ کالای باش که شایانی باشان بی. پیشانم بده.' تاجولملووک هه ر که نه و قسه یه ی له پیریژنه بیست، دلی وه لیدان که وت و ئارامی لی برا. به پیریژنه ی گوت: 'هه ر کالایه ک که شایانی پاشا و شازاده و کچانی پاشا بی، له و دووکانه ی مندا هه یه. نه تو بلی شتت بو کی ده وی هه تا کالا و شتی بابه تی نه وت ده می؟' پیریژنه گوتی: 'دیبایه کم ده وی که شایانی خانمی دنیای کچی شه هرمان پاشا بی.' که تاجولملووک نیوی گراوه که ی بیست، خوشحال بو و به عه زیزی گوت: 'باشترین کالای دووکان بیته.' عه زیز بوخچه یه کی هینا و کردیه وه. تاجولملووک به پیریژنه ی گوت: 'کامیان ده زانی شیایوی کچی پاشایه، بوی هه لگره و دلنیش به له و شاره دا که س شتی منی نییه.' ئیدی پیریژن قوماشیکی که بایی هه زار دینار بو، هه لگرت و گوتی: 'نه وه بایی چه نده یه؟' تاجولملووک گوتی: 'قاییلی تو ی نییه نه وه هه ر شیرینی ئاشنا بوونی من و تویه ' پیریژن گوتی: 'چه ند ژیر و زمانخوشی. خودا له چاوی بیست بپاریژی، خوزگه م به و که سه له گهل تودا ده خه وی و تو له باوه ش ده گری و نه و کولمه جوانانه ت راده مووسی. به تاییه ت که نه ویش وه ک خوت جوان و شه پال بی.' تاجولملووک نه وه نده به قسه ی پیریژنه پیکه نی، خه ریک بو و به پشتدا بکه وی.

" دوی نه وه له دلی خویدا گوتی: 'نه ی به دیهینه ری ئاوات! ئاواتی ئیمه ش به ده سستی

ئەو پېرېژنە بەدى بېتە. 'ئىنجا پېرېژنە پرسى: 'ناوت چىيە؟' گوتى: 'ناوم تاجولملووكە. پېرېژنە گوتى: 'ئەو ناوھ شازادانەيە و تو بازارگان زادەي؟' عەزىز گوتى: 'چونكە لە لاي دايك و باب و خزمانى زور خۆشەويستە، بۆيە واي پى دەلېن. پېرېژن گوتى: 'راست دەكەي. خودا لە چاوى چاوپنۆكان و ئىرەيى بەرانتان بپاريزى.'

" 'ئىنجا پېرېژن قوماشە ئاورىشمەكەي ھەلگرت و بردىيە لاي خانمى دنيا و پىنى گوت: 'خانمەكەم، قوماشىكى تازەم بۆ ھىتاوى. 'كە خانمى دنيا قوماشەكەي لى ۋەرگرت و چاوى لى كرد، گوتى: 'دايە، من لەو شارەدا قوماشى وام تا ئىستا نەدېتوۋە. پېرېژن گوتى: 'فروشيارەكە لەو ھش جوان و لە بەر دلتەرە، ئەمن بە ئاواتى دەخوام ھەر ئەوشە و لە نامىزى تودا بى و لە گەل تودا بخەي، چونكە بە راستى لە جوانيدا ئازاۋەگىزى ئەو شارەيە. بۆ گەران ھاتوۋەتە ئەو شارە و ئەو شتانەشى لە گەل خۆي ھىناۋە. 'خانمى دنيا بە قسەي پېرېژنەكە پىنكەنى و گوتى: 'پېرېژنى فەقىر، ئەو تۆ شىت بووى؟! 'ئىنجا قوماشەكەي دەست دايە و ديسان جوان چاۋىكى دىكەي لى كردهۋە. سەرى لە چاكى و جوانى ئەو قوماشە سوور ما، چونكە تا ئىستا شتى واي نەدېبوو. پېرېژنە گوتى: 'ئەگەر فروشيارەكەي بېينى، بۆت دەر دەكەوي كە لە دنيادا كەس ئەو ھندەي ئەو جوان نىيە.'

" 'خانمى دنيا بە پېرېژنى گوت: 'ئەي پرسىت پىويستىيەكت ھەيە تا بۆت دابىن بكەين؟' پېرېژن سەرىكى راۋەشانەد و گوتى: 'بەخىر بىيەۋە ئەو لە كوئى. ئەي ديارە ئامانچىكى ھەيە. ھىچ كەس بىن ئامانچ و ناوات نىيە. 'ئىدى خانمى دنيا گوتى: 'ئىستا بچۆۋە لاي و سلاوى منى پى بگەيەنە و پىشى بلى بە ھاتتەن خىز و خۆشيتان خستە شارەكە مانەۋە و ھەر نياز و مەبەستىكىشت ھەبوو، دەنگ بكە ھەتا بۆت دابىن بكەين. 'پېرېژنە گورج گەراۋە بۆ لاي تاجولملووك. تاجولملووك بە دىتنى پېرېژنە دلى ۋە لىدان كەوت و خىزا لە بەرى ھەستا. دەستى گرت و لە پەنا خۆي دايئا. كە پېرېژن تاۋىك دانىشت و ھەساۋە، پەيامەكەي خانمى دنياي بە تاجولملووك راگەيانەد. كە تاجولملووك ئەو پەيامەي بىست، دلى ھەساۋە و لە رادەبەدەر خۆشەحال بوو. كرى نىگەرانى كراۋە و لە دلى خۆيدا گوتى: 'ئەو ھاۋاتم ۋەدى ھات. 'دوايى بە پېرېژنەي گوت: 'دەمەوي نووسراۋەيەكم بۆ بەرى و ۋەلامەكەيم بۆ بىننىيەۋە. 'پېرېژن گوتى: 'بەسەر ھەردووك چاوم. 'تاجولملووك بە عەزىزى گوت: 'قەلەم و كاغەزم بۆ بېتە. 'عەزىز ھەردووكيانى بۆ ھىئا. تاجولملووك ئەو بەيتانەي نووسىن:

بوتى من! بۆ كەرەمىك پىنى دوور و سەختەم بېرپوھ
بە ھەزار خۆزگە و بريا كالەي ئاسنىن م درپوھ
خاك و خۆل شايدەن كە لەو رىگاي دوور و درىژە

۱. كالەي ئاسنىن: جۆرە پىلاۋىك كە لە ئاسن دروست كرى. (مەبەسەت سەختى رىگاگەيە)

به خه يالى گولى پرووت من دېرک و دالم چنيوه

" له سهرديره کهيشى نووسى: 'ئوه نامه ي سووتاييکى ئاورى خوشه ويستيه که گيروده ي خه مى ديداره و پى به يارگه يشتنى بۇ نالوى و تيدا ماوه چۇن شوورده ي نيوانيان بېرووخينى. به ئاورى ئوه وه دهوروبه ريانيشى ده سووتين'. دواى ئوه ئه سرين له چاوانى ليزگه يان به ست و ئه دوو به يته شى نووسى:

بينينى پرووى تو، خهون و خه ياله
هه تا نه تبينم، ژينم هه ر تاله
دل گيروده يه به ئه فينى تو
هانام هيناهه، نه مکه ي رهنجه رۇ

" نووسراوه که ي پتچاوه و مۇرى کرد و داي به پيريزنه. هه زار ديناى زيريشى له مستى پيريزنه نا و گوتى: 'ئوه م وهک ديارى لى وه رگره'. پيريزنه هه ستا و زيره كانى هه لگرت و زوريشى سپاسى تاجولملووک کرد. به دم دۇعاى خيره وه بۇ تاجولملووک، مى رينه ي گرت. هه تا گه يشته لاي خانمى دنيا. کاتيك خانم ديتى، گوتى: 'ئهى دايه ي دلسوزتر له دايک! ئه و لاهه چ ئامانجىکى هه بوو هه تا بوى وه دى بينم؟' پيريزن گوتى: 'نووسراوه يه کى ناردووه، نازانم چى تيدا نووسيوه'. ئيدى نووسراوه که ي دا به خانم. خانم نووسراوه که ي وه رگرت و کرديه وه. که خويندويه وه، له مه به سته که ي گه يشت و گوتى: 'ئوه بازرگان زاده يه ک چۇن ويراويه تى و پى به خۇيداوه نامه بۇ من بنووسى؟ به خودا ئه گه ر له ترسى خودا نه بايه، هه ر له دووکانه که يدا ده مکوشت'. پيريزنه گوتى: 'چى بۇ نووسيبووى وا توورپه بووى؟ شکايه تى له که سيک بوو يان نرخى کالايه کى ويستووه؟' خانم گوتى: 'له و بارانه وه نه بوو، ته نيا باسى ئه وين و خوشه ويستى و ئه و جۇره قسانه بوو، ئه ويش هه مووى له تو ده زانم. دهنه چۇن ئه و گلاره ده توانى قسه ي وا بکا'. پيريزن گوتى: 'خانمه که م! ئه تو له نيو ئه و کۇشک و قه لاقايمه دا دانيشتووى، بالنده پى ليزه ناکه وي، مرؤف چۇن ده ستى به تو رايگا؟! له وه ي که گه مالىک بوه پى، خو تو چت لى نايه. قسه ي ناحه زيش به من مه لى، خو پاسته من نووسراوه که م هيناهه، به لام نه مزانيوه چى تيدا نووسراوه. ئيستئا ئه گه ر به من ده که ي، وه لامى نووسراوه که ي بۇ بنيره وه و زور به توندى هه ربه شه ي لى بکه و ته نانه ت هه ربه شه ي کوشتنيشى لى بکه هه تا له مه و دوا له و جۇره قسانه نه کا'. خانم گوتى: 'له وه ده ترسم ئه گه ر وه لامى بده مه وه، ئه ويش شتىک بنووسيته وه و پرووى بکريتته وه'. پيريزنه گوتى: 'وا نبيه، ئه گه ر بزاني تو هه ربه شه ي لى ده که ي و جوابى ده که ي، ئه ويش فکرى تو له سه رى ده باته ده رى'. ئيدى خانم گوتى: 'دا قه لم و کاغه زىکم

دهنى. قەلەم و كاغەز يان بۇ ھېنا و ئەو بەيتەى نووسى:

تــــۆ لــــە كــــوئى و بــــە مــــن گــــەيــــشــــتــــن لــــە كــــوئى؟!
كــــوا بــــۆ يــــەك دــــەبــــن چــــەكــــچــــەكــــيلــــە^۱ و خــــۆر؟!^۱

" دوايە ئەو بەيتەشى نووسى:

مېشووولە! ئاسمان شوينى فرينى تو نىيە
زۆر زۆر سووكى تو چوزانى ھىزى با چىيە

" ئىدى نامەكەى پىچاۋە، داي بە پىرېژنە و گوتى: ئەو نامەيەى بۇ بەرەۋە و پىشى بلى
ئەو قسانە نەكاتەۋە."

" پىرېژن نووسراۋەكەى ۋەرگرت و بە خوشحالىيەۋە رۇيشتەۋە مالى خۇى. ھەتا
بەيانى ھەساۋە و بەيانى زوو چووۋەۋە دوۋكانەكەى تاجولملووك و سەيرى كرد ئەۋە
چاۋەرىيەتى.

" كاتىك تاجولملووك پىرېژنەى دىت، خوشحال بوو. لە بەرى ھەستا و لە پەنا خۇى
داينا. پىرېژن نووسراۋەكەى دەرھىنا و داي بە تاجولملووك. پىشى گوت: 'كاتىك خانم
نامەكەى توى خويندەۋە، توورە بوو. بەلام ھەر بە زمانى گالتە و گەپەۋە دواندم و
دلخۇشىم داۋە ھەتا دلى نەرم بوو و ۋەلامەكەى توى نووسىيەۋە. تاجولملووك زۆرى
دەستخۇشى لى كرد و لەبەر ئەو زەھمەت و دلسۆزىانەى كردوويەتى سپاسى كرد. ئىنجا
بە عەزىزى گوت: 'ھەزار دىنارى زىرى نەقد بدە بە دايە پىرە. ئەو جار نامەكەى كردەۋە و
خويندىيەۋە. كە تەۋاۋ بوو، دەستى كرد بە گريان سەير. پىرېژنە زۆرى زگ پىى سووتا و
پىى گوت: 'پۇلە ئەۋە چى نووسىيوو ۋا ئاۋا دەگرى؟' تاجولملووك گوتى: 'ھەرەشەى لى
كردووم كە ئەگەر نامەى بۇ بنووسمەۋە بمكوژى. گوتوويە قسەى ئاۋاى لەگەل نەكەم.
منىش مردنم پى باشترە لەۋەى بىن ئەو بۇيم. ھەر بۇيە، ئەۋە شتىكى بۇ دەنوسم ئەتۇ
بۇى بەرەۋە. جا چىم لى دەكا با لىم بكا.' پىرېژن گوتى: 'بە جوانىت قەسەم! يان منىش
لەگەل تۇدا تىدا دەچم، يان بە ئاۋات دەگەيىنم. تاجولملووك گوتى: 'ھەر چاكەيەكم لەگەل
بكەى، بە سەدان قات چاكەت لەگەل دەكەمەۋە."

" ئەو جار دەستى دا قەلەم و كاغەز و ئەو بەيتانەى بۇ نووسى:

پوو ۋەر مەگىرە من بۇ ۋەى نابم

۱. چەكچەكىلە: شەمشەمەكوپرە.

له سووی عهشقی تو جهرگ که بابم
له گهل عاشقی ههلوهدا و شهیدا
بو دهخهسته ری لهشکری جهفا
خوزگه دهترانی له کویرا هاتووم
چون له گهل سهختی ریگا راهاتووم

”دوای نهوه ناخیکی هه لکیشا و نه وهنده گریا تا پیریژنیش له گهلی دهستی کرد به
گریان. نهو جار کاغهزه که ی له تاجولملووک وهرگرت و گوتی: ’نارهحت مه به، به ناواتت
دهگه بیتم.‘“

لیزه دا بوو، ماوهی چیروکی نه مشه ویش کوتایی پی هات و شههرزاد دریزه ی
چیروکه که ی هه لگرت بو شهویکی دیکه.

که نهوی سه د و سی و چوارهم هاتوه

گوتی: "خاوهنشکو، پیریژنه زگی به تاجولملووک سووتا و پنی گوت: 'نارهعت مه به و به ئاواتت دهگهیینم.' دواى نهوه ههستا و چووهوه بۆ لای خانم. سهیری کرد نهوهنده له و نامه نارهعت بوو و رهنگی تیک چوو بوو. که پیریژنه نامهکهی دایه، نهوهندی دیکهش تووره بوو، گوتی: 'نهمگوت نهگه ره لاملی بۆ بنووسمهوه، پروودار دهبن؟' پیریژن گوتی: 'نهو کوا شایانی نهوهیه چاو بپریتته تو؟' خانم گوتی: 'بچووهوه پنی بلن نهگه نه م جار ه نامه بنووسی، دهیکوژم.' پیریژنه گوتی: 'هه ره نهوهی گوتت بینووسه یا بۆی بهرم، بهشکو ترسهکهی زیاتر بن.' ئیدی خانم کاغهزیکی وهرگرت و نهو بهیتهی نووسی:

نهو تهواره به داوی تۆوه نابیی
پیاوی ژیرم دهوی لیم حالی بی
کو کهوه داوت و ههسته برۆ
رینگهی خۆت بگره تا نهبووی ترۆ

"دوايه نهوهشی نووسی:

مهلیچک تینووی وتووێژ لهگهه ل باز و شههینه
چاره ره شه په لهیه تی بۆو ساته دلته زینه

"پاشان نووسراوهکهی پینچاوه و دای به پیریژنه. پیریژن نووسراوهکهی وهرگرت و چووهوه بۆ لای تاجولملووک. که تاجولملووک دیتی له بهری ههستا و گوتی: 'خودا بن و قهدهمی خیری تۆم له سه ره کهم نهکا.' ئیدی پیریژنه نووسراوهکهی دایه و تاجولملووک لیتی وهرگرت و خویندییهوه. پاشان زۆر گریا و گوتی: 'نه من مردن به ئاوات دهخوازم. نهوه کتیه وا دهیهوی من له وهموو مهینهتییه رزگار بکا؟ با بن و زوو بمکوژی.' ئیدی دهستی دا قه له م و کاغهز و باسی ئاواتهخوازی مردنی له پتی ئه فیندا بۆ نووسی:

نهگه ره بمکوژی دلم خوش بکهی
رینگهی خوش به ختیم مسوگر دهکهی
بهو جو ره دایم له دلته دهبم
له بیرم ناکهی دهلیی بۆ کوشتم
پرووحیشم دایم هه ره له لات دهبن

کەس نییە دەریکا لە بەر چاوە نابێ

" ئیدی نامەکی پێچاوه و دای بە پیریژنە و گوتی: 'ببوره، تۆشم خستە زەحمەت و مەینەتەوه و ناکامیکیشی نەبوو.' بە عەزیزیشی گوت کە هەزار دیناری زیڕی نەقد بەدا بە پیریژنە. دیسان روی لە پیریژنە کردەوه: 'دایە، ئەو نامەیه یا دەمکا بە خانی خانان، یان دەمکا بە تۆزی بانان.' پیریژنە گوتی: 'ئاواتی من ئەوێه خیرت وەرێ بێ، پێشم خۆشە ئەو پرووگەش و هەتاوسیمایە بۆ تۆی پرووپاک و هەیف پروو بێ. ئەگەر من نەتوانم ئەو دووانەتان پێک بگهینم، ئەو بە کاری چی دیم؟ ئەو شەست سالم بە فرتوفیل و کەلەک و خاپاندن بردووەتە سەرێ، یانی بێتی نەتوانم دوو کەس پێک بگهینم؟' داوی ئەو زۆری دڵخۆشی تاجولملوک داوه و مالاوایی لێ کرد و رویشتەوه بۆ لای خانم. نووسراوەکەشی لە پرچی خۆیدا شارددبووهوه.

" 'کاتیک لە لای خانم دانیشت، سەری خۆی خوراند و گوتی: 'خانمەکەم، ماوێهەکی زۆرە نەچوومه گەرماو.' ئیدی خانم قۆلی هەلکرد و دەستی کرد بە دۆزینی سەری. کە نووسراوەکە لە سەری بەربووهوه، خانم کاغەزەکە دی. گوتی: 'ئەو کاغەزه چییە؟' پیریژن گوتی: 'نازانم! ئەو لە دووکانی ئەو بازرگانزادەیه دانیشتبووم، رەنگە لەوێ خستبیتیانە نیو قژمەوه. دا بەمدیە با بۆی بەرمەوه.' ئیدی خانم کاغەزەکەیی کردەوه و خۆیندییهوه. بە پیریژنەکەیی گوت: 'ئەو فیله هی تۆیە. ئەگەر تۆ منت پەرورده نەدەکرد، ئیستا دەمزانی چم لێ دەکردی. خودا ئەو بازرگانەیی بۆ کردە بەلای گیانی من؟ هەرچی بەسەریشم دێ، هەر لەبەن سەری تۆدایە. ئیستا نازانم ئەو لاوه لە کام ولاتەوه هاتووه. تا ئیستا کەس نەیتوانیوه ئاوا لەگەل من قسە بکا. دەترسم قسە و نھینیم بلاو بیتەوه. ئەویش لەگەل ئەو غەوارەیه کە هاوشانی منیش نییە.' ئیدی پیریژنە پرووی لە خانم کرد و گوتی: 'لە ترسی بابت و سامی تۆ، کەس ناتوانی باسی ئەو قسانە بکا. ئەگەر تۆ وەلامیشی نەدەیهوه، کێشە نییە.' خانم گوتی: 'دایە دلسۆز، ئەو گلاوه زۆر نەترسە! پێم سەیره چۆن وێراویە لە بابم نەترسی و ئەو قسانە لەگەل من بکا؟! بە راستی من سەرم لە بوێری ئەو سووپ ماوه! ئەگەر بیکوژم، ئەو کاریکی باش نییە. ئەگەر لێی گەریم هەر وا برواتە پێشێ، ئەو هەر روودارتر دەبێ.' پیریژنە گوتی: 'تۆ نامەیهکی دیکەیی بۆ بنوسە. هاتوو ترسا و دەستی هەلگرت.' ئیدی خانم پینووس و لێ نووسی هەلگرت و داوای جەوهەری کرد و ئەو چەند بەیتەیی نووسی:

ھەر كەسنى پەرپەرۆكاسا قەستى ســـــــــــــــــووتانى نەبى
 پىي بلين با ھەر لە خۇرا ھەلسوور و داســـــــــــــــــووورى نەبى
 خۇ لە مەلبەند و ھەوارى جوان و نەشمـــــــــــــــــيلان نەدا
 شوينى وا جەرگى دەوى بە تەماى دەرچوونى نەبى

" دواى ئەو كەغەزەى پىنچاوه و داي بە پىريژنە. پىريژنە نووسراوھەكى وەرگرت و
 چوو بۇ لاي تاجولملووك. كاتىك نامەكەى دا بە تاجولملووك و زانى چى لى نووسراوھ،
 ئىتر زانى كە خانمى دنيا دلرەقە و گەيشتنى تاجولملووك بەو كارىكى سەختە. پەناى بۇ
 وەزىر برد و داواى يارمەتى لى كرد. وەزىر گوتى: 'فروفيل قەت كار جىيەجى ناكا. چار
 ئەوھە نامەيەكى بۇ بنووسە و لە بەرى بپارپوھ و بە زمانى خوش لەگەلى بدوى.'

" تاجولملووك بە عەزىزى گوت: 'برا گيان، لە زمان منەوھ نامەيەكى بۇ بنووسە.' ئىدى
 عەزىز كەغەزىكى ھىنا و ئەو بەيتانەى بۇ نووسى:

ئاورم لى دەوھ، دلبرىندارم
 بەزەت بىزوئى، عاشقى زارم
 ئازارى دلدار، شانازى نىيە
 لە عەشقت زياتر خۇ ھىچى نىيە
 عەشقى توى نەبى ئەو چارەرەشە
 بمرى چاترە لەو بەختە رەشە
 غەرىب و نامۇ بى پەنام لىرە
 برىندارى توم چارم كە خىرە

" عەزىز نامەكەى نووسى و داي بە تاجولملووك. تاجولملووك نووسراوھەكى
 خویندەوھ، زورى بە دل بوو. ھەر بۇيە مۇرى كرد و داي بە پىريژنە. پىريژنە نامەكەى
 وەرگرت و گەراوھ بۇ لاي خانم و نامەكەى داىە. كە خانم نامەكەى خویندەوھ، زور زور
 توورە بوو و گوتى: 'ئەوھى بەسەرم دى، ھەمووى ھى ئەو پىريژنە گلاوھە.' ئىدى
 كەنيزەكانى گاز كرد و گوتى: 'ئەو پىريژنە گلاوھ بگرن و ئەوھندەى لى دهن ھەتا پىي
 خوشى نەبىنئەوھ.' كەنيزەگەل داگژانە پىريژنە و بە لىنگە پىلاو و مست و زللە ئەوھندەيان
 لى دا ھەتا بىھۆش بوو. كە وە ھۆش ھاتەوھ، خانم پىي گوت: 'كەلاك، ئەگەر لە ترسى خودا
 نەبايە و بمویرابايە، لىرە دەمتوپاندى.' ئەوھندەى رىق ھەستابوو كە ديسان دەستوورى دا

۱. پەرپەرۆك: پەپولە.

که میکی دیکه‌شی لئی دهن. ئه‌وه‌نده‌یان لئی دا هه‌تا بیهۆش بووه‌وه. ئه‌و جار خانم فه‌رمانی دا رایانکیتشا و فرییان دایه‌ ده‌ری. که وه‌ هۆش هاته‌وه، هه‌ستا، نه‌یده‌توانی برۆا. هه‌ر که‌میک رۆیشت و که‌میک دانیشت هه‌تا که‌یشته‌وه‌ ماله‌که‌ی خۆی. هه‌تا به‌یانی له‌ ماله‌که‌ی خۆی نه‌هاته‌ ده‌ری. دوا‌ی ئه‌وه‌ هه‌ستا و چوو بۆ لای تاجولملووک و به‌سه‌رهاتی خۆی بۆ گیراوه‌.

" گری‌ که‌وته‌ کاره‌که‌ی تاجولملووک‌ه‌وه‌. به‌ پیریژنه‌ی گوت: 'ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر تو‌ هات، بۆ من زۆر ناخۆش بوو. به‌لام چ بکه‌ین چاره‌نووسه‌.' پیریژنه‌ گوتی: 'نا‌ره‌حه‌ت مه‌به‌، ناخ‌ری کار‌یک ده‌که‌م ئیوه‌ پینک بگن، هه‌رچه‌ند ئه‌و قه‌حه‌به‌یه‌ زۆری ئازار دام.' تاجولملووک به‌ پیریژنه‌ی گوت: 'باشه‌ له‌به‌ر چی ئه‌وه‌نده‌ی رۆ له‌ پیاوه‌؟' پیریژن گوتی: 'ئه‌وه‌ دوا‌ی خه‌ونیک وای لئی هات.'

" تاجولملووک گوتی: 'خه‌ونه‌که‌ی چۆنا‌وچۆن بوو وا ئه‌وه‌نده‌ی کار تی کرد وای لئی بی؟'

" پیریژنه‌ گوتی: 'شه‌ویک خه‌ون به‌ راوچییه‌که‌وه‌ ده‌بینی که‌ ته‌بکه‌ی ناوه‌ته‌وه‌ و له‌و لاوه‌ چوو‌ته‌ بۆسه‌وه‌. مه‌ل تیی ده‌ئالین و دینه‌ ده‌وری ته‌بکه‌که‌. له‌نیو بالنده‌کاندا جووتیک کۆتریان تیندا بوو که‌ نیر و مئی یه‌کتر بوون. له‌ پر‌دا کۆتره‌ نیره‌که‌ لاقی له‌ داویک گیر بوو و پنیوه‌ بوو. ده‌ستی کرد به‌ په‌له‌قاژه‌ و فرکه‌فرک به‌ جۆریک که‌ ته‌واوی مه‌له‌کانی دیکه‌ ترسان و هه‌لاتن. ته‌نانه‌ت کۆتره‌ میوه‌که‌ش. ئه‌وه‌نده‌ی پنی نه‌چوو که‌ کۆتره‌ میوه‌که‌ گه‌راوه‌ سه‌ری و به‌ دندووک خه‌ریکی داوه‌که‌ بوو. راوچی چاوه‌ری بوو ئه‌ویش پنیوه‌ بی. هه‌تا ناخ‌ری پنیوه‌ نه‌بوو هیچ، ئه‌ویشی رزگار کرد و پیکه‌وه‌ هه‌لفرین.

" 'دوا‌ی ئه‌وه‌ راوچییه‌که‌ هاته‌وه‌، داو و ته‌پکه‌که‌ی ریک‌وپینک کرده‌وه‌ و دیسان چوو خۆی مات داوه‌. ماوه‌یه‌کی پنی چوو مه‌له‌کان دیسان یه‌کیه‌ک و دودوو هاته‌وه‌ ده‌وری ته‌پکه‌که‌، وه‌ک جاری پینشوو دوو کۆتره‌که‌ش هاته‌وه‌. ئه‌م جاره‌ به‌ ریکه‌وت قاچی میوه‌که‌ به‌ داویکه‌وه‌ بوو. ئه‌ویش له‌ تاوان ده‌ستی کرد به‌ پرژه‌پرژ و په‌له‌قاژه‌، دیسان ته‌واوی مه‌له‌کان هه‌لفرین. ته‌نانه‌ت نیره‌که‌شی. به‌لام نیره‌که‌ که‌ هه‌لفری، یه‌کجاری رۆیشت و ئاوری له‌ میوه‌که‌ی نه‌داوه‌. راوچی چوو کۆتره‌ میوه‌که‌ی گرت و کوشتی. خانم له‌ تاوان له‌ خه‌وه‌که‌ راپه‌ری و گوتی: 'پیاوانیش هه‌موو ئاوان و خیریان بۆ ژنان به‌ نیوچاوانه‌وه‌ نییه‌.' کاتیک پیریژنه‌ هۆکاری له‌ پیاوینزاربوونه‌که‌ی خانمی بۆ تاجولملووک و وه‌زیر گیراوه‌، تاجولملووک به‌ پیریژنه‌ی گوت: 'دایه‌، ئه‌گه‌ر بۆ تا‌قه‌ جاریکیش بی، ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ به‌ کوشتیش چم، ده‌مه‌وی بیبینم. ئه‌تو فیلیک ساز که‌ چاویکم پنی بکه‌وی.' پیریژن گوتی: 'له‌ خوار کۆشکه‌که‌یه‌وه‌ باخیکی لینه‌، له‌ مانگدا دوو جار ده‌چیته‌وه‌ ئه‌وی بۆ سه‌یران و ده‌

روژی پښ دهچي. ئیستا کاتیتی بچیته سهیران. هر که نهو بچیته باخ، نه من پیت راده گهینتم ههتا بچییه باخ و بیینی. بهلام له باخ مهیه دهړئ، بهلکوو بتبینی و گیرودهی جوانی و قوزییه کهت بی. کار له دلی بکهی. چونکه خوشه ویستی گورهترین ئامپازی پښکگه یشتنه. ئیدی تاجولملووک و عزیز ههستان پیریژنیان ههتا مالی بردهوه و ماله کهیان پیتشانی پیریژن دا.

" دوی ئهوه تاجولملووک به عزیز ی گوت: 'براکم، ئهوهی دهبوو بیی بۆ ئهوهی له گهل خانمی دنیا ئاشنا بین، بوو. له مهو به دوا ئیدی من پنیوستیم به دووکان و شت نییه و پیتشکه شی توی دهکم.' دوی ئهوه پښکوه دانیشن و دهستیان کرد به قسه کردن و باسی هه موو شتیکیان دهکرد. تاجولملووک له باره ی به سه رهاتی سهیر و سه مه ره ی عزیزه وه ی پرس ی و، ئه ویش هه موو شتیکی بۆ گپراوه.

" ئینجا ههستان چوون بۆ لای وهزیر و پرسیان: 'چ بکهین؟' وهزیر گوتی: 'ههستن با بچین بۆ باخ.' ئیدی جل و بهرگی شکوداریان له بهر کرد و له گهل سئ دانه له کویله کانیان به رهو باخی خانم وهړئ که وتن. سهیره یان کرد، باخیکه له گوین باخی به ههشت و بگره خوشتریش. باخه وانکی پیر له بهر ده رگه دانیشتووه. سلاو یان له باخه وانکه کرد و باخه وانکه که سلای ئهستاندنه وه. وهزیر سه د دیناری زیړی دا به باخه وانکه و گوتی: 'بهو زیړانه خوار د نمان بۆ بگره، ئیمه غه ربیین و ده مانه وئ که میک له و باخه دا به سه یینه وه. باخه وانکه دیناره کانی و هرگرت و پنی گوتن: 'ئیه بچنه نیو باخه که وه، ده گه رین، داده نیشن، چونتان پښ خوشه وا بکن. ئیستا منیش دهچم خوار د نمان بۆ دینم و دیمه وه.' ئهوه ی گوت و باخه وانکه که چو بۆ بازار. وهزیر و تاجولملووک و عزیزیش چوونه نیو باخه که وه. ئه وهنده ی پښ نه چوو باخه وانکه که گه پراوه و کاوړیکی برژاوی هیتابوو. ئهوان خوار د نه که یان خوار د دهستیان شوش و دانیشن دهستیان به قسه کرد. وهزیر به باخه وانکه ی گوت: 'گه وره م ئه و باخه هی خوته یان به ئیجارهت گرتووه؟' باخه وانکه که گوتی: 'ئهو باخه هی خانمی دنیای کچی پاشایه.' وهزیر گوتی: 'مانگانه چه ندت موچه ده داتی؟' باخه وانکه که گوتی: 'مانگی دیناریکم ده داتی.'

" وهزیر له باخدا زۆر گهرا و سهیره ی کرد، دیتی له نیو باخه که دا خانوویه کی تیدایه، بهلام توژیک کونه. وهزیر به باخه وانکی گوت: 'مامه گیان، ده مه وئ لیره کاریک بکه م هه میشه یادم بکه ی.' باخه وانکه که گوتی: 'چ ده که ی؟' وهزیر گوتی: 'جاری ئه و سئ سه د دیناره م لی و هرگره. دوا یه پیت ده لیم.' باخه وان له خوشیان گوتی: 'هرچی ده که ی، بیکه.' زیړه کانی دا به باخه وان و گوتی: 'لیره دا شوینه واری خیر و به ره کهت داده م زرینم.' ئینجا له باخ چوونه دهړئ و چوونه وه مزله که یان و ئه و شه وه ههتا به یانی هر له راویژ و ته گبیردا بوون.

" که 'رۆژ بووه وه، وهزیر وهستای دیوار و نهققاشی پهیدا کرد و هه موو پیداو یستیه کی بۆ ساز کردن و هینانی بۆ باخ و پینی گوتن چ بکن. کۆشکیان رینک و پینک و سپی کرده وه و به رهنگی جۆراوجۆر رازاندیان وه. بهردی لاج وهردی و ئاوی زیری بۆ هینان و به نهققاشی گوت: 'له سهر ئه وه یوانه وینهی راپوچییهک بکیشه وه که تهپکه یه کی ناوه ته وه و کۆتریکی میوه ییش به داوی تهپکه که وه بووه.' کاتیک نهققاش نهوانه ی کیشاوه، وهزیر گوتی: 'له لایه کی دیکه شه وه وینهی تهپکه و راپوچییه که بکیشه وه که شه هینیکیش خه ریکه به چه قویه ک کۆتره مینه که سهر ده بری. رووبه رووی ئه ویش وینهی باشوویه کیش بکیشه وه که کۆتره نیره که ی راپو کردوه و ههردوو ک چنگی له لهشی بر دووه ته خواری.'

" نهققاش نهوانه ی هه موو کیشاوه. داوی ئه وه، وهزیر مالاوای له باخه وان کرد و له باخ هاته ده ری و چوه وه مزله که ی خوی. ئیدی دانیشتن و له هه موو باریکه وه قسه یان کرد. تاجولملوک به عه زیزی گوت: 'براکه م، هیندیکم شیعر بۆ بخوینه وه به شکو ژهنگ و ژالی دلم بشواته وه و توژیک میتشکم ئاسوده بئ.' وا بوو، عه زیز وه جۆش هاتوو دهستی کرد به گۆرانی و ئه وه به یتانه ی بۆ خوینده وه:

ئهو شادی بهخشه کی بوو ناوی دل بهری هینا
له وه بهخته ل بارانه دا ریژنه بارانی هینا
پاشای ولاتی خۆم بووم به ریز و روومه ته وه
ئهوین له خشتمی برد، هات کویلا یه تی هینا
به شانازی ده زانم کـــــــــــــــــۆیله ی ئه وه نازداره بم
ئهوینی ئه وه نازداره هیوا و ئومیدی هینا

" کاتیک عه زیز شیعره که ی تهواو بوو، تاجولملوک سه ری له وه رهوانیژی و دهنگخۆشیه ی عه زیز سوور ما و، گوتی: 'بژی، به شیک له خه مه کانت رهواند. ئه گه ره ی دیکه شه ده زانی، به وه دهنگه خۆشه ت بۆم بلئ.' عه زیز ئه وه چه ند به یته شی گوت:

له گه ل خه لکی لیویه بزه، له گه ل ئه وه مۆر بووم
به لایدا تیژ تیده په ریم وهک ئه سه پی تۆر بووم
بهخته وه ری میوانیک بوو رام نه گرت رۆیشته
ههنگیکی سه ر لی شیواو بوو دام نه کرد رۆیشته
بهخته وه ری داریک بوو خۆی له مالم روابوو
دهرم کیشا له ریشه وه، مالم خرابوو

" ئەوان بەو جۆره خەریکی شەئەر خۆیندەنەو و دەردیدل بوون. پیریژنەش لە مالی دانیشتیوو هاتوچۆی خانمیشی نەدەکرد. هەتا پوژیک خانم بییری باخی کرد. چونکە قەت بی پیریژنەکە نەچوو بوو دەری، خزمەتکاریکی نارده شوین پیریژنە و بانگی کرد و دلخۆشی داو و ناشتی کردەو و پنی گوت: 'وەرەزم، بییری باخم کردوو. دەلیم بچمە ناو ئەو گول و گیا و سەوزاییە تۆزیک دلم بکریتهو.' پیریژنە گوتی: 'فەرمانتە، بەلام دەبی هەتا مالی بچم جلهکانم بگۆرم.' خانم گوتی: 'بچو، بەلام زوو وەرەو.' پیریژن لە لای خانم هاتە دەری و خۆی گەیانده مالی تاجولملووک. بە تاجولملووی گوت: 'خیرا خۆت برازیتەو و، برۆ باخ و لەوی خۆت حەشار بدە.' پاشان لەنیوان خۆی و تاجولملووکدا نەینییەکی دانا و رویشتەو بو لای خانمی دنیا. دواي وەزیر و عەزیز هەستاتان جلی ئاوریشم و دیبایان لە بەر تاجولملووک کرد و پشتینەي رازاو بە زیر و زیو و گەوهری کانیاں لە قەدی بەست. دواي ئەو بەرەو باخ رویشتن و گەیشتن بەر دەرگای باخەکە. باخەوانەکە لەوی دانیشتیوو. کاتیک تاجولملووی دیت، لە بەری هەستا و کورنۆشی برد و بەرەو پیری چوو. دەرکی باخی بو کردەو و گوتی: 'فەرموون بچنە نیو باخ و سەیران بکەن.' باخەوان نەشیدەزانی کە کچی پاشاش هەر لەو پوژەدا دی بو باخ. ئیدی تاجولملووک چوو نیو باخەکەو. ئەوئەدی بی نەچوو کە دەنگەدەنگی کەنیز و خزمەتکارەکان هات. دواي ئەو کەنیز و پیشخزمەتەکان لە دەرکی تاییەتەو هاتنە ژووری. باخەوان کە ئەوانی دیت، خۆی گەیانده تاجولملووک و گوتی: 'چ بکەین؟ ئەو کچی پاشاش هات!' تاجولملووک گوتی: 'ئەتو خەمت نەبی، ئەمن لەو پشت دارانەو خۆم دەشارمەو.' ئیدی باخەوانەکە یارمەتی دا لە کوئی خۆی وەشیرئ و بوخۆی رویشتە ئەو لاو.

" کە کچی پاشا و کەنیزەکانی لەگەل پیریژنەکە هاتنە نیو باخەکەو، پیریژنە لە دلی خۆیدا گوتی: 'ئەگەر ئەو کەنیز و خزمەتکارانە لیرە بن، ئەو چمان بو ناکرئ و بە ئامانج ناگەین.' ئیدی بە کچی پاشای گوت: 'خانمەکەم، خۆ پیوستیت بەو کەنیز و خزمەتکارانە نییە، هەتا ئەوان لیرە بن ئەتو چاک ناخەسینیەو. ئەو بوخۆشم لە خزمەتتدام. پیتان بلی بگەرینەو.'

" خانمی دنیا گوتی: 'راست دەکەي. ئیدی ئەوانی ناردهو و بوخۆی ئارام ئارام بە لەنجە و لار دەرویشت و سەیری دەکرد. تاجولملووکیش بە دزییەو سەیری ئەو هەموو جوانی و دەلالی و ریکووپیکییە ئەو پەری رووی دەکرد و دەیگوت:

سەرمەست بە نیو باخی گولاندا هات
جریووی مەل لەنیو گولزارا هات
مەلی نیو چیمەن قریووە قریویان بوو
دیتیان بە لەنجە لەو لارا وا هات

" پیریژنه ئەو پەری روخسارەى سەرقالی قسەوباس کرد و رویشتن رویشتن هەتا گەیشتن ئەو کۆشکەى کە وەزیر فەرمانی دابوو نەققاشی بکەن. چوونە نیو کۆشکە کەوہ. خانم چاوی لە وینەى مەل و راوچی و تەپکە و کۆترەکان کرد و گوتی: 'سۆبھانەللا، ئەوہ راست ئەو خەونەى کە مەن دیومە.' ئیدی گوتی: 'دایە گیان، چاوی لە وینانە بکە، ئەمەن هەمیشە پیاوانم سەرکۆنە دەکرد و لێیان بیزار بووم. جوان چاوی ئەو کە، راوچیە کە هەردوو کۆترە نێر و مێنە کەى گرتووہ، نێرە کەى رزگاری بووہ. ویستوو یەتی بگەریتەوہ سەر کۆترە مێنە کە و رزگاری بکا، کەچی لەو جەنگە یەدا شەھینیک هاتووہ و پری داوہتی و چنگی ئەو گیر کردووہ.'

" پەریروخسار یە کە یە کەى ئەو وینانەى پیشانی پیریژنە دەدا و ئەو قسانەى بو دەکرد. بەلام پیریژنە خۆى لە گیلی دەدا و ھەر بە قسەوہ خافلاندى ھەتا بردیە نیزیکی ئەو شوینەى کە تاجولملووک خۆى ئەو مات دابوو. کە نیزیکیتر بوونە، پیریژن بە ئامازە تاجولملووکى تینگە یاند کە بەرەو دیمەنەکانى کۆشک بی. کەمیک رویشتن لە پرەدا خانمى دنیا چاوی لەو لایە کرد و تاجولملووکى دیت. بە دیتنى واقى وەر ما و سەرى لەو ھەمووہ جوانى و قوزیەى سووڕ ما و بە پیریژنەى گوت: 'دایەى دلسۆزم!'

ئەوہ کینیە وا بە روینى دللى ئیمەش دەبا؟
بەرەو کام لا سەفەر دەکا، بللى ئیمەش نەبا؟

" پیریژن گوتی: 'نازانم کینیە، بەلام دەبى سازادە بی.' ئیدی خانمى دنیا نوقمى سەیری جوانى و ریکوپینکی بەژن و بالای ئەو گولپووە بوو. ھۆشى لەسەر خۆى نەما و ھەز و تاسە بەسەریدا زال بوو، بە پیریژنەى گوت: 'دایە، ئەو کورە زۆر جوان و قوزە.'

زۆر لە میژ سال بوو بریارم دابوو و دل بە کەس نەدەم
دلەم بریارمى شکاند و دەللى خۆم بریار دەدەم
دین و دنیاى مەن فیدای ئەو قەد و بالا جوانەى بی
پى بلىن بمبا لەگەل خۆى دەنا دنیا شیت دەبى

" پیریژنەش گوتی: 'خانمە کەم، راستە. ئەمەنیش تا ئیستا کەسى ئەو ھەندە جوانم نەدیوہ!' ئیدی پیریژنە تاجولملووکى ئاگادار کردوہ و برواتوہ مزلە کەى خۆى. تاجولملووک ھەر بە دەم سەیر و چاوگیرانى ناو باخدا رویشتن و مالوای لە باخووانە کە کرد و رویشتەوہ. بەلام گری ئەفین و خۆشەویستی لە دەروونیدا کلپەى سەند و دلێ پر کرد لە خۆشى و نیکەرانى

و دلہ ڀاڙوڪي. چووهه وهه موو روڊاوههڪي ٻو وهزير و عهزير گيڙاوه هه تا نه و شوڻهه تي
 كه پيرڙنه ٺاماهه ڪرد ٻڙاوه دهري. نه وان گوتيان: 'نه گهر به سه لاهي تو ي نه زانبيابه،
 پيرڙن نه يده گوت ٻڙو دهري.' تاجولملوڪ و وهزير و عهزير ڪاريان ٻيره گه شست. به لام
 خانمي دنيا، ڪچي پاشا، نه فتن به سهريدا زال بوو. خوشه ويستي گه شه ي ڪرد و به
 پيرڙنه ي گوت: 'نه و مانگه روهم له تو دهوي.' پيرڙنه گوتي: 'په نا به خودا له ده ست
 وه سهوه سه ي شه يتان. نه تو پياوانت خوش نه ده ويست، نه وه چوناوچون بوو به ديتني نه و
 لاهه ٺاوا گوراي؟ به لام به خودا قه سه م جگه له تو ي جوان و ده لال ڪه س شيواي نه وه نييه
 شوو به و ڪورپه بڪا.' ڪچي پاشا به پيرڙنه ي گوت: 'دايه گيان، ڪاريڪ بڪه پيڪ بگه ين. به
 خودا هه زار ديناري زيڙ و خه لاتيڪت ده ده مي ڪه باي هه زار دينار ين. نه گهر به يه ڪمان
 نه گه يه ني، نه من دل م ده تو قئ.' پيرڙن گوتي: 'نه تو ٻڙو ڪوشه ڪه ڪي خوت، نه من هه ولي
 خوم ده ده م.'

نه گهر پڻويست بي بچم ٻو لاي هـــــــــــــــــا روت و ماڙوت
 جادووي دنيايه ده ڪه م تا ده يه ينم له گه ل خوم

" 'خانمي دنيا گه راوه ڪوشه ڪه ڪي خوي و پيرڙن به په له خوي گه يانده تاجولملوڪ.
 ڪه تاجولملوڪ چاوي به پيرڙنه ڪه وت، له به ري هه ستا و به ره و پيري هات و پيرڙنه ي
 له په ناي خوي دانا. پيرڙنه گوتي: 'خوشحال به ڪه فيل و ڪه له ڪه ڪه مان ڪاري خوي ڪرد و
 به ٺامانجي گه ياندين.' ٿيدي هه موو روڊاوههڪي ٻو گيڙاوه. تاجولملوڪ گوتي: 'چ
 ڀوڙيڪتان داناوه يه ڪتر ببينين؟' پيرڙن گوتي: 'سه به يني ڀوڙي ديمانه تانه.' تاجولملوڪ
 هه زار ديناري زيڙ و خه لاتيڪي بايي هه زار ديناري له جيوه دا به پيرڙنه. پيرڙنه وه ريگرتن
 و گه راوه ٻو لاي خانمي دنيا. خانم پني گوت: 'ها مه لي سلیمان، خه به ري سه با؟ دايه باسي
 خوشه ويسته ڪه مم ٻو بڪه.' پيرڙن گوتي: 'ماله ڪه يانم ديتوه، سه به يني ده يه ينمه ٿيره لاي
 تو.'

" 'خانم خوشحال بوو، هه زار ديناري زيڙ و خه لاتيڪيشي دايه بايي هه زار دينار بوو.
 پيرڙن خوشحال بوو و نه وانه شي وه ريگرتن و گه راوه ماله ڪه ڪي خوي. شه و له مالي
 سه ساوه و ڀوڙي ڪرده وه. به ياني زوو وه ده ر ڪه وت و چوو ٻو لاي تاجولملوڪ.
 جل و به رگي ٽناني له به ري تاجولملوڪ ڪرد و چارشيوپيڪي به سه ريديا دا. پني گوت: 'ٺارام
 ٺارام به دواي مندا وه ره و په له مه ڪه. هر ڪه سيش قسه ي له گه ل ڪرد ي، وه لامي مه ده وه.'
 ڪه جوان نه وانه ي فيري تاجولملوڪ ڪرد، له مالي هاتنه ده ري. تاجولملوڪ به جلڪي
 ٽنانه وه به دواي پيرڙنه دا ڀويشت هه تا گه يشته ده رڪي ڪوشڪ. پيرڙن له پيشه وه و
 تاجولملوڪ به دوايدا چوونه نيو ڪوشڪ وه. ده رگاڪانيان ڪردنه وه و به دالاناندا ڀويشتن

ههتا له كهوت دهركايان رهد بوون. كه گه يشتنه دهركاي هه شتم، پيريژن به تاجولملووكي گوت: 'به سهر خوډتا زال به و سهرت لي نه شيوي. كه من قاوم كردي و گوتم: 'كه نيز وهره ژوورئ، ئيدي ماتل مهبه و زوو وهره ژوورئ. كه له نيوكوكه هاتييه ژوورئ، چاو له دهستي چهپ كه، هه يوانتيكي لئيه. پينچ دهركا بژميڙه و له دهركاي شه شه مه وه وهره ژوورئ. گراوه كهت له وييه. تاجولملووك گوتئ: 'ئه تو ده چيته كوئ؟' پيريژن گوتئ: 'ناچم بو هيچ كوئ، به لام ئه من رهنگه له پشت په رده به كه وه قسه ت له گه ل بكم، له دواي تووه ده بم.' ئيدي پيريژن روښت و تاجولملووك به دوايدا ههتا گه يشتنه ئه و شوينه ي په رده داري گه وره له وي بوو. په رده دار كه ديتي كه نيزيك به دواي پيريژنه وه يه، گوتئ: 'ئه و كه نيزه چ كاريكي هه يه؟' پيريژن گوتئ: 'ئه وه خانمي دنيا بيستويه كه ئه و كه نيزه زور هونه رمه ند و ده ستره نگينه، به ته مايه بيكرئ.' په رده دار به پيريژنه ي گوت: 'ئه من كه نيزي هونه مه ند و بيته نه ر ناناسم، ههتا نه پيشكنم ناهيلم بچيته ژوورئ، هه ر وهك پاشا فرمويه تي.' "

ليڙه دا بوو، ماوه ي چيروكي ئه مشه ويش كوډتايي پي هات و شه هرزاد دريژه ي چيروكه كه ي هه لگرت بو شه ويكي ديكه.

١. نيوكوك: دالانكه كه ديوي ديكي ديتوه سهر.

که شهوی سهد و سی و پنجم هاتوه

گوتی: "خاوه نشکۆ، 'په رده دار به پیریژنه ی گوت: 'ئهن که نیزی هونه مند و بیهونه ر ناناسم، ههتا نه پیشکنم ناهیلیم بچینه ژووری، ههر وهک پاشا فهرموویه تی. 'ئیدی پیریژن تووره بوو، به په رده داری گوت: 'ئهن ئه توم به پیاویکی به ئه ده ب و ئاقل ده زانی. ئه گهر ده زانی حالت تیک چووه، ئه وه به خانم راده گه بینم که کیشه بۆ که نیزه کان دروست ده کا. 'ئو جار پیریژنه گازی تاجولملوکی کرد و گوتی: 'هۆی که نیزه که دا وهره. 'ئیدی تاجولملووک گورج و ئازا چووه نیوکۆکه وه به جۆریک په رده دار فریا نه که وت قسه ی له گه ل بکا. دوا ی ئه وه تاجولملووک به ده سستی چه په وه پینج ده رگای ژمارد و له ده رکی شه شه مه وه چووه ژووری. که چوو، خانمی دنیا چاوه رپیان بوو. که خانم تاجولملوکی دی، ناسییه وه. له رپیه ئامیزی بۆ کرده وه و یه کترین له باوهش گرت. پاش ماوه یه ک پیریژنیش له ولاره که نیزیکی دیکه ی له جیاتی تاجولملووک له کۆشک برده ده ری و بۆخۆی گه راوه. خانم به پیریژنه ی گوت: 'دایه، بۆ خۆت ده رکه وانیه که ی بکه. 'ئیدی ئه و دوو مانگ رووه ههتا به یان ههر خه ریکی رامووسین و ماچ و مووچ بوون و له باوهشی یه کتردا رۆژیان کرده وه. دوا یی خانمی دنیا ده رگای له سه ر تاجولملووک داخست و بۆخۆی چووه دیویکی دیکه و به پنی رۆژانی دیکه که نیزه کان لینی کۆ بوونه وه و باس و خواس و قسه ی له گه ل کردن و ئینجا گوتی: 'ئیه برۆن. پینم خۆشه به ته نیا بم. 'ئه وان رۆیشتن و ئه ویش هاتوه لای تاجولملووک و ده سستیان کرده وه به خواردن و خواردنه وه و ماچ و مووچ و رابواردن. به و شیوه ههتا مانگیک رایان بوارد.

" 'به لام وه زیر و عه زیز له و ماوه یه دا که تاجولملووک چووه لای خانمی دنیا و ههر نه هاته وه، نیگه ران بوون و گوتیان: 'به خودا تازه نایه ته وه ده ری و له ویدا تیا ده چی. ' وه زیر به عه زیزی گوت: 'رۆله گیان، تووشی کیشه بووین. ئه گهر ئیمه زوو نه چینه وه لای بابی تاجولملووک و ئاگاداری نه که یه نه وه، دوا یه سه رکۆنه مان ده کا و تووشی سزا ده بین. ' ئیدی خۆیان ساز کرد و گه رانه وه به ره و ولاتی سلیمان پاشا. شه و و رۆژ له رپیدا بوون ههتا گه یشتنه وه شاره که ی خۆیان و پاشایان ئاگادار کرده وه که له و رۆژه وه ی تاجولملووک چووه ته کۆشکی کچی پاشا هیچ هه والیکی نییه. سلیمان پاشا قیامه تی هاته به ر چاو و زۆر په شیمان بووه وه. فه رمانی دا جارچی له ولاتا جاری جیهاد لی دن. پاش ماوه یه ک سوپایه کی زۆر له ده ره وه ی شار کۆ بووه وه و خیه تیان هه لدا. پاشا له هۆبه که ی خۆیدا دانیشته ههتا سوپای شاره دوور و نیزی که کانیش بگاتی. وا بوو سوپایه کی به قه د ئه ستیره ی ئاسمان بۆ هیتانه وه و دیتنه وه ی کوره که ی وه ری که وت.

"تاجولملووک و خانمی دنیاش هه تا شهش مانگان به و جوره پیکه وه بوون. روژ له گهل روژ خو شه ویستی و ئەقینیان بۆ یه کتر زیاتر ده بوو. تاجولملووک ئەوهندهی چووه دلپیه وه و متمانەئێ پێ کرد، هه موو نهینیهکی درکاند و به خانمی دنیای گوت: 'خۆشه ویستی دلم، ئەمن له میژه له لای تو ماومه وه و روژ له روژ خو شترم دهوینی و ئاوا لیت تیر نايم.' خانم گوتی: 'سۆمای چاوم، ئەئێ چی دیکهت دهوئێ؟ ئەگەر بێجگه له ماچ و راموسسین و له باوه شگرتن ته مایهکی دیکه شت ههیه، تازه ئەتو هی منی و منیش خۆم به هی تو دهزانم. چیت پێ خو شه بیکه.' تاجولملووک گوتی: 'نا، باسی ئەوه ناکهم. مه به ستم شتیکی دیکه بوو که پیت بلیم. ئەویش ئەوهیه پیم خو شه بزانی من بازرگان زاده نیم. من شازاده م و ناوی بابی من سلیمان پاشایه. بابم وه زیری نارده لای بابت بۆ خوازی بێنی تو بۆ من. کاتیک به تویان راگه یاندبوو، ئەتو رازی نه بویوی.' ئیدی له وێرا هه مووی به سه رهاته که ی هه تا کو تایی بۆ خانمی دنیا گێراوه و گوتی: 'ئیسستا ده مه وه ئێ بجمه وه لای بابم و هه تا بابم خوازی بێنیکه ر بنیژنه وه لای بابت و داوات بکه نه وه، به و شیوه هه ردوولا ئاسوده بین.' که خانمی دنیا ئەوهی بیست، پێی باش بوو و زوریش خو شحال بوو. دوا ی ئەوه شه ویان به و خه یاله وه به رێ کرد و له و بیرده دا هاو را بوون. به ریکه وت به پێچه وانەئێ شه وانێ دیکه وه، ئەو شه وه خه ویان لێ که وت و هه تا تا وه لاتێ به یانی وه خه به ر نه هاتن. وا بوو تازه شه هرمان پاشا چو و بووه دیوه خانی سه لته نه ت و دانیشتیوو. ده ستوپێوه نده کانی ده ولت خه ریکی کاروبار بوون. که گه وه ی زی پینگه ران هات و مجریه کی^۱ به ده سه توه بوو. مجریه که ی له پیش پاشا دانا و کردییه وه. ملوانکه یه کی تیدا بوو که ته وای به زی و زیو و خشلی گرانبای رازابووه وه، نرخه که ی هه زار دینار زیاتر بوو. پاشا که ئەوه ی دیت، زوری پێ جوان بوو. په رده داری گه وه ی [ئەو په رده داری له گهل پیریژنه که لینیان بوو به کیشه] بانگ کرد و پێی گوت: 'کافوور، ئەو ملوانکه یه ی به ره بۆ خانمی دنیا.' په رده دار ملوانکه که ی وه رگرت و چوو بۆ کۆشکی کچی پاشا. چوو به رده رکی دیوه که ی خانم و سه یری کرد ئەوه ده رگا که داخراوه و پیریژنیش له به رده رگا که خه و ی لێ که وتوووه. په رده دار گازی کرده پیریژنه که و لینی پرسسی: 'ئەوه چۆنه هه تا ئیسستا هه ر خه وتووی؟' پیریژن که گوئی له ده نگی په رده دار بوو، ترسا و خه جالا، به په له پرووزه گوتی: 'له سه رخو، ئەوه ده چم کلیل دینم.' ئیدی له ده رگا که هاته ده رئ و هه لات، په رده دار له و کاره ی پیریژن وه گومان که وت. هه ر بۆیه ده رگا که ی له ریسمه برد و چوو ژووری. که چوو ژوو، سه یری کرد ئەوه کچی پاشا له گهل تاجولملووکدا خه وتوون و له باوه شی یه کتردان. سه ری سوور ما و ویستی بگه رپته وه لای پاشا که خانم به ئاگا هات. که په رده داری دیت، ره نگی زهرد هه لگه را و گوتی: 'به ریز کافوور، لیمان خو ش به و مه یدرکینه.' په رده دار

۱. مجری: سندووقیکی بچکوله یه که شتی به نرخی تیا هه لده گرن.

گوتی: 'ئەمن ناتوانم هیچ شتیک لە پاشا بشارمەو. ئیدی پەردەدار دەرگای لەسەر داخستن و گەراوێ بۆ لای پاشا. پاشا پرسی: 'ملوانکە کەت دا بە خانمی دنیا؟' پەردەدار گوتی: 'ئەو ملوانکە یەم لێ وەرگرە، ئەمن ناتوانم هیچ شتیک لە تۆ بشارمەو. پاشا گوتی: 'بێ بزنام چ بوو؟' پەردەدار گوتی: 'قوربان خانمی دنیا لە گەل گەنجیکی زۆر جوان و خانەدان لە خەوگەدا خەوتبوو. پاشا فەرمانی دا بچن بیانن. کە خانم و تاجولملووکیان هێنان، پێی گوتن: 'ئەو چ کاریکە کردووتانە؟' ئیدی توورە بوو ویستی لە تاجولملووک بەدا. خانمی دنیا خۆی وە بەر دا و نەیهیشت، بە باوکی گوت: 'لەپێشدا من بکوژە. ئیدی پالیکى پیوێ نا و بە خزمەتکارەکانی گوت: 'ئەوێ بەرنەوێ بۆ کۆشکەکەى خۆی. دواى ئەوێ رووی لە تاجولملووک کرد و گوتی: 'گلاو، ئەتۆ کێی و خەلکی کوێی و کوپری کێی؟ چۆناوچۆن پێت بە خۆت داوێ کاری ئاوا بکەى؟' تاجولملووک گوتی: 'ئەگەر من بکوژى. بۆ خۆت تێدا دەچى و بەلا و نەهاتى بەسەر و لاتەکەتدا دى و کاول دەبى. پاشا گوتى: 'ئەبەر چى تێدا دەچم و ولاتم کاول دەبى و پەشیمان دەبمەو؟' تاجولملووک گوتى: 'ئەمن کوپرى سەلیمان پاشام. ئەوئەندەى پێ ناچى سوارە و پیادەى دەگاتە سەرت. کاتیک شەهرمان پاشا گوێی لە قسەکەى ئەو بوو، ویستی نەیکوژى و بیخاتە بەندیخانەو، هەتا راست و دروستى قسەکەى پوون دەبیتەو. وەزیری شەهرمان پاشا گوتى: 'بە بروای من وا باشە بیکوژى و وە درەنگى نەخەى، چونکە ئەو گلاوێ پێی بە خۆی داوێ کاری ئاوا لەگەڵ ئێوێدا بکات. ئیدی فەرمانى بە میرغەزەب دا بیکوژى. میرغەزەب شیرى لێ هەلیکیشا. بەلام پاشا پێی خۆش نەبوو بیکوژى، لەگەڵ یەکبەیهکی دەستوپێوئەندەکانى راویژى دەکرد. وەزیر گوتى: 'گەرەم، کوا ئەوێ پێوئەندەى بە راویژە؟' پاشا توورە بوو، فەرمانى دا بیکوژن. میرغەزەب شیرى لێ راست کردەوێ کە سەرى لێ کاتەو. "

لێرەدا بوو، ماوێ چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی پێ هات و شەهرزاد درێژەى چیرۆکەکەى هەلگرت بۆ شەوێکی دیکە.

که شهوی سهد و سی و ششم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، میرغزه ب شیریی هه لکیشا و ویستی سه ری تاجولملووک له جهستی کاتهوه که له پردا بوو به هات و هاوار و دهنگی زوورنا و کهرنا و حیهی نه سب شاری پر کرد. خه لک دووکان و بازاریان داخست. پاشا به میرغزه بی گوت: 'به له مه که.' ئینجا ناردی بزانی چ باسه. پیاوه که ی چوو، هاتهوه و گوتی: 'پاشا، سوپایه ک له نه ستیره ی ئاسمان و خیزی بیروون پتر به پرتاو نه سپیان تاو داوه و به ره و ئیره دین. به لام بوم دهرنه که وت چ باسه.' پاشا ترسی لئ پهیدا بوو و له وه زیر پرسى: 'مه گهر له لایه ن ئیمه وه سوپایه ک بۆ به ره ره کانی ئاماده نه کراوه؟' هینشتا پاشا قسه که ی ته واو نه کردبوو که په رده داره کان هاتن و راسپارده ی سوپاکه شیان له گهل بوو، یه کیک له وان وه زیری پاشا بوو. له پینشدا نه و سلای کرد. پاشا له بهریان هه ستا و هینانیه په نا خویان و هوی هاتنه که یانی لئ پرسین. وه زیر هه ستا چوو په شه وه و وه لامی داوه و گوتی: 'پاشا، نه و پاشایه ی ئیستا هاتووه ته نه و ولاته، له گهل پاشاکانی دیکه جیاوازی هه یه و وه ک و نه وان نییه.' شه هرمان پاشا گوتی: 'به خیر بئ، کام پاشایه؟' وه زیر گوتی: 'سلیمان پاشای ده داگهر و ده ست و دل کراوه و خاوه نی وه لاتی پان و به رینی سفاهانه. هوی هاتنه که ی نه وه یه، کوربه که ی له و شاره ی ئیوه دایه و هاتووه به دوایدا. نه گهر نه و ساغ و سلامت بئ، نه وه ریز و حورمه تت لئ ده گری. نه گهر کوربه که ی شتیکی لئ هاتین یان نه مابن، نه وه سه ر و مال و ولاتان تیدا ده چئ. نه وه بوو په یامی پاشامان که عه رزم کردی. ئیتر ته واو.'

" کاتیک پاشا نه و په یامه ی بیست، له ترسان په شوکا. وه دلاره اوکی که وت و به ده ستو پیوه نده کانی گوت: 'بړون به شوین شازاده دا بگه رین و هه واله که یم بۆ بیننه وه.' به لام شازاده له زیر هه ره شه ی شمشیری میرغزه بده ده لرزی. له پردا یه کیک له راسپارده کان چاوی به شازاده که وت که ده ست و لاقیان شه که ت دا بوو و له شوینی کوشتن چوکیان پئ دادا بوو. له رپوه چوو خوی له بهر پیندا خست و کورنوشی بۆ برد و راسپارده کانی دیکه ش هه موویان کورنوشیان بۆ برد و ده ست و قاچیان کرده وه و ده ست و قاچیان ماچ کرد. تاجولملووک که چاوی هه لینا، وه زیری بابی و عه زیزی بازرگانی ناسییه وه، له خوشیان بیهوش بوو. شه هرمان پاشا واقی ور ما و له ترسان هه په سا. کاتیک زانی نه و سوپایه له بهر نه و گه نجه هاتووه، زور ترسا و هه ستا چوو سه ری ماچ کرد و گریا و گوتی: 'رۆله گیان، نه تو چا و له من مه که و له بهر پیرییه که شم بئ لیم خوش به. نه و ولاته م کاول مه که.' ئیدی تاجولملووک هه ستا و ده ستی ماچ کرد و گوتی: 'نه تو له هیه م ترسه. تو له جینی باوکی منی. به لام خودا نه کا که س ده ست بۆ خوشه ویستی من،

خانمی دنیا، بهرئ: 'پاشا گوتی: 'به ریزم، مه ترسه. کهس ناتوانی قامکی بۆ بهرئ و له خیر و خوشیدا دهبی.'

" 'به و چۆره شههرمان پاشا زۆر داوای لی بووردنی له تاجولملووک کرد و ریزی له وهزیری سلیمان پاشا گرت و له بهری هه لده خویند و به لئینی دیاری و خه لاتی زۆری پئ دا هه تا له لای سلیمان پاشا باسی هیچ نه کا. دواي ئه وه دهستووری دا هه تا گه و ره گه و ره کانی ده ربار تاجولملووک به رنه گه رماو و جل و به رگی دیبا و زیرینی پاشایانه ی له به ر که ن. گه و ره کان فه رمانیان به جئ هینا و تاجولملووکیان برده گه رماو و هینایانه وه مه جلسه که. دواي ئه وه تاجولملووک دانیشت و به سه رهاتی خۆی بۆ وهزیری بابی و عه زیز گنراوه. ئه وانیش گوتیان: 'له و ماوه یه دا ئیمه ش چووینه وه لای سلیمان پاشا و ناگادارمان کرده وه که کوربه که ت چووه ته نیو کۆشکی کچی شههرمان پاشا و نه هاتووه ته ده رئ و نازانین چی به سه ر هاتووه. باوکت که ئه و قسانه ی له ئیمه بیست، دم و ده ست فه رمانی دا سوپا ئاماده بوو. به ره و ئیزه هاتین. وا بوو شوکور هاتنی ئیمه بووه مایه ی خیر و خوشی و شادمانی.' تاجولملووک گوتی: 'جا دیداری ئیوه هه ر مایه ی خیر و خوشی بووه.' ئه وان له وئ بۆخۆیان خه ریکی قسه و وتووێژ بوون که شههرمان پاشا هه ستا چووه کۆشکی کچه که ی. سه یری کرد ئه وه کچه که ی له تاوی تاجولملووک خه ریکه ده گری و شیرینکی سه ره و به ن کردووه، ده سه که که ی له سه ر زه وی و نووکه که ی له سه ر سینگی خۆی داناوه خه ریکه خۆی بکوژی. ده یگوت: 'له دواي تاجولملووک من زیانم بۆ چیه؟' کاتیک پاشا ئه وی ئاوا دیت، هه رای کرد و گوتی: 'کچی خۆم، نه که ی! به زه بییت به بابت و خه لکی شاره که تدا بی. کاریک مه که سه ری بابت به فه ته رات چی.' ئیدی چووه پیشی و له چۆنیه تی کاره که ناگاداری کرده وه و پئی گوت: 'ئه و خۆشه ویسته ی تو کوری سلیمان پاشایه. به ته مایه زه ماوه ندت له گه ل بکا و تۆشم لی ماره کرد.' خانمی دنیا بزه یه کی هاتی و گوتی: 'بابه، پیم نه گوتی ئه و کوربه شانزاده یه؟ ئیستا ده لئیی چی؟ بلیم به و داره ی به رده رگاوه هه لتواسن؟' بابی گوتی: 'ئه من ئه وه تیچووی په روه رده تم به تو به خشی و، ئه تۆش له من خۆش به.' خانم گوتی: 'باشه، بچۆ تاجولملووکم بۆ بیته.' پاشا به گوتی کرد و هه لات چوو تاجولملووک هینایه لای خانم.

" 'کاتیک خانم ئه وی دیت، له لای بابی له نامیزی گرت و گوتی: 'ئه من له تاوی تو دلم تۆقی.' ئینجا رووی له بابی کرد و گوتی: 'گولی ئاوا حه یف نیه بکوژی؟!'

" 'شههرمان پاشا له دیوه که هاته ده رئ و ده رگاکانی له سه ر پنیوه دان و چووه لای وهزیری بابی تاجولملووک و پئی گوت: 'سلیمان پاشا ناگادار که وه که ئه وه کوربه که ی ساغ و سلآمته و خه ریکی خوشی و رابواردنی خۆیه تی.' ئینجا شههرمان پاشا فه رمانی دا خواردن و میوه و شیرینیان بۆ یه که به یه کی سوپاکه ی سلیمان پاشا نارد. پاشان دیاری

شایانهی له نەسپ و یەستر و کەنیز و کۆیلەیی بۆ سلیمان پاشا نارد. دواى ماوهیەک لە گەل گەورە گەورەکانی ولات چون بۆ دیداری سلیمان پاشا و گەیشتنە نزیک شار. کاتیک سلیمان پاشا زانی هاتوون، بەرەو پیریانەوه چوو. شەهرمان پاشای لە نامیز گرت و لە سەر تەختەکەى لە پەنا خۆى دانا و قسەیان کرد هەتا خواردنیان بۆ هینان. ئەوهەندەى بێ نەچوو کە تاجولملووکیش هات. بابى تاجولملووک هەستا و کورەکەى لە باوەش گرت و لە پەنا خۆى داینا و زۆریان قسە کرد. ئینجا سلیمان پاشا بە شەهرمان پاشای گوت: 'پیم خۆشە لیزە لە بەر چاوی ئەو خەلکە لیکیان ماره بپرین.' شەهرمان پاشا گوتی: 'زۆر باشە، با قازی و شایەد بێن.' قازی هات و لە سەر کاغەز ماره بپرینە کەیان نووسی و کارە کەیان تەواو کرد. خەلکە دەستیان کرد بە شای و شادی.

" تاجولملووک بە بابى گوت: 'بابە، عەزیزی بازرگان پیاویکی زۆر گەورە و بەرێزە و لەو گەشتەدا پشت و پەنای من بوو و یارمەتی زۆری دارم تا بە ئاوات بگەم. ئیستا ئەوه دوو سالا لە شار و ولاتی خۆى دوورە و پیم خۆشە کالا و شتومەکیکی زۆری بازرگانی لە گەل خەین و بەرپى کەینەوه، ولاتە کەشیان نیزیکە.' سلیمان پاشا گوتی: 'باشە وا دەکەین.' ئیتر سەد باریان کالا و شتی گرانبای بۆ نامادە کرد. تاجولملووک پووێ لە عەزیز کرد و گوتی: 'برا گیان، ئەوانەمان وهک دیاری لى وهربگره.' ئەویش پەسەندى کرد. ئینجا یەکتريان لە باوەش گرت و مالاواییان لە یەکدی کرد. عەزیز کورنۆشى بۆ تاجولملووک برد و لاقى سلیمان پاشای ماچ کرد و سوار بوو. تاجولملووکیش سوار بوو هەتا فرسەنگیک پیکەوه رویشتن. ئیدی عەزیز سویندى خوارد کە دەبى بگەپیتەوه و گوتی: 'ئەگەر لە بەر دایکم نەبا، قەت نەمدەتوانى تو بەجى بلیم. بەلام تکایە بیهه والم مەکە و نامە و پەيامم بۆ بنێرە.' ئەوهى گوت و دواىن مالاواییان لە یەک کرد و بەرە و شارەکەى خۆى کەوتە پى. گەیشتنەوه مالى خویان کە چوو زووری، سەیری کرد ئەوه دایکی لە حەوشەى خویان قەبریکی هەلکەندوو و بە سەریدا دەگری و دەبارینى و سەر و بسکی خۆى دەرنیتەوه و ئەو شیعرەى دەلى:

چـــــــەرخى گەردوون شەرم ناکەى بەبى وى
 دەروینى تو گـــــــول و گیای جوانى کتۆى؟!
 بە قین و بق دەستینى گیانى گەنجان
 بە پیریش خۆت خەریکی کارى لاوی؟!

" دواى ئەوه ناهیکى جەرگبرى هەلکیشا و ئەو شیعرەشى گوت:

پاش کۆچى بیوا دەى گەنجان گول نامینى

دوای کۆچی گول، بولبول له گولزار ناخویتی
کۆچی کرد ئه و نه‌مامه ون بوو نه‌ما
خۆل ده‌کا بای زریان به‌سه‌ر چاوما

” هیشتا شیعه‌که‌ی ته‌واو نه‌کردبوو که عه‌زیز وه‌ژوور که‌وت. که عه‌زیزی دیت، هه‌ستا و باوه‌شی پێدا کرد و سه‌ری به‌ سینگیه‌وه نا و بووراوه. پاش ئیستیک، دوای ئه‌وه‌ی عه‌زیز ئاوی بۆ هیتا و پێیدا هه‌لپه‌ژاند، وه‌ خۆ هاته‌وه و دیسان باوه‌شی پێدا کرده‌وه، به‌ دهم گریان‌ه‌وه پرسى ئه‌وه له‌ کوێ بووی هه‌ناسه‌که‌م. عه‌زیز به‌سه‌ره‌اتی خۆی بۆ گه‌پراوه و پینشی گوت که تاجولملووک سه‌د باری ئاوریشم و دیا و کالای گرانباى به‌ دیاری داوه‌تی. دایکی دلێ خۆش و که‌یفی ساز بووه‌وه. عه‌زیز له‌ لای دایکی ده‌ژیا و سه‌ری له‌و کاره‌ سوور ما بوو که ئه‌و ژنه‌تیوه ئه‌و به‌لایه‌ی به‌ سه‌ری هینابوو. با عه‌زیز لێره به‌جی به‌لین و بچینه‌وه لای تاجولملووک.

” تاجولملووکیان له‌ پال خانمی‌دنیا کرد و بوون به‌ ژن و میزد. دوای ئه‌وه شه‌هرمان‌پاشا دیاره‌کی زۆری بۆ سلیمان‌پاشا و تاجولملووک و خانمی‌دنیا نارد و ئیدی ئه‌وان گه‌رانه‌وه بۆ شاره‌که‌ی خۆیان. شه‌هرمان‌پاشایش پێگای سێ پۆژه‌پێی به‌پێ کردن. ئینجا سلیمان‌پاشا سویندی لێ خوارد که ده‌بێ بگه‌رێته‌وه. شه‌هرمان‌پاشا مالاوایی یه‌کجاری لێ کردن و گه‌راوه. تاجولملووکیش له‌گه‌ل بابی و ژنه‌که‌ی رۆیشتن رۆیشتن هه‌تا گه‌یشتنه‌وه نزیك شاره‌که‌ی خۆیان. شاریان بۆ رازاندنه‌وه.”

لێره‌دا بوو، ماوه‌ی چیرۆکی ئه‌مشه‌ویش کۆتایی پێ هات و شه‌هرزاد درێژه‌ی چیرۆکه‌که‌ی هه‌لگرت بۆ شه‌ویکی دیکه‌.

که شهوی سهد و سی و ههوتهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، سلیمان پاشا له گهل کورپه کهی و بووکه کهی رویشتن رویشتن ههتا له شاره کهی خویان نیزیک بوونه وه. شاریان بۆ رازاندنه وه؛ ئەوانیش هاته نینو شاره وه. پاشا له سهر تهختی پاشایه تی دانیشت و تاجولملووکیش له لای راوه ستا. سوپا و مسکینی به دهه نده بی خوی خوشحال کرد. دیسان جیژنی بۆ گرتته وه و کهلوپه لی جیژن رازاوه و ئاههنگیکی خوشیان بۆ به پیوه بردن. تاجولملووک چوو وه په رده و ئیدی خه ریکی خوشی و رابواردن و خوشگوزهرانی خوی بوو."

دریژهی به سه رهاتی تاجولملووک

"کاتیک وه زیر دهنان چیرۆکه کهی ههتا ئیره گێراوه، زه وئولمه کان پینی گوت: 'شستی وهک تو ده بی هاوشینی پاشا بی. پاشان گوتی: 'وه زیری به ریز، ئەوه چوار ساله له و ولاتهین و به ده ست گه مارۆدانی قوسته نته نیه وه له ناره حه تی داین، شه و رۆژ خه ریکی کوشت و کوشتارین، سوپاکه شمان حه زیان لینه بگه پینه وه و بیری ولاتیان کردوو و جار بۆ بوون، با رای ئەوانی دیکه ش وه رگرین.' هه ر بویه زه وئولمه کان پاشا فه رمانده به هرام و پۆسته م و ترکاشی بانگ کردن. که هاتن، پینی گوتن: 'ئیمه له میژ ساله لیرهین و به ئاوات نه گه یشتووین، مه به سستی ئیمه ش ئەستاندنه وهی تۆله ی نوعمان پاشا بوو که ئەوه شه رکانی براشم کوژرا و ده رده که مان بوو به دوو. هۆکاری ته واری ئەو به لای نه هاتیبه شمان ئەو پیریژنه کلکه نه فتینه بوو. که له پێشدا نوعمان پاشای له نینو ولاتی خوماندا کوشت و پاشان شازاده سه فه شیی برده ده ری. ئەوه هه ر به فیل براکه شمی کوشت. ئەمن سویندی گه وره م خواردوو که تۆله ی بابم و براکه م بسستیمه وه. ئیوه ده لین چی؟' ئیدی فه رمانده کانی سوپا سه ریان داخست و وه لامه که یان بۆ وه زیر به جی هیزشت. وه زیر گورج چوو به ره وه و کورنۆشی برد، گوتی: 'پاشای سه رده م، به بروای من برۆینه وه باشتره و مانه وه مان له وه زیاتر به چاک نازانم. پیم باشه برۆینه وه و ماوه یه ک سوپا به سه یته وه. پاشان ئەگه ر به پنیوست زانی، بۆ شه پی بته رستان دینه وه.' پاشا گوتی: 'باشه با وا بی، دیاره سوپاکه بیری که س و کار و ژن و مندالیان ده که ن و ئەمنیش پیم خوشه چاویکم به کانه ماکانی کوپم و قه زافه کانی برازام بکه وی.'

"که سوپا گوینیان له وه هه واله خوشه بوو، هه موو خوشحال بوون و نزای خیریان بۆ وه زیر دهنان کرد. زه وئولمه کان پاشا فه رمووی: 'چار بده ن سوپا خوی بۆ گه رانه وه ساز بکا.' سوپا له ماوه ی سنی رۆژدا خوی ئاماده کرد و زورپنا و که رپه نای کوچ لی درا، ده هۆل

كوترا و ئالا و درۆشمەكان ھەلدران. ھەزىر دەندان سەر قەتارى سوپا و زەوئولمەكان پاشا و پەردەدار لە نۆھ پاستى سوپا. سوپا پۆل پۆل دەروىشت و ھەك دەريا شەپۆلى دەدا و بەرھە پىش دەبزوت. شەو و رۆژ بەردەوام رۆيشىتن ھەتا گەيشتنە شارى بەغدا. خەلك تۆزى خەم و ماتەميان لەسەر لا چوو و گەشانەو. فەرماندە و گەرھەكان چوونەو مالى خويان و پاشاش چوو ھوھە كۆشكەكەى خۆى بۆ لای كانە ماكانى كۆرى كە ئىستا تەمەنى ببوو ھەوت سالان. پاشا ھەساو، چوو بۆ گەرماو. كە لە گەرماو ھاتە دەرى، يەكسەر چوو سەر تەختى دەسلەت و ناردى بەدواى ھەزىر دەنداندا. فەرماندە و پەردەدارانىش ھاتن. ھەر لەو كاتە شدا ناردى بە شوپىن توونوانى ھاوپىن دىزىندا. كە توونوان ھات، پاشا لە بەرى ھەستا و لە پەنا خۆى داينا. زەوئولمەكان زۆرى باسى گەرھەى و پياوھەتتەكانى توونوانى بۆ ھەزىر دەندان كرد.

”ئىدى توونوان لە بەرچاوى ھەزىر پە و پاھەى چوو سەرى. ئەو ھەندەى لە پلاو و شەھەى جۆراوچۆر خواردبوو، مىلى ھەك مىلى فىلى لى ھاتبوو. پاشاى نەناسىيەو. پاشا روى تى كرد و بە روىيەكى زۆر خۆشەو ھەندى و قەسەى لەگەل كرد و بە خىر ھاتنى كرد و گوتى: ’ئاوا زوو ئىمەت لە بىر چوو ھەو؟’ توونوان كە جوان سەرنجى داھە، پاشاى ناسىيەو ھەستا و گوتى: ’ھاوپىن خۆشەويست، ئەو چوئاوچۆن بووى بە سولتان؟’ پاشا پىكەنى و ھەزىر دەندان ھاتە پىشى و باسى ھەموو شتىكى بۆ كرد. پىشى گوت: ’پاشا ھاوپىن و نىزىكى تۆ بوو ھە ئىستا ئەو پاشايە و ھەموو شتىكى و ھەموو كارىكى لە دەستداھە. جا تۆ ھەرچىيەكت دەوى، داوا بكە با بۆت جىيەجى بكا و ئاوات ھەدى بىنى. ئەگەر بە من بى، جگە لە پەوپاھەى مەزن ھىچى دىكەت لىنى نەوى، چونكە تۆ زۆرت گەرھەى لە ھەقى ئەودا كردوھە. ’توونوان گوتى: ’ئەمن لەو ھەترسم داواى شتىكى لى بكم، پىنى نەدرى يان بۆى نەكرى. ’ھەزىر گوتى: ’تۆ چىت بوى ئەو درىغ ناك. ’توونوان گوتى: ’بە خودا دەلىم ئەوھى لە دلمداھە پىنى بلىم و لە كۆلىشى نەبمەو ھەتا نەمداتى. ’ھەزىر گوتى: ’تۆ دلنبا بە ئەگەر بەرپۆبەراھەتى دىمشقىشت بوى، دەتداتى و دەست بە رووتەو ھەندى و دەتكا بە والى ئەوى. ’ئىدى توونوان لەرپۆھەستا و پاشا ئامازەى كرد دانىشتەو. ’توونوان گوتى: ’پەنا بە خوا! تازە ئەو رۆژانە نەما كە ئىمە ھاوشىنى يەك بووىن. ’پاشا گوتى: ’پەوپاھەى ئىستات لە لای من لە جارانىش زىاترە و ئەو رۆژانە قەت لە بىر ناچنەو. ھىچ شتىكىش نەگوراپوھە و ھەر براگەورەكەى جارانى. تۆ بووىتە ھۆى رزگارى من. بە خوا تۆ داواى ھەر شتىكى لە من بكەى، بۆت داھىن دەكم. ئەگەر نىوھى ولاتەكەشمەت بوى، دەتكمە ھاوبەشى خۆم. ئىدى ھەرچىيەكت گەرھەكە بىژە. ’توونوان گوتى: ’لەو ھەترسم كە تۆ نەتوانى بمدەھەى. ’پاشا توورە بوو و گوتى: ’ئەوھى لە دلنداھە بىلى. ’توونوان گوتى: ’داوات لى دەكم بۆم بنووسى و بكمەى بە گەرھەى تەواوى

توونانچیه کانی شاری قودس. 'پاشا و دانیشتوان پیکه نین. پاشا گوتی: 'شتی تر داوا بکه. 'توونان گوتی: 'نمگوت ئەمن له وه دهرسم که داوای شتیک بکه م نه مدهیه ی یان نه توانی بمدهیه ی. 'وهزیر له بنه وه هر ئاماژه ی بۆ ده کرد و ئەویش هر جارهی شتیکی ده گوت بۆ وینه ده یگوت: 'پیم خوشه بمکا به سه روکی خۆلریژه کانی شاری قودس. 'خه لکه کهش پینده که نین. وهزیر لینی تووره بوو. به وهزیری گوت: 'ئەتۆ چ کارهی له من تووره ده بی؟ مه گهر بۆ خۆت نه تگوت داوای شتی گهره له پاشا بکه؟' داوای ئەوه گوتی: 'ایم گهرین بجمه وه شار و ولاته که ی خۆم. 'پاشا زانی پنی خوشه گالته و جه فهنگ بکا. که میک مات بوو، ئەو جار گوتی: 'داوای گهره گهره بکه. 'توونان گوتی: 'والیه تی دیمشقم ده وئ. 'ئیدی ریککه وتنامه ی ده سه لاتداریتی دیمشقیان به ناوی ئەوه وه نووسی. پاشا به وهزیر دهنانی گوت: 'تۆ ده بی له گه لی بچی بۆ دیمشق و له وسه ره وه ئەگهر هاتیه وه، قه زافه کانی برازاشم له گه ل خۆت بیته. 'ئیدی وهزیر به گوئی کرد و خۆی ساز کرد له گه ل توونان بچی بۆ سه فەر. زه وئولمه کان پاشا به ده ست و پینوه ند و گهره گهره کانی گوت: 'ئەوه ی منی خۆش ده وئ، دیاری چاک بدا به توونان. 'توونانیشی ناو نا 'سولتان زه به لکان' و نازناوی 'موجاهیدی' لی نا. مانگیکی پی چوو هه تا کاروباری سولتان زه به لکان ئاماده بوو. ئینجا سولتان زه به لکان له گه ل وهزیر چوون بۆ مالاوایکردن له پاشا. پاشا له به ری هه ستا و له باوه شی گرت و داوای ئەوه فهرمووی: 'که ره سه ته و ئامرازی جیهادی بۆ ئاماده بکه ن. 'که میکی ریوشوینی به ریوه به رایه تی و دادپه روه ری فیر کرد. ئینجا مالاوایی له پاشا کرد و گه راوه. ئەو کۆیله و دیاریانه ی که ده ست و پینوه ند و گهره کانی ده ولت بۆیان هینا بوو، له سه ر یه ک نزیکه ی پینچ هه زار کۆیله ده بوون، هه مووی له گه ل سوار بوون. په رده دار و فهرمانده ی ده یله م و به هرام و رۆسته می فهرمانده ی تورکان و فهرمانده ترکاش بۆ به ریکردنی موجاهید سوار بوون و هه تا سی رۆژه ی له گه لی چوون.

"داوای ئەوه ئەوان گه رانه وه بۆ به غدا و سولتان زه به لکان و وهزیر رۆیشتن رۆیشتن هه تا گه یشتنه وه دیمشق. خه لکی دیمشق ناگادار بوون که زه وئولمه کان پاشا سولتانی تازه ی بۆ دیمشق ناردوه که ناوی سولتان زه به لکانه و نازناوی موجاهیده. که خه لکی دیمشق بیستیان، سولتان گه یشتوه ته نیزیک دیمشق، به ره و پیری چوون و پینشوزیان لی کرد. سولتان چوو دیمشقه وه و له سه ر ته ختی ده سه لات دانیشت. وهزیر دهنان راوه ستا و ئه رک و کار و راسپارده پینویسته کانی بۆ شی کرده وه. پاشان فهرمانده و به رپرس و گهره گهره کان یه ک یه ک ده هاتن، کورنۆشیان ده برد و ده ستیان ماچ ده کرد و دوعای خیریان بۆ ده کرد. سولتان زه به لکانیش به رووی خوشه وه ده یواندن و خه لاتی ده کردن. ده رکی خه زینته ی کرده وه و سوپای خه نی کرد.

”دوایی تەدارەکی نارەنی قەزافەکانی کچی شەرکان پاشای بۆ بەغدا ساز کرد. فەرمانی دا کە ژاوەیان بۆ چێ کرد و بە ئاوریشم و دیبا دایانپۆشی. مالیکی زۆری دا بە وەزیر دەندان کە وەزیر دەندان وەرینەگرت و گوتی: ‘جاری تو سەرەتای کاری دەسەلاتداریتە و کارت پێی دەبێ.’

”کاتیک وەزیر ساز بوو بگەریتەووە بۆ ولاتەکە ی خۆی، سولتان زەبەلکان خانم قەزافەکانی سوار کرد و لەنێو کە ژاوەدا داینا. دە کە نیزیشی بۆ خزمەتگوزاری لەگەڵ نارد. پاشا بۆخۆشی سوار بوو بچێ بەرێیان بکا.

”سولتان زەبەلکان دوای بەرێکردنیان گەراوە، سوپا و مسکینی خەنی کردن و دیاری دانێ. ئەو جار دەستی کرد بە خۆتەیارکردن و چەک و پێداویسییەکی زۆری کو کردەووە، خۆی بۆ شەر و جیهاد ئامادە کرد. هەمیشە چاوەڕێی فەرمانی زەوئولمەکان پاشا بوو.

”وەزیر دەندانیش قەزافەکانی برد و برۆیشتن هەتا گەیشتنە بەغدا. کە سێکی ناردە لای پاشا و ئاگاداری کردەووە کە ئەو دەگەنەووە. زەوئولمەکان پاشا بۆ پیشوازی و بە پیرەووەچوونی وەزیر، لە شار هاتە دەری. وەزیر کاتیک پاشای دیت، ویستی لە ئەسپەکە بیتە خواری، بەلام پاشا سویندی خوارد نابێ دابەزێ. ئیدی هەر بە سواری چوووە لای پاشا. پاشا هەوایی سولتان زەبەلکانی پرسی. وەزیر هەوایی سلامەتی سولتانێ بێ راگەیاندا و پێشی گوت کە قەزافەکانیشی هیناوەتەووە. پاشا خۆشحال بوو و بە وەزیری گوت: ‘سێ رۆژ بەسینووە و پاشان وەرەووە لای خۆم.’ وەزیر بە گوتی کرد و چوووەووە مالەکە ی خۆی. پاشاش چوووەووە کۆشکەکە ی خۆی بۆ لای کچی براکە ی کە هەشت سالی تەمەن بوو. کە پاشا ئەوی دیت خۆشحال بوو. ئینجا شەرکانی وەبیر هاتەووە و نارهت بوو. جلی زێرین و گرانبایی لە بەر کرد. فەرمانی دا کە ئەویش لەگەڵ کانهماکانی ئاموزای پیکەووە لە شوپینیک رایانبینن و پەرەردەیان بکەن. قەزافەکان زۆر ژیر و بەکار و بەهزر و بیر بوو. بەلام کانهماکان خاوەنی رەوشتی بەرز بوو، کەچی لە بەرپۆبەردنی کارەکانیدا کە مترخەم بوو. وا بوو هەر کام لەوان تەمەنیان بوو دەسەل. قەزافەکان لەگەڵ ئاموزاکە ی سوار دەبوون دەچوونە دەشت و دەر و راهێنانی شمشیربازی و زەرگەهاویشتنیان دەکرد هەتا فێر بوون. تەمەنیان بوو بە دوازدە سال. دوای ئەووە پاشا خۆی بۆ شەر ساز کرد و چەک و تفاقێ شەری ئامادە کرد. وەزیر دەندانی بانگ کرد و پێی گوت: ‘بە تەمام کۆرەکە ی خۆم بکەم بە پاشا و بۆ خۆم برۆم بۆ شەر. تو چی دەلێی؟’ وەزیر دەندان کۆرنۆشی برد و پێچکە ی تەختی پاشایەتی ماچ کرد و گوتی: ‘ئەو ی بە زەینی موبارەکت گە یووە شتیکی جوانە، بەلام لەبەر دوو هۆ من بە چاکی نازانم: یەکیان لەبەر ئەو یە شازادە مندالکارە، دوووەمیشیان لەبەر ئەو یە هەرکەس کۆرەکە ی لە جینی خۆی دادەنی تەمەنی درێژ نابێ.’ پاشا گوتی: ‘وەزیر، ئیمە ئەو بە پەرەدار دەسپێرین. پەرەداریش لە خۆمانە و ئەو

زاوامانه و بوخوی وهک برایهک وایه. وهزیر گوتی: 'دهی باشه چون جهنابت پینت باشه با وایی.'

"پاشا رایسپارد پهردهدار و گهوره گهورهکانی دهولت هاتن و کو بوونهوه. پینی گوتن: 'هر وهک دهزائن، کانهماکانی کوپم گهوره بووه و له شهرد و تیرهاویژی و دژمن بهزینیدا تای نییه. هر بویه ئه وهکهم به پاشای ئیوه و پهردهداریش دهکهم به وهزیری. به پهردهداریشی گوت: 'توش و تهواوی ئامادهبووان شایه دین ئه وه قهزافهکانی برزام له کانهماکانی کوپم ماره کرد.' ئیدی هرچی دل بخوازی دای به کورهکهی. پاشان ههستا چوو بۆ لای نوزههتوززهمانی خوشکی. ئه ویشی له وهماوهنده ئاگادار کردهوه. نوزههتوززهمان خوشحال بوو گوتی: 'هردووکیان مندالی خومن.'

"ئینجا زهوتولمهکان گوتی: 'خوشکم، من بهشی خوم ژیاوم و تهمنی خوم کردووه و له کورهکهم شمشت ئهستورم، بهلام ئه ویش و دایکیشی و قهزافهکانیش به تو دهسپیرم.' ئیدی زهوتولمهکان، کانهماکان و قهزافهکانی به پهردهدار و نوزههتوززهمان سپاردن ههتا نهخوش کهوت و له جیندا کهوت. خهلهک پینی وای بوو پهردهدار ولات بهرپوه دهبا. ههتا سالیک بهو شیوه بوو. دواي ئه وه زهوتولمهکان کورهکهی خوی بانگ کرده لای وهزیر دهنان و پینی گوت: 'ئه وهزیره دواي من وهک باوکی تو وایه و له جینی منه. کوری من، هر ئه وهندهت له بیر بی من بهم زووانه کوچ دهکهم و لهم دنیایه نامینم. بهلام داخیکم هر له دلدایه. هیوادارم تو ئه و داخه له سهردل لا بهی.' شازاده گوتی: 'ئه و داخه چییه؟' زهوتولمهکان گوتی: 'ئه وه من دهمرم و تولهی نوعمان پاشای باپیرت و شهركان پاشای مامتم بۆ نهسینرایهوه. ئه گهر توانیت، خودا یار بی، سهندنهوهی تولهی ئه وانت له بیر نهچی. بهلام زور وریای فریفتی زاتوددهوایی پیریژن به و گوێرایهلی وهزیر دهنان به که ئه و کولهکهی ئه م ولاتهیه.' شازاده گوتی: 'ئیشه لالا پیچهوانهی فرمانی پاشا ناجولیمهوه.' دواي ئه وه نهخوشی بهسهردا زال بوو. دهسهلاتی ولات به دهست پهردهدارهوه بوو. رۆژ لهگهله رۆژ پاشا نارحهتتر دهبوو ههتا چوار سال ههموو کاروباریکی ولات به دهست پهردهدارهوه بوو، خهلهک و سوپا زوری لی رازی بوون. ئه وه له باسی زهوتولمهکان و پهردهدار.

"بهلام کانهماکان هیچ کاریکی نهبوو جگه له ئهسپسواری و زهرگهاویشتن. لهگهله قهزافهکانی ئاموزای که دهچوونه دهری بۆ دهشت و دهر، ههتا شهو نهدههاتنهوه. که دههاتنهوه، قهزافهکان دهچووهوه لای دایکی و کانهماکانیش دهچووه مالی و سهیری دهکرد ئه وه دایکی له پشت سهری بابی دانیشتووه و دهگری. شهوانه ههلهستاوه و سهری دهدا. دیسان بهیانی که رۆژ دهبووهوه، شازاده لهگهله کچه مامهکهی دهچوونهوه دهری. زهوتولمهکان نهخوشییهکهی زوری خایاند، هر بویه دهگریا و ئه و شیعهری گوت:

هاوار خه لکینه له دهست جهور و له تمی زه مانه
 له دهست فـــــــــــــــــروفیلی ئه و بینه زه و بی ئامانه
 هیند به رق و قینه لیم، ده لینی بینه مریم کردوه
 کاتی شادیم تیز دهروا، کاتی خه میش خه وتوه

”که شیعره کهی ته او کرد، سه ری وه بالنجه که کرد و خهوی لی کهوت. له خه ونیدا
 دیتی که سیک پی ده لی: ’مزگینیم دهیه کوره کهت ته اووی دنیا ده گری و ده یخاته ژیر
 فه رمانی خویه وه. ’ زه و ئولمه کان له خوشیدا خه به ری بووه وه. چه ند پوژ دوا ی ئه و خه ونه
 کوچی دوا یی کرد و چاوی لیک نا. خه لکی تووشی په روشی و خه مباریه کی وه ها کرد که
 گویا مندالی ناو بیشکه له تاوی ژیر نه بووه ته وه. ماوه یه که به سه ر کوچی ئه ودا تی په ری،
 ورده ورده له بیر چوووه وه و وهک ئه وه ی زه و ئولمه کان قهت نه بوو بی، کانه ماکانیان له سه ر
 کار لا برد.

”کاتیک دایکی کانه ماکان ئه وه ی بیسته وه، چوه لای په رده دار، سه یری کرد ئه وه له
 سه ر ته ختی ده سه لات دانیشتوه. ئیدی هاته وه لای نوزه تهوز زه مان و گوتی: ’خودا دهست
 به گه وره ی تانه وه بگری و قهت لی نه که ون و ئالای ده سه لاتتان شه کاوه بی. تو به چاوی
 خوت دهندی و به گویی خوت ده تبیست که پاشا چهندی ئیمه به لاهه گرنگ و ئازیز بوو.
 چهندی مال و سامان وهک په حمهت به سه ر ئیمه دا ده رشت. ئیستا چه رخی چه پگه رد
 پرووی لی وه رگی راوین و ئیمه لی که وتووین، هانام بو هیناوی یارمه تیمان بده ی و ئاگات
 لیمان بی. ’ ئیدی فرمیسه کهانی به سه ر گونایدا هاتنه خوار ی.

کوا هه لۆ رازی ده بی له که لاک ی کهر بخوا
 ئه و که له لوتکه ی چیا گوشتی که و به فیز دهخوا
 نه داری و دمه پووشی تووشی کاری وات دهکا
 چه ند په ند و سه رب لینه بی لووتت له به ردی دهدا

”کاتیک نوزه تهوز زه مان گویی له قسه کهانی بوو، زه و ئولمه کهانی بیر هاته وه و دایکی
 کانه ماکانی له باوه ش گرت و دلخوشی داوه و گوتی: ’ئیستا ئیمه داراین و ئیوه نه دارن.
 ئه وه ی که سه رم نه داوی، ده ترسم دلت لیم ئیشا بی و ئه گه ر شتیکت بو بنیرم تو به
 ده سگریوی داننی، ئه وه له کاتیکدایه ئه وه ی ئیمه هه مانه و نیمانه له میزده که ی تووه پیمان
 که یوه. ’ ئیدی جل و به رگی شکو داری له بهر کرد و له لای کوشکه که ی خویه وه شوینیکی بو
 ئاماده کرد. کانه ماکان و دایکی بووژانه وه و جلی پاشایانه ی کرده بهر شازاده و که نیزی

بۇ خزمەتكردى تەرخان كورد.

”نوزھەتوززەمان لە لاى مېردەكەى باسى ھەلسوكەوت و ئاكار و ژيانى براژنەكەى كورد و گريا. پەردەدار گوتى: ’ئەگەر دەتەوئ سەيرى ژيانى دواپوژى خۆت بكەى، لە چاوى خەلكەوه چاوى لئ بكە. ’ ئىدى بە نوزھەتوززەمانى گوت: ’پىزى براژنت بگرە و ئاگات لئى بئ. ’“

لېرەدا بوو، ماوهى چىرۆكى ئەمشەوئش كۆتايى پئ ھات و شەھرزاد درىژەى چىرۆكەكەى ھەلگرت بۇ شەوئكى دىكە.

که نهوی سه د و سی و هه شتم هاتهوه

گوتی: "خاوه نشکو، میردی نوزه توزه مان گوتی: 'ناگات له براژنت بی و نه هیللی که می بینئ. نوزه توزه مان و دایکی کانه ماکان به و شینوه رایان ده بوارد.

"کانه ماکان و قهزافه کانی ناموزای ببوونه پازده سال. قهزافه کان کچیکی شوخ و بالابهرز و قه دباریک و سمت و پهل و پووزی بهرچاو بوو، پووگهش و بهفرین بوو، جوانیکی بی هاوتا بوو هر وهک شاعیر ده لی:

بهژن و بالا رینکوپیک چناراسا هه لچووه
کولمه کانی سوور و ئال دمیان وی نه که وتووه
مه مکقوت و بزوزه، قه دباریک و چاوه هه لئو
که دی ده روا به ریدا، هر چاوه و دوی که وتووه

'کانه ماکانیش کوریکی جوانچاک و قوز، نازایه تی له سیمایدا دیار بوو، خه لک که ده یانندی له بهر جوانییه که ی واقیان و پ ده ما، هه تا خه تی ریشی ده وری مانگی پوو خساری دا که له م باره وه شاعیر ده لی:

خوشه ویستم سووی ردینت چ له جـوانی تو که م ناکا
رووت به هار و مووت وه نه وشه، جوانی تو سه د هینده ده کا

"به ریکه وت پوژی جهژن قهزافه کان چووه ده ری سه ری ماله خزم و کهس بدا. که نیزگه ل وهک نه سستیره له ده وری مانگ خه رمانه یان دابوو و له پاسه ت و چه پیه وه ده پویشتن. تیشکی داویشته گه رهک و کولانه کان و دلی پیر و لاوی ده هینایه له رزه. کانه ماکان هر به ده وریدا ده هات و ده چوو، نه و شیعری گوت:

له و روزه وه پویشـتووی مه یلی منت ناوه
شه هیدی رینی نه وینم پووحم له لا نه ماوه
دایمه له لووتکه دا بووین، نه بووه شا و کویله یه تی
کویله تم نه و پوکه من، شاییم خستووته لاوه

'کاتیک قهزافه کان نه و بهیتانه ی بیست، تووره بوو. سه رکونه ی کرد و قه سه ی پین گوت و هه ره شه ی لی کرد. ئیدی کانه ماکانیش زور ناره حه ت بوو و گه راوه. قهزافه کانیش گه راوه

کۆشک و چوو له لای دایکی شکایهتی له کانهماکان کرد.

”دایکی گوتی: ’رۆله گیان، ئەو باوکی نهماوه و قسهیهکی خراپیشی پێ نهگوتوی و مهبهستیکی خراپیشی نهبووه. نهچی له لای کهس باسی بکهی و سولتان بیستیتهوه. شتی وا بپێ، ناوی لهسه زهوی دهریتهوه و دهیکوژی. ئیدی ئهوینی کانهماکان و قهزافهکان بوو به شهوچهیهی ههموو کۆر و کۆبوونهوهیهک و ببوو وێردی زمانی ژنان. کانهماکان زۆر خه مبار و دل بهخه م بوو و نهیدهتوانی خۆی راگری، دهیویست به هه ر شیوهیهک پێ بیدرکینی و بیزاری خۆی لهو بیدهنگی و دوورهپه ریزیه دهربری. بهلام دهرتسا قهزافهکان توو په پێ. هه ر بۆیه ئه و شیعهره ی گوت:

ئهن عه و دالی جوانیکم له نیو گیان و دلمدایه
به دایــــــــــــــــم ها له بهرچاوم کهچی ناییته په دایه
ئه وهندهم تاسه کردوو، تاس به سه رمدا هاتوو
کانی ناوی حه یاته کهم، ریشه ی دلم وشک بووه

لێره دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی پێ هات و شه هرزاد درێژه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه وینکی دیکه.

که شهوی سهد و سی و نویهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، کاتیک دهسهلاتی بهغدا کهوته دهست پهردهدار، پهردهداریان به ساسان شا ناودیر کرد. ساسان شا ئاگاداری ئهوینی کانهماکان بؤ قهزافهکان بووهوه. هاته لای نوزههتوززهمان گوتی: 'پیم خوش نییه ئه و کوړ و کچه پیکهوه له شوینیک بن، هر بویه له و بارهوه نیگه رانم. ئیستا کانهماکانی برازات پیاوینکه و ژنان به دهست پیاوانهوه له ئهماندا نین. وا چاکه نه هیلین ویک کهون و لیکیان هه لاولیرین.'

"نوزههتوززهمان گوتی: 'پاشا، قسه کهی تو جوانه.' که پوژ بووهوه، کانهماکان وه که پوژان هاته لای نوزههتوززهمانی پووری و سللوی کرد. پووری گوتی: 'له میژه به تهمام قسه یهکت پی بلیم، ئیستا کاتییه تی.' کانهماکان گوتی: 'بیلی بزائم چیه؟' نوزههتوززهمان گوتی: 'پاشا به خوشه ویستی تو بؤ قهزافهکانی زانیوه و گوتوویه تی که نه هیلم یه کتر بیین. کاریکیشست پی بوو له پیشست پهردهوه پی بلی و نابن بیینی.' کانهماکان که ئه و وتیه ی بیست، هیچی نه گوت و له ریوه که راوه لای دایکی و قسهکانی پووری بؤ گیراوه.

"دایکی گوتی: 'هه مووی خه تای خوت بوو، هیچت تیدا راناوهستی و چیروکی ئهوینی تو بووهته ویردی زمانی خه لک. چون تو نانی ئهوانیش دهخوی و خو له کچه که شیان خوش ده کهی؟' کانهماکان گوتی: 'دهموی بیهنم و زه ماوهندی له گهل بکم. راسته ئه وان سه رپه رستی ده کهن به لام ئه و ئاموزامه و من بؤ ئه و له پیشترم تا خه لکی دیکه.' دایکی گوتی: 'ئو قسانه مه که، نه کا ساسان شا بیستیه توه و تووشی چاره رهشی بیین. ئه و پارووه نانه شمان لی ده برن و شاربه ده رمان ده کهن. ئیدی لیمان بقهومی و له برسان بمرین.' کانهماکان که ئه و قسانه ی له دایکی بیست، ئه وهنده ی دی نارحعت بوو و ئه و شیعره ی گوت:

کوا ههرزه کاری عاشق ئاموزگاری ده بیستی
وهک ئه سپی تور بال ده گری به هیچ که سی ناویستی
تا پوژئی پوژم نه بوو، دلم هیچ دهنگی نه بوو
ئیستا دلم تی که یوه، وهک منال ده گری گوروو
قـــــــــــــــات دهمن تیناپه ری تو له یادمدا نه بی
ئاخر چ بکه م له خـــــــــــــــــه یال، تو له ژینمدا نه بی
دهلین دل ئاگای له دله، منیش بو تو ده سووتیم
چون دلت دی ری بده ی له دووری تو هه لقرچیم

”دوای ئەوێ شیعەرەکی تەواو بوو، بە دایکی گوت: ’من تازە لە لای پوورم و ئەوان نابم و ئیزە بۆ من نابن. هەڵدەستم دەچم لە دەرەوێ شار لە گەل کە لاوەنشین و شت دەژیم، ئەوێ گوت و لە کۆشک چوو دەرئ. قسەکە خۆی بردە سەر. بەلام دایکی بەردەوام هات و چۆی مالی ساسان شای دەکرد و بژیوی پۆژانە لێ وەر دەگرتن. پۆژیک قەزافەکان لە گەل دایکی کانەماکان بە یەکەو بوون. قەزافەکان لە نامۆزنی پرسسی: ’کۆرەکەت چۆن؟’ دایکی کانەماکان گوتی: ’جا چۆن بێ؟ وەلا ئەوینی تۆ بە جارێک سەرگەردان و مالوێزان و چاوبەگریانی کردوو. ’ئیدی قەزافەکان دەستی کردە گریان و گوتی: ’بە خوا خۆ من لەبەر ئەوێ دور نەکە و تۆمەتەوێ کە خۆشم نەوێت، بە لکو هەر لە ترسی دووزمان و نەتەویان. دەنا منیش ئەوم هەزار هیندە خۆش دەوێ. هەمووی خەتای زمانی خۆیشی بوو کە خۆی پێ پانەگیرا و دنیاى تینگەیان، دەنا سولتانیش ئەوی ئاوا بێبەری نەدەکرد و لیکیان هەلنەدەواردین. دیسان هیوادارم ئەو هەلاواردنە بێتە هۆی پێکگەیشتمان. ’ئیدی ئەسرىنەکانی هاتتە خوارئ و ئەو شیعەری گوت:

ئەو دووری و مەینەتەمان، دەروا و نامینئ پۆژئ
 هەوری رەحمەت دایدەدا و تینویتی دەشکئ پۆژئ
 پشت بە خۆشی و ناخۆشی دنیا نەبەستی باشە
 کـــــــــــــــــەرچئ دەوامی زۆر بئ، ئاخری پادەبرئ پۆژئ

”دایکی کانەماکان زۆری دوعا بۆ کرد و لە لای ئەو پۆیشت و چوو هەمووی بۆ کۆرەکەى گنپراو. کانەماکان کەیفی ساز بوو گوتی: ’من ئەو لە گەل دوو هەزار خۆری بەهەشت ناگۆرمەو. ’ئیدی ئەو دوو بەیتە شیعەری خویندەو:

گولخونچەیکى هئ نەپشکووتووی
 هیشتا بەرچاوی بەدکار نەکەوتووی
 خۆری لە بەهەشت کە تۆ ببینن
 خۆ دەدەن حەشار کز دادەمینن

”دوای ئەوێ ماوێهیکى زۆری پێ چوو کانەماکان هەر وا لە ئاوری خۆشەویستی و دووری ئەودا دەسووتا هەتا تەمەنی بوو بە حەقەدە سال. هیندیک شەو هەر خەوی لێ نەدەکەوت و هەر بیری دەکردەوێ کە خۆ من جگە لە هەژاری، عەیبی دیکەم نییە بۆ دەبێ ئاوام لێ بئ و بە مرادم نەگەم؟ وا چاکە لەو شارە دور کە مەوێ با ئەویش تامی دووری بچێژئ. ئیدی هەر لەو جۆرە خەیاڵانەى دەکردەوێ و ئەو شیعەری گوت:

دەپۆم ئازیم سەرم هەلەدەگرم
 رێگەى دەشت و دەر، چۆل و هەرد دەگرم

يان له گڼل به ختم ده گڼمېمه وه
يان به يادى تو سهرده نيمه وه

”دواى نه وه كانه ماكان به پښه تې و به تويى كراسيكي بيقول و له ته نانكي سى پوژ له وه و پښه وه، له كوشك ودهر كهوت. به و شوه تاريخه هر پوژى هه تا گه پشته دهروازه شارى به غدا. راوه سستا، كه ده رگايان كرده وه، به كه م كه س كه چووه دهري كانه ماكان بوو، نه و پوژ هه له دهشت و ده ر و شاخ و كيو سووړاوه. كه بوو به شه، داىكي زورى بو گه را نه يدته وه. دنياى له بهرچاو تاريخ بوو، خو و خواردنې لى حرام بوو. هه تا ده پوژ هه ر چاوه پيى بوو. هيچ هه واليكي نه بوو. به رده وام ده گريا و ده كوپووزاوه و ده يگوت: ’پوله گيان، چون منت خسته خم و دهد و كه سهره وه و له ولاتى غريبي بى پشتيوان به جيت هيشتم؟! ناخر ئيستا من له كوئى بوت بگه ريم و سهر به كويدا كه م؟! له كام شار بتبينمه وه؟‘ فرميسكه كاني به سهر گونايدا ريزيان ده به ست و نه و شيعره ي خوښنده وه:

بى بزه ي پروت سؤماى چاوم
شهوى دهيجووره هه نام
خهفت به ربينگمى كرتووه
پشووى بو ژين نه هيشتووه
پوندك به كيهك دينه خواري
هر وهك بارانى به هاري
به بى تو ژين چولستانه
جىگه ي ديو و درنجانه
نانا ناژيم تازه بى تو
له هر كوئى بى ديم بو لاي تو

”شه و پوژ ده گريا و دنالا و ده كوپووزاوه و به كوپه كيدا هه لده گوت. وا بوو له شاردا دهنگى دابووه وه، خه لك هه موو ده يانگوت: ’زه وئولمه كان له كوئى هه تا ببيني كانه ماكان چوني لى قه وماوه و په ريوه ي هه نده ران بووه؟‘ ئيدى وا بوو ساسان شا هه واله كه ي بيسته وه.“

ليزه دا بوو، ماوه ي چيروكى نه مشه ويش كوتايى بى هات و شه هرزاد دريژه ي چيروكه كه ي هه لگرت بو شه ويكى ديكه.

که شهوی سهد و چلهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، گه وره گه وره کانی ولات ساسان شایان له پروداوی کانه ماکان ناگادار کردهوه و پینان گوت: 'ئهو کورپی پاشای ئیمیه و نهوهی نوعمان پاشاه. بیستومانه که سهری خوی هه لگرتووه و پویشتووه بۆ هه ندهران.' که ساسان شا ئه و هه والهی بیست، یادی ئه و چاکانهی کردهوه که زه و ئولمه کان پاشا له گه ل ئه وی کردبوو. هه ر بۆیه فرمانی دا بکه ونه پین و شوینی و بیبینه وه. فرمانی دا فرمانده ترکاش به سهد سواره وه به دوایدا بگه ری. دواي دوو پوژ فرمانده ترکاش گه راوه و نهیدوزییه وه. ساسان شا زور ناره حهت و خه مبار بوو، بانگی دایکی کانه ماکانی کرد و دلخووشی داوه.

"کانه ماکانیش که له به غذا چووه ده ری، سنی پوژان به تاقی ته نیا له دهشت و ده ر سووراوه و تووشی سواریک یا پیاده یه ک نه بوو، له برساندا گیای ده خوارد. پوژی چوارهم ری که وته شوینیکی سه رسه وز و خووش و یادی شاره که ی بابی کرد و ئه و شیعه ری گوت:

به ته مایه پوژگار تا بمینی
ساتیکی خووش به من رهوا نه بینی
چه رخی گه ردوون که خوی هه جمینی نییه
بسوو ریئنی سه رم هه تا ده سوو ری

"که شیعه ره که ی ته واو کرد، که میکی گیا خوارد و هه ستا ده سنویزی گرت و نوژه که ی کرد. له وی دانیشته به سه یته وه. وا بوو به شه و تازه له وی ماوه. شه و ته واو ده رنگ ببوو، خوی لئ نه ده که وت که له پر دا گوینی له دهنگی که سیتیک بوو، ئه و شیعه ری ده خوینده وه:

خووشه وه رزی به هاران خه لک له گه ل یاری جوان
ده نیژن ده رد و خه م و ده چ نیژن خووشی ژیان
منی هه ژار، منی نه دار، ده ربه ده ر و دووره ولات
له جتی باوه شی خووشی یار، وا په ریوه م له هه نده ران

"کاتیک کانه ماکان گوینی له و شیعه ره بوو، به جاریک ئاوری تی بهر بوو، خه م و په ژاره به سه ری دا پزا و برینی کولاوه و دهستی کرد به شین و گریان. پاش ئیستیک هه ستا وه

شوین دهنگه که کهوت. که سی نه دیته وه. خوی زرا و له و شوینته ی لئی بوو داگه را خواری و چووه قهراخ چۆمیک، دیسان گوئی له دهنگه که بوو، ئه و شیعره ی دهگوت:

من کۆیله ی بسکالوولیکی ئاوریشم
دلَم پر له قهف و پیچه وه کوو میم
تا که ی ده بی هه لوه دا بم منی ژار؟
تا که ی ده بی ئاوا هه لکه م به بی یار؟
خیالی ئه و بۆته خورد و خوراکم
بی یادی ئه و جهسته یه کی که لاکم
ئو دلَه پر له خویننه م کاریک ده کا
فرمیسیکی خوین له دوو دیدهم سه ر بکا

”کاتیک کانه ماکان ئه و شیعره ی بیست، هیشتا ئه و که سه ی نه دیتبوو زانی ئه وهش ئه وینداره و له ئه وینه که ی دابراوه و په ریوه بووه. له دلی خۆیدا گوئی: ‘ده بی خاوه نی ئه و دهنگه بدۆزمه وه توزیک ده رده دل بکه یین. بزانه م چ بووه وا دلپره.‘ ئیدی بانگی کرد و گوئی: ‘هۆی هاو پئی شه وی تاریکا! وه ره بزانه م ئه وه چ بووه؟ به شکو بتوانم یارمه تیت بده م و هاو به شی ماتمه ت بم.‘ خاوه نی دهنگه که که گوئی له دهنگی کانه ماکان بوو، وه لامی داوه: ‘ئهی ئه و که سه ی گویت له دهنگی من بووه! جارئ پیم بلئ ئه تو مروقی یا جنۆکه ی؟ پیش ئه وه ی بکوژرینی وه لام ده وه. ئه وه بیست رۆژه له و دهشت و ده ره م نه که سم دیوه و نه گویم له دهنگی که س بووه. ئه گه ر جنۆکه ی به سللامه تی به پئی خۆتدا برۆ. ئه گه ر مروقیشی تا سبه یینی راوه سته.‘ ئیدی کانه ماکان تا به ری به یان له و شوینه ماوه و نه چوو بۆ لای. که رۆژ بووه وه و تاو هه لات، سه ییری کرد ئه وه پیاویکی ره وه نده یه. کانه ماکان چووه به ره وه و سللوی لی کرد. کابرای ره وه نده وه لامی سللوی داوه. به لام چونکه به مندالی زانی و جل و به رگی شرۆلی له به ردا بوو، به سووکی چاوی کرد و به کانه ماکانی گوت: ‘گه نچۆ، له کام هۆزی عه ره بی و له بهر چی به و شه وه تاریکه هاتوویه ده ری؟ ئه وه کاری هه موو که س نییه و به ئازا و بویران ده کری. دوئ شه و گویم له چه ند قسه یه کی شاعیرانه و مه زانه ت گرت. ئیستا وا که وتوویته داوی منه وه و دیلی، به لام من له بهر مندالیت لیت خۆش ده بم و ده تکه مه خزمه تکاری خۆم.‘ کاتیک کانه ماکان گوئی له و قسانه ی بوو که دوا ی ئه و شیعره به سۆزانه وه کردنی، زانی که به چاوی سووک سه ییری ده کا. ئیدی به نه رمی به ره وه نده که ی گوت: ‘ئهی گه وه ری عه ره ب، تو کارت به مندالکاری من نه دابن و منیش حازرم بۆ خزمه تکاریت. باسی سه ره به ورده ی ئه و دلَه ی خۆتم بۆ بکه که بۆچی ریگای دهشت و ده رت گرتووه ته بهر و پووت کردووه ته شیعر و شاعیری؟‘

"رەۋەندە گوتى: 'گەنجۇ، مەن سەبەھى كۆپى رەھماچى كۆپى ھىمامم كە يەك لە ھۆزە غەپەبەكانى شامە. ئامۇزايەكم ھەيە ناۋى نەجمە، دىتتى ئارام و قەرار لە مەزۇف ھەلدەگىرى و پىكەنىنى شىت و شەيداي دەكا. كاتىك بايم مرد، مامم، واتە بابى نەجمە، بالى بەسەر كىشام و پەرورەدى كىردم. كاتىك گەورە بووم و زانىان ھەژارم، كچەكەيان لى شاردمەۋە. ئەمەن سەرۇك ھۆز و گەورە گەورەكانى ھۆز و خىلگەلى غەپەبم ناردە خوازىبىنى كچە مامەكەم. مامم پىنى غەيب بوو، لەبەر ئەۋان قەبوولى كىرد. بەلام بىرپار درا پەنجا ئەسپ و پەنجا وشتر و دە غولام و دە كەنىز و پەنجا بار كەنم و پەنجا بار جۇم لى بستىن. ھەر مەبەستى ئەۋە بوو مارەببەكەي ئەۋەندە زور كا كە بۇم نەدرى. ھەر بۇيە مەن لە شام ۋەدەر كەۋتم و بەرەو غىراق ھاتم. بىست رۆزە لە بىروندام جگە لە تۇ كەسم نەدىۋە. بە تەمام بچم بۇ بەغدا ھەر كە بازىرگانىكى دەۋلەمەند لە بەغدا ھاتە دەرى ۋەدۋاي بگوم و لە شۋىنك ھەلكوتە سەرى و پىاۋەكانى بكوژم و مالەكەي لى بستىنم. وشترەكانى بە بارەۋە بەرم. ئىستا پىم بلى ئەتۇ كى؟' گوتى: 'بەسەرھاتى مەنىش ۋەك ھى تۇ واىە. بەلام دەرد و خەمى مەن لە دەرد و خەمى تۇ زىاترە و كارەكەم قورسترە، چونكە كچە مامى مەن كچى پاشايە و بەو شتانەي تۇ گوتت جىبەجى نابى و پىنى پىمەل نابى. سەباح گوتى: 'رەنگە تۇ تەۋاۋ نەبى، يان ئەۋىن شىتى كىردوۋى، دەنا چۇن كچە مامى تۇ شازادە دەبى؟ ئەمەن ھىچ ھىمايەكى پاشايانە لە تۇدا نايىم و پىم واىە لە سۋالگەرىك زىاتر نى.' كانەماكان گوتى: 'كاكە، لەو رۆزگارەدا ئەۋ شتانە سەير نىبە.'

رۆزگارە، جارى پەست و جارى مەزنت دەكا
جارى بەرز و پىرۇز، جارى قىزەونت دەكا

" ئەگەر دەتەۋى مەن بىناسى، مەن كانەماكانى كۆپى زەۋئولمەكان پاشاي كۆپى نوعمان پاشاي پاشاي بەغدا و خوراسانم. رۆزگار ئاۋاي لى كىردوم و دەسەلاتى داۋەتە دەست ساسان شا. مەن بە شەۋ لە بەغدا ۋەدەر كەۋتوم ھەتا كەس نەمناسىتەۋە. ئەۋە بىست رۆزە مەن لە دەشت ۋەدەردا دەسۋورپىمەۋە و جگە لە تۇ كەسم نەدىۋە — مەنىش ۋەك تۇ.'

"كاتىك سەباح بەسەرھاتى كانەماكانى بىست، لە خۇشيان ھاۋارى كىرد و گوتى: 'بە خودا مەن بە ئاۋاتى خۇم گەشىتم. ئەمەن بارمەتە و دەستكەۋتىكى لە تۇ باشترم ۋەگىر ناكەۋى. مادام تۇ لە نەۋەي پاشاكان بى، ھەرچەند ئىستا لە جىلۋەبەرىگى سۋالگەرىشدا بى، ھەر ئاۋا بىخاۋەن و بەرەلا ناكىرى؛ دىن بە شۋىنتدا و دەتدۆزەنەۋە. ئەگەر بزانت تۇ بە مەنى، ناچار دەبىن باجىكى زۇرم دەنى. ھەر بۇيە قۇلبەستت دەكەم و دەتتەم.' شازادە گوتى: 'بىرەبم، ئاۋا مەكە كارىكى باش نىبە، رېنى دوژمنكارى مەگرە بەر. كەس مەن بە زىر

و زيو له تو ناکړې. با ببين به هاوړې و له ولاتي عيراق بروينه دهري و به دنياډا بگريښ. به شکو به شی ماره بيه که مان وه گير که وي و به ناموزا کلمان بگين. که سه باح نه و قسه يه بیست، تووره بوو، سوور بووه وه و گوتی: 'خوږی، نه و جار ناوام وه لام دده بيه وه؟ ده ست بینه با بته ستمه وه هتا وه بهر شه پم نه داوی. 'کانه ماکان بزده يه کی هاتی و گوتی: 'له بهر چی قولبه ستم ده که ی؟ مه گهر تو خوت به نازا و جوامیر نازانی و له تانه و سه رکونه ی عه رب ناترسی. وا گنجیک له خوږایي به ديل ده گری، له کاتیکدا قهت له گوږه پانی شه ږدا روو به رووی نه بوو یته وه و نازانی هونه رمنده یان بیهونه ره؟' سه باح پیکه نی و گوتی: 'پنم سهیره به و ته مننه وه نه و قسه زلانه ده که ی! نه و قسه انه هی پاله وانانه. 'کانه ماکان گوتی: 'جوامیری له وه دایه که تو چهک له ولاوه دانتي و جل و بهرگی زیادی دانتي و پیکه وه زوران بگرين. هه رکه س نه وی دیکه ی به زه ویدا دا، بیکا به کویله ی خوی. 'سه باح پیکه نی و گوتی: 'پنم وایه نه جه لهت هاتوه. 'ئیدی چه که که ی له و لاوه دانا و ئاته گ و شتی تی هاویشت و به ره و کانه ماکان هات. ناوقای یهک بوون. ره وهنده سهیری کرد، کانه ماکان قاچه کانی وهک دوو کینو چه قیون، ئیدی زانی که ناتوانی به رهنگاری بی و مله ی له گهل بکا. له کاره که ی خوی په شیمان بووه وه و له دلی خویدا گوتی: 'خوزگه به چهک کوشتبام. 'ئیدی کانه ماکان گرتی و وای رینگوشی خه ریک بوو تیکی شکیني. هاواری کرد: 'کوره گه نجو بؤ خاتری خودا به رنده مردم! 'کانه ماکان هه لیگرت و ویستی بیهاویته ناو چه مه که وه. که ره وهنده هاواری لی بهرز بووه وه: 'گه نجو، نه وه چم له گهل ده که ی؟! 'کانه ماکان گوتی: 'دمه وی له و چه مهت هاوم هتا بنگه بیئیته دیجله. دیجله بتبا بؤ چه می عیسا. چه می عیسا بتبا بؤ فورات و فوراتیش بتباته وه بؤ ولاته که ی خوت تا هوز و خزمانت تو ببینن و بزانت چ پاله وانیکي. 'ئیدی سه باح له بهری پاراوه و گوتی: 'توو گیانی که چه مامه کهت نه و کاره م له گهل مه که. 'ئیدی کانه ماکان داینا سر زه وی.

"که ره وهنده له ده ست کانه ماکان رزگاری بوو، چوو به لای شمشیر و مه تاله که یه وه و له دلی خویدا بیری ده کرده وه که هیرشی بکاته سه ر یان نا. کانه ماکان زانی له بیری چیدایه و پنی گوت: 'که ده ستت دا شیر و مه تاله که، زانیم به ته مای چیت، چونکه بؤت ده رکه وت له زور نیازیدا شاره زا نیت. به لام نه گهر شیرت پی بی سه رکه وتوو ده بی و به ناواتت ده گه ی. ئیستا من نه و ده رفه ته شت دده می با له سه ر دلّت نه بی به داخ. که وایه تو نه و مه تاله م ده یه و به شیره که هیرشم بؤ بینه. یان تو من ده کوژی، یان من تو ده کوژم. 'ره وهنده مه تاله که ی دایه و به شیره وه په لاماری دا. هه ر ره وهنده شیري داهینایه و کانه ماکان مه تالی وه بهر دا. کانه ماکان نه یده هیشت هیچ نازاریکی پی بگا و بهر په رچی هه موو هیرشه کانی دده وه. به لام هیچیشی پی نه بوو شه ری پی بکا. ره وهنده نه وهنده ی شیر هه لسو وړاند و دایه یتایه وه، که ته واوله شان و پیل ببوو. کانه ماکان زانی هیزی له

به‌ردا نه‌ماوه و ته‌واو باسک و شانی ماندوو بووه، هیزشی کرده سهری و گرتی و پشته‌وقه‌فار خستی، به قایشی شمشیره‌که‌ی دهستی به‌ست. دواپی لاقی گرت و رایکیشا هه‌تا قه‌راخ چه‌مه‌که. سه‌باح گوتی: 'تاقانه‌ی رۆژگار و نازای زه‌مانه، ئه‌وه به‌ته‌مای چ بکه‌ی؟! 'کانه‌ماکان گوتی: 'پیم نه‌گوتی به‌چه‌مه‌که‌دا ده‌تنیرمه‌وه بۆ لای هۆز و خزمانی خۆت، هه‌تا له‌وه زیاتر چاوه‌پروانت نه‌بن؟ با ئه‌و نامۆزایه‌شیت ئه‌وه‌نده له‌سه‌ر تۆ رانه‌وه‌ستن. 'ئیدی سه‌باح دهستی کرده گریان و گوتی: 'گه‌وره‌ی گه‌ورانی جیهان! کاری وا مه‌که و من به‌کۆیله‌ی خۆت دانن. 'ئینجا فرمیسکی هاته‌ خوارپی و ئه‌و شیعهری گوت:

داری خراپه قهت به‌ر ناهیتنی
 ئه‌گه‌ر به‌ر بیینی خراپه دیتنی
 ئینساننی خراپ ناهه‌سیتته‌وه
 بچیتته هه‌ر کوی ده‌بیینیتته‌وه

"کانه‌ماکان به‌زه‌یی پیتدا هات و په‌یمانی له‌گه‌ل به‌ست که هاو‌پیی دلسۆزی بی. ئینجا نازادی کرد. په‌وه‌نده ویستی دهستی کانه‌ماکان ماچ کا، به‌لام شازاده‌ پی نه‌دا. ئیدی په‌وه‌نده هه‌ستا و سهری تووره‌که‌که‌ی کرده‌وه و سی کولیره‌ی جۆی ده‌ره‌ینا. له‌پیش کانه‌ماکانی دانا. دانیشتن و نانیاں خوارد. دواپی ده‌سنو‌یژیان گرت و نو‌یژیان کرد. ئینجا زۆریان باسی رۆژگار و نه‌هامه‌تییه‌کانیان کرد. کانه‌ماکان به‌ په‌وه‌نده‌ی گوت: 'به‌ته‌مای بۆ کوی بچی؟ په‌وه‌نده گوتی: 'ده‌چم بۆ به‌غدا و له‌وی ده‌مینمه‌وه هه‌تا ماره‌یی په‌یدا ده‌که‌م. 'کانه‌ماکان گوتی: 'ئه‌وه تۆ و ئه‌وه‌ش ریگای به‌غدا.'

"ئیدی په‌وه‌نده مالاوایی لی کرد و ریگای به‌غدا‌ی گرت به‌ر. کانه‌ماکان له‌ دلی خۆیدا گوتی: 'چۆن له‌ رووم بی ئاوا بچمه‌وه؟ به‌ خوا قهت وا ناگه‌ریمه‌وه. 'ئیدی چوو له‌ قه‌راخ چۆم ده‌سنو‌یژی گرت و نو‌یژی کرد. دواپی ئه‌وه سهری له‌سه‌ر سووژده هه‌لنه‌گرت و له‌ به‌ر خودای خۆی پاراوه: 'ئه‌ی بارینه‌ری دلۆپه‌ی باران! ئه‌ی رۆزیده‌ری کرمی نیو دار و به‌ردی ره‌ق! داوات لی ده‌که‌م به‌ گه‌وره‌یی خۆت رسقم بده. 'ئیدی سهری هه‌لینا. نه‌یده‌زانی بۆ کام لا بچی. دانیشتیوو چاوی له‌ملا و له‌ولا ده‌کرد، له‌ پرده‌ سواریک په‌یدا بوو که ده‌سته‌جله‌وی بۆ ئه‌سه‌په‌که‌ی شل کردبوو به‌ په‌رتاو ده‌یناژووت. کانه‌ماکان له‌ جی خۆی دانیشت و پاش ماوه‌یه‌ک سواره‌که به‌ هه‌ناسه‌برکی گه‌یشتی. برینیکی قوولی له‌ جه‌سته‌یدا بوو. فرمیسکه‌کانی داده‌بارین، به‌ کانه‌ماکانی گوت: 'گه‌وره‌ی عه‌رهب، فریام که‌وه و هاو‌پیه‌تیم بکه، دلنیا به‌ هاو‌پیی وه‌ک منت وه‌گیر ناکه‌وی. که‌میکم ئاو ده‌یه، هه‌رچه‌ند ئاو بۆ برینداریش باش نییه. 'گوتیشی ئه‌گه‌ر مام، ئه‌وه‌نده‌ت ده‌ده‌می بینیا‌زت ده‌که‌م، ئه‌گه‌ر مردیشم ئه‌وه ئه‌و چاکه‌یه‌کت کردوووه و له‌ لای خودا ون نابن. 'ئه‌سه‌پکی له‌ژیردا بوو

قاچه‌کانی له دوو کۆله‌که‌ی به‌ردی مەرمەر دەچوون، بە جۆریک هەرکەس چاوی پنی دەکەوت، سەری سوور دەما. کانه‌ماکان که چاوی پنی کەوت، گوتی: 'پیم وانیه له ته‌واوی دنیا‌دا ئەسپیکي ئاوا هەبێ.' "ئیدی کانه‌ماکان سواره‌که‌ی له‌سەر ئەسپه‌که داگرت و که‌میکي ئاوا دایه و ئینجا راوه‌ستا تۆزیک پشوو‌ی بپه‌وه به‌ر. ئەو جار لینی پرسی: 'کئی ئاوا‌ی لێ کردووی؟' سواره‌که گوتی: 'راوه‌سته، هەمووت بۆ ده‌گیزمه‌وه.' که‌میک مات بوو، گوتی: 'ئەمن کارم ئەسپ‌دزینه و نیوم 'غه‌سان'—ه. له لای ئافریدوون پاشا ناوبانگی ئەو ئەسپه‌م بیستبوو. به‌و ئەسپه‌ ده‌لێن 'قاتوول' و نازناوی 'مەجنوون'—ه. ئەمن هەر له‌به‌ر ئەو ئەسپه‌ چووم بۆ قوسته‌نته‌نیه. هەمیشه‌ چاوم به‌سەریه‌وه بوو. له‌ پر‌دا پیریژنیک وه‌ده‌ر کەوت، ئەو پیریژنه‌ لای رۆمییه‌کان زۆر جینی ریزه‌ و پنی ده‌لێن زاتو‌ده‌وایی. ئەو ئەسپه‌ به‌و پیریژنه‌ بوو. ده‌ دانه خزمه‌تکاریان دانابوو خزمه‌تی ئەو ئەسپه‌ بکەن. پیریژنه‌ ده‌هات بۆ به‌غدا بۆ لای ساسان‌شا، داوا‌ی ئاشتی لێ بکا. له‌ تاوی ئەسپه‌که‌ منیش به‌ دوا‌یاندا هاتم. هەر چه‌ند ده‌ستم به‌ ئەسپه‌که‌ رانه‌ده‌گه‌یشت، چونکه‌ خزمه‌تکاره‌کانی هەر چاوه‌دیریان ده‌کرد و ئاگایان لینی بوو. هەر ئەوان هاتن و منیش دوورونیزیک به‌ دوا‌یاندا هاتم، هه‌تا که‌یشتی‌نه‌ ئەو شو‌یتنه. ئەمن له‌وه ده‌ترسام بچنه‌ ناو به‌غداوه‌ و نه‌توانم ئەسپه‌که‌ بپنمه‌وه ده‌ری. هەر له‌ بیری ئەوه‌دا بووم چ بکه‌م و چۆن ئەسپه‌که‌ برفینم. که‌چی له‌و جه‌نگه‌یه‌دا تۆز و خۆلیک به‌ری ئاسمانی گرت. که‌ گه‌یشتی و تۆز نیشته‌وه، سه‌یرم کرد په‌نجا سواری چالاک وه‌ده‌ر که‌وتن. ئەو سوارانه‌ چه‌ته‌ و رینگر بوون. پێشیان به‌ کاروانان ده‌گرت. سه‌رۆکه‌که‌یان ناوی گه‌وه‌رداش بوو—ده‌تگوت شی‌ره.' "

لێره‌دا بوو، ماوه‌ی چیرۆکی ئەمشه‌ویش کۆتایی پنی هات و شه‌هرزاد درێژه‌ی چیرۆکه‌که‌ی هه‌لگرت بۆ شه‌ویکی دیکه‌.

که نهوی سهد و چل و یه کهم هاتوه

گوتی: "خاوهنشکو، نهو سواره برینداره به کانهماکانی گوت: 'گهوهرداش و سوارهکانی دهوری پیریژنهیان دا، نهوهندهی پی نهچوو پیریژنه و ده کهسهکهیان قولبهست کرد و نهسپهکهیان لی سهندن. نهمن له بهر خومهوه گوتم: 'تازه رهنجبهبا بووم و به ناوتم نهگهیشتم.' دوايه خوم مات کرد تا بزائم کارهکه به کوئی دهگا. چاوم لی بوو که پیریژن به گریان به گهوهرداشی گوت: 'نازا و پالهوانی فارس، نهتو نهو نهسپهمان لی دهستی، نهی چی له پیریژن و خزمهتکارهکانی دهکهی؟' ئیدی به زمانی لووس و قسهی خوش و پارانهوه کاریکی کرد گهوهرداش نهوانی نازاد کرد، بهلام نهسپهکهی هر نهدانهوه. گهوهرداش و سوارهکانی هاتن و نهمنیش به دواياندا هاتم و چاوهرپی هلیک بووم، ههتا دهرفهتم لی هینا و سواری نهسپهکه بووم. هر که رکیفم لی دا، زانیان و دهوریان دام وه بهر تیر و سهرهنیزهیان دام. نهمن لهسه نهسپهکه بووم و نهسپهکه له جینی من به دست و لاق شهری دهکرد. ههتا منی بزگار کرد. بهلام لهو شهر و بگره و بهردههبا برینکی زورم تی بوو. سی شهو و پوژ بهبی نهوهی هیچ بخوم لهسه پشتی نهو نهسپه بووم. هیزم له بهردا نهمابوو. وا بوو نهتو گهورهییت لهگهله کردم. هر چهند پروتی، بهلام شوینهواری گهورهیت تیدا دهبینم. پیم بلی کئی؟' کانهماکان گوتی: 'پیم دهلین کانهماکانی کوپی زهونولمهکانی کوپی نوعمان پاشا. بابم مرد و من بی باب مامهوه. دواي بابم کهسیکی پلهنزم بوو به سولتانی بهغدا.' ئیدی کانهماکان بهسهرهاتی خوی له سهرهتاوه تا نهو کاته بۆ گنپراوه. کابرای بریندار زگی پینی سووتا و گوتی: 'نهتو خاوهنی رهچهلهکیکی گهورهی. له تهویلتدا نووسراوه که تو دهست بهسهر تهواوی دنیا دا دهگری. نهگر بتوانی من بخهیه سهر نهسپهکه و بۆ خوشت سوار بی و من بگهیهنیتهوه شوینهکهی خوم، سهر بلیندی دنیا دهبی و له پوژی پهسلانیش پاداشی چاکهت دهدریتهوه، چونکه من بۆ خوم ناتوانم خوم لهسهر نهسپهکهم بگرم. نهگر له ریگاشدا مردم، نهو نهسپه بۆ خوت. چونکه بۆ تو بی له ههموو کهس چاکتره.' کانهماکان گوتی: 'نهگر به کولیش بی دهتهمهوه و نهگر گیانم له دهست خومدا بایه، نیوهی گیانیشم دهدایتی. چون مندالی بنهمالهیهکم پشتیوانی ههژاران و لیتقهوماوانه.' ئیدی ویستی لهسهر نهسپهکهی دانی، کابرا بریندارهکه گوتی: 'کهمیک راوهسته.' ههردووک چاوی لیک نا دهستهکانی کردنهوه و شایه دوومانی هینا. خوی بۆ مردن ناماده کرد و نهو شیعرهی گوت:

حەیف که له دواي ئیمهش پوژگار
دهویننی گول و گیا و سهوزهی بههار
چیها بهفرانبار و خاکهلیوه

دین، ئیمهش گل و خۆلین لهو نیوه
ئهوانه‌ی ئیستا له هیچ کوی دیار نین
بی ده‌نینه سه‌ر جه‌سته‌ی مه‌ی خۆلین
دل به‌و دنیا کاتییه مه‌به‌ستن
پاله‌وانان به‌ ده‌ستییه‌وه په‌ستن

'که شیعه‌که‌ی ته‌واو کرد، زاری کرده‌وه و هاواری کرد و گیانی دهر چوو. ئیدی
کانه‌ماکان هه‌ر له‌وی ناشتی و لغاوی ئه‌سه‌په‌که‌ی گرت. سه‌یری کرد ئه‌سه‌پی ئاوا له‌ ته‌ویله‌ی
ساسان‌شاییدا وه‌گیر ناکه‌وی. دوا‌ی ئه‌و کاروانیکی بازرگانان هات و ئه‌وه‌ی دوا‌ی
دیارنه‌مانی ئه‌و له‌ به‌غدا رووی دابوو، هه‌موویان بۆ گیراوه. باسی کیشه‌ی نیوان وه‌زیر
ده‌ندان و ساسان‌شایان بۆ کرد که وه‌زیر ده‌ندان له‌گه‌ل نیوه‌ی سوپاکه‌ی له‌ژیر ده‌سه‌لاتی
ساسان‌شا چوونه‌ دهری و ده‌لین: 'ئیمه‌ جگه‌ له‌ کانهماکان پاشایه‌تی که‌سمان ناوی.' وه‌زیر
ده‌ندان له‌گه‌ل ئه‌و بره‌ سوپایه‌ی له‌گه‌لییه‌تی هه‌ستاوه‌ چوو به‌ کومه‌له‌ دوورگه‌ی هیند و
به‌رپه‌ر و ولاتی سوودان. له‌وی سوپایه‌کی به‌ قه‌ده‌ستیره‌ی ئاسمان و خیزی بیرونی کۆ
کردووته‌وه و به‌ ته‌مایه‌ بگه‌رپه‌ته‌وه به‌غدا و له‌گه‌ل دژمنی خۆی به‌شه‌ر بی. سویندی
خواردوو هه‌تا کانهماکان نه‌خاته سه‌ر ته‌خت، شیره‌که‌ی له‌ کالانه‌که‌ی نه‌نیته‌وه.
بازرگانه‌کان گوتیان: 'کاتیک ساسان‌شا زانی ئه‌وه‌ گه‌وره و بچووک چاویان له‌ کانهماکانه.
ناره‌حت و خه‌مبار بوو. دهرکی خه‌زینه‌ی کرده‌وه و زیر و زیویکی زوری به‌سه‌ر گه‌وره
گه‌وره‌کاندا بلاو کرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی کانهماکان ببینه‌وه و ببه‌نه‌وه لای ئه‌و. هه‌تا
خۆشه‌ویستی نیشان بدا و قه‌ره‌بووی بیمه‌یلیه‌که‌ی بکاته‌وه و بیکا به‌ فرمانده‌ی سوپا.
که‌ کانهماکان ئه‌و هه‌واله‌ی له‌ بازرگانه‌کان بیست، سواری ئه‌سه‌په‌که‌ی بوو و به‌ره‌و به‌غدا
تاوی دا.

"له‌و جه‌نگه‌یه‌دا که ساسان‌شا تووشی سه‌رگه‌ردانی بیوو، هه‌والی هاتنه‌وه‌ی
کانهماکانیان بیست، ته‌واوی سوپای له‌گه‌ل گه‌وره‌ گه‌وره‌کانی به‌غدا‌ی نارده‌ پيشوازی.
راسپارده‌کان چاویان پنی که‌وت و له‌ پيشییه‌وه به‌ پنیان هه‌تا کۆشک ره‌زیشن. پیاوانی
کۆشک هه‌والی هاتنه‌وه‌ی کانهماکانیان دا به‌ دایکی. دایکی هات و ته‌ویلی ماچ کرد و له
ئامیزی گرت. کانهماکان گوتی: 'دایه، هه‌تا لای ساسان‌شا ده‌چم، چونکه‌ ئه‌و چاکه‌ی زوری
بۆ من بووه. به‌لام پیاوانی دهربار زووتر چوو بوونه‌ لای ساسان‌شا و زوریان په‌سنی
ئه‌سه‌په‌که‌ و سواریه‌که‌ی کردبوو. ئیدی پاشاش هه‌ستا هات بۆ لای کانهماکان و سلای لێ
کرد. کاتیک کانهماکان چاوی به‌ پاشا که‌وت له‌به‌ری هه‌ستا و چوو ده‌ست و قاچی ماچ

کرد و ئەسپەكەى كيشا پيشى و بە ديارى داين. پاشا دەستخوشى لى كرد و گوتى كه ئەو ماوهيهى ئەو ديار نەبووه، چەندە نارەحەت بوون و سەپاسى خوداى كرد كه ساغ و سلامتە.

”دواى ئەو چاوى لە ئەسپەكە كرد و ناسپيەوه كه ئەو قاتوولە و نازناوى مەجنوونە. ئەو سالاى كه شەركان پاشا كوژرا، ئەو ئەسپەى لە رۆم ديتبوو. پاشا بە كانەماكانى گوت: ’ئەگەر ئەو سالا ئەو ئەسپەيان بە هەزار ئەسپ بفرۆشتبا، زەوئولمەكانى باوكت دەبىكرى. بەلام نىستا شوكر بۆ خودا بە تۆ گەيشت و بەراستيش هەر شايانى تۆيه. من ئەو ديارى تەم قەبوول كرد و هەر بە خۆتى دەبەخشەوه.’ ئىدى فەرمانى دا خەلاتيان بۆ هينا و ئەسپەگەلىكى زۆرى داىه و لە كۆشكى گەورەدا مالىكى بۆ كوك و تەيار كرد. مال و سامانىكى لە ژمارنەهاتووى داىه. گەورەيى و شادمانى رووى لە كانەماكان كرد و پاشا زۆرى لەگەل چاك بوو و ريزى لى دەگرت، چونكه لە داهااتووى كارى وەزير دەندان دەترسا.

”بەو جۆرە كانەماكان لە چارەپەشى و نەگەتى رزگارى بوو. بە دلخوشى هەستا چوو لە دايكى و پرسىارى كچە مامەكەى كرد. دايكى گوتى: ’رۆلە گيان، دوورى تۆ منى لە خەلك دوور خستبووهوه و سەرقالى كردبووم.’ گوتى: ’داىه، هەستە بچۆ لاى بەشكو بە دیدارىك دلم ئارام كاتەوه.’ دايكى گوتى: ’تەماع پياو سووك دەكا. لەو قسانە گەرى، چونكه كيشەت بۆ ساز دەكا. منيش ناچم بۆ لاى و قسەى لەگەل ناكەم.’ كه دايكى ئەو قسانەى كرد، گوتى: ’لەو كەسەى ئەو ئەسپەى دزيبوو، بىستم كه پيرىژنيك بە ناوى زاتودەوايى هاتووه بۆ ئەو ولاتە و بە تەمايه بىتە بەغدا. ئەو پيرىژنه هەر ئەو پيرىژنەيه كه باپيرم و مامى منى كوشتووه. دەبى هەر بىكوژم و تۆلەى ئەوانى لى بستينم و ئەو پەرۆ شينەى لەسەر شانى بنەمالەكەمان دادرم.’ دايكى پىي گوت جارئ تۆ بەهەسيوه. دوايه بۆخوى چوو بۆ لاى پيرىژنيكى جادووگەر بە ناوى سەعدانە. باسى خۆى و قەزافەكانى بۆ كرد و تكاى لى كرد بچیتە لاى قەزافەكان و قسەى لەگەل بكا، بەشكو ئەوە خوايه لەگەل كانەماكان دلنەرم بى. پيرىژنه چوو لە لاى قەزافەكان و كەمىكى دواند و دلى نەرم كرد و گەراوه. كه هاتەوه گوتى: ’قەزافەكان سلاوى لى دەكردى و گوتى: ’ئيوەشەو ديم.’ “

ليزەدا بوو، ماوهى چيرۆكى ئەمشەویش كوتايى پى هات و شەهرزاد دريژەى چيرۆكەكەى هەلگرت بۆ شەويكى ديكە.

که شهوی سهد و چل و دووهم هاتهوه

گوتهی: "خاوهنشکو، پیریژن گهراوه لای کانهماکان و پنی گوتهی: 'قهزافهکان سللاوی دهگه یاندی و گهتی دا نیوه شهو بیته ژوانته. ئیدی کانهماکان دلی به گهتی ناموزاکه ی خویش بوو. که بوو به نیوه شهو، قهزافهکان هات و ئهوی له خه و ههستاند و سه رکونه ی کرد و گوتهی: 'چون ده لئی ئه ویندارم و، ئاواش خهوت لی ده که وئی؟' که کانهماکان خه بهری بووه وه، گوتهی: 'به خوا ههر له بهر ئه وه خهوتووم تو بیته خه ونم.' ئیدی قهزافهکان یاری و ده ستبازی له گه ل ده کرد و شیعره ی ئاوا ی بو ده خوینده وه:

ئه فیندار و هه ساوه، به فر و هه تاوان
چاوی ئه فینداران دایم، سوور و پر ئاوان
ئه فیندار کوانی ده توانی ساتن بسره وی
سره وتن و ژیان ی چی، بی وی چی ناوی

"ئیدی کانهماکان ته ریق بووه وه، به کتریان له نامیز گرت و ده میان به ده می به که وه نا هه تا بهری به یانی. دوا یی کانهماکان زور گریا و ئه و شیعره ی گوتهی:

به شی خو م وه رگرت له ژین، دوینی شه وی

له بهر ده ستم بوو ئه وه ی دل ده یه وه ی
بسکی ئالابوو له ئه ستم، یاره که م
ده ستم ئالابوو له ستمی دلداره که م
دهنگی ئه لاله وئه که بهر له و ده مه دا
خه ریکه ئینسان له ئیسلام لا بدا

'که شیعره که ی ته واو کرد قهزافهکان، مالاوا یی لی کرد و گهراوه بو کوشکه که ی خو ی. له لای هیندی که له که نیزهکان باسی ئه و شه وه ی کرد و که نیزهکانیش چون ئه و هه واله یان دا به ساسان شا و ئه ویان له کاری ئه و کوپ و که ناگادار کرده وه. پاشا هات بو لای قهزافهکان و شییری لی هه لکیشا هه تا سه ری له له شی جو ی کاته وه. له نا کاو نوزه تهوززه مان گه یشتی و گوتهی: 'ده ست پاگره و کارت پنی نه یی. ئه گه ر کاریکی وا بکه ی، ئه وه هه واله که ی له نیو خه لکدا بلاو ده بیته وه و ته واوی خه لک سه رکونه ت ده که ن که کانه ماکان خاوه ن په وشتی به رزه و پاکداوینه و کاریکی وای نه کردووه لئی به ئیراد

بگیرئ. ئەتۆ پەلە مەكە. چونكە لەنیو خەلكدا بلاو بووئەتەوہ كە وەزیر دەندان سووپایەكى زۆرى كۆ كر دووئەتەوہ كە بە تەمایە كانەماكان بكا بە پاشا. رۆژى ئەوہ نییە.

”ساسانشا گوتى: ’ناچارم پەندىكى بەسەر بىنم و لە چالئىكى هاویم كە قەت نەتوانى بىتەوہ دەر. من ھەر لەبەر ئەوہ ئەو پىشوازىم لى كرد ھەتا لە لای خەلكى بەغدا نەبى بە پالەوان. جا ئەوہ زۆر زوو بۆت دەر دەر كەوئ كە كارەكان بە كوئ دەگن. ’ئىدى نوزھەتوززەمانى بەجى ھىشت و وەدەر كەوت و خەرىكى كاروبارى ولات بوو. ئەوہ ساسانشا.

”بەلام كانەماكان رۆژىكى دىكە چوو بۆ لای دایكى و گوتى: ’دایە، بە تەمام رینگە لە كاروانچیان بگرم و تالانىان بكەم، مەر و مالاتیان لى بستىنم و كۆیلە و كەنیز كۆ كەمەوہ و مالئىكى زۆر بەسەر یەكەوہ بنىم. ئەو دەم بچم داوای قەزافەكان بكەم. ’دایكى گوتى: ’رۆلە گیان، مالى خەلك بىخواوہن نییە و خەلك وەك شیر پارىزگارى لە مال و سامانى خۆى دەكا و پلنگت بۆ راو دەكا. ’كانەماكان گوتى: ’تازە لەو ھەلوئىستەى گرتوومە پاشگەز نابمەوہ ھەتا بە ئاواتم نەگەم. ’دوای ئەوہ پىرئىزنى ناردە لای قەزافەكان و پنى راگە یاند كە دەروا بۆ سەفەر ھەتا مارەبىيەكى شایانى ئەو نەھىنمەوہ نایەمەوہ. بە پىرئىزئەشى گوت كە بە مسۆگەرى دەبى وەلامەكەى ئەویشم بۆ بىنئىتەوہ. وا بوو پىرئىز چوو وەلاكەشى ھىتاوہ و گوتى: ’قەزافەكان لە نىوہ شەو دا دى بۆ لات. ’ئىدى كانەماكان ھەتا نىوہ شەو ھەر نەخەوت و چاوہرئ بوو. وا بوو لە پردا تىشكى سىمای یار دیوہكەى رەوناك كرد و بە كانەماكانى گوت: ’رۆحم فیدات بى ئەوہ ھەتا ئىستا چاوہرئى منى؟ ’ئىدى كانەماكان ھەستا و گوتى:

مەرھەمى دەرد و ھاودەمى ژيانم
بە كۆچت ديسان مەدە ئازارم
ھۆى ھەسائەوہى رۆوحى شەكەتم
بئ تو من جەستەيەكى شەكەتم
ژيان بەبئ تو بۆ من مەحالە
تۆم نەبئ ھەنگوین بە زارم تالە
بىرى كۆچ مەكە تكات لى دەكەم
تازە قەت بەبئ بوونت ھەلناكەم

”ئىدى پنى گوت كە بە تەمایە چ بكا. قەزافەكان دەستى كرد بە گریان. كانەماكان گوتى: ’ناموزا، مەگرئ. ھىوادارم خودا ئەو جودابى بەكاتە ماىە پىنگەبىشتمان. ’دوای ئەوہ

كانه ماكان هه لۆیستی گرت سه فه ره كه ی بكا، ئیدی مالاوایی له قه زافه كان كرد و چوو له لای دایکی بۆ مالاوای و شیریی له قه دی دا. له كۆشك وه ده ر كه وت. سواری ئه سپه كه ی بوو به كۆلان و گه ره كه كانی شاردا رۆیشت هه تا گه یشته ده ر وازه ی شار. به رێكه وت له پر دا تووشی سه باحی كۆری په ماخی هاوړینی بوو كه له ده ره وه ی شار را وه ستا بوو. سه باح كه ئه وی دیت، ئاو زه نگییه كه ی ماچ كرد و دۆعای خیری بۆ كرد، لینی پرسی: 'برا كه م، ئه وه ئه و ئه سپ و شتانه ت له كۆی بوو، له كاتێكدا من جگه له شمشیره كه م هه چی ديكه م نییه؟' كانه ماكان گوتی: 'دوای ئه وه ی تۆ له من جیا بوویته وه، ئه و به خته رووی له من كرد. ئه ری با شتیكت پێ بلیم: ده توانی دلتم لێ پاك كه یته وه و له گه ل من بێی و په یمانی براهه تیم بده یتی؟' ره وه نده گوتی: 'گه ورم، قه سه م به خودا به دل بیریی تۆم ده كرد.' ئیدی شیره كه ی له قه دی دا و تووره كه كه ی به شانیدا كرد و له پیش ئه سپه كه وه رۆیشت هه تا چوار رۆژان هه ر وا رۆیشتن و ئاسكیان راو كرد و خواردیان و ئاوی سارد و خۆشی كانیاوه كانیان خوارد وه. رۆژی پینجه م كه هه ر وا ده رۆیشتن، له به ر گردێك له وه رگه یه كی لێ بوو، پر پر بوو له وشتر و مه ر و مالات. كه ئه وه نده زۆر بوون، ده رزیت هه لاو یشتبا نه ده كه وته سه ر زه وی. كانه ماكان به دیتتی ئه و هه موو مه ر و مالات و پاتاله خۆش حال بوو. ته ماع گرتی كه به تالانیان بیا. به ره وه نده ی گوت: 'ده بی ئه و ماله به رین. ره نكه كاری من و تۆ جیه جی بكا.'

سه باح گوتی: 'گه ورم، ئه وانه خاوه نی زۆریان هه یه و هه مووشیان ئازا و كه له وه كیش و شه ركه رن. ئه گه ر بێتوو خۆمان تووشی ئه و كار هه تر سیداره بكه ین، ئه سه ته مه گیان ده ربه رین.' كانه ماكان پێكه نی و زانی كۆری رۆژی وا نییه. ئه وی به چی هیشت و بۆخۆی چوو بۆ تالان و ئه و شیعه رشی خۆینده وه:

كه سه یك كه ته مای كاری وا ده گری
ژیان و مردن له به ر چا و ناگری
یا ئازایانه كاری خۆی ده كا
یا له ریی ئامانج گیانی خۆی ده دا

"پاشان چوو په یشی و ئازه له كانی وه پیش خۆی دا. له پر دا كۆمه لێك پیاو به شیر و تیره وه بۆی هاتن. ئه وه ی له پیشیانه وه ده هات پیاویکی ئازا و به جهرگی شه ركه ری تورك بوو. هیرشی كرده سه ر كانه ماكان و هه رای كردی و گوتی: 'هه تیو، ئه و ماله بۆ كۆی ده به ی؟ ده زانی ئه و ماله هه ی كێیه؟ ئه گه ر بزانی قه ت ناویری كاری وا بكه ی. ئه وه هه ی هۆزی رۆمییانه كه ئازا و پاله وانی جیهانن. سه د سواری كه مل بۆ هه یچ پاشا و پاشایه ك دانانه وینن. ئه سپكیان لێ دزراوه، ده لێن سویندمان خوارد وه هه تا ئه و ئه سپه نه ستینیته وه

لیزه نارۆینهوه. ^۱ کانه ماکان که ئهوهی بیست، هه رای کردنی و پیتی کوتن: 'ئهوه هه ره ئه وه سپیه که بۆی دهگه رین، وه رن بمکوژن. دهی هه مووتان بۆم وه رن. ^۲ ئینجا قاتوولی دهنگ دا و رکیفی لئ دا. قاتوول وهک دیو پرووی تی کردن و له یه کهم هه لمه تدا سواریکی لئ کوشتن. ئینجا پرووی له دووه می و سنییه می و چواره می کرد و له سه ره زهوی پاکی کردنه وه. ئیدی ئه وانی دیکه ترسان. کانه ماکان پرووی تی کردن و کوتی: 'زۆلینه، ئه و مالاته لئ خوړن دهنا شیره کهم به خوړنتان سوور ده کهم.'

"وا بوو ئه وانیش له ترسان مالاته که یان لئ خوړی، ئه وهندهی توانیان له ریگه دا یه کیهک و دوووه هه لاتن. سه باح که ئه وهی دیت، خو شحال بوو. له گرده که هاته خواری و هه رای کرد. که له پر دا توژ و خو لیک له دوور به ری ئاسمان گرت، که هاتنه به ره وه سه د سواری وهک شیر ی بیشه لان وه ده ره که وتن. که سه باح ئه وانی دی، هه لاته وه بۆ سه ر گرده که. له وئوه سه یری شه ره که ی ده کرد و ده یگوت: 'ئه من پیاوی ئه و گوړه پانه نیم. ئه من له کایه و گولمه زدا سوار چاکی چاکم.' دوا ی ئه وه سه د سوار کانه ماکانیان گه مارۆ دا. سواریک هاته پیشه وه و لئی پرسی: 'ئه و ئاژه لانه بۆ کوێ ده به ی؟' کانه ماکان کوتی: 'وه ره پێشی پیت ده لیم، دیاره سواری چاکی، له گه ل هه رکهس مملانی بکه ی به سه ریدا زال ده بی و شیر تیک ده شکینی.' ئه و سواره نیوی گه وه رداش بوو، سه ره کرده ی سه د سوار بوو. کاتیک کانه ماکانی دیت وهک شیر ده نه رینی و له جوانیشدا ده لئی گراوه که به تی، که وته وه بیر و خه یالی ئه و. گراوه که ی ناوی فاتین بوو. فاتین بوخساری وهک خوړ ده بریسکاوه و خه لک سه ریان له چالی چه نه که ی سوور ما بوو. لاهه که له یادی گراوه که پیدا ئه و شیرعه ی گوت:

قه د و بـــــــــالای، قه د و بـــــــــالای نییه سه لوی چه مه نه
 ده موچاوی خر و گه ش، گولیکی جوانی ده مه نه
 که بزه ی دیته سه ر لیو، هه نگوین له ده مییه وه ده تکی
 چه ند خو شه تیر بمژی، ئه و جیتی شیلهی لیوه ده تکی
 مه رچی مژینی لیوی، سه خت و دژوار و ئه سته مه
 سه ر ده که وم ده زانم هه رچه نده پرژد و هه له مه "

'فاتین له گه ل ئه و هه مووه جوانییه یدا، ئه وهنده ئازا و چالاک و نه ترس بوو، ته وای پاله وان و ئازا و به هیزه کانی هۆز و خزم و ناسیاو له ترسانی چه مینیان نه بوو. نه یانده ویزا خو یاتی لئ ده ن. سویندی خو اردبوو شوو به که سیک بکا که له مملانتیدا

۱. هه له م: شاخ و زه ردومایه کی یه کجار سه خت و ناخوش بۆ سه ره که وتن.

دەرەقەتى بىي. گەوھەرداشيش يەككىك لەو كەسانە بوو كە خۆشى دەويست و بە تەما بوو بنىرئىتە خوازبىتى. بەلام گەوھەرداش كاتىك بىستىيەو بە بابى گوتوو كە شوو بە كەسىك دەكان لە گۆرەپانى مەلەنئىدا بەسەرىدا زال بى، نەبویرا بەرەنگارى كچە بىتەو. ترسا دەرەقەتى نەبە و ئابروو و حەيى بچى. هەرچەند هاورىكانى گوتيان: 'ئەتۇ زۆر زۆر جوانچاكى و كاتىك ئەو كچە رووبەرووت بىتەو، جوانىيەكەت ئەوئەندەى كار تى دەكا، هيزى ئەوئەى لى دەبىرى كە بەرەنگارت بىتەو. ئىدى تو بەسەرىدا زال دەبى، چونكە ژنان لە ئاست جوانى پياواندا زۆر زوو خويان دەدۆرىن. بى ئاكام بوو.'

"گەوھەرداش گويى بەو قسانە نەبزوت و نەبویرا مەلەنئى لەگەل بكا. هەمىشە خۆى لى دەبوارد و نەيدەويست بەرەنگارى بىتەو. هەتا ئەو پۆژە كە لەگەل كانەماكان رووبەروو بوو، وەى زانى كانەماكان گراوئەكى خۆيەتى. ئىدى چوو پىشى گوتى: 'ئەى فاتىن، ئەو هاتووى هيزى خۆت نىشان من بەدى؟ لەو ئەسپە وەرە خواری با تۆزىك وتوویژ بەكىن و دوو قسەى خۆش بەكىن. ئەمن رىم لە سوارچاك و ئازا و چالاكان گرتوو، ئەو مالمە كۆ كر دووئەتەو هەتا لە رىنى تودا خەرجى بەكم، ئەتۆش من بە مېردى خۆت قەبوول بەكى تا كچى پاشاكان بەمە كەنىز و خزمەتت بەكن. ئاخىر لەو ناوچەبە كەسى تىدا نىبە شان لە شانى تو بىدا.'

"كاتىك كانەماكان ئەو قسانەى بىست، گوتى: 'ئەرى تو دەزانى دەلئى چى، فاتىن كىيە؟ ئەو هەلىت و پەلىتانه وەلا نى و خۆت بۇ زەبرى شىرم ئامادە بەك، ئىستا لە خوئىدا دەتگەوزىنم.' كانەماكان خولئىكى بە ئەسپەكەى دا، ركىفى لى دا و هەلىستاندە سەر پاشووان و نەراندى و داواى ركبەرى كرد. گەوھەرداش زانى كە ئەو سوارىكى يەكجار ئازا و بەجەرگە و خرابى بۇ چوو، رووى لە سوارەكانى خۆى كرد و گوتى: 'دا يەكتان بۇى بچنە پىشى و تامى شمشىر و چىژى نىزەى تىبگەيەنن.' ئىنجا ئەدەم ناوىك بۇى چوو پىشى و ماوىك هەلسوورا و لە مەيدانەكەدا هات و چوو هەتا لە پرەدا كانەماكان دەرەقەتى لى هىنا و بە شىرىك لە تەپلى سەرى دا. سواره وەك و شتر هۆراندى و لە ئەسپەكەى كەوتە خواری. داوى سوارىكى دىكە هىرشى هىنا و بۇى چوو مەيدانەو. ئەوئەى وەك ئەوئەى دىكە يەك دوو هەروگىفى لە خۆى دا و بە دەردى ئەو چوو. سىيەمىن و چوارەمىن و پىنجەمىنىش هەر وا. ئىتر بە تىكرای هىرشىان هىنا و شەر بلىسەى سەند و كەرم بوو. ئەوئەندەى بى نەچوو، كانەماكان هەموويانى كرده قوربانى شىر و رەمب. گەوھەرداش كە ئەوئەى دىت، لە گىانى خۆى ترسا و زانى كەسىكى نەترس و بى هاوتايە. هەر بۇبە بە كانەماكانى گوت: 'قەيناكا من لە خوئىنى هاورىكانم خۆش دەبم. هەرچىيەكىشت دەوى لەگەل خۆتدا بىبە.' كانەماكان گوتى: 'سپاس بۇ ئەو هەموو گەورەى و دەهەندەبىت. بەلام تو لەو قسانە گەرى و لە بىر دەربازبوونى خۆتدابه.' كە وای گوت، گەوھەرداش

تووږه بوو، گوتی: 'ئاځاګات له دمت بڼې. ده زانی ده لټی چی؟! ټه ګر منت ناسیبا قهت له و قسانهت نه ده ګرد. ټه من شیرې بیښه ی دلیری، ګه وهه رداشی کوږی سامریم که هیرش ده که مه سهر خه لک و ږی به ږیواران ده ګرم و بازرګانان تالان ده که م. هر ټو ټه سپه ی له ږیر تو دایه، هی من بوو. ټیستا ده مهو ی بزانم ټه وه چوناو چون که وتووه ته ده ست تو؟' کانه ماکان گوتی: 'ټو ټه سپه هی زاتوده وایی بکوږی نوعمان پاشای باپیرم و شهرکان پاشای مامه که زاتوده وایی پنی ده چوو بو لای ساسان شا.' ګه وهه رداش گوتی: 'بو ټه تو کتی؟' گوتی: 'من کانه ماکانی کوږی زه وټولمه کانی کوږی نوعمان پاشام.' ګه وهه رداش که ټه وهی بیست گوتی: 'به نازایه تی و خوینشیرینیه که تدا له وه ده چن راست بکه ی. به لام مه ترسه و به ټاسوده ی ږو، چونکه بابت پیویکی خاوه ن چاکه و چاکه پیښه بوو.' کانه ماکان گوتی: 'ګویلک، به و قسانه له بهر چاوی من ګه وره نابی.' ټیدی ګه وهه رداش تووږه بوو، هیرشی ګرده سهر کانه ماکان و ټیک به ږیوون. به ګورز وایان لیک ددا، سه ږیر. ده نگی زه ږیری ګورزه کان وا بوو ده تګوت ټاسمان ده ږوخی. دواپی به ږمب و نیزه که و ټته گیانی به کتر. ګه وهه رداش نیزه به کی تی ګرت. کانه ماکان ګورج دانه وی و نیزه که نه یګرت. ټینجا کانه ماکان نیزه به کی له سینگی ګه وهه رداش ګرت که نیزه که له ږیر به پشستی هاته ده ږی. ټیتر کانه ماکان فه رمانی به غولامه کان دا مه ږ و مالات و پاتالیان کو ګرده وه و رایان دان.

"له و جهنګه یه دا سه باحی کوږی ږه ماح له سه ږ ګرده که هاته خوار ی و سه ږی ګه وهه رداشی ږی. کانه ماکان پیکه نی و گوتی: 'ټه وه چی ده کی، سه باح؟ من وام ده زانی تو شه ږکه ریکی زور لئ هاتوو و نه ترسی.' سه باح گوتی: 'ګه وره م، ټه و کوپله به ی خوت له ده سه که و ټه بیښه مه که؛ به شکو به کچه مامه که م بګم.' کانه ماکان گوتی: 'من له و ده سه که و ټه به شت ده دم، به لام تو چاودیږی ټه و مالات و غولام و شته بکه.' کانه ماکان به ره و به غدا که و ټه ږی. "کاتیک له به غدا نیزیک بوونه وه، سوپای به غدا ټاګاداری هاتنه وهی کانه ماکان و هینانی ټه و ګشته ده سه که و ټه بوون و سه ږی ګه وهه رداشیان به سه ږ نیزه ی سه باحه وه دیت. بازرګانه کان سه ږی ګه وهه رداشیان ناسیبه وه و خوشحال بوون له وهی که خودا خه لکی له ده ست ټه و ږزګار ګرد و ده ستخوشیان له کانه ماکان ګرد. خه لکی به غدا کانه ماکانیان له ږووداوه کانی وه ږیر دهندان و ساسان شا ټاګادار ګرده وه. ټیدی ماله که بیان لئ خوږی هه تا به رده رګای کو شک و سه ږی ګه وهه رداشی به زه ویدا دا. ټه سپ و وشتریک ی زور به دیاری دا به ګه وره ګه وره کانی به غدا. خه لکی به غدا زور هوګری ټه و ږیوون. پاشان ږووی له سه باح ګرد و پله و پایه ی به ږز ګرده وه. دواپی ټه وه هه ستا چوو بو لای دایکی و ټه وهی له و ګه شته دا تووشی ږیوون یان به سه ږی هاتبوو، بو دایکی ګیږاوه. ساسان پاشاش ټاګای له هه موو شتیک بوو. ټیدی ساسان شا هه ستا چوو دیویکی تاییه ت

و چۆلهوه و راویژکار و پیاوماقولانی خوی بانگ کردن و گوتی: 'دهموی باسی نهینیهکی خومتان بۆ بکه. ئیوه ئاگادار بن کانهماکان دهبیته هوی تیداچوونی من. خۆ ئاگاداری ئهوه هه ن که ئهوه گهوههرداشی کوشتووه. هه رچهنده هۆزگه لیککی زۆری تورک و کوردی له گه ل بوو. ئاگاداری ئهوهش هه ن که وهزیر دهنان کردوویهتی و دهیکا و ئهوه چاکهیهی منی له بیر کرد و بیبهلین بوو. بیستوومه که سوپایهکی زۆری کۆ کردووهتهوه و به تهمایه کانهماکان له جینی من بکاته پاشا. ئهگه ر ئهویش بیته پاشا، ناچار دهبی من بکوژی. ' که گهوره گهورهکانی نامادهبوو لهوه کۆرهدا گوینان لهوه قسهیه بوو، گوتیان: 'پاشای مهزن، ئیمه دهزانین ئهوه پهرهدهی دهستی تویه، ئاگاداریشین که تۆ ئهوت پهرهده کردووه، بۆیه چووین بۆ لای دهنه هه ر له ژیر ئهمر و فرمانی تۆ داین کهس له ژیر فرمانی تۆ ناچیته دهری. ئیستاش ئهگه ر بتهوی بیکوژی، ئیمه دهیکوژین. ئهگه ر پیت خۆشه دووری خه یتهوه، دووری دهخهینهوه.'

"کاتیک پاشا قسهکانی ئهوانی بیست، گوتی: 'کوشتهکهی باشته، بهلام دهبی لهپیشدا له گه ل ئیوه پهیمانیک دابنیم و بهلینتان لی بستینم.' ئهوان سویندیان خوارد و له نیو خویاندا پهیمانان بهست. پاشا زۆری ریز لی گرتن و بهلینی زیر و مالیکی زۆری پی دان. دواي ئهوه ههستا و هاتهوه مالی و قهزافهکانی لهوه پهیمانه ئاگادار کردهوه. قهزافهکان زۆر نارحهت بوو، سهعدانهی پیریژنی بانگ کرد ههتا بینیری بۆ لای کانهفهکان و ئاگاداری کاتهوه که پاشا به تهمایه چ بکا. ئیدی پیریژنه چوو بۆ لای کانهماکان و سلاری لی کرد. کانهماکان به دیتی پیریژنه خوشحال بوو. پیریژنه ههوالهکهی پی راگه یاند. که کانهماکان بهوهی زانی، به پیریژنه ی گوت: 'سلاری ئاموزاکه م بگه یه نه و پیشی بلی ملکی خویهتی، خودا کئی پی باش بی دهیداته دهستی، با ئه و نیگه ران نه بی. شاعیر لیره جوانی گوتووه که دهلی:

رێکخه ری کاران، کاران رێک دهخا
چۆنی پی خوش بی، ئاواي لی دهکا
من کۆیله و بهنده و فرمانبهرداریم
ئهو چی پی باش بی، گوئی به فرمانیم
که سیک له نه بوون شتی بینیته بوون
ئه گه ر پی خوش بی، دهیکا سه رنگوون
پشت بهوه ده به ستم، حه قم بستینی
شا نه بی شیر بی، تیکی ده شکینی

"ئیدی پیریژنه گه راوه و وهلامه که ی کانهماکانی بۆ کچه مامه که ی گیراوه.

"دوای ئه وه ساسان شا چاوه پروان بوو هر کاتیک که کانه ماکان ویستی له شار بچیته ده ری، چند سواریک بۆ کوشستی دانئ. به ریکهوت کانه ماکان بۆ راو چوو ده ری و سه باحی ره وه نده شی له گه ل خۆی برد، چونکه شه و و رۆژ لینی دور نه ده که وته وه. وا بوو کانه ماکان ده دانه ئاسکی راو کرد، له نیو ئاسکه کاندایه نکیکی چاوه شیان تیدا بوو، به چه پ و راستدا ده پروانی. کانه ماکان ئه و ی به ره لا کرد. سه باحی ره وه نده گوئی: 'ئه وه بۆ ئه و ته به ره لا کرد؟' کانه ماکان پینکه نی و ئه وانی دیکه شی به ره لا کرد و به سه باحی گوئی: 'به ره لاکردنی ئاسکیکی که به چکه ی هه یه، کارینکی جوامیزانه و ئازایانه یه. ئه و مامزه که ئاوا چاوه چاوی ده کرد، به چکه ی هه بوو. بۆیه منیش به ره لام کرد. ئه وه ی دیکه ششم هر له بهر ئه و به ره لا کرد.' سه باح گوئی: 'ئه منیش ئازاد که با بچمه لای بیچوه کانم.' کانه ماکان پینکه نی و قونه ریمینکی لئ دا. که چی ئه و به زه ویدا که وت و وه ک مار له خۆی ئالا. هیشتا ئه و هه لئه ستابوو وه ته پوتوزیک په یدا بوو، کومه لیک سواریچاکی ئازا و چالاک بوون. گوایه پاشا بیستابوو وه، کانه ماکان چوو ته راو. ئه ویش فه رمانده یه کی ده یله میه کان که ناوی جامع بوو، له گه ل بیست سواری ئازا و نه ترس نارده بوو تا کانه ماکان بکوژن. زیر و مالینکی زوریشی دابووین. که نیزیک بوونه وه و هینرشیان کرده سه ر کانه ماکان، ئه ویش دهستی لئ کردنه وه و هه موویانی کوشت. له و جهنگه یه دا ساسان شا به سواری گه یشتی و سه یری کرد ئه وه هه موو سواریه کان کوژراون. ترسا و گه راوه. خه لکی ئه و ناوچه یه که زانیان، گرتیان و توند به ستیانه وه.

"دوای ئه وه کانه ماکان له گه ل سه باحی ره وه نده رۆیشتن. هر وا ده رۆیشتن له رینگه دا گه نچیکیان دیت له به رده رگایه ک راوه ستابوو. کانه ماکان سلای لئ کرد. گه نجه که وه لامی سلاره که ی سه نده وه. دوای ئه وه چوو ژوروی، پاش ئیستیک هاته وه ده ری. دوو قاپی له گه ل خۆیدا هینا. یه کیان شیر بوو، ئه وه ی دیکه یان گوش و شت بوو. کاسه که ی له پینش دانان و تکای لئ کردن بخۆن. کانه ماکان نه یخوارد. لاوه که گوئی: 'ئه وه بۆ ناخۆی؟' گوئی: 'به لئیم داوه' لاوه که پرسی: 'بۆ به لئیم داوه نه خۆی؟' وه لامی داوه: 'ساسان شا ولاته که ی لئ داگیر کردووم. ئه و ولاته هه ی باوک و باپیری من بووه. که باوکم مرد، من مندال بووم. منی له ده سلالات خست و بۆخۆی له جینگاکه ی من دانیشت. ئیدی منیش به لئیم داوه هه تا تۆله ی خۆم له نه یارم نه که مه وه، نانی که س ناخۆم.' گه نجه که گوئی: 'مزگینیم ده یه، به لئینه که ته برده ته سه ر. ئه وه دژمنه که ته له به نددایه. به لام پیم وایه جارێ زوو بۆ مردن.' کانه ماکان گوئی: 'له کوئ له به نددایه؟' لاوه که گوئی: 'له نیو ئه و گومه زه بلنده دایه.' کانه ماکان سه یری کرد ئه وه هر خه لکه ده چیته ژوروی به چه پۆک پیندا ده دن و تف و له عنه تی ده کهن.

"کانه ماکان چوو نیزیک دیوه که و چاویکی لئ کرد و گه راوه خواردنه که بخوا. که مینکی

شیر و شت خوارد، به لام گوشته که ی له په پړویه دا هه لگرت که خوانی له سهر خوارد و دانیشته هه تا شه و ته او درهنگ بوو. لاره خاوه نماله که خهوی لئ که وت. ئینجا هه سستا چوو بۆ لای گومه زه که، سه گه له دهوری گومه زه که پاسیان ده کرد و ده وه پین. که چوو په پیشتر سه گیک بۆی هات خیرا پله گوشتیکی بۆ هاویشته بهو جوړه هه سه گ هات و که میکی گوشت بۆ هاویشته تا هه مووی بیده نگ کردن. هه تا که یشته بهر ده رگای دیوه که و چوو لای ساسان شا. دهستی له سهر سه ری دانا. ساسان به ده نگیکی بهرز گوتی: 'کتی؟' کانه ماکان گوتی: 'کانه ماکانم، هه نه وهی ئیواره ویستت بیکوژی و خودا توله ی منی لئ کردیته وه. ولاتی باوک و باپیرمت لئ داگیر کردم و، تیرت نه خوارد ویستت بشمکوژی؟' ساسان شا به درۆ سویندی خوارد که نه یویستوه بیکوژی و نه وه قسه یه ی بیستوته درویه. کانه ماکان لینی خوش بوو، گوتی: 'به دوا ی مندا وه ره.' گوتی: 'هیزی پیم نییه و ناتوانم برۆم.' ئیدی کانه ماکان له پاشکوی خوی سواری کرد و هه تا بهری به یانی رۆیشتن. له گه ل رۆژ دیاری دا، نوژده که بیان کرد و رۆیشتن هه تا که یشته باخیک له وی دانیشتن و ده ستیان کرد به قسه کردن. له کوتایدا کانه ماکان لینی پرسی: 'گلهیت له من ماوه؟' ساسان گوتی: 'نا وه لالا.' ئیتر ریک که وتن بگه رینه وه بۆ به غدا. سه باحی ره وه نده گوتی: 'نه من له پیشدا ده چمه وه خه لک ناگادار ده که مه وه و مزگینی هاتنه وه تانیان ده ده می.' نه ویان نارده وه. سه باحیش چوو ژن و پیایوی ناگادار کرده وه و مژده ی دانی. خه لکیش به دهف و شمشال و زورناوه هاتنه پیشوازیان و قه زافه کانیش وهک مانگ له شهوی تاریکدا وه ده ر که وت و درهوشاوه. کانه ماکان نه وی دیت. هه ردووکیان که چاویان به یهک که وت، نه وه ندی دیکه شه یدای یهک بوون. چاویان تیک بری بوو. له شاردا باس هه ر باسی نازایه تی و جوامیری و خوینشیرنی کانه ماکان بوو. ده یانگوت: 'ئیمه جگه کانه ماکان پاشایه کمان نییه.'

"ساسان شا چوو وه لای نوزه توزه مان. نوزه توزه مان گوتی: 'له نیو شار باس هه ر باس و تاریفی کانه ماکانه و به شان و باهو و جوامیری و نازایه تیدا هه لده لین.' پاشا گوتی: 'بیستن کوا وهک دیتنه. من به چاوی خوم دیتوومه و له گه لی بووم. نه وهی جوامیری و نازایه تی و نه ترسی بی له و کورده نه مدیتووه. خه لک هه ر نه وه نده شتیکیان که وته سه ر زار، ئیدی به چاولیکه ری هه ر ده لین و ده یلینه وه. له خورا تاریفی ده کن. ئیستا له شاردا ناوی ده ر کرده وه و له دلی خه لکدا جیی کرده وه ته وه. وه زیر دهندانی هوقه بازی خه یانه تکاریش سوپایه کی له راده به ده ری له شاره کان کو کرده وه ته وه بۆ پشتیوانی له و. ئیستا من چون دوا ی ماوه یهک پاشایه تی بیمه ژیرده سستی هه تیویک؟' نوزه توزه مان گوتی: 'ئیستا به ته مای چی بکه ی؟' گوتی: 'هه لو یستم گرتووه، بیکوژم. هه تا وه زیر دهندان بی هیوا بی و جگه له من که سی دیکه شک نه با شیایوی پاشایه تی بی. پاشان ناچار

قه‌بوولی بکا له ژیر فرمانی مندا بی. 'نوزه‌توززه‌مان گوتی: 'فیل له‌گه‌ل خه‌لکی دیکه‌ش باش نییه. چون تو ده‌توانی له‌گه‌ل خزم و که‌سدا وا بکه‌ی؟! وا چاکه قه‌زافه‌کانی لی ماره‌که‌ی و بیده‌تی و ئەو قسه‌یه‌ی پیشینیان له به‌رچاو گری که ده‌لین:

ئوه‌ی به چاکه ده‌کرئ قه‌ت به شیر نه‌کراوه
 پشت له خراپه بکه و ئاوریک بده‌ره‌وه دواوه
 کیوی به توند و تیژی، به‌ره‌و نه‌یاریان ده‌رۆن
 مروقی ژیر به قسه‌ی خوش، به‌رد ده‌کا به میو‌رۆن
 چاکه کاران له نیو خه‌لک ریز و پرومه‌تیا‌ن هه‌یه
 ئوه‌ی خائین و پیسه، هه‌میشه له دواوه‌یه

"ساسان‌شا که له په‌یامی شی‌عه‌که‌گه‌یشت، تو‌وره‌ بوو هه‌ستا و گوتی: 'ئه‌گه‌ر نه‌مزانیا بۆ گالته ئەو قسه‌یه ده‌که‌ی، ده‌مکوشتی. 'نوزه‌توززه‌مان گوتی: 'چونکه تو له من تو‌وره‌ بووی، منیش گالته‌م له‌گه‌ل کرد. 'ئیدی هه‌ستا و سه‌ر و ده‌ستی پاشای ماچ کرد و گوتی: 'فکری چاکه، زوو که با پیکه‌وه پیلانکی بۆ دا‌پژین و بیکوژین. 'که ساسان‌شا ئەو قسه‌یه‌ی له نوزه‌توززه‌مان بیست، دلی خوش بوو. گوتی: 'خیرا فیلک ببینه‌وه و له‌و نارمه‌تیه‌ی رزگارم که. من هیچ فیل و ده‌هۆیه‌کم به زه‌یندا نایه. 'نوزه‌توززه‌مان گوتی: 'خه‌مت نه‌بی زوو رینگه‌یه‌کی بۆ ده‌دۆزمه‌وه و ده‌یکوژم. 'ساسان‌شا گوتی: 'چون ده‌یکوژی؟' گوتی: 'که‌نیزیک هه‌یه به ناوی 'باکون، به‌و ده‌لیم. ئەو بۆخوی خوی فروفیله. 'ئەو که‌نیزه‌ پیس و گلاوترین پیریژنی رۆژگار بوو، زاتیکی ناپاکی هه‌بوو. کانه‌ماکان و قه‌زافه‌کان ئەو په‌روه‌ده‌ی کردبوون. کانه‌ماکان زور هۆگری ئەو بوو، ته‌نانه‌ت له‌ژیر پنی ئەودا ده‌خه‌وت.

"گاتیک ساسان‌شا ئەوه‌ی بیست، ئەو بیروکه‌یه‌ی زور به‌دل بوو. فرمانی دا ئەو که‌نیزه‌یان هینا و شته‌که‌یان بۆ گه‌راوه و ئەویش قه‌بوولی کرد. رازی بوو نه‌خشه‌که جیبه‌جی بکا. گوتی: 'به‌لام من خه‌نجه‌ریکم ده‌وی که ده‌مه‌که‌ی به ژه‌هر ئاو درایی هه‌تا زووتر کاری تی بکا. 'پاشا پنی گوت: 'ئافه‌رین' و خیرا خه‌نجه‌ره‌یان بۆ په‌یدا کرد و هینایان. ئەو که‌نیزه‌ چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی زۆری له‌و باره‌وه بیستبوو. ئیدی ده‌ستی دا خه‌نجه‌ر و له مال چووه ده‌ری و که‌وته بی‌ری چون‌کوشتنی کانه‌ماکان. هه‌تا هاته‌ لای کانه‌ماکان که چاوه‌پنی دیداری قه‌زافه‌کان بوو. سه‌یری کرد ئەو پیریژن و ده‌در که‌وت و له به‌ر خۆیه ده‌لن: 'سه‌رده‌می دووری ته‌واو بوو، کاتی پینگه‌یشتن نیزیک بووه‌ته‌وه و ئیدی دووری و جودای به‌سه. 'که کانه‌ماکان ئەو قسه‌یه‌ی بیست، پنی گوت:

'پیم بلن، قهزافهکان چۆنه؟' باکوونی گلاو گوتی: 'جا چۆن بئ، ئهوه له تاوی تو دلی دهتوقی. ناوی تو بووته ویردی زمانی.' کانهماکان جلهکانی بهری به خهلات دایه و بهلینی زیر و مالیشی دایه. ئه و گلاوه گوتی: 'ئهمشه و من له لای تو دهخهوم و هیندیک چیرۆک و بهسههاتی ئهوینداریت بۆ دهگرهوه.' کانهماکان گوتی: 'چیرۆکیکی وام بۆ بگیرهوه خه م له دلمدا نههیلن و خوشحالم بکا.' باکوون دانیشته و خه نجه ره کهش له باخه لیدا بوو. گوتی: 'ئه و قسه و چیرۆکه خوشه ی به تهمام بۆت بگیرهوه، ئهمه یه:

چیرۆکی ئه و عاشقه ی هه شیشی کیشابوو

" 'پیاویک بوو زۆر جوانه رسته بوو. هه میشه به دوا ی جوانانه وه بوو. مالی بۆ خه رج دهکردن هه تا وای لئ هات هه چی نه ما و تهنگی پئ هه لچنرا. له بازاره کانددا ده سوورپاوه بۆ ئه وه ی شتیک په یدا بکا، پنی بزی و نه مرئ. پۆژیک له پریدا بزماریک له قامکی پاچوو، خوینی لئ هات. خوینه که ی سپی و به په رۆیه ک به سستی. دوا ی ئه وه هه سستا چوو بۆ گه رماو. جلهکانی داگه ند و چوو ه ژووری و له په نا هه وزی ئاوه گه رمه که وه دانیشته. هه ر ئاوی به سه ری دا کرد هه تا وای لئ هات پنی ناره حته بوو.' "

لیرده دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کۆتایی پئ هات و شه هرزاد درێژه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه ویکی دیکه.

که شهوی سهد و چل و سینه هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکۆ، ئهه کابرایه ئهوهندهی ئاوی گهرم به سههریدا کرد ههتا حالی تیک چوو. ئیدی هاته لای ئاوه ساردهکه. کهسی لئ نهبوو. کهمیکی ههشیش دیتهوه له پهنایه کدا له زاری هاویشته و قووتی دا. ههشیش کاری له میشکی کرد. له سهه ئهه بهردانه دهتلاوه و لای وا بوو که مامۆستای دهلاکهکان خهریکه دایدهمالئ و دوو کۆیلهش له سهه سههری راوهستاون. بهکیان جامیکی به دهستهوهیه و بهکیشان کیسه و لفکه و شتی پینه.

" که ئهوانهی دیت، له دلی خۆیدا گوتی: 'ئهوانه به ههله له دههوری من کۆ بوونهتهوه.' ئیدی پیکهنی و لاقی راکیشا. دواپی لای وا بوو، دهلاک پیی دهلئ: 'گهرم، کاتیتی برۆیته دهه.' ئیدی پیکهنی و گوتی: 'مهسهللا له ههشیشه.' دواپی ئهوه دهلاکهکه ههستا و دهستی گرت و فۆتهیکی ههریری رهشی له ناو قهدهی بهست و کۆیلهکان به قاپ و جامهوه بهدوایدا هاتن ههتا بردیانه دیوکی دیکهوه و بوخور له سهه ئاور بوو، له ههموو جۆره میوه و بۆنیکیشی لئ داندراووو. کالهکیکیان بۆ قاش کرد. له سهه کورسییهکی ئاونوسیان دانا. دهلاک دهستی کرد به شوشتهی و کۆیلهکانیش ئاویان پیندا دهکرد. دواپی ئهوه جوان شیلایان و پاشان به تهنیا لهه دیوه بهجینان هیشته و هاته دههه.

" کاتیک به هوی کاریگهه بهنگهکهوه خهیالی بیزه گهیشته، ههستا و فۆتهکهی له خۆی کردهوه و ئهوهنده پیکهنی ههتا کهوت. دواپی ئهوه له بهه خۆیهوه گوتی: 'ئهوه چۆناوچۆنه وهک وهزیر دهرواننه من و ناوم دینن یان پینانگۆتم مهولانا ساحیب؟ رهنگه ئیستا لینیان تیک چوو بئ و وهک ئهوان هاتمه بهه چاویان. دواپی دهمناسنهوه چ بهرهلایهکم و بهه شهق و زللهم دهههه.' ئینجا ههستا چوهه ناو ئاوه گهرمهکهوه و هاته دههه، وای هاته بههچاو کۆیله گچکه و ههسینراوهکان هاتوونه لای و بوخچهیهکیان بۆ هیناوه سهی فۆتهی ههریری تیدایه. بهکیان له سههه بهست و بهکیان به شانیدا دا و سینهمینان له ناو قهدهی بهست. ههساوهکان کهوشیان هینا و کهوشی له پی کرد. ههساو و کۆیلهکان دهستیان گرت و هینایانه دهههه. ئهویش بههدهوام بزهی له سهه لئو بوو. له سهه سهکۆی گهرماوهکه که ههپشی شایانهیان بۆ راخستبوو، دانیشته. کۆیلهکان تیی ئالان و دهستیان کرد به شیلانی ههتا خهوی لئ کهوت. له ههونیدا کچیکی له باوهشدا بوو، ماچی دهکرد و لهنئو لینگیدا دانیشتبوو. سیرهتی خسته سهه له پی دهستی و کچهی کیشا پینشی و سواری سههه بوو که له ناکو بانگیان کرد: 'ههسته بهنگی ههچوپووچ! ئهوه بۆ بهه نیوههۆیه تو ههه خهوتوو.' که چاوی ههلیتا له نئوههراستی هوزی ئاوه ساردهکهدا بوو بههین فۆته و کیری رهپ ببوو. ههلهک تیی ئالا بوون و پینی پیندهکهنین. ئیدی زانی

ته‌واوی ئه‌وانه هەر خه‌ون و خه‌یال و کاری به‌نگه‌که بووه. نار‌ه‌حه‌ت بوو. خه‌لک پ‌نیان گوت: 'به‌نگی گ‌لاو، تو شه‌رم ناکه‌ی ئاوا خه‌وتووی؟' ئیدی ئه‌وه‌نده‌یان به‌ زلله و چه‌پۆک لئ دا هه‌تا ته‌واوی گیانی سوور هه‌لگه‌را. له برسانیش خه‌ریک بوو بم‌ری.

"کانه‌ماکان که ئه‌و چیرۆکه‌ی بیست، ئه‌وه‌نده پ‌یکه‌نی خه‌ریک بوو به‌ پشتدا بکه‌وئ. به باکوونی گوت: 'دایه، چیرۆکیکی خۆش بوو. من چیرۆکی ئاوام نه‌بیستبوو. ئه‌ی ب‌یجگه له‌وه هی دیکه‌ش ده‌زانی؟' که‌نیزه پ‌یره گوتی: 'به‌لئ، ده‌زانم.'

"ئهم جاره چیرۆکی غه‌واره و گه‌پجاره ناوازه‌کانی بۆ گ‌ی‌راوه هه‌تا کانه‌ماکان خه‌وی لئ که‌وت. که‌نیزه له‌ خوار ئه‌وه‌وه دانیشتبوو که شه‌و خه‌ریک بوو له‌ نیوه لا‌بدا. که‌نیزه‌که له‌ دلئ خۆیدا گوتی: 'ئ‌یستا ده‌ره‌ته‌ی چاکه.' هه‌ستا و خه‌نجه‌ری ده‌ره‌ینا و ویستی ب‌یکوژئ که دایکی کانه‌ماکان له‌ پر‌دا په‌یدا بوو. که باکوون ئه‌وی دیت، له‌ به‌ری هه‌ستا و به‌ پ‌یرییه‌وه چوو. ترسا و ده‌ستی کرد به‌ له‌رزین گویا تابه‌تی. که دایکی کانه‌ماکان ئه‌وی ئاوا دیت، پ‌یی سه‌یر بوو و خ‌یرا هه‌لیساند. که به‌ ئاگا هات، دایکی له‌ پشت سه‌ری بوو. ه‌وی هاته‌که‌ی دایکیشی ئه‌وه بوو که قه‌زافه‌کان بیستوو‌یه‌تی ر‌یک که‌وتوون له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی کانه‌ماکان بکوژن. ئیدی به‌ دایکی گوتیوو: 'فریا که‌وه، پ‌یش ئه‌وه‌ی باکوون کوربه‌که‌ت بکوژئ خۆتی بگه‌یه‌نئ.' دایک هه‌لدئ و خۆی ده‌گه‌ییشتئ. که گه‌یشتئ له‌و جه‌گه‌یه‌دا کانه‌ماکان خه‌وتیوو، باکوونیش به‌ ته‌ما بوو ب‌یکوژئ. ئیدی دایکی هه‌لیساند، کانه‌ماکان گوتی: 'کاتیکی باش هاتی، ئه‌وه دایه باکوونیش ل‌یره‌یه.' ئیدی پ‌ووی له‌ باکوون کرد و گوتی: 'ئه‌گه‌ر چیرۆکیکی خۆشتر ده‌زانی، بۆمان ب‌یگ‌یره‌وه.' باکوون گوتی: 'ئه‌و چیرۆکه‌ی بۆم گوتی له‌ کوئ و ئه‌وه‌ی قه‌راره ب‌یلیم له‌ کوئ؟! ئه‌وه‌ی بۆتان ده‌لیم زۆر له‌وه خۆشتر و به‌ تامتره. به‌لام له‌ کاتیکی دیکه‌دا ده‌یگ‌یرمه‌وه.' ئیدی باکوون هه‌ستا بر‌وا، به‌ ته‌ما نه‌بوو ر‌زگاری ب‌ئ، چونکه ده‌یزانی دایکی کانه‌ماکان به‌ زۆر شه‌ت ده‌زانی. هەر بۆیه مالاوای له‌ کانه‌ماکان کرد و ر‌ویشت.

"ئینجا دایکی کانه‌ماکان گوتی: 'ئهمشه‌و شه‌ویکی پ‌یرۆزه، چونکه خوا توئ له‌ مردن ر‌زگار کرد.' ئیدی گه‌لاله‌ی کوشتنه‌که‌ی له‌ سه‌ره‌تاوه تا کۆتای بۆ گ‌ی‌راوه. کانه‌ماکان گوتی: 'ئه‌وه‌ی خوا نه‌یکوژئ، به‌ که‌س نام‌ری. به‌لام وا چاکه ئیمه له‌نتو دژماندا نه‌م‌ینینه‌وه و ب‌رۆینه ده‌ری.' هەر بۆیه که‌ پ‌ۆژ بووه‌وه، کانه‌ماکان له‌ شار چووه ده‌ری و چوو خۆی گه‌یاند هه‌زیر ده‌ندان.

"دوای ئه‌وه ک‌یشه که‌وته نیوان ساسان‌شا و نوزه‌توززه‌مان و ئه‌ویش له‌ شار وه‌ده‌ر که‌وت و چووه لای ئه‌وان. به‌دوای ئه‌ودا گه‌وره گه‌وره‌کانی ولات ته‌واوی له‌ شار چوونه ده‌ری و چوونه پال وه‌زیر ده‌ندان و ئه‌وان.

”پاشان کۆ بوونهوه و راواویژیان کرد و هه‌موویان هاتنه سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی به‌سه‌ر رۆمییاندا ده‌ن و توله‌ی خوینی نوعمان‌پاشا و شه‌رکان‌پاشا بکه‌نه‌وه.

”وا بوو چوون بۆ شه‌ری رۆمییان و دوا‌ی هیندیگ به‌سه‌ره‌ات که په‌نگه زۆر درێژه بکێشێ، موسولمانان به‌ ده‌ستی زومران‌پاشا، پاشای رۆم، به‌ دیل گیران. رۆژیکی به‌یانییه‌که‌ی زومران‌پاشا فه‌رمانی دا هه‌تا کانه‌ماکان و وه‌زیر ده‌ندان و هاو‌ریکانی بینن. که ئه‌وانیان هینا، زومران‌پاشا ئه‌وانی له په‌نا خۆی دانان و به‌ فه‌رمانی ئه‌و له‌و سه‌ر بۆ ئه‌و سه‌ر سه‌فره‌ راخرا و خواره‌مه‌نیان دانا. ئاماده‌بووان خواره‌نیان خوارد. له‌ کۆژران رزگاریان بوو. له‌پێشدا به‌ یه‌کتریان ده‌گوت: ’بۆیه ئیمه‌ی کۆ کردووه‌ته‌وه تا بمانکوژێ.’

”ئینجا پاشا گوتی: ’خه‌ونیکم دیوه که بۆ راهیبه‌کانم گیراوه، گوتیان: ’جگه له وه‌زیر ده‌ندان، که‌س ناتوانی لیک‌ی داته‌وه.’ وه‌زیر ده‌ندان گوتی: ’ئه‌ی پاشای جیهان، خیر ده‌بین ئیشه‌للا. بفرموو له‌ خزمه‌تتدام.’ پاشا گوتی: ’له‌ خه‌ونمدا بوو له‌ چالیکدا بووم و تاقمیک خه‌ریکی نازاری من بوون. ویستم هه‌ستم. که هه‌ستام، که‌وتمه‌وه و نه‌مده‌توانی له‌و چاله‌ بیمه‌ ده‌رێ. دوا‌ی ئه‌وه چاوم گیرا له‌و چاله‌دا پشت‌تینه‌یه‌کی زیرینم دیت. ده‌ستم کێشا پشت‌تینه‌که‌م هه‌گرت، دیتم دوو دانه‌ن. به‌دوا‌ی یه‌کدا دوو پشت‌تینه‌که‌م به‌ست. دیتم له‌ ناکاو بوون به‌ یه‌ک. وه‌زیر، ئه‌وه بوو خه‌ونه‌که‌م.’

”وه‌زیر ده‌ندان گوتی: ’شای شایان، ئاگادار به‌ که‌ تو به‌ دیداری براهه‌ک، برازایه‌ک، ئاموزایه‌ک یان که‌سیک له‌ خزم و که‌سانت که‌ له‌ خوین و گوشتی تویه، شاد ده‌بی.’

”کاتیک پاشا ئه‌وه‌ی بیست، چاویکی له‌ کانه‌ماکان و نوزه‌هه‌توززه‌مان و قه‌زافه‌کان و وه‌زیر ده‌ندان و دیله‌کانی دیکه‌ی که‌ له‌ گه‌لیان بوون، کرد و له‌ دلی خۆیدا گوتی: ’ئه‌گه‌ر من ئه‌وانه‌ بکوژم، رۆحیه‌ی سوپاکه‌یان تیک ده‌شکێ و من زۆر زوو ده‌توانم بگه‌ریمه‌وه بۆ ولاتی خۆم و ولاته‌که‌شم له‌ ده‌ست ده‌رناچێ. ئیدی هه‌ر که‌ ئه‌و بیریه‌ی به‌ میتشکدا هات، فه‌رمانی دا میرغه‌زه‌ب هات. ئه‌مری به‌ میرغه‌زه‌ب کرد کانه‌ماکان بکوژێ. له‌و جه‌نگه‌یه‌دا دایه‌نی پاشا هات و گوتی: ’پاشای جیهان، ئه‌وه به‌ ته‌مای چی بکه‌ی؟’ گوتی: ’به‌ تام ئه‌و دیلانه‌ بکوژم و سه‌ره‌که‌یان فرێ ده‌م بۆ هاو‌ریکانیان. دوا‌ی ئه‌وه به‌ سوپاوه‌ هێرش بکه‌مه سه‌ریان. ئه‌وه‌ی کوشتمان ده‌کوژرێ و ئه‌وه‌ی هه‌لاتیش هه‌لدێ. ئه‌وه‌ دوا‌ین شه‌ری نیوانی ئیمه‌ و موسولمانان ده‌بی. دوا‌ی ئه‌وه زوو ده‌گه‌ریمه‌وه بۆ ولاته‌که‌ی خۆمان هه‌تا له‌مه‌و دوا‌شتی وا له‌ ولاته‌که‌مدا رۆو نه‌دا.’ که‌ ئه‌وه‌ی بیست، رۆوی له‌و کرد و به‌ زمانی رۆمییان پێی گوت: ’چۆن رێی به‌ خۆت ده‌ده‌ی برازا و خوشک و خوشکه‌زای خۆت بکوژی؟’ که‌ پاشا ئه‌و قسه‌یه‌ی له‌ دایه‌نه‌که‌ی بیست، زۆر توورپه‌ بوو، رۆوی ته‌ کرد و گوتی: ’گلاو، تو به‌ منت نه‌گوت که‌ دایکی تو کوژراوه و بابی تو‌یان ده‌رمانخوارد کردووه و زیریکیش‌ت

دامی گوتت ٿو ھي باوڪي تو ٻو؟ ٻو جوان راستيه ڪم پي نالئي؟

”دائيه ڪه گوتي: ’ٿو ھي تا ئيسٽا پيم گوتوي ھمووي راست ٻو، به لام ڪاره ڪي ٿيمه توڙيڪ پيچاوپيچي. ناوي من مھرجانه به و ناوي دايڪي تو شازاده ٿه بريزه به ڪه خاوهن جواني و رهوشته برزي و نازايه تي ٻو. باوڪي تو نوحمان پاشاه، پاشاي به غذا و خوراسان ٻو ڪه ڪورھ ڪي خوي له گھل ٿو وھزير دھنداندا نارديبوو ٻو شھر. براڪي تو، شھركان پاشا، له سوپا داده بري و ربي ده ڪه ويته ڪوشڪي دايڪي تو، واته شازاده ٿه بريزه. ٿيمه ڪه نيزه ڪان له گھل دايڪت له شويينيڪي چول خريڪ ٻووين زورانمان ده گرت. شھركان پاشا له و ھنگه به دا هات و له گھل دايڪت زورانمان گرت. چونڪه سيميابه ڪي جوان و نازايه تيه ڪي به رچاوي ھه ٻو، تواني به سھر دايڪندا زال بي. ٿيدي دايڪت پيچ پوڙان له ڪوشڪه ڪي خوي ميوانداری ڪرد. زاتوده وايي پيره ٿن باوڪي دايڪت، واته پاشا ھردووي ٿاگادار ڪرده. دايڪت له سھر دهستي شھركان ٻو به موسولمان و شھرڪاني ٿوي له گھل خوي برد ٻو شاري به غذا. من و ريحانه و چھند ڪه نيزي ديڪھش له گھلي چووين. ھه موومان ٻووينه موسولمان. ڪاتيڪ نوحمان پاشاي باوڪي تو شازاده ٿه بريزي ديت، عاشقي ٻو. شھويڪي ده چيته لاي و به تو دووگيان ده بي. دايڪت سي دانه گه وهري ھه ٻو ڪه پيشڪه شي پاشاي ڪردن. پاشا به ڪياني دا به نوزه توزه مان و يڪي دا به زه وٿولمه ڪان و سنيه ميشي دا به شھرڪاني برات. شازاده ٿه بريز ٿو گه وهري له شھركان وھرگرت و له لاي خوي رايگرت. ڪاتيڪ شازاده ويستي منداله ڪي بي، واته تو، بيري خزم و ڪه ساني ده ڪرد و له لاي من درڪاندي. من ڪويله به ڪي ره شم پهيدا ڪرد و ٿاگادارم ڪرد ڪه به ته ماي چين و به ليني زيڙ و ماليڪي زورم پي دا. ھه تا له و سه فھر دا له گھلمان بي و به ريمان ڪا. ٿو ڪويله به ناوي غه زبان ٻو، رازي ٻو له گھلمان بي. وا ٻو له شار هاتيه دھري و هه لاتين. ڪاتيڪ گه يشتينه ولاتي روم. ڪاتي له دايڪبوني تو هات و دايڪت ٿاني هاتي. له ٿه سپه ڪان دابه زين. له و ھنگه به دا غولامه زهوقي هه سستا و چووه دهسته ي دايڪت و داواي لي ڪرد. ٿيدي دايڪت به ھموو هيزي خوي به سھريدا قيژاند و له به نارھه تي ده لرزي به و گوشاره تو له دايڪ ٻووي. له و ڪاته شدا تو زوخوليڪي زور بهري ٿاسماني گرت. ڪويله ڪه له ڪوشتن خوي دھترسا، هه ليڪيشا شير و دايڪتي ڪوشت و هه لات. ڪه ٿو هه لات و سواره ڪان گه يشتن و توڙ و خول نيشته وه، باوه گه وره ي تو، ھردووب پاشا پاشاي روم، گه يشتي. ڪه نيزيڪ ٻووه وه، ڪچه ڪي خوي له وي به ڪوڙراوي ديت. زور نارھه ت ٻو. هوي هاتنه دھري شازاده ي له شار و هوي ڪوڙرانه ڪي له من پرسى. من ٻو وداوه ڪم له سھره تاوه تا ڪوتاي ٻو ھردووب پاشا گيڙاوه و پيم گوت هوي دژمنايه تي روميان و موسولمانان له سھر ٿه وهيه. دواي ٿه وه دايڪي تومان هيناوه له ڪوشڪدا ناشتمان. منيش توم هه لگرت وه و گوره م ڪردى. ٿو گه وهري به دايڪت ٻو، به

ملی تۆمدا کرد. که تو گه وره بووی، ئیدی بوار نه بوو لهو پاستیانه ئاگادارت که مه وه. چونکه نه گهر نه من تۆم ئاگادار کردباوه، نه وه له نینوان ئیوه دا ده بوو به شه ر. باپیریشت پنی گوتبووم که جارێ له لای تو باسی نه که م. وا بوو من نه متوانی هه تا ئیستا نه و بابه ته ت به و شیوه یه له گه ل باس بکه م. پاشای جیهان، نه وه ی پیویست بوو گوتم. ئیستا فه رمان فه رمانی تویه.

”دیله کان ته وای نه و قسه انه یان بیست. ئینجا نوزه توزه زمان یه ک به خوی هاواری کرد و گوتی: ‘یانی نه و زومران پاشاه له بابه وه برای منه و کورپی شازاده نه بریزی کچی هه ردووب پاشاهیه؟! نه من نه و که نیزه مه رجانه ده ناسم.’ که زومران پاشا نه وه ی بیست، سه ری سوور ما و نوزه هه توزه مهانی بانگ کرده لای خوی. که دیتی خوینی برابه تی قله ی کرد و رووداوه که ی لی پرسی.

”نوزه توزه مهانی ته وای نه و به سه ره اته نه ی بۆ گێراوه. قسه کانی نه و له گه ل قسه کانی مه رجانه چ جیاوازیه کیان نه بوو. هه ر بۆیه باوه ری کرد که پاشا خه لکی عیراق و باوکیشی نوعمان پاشاه. گورج هه ستا و ده ستی نوزه توزه مهانی خوشکی کرده وه و ماچی کرد. نوزه توزه مهانی ده ستی کرده گریان و پاشاش به گریان که ی نه و ده ستی کرده گریان. ئیدی هه ستا و دانه دانه دیله کانی بانگ کرده پیتشی و ده ستی کرده وه. له و جه نگیه دا مه رجانه چاوی به یه کیک له گه وه ره کان که وت که له لای کانه ماکان بوو. ئیدی هاواری کرد و به زومران پاشای گوت: ‘کورپی خۆم، نه وه بۆ پالپشتی راستی قسه کانم نیشانه یه کی دیکه ش په یدا بوو. نه و بازو به نده ی که به باسکی نه و لاوه وه یه یه کیک له و سن گه وه ره یه که یه کیانیشم له ملی تو کردبوو.’

”مه رجانه داوای له کانه ماکان کرد هه تا گه وه ره که ی بداتن. کانه ماکان گه وه ره که ی دایه. مه رجانه هه ردوو گه وه ره که ی له په نا یه ک راگرتن و نیشانی زومران پاشای دان. گه وه ره کان به راستی تای یه ک بوون و نه وه ش نه وه نده ی دی راستی قسه که ی مه رجانیه ی سه لماند. ئیدی پاشا زانی که نه و گه نجه، واته کانه ماکان، برازای خۆیه تی. ئیدی وه زیر ده ندانی له ئامیز گرت و ته ویلی کانه ماکانیشی ماچ کرد.

”نه وه بوو ده ستیان کرد به ته پل کوتان و گۆرانی و شادی و شمshal لیدان. سوپای عیراق و شام ئاگایان له و شای و شادییه ی پۆمیه کان بوو. گورج سوار بوون و پاشا زه به لکانیش سوار بوو و له دلی خۆیدا گوتی: ‘خۆزگه بمزانیا هوی نه و شای و شادییه ی سوپای پۆمی و فه ره نگیان چیه.’ ئیدی عیراقی و شامیه کان خویان بۆ شه ر ساز کرد و بۆ به ره ره کانی وه ری که وتن. زومران پاشا زانی نه وه سوپای عیراق و شام دین بۆ شه ر و ئاگایان له و که ین و به یه نیه. به قه زافه کانی کچی نوزه توزه مهانی خوشکی گوت که

خیرا بچی سوپای عیراق و شام له و بابته ناگادار کاته وه. قه زافه کان به خۆشحالیه وه
رۆیشت ههتا گه یشته لای پاشا زه به لکان و شته که ی بۆ گنپراوه. هه ر له سه ره تا وه ههتا
کو تاییه که ی بۆ شی کرده وه و ئه ویش زۆر خۆشحال بو و خه می له دلدا نه ما.

”ئیدی قه زافه کان له نواوه و پاشا زه به لکان و گه وره کانی عیراق و شام له دواوه هاتن
ههتا گه یشتنه باره گای زومران پاشا. که چوونه ناو باره گاوه، سه بیریان کرد ئه وه
زومران پاشا له گه ل برازا که ی خۆی و وه زیر دهنان دانیشتووه له باره ی کاروباری پاشا
زه به لکانه وه راویژ ده کن. هه مووشیان له سه ر ئه وه کوکن که دیمشق هه ر وه ک جارن به
پاشا زه به لکان بسپین و بۆ خوشیان بچن بۆ عیراق. ئیدی پاشا زه به لکانیان له گه ل
سوپاکه ی نارده وه بۆ دیمشق.

”ئه وان ته واوی سوپاکه یان یه ک خست و زومران پاشا و کانه ماکان شا پیکه وه گو تیان:
'دلی ئیمه ئه و کاته ده حه سیته وه و رقمان دهنیشیته وه که توله ی خومان له پیریژنی
کلکه نه فتینه، زاتوده وایی، بکه ی نه وه.' دوا ی ئه وه وه ری که وتن. کانه ماکان شا به دیداری
مامی خۆی، زومران پاشا، شاد بوو. نزای خیری بۆ مه رجان ده کرد که ئه وانی پیک ناساند.
ئیدی رۆیشتن رۆیشتن ههتا گه یشتنه ئاخ و لاتی عیراق. په رده داری مه زن، ساسان شا،
ناگاداری هاتنه که یان کرا. به پیشوازیانه وه هات و دهستی زومران پاشای ماچ کرد. پاشا
خه لاتی کرد. ئیدی زومران پاشا له سه ر ته خت دانیشت و کانه ماکان شای له په نا خۆی دانا.
کانه ماکان به زومران پاشای مامی گو ت: 'ئه م ولاته جگه له تو که س شایانی ئه وه نییه
به سه ریدا رابگا.' زومران پاشا گو تی: 'خودا نه کا من ته مع له ولاتی تو بکه م!' له و کاته دا
وه زیر دهنان گو تی: 'وا چاکه هه ردووکتان پاشا بن و هه ر پۆژه ی یه کتان فه رمان په وا بن.'
قه سه که ی وه زیریان لا په سند بوو.

لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کو تایی بی هات و شه هرزاد درێژه ی
چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه وینکی دیکه.

که نهوی سهد و چل و چوارهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، نهوان به پیشنیاری وهزیر رازی بوون پیکهوه لهسهه تهختی دهسهلات دانشن. جهژن و شادمانیان کرد و خه لک و سوپا لیتیان رازی و سپاسگوزار بوون. کانه ماکان شا زه ماوهندی کرد و شهوانه لهگه ل ناموزاکه ی رایانده بوارد. پاش ماوهیه کی زور درهنگانیک توزیک ههستا. له لایه ن بازارگانه کانه وه که سیک هات، هاواری کرد و گوتی: 'پاشای زه مان، چون ده بی مال و سامانی نیمه له ولاتی کافران پاریزراو بی، به لام له ولاتی موسولمانان به تالانی بهرن؟' زومران پاشا گوتی: 'پیم بلی چی بووه؟' بازارگان گوتی: 'من بیست ساله به مه بهستی بازارگانی له ولات دور که وتوموه وه له ولاتاندا دهگه پیم. من دوو کتیم له دیمشقه وه هینان که شهرکان پاشا نووسیونی، هوی نووسینی نه و کتیهش نه وه بوو که من که نیزیکم به دیاری دابوویه. ئیستا که هاتومه ئیره، سهد بام کالای هیندی هیناوه بۆ به غدا. عه ره ب و کورد پیکه وه هیرشیان کرده سه رمان و پیاوه کانیان کوشتین و ماله که بیان به تالان برد. نه وه بوو نه و نسکویه ی به سه رمان هات.' ئیدی بازارگانه که دهستی کرد به گریان و پارانه وه و داوای یارمه تی کرد.

"زومران پاشا و کانه ماکان شا زگیان پنی سووتا، به سهد سواره وه که هه ر سواریک بارته قای هه زار سوار بووؤ بویان وه در که وتن. بازارگان بۆ رینوینی پیشیان که وت. نه و رۆژ و شهویش هه تا لای به یانی رۆیشتن. گه یشتنه ده شتیکی خۆش و سه ره سه ون، سه یریان کرد نه وه دزان له وه ده شته دا بلاو بوونه وه و کالا و شتومه کی بازارگانه که شیان بلاو کردووه وه. ئیدی به سهد سواره وه ده وریان دان و زومران پاشا و کانه ماکان شا هیرشیان کردنی. نه وه نده ی نه خایاند هه موویان قۆلبه ست کردن. سی سهد که س له چه ته ی کورد و عه ره ب بوون. ئینجا مالی بازارگانه که بیان هه موو سه نده وه و ریکره کانیشیان قۆلبه ست کردن و بردیان بۆ به غدا.

"له به غدا زومران پاشا و کانه ماکان شا له سهه تهخت دانشتن و دزه کانیان هینان و لیتیان پرسین: 'سه رکرده که تان کتیه؟' نه وانیش گوتیان: 'سی که س نیمه ی له وه ده ور به ره کو کردووه ته وه.' پیتیان گوتن: 'نه و سی که سه مان پنی بناستن.' وا بوو سی که سه که بیان پنی ناساندن. نه وانیش سی که سه که بیان گرت و نه وانی دیکه بیان به ره لا کرد. مالی بازارگانه که شیان داوه. ئینجا بازارگانه که دوو کتییی ده رهیتن: به کیان به ده سنووسی شهرکان و نه وی دیکه بیان به هی نوزه تهوززه مان. هه ر نه و بازارگانه نوزه تهوززه مانی کپی بوو و دابووی به شهرکان پاشا. کانه ماکان شا ده سنووسی شهرکان پاشای مامی ناسیبه وه و به سه ره هاتی نوزه تهوززه مانی پووری بیست. نه و نوو سراوه یه ی که نوزه تهوززه مان

نووسیپووی و دابووی به بازارگانه‌که، هه‌لیگرت و بردی بۆ لای نوزه‌توززه‌مان و باسی بازارگانه‌که‌ی بۆ گنپراوه. نوزه‌توززه‌مان ده‌سنووسی خۆی دی و بازارگانه‌که‌ی ناسیپه‌وه. ئەوی به زومران‌پاشا و کانه‌ماکان‌شا سپارد که ئاگایان لێی بی و ریزی لێ بگیرن. ئەوانیش میوانداریه‌کی باشیان لێ کرد و زۆریان شت بۆ نارد و کۆیله‌یان بۆ خزمه‌تکردنی ته‌رخان کرد. بازارگان زۆر خۆش‌حال بوو، سنی رۆژ له‌وئ ماوه. دوا‌ی ئەوه داوا‌ی کرد ریی بدن بپرواته‌وه بۆ شاره‌که‌ی خۆی. ئەوانیش به‌ریان کرده‌وه.

”دوا‌ی ئەو پاشاکان فه‌رمانیان دا سنی سه‌رکرده‌ی دزه‌کان بینن و لێیان بپرسنه‌وه. یه‌کیک له‌وان هاته‌ پێش‌ی و گوتی: ’ئهن پیاویکی ره‌وه‌نده‌م و کارم ئەوه‌ بوو که مندا‌ل و کیژی جوان و ده‌لاله‌م ده‌دزی و ده‌مب‌رد به‌ بازارگانانم ده‌فروشته‌وه. ماوه‌یه‌کی زۆر ئەوه کاری من بوو هه‌تا له‌گه‌ل ئەو دوو خاوه‌ناسه‌ ئاشنا بووم. لات و لوتمان کۆ کردنه‌وه و رینگامان به‌ بازارگانان ده‌گرت.‘ پاشاکان پێیانگوت: ’ئه‌گه‌ر له‌و مندا‌ل و کچه‌دزینه‌ چیرۆکیکی سه‌یر و خۆشت له‌ بیره‌، بۆمان بگنپه‌وه.‘ ره‌وه‌نده‌ گوتی: ’پاشایان، سه‌یرترین شتیکی که من دیومه‌ له‌و ماوه‌یه‌دا ئەوه‌ بوو که بیست و دوو سال له‌مه‌و به‌ر له‌ به‌یتولموقه‌ده‌ده‌س کچیکم دزی زۆر جوان بوو، به‌لام جل‌وبه‌رگیکی شر و کۆنی له‌ به‌ردا بوو، عه‌با کۆنیکیشی به‌ سه‌ریدا دابوو. ئهن ئاگام لێ بوو له‌ کاروانسه‌را هاته‌ ده‌ری و وه‌داوی که‌وتم و به‌ هه‌ر فیلیک بوو رفاندم. سواری وشترم کرد. به‌ ته‌ما بووم بیبه‌مه‌ بیروون بۆ لای ژن و مندا‌له‌کانی خۆم له‌وئ وشتر به‌وه‌رینی و شیاکه‌ کۆ کاته‌وه. ئەو کچه‌ ده‌گریا، سه‌یر ده‌گریا، منیش لێی چومه‌ پێش‌ی و لیم دا و بردم بۆ شاری دیمشق. بازارگانیک دیتی و سه‌ری له‌ ره‌وانبیزی و قسه‌زانیه‌که‌ی سوور ما و ویستی لیم بکری. ئهن نرخه‌که‌یم برده‌ سه‌ری هه‌تا وای لێ هات به‌ سه‌ده‌هزار دینار پیم فروشت. دوا‌ی ئەوه‌ بیستمه‌وه‌ بازارگانه‌ جل‌وبه‌رگی شکۆداری له‌به‌ر کردوه‌ و به‌ دیاری دابووی به‌ پاشای دیمشق. پاشاش دوو به‌راهه‌ری نرخه‌که‌ی دابوو‌وه‌ به‌ بازارگانه‌که‌. به‌ گیانی خۆم پاشاش ئەو که‌نیزه‌ی هه‌رزان وه‌گیر که‌وتوه.‘

”پاشاکان ئەو چیرۆکه‌یان زۆر پێ سه‌یر بوو. نوزه‌توززه‌مان که‌ ئەو به‌ سه‌رهاته‌ی له‌ ره‌وه‌نده‌ بیست، دنیا‌ی له‌ به‌رچاو تاریک بوو. قیژاندی و ده‌ستی کرد به‌ گریان و به‌ زومران‌پاشای برای گوت: ’ئه‌و گلاوه‌ ئەو که‌سه‌یه‌ که‌ له‌ به‌یتولموقه‌ده‌ده‌س منی به‌ فیل دزی.‘ ئیدی نوزه‌توززه‌مان ئەوه‌ی که‌ له‌و غه‌ربیه‌یه‌دا هه‌ر له‌ برسپیه‌تی و قامچی‌لێدان و بیریزی و توقاندنه‌وه‌ که‌ به‌سه‌ری هینابوو، هه‌مووی بۆ گنپه‌انه‌وه‌ و گوتی: ’خوینی ئەو گلاوه‌ بۆ من حه‌لاله.‘

”ئیدی شیری ده‌رکیشا و بۆی چوو که‌ له‌ پرده‌ هاواری کرد و گوتی: ’پاشای جیهان! مه‌هیلن بمکوژی، چونکه‌ چیرۆکی سه‌یری دیکه‌ی رۆژگارم پینه‌ بۆتان ده‌گنپه‌مه‌وه.‘ ئیدی

كانه ماكان به نوزه توزه مانی گوت: 'پووری، دهستی لی راگره با چیرۆکه که ی بگپیتته وه، دوی چی لی ده که ی بیکه.' نوزه توزه مان گه راوه. ئیدی پاشا به ره وهنده ی گوت: 'چیرۆکه که ت بگپیره وه.' ره وهنده گوتی: 'به پیزان، پاشایانی جیهان، نه گه ر چیرۆکه که م زور خوش بو، لیم خوش بن.' پاشایان به لیتیان پی دا.

جیرۆکی خیانته تی عه ره بیکه ده شته کی

"ره وهنده دهستی کرد به گپرانه وه ی به سه ره اته که و گوتی: 'پاشایانی به ریز، ماوه یه ک له مه و بهر شه ویک خه وم زرا و شه و له بهرچاوم وا دریز بووه وه پیم وا بوو تازه رۆژ نابیتته وه. کاتیک رۆژ بووه وه، شیرم له قه دم دا و نیزه شم به دهسته وه گرت و سوار بووم. رۆیشتم به ره و راوگه بق راو. له ریگادا تووشی تا قمیک بووم. پرسیان بۆ کوئی ده چی؟ منیش پیم گوتن. نه وانیش گوتیان: 'ئیمه ش هاوسه فه ری توین.' ئیدی هه موومان به یه که وه رۆیشتین. له پرده مروشتری کمان دیت. که وتینه سه ری و نه ویش رای کرد. هه ر به دوایدا هه لاتین هه تا بوو به نیوه رۆ و مروشتره که ئیمه ی برده دهشت و بیروونیکی وشک و برینگ و بی ناوه وه. که جگه له فیشکه و هووشه ی مار و دهنگی جنۆکان و گرمه و هاواری دیوان گویت له هیچی دیکه ی نه ده بوو. که گه یشتینه نه و شوینه، مروشتره که مان لی ون بوو. ئیستاش نه مانزانی هه لفری بۆ ئاسمان یان زهوی قووتی دا. ئیدی ئیمه ش سه ری نه سه په کانمان وه رسووړاند بگه پینه وه، سه یرمان کرد به و گه رمایه ناتوانین بگه پینه وه. هه وا ئیجگار گه رم بوو. تینوویتی بینه قاقای گرتبووین. نه سه په کانمان نه یانده توانی برۆن. ده ستمان له خۆمان شوشت و گوتمان ده مرین. وا بوو له نا کاو له دوور دار و سه وزاییه کمان هاته بهرچاو. که چووینه پیتشی، میترگ و سه وزاییه کی زور به رین و خوش بوو، تاو لیک هه لدرابوو، نه سه پیک له قه راخ تاوله که به سه ترا بووه وه. ئیمه دوی ليقه ومان و هیوا برای بوو ژاینه وه و هیوامان هاته وه بهر. نه سه په کانمان به ره و تاوله که تاو دا و پوومان له سه وزه لانه که کرد. نه من له پیتش هاوړیکانه وه رۆیشتم هه تا گه یشتمه نه وئ، له سه ر کانیه ک راوه ستام و تاوم خوارده وه و نه سه په که م ناو دا. گه وجیتی من کاریکی پی کردم بچمه نزیک تاوله که.

"که چوومه پیتشی، لایکی ساده م دیت وه ک مانگ ده دره وشاوه و کچیکیش وه ک نه مامی سه له وو له په نای راوه ستابوو. سه لاوم له لاوه که کرد و نه ویش وه لامی دامه وه. گوتم: 'برای عه ره بم، پیم بلن تو کئی و نه و سه یمه گه لاویژه کئی له په ناته؟' گه نه که که میک سه ری داخست. که سه ری بهر ز کرده وه، گوتی: 'نه تو پیم بلن کئی و نه و سوارانه کین له گه لتن؟' گوتم: 'هه مامدی کوړی فه رازیم که له نیو عه ره بدا به بارته قای پینچ سه د

سوارم داده‌نین. ئیمه له مالن به مه‌به‌ستی راو هاتینه ده‌ری. تونیه‌تی ئیمه‌ی هینا به‌رده‌رگای ئه‌و خنیه‌ته به‌شکو چۆرینک ئاو په‌یدا که‌ین.

" که‌ لاوه‌که‌ ئه‌وه‌ی له‌ من بیست، به‌و په‌ری په‌یکه‌ره‌ی گوت که‌میکم ئاو بۆ بینن و خواردنیش هه‌رچی هه‌بوو بیهینن. ئیدی کچه‌ وه‌ک که‌و به‌ له‌نجه‌ رۆیشست. که‌میکه‌ی بین چو. دوایه‌ هاته‌وه‌ به‌ ده‌ستیک قاپیکی زیوینی پر له‌ ئاو و به‌ ده‌سته‌که‌ی دیکه‌شی ده‌فریکی بین بو، ده‌فره‌که‌ که‌میک خورما و شیر و گوشتی ئاسکی له‌سه‌ر بو. ئه‌من له‌ تاوی کچه‌ هۆشی خواردنی خواردن و شتم نه‌ما. بین ئه‌وه‌ی به‌ خۆم بین، گوتم:

ئاوری تو بۆ خرمانی غه‌ریبان
ئه‌ی خاوه‌نی ئه‌وه‌ی که‌ پیتی ده‌لین جوان
تو بلیی چی؟ خودا ئاوی به‌ش داوی
خاوه‌نی دلگیری و ده‌لالی و جوانی

" دوایه‌ ئه‌و شیعه‌ره‌شم گوت:

خه‌نه‌یه‌ ئه‌و نینه‌ۆکه‌ی ره‌نگاندوه
یا رشتوویه‌ خوین و وای لئ هاتوه
ئه‌و ئه‌وینداره‌ی خۆی بریاری داوه
خوینن برژی به‌ ده‌ستی ئه‌و گراوه
ناحه‌قی نه‌بووه‌ جوانی وام نه‌دیوه
ده‌لالیکه‌ له‌ به‌هه‌شت هه‌لفریوه
ته‌مه‌نیکه‌ له‌ شتیکی وا ده‌گه‌ریم
له‌ده‌وری ئه‌و به‌ژن و بالایه‌ت گه‌ریم

" دوا‌ی ئه‌وه‌ خواردنه‌که‌م خوارد و ئاوم خواردوه‌وه‌، به‌ لاوه‌که‌م گوت: 'گه‌وره‌ی عه‌ره‌ب، ئه‌من ئه‌وه‌ی بوو پیم گوتی، پیم خۆشه‌ تۆش باسی خۆتم بۆ بکه‌ی.' لاوه‌که‌ گوتی: 'ئه‌و کیژه‌ خوشکی منه.' گوتم: 'به‌ خۆشی ئه‌و کچه‌م ده‌یه‌، ده‌نا تو ده‌کوژم و ئه‌ویش ده‌به‌م و ده‌پۆم.' لاوه‌که‌ ماوه‌یه‌ک سه‌ری داخست و بیرى کرده‌وه‌، دوا‌ی ئه‌وه‌ سه‌ری هه‌لینا، پنی گوتم: 'ئه‌تو گوتت که‌ سواریکی بیناوتا و ئازا و نه‌ترسی. جا ئه‌گه‌ر وا بین، ئاوا من بکوژی و خوشکم به‌ری و برۆی، ناوت ده‌زری و ئه‌و په‌له‌ نه‌نگه‌ هه‌تاهه‌تایه‌ له‌ ناوچاوت لا ناچن. ئه‌گه‌ر زۆر ئازا و جوامیری، پوخسه‌تم بده‌، منیش بچم چه‌ک و شته‌که‌م بینم، شیر له‌ قه‌دم ده‌م، پمب به‌ ده‌ستمه‌وه‌ بگرم و سوارى ئه‌سه‌په‌که‌م بم. ئه‌و ده‌م من و تو پینکه‌وه‌ لیکى ده‌ر

دەكەين. ئەگەر من بە سەر تۇدا زال بووم، ئەو ھەموو سوارەكانىشت دەكوژم و ئەگەر ئىو بەسەر مندا زال بوون، ئەو من بكوژن و كچەش بە دەسكەوت بەرن. 'كە قسەكەى ئوم بىست، گوتم: 'ئەو كارىكى زور دادوهرانە، وا نەبى كارىكى شياو نىيە.'

" ئىدى سەرى ئەسپەكەم وەرسووراندا و لە كاتىكدا لە تاوى كچە ھەر شىت ببووم، گەرەمەو ھەم لاي ھاورىكانم. كە چوومەو، لاي ئەوان باسى جوانى و دەلالى ئەو كور و كچەم بۇ كردن، ھەروەھا باسى بوئىرى و نەترسى ئەو لاوھشم كرد، گوتم دەلى بەرەنگارى ھەزار سوار دەبمەو. ھەرچى لەنىو تاو لەكەدا دىتم، بوم باس كردن. گوتم: 'ئەگەر ئەو لاوھ ئەوئە ئازا و بوئىر نەبا و لە خۆى رانەدبىيا، لەو دەشتە نەدەژيا، بەلام پەيمانان لەگەل دەبەستم ھەركەس بتوانى ئەو گەنجە بكوژى، خوشكەكەى بۇ ئەو دەبى.' ھەموو ھاورىكانم بەو بپيارە رازى بوون، خۆيان كۆ كردهو و دەستيان دا كەرەسەى شەر و سوار بوون و چوون بۇ لاي لاوھكە. سەيرم كرد ئەو لاوھكەش خۆى تەيار كردو و سوارى ئەسپەكەى بوو. چاوم لى بوو خوشكى باوھشى بە ئاوزەنگى براكەيدا كردو و وا دەگرى بەرچاوكەكەى تەر كردبوو. نىگەرانى براكەى بوو، ئەو شىئەرەى خوئندەو:

تا دەتوانى نەبەز و ئازا بە
ترسنۆكى پەستىيە وريا بە
ئەوھى ئازا و نەترس و بوئىرە
سەر بلیندە لە نىو خەلك، شىئەرە
دەرۋاتە پىش و ناپرىنگىتەو
تا تاقيان مابى ناگەرپىتەو

" كە ئەو شىئەرەى لە خوشكەكەى بىست، دەستى كرد بە گريان، زور گريا و سەرى ئەسپەكەى وەرسووراندا بۇ لاي خوشكەكەى و لە وەلامدا ئەو شىئەرە خوئندەو:

شەرى ھىند قورس بوو، غەوغا وەك پوژى مەحشەر
قەزا و قەدەرىش تىيدا بە ساخى نەچووەتە دەر
نەترسانە وىستوومە بە رەمب ھىرشىيان كەمى
رەمب لە دەستەم ئالاوھ و گوتوويە ناچمە شەرى
گوتوومە رەمبى خوئىرى تۆ بۇ شەر چى كراوى
پاست بەو بە بزانم لە چى دوژمن ترساوى

"كە شىئەرەكەى تەواو بوو بە خوشكى گوت: 'ئەگەر من كوژرام، ئەتۆ مەھىلە كەس

دهستی بتگاتن: 'کچه گوتی: 'خودا نهکا من تو به کوژراوی ببینم و که سئیک دهستم بهسهردا بگری. 'لهو جهنگه یه دا لاهکه دهستی دهرهیتنا و پهچهکه ی لهسهر سیمای خوشکی لا دا و تهویلی ماچ کرد. که روخساری دهرکهوت، توومه ز ههتاو له ژیر هه ور هاتووه ته دهری. که تهویلی ماچ کرد، مالوایی له خوشکی کرد و پرووی له ئیمه کرد و گوتی: 'نهگه ر میوانن، میوانداریتان دهکهم، نهگه ر به تهمای خوشکیشمن، نهوه یه که یهک وهرنه پیشی بزائم چیتان پین دهگری. 'له ریوه سواریک رویشته مهیدانه وه. نهو لاهه لئی پرسی: 'ناوی خوت و ناوی بایتم پین بلن، چونکه سویندم خواردووه، ههرکهس ناوی له گهل ناوی من و ناوی باوکی له گهل ناوی باوکم یهک پین، نایکوژم. 'سواره که گوتی: 'ناوی من بیلاله. ' لاهه که بهو شیعره وهلامی داوه:

دایکم ناوی منی نا بکوژی تو
چاره نووس کردمییه، ئیزرائیلی تو
سهرت هیناوه، تازه نایبه یته وه
دهبرژینم دلی دایکت له سووی تو

" ئیدی هیرشیان کرده سهر یهک، لاهه که رمییکی وای له سینگیدا، نووکی رمبه که له پشتی هاته وه دهری و مرد. دواي نهو یهکی دیکه هاته مهیدانه وه. لاهه که پینی گوت:

نهگه ر گوی زهوی بؤم بیته مهیدان
خو ناگری له بهر دوو گورزی گران
شپرزهی دهکهم تیکی دهگلینم
لمبؤزی فیزی بؤ له خوین دینم

" دواي نهوه لاهه که مؤلهتی نه دایه و له ریوه له خوینی گه وزاند. داوای شهپرکه ریکی دیکه ی کرد. سواریک هاته گوره پانه وه. ههر له ریوه رمییکی هاویشتی و لهسهر زینه که ی فرینی دایه خوارئ. سواریکی دیکه هات بؤ شهپر. گه نهجه که بؤی چوو، پهلاماری یه کترینان دا، دوو ههلمهتی کردی و بؤی نه هات، بهلام له ههلمهتی سئیه مده سوارهی تیک گلاند. بهو شیوه یه ههر ده سواره که چوونه به ره وه و کوژران، سهیرم کرد نهوه ته وای هاوریکنم کوژران. له دله خومدا گوتم: 'نهگه ر بؤی بجمه پیشی، پرزگارم نابی. نهگه ر هه لیشییم، دوايه که پچار و ته وای هوزه کانی عه رهب سه رکونه م دهکهن. ' ئیدی لاهه که دهرهتی نه دامی و دهستی کیشا و لهسهر زینه که هه لیگرتم و فرینی دامه سهر زهوی. هه لیکیشا شیر ویستی بمکوژی، نه من باوه شسم به لاقیدا کرد و تکام لئ کرد. وهک چوله که هه لیگرتم. نهو کچه له

خوشی نازایه تی براهی خریک بوو بال بگری. ئیدی هات و تهویلی براهی ماچ کرد. لاهه که منی دا به خوشکی و پنی گوت: 'ئهوهی به تو دهسپیرم، ناگات لینی بی، چونکه له په نای ئیمه دایه.'

" 'کچه هات و ئاته گی منی گرت و وهک سه گیکی توپیو پاکیشی، ئاوا رایکتشام. دواپی چوو جلی شه پی له بهر براهی داکه ند و له سه ر ته ختیکی چیکراو له شفره داینیشاند. پنی گوت: 'خودا بتپاریزی، پوو سووری دنیات بکا و له به لا به دورت خاته وه.' لاهه که ش له وه لامدا ئه و شیعه ری خوینده وه:

خوشکم شاد بژی به دلکی پاک
هیچ ترست نه بی له به ری ناپاک
هه رکه س ته مع بکا له نامووسی تو
خوینی ده پریژم ده یکم ره نه چه پو
خو ناگرن جه رده و ریگران له به رم
هیچ خه مت نه بی له به رت مرم

"کاتیک ئه و شیعه رم بیست، سه رم له کاری خو م سوور ما و چاو یکم له خو م کرد و خو م سه رکو نه کرد. دوا پی ئه وه چاو یکم له کیژه پوو مانگه کرد و له دله خو مدا گوتم: 'هوکاری ته واری ئه و خوینرشتن و چاره ره شیانه ئه و پوو مانگه بوو.' ئیدی واقم و پما له و هه موو جوانیبه ی و پوندکم هاتنه خواری و ئه و شیعه رم خوینده وه:

هه ر خوینه ده پژی به تیری مزولت
هه لده واسری دل به داوی بسکت
باران که هه تا هه تا بباری
ئو خوینه پژاوه ی پی داناشاری

" 'دوا پی ئه وه کچه خواردنی بو براهی هیئا و منیشیان بانگ کرده پیشی. دلم خو ش بوو که نامکوژن. که براهی خواردنه که ی خوارد، گوزه له یه کی مه ی هیئا. لاهه که دهستی کرد به مه خواردنه وه، خواردیبه وه خواردیبه وه هه تا مه ست بوو، کولمه ی سوور هه لگه را. ئینجا پووی له من کرد و گوتی: 'هؤو هه مهاد، من عه بیادی کوپی ته میمی کوپی سه عله به م. خودا ژیا نیکی تازه ی به تو داوه.' ئینجا پیاله یه ک مه ی دا به من. که خواردمه وه، پیاله ی دووهم و سینیهم و چواره می دامی و هه مووم خواردنه وه. بووه هاو پیاله ی من و سویندی دام که خه یانه تی پی نه که م. ئه من هه زار و پینج سه د سویندم خوارد که قهت خه یانه تی لئ نه که م و هاو پی پی بم. ئیدی له و کاته دا به خوشکی گوت که ده ده ست جلی ئاووریشمینم بو بیئی. هه ر ئه و جله ی له به رم دایه یه کیک له وانه. وشتریک له باشتترین

و شتره کانیش بۇ من بئىنى. گوتى: 'ئەسپىكى شىشى بدەيە، ئەمن سى رۆژ لە لای ئەوان مامەوہ. رۆژى چوارەم گوتى: 'ھەمماد براکەم، دەمەوى كەمىك بخەوم با بەسەستەمەوہ و ئىستا لە تۆ ئەرخەيانم، ئەگەر ھاتوو دىتت ئەوہ دەستەيەك سوار بەرەو ئىرە دىن، مەترسە. ئەوانە لە ھۆزى كۆرى تەغلىبن. بە تەمان لەگەل من بەشەپ بىن. ئىدى شىرەكەى لەبن سەرى نا و خەوى لى كەوت. خولياى كوشتتى بە زەينمدا ھات. زۆر بە لەز ھەستام شىرەكەم لەبن سەرى دەرھيتا و ھەر بە شىرەكەى خۆى سەرىم لە جەستەى جيا كردهوہ. كە خوشكەكەى زانى، خۆى بەسەر براكەيدا دا و يەخەى خۆى دادىرى و ئەو شىعەرەى خویندەوہ:

ھەيرۆ ھەيرۆيە، شىين و رۆپۆيە
قورم وەسەر كەن وا برارۆيە
سوارچاكي سواران، چالاكي دەوران
كوشتوويە نامەرد رۆوناكي رۆيە
بەجەرگ و ئازا، نەبەزى زمان
خوينى رژا و چوو، پالەوان رۆيە
كاكە بۆ كردت باوہر بەو گلاوہ
رۆژى خویریە، قارەمان رۆيە

" كە شىعەرەكەى تەواو بوو، رۆوى لە من كرد و گوتى: 'گلاو، بۆچى ئەو برايەمت كوشت و خەيانەتت لى كرد؟ ئەو بە تەما بوو ديارى و تويشەيەكى زۆرت لەگەل بخت و بتئىریتەوہ مالى خۆت. ھەر و ھا ويستی سەرى ئەم مانگە منىشت لى مارە بكات. ئىدى ئەو كچە دەستى دا شىرەكە و دەسكى شىرەكەى لەسەر زەوى دانا و سىنگى بەسەر شىرەكە دا دا و نووكى شىرەكە لەپشتى ھاتە دەرئى. لە جىوہ مرد. ئەمن زۆر نارەحەت و پەشىمان بوومەوہ، بەلام پەشىمانى سوودى نەبوو. ناچار ھەستام بە تاو لەكە دا گەرام و ئەوہى بە كىش سووك و بە نرخ گرانبای بوو لەگەل خۆم بردم و رۆيشتم. تەنانەت ئەو ھەندە بە پەلە بووم ئاوپرىكم لە ھاورىكاندیشم نەداوہ و ھىچيشيانم نەناشت. ئەو كچ و كورەشم نەناشت. ئەو چىرۆكە زۆر لە چىرۆكى ئەو كچەش سەيرتر بوو كە لە بەيتولموقە دەس دزىم. نوزھەتوززەمان كە گوئى لەو بەسەرھاتەش بوو، ئەو ھەندەى دىكە رقى ھەستا و دنياى لە بەرچاو تاريك بوو."

لىزە دا بوو، ماوہى چىرۆكى ئەمشەويش كۆتايى بى ھات و شەھرزاد درىژەى چىرۆكەكەى ھەلگرت بۆ شەويكى دىكە.

که شهوی سهد و چل و پینجهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، نوزه توزه زمان که قسه کانی ره وهندهی بیست، دنیای له بهرچاو تاریک بوو. هستا هلیکیشا شیر و ره وهندهی کوشت. ناماده بووان گوتیان: 'ئه وه بۆ وا به په له بووی له کوشتنی؟' نوزه توزه زمان گوتی: 'سپاس بۆ خوا که من هر زیندوو بووم هتا به دهستی خۆم تۆلهی خۆم لئ کردهوه.' دواي ئه وه گوتی: 'لاقی بگرن رایکیشن بیخه بهر دهی سهگه ل.'

"دواي ئه وه روویان له دوو سهرچه ته که ی دیکه کرد. یه کیان کۆیله یه ک بوو. ناوه که یان پرسى و گوتیان: 'ئیدی هر چی بووه راستیه که ی بلئ.' کۆیله گوتی: 'ناوی من غه زیانه.' ئیدی به سه رهاتی خۆی گنراوه که چی به سه ر شازاده ئه بریزی کچی هر دووب پاشادا هیناوه. هینستا قسه کانی ته واو نه کردبوو که زومران پاشا هلیکیشا شیر و کوشتی و گوتی: 'سپاس بۆ خودا نه مردم و تۆلهی دایکم کردهوه.' پاشان روویان له سهرچه ته ی سنیه م کرد و گوتیان: 'تۆش به سه رهاتی خۆت بگنره وه.' ئه وه هر ئه و وشتروانه ی خه لکی به ی توموقه ددهس بوو که به کرینیان گرت تا به وشتره که ی زه وئولمه کان به ریته نه خۆشخانه ی دیمشق، ئه ویش هاویشتبویه نیو توونی که رماوه وه. ئیدی به سه رهاتی خۆی له گه ل زه وئولمه کان پاشا له سه ره تاوه تا کوتای گنراوه. که گنرا نه وه که ی ته واو بوو، کانه ماکان شاش هلیکیشا شیر و وشتروانی کوشت و گوتی: 'سپاس بۆ خوا که نه مردم و تۆلهی باو کم له و ناپاکه کرده وه. من ئه و به سه رهاته م له زمان زه وئولمه کانی باو کمه وه بیستبوو.' ئیدی پاشا کان گوتیان: 'هه نووکه ئاواتیکمان جگه له توپاندنی زاتودده وایی جادووگه ر نه ماوه که هۆکاری ته واوی ئه و پۆژره شی و چاره ره شیانه یه. کن ده توانی بیهینته ئیره تا تۆلهی خوینی باپیر و ماممانی لئ بکهینه وه و ئه و په له یه ی به ناوچاوی بنه ماله ی نوعمانه وه لای به یین؟' زومران پاشا گوتی: 'هر ده بی بۆ خۆم بیهینمه ئیره.' خیرا نامه یه کی نووسی و ناردی بۆ پیریژنه. له نامه که دا نووسیوی: 'ولاتی دیمشق و موسل و عیراق له ژیر دهستی خۆماندان و سوپای موسولمانان تیک شکاوه و پاشا کانیان قۆلبه ست کراون. پیم خۆشه له گه ل شازاده سه فیه ی کچی ئافریدوون پاشا و هر کهس له گه وره گه وره کانی مه سیحیان پیت خۆشه بیهینه و هره بۆ لای من. پیویست ناکا سوپا بینی، ولات ئه من و ئه مانه. ته واوی شاره کان له به ردهستی خۆماندان.'

"کاتیک نامه که گه یشته دهست پیریژنه و خه تی زومران پاشای دیت، خۆشحال بوو. له ریوه خۆی بۆ سه فه ر ساز کرد و شازاده سه فیه ی دایکی نوزه توزه زمان و تاقمیکدی که ی له گه وره گه وره کان له گه ل خۆی هینا و هری که وتن. هاتن هتا گه یشتنه به غدا.

که سیکیان له پيشه وه نارد تا پاشا ناگادار کاته وه.

”زومران پاشا گوتی: ’وا چاکه جل و بهرگی فره نگیان له بهر کهین، ئینجا به ره و پیریان بچین. هه تا له شه ری ئه و پارپیزراو بین و شک نه کا. ’ ئیدی جل و بهرگی فره نگیان له بهر کرد. قه زافه کان گوتی: ’ئه گهر نه مناسیبان، دهمگوت ئه وه سوپای فره نگه.’

”ئینجا زومران پاشا به هزار سواره وه پیش کهوت بو پیشسوازی پیریژن. که چاویان پیک کهوت، زومران پاشا له ئه سپه که دابه زی. که پیریژن ئه وی دیت، ناسیه وه و له نامیزی گرت. زومران پاشا مستیکی له که له که ی پیریژن دا، چی وای نه مابوو تیکی بشکینن. پیریژن گوتی: ’ئه وه چ بوو؟’ هیشتا قسه که ی ته واه نه بیوو که کانه ماکان شا و وزیر دهنان و سواره کانیان ده وری پیریژن و هاوړیکانیان دا. گرتیان و بردیاننه وه بو به غدا. زومران پاشا گوتی: ’شار برازیننه و شای و شادی وه ری خه ن. ’ ئینجا پیریژنه یان هینا ده ری و کلاویکی شیاکاو ی و ته رساویان له سهر کرد و به نیو شاردا گیرایان. جارچیش له پیشیدا جاری ده دا که ئه وه یه پاداشی ئه وه ی پاشا و کوری پاشا بکوژی. دوايه له داریان دا. پاشان لاشه که یان دوولت کرد و له ده روازه ی شار هلیانواسی. هاوړیکانی که ئه وه یان دی، هه موویان بوونه موسولمان. وه زیر دهنان به نووسه ری تایبه تی پادشای گوت: ’ئه و پروداوه بنووسه وه با بی به په ند بو به ره ی داهاتوو. ’ دوا ی ئه وه پاشاکان و وه زیر دهنان و داروده سته که یان له خیر و خو شیدا ژیان هه تا تیکده ری خو شی لیکي بلاو کردن.“

که شهوی سەد و چەل و شەشەم هاتەوه

چیرۆکی نازەله‌کان

شەه‌ه‌ر‌یار‌شا بە شەه‌رزادی گوت: "بێم خۆشە چیرۆکی بالەندە و پەله‌وه‌رم بۆ بگێڕییه‌وه." شەه‌رزاد گوتی: "باشە، بە دل و بە گیان.

"خاوه‌نشکو، سەرده‌مانی زوو تاوسێک له‌گەڵ مینەکه‌ی خۆی، له‌ قەراخ دەریا دەژیان. ئەو شوێنە پڕ بوو له‌ نازەلی درنده و کێوی. بەلام دار و درەختیکی زۆریشی لێ بوو. شەوانە له‌ ترسان دەچوونه سەر ئەو دار و درەختانە. هەمیشەش له‌ بێر ئەو‌دا بوون بچنە شوێنێکی دیکە، هەتا وا بوو رێیان کەوتە دوورگەیه‌کی سەرسەوز و پڕ له‌ ئاو و له‌وه‌ر. له‌وێ له‌ میوه و شتی ئەو دوورگەیه‌ دەیانخوارد و له‌ کانێه‌کانیشی ئاویان دەخواردەوه. رۆژنیکیان مراوییه‌ک بە هەله‌داوان و پەله‌پرووزە هاتە سەر ئەو دارە‌ی تاوسەکانی لێ نیشتیوو، له‌وێ هەل‌نیشت و ماوه‌یه‌ک مات بوو تا پشوو‌ی هاتەوه‌ سەرخۆ. تاوس زانی کە ئەو مراوییه‌ قسه‌یه‌کی پێیه. ئیدی لێی پرسی: 'ئەوه‌ چ بووه‌ ده‌لێی راویان ناوی؟' مراوی گوتی: 'له‌ ترسی به‌ره‌ی مرۆ‌حه‌جمین نییه. کوره‌ ده‌خیلتان بم خۆ له‌ مرۆ‌مه‌دن.' تاوس گوتی: 'ئێستا کە هاتوو‌یه‌ لای ئێمه، خەمت نه‌بێ و مه‌ترسه.' مراوی گوتی: 'سپاس بۆ خوا کە به‌ دیتنی ئێوه‌ ترس و نیکه‌رانیم نه‌ما. من به‌ هیوای ئێوه‌ هاتومه‌ ئێره.'

"که‌ مراوییه‌که‌ وای گوت، تاوسه‌ مینوه‌که‌ هاتە پێش‌ی و چاک‌وخۆشی له‌گەڵ کرد و پێی گوت: 'مه‌ترسه، ئێره‌ جێی ترس نییه. مرۆف ده‌ستی ناگاته‌ ئێره، چونکه‌ ئێمه‌ له‌ دوورگەیه‌کین له‌ نیوه‌راستی ده‌ریادایه. مرۆف قەت ناتوانی بیته‌ ئێره و ده‌ستی بمانگاتی. هەر بۆیه‌ ئه‌رخه‌یان به‌ و بۆمان بگێره‌وه‌ مرۆقه‌کان چیان لێ کردووی؟' مراوی گوتی: 'تاوس، من ته‌مه‌نیکه‌ لیتره‌ بێخەم و به‌ ئاسووده‌ی ژیاوم و هیچ گیروگرفت و ناخۆشیه‌کم نه‌بووه. شەوێکیان خەونم به‌ مرۆقه‌وه‌ دیت قسه‌ی له‌گەڵ ده‌کردم و منیش قسه‌م له‌گەڵ ده‌کرد. ده‌نگیک پێی گوتم: 'مراوی، وریا به‌ خۆ له‌ مرۆف بپاریزه! فریوی نه‌خۆی، ئەو ته‌واوی گیانی فیل و کەله‌که، هەر وه‌ک ده‌لێن:

سەراسەر ژینی نارێکی و رهنگه
کێ پیتۆل و زرینگه‌ لای ده‌به‌نگه

" له‌ بیرت نه‌چێ ئەو مرۆقه‌ به‌ فیل ماسی له‌ دەریا ده‌رده‌کێشێ، مه‌لانی ئاسمان به‌ داو ده‌گرێ و فیل دینیته‌ ژێر ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه. هیچ شتیک له‌ ئاست فرۆفیلی ئەو ده‌رنابا.

ناژه‌لی کئیوی به ده‌ستییه‌وه سه‌رگه‌ردانن. 'من به ترس و له‌رزوه‌وه خه‌بهرم بووه‌وه. له‌وه
 ده‌مه‌وه من حه‌جمینم نییه. ده‌لیم نه‌کا بکه‌ومه داوییه‌وه. ئه‌و پوژه‌هه‌تا ئیوارئی هیژم له
 به‌ردا نه‌بوو، نه‌مه‌ده‌توانی له‌جینی خۆم بیزووم. هه‌تا زۆرم بۆ هات و بۆ په‌یداکردنی بژیویک
 وه‌ده‌ر که‌وتم، به‌لام زۆر به‌سه‌له‌وه ده‌رۆیشتم. وا بوو گه‌یشتمه‌ کئیویک، به‌چکه‌ شیرینیکی
 زه‌ردم له‌ به‌ر زارکی ئه‌شکه‌وتیک دیت. ئه‌ویش که‌ منی دیت، سه‌ری له‌وه‌نگانه‌ی من
 سوور مابوو. ئه‌وه‌نده‌ی پئی جوان بوو، بانگی کردم و گوئی: 'وه‌ره‌ پیشی'. چوومه‌ پیشی.
 لئی پرسیم: 'ناوت چیه‌؟ له‌چ نه‌ژادیکی؟' گوتم: 'ناوی من مراوییه‌ و له‌ نه‌ژادی په‌له‌وهرم.'
 گوتم: 'ئه‌ی تو بۆ لیزه‌ دانیشتووی؟' به‌چکه‌ شیر گوئی: 'له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چهند رۆژیکه‌ بام
 هه‌ر باسی مرۆف ده‌کا و ده‌لی وریا به‌خۆتی له‌قه‌ره‌ نه‌ده‌ی و منی ترساندوو. وا بوو
 ئه‌مشه‌و خه‌ونم پیوه‌ دیت. ئیدی خه‌ونه‌که‌ی بۆ گێرامه‌وه. زۆر وه‌ک خه‌ونه‌که‌ی من
 ده‌چوو. منیش که‌ قسه‌کانی به‌چکه‌ شیره‌که‌م بیست، پیم گوئ: 'شیری به‌ریز، من په‌نام بۆ
 تو هیتا هه‌تا مرۆف بکوژی، چونکه‌ زۆری لئ ده‌ترسم. ئیستا که‌ تو لئی ده‌ترسی، ترسی
 من چهند به‌رابه‌ر بوو. تو که‌ پاشای ناژه‌لانی، بۆ ده‌بی له‌ مرۆف بترسی؟' ئیدی به‌چکه
 شیرم هاندا بۆ کوشتنی مرۆفه‌کان هه‌تا وای لئ هات له‌جینی خۆی هه‌ستا و کلکی په‌پ
 کرد و پویشت و پویشت، منیش ئه‌وه‌ له‌گه‌لی ده‌رۆیشتم، هه‌تا ته‌پوتوزیکمان لئ وه‌ دیار
 که‌وت. که‌ هاته‌ پیش، سه‌یرمان کرد که‌ریکه‌؛ جاریک ویرغه‌ ده‌کا و جاریک غار ده‌دا و
 جارئ ده‌گه‌وزئ. که‌ به‌چکه‌ شیره‌که‌ ئه‌وی دیت، قاوی کرد. که‌ره‌که‌ به‌ گوناحی هاته‌ پیشی.
 به‌چکه‌ شیره‌که‌ لئی پرسی: 'له‌ کام نه‌ژادی و بۆ هاتووه‌ ئیره‌؟' وه‌لامی داوه: 'شازاده، من
 له‌ نه‌ژادی که‌رم و له‌ ترسی مرۆف هاتومه‌ ئیره‌.' به‌چکه‌ شیر لئی پرسی: 'یانی ده‌ترسی
 بتکوژی؟' که‌ره‌ گوئی: 'نا پاشا، من له‌وه‌ ناترسم. له‌وه‌ ده‌ترسم بمگرئ و سوارم بی.
 چونکه‌ شتیکیان هه‌یه‌ پئی ده‌لین کورتان، له‌سه‌ر پشتمی داده‌نئ و شتیکیشه‌ پئی ده‌لین
 ته‌نگه‌ له‌ به‌ر زگمی توند ده‌که‌ن و کورتانه‌که‌ی پئی قایم ده‌که‌ن. شتیکی دیکه‌شیان هه‌یه
 پالووی پئی ده‌لین که‌ ئه‌ویش ده‌خه‌نه‌ بن کلم و دیته‌وه‌ له‌ لای که‌له‌که‌م به‌ کورتانه‌که‌وه
 ده‌لکی. یه‌کی دیکه‌یان هه‌یه‌ پئی ده‌لین لغاو له‌ ده‌می ده‌که‌ن. داریکیان پینه‌ ئاسنیکی تیژیان
 تی چه‌قاندوو که‌ هه‌ر به‌ حال خاو برۆم یان تاقه‌تی شتیکم نه‌بی، تیمی ده‌ژهنن. کاری
 تاقه‌ت پرۆوکیتم پئی ده‌که‌ن. سه‌رسمیک بده‌م، قسه‌م پئی ده‌لین. که‌ ده‌زه‌رینم، جوینم پئی
 ده‌ده‌ن. که‌ ته‌مه‌م چوو سه‌ری و تاقه‌تی زۆر کارم نه‌ما، ده‌مه‌ده‌ن به‌ ئاوکیش ئاوم پئی
 ده‌کیشن. ئیدی ئاوا هه‌تا ده‌رم هه‌ر له‌ چه‌رمه‌سه‌ری و چاره‌ره‌شیدا ده‌بی بژیم. که
 مردیشم ده‌مه‌خه‌نه‌ سه‌ر پرزه‌وپال^۱ تا سه‌گان بمخۆن. شازاده، دلی کئ به‌ قه‌د دلی من
 برینداره‌ و به‌ قه‌د من خه‌مباره‌؟' مراوی گوئی: 'تاوس، من کاتیک قسه‌کانی که‌ره‌که‌م

۱. پرزه‌وپال: زبل‌وزال، شتی فریدراو و به‌که‌ک نه‌هاتوو.

بيست، له ترسی مروّف گيانم كهوته له رزين و به به چكه شيره كه م گوت: 'شازاده، گویندريژه كه راست دهكا. قسه كانی ئه و ئه وهنده ی ديكه منيان ترساند.' به چكه شیر به كه ره كه ی گوت: 'بؤ كوئ ده چی؟' گوتی: 'كاتيك تاو هه لده هات، مروّفنكم دیت: له ترسی ئه و هه لدیم به شكو شوینك بدوزمه خۆمی تیا حه شار بدهم و رزگارم بئ.' كه ره كه خهريك بوو قسه ی بؤ به چكه شیره كه ده كرد و ده بویست مالاوایی لئ بكا كه تۆزیکي ديكه له دوور هه ستا. كه كه ره قیزاندى و ناماژه ی بؤ تۆزه كه كرد و لووشكه یه كی توندی هاویشت و ده رپه رپی. ئه وهنده ی پئ نه چوو له نئو تۆزه كه وه ئه سپنك و ده در كه وت. ئه سپنكي وا كه شاعیر له په سنیدا ده لئ:

ئه سپنكي زه مانبیری دريژپشوو
كه ده تباته زه مانى دانه هاتوو

" ئه سپه كه به غار هات هه تا گه يشته لای بیچووه شیره كه و راوه ستا. شیره كه پئی گوت: 'ناژه لی زه لام، تۆ چیت و له و ده شته پان و به رینه دا بؤ هه لدی؟' ئه سپه كه گوتی: 'ناوم ئه سپه و له ده ست مروّف رام كردوو.' بیچووه شیره كه پئی سه ير بوو و گوتی: 'قسه ی وا مه كه؛ بؤ تۆ شووره یه. تۆ به و قه لافه ته وه چۆن له ترسی مروّف هه لدی؟ من به و چكۆله ییه مه وه به ته مام ئه گه ر بئتوو مروّف ببینم، په لاماری ده می و تیکي بشكینم. گوشته كه ی بخۆم و ترسی ئه و مراوییه بره وینم. نه هیلیم له ولاتی خۆی دوور كه ویته وه. به لام ئیستا تۆ هاتی و به و قسانه دلی منت سارد كرده وه و په شیمانته كردمه وه. جا چۆن مروّف ده توانی به سه ر ناژه لیكی گه وره ی وهك تۆدا زال بئ و له و قه لافه ته به رز و بلندى تۆ نه ترسی له كاتيكدا ئه گه ر تۆ ئیشتیات بئ ده توانی به له قه یهك بیکوژی؟! ئه سپه كه به و قسه یه پیکه نى و گوتی: 'شازاده، قه ت شتی وا نابئ كه من به سه ر ئه ودا زال بم. تۆ چاوت له پانی و دريژی و به رزی و بلندی من نه بئ. مروّف له به ر زۆرزانى شتیكى دروست كردوو په بندى پئ ده لئین كه له ده ست و لاقى منى ده كهن. یه كى ديكه ش به سه رمدا ده كهن و به گولمئخ ده مبه ستنه وه. وهك له دار درابم ئاوا راده وه ستم. نه ده توانم دريژ بم و نه بخه وم. هه ر كاتيك ده یه وئ سوارم بئ، دوو ئاسنى دروست كردوو كه ئاوزه نگیان پئ ده لئین، بؤ ئه وه بتوانی پئمدا هه لگه رپئ و سوارم بئ، لاقى له نئو ده نئ. شتیكیش له سه ر پشتم داده نئ بؤ ئه وه ی جئ قونى خو ش بئ، پئی ده لئین زین و به دوو ته نگه له به رزگمی توند ده كا. لغاوی ئاسنیش له ده م ده كا. كاتيك سواری پشتم ده بئ، لغا و به ده سته وه ده گری و له من ده خو پئ و رام ده دا. به لاقه كانی كه له نئو ئاوزه نگیه كه دایه له ته نیشه كانه م ده دا تا توند برۆم. جارى وایه خوین له ته نیشه كانه م دئ. شازاده، هه ر لئیم مه پرسه كه به ده ست مروّفه وه چیم به سه ر دئ و چه نده ئازار ده چيژم. كاتيكیش پیر ده بم

و ناتوانم چاک هەلیم و هیزی رینگەرۆینم نامیتن، ئەو دەم بە ئاشەوانم دەفرۆشن. ئیدی دەبی شەو و رۆژ ئاش بگێرم هەتا لە پێ دەکهوم. ئیتر بە بۆنگدەرم^۱ دەفرۆشن. ئەویش دەمکوژی و کەولم دەکا و کلکم دەدا بە کەوساز بۆ دروست کردنی کەو و بیژنگ و شتی وا.

”کە بەچکە شیر گوتی لە قسەکانی ئەسپ بوو، مات و توورە بوو، لە ئەسپەکە ی پرسى: 'کە ی لە دەستی مرۆف رات کردوو؟' گوتی: 'نیوەرۆ بوو هەلاتم. ئەویش کەوتە سەرم.' بەچکە شیر و ئەسپ خەریک بوون قسەیان دەکرد کە تەپوتوزیک لە دوور هەستا لەنیو تەپوتوزەکەو و شتریک دەرکەوت. بە کارەکار و پینکوتە هات هەتا گەیشتە لای ئیمە. چونکە و شترەکە لە بەرچاوی بەچکە شیرەکە گەرەتر و زەلامتر بوو، وای زانی مرۆفە، ویستی هەرای کاتی و هەلیدرێ. من گوتم: 'شازادە، ئەو مرۆف نییە و و شترە. وا دیارە لە دەست مرۆف رای کردوو.' تاوس، من هەتا ئەو دوو قسە یەم لەگەڵ بەچکە شیرەکە کرد، و شتر گەیشتی و سلای لە بەچکە شیرەکە کرد. بەچکە شیرە وەلامی سلای و شترەکە ی داو و گوتی: 'ئەو چۆنە هاتووی بۆ ئێرە؟' و شتر گوتی: 'لە دەست مرۆف هەلاتووم و بیزاری کردووم.' بەچکە شیر گوتی: 'تۆ بەو قەلاتووە چۆن دەلێی مرۆف بیزاری کردووم لە کاتیکدا دەتوانی بە لەقە یەک بیکوژی؟' و شتر گوتی: 'شازادە، مردن نەبی هیچ شتیک بە مرۆف ناویرێ.' ئەو شتیک لە لووتی من دەکا و هەوسارم لە سەر دەکا و لغاوم دەکا و بە مندالیکم دەسپێرێ. ئەو مندالە من بەو بەرزبێهە دەبا، باری قورسم لێ دەنێن و دەمبەن بۆ سەفەری دوورودرێژ. کاری زۆر دژوارم پێ دەکەن. کاتیکیش پیر بووم، پتەشیان بۆ لیدەم، رامناگرن و دەمفرۆشن بە قەساب. ئەویش دەمکوژی تەو و گوشتەکەم دەچیتە بەردەستی چیشتلینەر و پێستەکەشم بە بۆنگدەر دەفرۆشن. هەر لیم مەپرسە مرۆف چ پەندیکم بەسەر دینێ و چ دەردیکم دەداتن.' بەچکە شیر گوتی: 'کەنگی لە دەست مرۆف رات کرد؟' و شتر گوتی: 'ئێستیکە لێی هەلبراووم و ئەو بە دوامەو بوو؛ دەیویست بمگریتەو. شازادە، لیم گەرێ با هەلیم بۆ ئەو بیروون و شتە.' بەچکە شیر گوتی: 'و شتر، کەمیک راوێستە با بزانی چۆنی هەلدەدرم و چۆن گوشتەکە ی دەخۆم و ئێسکەکانی تیک دەشکینم و خوینەکە ی دەخۆمەو.' و شتر گوتی: 'سولتانزادە، من خەمی تۆمە، دەترسم شتیکت لێ بکا. چونکە ئەو فیل و کەلەکی دنیای لەبەن سەر دایە. وەک دەلێن:

چەوسینەر و دلرەق و خو پەرسە مرۆف
خوی نەبی گشت شتیکى بەلاوہ پەسە مرۆف
تـــو برسی بیت و توونی، نەخۆش و کەلەلا
کاری جیبەجی بی دەلی ئەلحەمدولیللا

۱. بۆنگدەر: بۆنگچی. هەلالدەر. دەباخ. دەباغ.

"هیشتا وشتر شیعره که ی ته‌واو نه‌کردبوو که تا پویه‌ک ده‌رکه‌وت. کاتی هاته پینشی، پیاوینکی کورته بالای کزه‌لۆکه بوو. توربینیکی به‌شانه‌وه بوو، که‌لوپه‌لی دارتاشی تی خستبوو، هه‌شت ته‌خته‌ی دارینشی له‌کۆلی قایم کردبوو. ده‌ستی چه‌ند مندالی خوار و ژووری گرتبوو. هر وا هاتن هه‌تا که‌یشته به‌چه‌ شیره‌که. تاوس، من که‌چاوم پنی که‌وت، له‌ترسان خه‌ریک بوو بیهوش بم. به‌لام به‌چه‌ شیره‌که که‌دیتی، هه‌ستا و چووه پینشی. که‌به‌چه‌ شیره‌که نیزیک بووه‌وه، دارتاش پیکه‌نی و به‌زمانیکی خوش گوتی: 'پاشای مه‌زن، خودا شیوت پیروز بکا و هیز و بویریت زیاتر بکا. فریام که‌وه له‌وه‌بلایه‌ی بۆم هاتووته پینشی دالده‌م بده و له‌ده‌ست ئه‌و سته‌مکاره‌ی سته‌می لی کردووم بزگارم بکه. چونکه‌جگه‌ له‌تۆ که‌سم نییه‌ فریام که‌وئ.' ئیدی ئه‌و دارتاشه‌ له‌به‌رده‌م بیچووه شیره‌که ویتسا و ده‌ستی کرد به‌گریان و پارانه‌وه و لالانه‌وه و سکالای کرد. که‌بیچووه شیره‌که گریان و سکالای ئه‌وی دیت، گوتی: 'من په‌نات ده‌ده‌م. پیم بلی له‌چی ترساوی و ئه‌وه‌ی سته‌می لی کردووی کتیه؟ چونکه‌من تا ئیستا که‌سم نه‌دیوه وه‌ک تۆ جوان قسه‌ بکا و ئاوا جوان بی. پیشته‌چییه؟' دارتاش گوتی: 'گه‌وره‌ی ئاژه‌لانی کتوی، من دارتاشم. ئه‌و شته‌ی سته‌می لی کردووم، مروّفه. هر ئه‌و به‌یانیه‌ دینه‌ لای تۆ.' که‌به‌چه‌ شیره‌که ئه‌و قسه‌یه‌ی بیست، دزیای له‌به‌رچاو تاریک بوو. ئیدی نه‌راندی و هاواری کرد و ئاور له‌چاوی ده‌باری، گوتی: 'قه‌سه‌م به‌خوا هه‌تا به‌یان ناخه‌وم و ناچه‌م لای بابیشم، هر چاوه‌پنی ده‌بم هه‌تا به‌ئاوات ده‌گه‌م!' ئینجا به‌چه‌ شیره‌که‌ رووی له‌دارتاش کرد و لینی پرسسی: 'هه‌نگاوه‌کانی تۆ زور کورتن و من به‌جوامیزی خۆم دلی تۆ ناشکینم. به‌لام من نیگه‌رانی ئه‌وه‌م که‌تۆ چۆن له‌گه‌ل ئه‌و ئاژه‌له‌کتویانه‌ ده‌رده‌چی؟ پیم بلی به‌ته‌مای بچیه‌ کوی؟' دارتاش گوتی: 'ده‌چه‌م لای پلنگی وه‌زیری بابت. چونکه‌ئو زانیویه‌ که‌ مروّف هاتووته ئه‌و ناوچه‌یه، ترسی لی نیشتووه و منی پاسپاردووه بچم خانویه‌کی بۆ ساز که‌م. هه‌تا مروّفه‌کان ده‌ستیان پنی رانه‌گا. که‌داواکاریه‌که‌ی ئه‌وم پین گه‌یشته، ئیدی منیش ئه‌و ته‌خته و شته‌م هه‌لگرت و وه‌پئ که‌وتم.' که‌به‌چه‌ شیره‌که‌ قسه‌ی دارتاشه‌که‌ی بیست، ئیره‌یی به‌پلنگه‌که‌ برد و به‌دارتاشه‌که‌ی گوت: 'ده‌بی پینش ئه‌وه‌ی خانوو بۆ پلنگ درووست که‌ی، بۆ منی درووست که‌ی. دوا‌ی ئه‌وه‌ی کاره‌که‌ی منت کرد، بچۆ بۆ ئه‌ویش درووست که‌ی.' دارتاش که‌ئه‌وه‌ی بیست، گوتی: 'سه‌رکرده‌ی ئاژه‌لان، من ناتوانم جارئ بۆ تۆ درووست که‌م هه‌تا هی پلنگ درووست نه‌که‌م، چونکه‌به‌لینم پین داوه. دوا‌یه‌ دیمه‌وه بۆ تۆش درووست ده‌که‌م هه‌تا تۆ له‌دژمنت بپاریزی.' به‌چه‌ شیر گوتی: 'به‌خوا ناهیلیم لیره‌ برۆی هه‌تا به‌و ته‌ختانه‌ خانویه‌ک بۆ من چئ نه‌که‌ی.' ئیدی به‌چه‌ شیره‌که‌ ویستی کایه‌ی له‌گه‌ل بکا، نامبازی بوو، چه‌پۆکیکی له‌سینگی دا. دارتاش پشته‌وقه‌فار بوو. به‌چه‌ شیره‌که‌

پیکه‌نی، پینی گوت: 'تو ئاوا بیته‌زی، ئەگەر لە مروۆف بشترسی جیتی خۆیه‌تی.' دارتاش به‌و قسه‌یه تیک چوو، به‌لام وه‌ سه‌ر خۆی نه‌هینا. ئینجا دارتاش دانیشت و پرووی له‌ به‌چکه شیره‌که کرد و پیکه‌نی و گوتی: 'باشه ئیستا بۆ تۆی دروست ده‌که‌م.' ئیدی ته‌خته‌کانی راست و چه‌پ کردن و لیکى دان و به‌ بزمار قایمی کردن. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه کونی تی کردن. ده‌رگایه‌کی بۆ هه‌شته‌وه و به‌ به‌چکه شیرى گوت: 'وه‌ره بچۆ ژوورئ.' به‌چکه شیر چوووه ژوورئ و جینگاکه‌ی که‌میک ته‌نگ بوو، ته‌واو جینی نه‌ده‌بووه‌وه. کلکی هه‌ر له‌ ده‌ری بوو. به‌چکه شیره‌که گوتی: 'ته‌نگه.' ویستی بیته‌وه ده‌ری، به‌لام دارتاش گوتی: 'مه‌یه ده‌ری جیت ده‌بی. که‌میک خۆت کو که‌وه.' یارمه‌تی دا و به‌ زۆر پالی پتوه نا و کلکیشی چوووه ژوورئ و ده‌رگاکه‌ی له‌سه‌ر داخست. گورج ته‌خته‌ی به‌ ده‌رکه‌که‌یه‌وه نا و بزمارپێزی کرد. به‌چکه شیر هه‌ر هاواری دارتاشی ده‌کرد: 'ئه‌و خانووه زۆر ته‌نگه، ئه‌وه چیه‌ بۆت دروست کردووم؟ لیم گه‌ری با بیمه‌ ده‌ری.' دارتاش گوتی: 'حه‌یه‌حه‌ی، تو قه‌ت نایه‌یه‌ته ده‌ر.' ئیدی دارتاش پیکه‌نی و گوتی: 'من تازه تو‌م به‌ند کردووه. تو پیست‌ترین ئازهلئ هۆفیت.' به‌چکه شیر گوتی: 'بڕاکه‌م، ئه‌و قسانه‌ چیه‌، شتی وا چۆن ده‌بی؟' دارتاش به‌ به‌چکه شیرى گوت: 'ئه‌وه‌ی لئى ده‌ترسای، به‌ سه‌رت هات. له‌گه‌ل چاره‌نووس هیچت پین ناکرئ.' تاوس، کاتیک دارتاشه‌که وای گوت، به‌چکه شیره‌که زانی ئه‌وه مروۆفه که له‌ خه‌ودا دیبووی و بابیشی باسی بۆ کردبوو. منیش ئه‌وه هه‌ر چاووم لئیه بزانه‌م چی له‌ به‌چکه شیره‌که ده‌کا. تاوس، چاووم لئ بوو که له‌ نزیک ئه‌و قه‌فه‌سه‌ی بۆ شیره‌که‌ی دروست کردبوو، چالیکى هه‌لکه‌ند. قه‌فه‌سه‌که‌ی له‌ چاله‌که هاویشت و ئاوردوو و چرپی خسته سه‌ری و ئاوری دا. ئیدی من وا ترسام، ئه‌وه دوو پۆژه له‌ ترسی مروۆف به‌کته‌کان هه‌ر ده‌فرم هه‌تا گه‌یشتمه ئیره.' "

لیره‌دا بوو، ماوه‌ی چیرۆکی ئە‌مشه‌ویش کوتایی پین هات و شه‌هرزاد درێژه‌ی چیرۆکه‌که‌ی هه‌لگرت بۆ شه‌ویکی دیکه‌.

که نهوی سه د و چل و ههوتهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، تاوس که نهو بهسه رهاتهی له مراوی بیست، وای وپ ما و گوتی: 'مراوی، تو له دهست مرؤف بزگارت بووه، چونکه تو له دوورگه یه کی له دوورگه گه لی ناو ده ریا که مرؤف دهستی پنی راناگا. هه ر له لای ئیمه بمینه وه به شکو خودا بمانپاریزی.' مراوی گوتی: 'له دهست قهزا و قهدهر ناتوانی ده رببهی. ده ترسم شتیکمان به سه ر بی.' تاوس گوتی: 'له لای ئیمه بمینه وه. نه وهی به سه ر ئیمه هات با به سه ر توش بی. توش وه ک ئیمه.' تاوس هه ر له و قسانه ی بۆ مراوی ده کرد هه تا مراوی به تاوسی گوت: 'خۆزگه ده ترانی چهنده نارچه تم، خۆ نه گه ر ئیوهم لیزه نه دیتبا، لیزه لام نه ده دا.' تاوس گوتی: 'نه گه ر شتیک له چاره ی ئیمه نووسرابی، نه وه پنی ده گه ی و نه گه ر بریاریش بی بمه رین، نه وه ده رچوونمان ئاسسته مه. هه ر که س هه تا رۆزی خۆی نه خوا و رۆزی خۆی نه یه، نامرئ.' له و قسانه دا بوون له دوور ته پوتوزیک هه ستا. مراوی و تاوس خه ریک بوو دلیان بتوقی. که تۆزه که نیشه ته وه و هاته به ره وه، ئاسکیک وه ده ر که وت. مراوی و تاوس ترسه که یان ره وی و هینور بوونه وه. تاوس به مراوی گوت: 'نه وهی لنی ترساین، ئاسکه. نه وه خه ریکه دئ. له و ناترسین، چونکه نه و گیا و گه لای دار ده خوا.' تاوس قسه که ی ته واو نه کرد بوو که ئاسکه که گه یشتی و ویستی له بن سینبه ری نه و داره به سه سته وه. که تاوس و مراوی دیت، سللوی لئ کردن و گوتی: 'من نه مرؤ هاتوومه نه و دوورگه یه، جیگای خۆش و سه رسه وزترم لیزه نه دیوه.' ئیدی داوای له تاوس و مراوی کرد هاوړیته تی بکه ن. کاتیک تاوس و مراوی سۆز و خۆشه ویستی نه ویان دیت، پازی بوون هاوړیته تی بکه ن. سویندی هاوسۆزی و دۆستایه تیان بۆ یه ک خوارد. ئیتر خه وگه و شوینی خواردن و خواردنه وه یان یه ک بوو. به دلئیک ئاسووده وه ده ژیان. هه تا نه وهی رۆژیک پاپۆریک لاپرئ ده بی و پوو له و دوورگه یه ده کا. خه لکه که له پاپۆره که دابه زین و له دوورگه که دا بلاو بوونه وه. ئاسک و تاوس و مراویان به یه که وه دیت، بویان چوون. ئاسکه که ده رپه ری و تاوس هه لفری و مراوی به جی ما، که میک نه و به ره وه به ری کرد و گرتیان. دهستی کرد به هه راوه وریا و ده یگوت: 'پاکردنم له دهست قهزا و قهدهر که لکی نه بوو.' ئیدی مراویان برده نیو پاپۆره که. تاوس که ناگای له به سه ره اته ی مراوی بوو، کۆچی کرد و له دوورگه که پۆیشت و دوور که وته وه. گوتی: 'که س نازانی چی لئ به سه ر دئ. نه گه ر نه و پاپۆره نه بایه، من و مراوی قهت لیک دانه ده براین، چونکه هاوړیته کی پاک بوو.' داوای نه وه تاوس چوو ئاسکی دیته وه و سللوی لئ کرد و سپاسی خودای کرد که سلامت بوو. ئاسکه که هه والی مراویه که ی لئ پرسی. تاوس گوتی: 'که وته دهست دژمن. منیش لیزه بیزار بووم.' پاشان دهستی کرد به گریان بۆ مراویه که و نه و شیعره ی گوت:

بئ تۆ ژيان لهو دوورگهيه تال و ئهستهمه
 ناتوانم ليره بژيم، پر له ئيش و خهमे
 سهرم ههلهگرم و دهپۆم بۆ ولاتيكي دوور
 به خيالي تۆوه دهژيم، ديتنهوهت ئهستهمه

”ئیدی ئاسکه کهش نارحهت بوو، پاشان ئاسکه که تاوسه کهی له سهفه ره کهی په ژيوان
 کردهوه. ههردووکیان لهو دوورگهيه مانه وه و خهريکی خواردن و خواردنه وهی خۆيان
 بوون، بهلام خهمی مراویشيان له دلدا بوو. ئاسکه که به تاوسی گوت: ’دهزانی هه ر که ئه
 مروفانه له پاپۆره که دابهزین، بوونه هۆی ههلبیرانی ئیمه و تیداچوونی مراویش. که وایه
 خۆتیا لئ بپاریزه و لیتیا که مترخه مهب، هه موو گیانیان فیله. ’ تاوس گوتی: ’من لیم
 روونه هۆی تیداچوونی ئه و جگه دووری و دایرانی له سپاسگوزاری خوا، هیچی دی
 نه بوو. من پیم گوت له وهی که تۆ سپاسگوزاری بۆ خوا ده رنابری، نیگه رانم شتیکت بۆ
 بیته ری. چونکه هه موو به دیهاتوه کانی پهروه ر دگار سپاسگوزاری بۆ خوا ده رده برن.
 هه رکهس له یادی ئه و غافل بی، تووشی به لایه ک ده بی. ’ که ئاسکه که قسه کانی تاوسی
 بیست، گوتی: ’خوا رووسوورت کا. ’ ئیدی خهريکی سپاسگوزاری خودا بوو، زۆری سپاس
 کرد. وهک ده لێن سپاسگوزاری ئاسک ئه وه یه: ’ سبحان الدیان ذي الجبروت و السلطان. ’

”دهشگێرنه وه یه کیک له خواناسان له نیو کۆمه له شاخیکدا خهريکی خوا په رستی بوو.
 له و کێوه دا جووتیک کۆتری لئ بوو، ئه و خواناسه رۆزبیه کهی خوی ده کرده دوو به شه وه. ”
 لێزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کۆتایی پئ هات و شه هرزاد درێژه ی
 چیرۆکه کهی هه لگرت بۆ شه وینکی دیکه.

۱. پاکه پاداشده ره وهی به هیز و مه زن.

که شوی سهد و چل و هه شتم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، ئەو خواناسه بژیوهکهی خۆی دهکرده دوو بهشهوه. نیوهی بۆخۆی دهیخوارد و نیوهی دهدا به کۆترهکان. دوایی بۆ زۆربوونی وهچهی کۆتر دهپاراوه. ئەو کۆترانه جگه لهو کێوهی ئەو خواناسهی لێ بوو، له هیچ کۆنی دیکه هیلانهیان نهبوو. هۆی کۆبوونهوهی زۆری ئەو کۆترانه له لای خواناس، سبباسگوزاری زۆری کۆترهکان بوو. کۆترهکان ئاوا یادی خودایان دهکرد: 'سبحان خالق الخلق و قاسم الرزق و باني السموات و باسط الارضين.'^۱ دواي ئەوه ئەو جووته کۆتره لهگهڵ بیچووهکانیان به دلی خوش ژیان ههتا خواناس مرد. کۆترهکان بلاو بوونهوه به شار و کێوهکاندا و لهملا و لهولا گیرسانهوه.

چیرۆکی شوان و فریشته

"دهگێرنهوه لهنیو کێویکدا شوانیکی داوینپاک و ژیر و باوهردار چهند سهر مهریکی بوو، دهیلهوهپارندن و خۆراک و پۆشاکیشی ههر لهسهر شیر و خوری ئەو مهپانه بوو. ئەو کێو و دارستانه لهوهپهگهی چاکی لێ بوو، بهلام ئاژهلی دپندهشی ههبوو. کهچی کاریان به شوان و مهپهکانییوه نهبوو. شوانهش ههمیشه بهبێ ترس و نیگهرانی لهو ناوهدا دهژیا و خهمی کاروباری دنیای نهبوو، چونکه ئەو بهختههر بوو، ههر چهزی له خواپهرستی بوو. "به ریکهوت تووشی نهخۆشیهکی سهخت بوو، چوو ههتیو ئەشکهوتیکی ئەو کێوهوه. مهپهکانی بۆخۆیان بهیانی دهچوونه لهوهپه و ئیوارێ دههاتنهوه شوینی خۆیان. خودا ویستی شوانهکه تاقی کاتهوه و بزانی چهند لیبورده و لهسهرخویه. فریشتهیهکی له شیوهی ژنیکی جواندا نارده لای شوانهکه. فریشته چوو له پهناي دانیششت.

"که شوانه ئەو ژنهی دی له لای دانیشتووه، گیانی کهوته لهرزین. پیتی گوت: 'ئەوه چۆنه تۆ هاتووی بۆ لای من؟ خۆ تۆ کارت به من نییه و هیچ دۆستایهتیهکیش لهنیوانماندا نهبووه؟' فریشته گوتی: 'گهنج، بۆ ئاوا بیههستی؟ ئەی من بهو ههمووه جوانی و بۆخۆشیهمهوه بۆ هاتومه لای تۆ؟ تۆ له لای خۆی پیاوی و ههستی پیاوانهت ههیه، چۆن بۆ هاتومه لای تۆ؟ یانی تۆ نازانی؟ هاتووم هاوئیشیت ب. بۆ دهبی نهیهم؟ من به دل و ئارهزووی خۆم هاتومه لات و چهزم لیته. خۆ کهسمان لێ دیار نیه، دهمهوی له و شاخ و کێوه هاوژینت ب. ئەگەر تۆ دهستم لهگهڵ تیکهله کی، نهخۆشیهکهشت چاک دهبی و دهبووژییهوه. ئەگەر جاریک ئاویتهی من بی، ئەودهم دهزانی که ئەو تهمهنی ئاوا

۱. پاکه ئافرینهی ئافرینهراوهکان و دابهشکهری پۆزی و پارگی ئاسمانهکان و پاخهری زهوییهکان.

راتبردوه همووی به فیرو چوو. له بهر خۆت ده لیم، وهره با جووت بین. 'شوانه گوتی: 'به پهلای فیلاوی، لاجۆ. لیره دوور که وه وه. ههسته برۆ دهر وه. هه رکهس خۆ له تو دا، قیامهتی ده چی. هه رکهس ریگای پهسلان بگریته بهر، ده بی له تو دوور که ویته وه. تو ئه و کهسه یه که مین و دوایه مینت فریو دا. رۆژپهش ئه و کهسه یه فریوی قسه ی تو بخوا.'

"فریشه گوتی: 'لاپی، رووم تیکه و چاو له و جوانیه م بکه و بیر له و دهر فته بکه وه، هه لی وات قهت بۆ هه لئا که وئی. چاو له رابردووانی خۆت بکه. زانایانی پیشوو سه ره پای ئه وه ی له تو ژیرتر بوون و ئه زموونیان له تو زیاتر بوو، دیسان به و شیوه یه ی تو خۆیان له نیزیکی ژنان نه بواردوه. بگره زۆریشیان هه ز له ژنان بووه. ئه و کاره هه یچ زیانیه ی بۆ دین و دنیا یان نه بووه. تۆش ده ست له و بیره هه لگره تا دوا رۆژیکی باشت بی.' شوانه گوتی: 'ئه وه ی تو ده یلیتی، من پیم خۆش نییه و وه لام ناوه. چونکه تو که له کباز و هه لئه تیته ری و بۆ ئه وه ی نابی باوه ر به به لینهت بگری، چونکه هه یچ نابیه ته سه ر. به روالهت خۆت چاک نیشان ده ده ی و چاکه کاران هه لده خه له تینی و رایانده کیشی بۆ لای خۆت، دوایه ش په شیمان ده بئه وه. له کۆل من به وه، ده زانم بۆ ئه وه ی خه لک له خسته به ری، خۆت چاک پیشان ده ده ی.'

"ئینجا شوانه عه باکه ی به سه ر سه ری دا دا و ده ستی کرد به وێرد و یادی خودا. فریشه که زانی زۆر له سه ر باوه ری خۆی سووره، هه ستا له دیوه که ی ها ته ده ری و رۆیشه وه بۆ ئاسمان.

"له داوینی ئه و کێوانه و نیزیکی شوانه که دینه کی لئ بوو. له و دینه دا پیاویکی چاک و له خواترسی لئ بوو. شه ویکی له خه ونیدا ده نگیک له نادیاره وه پنی گوت که فلانه شوین پیاویکی عابیدی لینه بچۆ بۆ لای و له ژیر فه رمانی ئه ودا بژی. که رۆژ بووه وه، خواناس هه ستا بچی بۆ لای، له ریگه گه رما ته وژی بۆ هینا. چو له بن داریک که له لای کانیه ک بوو، دانیه ست. وسته ی له بن سه یبه ره که تاویک به سه یته وه. ئه وه نده ی بی نه چو هیندیک بالنده و ناژه ل ها تن له کانیه که ئاو بخۆنه وه. که ئه ویان دیت له وئی دانیه ستوه، سه له مینه وه و گه رانه وه. ئیدی زۆری بی ناخۆش بوو، زۆری سه ره کۆنه ی خۆی کرد که بووه ته هۆی له ئاو بوونی ئه و په له وه ر و ناژه لانه. گوتی: 'جا ئیسه تا رۆژی قیامهت چی وه لامی خودا بده مه وه، وا له به ز هه سانه وه ی خۆم ئه و بیزمانانه م له ئاو کرد؟! بلنی رۆژی توله که وه ک ده لین توله ی بزنی شاخدار له بزنی کۆله ده ستیندریته وه، چی له من بکه ن؟! ئینجا فرمیسه کهانی ها تنه خوارئ و ئه و شیعره ی خوینده وه:

تیکۆشه له ژیندا هه تا کوو ده مـری
پاک و سادق بی با ریـزت بـگرن

به جۆرئیک بژی که رۆژی — مردی له تاوت بمرن نهک ج — یژن بگرن

”دوای ئهوه ههستا و بهدهم گریان و نارحهتییهوه رۆیشت ههتا که یشته لای شوانه که و سلاری لئ کرد. ئهویش وهلامی سلارهکهی داوه و بهکتریان له نامیز گرت. پاش ئیستیک لئی پرسسی: ’ئهوه چون بوو هاتییه ئیره؟! خۆ قهت هیچ مروفیک نایهته لای من؟! خواناس گوتی: ’له خهوندا که سینک ناوینشانی شوینهکهی توی دامی؛ فهرمووی که ببنم بۆ لای تو. من به فرمانی ئهوه هاتووم بۆ لای تو. ’شوانه دلخۆش بوو که به ساغ و سلامهتی که یشتووهته لای ئهوه. ئیدی پیکهوه لهنیو ئهوه شاخهدا هه میسه خهریکی خواپهرستی و پارانهوه بوون. ههر له شیر و گوشت و خوری ئهوه مهراڤه که لکیان وهردهگرت. بهبن مال و مندال بوون ههتا به پلهی یهقین بگن.“

شههریارشا گوتی: ”ئهی شههرزاد، من ئهوه بوومه هه بیس^۱ و دهست له کوشتنی ژنان و کچان هه لئه گرم و په شیمان بوومه وه و ئهوه کاره نه شیاوه دووپات ناکه مه وه، بهلام ئهگه دهزانی، چیرۆکی بالندهم بۆ بلی.“

چیرۆکی مراوی و کیسهل

شههرزاد گوتی: ”خاوهنشکو، بیستومه رۆژئیک مه لئیک له مهله ئاویهکان هه لفری و چووه بهرزایی، لهو سه ره وه بهردیکی لهنیو ئاودا دی، هاته خوارئ و له سه ره بهرده که نیشته وه. سهیری کرد ئاوه که تهرمیکی هینا و له پهنا بهرده که گیرساوه. ئهوه مهله چووه پینشی و جوان سهیری کرد. دیتی ئهوه تهرمی مروفه و جئ دهمی شیر و پمبی له سه ره. به خۆی گوت: ’ئهوه کوژراوه بهدفر و ناجسن و سته مکار بووه؛ تا قمیک تیی ئالاون و کوشتوویانه و له دهستی رزگاریان بووه. ’مراوی ههر ئاوا به واقورماویه وه سهیری ده کرد که له پرده سیساره که چه له و دالاش دهوریان دا. مراوی که ئه وهی دی، ترسا و گوتی: ’من بۆ ئیره نايم. ’ئیدی هه لفری چوو گهرا شوئینیک ببینته وه و لئی نیشته جئ بی، ههتا ئهوه تهرمه لهوئ لا دهچی. هۆفی و بالندهکان لهوئ دوور ده که ونه وه. ئهوه مهله ههر فری ههتا چوو له سه ره دارئیک لهنیو چه مه که نیشته وه و له خهم و ماتهمی ناوچه کهی خۆیدا دهژیا. له بهر خۆیه وه دهیگوت: ’خهم دایمه بووه به ههوالی من و بۆ ههر کوئ دهچم له گه لمه. من له شوئینه کهی خۆم ئاسووده بووم. که تهرمه کهم دیت دلخۆش بووم که بژیوی منه و خودا بۆی نار دووم، بهلام دوای شادییه کهم بوو به خهم و دلخۆشیه کهم بوو

۱. پیاوی تهرکه دنیا، زاھید.

به ماتم. ئیدی وا بوو ئو درنده و بالندانه هاتن و لیتیان سه‌ندم و منیان لئ بیبه‌ش کرد. بویه هه‌ست ده‌کهم، هیچ هیوایه‌ک له‌و دنیا‌یه‌دا بۆ من نه‌ما تا تیندا بمیتمه‌وه. به‌لام ژیران فریوی ئه‌و ناخۆن و هه‌ر که‌س گۆی بداته ئه‌و دنیا‌یه و پشتی پئ بیبه‌ستی، له دنیا‌دا به که‌وجی ده‌ژی و هه‌تا ده‌مرئ هاورپیکانی خۆلی به‌سه‌ردا ده‌که‌ن. بۆ بویران و ئازایان هیچ شتیک هینده‌ی له‌سه‌رخۆی له‌هه‌مبه‌ر گیروگرفته‌کانی ژياندا چاک نییه. 'مرای هه‌ر له‌و بیرانه‌دا بوو که کیسه‌لئکی نیر له‌ ئاوه‌که هاته ده‌رئ و لئ نزیك بووه‌وه و سلأوی لئ کرد و گوتی: 'گه‌وره‌م، ئه‌وه چۆنه له‌ ولاته‌که‌ی خۆت دوور که‌وتوویته‌وه؟' گوتی: 'دژمان هاتنه ئه‌وی و که‌سی ژیر چاوی به‌ دژمن هه‌لنایه، هه‌ر وه‌ک شاعیر ده‌لی:

ئو کات که مرو له زهوی نه‌بوون
گیانه‌به‌ر گشتیان هاورپی به‌کتر بوون
مروژف به‌ زهویا بلاو بوونه‌وه
گیانداریان گشت لیک جیا کرده‌وه
بالنده به‌ره‌و به‌رزایی فـری
ماسیش به‌ کزی بۆ نئو ئاو خوشی
ره‌چه‌له‌کینک هات هه‌ر وه‌کوو خییوی
قریان خسته‌ ناو گیاندارئ زهوی
مه‌لیان له‌ ئاسمان هینایه‌ خوارئ
ماسیان له‌ ده‌ریا ده‌رکیشا ده‌رئ

"ئیدی کیسه‌له‌که گوتی: 'ئه‌گه‌ر وایه، من لیت دوور ناکه‌ومه‌وه و خۆم له‌ خزمه‌تدا ده‌بم. چونکه گوتووایه‌ هیچ خه‌م و مه‌ینه‌تیک به‌ قه‌د خه‌م و مه‌ینه‌تی دووره‌ولاتی و غه‌ریبی ناخۆش نییه. ته‌نیا شتیک، مروژه‌ گه‌وره‌کان هینور ده‌کاته‌وه و خه‌میان له‌ سه‌ر سووک ده‌کا، خۆراگریه و پاشانیش هاورپیه‌تی له‌گه‌ل که‌سانی پاک و راسته. هیوادارم قسه‌که‌مت به‌ لاره‌ په‌سند بئ و منیش بتوانم خزمه‌تکارئکی باش بم بۆت.' که‌ مرأویه‌که گوتی له قسه‌کانی کیسه‌له‌که بوو، پئی گوت: 'راست ده‌که‌ی، من له‌ دووری ولات و جیابوونه‌وه له‌ هاورپیکانم، ده‌لئ دلم تۆقی و خه‌ریکه گیانم ده‌رچئ. ژیران ده‌بی کاتیک له‌ خه‌م و ناره‌حه‌تی دان، له‌گه‌ل هاورپی باش و به‌ئه‌مه‌ک باسی بکه‌ن و داوای یارمه‌تیا لئ بکه‌ن. خۆراگر بن له‌ به‌رانه‌ر گیر و گرفته‌کاندا و نه‌هیلئ نیگه‌رانی و ده‌راوکی هه‌ناوی بکۆلئ.' کیسه‌ل گوتی: 'ئه‌رئ، خۆ له‌ نیگه‌رانی و ترس و ده‌راوکی به‌راریزه، چونکه خوشی و ئاسووده‌ییت تیندا ده‌کوژی و جوامیزیت له‌نئو ده‌با.' مرأوی گوتی: 'من هه‌میشه له‌ کاره‌ساتی سرووشتی تۆقیوم.'

”کیسه له که که گویی له و قسه ی بوو، چووه پیش و ناوچه وانی ماچ کرد و پتی گوت: ’همیشه کومه لی مهل و په له وهر راویژ به تو ده کن و توش دلخوشیان دده دیه وه. ئه ی چونه بۆ خوت ناروحه ت و ماته مباری؟‘

”پاشان مراوی هه لفری چووه وه شوینه که ی خوی که سهیری کرد نه تهرمه که له وئ مابوو نه سیسارکه و دالاشه کان، یه ک دوو ئیسکی تهرمه که نه بی. له ریوه گه راوه بۆ لای کیسه له که هه تا بۆی بگنریتته وه که که سی لی نه ماوه. ئیدی گه راوه بۆ لای و گوتی: ’نه تهرمه که ماوه و نه سیساره که که چهل و دالاش و شته که، دهمه وئ بگه ریتمه وه شوینه که ی خۆم، بۆ لای هاوړی و ناسیواوه کانی خۆم، چونکه ژیران ناتوانن دوور له ولاتی خۆیان هه لکن.‘ کیسه له که ش له گه لی چوو. له وئ سهیری کرد چشتیکی وای نه دی جیی ترس و نیگه رانی بی. مراوی چاوی روون بووه وه و ئه و شیعره ی گوت:

شو کوری خودا، نه مردین و دیتمان
دلخۆش بووین به دیداری ئازیزان
له بهر نــــوا^۱ به خۆشی ریمان نه بوارد
تا نه مانچیشـت رۆژگه لیککی گهرم و سارد

”دوای ئه وه له گه ل کیسه له که له و دوورگه یه به خیر و خۆشی ده ژیان و هه تا له پردا چاره نووس شه هینیکی برسی به گژ مراویدا کرد و هه ر به حه واوه تیکی شکاند و پچرپچری کرد. چونکه کاتی مردنی هاتبوو، خۆپاراستن سوودی نه بوو. به لام هۆی سه ره کی که مترخه می مراویه که ئه وه بوو که له یادی خودا غافل بوو. ده لئین مراوی ئاوا یادی خودا ده کاته وه: ’سُبْحَانَ رَبَّنَا فِيمَا قَدَّرَ وَ دَبَّرَ سُبْحَانَ رَبَّنَا فِيمَا اَغْنَى وَ اَفْقَرَ.“

پاشا گوتی: ”شه هرزاد، به و چیرۆکه زیاتر به ره و خواپه رستی و خۆپاریزیت بردم. ئه گه ر شتیکی دیکه ش ده زانی له سه ر ئازه له کتویه کان، بیگیره وه.“

چیرۆکی ریوی و گورگ

شه هرزاد گوتی: ”خاوه نَشکۆ، ده گنرینه وه ریوییه ک و گورگنیک پیکه وه هاومال بوون و ماوه یه کی زۆر بوو پیکه وه ده ژیان، گورگ سته می له ریوییه که ده کرد و ئه ویش هه ر داوای

۱. نوا: په ناگه. شویتیک له بهر هه یوان که تاو و باران تیی ناکا.

۲. پاکه په روهردگاری ئیمه له و شته ی دیاری ده کا و دایده نی. پاکه خودای ئیمه له به هه ژاره شتته وه و داراگردن.

لئ دهکرد جوامیزانه و به ویژدانه وه له گه‌لی بژی. پئی ده‌گوت: 'ئه‌گه‌ر تو ده‌ست له سسته‌م هه‌لنه‌گری و مافی هاو‌پئیه‌تی له به‌رچاو نه‌گری، بژی هه‌یه خوا مرو‌فیکت بۆ به‌ گژدا بکا. مرو‌ف هه‌موو گیانی فرۆفیه‌ و بالنده له ئاسمان و ماسی له‌نیو ده‌ریادا پاو ده‌کا. ئه‌و به‌رده‌ گه‌ورانه له شاخه‌کان له‌ت و کوت ده‌کا و ده‌یانباته‌ شاره‌کان. تکایه‌ توش ویژدانت بئ سسته‌مکاری مه‌که، با دوا‌پۆژیکه‌ باشه‌ بئ! 'گورگ گویی به‌ قسه‌کانی نه‌دا و لئی توو‌په‌ بوو، گوتی: 'تو قسه‌ له‌ کاری گه‌وره‌کاندا مه‌که. 'ئینجا زله‌یه‌کی له‌ پئیوی دا، پئیوی بیهۆش که‌وت. که‌ وه‌ هۆش هاته‌وه، به‌ رووی گورگه‌که‌دا پینکه‌نی و داوای لیبورده‌نی لئ کرد و ئه‌و شیعره‌ی بۆ گوت:

هه‌له‌یه‌کی کـــــــــــــــــرد هاو‌پئیه‌کی تو
 نابئ به‌ هه‌له‌ جـــــــــــــــــوابی بده‌یتو
 که‌ هات و داوای لیبورده‌نی کرد
 ده‌بئ بیـــــــــــــــــووری ئه‌توش ده‌ست و برد
 ما قـــــــــــــــــوولان ده‌لئین: به‌خشین باشه‌تره
 تامی به‌خشین له‌ تۆله‌ پتیره

"که‌ گورگه‌که‌ گویی له‌و شیعره‌ بوو، لئی خۆش بوو و گوتی: 'له‌مه‌و دوا ئه‌و قسه‌یه‌ی قازانجی بۆت نه‌بئ مه‌یکه، ئه‌وه‌ی دلێشت خۆش نه‌کا، مه‌بیسته.' "

لیزه‌دا بوو، ماوه‌ی چیرۆکی ئه‌مشه‌ویش کۆتایی بئ هات و شه‌هرزاد درێژه‌ی چیرۆکه‌که‌ی هه‌لگرت بۆ شه‌ویکی دیکه‌.

که شوی سەد و چل و نۆبەم ھاتەوہ

گوئی: "خاوەنشکو، گورگ بە ڕیوی گوت: 'قسەیک قازانجی بۆت نەبی مەیکە، ئەوہی دلیشت خۆش نەکا مەبیستە.' ڕیوی گوئی: 'ئامۆژگاریەکەتم بیست و تازە قەت لە دژی ویستی تۆ کاریک ناکەم، چونکە زانایان گوتویانە: 'هەتا لیت نەپرسن، وەلام مەدەوہ. تا بانگھێشتت نەکن، مەچۆ بۆ هیچ شوینی. کاریک کە قازانجی بۆت نییە، وەلای نی. ئامۆژگاری ستمکاران مەکە، چونکە لە وەلامی ئامۆژگاریەکەتدا ستمت لی دەکن.'

"گورگ کە وتەکانی ڕیوی بیست، بەروالەت پێکەنی، بەلام ڕقی لی ھەلگرت و لە دلی خۆیدا گوئی: 'ناچارم ئەو ڕیویە بەکوژم.' بەلام ڕیوی لەبەرەبەر ئەو ھەموو ستمەمی گورگدا دانی بە خۆیدا دەگرت و بە خۆی دەگوت: 'ھەرکەس خراپە لەگەل خەلک بکا، خراپەمی دیتەوہ ڕی و ھەرکەس نەزان بی، پەشیمان دەبیتەوہ. ئەوہی سل دەکا، سلامەتە. ویژدان ڕەوشتی گەورانە و ئەدەب باشترین دەسکەوتە. کەواپە وا باشە من لەگەل ئەو ستمکارە ھەلکەم و گوئی نەدەمی، چونکە ئاخری پەندیکی بەسەر دئی.' دواي ئەوہ ڕیوی بە گورگی گوت: 'ئەگەر بەندەیک تۆبە بکا و نەچیتەوہ سەر گوناھەکەمی، خودا تۆبەکەمی لی قەبوول دەکا و لئی خۆش دەبی. من بەندەیکەمی لاواز و بیدەرەتانم، ھەلەیکەم کردوہ و ئامۆژگاریەکی تۆم کردوہ، ئەگەر بزانی ئەو زللەیت چەندە ئیشا، بۆ خۆت لیم خۆش دەبی. ھەرچەند ئەو زللەییە زۆریش ئیشا، بەلام من گلەیکەم نییە، چونکە بە قازانجی خۆمە و لە دواڕۆژدا شتی لی فیز دەبم. بیستوومە دەلین: 'زللەمی ڕەوہردە لە سەرەتاوہ تالە، بەلام لە ئاخیریدا لە ھەنگوینیش شیرینترە.' گورگ گوئی: 'ئەوہ لیت خۆش بووم و چاوپۆشیم لەو ھەلەییەت کرد، بەلام لە بیرت نەچی تۆرەم نەکەمی و دان بە کویلەمی خۆتدا بنی.'

"ڕیوی زۆری تارێف کرد و دۆعای بۆ کرد. بەلام ھەمیشە لئی ھەراسان بوو. ھەتا ڕۆژیک ڕیوی بەرەو ڕەزیک دەڕۆشت کە لە دیواری باخەکەدا کونیک دیت. لە دلی خۆیدا گوئی: 'بە خوا قسەمی تیدا نییە کە ئەو کونە لە خۆرا نییە و فیلێکی لەپشتە. دووری لیکرینی خیری پێوہیە، چونکە گوتویانە: 'ھەرکەس کونیک لە زەویدا ببینی و خۆی لی نەبوی ڕی و لاقی تی خا، بە دەستی خۆی خۆی تیا دەبا.' لە میژە دەلین: 'ھیندیک باخەوان کۆتەرەمی' ڕیویەیک دەخەنە نیو ڕەزەکانیانەوہ و کەمیک ترینی لەپیش دادەنن ھەتا ڕیوی دیکە ئەو ببینن و فریو بخۆن، بچنە ناو ڕەزەکەوہ و بە تەلەوہ بن.' من سوور دەزانم کە کونی ئەو دیوارە کەلەکیکی لەپشتە. گوتوشیانە: 'دووریکردن بەشیکی وریاییە.' وا چاکە بە سلەوہ

۱. کۆتەرەمی ڕیوی: کەولی ڕیویە پری دەکن لە کا و شتی وا.

پەندىكى ئەوتۇى دايە، قەتى بىر نەچچىتەۋە

”ئىنجا كەمىك چوۋە پىشى و سەيرى كرد ئەۋە گورگ پەشىمانە و دەگرى. پىۋىش دەستى كرد بە گرىان. گورگ سەرى ھەلىئا و گوتى: ’ئەۋە خەمى منتە و بۇ من دەگرىت؟‘ پىۋى گوتى: ’بەۋ كەسەى توى لەۋ چالە خستوۋە! لە تاوى تو ناگرىم، بەلكوۋ بۇ ئەۋە دەگرىم تو لەۋ چالەشدا ھىشتا ھەر ماۋى. ئەۋ داخە دەمكوژى تو بۇ زووتر نەكەوتىتە ئەۋ چالەۋە؟ ئەگەر پىش ئەۋەى من لەگەل تو ئاشنا بىم بکەوتبايە ئەۋ چالەۋە، من ھەمىشە لە ئاسوۋدەيدا دەژيام.’

”گورگە پىتى گوت: ’ناپاك! برۇ بە دايكم بلنى كە من كەوتومەتە ئەم چالەۋە. بەشكو بىرىكم بۇ بكاتەۋە.‘ پىۋى گوتى: ’تو لەبەر تەماع و چاۋچنوكىت لەۋ چالە دايە. تازە پىتى دەربازبوونت نىيە. ئاخىر گورگى گەۋج، مەگەر نەتېستوۋە كە دەلىن: ’ھەركەس بىر لە ئاكام و داھاتوۋى كارەكانى نەكاتەۋە لە داۋى رۇژگار بەدوور نابى و ئەگەرى پىۋەبوون و تىداچوونى زۆرە.‘ گورگ بە پىۋى گوت: ’تو دەتگوت خۇشم دەۋى. باسى خۇشەۋىستى و ھاۋرپىيەتت دەكرد و سامت لى دەكردم. ئىستا بە خراپە ۋەلامى خراپەكانى من مەدەۋە، ھەركەس بەتوانا بى و لە بىھىزان و دامان خۇش بى، خواش لى خۇش دەبى، ھەر ۋەك شاعىر گوتوۋىتەى:

كە دەستت رۇى قورس و گران بە
بە زىپك و زاكوون و دلۇقان بە
لەگەل ئەۋە ۋا ئازارى دەداى
لى بىۋورە تو ئەگەر كە ئازاى
خۇى لە ناۋ خۇيدا تىرىق دەبىتەۋە
پابردوۋى گلاۋى كە بىر دىتەۋە
ئىتر لەمەودوا ئەبىتە بەردەت
ئەبىتە غولام و نۆكەر و كۆيلەت

”پىۋى گوتى: ’ئاخىر دېندەى نەزان و گەۋجى كىۋى، مەگەر ئەۋ ھەموو ستەم و زۆر و فىز و خۇبەزلزانىيەى خۇتت لەبىر چوۋەتەۋە؟ لە يادت نەماۋە دلى كەست را نەدەگرت و بەزەبىت بە ژىردەستانى خۇتدا نەدەھات، ئىستا ۋا بە من دەلىتى؟! چۇن ئەۋ ئامۇژگارەى شاعىر لە بىر بکەم كە دەلى:

ھەرچەند گەۋرەبى زۆر باشە ئامان

نەكەي برينى خەلكازار دەرمان
بـــــــــــــــــزانه ئەوئى رەحم بە مار دەكا
زولمىكە لە خەلكى دىكەى دەكا

”گورگ گوتى: ’گەرەم، بە كردارى خرابى خۆم لەگەلم مەجوولئوئە و لىم خۆشە بە،
چونكە لئىبووردەيى پىشەى گەورانە. چاكەش باشترىن تويشووئى رۆژى پەسلانە، لەو
بارەوئە شاعىر دەلى:

خـــــــــــــــــيتر و خۆشى دەبينن لە ژيان
ئەو كەسانەى باشن لەگەل ژيـــــــــــــــــردەستان

”ئىدى بەردەوام گورگ لە بەر رۆئى دەپاراوئە و دەكرووزاوئە و داواى لى دەكرد
رەزگارى بكا. كەچى رۆئى پىئى دەگوت: ’ناجسنى فيلاوى، تازە دەست لە خۆت بشۆ و بە
تەماى رەزگاربوون مەبە، چونكە ئەوئە ئاكامى كارە خراپەكانى خۆتە. ’ رۆئى ھەر لەو
قسانەى دەكرد و پىندەكەنى و ئىنجا ئەو شىعەرەى گوت:

ئەگەر دەتوانى بـــــــــــــــــكووژى، بـــــــــــــــــكووژە ئىستا
سىلاويك كە ولاتى داگرت تازە ھـــــــــــــــــستا
پىش ئەوئە كەماندار كەمان بكيشيتەوئە
نەيارت وا بە تىر بدروو، ھەلنەستيتەوئە

”ئىدى گورگ بە رۆئى گوت: ’ئاخر باشترىن دىندەكان، من چاوەروانى چاكە و
يارمەتىم لە تۆ بوو، نەمدەزانى كە تۆ لەو چالەدا بەجىم دىلى و كارت پىم نابى. ’ ئىدى
دەستى كرد بە گريان و ئەو شىعەرەى گوت:

چى دەبى بە گەرەئى خۆت ئاورىك بدەيتەوئە،
گرىپەك لە دەست و پىئى لىقەوماويك بكەيتەوئە؟

”رۆئى گوتى: ’ئاخر دژمنى نەزان، ئەوئە چۆناوچۆنە دواى ئەو ھەموو سستەم و
زەبروزەنگە ئىستا ئاوا خۆت فەقىر كردووئە و دەستت كردووئە بە پارانەوئە و لالانەوئە؟! من
كە ببووئە ھاوئىشنى تۆ، لە ترس و سامى تۆ بوو نەك لەبەر ئەوئەى ھەزم لە دىدارت بى
و خۆشم وىستىتى. ئىستا سپاس بۆ خودا كە تووشى ئەو پەندە بووى و ئاوات بە سەر

هات. مه گەر نه تيبستوه كه شاعير دهلى:

هر كهس باوه پى به زولم و سستم بى
رؤژىك كه له بچه لى دهست توند ده بى
به دلى ئه و ده بى رۆژگار به ينى
به لام رۆژىك دى تهختى وهرگه پى

"ئىدى گورگ به رىوى گوت: 'ئهى جوامىرى كىويان و لى بوورده ترينى ئاژهل، به زمانىكى دژمنانه له گهلم مه دوى و به رقهوه چاوم لى مه كه. ريز له و دۆستايه تيبه چه ندين ساله يه بگره و پيش ئه وهى رۆژى لى پرسينه وه بى ههسته بىرى بۆ رزگار كردنى من بكه وه. ههسته كه ندرىك بينه، سه رىكى له و داره بهسته و سه رىكى بۆ من به رده وه به شكو بتوانم پيدا هه لگه پىم و رزگارم بى. كه رزگارم بى، ته واوى ئه و ماله لى هه مه هه مووى ده دم به تو. 'رئوى گوتى: 'تازه رزگار لى تو ئهسته مه. قهت داوا له من مه كه رزگارم بكه، له خورا له سه ريشى مه رۆ. بىر له و هه موو كاره خراپانه لى خۆت بكه وه، ئه و هه موو فروقيل و نه خشانه لى بۆ منت دارشبوون وه بىر خۆت بينه وه. هيشتا له كو پته؟ ئه وه به ردى بارانىشت ده كه ن. تازه لىت روون بى له م دنيا يه ده رۆ. له م دنيا پر له چه رمه سه رى و به دبختيه رزگارم ده بى و كوچ ده كه لى. دوا لى تو پىنت ده چىته دۆزه خ. 'گورگ گوتى: 'كه وره م، دلته له ژهنگ و ژال پاك كه وه. له بىر خۆتى به ره وه با هه ر براده ره كه لى جارن بىن. ئه وه ش بزانه هه ركهس كه سىك له تىدا چوون رزگار بكا، وهك ئه وه وايه كه سىكى زىندوو كر دبىته وه. هه ركهس كه سىكىش زىندوو كاته وه، وهك ئه وه وايه خه لكى ته واوى دنيا لى زىندوو كر دبىته وه. دوا لى خراپه مه كه وه، چونكه زانايان و ژىران خراپه لىان خۆش نه وىستوه و فه رمانى دووركه و تنه وه له خراپه لىان داوه. هىچ خراپه يه كىش له وه خراپتر نىبه كه من له و چاله دا له مه ترسى مردندا بم و توش جار لى كا لى كو ن به با بكه لى. بشتوانى كار لىك بۆ رزگار كردنم بكه لى و نه شىكه لى. 'رئوى گوتى: 'ناحه زى هه له وه پى ناچسن، من تو م له و خۆ چاك نىشاندانى رواله تى و گلاوى ده روونىبه تدا هه ر وهك ئه و بازه دىته به رچاوم كه چى له كه وه كه كرد. 'گورگ گوتى: 'چى لى كرد؟ ئا بۆم بگىزه وه.'

چىرۆكى باز و كهو

"رئوى گوتى: 'رۆژىك چووم بۆ ره زىك كه مىك ترى بخۆم. بازىكم دىت هىرشى كرده سه ر كه وىك و وىستى بىگرى. كه وه هه لفرى، هه لاته نىو هىلانته كه يه وه و خۆى شارده وه. بازه كهش دوا لى كهوت و چووه به رده ركى كو نه كه لى و قاوى لى كرد: 'ئهى نه فام! كاتىك

توم لهو دهشته به برسیهتی دیت، بهزهیم پیتدا هات و چووم کهمیکم دانهویله بۆ کو کردیهوه و بۆم هینای. کهچی تو هر که منت دی خوت شاردهوه. پیم سهیر بوو! نه مزانی بۆ هلاتی؟! هسته وهره دهری ئه و دانهویله لی وهرگره بیخو.

” کاتیک کهوهکه گوئی له وتی بازهکه بوو، باوهپی کرد و له هیلانهکهی هاته دهری. لهریوه بازهکه ههلمهتی دایه و توند چنگی پیتدا گرت. کهوهکه به بازهکهی گوت: ’ئهوه بوو دلسووزی و یارمهتیهکهت؟! ئهوهیه ئه و دانهیهی بۆت هیناوم؟! بۆ درۆت لهگهله کردم؟! هیوادارم ئه و گوشتهی من له ههناوتدا ببی به ژهر.’ که بازهکه کهوهکهی خوارد، لهریوه ههموو بال و پهپی ههلوهری و مندار بووهوه.

” دای ئهوه ریوی به گورگی گوت: ’ههرکس چال بۆ خهلهک ههلهکنی، ئهوهنده ناخایهنی خوی تی دهکهوی. توش له سهههتاوه پیلان و بهرنامهت بۆ من بوو. وا شوکور ئهوه بۆ خوت پیوه بووی.’ گورگ گوتی: ’ئهو قسه و باسانه وه لانی و ئهونده کاره خراپهکانم به چاودا مهدهوه. هر ئهوهی که لهو چاله کهوتم و ئه و نازارهم چیشست، بۆ حهوت پشتم به سمه. ئیستا دژمنهکه شکم زگی پیم دهسووتی. هسته و ریگایهک ببینهوه و پرگارم که، چونکه نارحهتی کهسیکی پاک بۆ کهسیکی پاکي دیکه هوی نازاره. ئیستا دهزانم توش به منهوه نارحهتی. هسته خیرا بیریکم بۆ بکهوه. ههرچی بی توش هاوپی منی و به نارحهتی من نارحهتی. هسته با نارحهت نهبی. دهلین هاوپی چاک له برا چاکتره. توش برایهتی بکه و پرگارم بکه. ئهگهر تو به هانامهوه ببی و پرگارم بکهی، له مالی دنیا خهنت دهکهم. فیزی فیل و کهلهکی دیکهت دهکهم، وا بی خیر و بهرهکهتی پیوه بی. تری و میوهیهکی زیاترت دهست کهوی.’ ریوی پیکهنی و گوتی: ’زانایان قسهی چهند جوانیان کردوه.’ گورگ گوتی: ’زانایان چیان گوتوه؟’ ریوی گوتی: ’زانایان گوتویانه: ’ههرکس قهلافهتی زل و دلکی پیسی ههبن، ئاوهزی ’کهمه.’ توم ئاوا دیته بهرچاو. نهفام، ئهوهی تو دهیلنی که نارحهتی کهسیکی پاک بۆ کهسیکی پاکي دیکه هوی نازاره، راسته، بهلام تو کهوجیهکهت له وه دایه که دای ئه و ههمووه ناپاکییهی لهگهله منت کردوه، خوت پی پاکه! ئهوهی که دهلنی فیزی فیل و کهلهکی وام دهکهی که چون بچمه نیو رهز و باخهوه، جی سههسوورمانه، چونکه ئهگهر بۆ خوت کهمیک زیرهک بای و فیلیکت زانیا، ئاوا له چال نهدهکهوتی، یان ئیستا فیلیکت دهوژییهوه و خوت پی پرگار دهکرد پیش ئهوهی فیزی منی کهی. توم وهک کهسیک دیته بهرچاو که بۆخوی نهخوش بی و خهلهک تیمار بکا.’ گورگ که قسهکانی ریوی بیست، زانی که چاکهی له دهست نایه. ئیدی دهستی کرد به گریان و گوتی: ’ههتا ئیستا له غهفهلهتدا بووم. ئهگهر بیتوو خوا لهو چاله پرگارم بکا، توبه دهکهم. تازه بهییز و لاوازتر له خوم نازار نادم. جاویک له بهر دهکهم و دهچمه نیو ئه و

۱. ئاوهز: عقل.

کيوانه و خۆ له درندهگه‌ل ناده‌م. خه‌ريکي خيز و خيزات ده‌بم و يارمه‌تي هه‌ژاران ده‌ده‌م. له ترسي خوا هه‌ميشه چاو به گريان ده‌بم. 'له جه‌نگه‌يه‌دا ده‌ستي کرد به شين و گريان. نه‌وه‌نده گريا هه‌تا ريو‌ي زگي پني سووتا و په‌حمي بۆي بزوت. دلي به تۆبه‌کردنه‌که‌ي خوش بوو. له‌ريوه هه‌ستا و چوو له‌سه‌ر ليواري چاله‌که دانيشت و کلکي شوڤر کرده‌وه. گورگه هه‌ستا و ده‌ستي به کلکي ريو‌يه‌که‌وه گرت و ريو‌يش له چاله‌که کهوت. ئينجا گورگ گوتي: 'ئه‌وه بۆ به‌زه‌بيت به مندا نه‌ده‌هات و ئاوا پيداگريت ده‌کرد و سه‌رکۆنه‌ت ده‌کردم له کاتيکدا من هاوپي تو بووم؟! سپاس بۆ خوا ئه‌وه توش له چال کهوتي و زوو پاداشي ئه‌و کرده‌وه‌يه‌ي خۆت ديه‌وه. هه‌ر وهک زانايان ده‌لين: 'هه‌رکس که‌سيک له‌به‌ر خواردني شيري سه‌گ سه‌رکۆنه بکان، به زووترين کات بۆ خۆشي تووشي خواردني شيري سه‌گ ده‌بين. دواي ئه‌وه گورگ ئه‌و شيعره‌ي گوت:

بۆ دانه‌نیشستی له جی‌ی خۆت ريو‌ي
 ئه‌و ده‌رده‌ت دامی و سزاکه‌شیت دی
 با بزانتن خه‌لک که چی به‌سه‌ر دی
 ئه‌و زالمه‌ي بۆ خه‌لک چال هه‌لده‌که‌نی
 گله‌یی له کي ده‌کا ئه‌و که‌سه‌ي
 خۆلی به‌دبه‌ختی ده‌کاته سه‌ری خۆی؟

"دواي ئه‌وه به ريو‌ي گوت: 'ناچارم ده‌بين خيزا تو بکوژم، پيش ئه‌وه‌ي تو من به کوژراوي ببيني. ريو‌ي به خۆي گوت: 'تازه من له‌گه‌ل ئه‌و زالمه تیکه‌وتووم و ده‌بين هه‌ر فيليک که له ده‌ستم بي به‌کاري بينم هه‌ر وهک گوتويانه: 'پاشه‌که‌وتي فرميسکي چاو بۆ رۆژي سۆزداريه. 'ئه‌گه‌ر کلاويک له‌سه‌ر ئه‌و ستمکاره نه‌که‌م، تيدا ده‌چم.

ميررووله ئه‌گه‌ر له قاپيکي خز و لووس که‌وي
 کاري هيز و شت نيه، فريادپه‌سيکي ده‌وي

"ئیدی ريو‌ي به گورگي گوت: 'بۆ کوشتی من په‌له مه‌که، چونکه په‌ژيوان ده‌بيته‌وه. ئه‌گه‌ر ده‌رفه‌تم بده‌يتي شتيکت بي بلیم و گويم لي بگري، سلامه‌تي منيش و توش له‌وه‌دا ده‌بين. ئه‌گه‌ر بشمکوژي هيج قازانجیکت بي ناگا و هه‌ردووکمان ليزه‌دا ده‌ميرين. گورگ گوتي: 'ناخر گلاوي فيلاوي، ئه‌وه چيه‌يه وا خيزي منيش و تووشي تيدايه؟! ده‌رفه‌تي چیت له من ده‌وي؟ ده‌ته‌وي چ بکه‌ي؟ ريو‌ي گوتي: 'من ده‌مه‌وي تو خراپه‌م له‌گه‌ل نه‌که‌ي و پاداشي چاکه‌م بده‌يته‌وه، چونکه ئاگام لي بوو تو تۆبه‌ت کرد و له کرداري پابردوي خۆت

په شیمان بوو پته وه و خه ریک بووی توبه ت ده کرد له وهی که هاوړپښانی خوت نازار بدهی. گویم لی بوو سویندت ده خوارد که نه گهر بیتوو له و چاله پرگارت بی، تازه تری و میوهی شیرین نه خوی و به پاریز و له خواترس بی و نینوکت بکهی و که لبه ت بشکینی و جاو له بهر بکهیت. تیکوخی له خودا نیزیک بیته وه. که نه وانه م بیست، منیش باوه یم بی کردی و به زهیم پیتدا هات. هر چند هه ولم دها تیدا بچی، به لام که توبه و به لښیبه کانی توم بیست، پیم وا بوو نه رکی منه تو له و چاله پرگار بکه م. ئیدی وا بوو کلکم شوړ کرده وه تا تو بیگری و بیته ده ری. ئیدی تو به و هیز و توانایه ت که بووت به نارامی کلکمت نه گرت، بیته سه ری، به لکو به هه موو هیزی خوت به جوړیک کلکمت کیشا خه ریک بوو گیانم ده رچی. هر بویه منیش ده ستم سست بوو، که و تمه نیو چاله که و ئیستا نه وه ناتوانین خومان پرگار بکه یین. به لام ده بی دوی چونه دهر له و چاله، به لښی خوت به ریته سه ر بو نه وهی بتوانم له گه لت هاوړی بم. 'گورگ گوتی: 'نه وه چیه که نه گهر بیتوو به قسه ت بکه م لیره پرگارمان ده بی؟' ریوی گوتی: 'تو راست راوه سته، من ده چمه سه ر پشتی تو و ده رومه ده ری، نه و دم ده چم که ندریک، گورسیک، شتیک دینم بوت شوړ ده که مه وه پیتدا و هره ده ری. 'گورگ گوتی: 'من باوه یم به قسه ی تو نیبه، چونکه زانایان گوتوویانه: 'هه رکه س باوه ر به خوړی بکا، فریوی خواردوه. هر که س نه زمون کراویک نه زمون بکاته وه، تووشی په شیمانی ده بی. 'شاعیر له و باره وه ده لی:

تاقیم کردوویه وه و ده زانم کئی، باشت ده ناسم
هه تا که سیک تاقی نه که یه وه، مه لی ده ناسم

"ریوی گوتی: 'ره شیبینی له هه ر حالیکدا بی هه ر خراپه و گه شیبینی کاریکی جوامیزانه یه. وا باشتره بیر له ریگای پرگار بوون بکه ینه وه، چونکه پرگار بوونی من و تو له وه چاکتره هه ر دوو کمان لیره دا بمرین. بیری خراپ مه که وه، چونکه نه گهر تو ره شیبین بی و له من به دگومان بی و باوه رت پیم نه بی، دوو شت دینه گورپی یان شتیک دینم تو پیتدا سه ر ده که وی و پرگارت ده بی یان دروت له گه ل ده که م و بو خوم پرگارم ده بی و توش لیره دا به جی دپلم. که دیاره نه وهی دووه میان قه ت روو نادا، چونکه یه ک، من قه ت له ترسی لښرسینه وهی دواړوژ ناویرم کاری وا بکه م، ده زانم توله ی نه و کاره ناپاکه م لی ده کریته وه. که وایه خوم چاره ره ش ناکه م. له و باره وه ده لین: 'نه مه کداری جوان و ناپاکی دزیوه. 'وا چاکه تو پشت به من بیه سستی، چونکه من ماموستای نه و کارانه م. ئیستا زوو له بیر چاره یه کدا به که نه وه نده مان کات به ده سته وه نه ماوه تا دریزداری بکه یین. 'گورگ گوتی: 'هه رچنده من باوه یم به تو نیبه، به لام ده زانم تو گویت له توبه یی من بوو وا به ته ما بووی یارمه تیم بدهی. منیش به قسه ت ده که م. نه گهر فروفیلکت له بن سه ردا بی، نه وه هه ر

ئەو فېرۇفېلە سەرى خۆشت دەخوا.

”ئىدى گورگەكە لەنىو چالەكەدا راست راوەستا و رېوى چووہ سەر شانى. ھەرچەند كەمىكى مابوو، بەلام بە ھەر چۆنىك بوو چنگى لە زەوى گير كرد و ھاتە دەرى. گورگ گوتى: ’ھاوپى دلسۆز، منت لە بىر نەچى و زوو فرىام كەوہ. رېوى قاقايەكى كىشا و گوتى: ’نەزان، ئەوہ بزۆزى و قوشمەى خۆم بوو كرمىہ دىلى تۆ. كاتىك تۆبەى تۆم بىست، خۆشحال بووم و دەستم كرد بە سەما و ھەلپەركى و كلکم خستە نىو قولكەكەوہ و تۆ كلکم گرت و كىشاتمە خوارى. وا بوو خوا رەحمى پىن كردم و لە دەست تۆ پزگارم بوو. ئىستا چۆن من بمەوى تۆ نەمرى لە كاتىكدا تۆ لە خىلى شەيتانى؟! دوينى شەو لە خەوندا بوو لە شايى تۆدا ھەلدەپەرىم. خەونەكەم بۆ خەونلىكەدەرەوان گىراوہ، گوتيان كە تۆ دەكەويە تەنگەژەوہ و زوو پزگار تەبى. گيركردنى من لە دەست تۆدا و پزگار بوونم، راست لىكدانەوہى ئەوہ خەونە بوو. نەفام، بزانه من دژمنى تۆم و تۆ لەبەر بىعەقلى داواى يارمەتى لە من دەكەى. زانايان گوتويانە: ’ھەسانەوہى خەلك لە گرەوى مەرگى بەدكاراندايە، پاك بوونەوہى زەویش لە تىداچوونى ئەواندايە. من لەوہ دەترسم ئەگەر بىتوو لەگەلت نەرم بم، تووشى بەدبەختى و پۆژرەشى بم، دەنا ھەولم دەدا پزگار تەم. ’ كە گورگ گوينى لە رېوى بوو، سەرى زمانى خۆى گەزت.“

لەزەدا سەپاى تارىكى كەوتە پاشەكشە و پۆژ ديارى دا. شەھرزادىش درىزەى چىرۆكەكەى ھەلگرت بۆ شەويكى دىكە.

که بوو به شهوی سهد و په نجايم

گوتی: "خاوه نشکو، که گورگ سه ری زمانی خوی گه زت، به خوبه که مگر بیه وه زور کزولانه به پیوی گوت: 'خپلی پیوی زمانخوشتترین و خوینشیرینترین نازه لی کیوین و زورتان حز له گالته و جه فنگ و یارییه. ده زانم نه و قسانهش هر به گه مه ده که یت، به لام نه وهش بزانه هموو کاتیک کاتی گه مه و شوخی نییه."

"پیوی گوتی: 'گالته سنووریکي هه یه، ناقلان نه و سنووره ده ناسن. پیت وا نه بی دوی نه وهی له ده ست که سیکي وه ک توی سته مکار بزگام بی، دیسان فریوی تو بخوم.' گورگ گوتی: 'وا باشه بو بزگاری من هه ول بدهی، چونکه نیمه دوسست و براده ری پوژیک و دووان نین. نه گه ر تو من بزگار بکه ی، منیش ناچارم پاداشیکي باشت بده مه وه.' پیوی گوتی: 'زانایان گوتوویانه: 'له گه ل به دکاران مه بنه هاوری، چونکه هاوری به دکار توش تووشی به دکاری ده کا. له گه ل به خیل مه بنه هاوری، چونکه نه گه ر چاکه ت لی بیینی، پشتگویی ده خا و نه گه ر خالیکي لاوازت لی بیینی، زه قی ده کاته وه.' دیسان له شوینیکي دیکه دا گوتوویانه: 'هر شتیک چاره یه کی هه یه جگه له مردن که هیچ رینگه چاره ی نییه. هموو شتیک ده توانی له خوت دور خه یه وه جگه له قه زا و قه در.' به لام نه وهی که تو ده لینی پاداشی چاکت بده مه وه، لیره دا تووم وه ک نه و ماره دیته به رچاو که له ده ست مارگره که هه لات. روژیک پیویک دیتی نه وه ماریک زور توند را ده کا. پیواه که لینی پرسی: 'نه وه چ بووه وا به په رتاو را ده که ی؟! چیت به دواوه یه؟' ماره که گوتی: 'له ترسی مارگر هه لدم. نه گه ر بیتوو تو په نام بده ی و بمشاریه وه، خه لاتیکي باشت ده که م.' کابرا به ته مای خه لاتیکي باش ماره ی هه لگرت و له گیرفانی نا. که مارگره که هات و تپه ری. ماره که ترسی نه ما و ناسوده بوو. پیواه که گوتی: 'نه و جار نوره ی خه لاته که ی منه چیم بده یه ی، نه وه من تووم له و مه ترسییه بزگار کرد؟' ماره که گوتی: 'پیم بلنی به کویته وه دم، چونکه پاداشی من هر نه وه یه؟' ئیدی ماره که وای به کابراوه دا که له ریوه تووکی سه ری وه ری و کوشتی. نه قام، به سه رهاتی من و توش وه ک نه و ماره و نه و کابرایه وایه. مه گه ر تو نه تیبستوه ده لین:

چاکه کردن له گه ل خراپکاران
په شیمانی به دواوه یه، یاران

"دوی نه وه گورگ گوتی: 'نه ی په وانبیژترینی گیان له به ران و ده نگوشی بیهاوتا، مه گه ر تو نازانی من چون ده توانم به سه ر مروقه کاندان زال بم؟! هیرش ده که مه سه ر قه لاکانیان و

پهزه‌کانیان لی تینک ددهم. تو له فرمانی من دهرمه‌چۆ و وه‌کوو کۆیله‌کان له‌به‌را‌به‌ر
خاوه‌نه‌کانیان گوئی‌به‌فرمان به. پئیوی گوتی: 'گه‌وجی نه‌فام، له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌شدا وام
فرمان به‌سه‌ردا دده‌ی ده‌لئی من کۆیله‌ی تو‌م! باشه شو‌کوور ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه
به‌ر‌دبارانت که‌ن و هه‌موو گیانت بشکینن.'

"دوای ئه‌وه پئیوی چوو له‌سه‌ر گردۆلکه‌یه‌ک هه‌ستا سه‌ر پاشووان، ده‌ستی کرد به
واقه‌واق و سه‌رنجی خاوه‌نی په‌زه‌که‌ی پاکیشا بۆ لای خۆی. به‌دوای ئه‌وه‌دا خه‌لک پ‌ژانه
ناو باخه‌وه. پئیویه‌که هه‌ر له‌وئ بوو که خه‌لکه‌که گه‌یشته‌نه لای چاله‌که و پئیوی دهر‌باز
بوو. خاوه‌نی باخ و خه‌لکه‌که گورگه‌که‌یان له‌نیو چاله‌که‌دا دیت. ئیدی به‌دار و به‌رد تیی
گ‌ژانی و هه‌تا کوشیتان هه‌ر لیان دا. ئینجا گه‌پانه‌وه. پئیویش دوای ئه‌وان گه‌پاوه سه‌ر
چاله‌که و گورگه‌که‌ی به‌توپیوی دیت. له‌خۆشیاندا کلکی راده‌وه‌شاندا و ئه‌و شیعه‌ی گوت:

هه‌زار شو‌کوور وا به‌یارمه‌تی خوا
فه‌وتا و تیدا‌چوو نه‌گه‌به‌تی نه‌ما
ئه‌وه‌ی له‌بیری فه‌وتاندندا بوو
خودا فه‌وتاندی و ئیتر تیدا‌چوو
قولکه‌هه‌لکه‌نی بۆ خه‌لکی دیکه
خۆت تی ده‌که‌وی چاو و گوئی وه‌که

"دوای ئه‌وه پئیوی بی‌پکه‌به‌ر له‌نیو په‌زه‌دا ده‌هات و ده‌چوو.

ئه‌وجار چیرۆکیکی دیکه‌ش له‌باره‌ی مشک و سمۆره‌وه ده‌گێرنه‌وه که ئه‌ویش ئاوايه،
ده‌گێرنه‌وه:

چیرۆکی مشک و سمۆره

”مشک و سمۆره یه که له مالی پیاویکی هه ژاردا هیلانه یان کردبوو. به ریکهوت یه کیک له هاورپیکانی ئه و خاوه نماله نه خوش کهوت. نوهدار گوتیوی: ’دهبی کونجی پاکراوی بۆ بینن. ئه ویش که میکی کونجی دا به و پیاوه هه ژاره هه تا پاک بکا. ئه و پیاوه نه خوشهش کونجیه که ی دا به خیزانی هه تا بۆی پاک بکا. دوا ی ئه وه ی توینگه که ی لئ کرده وه. به ریکهوت سمۆره چاوی پنی کهوت و ئه و پۆزه هه ر له و کونجیه ی کیشاوه هه تا هه چی وای لئ نه هیشته وه. که ژنه هات و دیتی ئه وه کونجیه که که م بووه ته وه، له نزیک کونجیه که خۆی مات دا هه تا بزانی بۆ که می کردوه. وا بوو سمۆره هاته وه بۆ بردنی کونجی دیکه. ژنه که ی دیت له وئ دانیشتوه. زانی ئه وه له وئ دانیشتوه ئاگای له کونجیه که یه. له دلی خۆیدا گوتی: ’ئه و کاره دوارۆژیکی باشی نییه، دهبی کاریک بکه م کاره خراپه کانی پینشووشمی پئ راست که مه وه.’

”ئیدی چوو کونجیه کانی هیلانه که ی خۆی هیناوه جی خۆی. که ژنه که ئه وه ی ئاوا دیت، گوتی: ’که مپوونه ی کونجیه که کاری ئه و سمۆره یه نییه. ئه وه یه کی دیکه بردوویه تی و ئه وه ده یه نیتته وه، زیانییه که هی ئه و نییه. ئه وه چاکه مان له گه ل ده کا و وه لامی چاکه ده بی هه ر چاکه بی. به لام من ده بی هه ر لیزه بم هه تا بۆم دهرده که وئ چی ئه و کونجیه ده با.’ سمۆره زانی که ئه و ژنه له دلی خۆیدا ده لئ چی. ئیدی هه ستا چوو بۆ لای مشکه که و پنی گوت: ’خوشکن، هه رکه سیک دلی دراوسی رانه گری، له هاورپیه تیشی نابن ئه رخیان بی.’ مشک گوتی: ’به لئ خوشکن وایه، به لام له بهر چی وا ده لئی؟’ سمۆره گوتی: ’خاوه نی ماله که مان کونجی هیناوه. خۆی و خیزانه که ی لئیان خواردوه و تیر بوون، ئه وه ی دیکه شیان له وئ داناوه. ته وای گیانله به ران لئیان خواردوه، توش بچۆ به شی خۆت بینه تا ته واره نه بووه.’

”مشکه به و هه واله دلخۆش بوو، سه مای کرد، هه له بهزی و به کلکی خۆی کایه ی کرد و به ته مای کونجی فریوی خوارد. خیرا هه ستا و له ماله که ی خۆی هاته دهرئ. کونجیه پاککراوه که ی دیت که له بهر سپیان وه ک خۆر ده بریسکاوه، ژنه ش بۆ چاوه دیزی دانیشتیوو. ئیدی مشکه ش بیری له ئه کامی کاره که ی نه کرده وه و خۆی پئ نه گیرا. خۆی هاورپیه ته نیو کونجیه که و ویستی لئ بخوا. ئه و ژنه به داریکه وه بۆی هات و داریکی که یاندئ و سه ری شکاند و توپاندی. هۆی به کوشتچوونی ته ماع و بیرنه کردنه وه له ئاکامی کار بوو.”

شه هریارشا گوتی: ’شه هرزاد، چیرۆکه که ت زۆر خوش بوو. ئه گه ر چیرۆکیک له باره ی

بردنه سهری په یمانی هاورپیه تیبه وه ده زانی، بیلن: "شه هرزاد گوتی: "به لئی پاشام، بیستومه...

چیرۆکی قشقهره و پشيله

"قشقهره یهک و پشيله یهک پیکه وه هه قال بوون. به ریکه وت هه ردووکیان له بن داریک بوون که پلنگیک له ولوو هات بۆ لای ئه وان، هه تا نه گه یشتی ئه وان ناگیان لئی نه بوو. که پلنگه که لیتان نیزیک بووه وه، قشقهره که هه لفریه سهر داره که و پشيله یه فه قیریش له وی سهرگردان بوو. له په نایهک خۆی مه لاس دا. به قشقهره ی گوت: 'هاورپیی به وه فا، بیرئ بۆ منیش بکه وه.' قشقهره پنی گوت: 'کاتیک نه هه مه تیبهک دیته خواری، پتویسته یارمه تی له هاورپیان وه رگیرئ و ئه وانیش ده بی یارمه تی بدن. وهک ده لئین:

هاورپیهک هاورپیه و به کارت دی
له خۆشی و ناخوشی له گه لت بی
هاورپیهک هاورپیی خۆشی و خواردن بی
رۆژی تهنگانه قهت له لات نایی

"به ریکه وت شوانیک له نیزیک ئه و داره بوو، که سه گی پاسی زور در و نازای بی بوو. قشقهره چوهه نیزیک سه گه کان. بۆ ئه وه ی به ته ماعیان خا، به بی ده رۆی. سه گه کان بۆی چوون بیگرن، ئه ویش ده سستی کرد به باله فره هه ر ئه وه نده نه توانن بیگرن. سه گه کان که دیتان، وایان زانی ناتوانی چاک هه لفرئ. به ته مای گرتنی که وتته سهری. ئه ویش به لاق و به بال ده سستی کرد به هه لاتن هه تا سه گه کان هه موو به دوایدا هاتن. به و فیله سه گه کانی هه تا نیزیک داره که برد که سه گه کان له وی چاویان به پلنگه که که وت، قشقهره یان له بیر چوهه وه و که وتته سهر پلنگه که. قشقهره که ش فریه سهر داره که و پشيله که ش خۆی ده رباز کرد. به و جۆره قشقهره هاورپیه کی له و مه ترسییه رزگار کرد. پاشای نازیز، ئه و چیرۆکه م بۆیه بۆ گوتی که هاوکاری و هاورپیه تی پاک ده توانی مرۆف له گیروگرفت رزگار بکا. هه روه ها له باره ی چیرۆکی ریوی و قه له ره شه وه ده گپرنه وه:

چیرۆکی ریوی و قه له ره شه

"ریوییهک له کینۆیک کولانه ی هه بوو. هه رچه ند به چکه ی ده بوو، له برسان هه موویانی ده خواری. له لووتکه ی ئه و کینوه ش قه له ره شه یهک هیلانه ی هه بوو. ریوی ویستی له گه ل

قەلەرەشەكە ئىتوانىيان خۇش بى و بىنە ھەوال و لەو تەنبايىبە پزگارى بى. بۇ پەيداكردى بۇيو يارمەتيدەرى يەكتر بن. ئىدى لە قەلەرەشەكە چوۋە پىشى تا رادەپەك كە گوئىيان لە دەنگى يەكتر بى. سلأوى لە قەلەكە كرد و گوتى: 'ئەرى دراوسى، دەزانى دراوسى زورى حەق بەسەر دراوسىۋە ھەيە. توش ھاوسىنى منى و حەقىكى زورت بەسەر مەۋە ھەيە و ئەركىشە. بە تايبەت كە خۇشەۋىستى تۇ لەنىۋ دلى مندا جىگاي تايبەتى ھەيە. ھەر ئەو خۇشەۋىستىيەت بۇتە ھۇى ئەۋەى سۇزى تايبەتم بۇت ھەبى. تۇ دەلىنى چى؟' قەلەرەشەكە گوتى: 'ۋەللا قسەى راست خۇشە. ھەرچەند دەكەم باۋەر ناكەم، ئەۋەى بە زمان دەيلىنى، لە دلىشدا ھەر ئەۋە بى. دەترسىم بە روالەت برا و لە راستىشدا دژمنم بى. بە لەبەرچاۋگرتنى ئەۋەى كە دەكرى من بۇيوى تۇ بم، دۇستايەتى ئىمە رپى ئاقل نىيە. نازانم بۇ تۇ داۋاي شتىك دەكەى كە جىيەجى نابى. تۇ لە رەچەلەكى دپندەى و من لە رەچەلەكى بالندە. براپەتى ئىمە سەر ناگرى. 'رپوى گوتى: 'مەبەستى من لەو دۇستايەتى و برادەرىيە ئەۋەيە كە لە كارەكانماندا ھاۋكارى و يارىدەدەرى يەكتر بىن و لە كارەساتەكاندا فرىادپەسى يەكتر بىن. ھەردوو لامان لەو دۇستايەتتە قازانچ بكەين. من چىرۇكىك لە بارەى پاكى و راستىيەۋە دەزانم، ئەگەر پىت خۇش بى بۇت دەگىر مەۋە. 'قەلەرەشەكە گوتى: 'بىگىرەۋە با ئامانجەكەى تۇم بۇ رۋون بىتەۋە.'

"رپوى گوتى: 'ھاۋرپى بەرپىزم، لە بارەى كىچ و مشكەۋە چىرۇكىك دەزانم كە پاكى و راستى ئامانچ و مەبەستەكى من دەسەلمىنى. 'قەلەرەشەكە گوتى: 'دا بىگىرەۋە بزانىن چىيە؟'

چىرۇكى مشك و كىچ

رپوى گوتى: 'مشكىك لە مالى بازارگانىكى دەۋلەمەنددا ھىلانەى ھەبوو. شەۋىك كىچىك چوۋە خەۋگەى بازارگانەۋە. جەستەيەكى نەرمى ۋەگىر كەوت و ئەۋىش زور تىنوۋ بوو. خويئەكەى ھەلمزى. بازارگان نارەحت بوو، ھەستا دانىشت. بانكى خزمەتكارەكانى كرد. خزمەتكارەكان گەيشتنى و قۇلىان لى ھەلمالى و دەستيان كرد بە گەران بە داۋاي كىچدا. كە كىچەكە ئەۋەى زانى، خىزا دەرچوو، رپى كەوتە نىۋ ھىلانەى مشكەكەۋە. چوۋە زوورى و مشەكە چاۋى پىنى كەوت و گوتى: 'ئەۋە بۇ ھاۋويە ئىرە؟ كىچەكە گوتى: 'لە ترسى كيانم پەنام بۇ ئىرە ھىناۋە. دەبى دالدەم بەدى. دەنا تەماعم لە مالى تۇ نەكردوۋە و خراپەيەكم لى نابىنى. 'كە مشكەكە قسەى كىچەكەى بىست ...'

لىزەدا بوو، ماۋەى چىرۇكى ئەمشەۋىش كۆتايى بى ھات و شەھرزاد درىزەى چىرۇكەكەى ھەلگرت بۇ شەۋىكى دىكە.

که شهوی سهد و په نجا و په کهم هاته وه

گوتی: "خاوه نشکو، 'مشکه که کاتیک قسه ی کینچه که ی بیست، گوتی: 'جا نه گهر وه ک تو ده لئی ناوایه، لیره مات به و خه می هیچ شتیکت نه بی. هه تا بو خۆم لیره بم، ناهیلیم هیچت بو بیته پیشی. نه چی بیر له وه بکه یته وه که ته وای خوینی بازرگانه کهت هه لئه مژیوه و خه می بو بخوی. ده بی رازی بی به به شی خۆت، بیستووته ده لین:

ئو که سه ی رازی نه بی به به شی خۆی له ژینا
قته قته ناحه سیته وه، ده مرئ له ئیره ییدا

" کینچ گوتی: 'خوشکی، ئامۆزگارییه که تم بیست و به گویت ده که م. قته له قسه ت ده رناچم هه تا ته تو ئاوا بو من دلسۆز بیت. 'مشک گوتی: 'راستی سۆزی تو مانای نییه تی پاکه. 'ئیدی په یمانی خوشکایه تی و دلسۆزیان به ست. کینچ شه وانه ده چووه خه وگه ی بازرگان و به رۆژدا ده هاته وه مالی مشکه. رۆژیکیان بازرگان هاته وه مالی و زبیرکی زۆری له گه ل خۆی هینابوو وه. به زیره وه نه و به ره وه بری ده کرد و ده نگیان ده هات. که مشکه که ده نگی زیره کانی بیست، سه ری له کونکه ی هینا ده ری و تنی پوانی هه تا سه ری له سه ر پشتیه که دانا و خه وی لی که وت. ئینجا مشکه به کینچه که ی گوت: 'ده توانی بیریک بکه یه وه که میک له و زیرانه به رین و به ئاواتمان بگه ین؟' کینچ گوتی: 'ده بی شتیکت بو لی له تواناتا بی. به لام نه گهر لاواز و بیهیز بی، نه وه پیوه ش ده بی و به ئاواته که شت ناگه ی. وه ک نه و چوله که ی که ده چی دانه که ی هه لده گرته وه و به داوه که وه ده بی و پاوچی ده یگری. نه و دۆزه ی نه وان چ جیاوازییه کی له گه ل دۆزی ئیمه نییه. چونکه نه تو هیزی نه وه ت هیه زیره کان هه لگری و له مالی بیانیه نیته ده ر و نه منیش ده توانم ده نکیک له وانه هه لگرم. 'مشک گوتی: 'من له ماله که ی خۆمدا هه فتا کونم دروست کردووه. له هه ر کامه یانه وه پیم خۆش بی دیمه ده ری. بو پاشه که وتکردنی شت شوینی زۆر قایم و تایبه تیم هه یه. نه گهر تو کاریک بکه ی بازرگان بچیته ده ر، من کاری خۆم ده که م و ده یانه نیم. 'کینچ گوتی: 'ئه من هه ولی خۆم ده دم، بازرگان به رمه ده ری. 'ئیدی کینچه که چووه ناو جینگه که ی بازرگانه وه ده ستی کرد به پیوه دانی، نه جینه ک نه دوو جی، نه وه نده ی پیوه دا هه تا بازرگانی ناچار کرد هه ستا و ده ستی کرد به پشکنینی خۆی. کینچه به له ز خۆی شارده وه. بازرگان زۆر گه را هیچی نه دیته وه، ئیدی به لایه که ی دیکه دا نووسته وه. کینچه که زانی دیسان وه رکه و تووته وه، هاته وه جهسته ی و له جاری پیشووی خراپتر پیوه دا. هه تا دوایه که ی بازرگان خه وه که ی زرا و له جینگه که ی هاته ده ری. کینچه که ئاواش یه ک دوو

جاری پٽوہی دا. بازارگان ناچار له ژوور هاته دهر و لهسهر سهڪوکهی بهر دیوهکهی خهوت. خهک بازارگانیان دی لهوی خهوتوه و هر بهکهی قسهیهکیان دهکرد.

دریژهی چیرۆکی پٽووی و قهلهپهشه

”دوای نهوه پٽووی به قهلهپهشهکهی گوت: ’نهی گیانلهبهری ژیر و وریا، من نهو چیرۆکه م بویه بۆ گټراپتهوه ههتا بزانی نهگر بیتوو چاکه م لهگهله بکهیت، منیش وهلامی چاکهکته به چاکه دهممهوه. هر وهک چون کټچهکه وهلامی چاکهی مشکهکهی ئاوا چاک داوه.’ قهلهپهشه گوتی: ’پٽووی، تو تهواوی گیانت فیل و کهلهکه و کهسی فیلاوی کهس ناتوانی باوهپی پی بکا. کهسیک لهسهر گفتهبی و پهیماننشکین بی، بۆ نهوه نابی بیهیتیه پهنا دهستی خوتهوه و لهگهلی بیی به هاوپی. کاریکی باش نییه. هر نه ماره بیستم تو هاوپی دیرین و له میژینهی خوت، مام گورگت خاپاندوه و سهریت به فهتهرات داوه. سههراپی نهوهی که نهو هاوپیگهزی خوت بووه و ههردووکتان درندهی کټوین و له میژه هاوهم و هاوپی بهکترن. دهی تو لهگهله هاوپی و هاوپیگهزی خوت ئاوا بکهی، بلنی لهگهله من چ بکهی؟! نهو کارهی من و تو وهک و نهقلی شههینهکه و گیانلهبهره لاواز و بیهینهکان وایه.’ پٽووی گوتی: ’جا شههین چی لهوان کردوه؟’

چیرۆکی شههین و بالندهکان

”قهلهپهشه گوتی: ’دهگټر نهوه شههینیک بوو ناجسن و زوردار.’“

لیره دا بوو، ماوهی چیرۆکی نهمشه ویش کوتایی پی هات و شههرزاد دریژهی چیرۆکهکهی هه لگرت بۆ شهوینکی دیکه.

که نهوی سه و پنجا و دووم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، قهله رشه گوتی: 'دهگپنهوه شههینیک بوو ناجسن و زوردار. تهواوی بالنده و پهله وهره کان لئی دهترسان و کس نه بوو گلهیی له دهستی نه بی و ستمی لئ نه کردبی. ههتا وای لئ هات شههینکه بهره و کزی و لاوازی چوو، راوی چاکی پئ نه دهکرا و برسی و بیهیز بوو. نیتر بریاری دا نه وهنده سه ره رۆ و دووره پریز نه بی و وه خه لکی که وی. که دهچوو نیتو بالنده کان، هه موو هه لده فرین. نه و بیهیز و بالشکاو و په ککه و ته یه ی ده مانه وه، ده یگرتن و ده یخواردن.

" کورتی که مه وه، دوا ی نه و هه مووه خورپانان و به رزه فرییه ی، بۆ په یدا کردنی بزوی ژیا نی رووی له فیل و که لک و خویریگه ری کردبوو. ریوی تو نه گه ر هیز و تین و گورپت بایه، له بیر فیل و که له کدا نه ده بووی. من گومانم له وه دا نییه که دزستایه تی و هاو رییه تی تو شتیکی تیدا یه، منیش که سینگ نیم فریوی تو بخۆم و له گه ل تو بیمه هاو ری. له بهر نه وه ی خوا بال و په ری به هیز و چاوی به حوکی وای داومی که نه یداوه به که سی دیکه. دووره پریزی له خه لکیشی داومی. نه وه ش بزانه هه رکه س چاو له گیانله به ری له خوی به هیز و توانا تر بکا، تووشی په نج و کویره وه ری ده بی. ته نانه ت جاری واشه تیدا ده چی. به لام ریوی، من نیگه رانی تو م، چونکه ده ته وی وه ک له هی له خوت به هیز و توانا تر بچی. ناوا تو وه ک چۆله که که ت لئ دی."

"ریوی گوتی: 'چۆله که ی چی؟ دا بۆم بیگپه وه بزانه چۆله که که چی لئ هات.'

جیروکی چۆله که و هه لۆ

"قهله رشه گوتی: 'رۆژیک چۆله که یه ک چاوی لئ بوو هه لۆ یه ک له ئاسمانه وه رۆ بووه کاو ری ک^۱ و هه لیگرت. چۆله که که نه وه ی دیت، بالی فش کرده وه و چنگی قرژ کرد و گوتی: 'جا من چیم له هه لۆ که متره؟! من ده نکیکی گه وره تریش هه لده گرم. نه ویش رۆ بووه به رانیکی گه وره که تیسکی^۲ بستیک ده بوو. هه ر که چۆله که که چنگی له تووکی پشتی به رانه که گیر کرد ته واوی له چنگ و په لی ئالا. ویستی هه لفری نه ی توانی، وه ک به داوه وه بوو بی گیری کرد. دهستی کرد به باله پرژه. شوانه که چاوی لئ بوو هات و چۆله که که ی گرت و بر دییه وه بۆ منداله کانی. نه وانیش په تیکیان له لاقی کرد و بوو به گه پچاوی دهستی

۱. کاو ری: به رخی له شیر براو و دوو ساله.

۲. تیسک: مووی مه ر.

مندالان. يه كيك له منداله كان له بابي پرسى: 'بابه، باشه بۇ به تووكى بهرانه كه وه بوو؟' بابي گوتى: 'چونكه چۆله كه كه خۆى زور به زل زانى و له بيري چووه وه كه چۆله كه يه.' ئيدى رووداوه كه ي بۇ گيپاوه. دوايه گوتى: 'رۆله، ههركه سهى دهبي خۆى و پادهى و تواناييه كانى خۆى بزاني و چاو له هى ديكه نه كا، دهنا ئاوا تيدا ده چى.' توش ريوى، دست هه لگره بچو به لاي كارى خۆته وه، با سهرت به فه ته رات نه چى.'

"ريوى كه زانى قه له ره شه هاوپييه تى ناك، مات بوو. له داخان هه ر ددانه چيره ي بوو. كاتيک قه له ره شه كه ئاگاي له گريان و ناره حه تى و ددانه چيره ي ريوى بوو، پرسى: 'چيه ئه وه هوا ده كه ي؟' ئه ويش گوتى: 'له بهر ئه وه ي توم له خوم فيلاويتر و زور زانتر ديت.' ئه وه ي گوت و گه راوه بۇ شوينه كه ي خۆى."

ئيدى شه هريارشا گوتى: "چه ند چيروكيكى خۆش بوو! ئه گه ر هى ديكه ش ده زانى، بيلى."

چيروكى ژيشك و قومرى

شه هرزاد گوتى: "ده گيرنه وه، ژيشكيك له په نا داريك مالى كردبوو. جووتيك قومريش له سه ر داره كه هيتانه يان هه بوو، بۇخويان خه ريكي خۆشى و رابواردن بوون. ژيشك له دلى خۇيدا گوتى: 'قومرييه كان بۇخويان له ميوه ي داره كه ده خۆن و منيش لىي بيته شم. ده بي منيش بيريك بكه مه وه.' ئيدى هيتاي له بن داره كه له په نا ماله كه ي خۆى مزگه وتيكي دروست كرد و ده ستى كرد به عيابه ت. قومرييه كان چاويان لى بوو كه ژيشك شه و رۆژ خه ريكي عيابه ته. يه كيك له قومرييه كان لىي پرسى: 'ئه وه چه ند ساله ئاوا خه ريكي خواپه رستيت؟' ژيشك گوتى: 'سى ساله خه ريكي خواپه رستيم.' قومرى گوتى: 'ئەى به چى به رى ده چى؟' گوتى: 'ئەگه ر شتيك له داره كه به ر بيته وه، پىي رازيم.' قومرى گوتى: 'ئەى پۇشاكه ت؟' ژيشك گوتى: 'ئەو دروه زه قانه جل و به رگى من.' قومرى گوتى: 'چۆنه له و بن داره مالت چى كردوه و نه چوو يته شوينيكي تر؟' ژيشك گوتى: 'له گوئى رى مالم چى كردوه هه تا لاريكان رينو ينى كه م و نه زان فيرى زانست بكه م.' قومرى گوتى: 'من نه مده زانى تو ئاواى. ئيستا كه ناسيومى، خۆشم ده ويى و قسه كانتم بىن خۆش.' ژيشك گوتى: 'ئه وه ده ترسم كه قسه و كرده وه ي تو يه ك نه گرنه وه و وه ك كابراى وه رزيپرت لى بى. كابراى وه رزيپرت له كاتى تووچاندىدا كه مته رخه مى كردبوو، گو تيووى: 'تازه كاتى تووچاندىن به سه ر چوه. دوايه له كاتى درويته دا خه رمانى خه لك ده بييني و په شيمان ده بيته وه و له تاوان فجه ده كا و ده مرئ.' قومرى گوتى: 'من ده بي چى بكه م بۇ ئه وه ي له خۆشيه كانى دنيا دابريتم و روو له خوداپه رستى بكه م؟' ژيشك گوتى: 'تيشووى رۆژى

قیامت ساز که. به رۆزی خۆت رازی به و ئیرهیی به خه لکی دیکه مه به. 'قومری گوتی: 'ئه وه چۆن ده کړی؟' ژیشک گوتی: 'تو ده بی له و داره به شی سالیگ میوه لئ که یه وه و له و بن داره هیلانه یه ک چی که و میوه کانت له وی دانی و بق خۆت خه ریکی نوژ و رۆزو و خواپه رستی خۆت به. 'قومری گوتی: 'خودا پاداشتی خیرت بداته وه وا رۆژی په سلانت بیر هینامه وه و منت خسته وه سه ر پئی راست. 'ئینجا قومریه کان پیکه وه ده ستیان کرد به لیکردنه وه میوه ی داره که و به ریانداوه خوارئ هه تا هه موویان لئ کرده وه. ژیشک به دیتنی ئه و هه مووه میوه یه خوش حال بوو، هه موو میوه که ی برده ماله که ی خویه وه و له دلئ خۆیدا گوتی: 'قومریه کان هه ر کات پئوستانی به یارمه تی هه بی، به من ده لئ و له به ر هه بیسی و نوژ و رۆزو وه که م باوه رم پئ ده که ن و لیم نزیگ ده بنه وه. ئه و ده م ده یانگرم و ده یانخۆم و ئیره ش به ته وای ده بیته هی من. ئه و میوه یه ی به ریش ده بیته وه به شم ده کا.'

"قومریه کان که میوه که یان هه موو لئ کرده وه ، بقۆیان ها تنه خوارئ و چونه بن داره که. ژیشک میوه کانی هه موو برده بووه نئو ماله که ی خویه وه. ئه وان شوینه واریکیان له میوه کان نه دیت. به ژیشکیان گوت: 'پیاوی خودا و پئینیشانده ری ئیمه، خۆ میوه کان یه ک ده نکیشیان دیار نییه. 'ژیشک گوتی: 'رهنگه با برده نی، به لام ئیوه نیگه ران مه بی، ئه وه ی ددان بدا، نانش ده دا. خوا تا سه ر بدا رۆزیش ده دا. ئیدی ژیشک هه ر به و قسانه ئامۆژگاری ده کړد و ته رکه دنیای و خواپه رستی خۆیشی پئشان ده دا. هه تا ئه وان فریوی ئه ویان خوارد و چونه ماله که یه وه. ژیشک ده رگه که ی له سه ر داخستن و دانی لئ سوون. کاتیک قومریه کان بۆیان ده رکه وت که ئه و و هه لیکه له تاندوون، پئیانگوت: 'ئه و قسانه له کوئ و ئه و کرده وه یه له کوئ؟ مه گه ر نه تزانیه خودا فریاده رسی لیکه و ماوانه؟ وریا به خۆ له فروقیل و خراپکاری بپاریزه تا ئه و په نده ت به سه ر نه یه وا به سه ر ئه وانه هات که که له کیان له بازارگانه که دا. 'ژیشک گوتی: 'چۆنیان بازارگان هه لفریواند؟' قومری گوتی: 'ده گئرنه وه بازارگانیک له شاری سیند مالئکی زوری هه بوو. کاتیک له وی کالا و شتی کړی و ویستی بچی بق شاریکی دیکه، دوو پیاویش یه کی که میکیان شت کړی و وه ک بازارگان له گه ل بازارگانه که که وتن. له رینگه کاتیک دوی برینی رینگه یه کی زور ویستیان و چانیک بده ن، ئه و دوو که سه که به فیل له گه لی هاتبوون، یه کیان گرت و ماله که یان له بازارگان سه ند و پووتیان کرد. چونکه ئه وانه هه ردووکیان که له کباز بوون، هه رکه سه ی له به ر خویه وه له دلئ خۆیاندا ده یانگوت: 'ئه گه ر بیتو ئه وه ی دیکه بکوژم، ئه و هه موو ماله که بق من ده بی و بق هه تاهه تایه ده و له مه ند ده بم. 'وا بوو له کاتی فراویندا هه ردووکیان به دزی ئه وی دیکه ده رمانیان له چیشتی ئه وی دیکه کرد. کاتیک نانیا ن خوارد، هه رکه سه ی له لایه ک که وت و مرد. بازارگانیش که ماله که یان لئ سه ندبوو، دوور و نزیگ هه ر به دویانه وه

بوو. کاتیک گه یشته سه‌ریان، سه‌یری کرد ئه‌وه هه‌ردووکیان مردوون. که دیتنی، زانی چ باسه، هه‌ر بۆیه ته‌واوی ماله‌که‌ی خۆی و ئه‌وانیشی برد و به ساغ و سلامه‌تی درێژه‌ی به سه‌فه‌ره‌که‌ی دا و رۆیشت.^۱ ”

کاتیک شه‌هرزاد چیرۆکه‌که‌ی بیره‌گه‌یاند، شه‌ه‌ریارشا گوتی: ”شه‌هرزاد، زۆر شتت بیره‌هینامه‌وه. ئه‌گه‌ر شتی دیکه‌ش له‌و باره‌وه ده‌زانی، بیه‌گیره‌وه.“

چیرۆکی مه‌یموون و دز

شه‌هرزاد گوتی: ”بیستومه‌ پیاوینکی دز مه‌یموونیکه‌ی هه‌بوو. قه‌ت نه‌ده‌چوو بۆ بازار، ئه‌گه‌ر چووبا خیرینکی^۱ زۆری ده‌کرد. به‌ رینکه‌وت کابرایه‌ک بوخچه‌یه‌کی جل‌وبه‌رگی دروازی به‌ شانیدا دا‌بوو. له‌نیو بازاردا ده‌یگیرا بیه‌فروشی. ماوه‌یه‌ک له‌ بازاردا سوورپاوه و کریانیه‌ نه‌بوو. له‌ سووچیک دانیشت، که‌میک به‌سه‌یته‌وه. پیاوه‌ دزه‌ی که‌ مه‌یموونی هه‌بوو، تووشی بوو. سه‌یری کرد کابرایه‌ک دانیشتووه و بوخچه‌یه‌کیشی له‌ پینشه. هینای مه‌یموونه‌ی له‌ پینشیدا وه‌ سه‌ما خست هه‌تا سه‌یری کا و بخافلن. ئینجا به‌ په‌نايه‌کدا بوخچه‌که‌ی لێ شارده‌وه و پاشان مه‌یموونه‌ی برد و رۆیشت. کابرای کوتا‌لفروش سه‌یری کرد بوخچه‌که‌ی نه‌ماوه. هه‌ستا دوا‌ی بوخچه‌که‌ی که‌وت. دزه‌ش به‌ لایه‌کی دیکه‌دا گه‌راوه، چوو بوخچه‌که‌ی که‌ شارده‌بوویه‌وه، هه‌لیگرت و بردی له‌ شوینیکه‌ی چۆل کردییه‌وه. چاوی له‌ جله‌کان کرد. ئینجا هینای نه‌وانی خسته‌ بوخچه‌یه‌کی دیکه و بردنی بۆ بازارینکی دیکه. کریان لێ کۆ بوونه‌وه. له‌گه‌لیان رینک که‌وت که‌ بوخچه‌که‌ نه‌که‌نه‌وه. پیاویک بوخچه‌که‌ی به‌ نرخینکی هه‌رزان و هه‌ر به‌و رینکه‌وتنه‌ کړی و بردی بۆ لای ژنه‌که‌ی. ژنه‌که‌ی گوتی: ’ئوه چیه‌؟‘ پیاوه‌ گوتی: ’ئوه بوخچه‌یه‌ک جل‌وبه‌رگی گرانابیه‌ که‌ به‌ نرخینکی هه‌رزان کریان و به‌ گران ده‌یفروشمه‌وه.‘ ژنه‌که‌ی پێی گوت: ’گه‌وجه، چۆن شتی ئاوا باش به‌ نرخینکی هه‌رزان ده‌فروشن؟ مه‌گه‌ر دزیبیتیان. ئه‌ی نه‌تییستووه ئه‌گه‌ر که‌سیک شتیک بکړی و به‌ چاوی خۆی نه‌یبینی، تووشی زه‌ره‌ر ده‌بن؟ ئه‌و کاره‌ی ئه‌و وه‌ک و کاری جۆلاکه‌ وایه.‘ پیاوه‌ گوتی: ’جۆلای چی، ژنه‌که‌؟‘

چیرۆکی جۆلا

”ژنه‌ گوتی: ’جۆلایه‌ک بوو، هه‌میشه‌ کاری ده‌کرد و زۆر به‌ دژواری پینداویستی ژیانیه‌ دا‌بین ده‌کرد. وا بوو پیاوینکی ده‌وله‌م‌ه‌ند میوانیه‌کی ساز کرد و خه‌لکی بانگه‌پشت کرد.

۱. خیر: سوود. قازانج.

هات، تاوس لئی پرسى: 'هۆى چ بوو وا درهنگ هاتى؟' چۆلهكه گوتى: 'شتىكم دى زورى لى ترسام.' تاوس گوتى: 'چى بوو وا لى ترساي؟ چۆلهكه گوتى: 'پياويكم دى له بهر هيلانهكهى من داوى نابووهوه و بۆخۆى چووبوو لهو لاهه خۆى مات دابوو. منيش دانىشتم و چاوم لى كرد، بزانم دواچار چى دهكا. له پرڊا قولىنگىكم ديت هات و لهسهه داوهكه هەلنىشت، خەرىك بوو دانەكهى خوارد و پىوه بوو، هاوارى لى بلند بوو. راوچى گەيشته سهرى و گرتى. من به دىتنى ئەو ديمه نه زور ترسام. بۆيه ديار نه بووم. له مه بهدوا ناتوانم لهو هيلانهيهدا بم؛ زور لهو داوه دهترسم.' تاوس پى گوت: 'له شويينهكهى خۆت مه پۆ، بچى بۆ هەر كۆى، ئەوهى له چارهت نووسراوه هەر ئەوه دهبى.' چۆلهكه قسهكهى پهسهند كرد و به گوڤى كرد. بهلام هەميشه هەر دهترسا. هەتا پوژىك راوهستابوو دوو چۆلهكه پىكهوه به شه پ هاتن. چۆلهكه به خۆى گوت: 'چۆن من وهزىرى پاشا بم و ئەو چۆلهكانه لىره له لاي من پىكهوه به شه رىن؟ ئەوه ئەركى منە دهبى پىكيان بىتم.' ئىدى لىيان نىزىك بووهوه، له پرڊا راوچى تهپكهى وهرسووړاند و تهواوى چۆلهكهكان پىوه بوون و وهبن كهوتن.

"راوچى ههستا ئەوى گرت و داى به هاوپىكهى و پى گوت: 'جوانى راگره و ئاگات لى بى، ئەوهيان له ههموو چۆلهكهكان قهلهوتره.' وهزىر به خۆى گوت: 'ئەوهى لى دهترسام بهسهرم هات. تازه خۆلهداروبهرددان سوودى نىيه و له دهست چاره نووس ناتوانم دهرباز بم.' "

كه شههرزاد ئەو چىروكهى بۆ پاشا گىراوه، پاشا گوتى: "شههرزاد، لهو چىروكانه م هەر بۆ بگىرهوه." شههرزاد گوتى: "ئەگەر پاشا گيانم لى نه ستىنى، ئىشه لالا شهويكى دىكه چىروكىكى زور خۆشترت بۆ دهگىرمهوه."

لىرهدا بوو، ماوهى چىروكى ئەمشه وىش كوتايى پى هات و شههرزاد درىزهى چىروكهكهى هەلگرت بۆ شهويكى دىكه.

که نهوی سهه و په نجا و سینه م هاته وه

چیرۆکی عهلی کوپی به کار و شه مسوننه هار

گوته: "خاوه نشکۆ، سهه ده مانی زوو له ده ورانی خهلیفه هاروونه په شهیدا بازرگانیک کۆرپکی هه بوو ناوی نه بوولحه سهه ن عهلی کوپی تاهیر بوو. نه و بازرگانه دهوله مه ندیکی تیروته سهه ل و پوو خۆش بوو. هه رکهس دیتبای پنی خۆش بوو قسه ی له گه ل بکا. نه و به بی پرسه ی خهلیفه ده چوو ه ماله که یان و ژن و که نیزگه لی خهلیفه نه ویان خۆش ده ویست. له گه ل خهلیفه داده نیشته و شه یه ری بۆ ده خوینده وه و چیرۆکی خۆش خۆشی بۆ ده گوت. به لام پیشه ی کپین و فرۆشتن و بازرگانی بوو. له دووکانی کۆرپکی گه نچ له وه چه ی پاشایانی عه جه م که ناوی عهلی کوپی به کار بوو کاری ده کرد و دووکانه که ی بۆ به پیره ده برد. نه و لاره کۆرپکی جوانچاکی به قه لافه ت و سهه ر و پوو خۆش بوو. به پیکه وت نه و کۆره پۆژیک له گه ل هیندیک له گه وه ره گه ره کان دانیشتیوو قسه ی ده کرد. له پرده ده که نیزه ی پوو مانگ وه ده ره که وتن. له نیو نه و که نیزانه دا کچیکیان تیدا بوو، چارشینی مووسلی به سهه ره بوو و زونناری ئاوریشمی بارانی له قه دی به ستبوو. له سهه ر یه ستریک بوو که زینه که ی رازاوه و ئاوزه نگیکه ی زیڕ بوو. پیکه و پینی و جوانیه ی وا بوو، وهک شاعیر ده لی:

به رزه بالا و جوانه سیه ————— مای نه و بوته کشمیرییه
هه ر وه کوه سه له وه بۆ به رزی، هه یفیکی نه ————— وورانییه
دل له نه رمیدا هه ریره و سینه ت ————— ورت و گوشتنه
ئای له بهر نه و هه موو شوخی و خوینشیرنی و ده لالییه

"که کچه کان گه یشتنه دووکانی نه بوولحه سهه ن، نه و مانگه دره وشاوه له یه ستره که ی دابهزی و چوو ده دووکانی نه بوولحه سهه ن و سللوی لی کرد. نه بوولحه سهه ن وه لامی سلاره که ی داوه. کاتیک عهلی کوپی به کار نه وی دیت، هۆش و گوشتی چوو، تاقه تی نه ما. ویستی هه ستی، کچه پنی گوت: 'دانیشه، نه وه بۆ کاتیک ئیمه دین، تو ده ته وی برۆی؟!'
عهلی کوپی به کار گوته: 'خانم، به خوا له بهر نه و شته ی دیومه هه لدیم. ئاخه شاعیر گوتویه:

چاوت بگره ده ته وی گیرۆده نه بی
ت ————— یری نه وین مه تالی ئاسنینی ده وی

"کیزه که ئه وهی بیست، بزهی هاتی و به ئه بولحه سه نی گوت: 'ئه و لاوه ناوی چیه و خه لکی کام شاره؟' ئه بولحه سه ن گوتی: 'ئه و کوربه نامویه و ناوی عه لی کورپی به کاره. کوربه پاشایه کی عه جه مه. راگرتنی دلی غه ربیان له سه ر هه موو که س فه رزه. 'کچه گوتی: 'که وایه هه ر کات که نیزم نارد، ئه و کوربه م بۆ بنیره. 'ئیدی کچه هه ستا و پۆیشت.

"عه لی کورپی به کار له وێ دانیشتبوو، هۆشی له سه ر خۆی نه مابوو. نه یده زانی ده لی چی. ماوه یه کی پێ چوو، که نیزی ئه و گول روخساره هات بۆ لای ئه بولحه سه ن و پنی گوتی: 'خانم گوتی تو و ئه و لاوه وه رن بۆ ئیره. 'ئیدی ئه بولحه سه ن هه ستا و له گه ل عه لی کورپی به کار به ره و کۆشکی هاروونه پره شه ید وه پێ که وتن. که نیزه که ئه وانی برده نیو کۆشکه وه و له دیوئیکدا دایان. سه فره یان راخست. خواردنیان خوارد و ده ستیان شوشت. هه ر ئه و که نیزه ئه وانی برده دیوئیکی دیکه که فه رشێ ئاوریشم و دیبای پر کرابوووه. به زێر و زیوه ری جوان رازابوووه. وا بوو ئه وان له گه ل که نیزه دانیشتبووون که له ناکاو ده که نیزی ئه ستیره ته ویل که چاو پنیان به شه واره ده که وت و ئاوه ز له که لله ی مرۆف ده په ری، په یدا بوون. دوا ی ئه وان ده که نیزی مانگ روخسار و خۆری ئاسا که عوود و ده ف و چه نگیان به ده سه ته وه بوو په یدا بوون. ده ستیان کرد به عوود و ده ف و چه نگ لیدان. شیعه ریکی زۆریان خۆینده وه. ئینجا ده که نیز که هه ر کامیان شاجوانی پۆژگاری خۆیان، هه لخرینه ری دلی عابیدی له خوادا ترس بوون، وه ژوور که وتن و له نیو دره که که راوه ستان. له دوا ی ئه وان ده که نیز که له وانی پیتشو و جوانتر و دلگیرتر بوون، جل و به رگی شکوداریان له به ردا بوو، ئه وانیش هاتن و له نیو دره که که راوه ستان. پاش ئه وان دیسان بیست که نیزی دیکه که له نیو ئه واندا کچیکی تندا بوو، وه ک مانگ له نیو ئه ستیراندا ده دره وشاوه، هاتن. ناوی ئه و کچه شه مسونته هار بوو. شه مسونته هار به له نجه ولار هات و له سه ر کورسی دانیشت.

"عه لی کورپی به کار که ئه وه ی دیت، به ئه بولحه سه نی گوت: 'مه منوونت ده بم، پنی بلن ئه و کۆر و ئاهه نگه بۆ چیه؟' ئیدی ده ستی کرد به گریان و پرسی: 'نیوی ئه و کچه چیه؟' ئه بولحه سه ن گوتی: 'ئه رخیان به دلی ئه و کچه تو ی گرتوو و به ته مایه زه ماوه ندت له گه ل بکا. ناوی شه مسونته هاره و یه کیک له که سه تایبه ته کانی ده رباری هاروونه پره شه یده. ئیره ش کۆشکی خه لافه ته. 'دوا ی ئه وه شه مسونته هار دانیشت و چاوی له عه لی کورپی به کار بێ و هۆگری جوانی و قوزیه که ی بوو. عه لی کورپی به کاریش چاوی له سه ر ئه هه موو جوانی و ده لالییه ی شه مسونته هار هه لئه ده گرت. هه ردووکیان به داوی ئه فینی یه که وه ببوون. شه مسونته هار به که نیزه کانی گوت: 'هه رکه سه ی له سه ر جنی خۆی دانیشی. 'ئه وان دانیشتن و شه مسونته هار پنی گوتن: 'گۆرانی بلن. 'یه کیک له که نیزه کان تاری عووده که ی توند کرد و ئه و شیعه ری خۆینده وه:

که سیک سه لوی نه دیوه، با بروانی نه وه تا
په پووله ی سپی نه دیوه، با چاوی لیره بکا
کاتی بـــه هاره ئیستا، مانگی خاکه لیه یه
با برۆن بۆ ده شت و دهر، به هاری من لیره یه
سرووشت رازاوه ته وه، خه ملیوه ده شت و بژوین
گه ر یارم بچیته دهر، گولی ده که وینته شوین

”عهلی کورپی به کار دلی خووش و که یفی ساز بوو، به که نیزه که ی گوت: ’له و جوره
شیتیرانه یه ک-دوویه کی دیکه شمان بۆ بلی.‘ که نیزه که تاره کانی عوده که ی توند کرده وه و
ئه و به ی تانه شی گوت:

دار گولی کرد و بولبولان مه ست بوون
یاران سه رخووش و دژمنان په ست بوون
له ژیر پتی مه ستان سه وزه پینشیل بوو
هیند سه رخووش و مه ست له ویا تخیل بوو
عارف و عوام هه موو پیکه وه
پیاله به پیاله مه ی ده خونه وه

”که که نیزه که شیتیره که ی ته واو کرد، شه مسونته هار به که نیزیکی دیکه ی گوت: ’ده ی
توش بیللی.‘ ئیدی کچه دلی خووش بوو، چه نگه که ی لندا و ئه و به ی تانه ی گوت:

وا بنچک هه موو خووی له گول داوه
بولبول سه رمه سته و که وتووه له و لاره
خیتوه ت له دهرئ هه لدن، چونکه با
فه رشی دیبای چیمه نی هـــــــیتاوه
ساقی به له نجه هاتوچویه تی
هوشی مه ی نووشی له بن هیناوه

”کاتیک شه مسونته هار خویندنه وه ی ئه و که نیزه ی دیت، باویشکیکی هاتی و به
خوشحالییه وه که نیزیکی دیکه ی بانگ کرد. ئه و که نیزه ش دوو به ی تی خویندنه وه:

بۆنى خۆشى گول و جريوهى مهل دى
خۆشه ئىستاكه هستى بچى بۇ دى
كارمان به باخ و باخات نه داوه
تۆ له هر كوي بى، ئيمه دىينه وى

”دواى ئه وه، عهلى كورى به كار به كه نيزىكى گوت، كه له لاي ئه وه وه دانىشتبوو: ’تۆش شتىكمان بۇ بلى.‘ كه نيزه عوده كهى هه لگرت و ئه و شيعرهى خوينده وه:

سه رده ميك به هار كه گول شين ده بوو
سه وزه ده يره نگانده شت و دهر هه موو
له گه ل مندا لان وه دهر ده كه وتين
ئيتىر شه و و رۆژ خو نه ده سه ره وتين
شيرازيش ئه وده م خۆى به هه شتىك بوو
چاوى مرؤف قهت لى لى تير نه ده بوو

”كه شيعره كه ته واو بوو، ئه سه رين به گوناي عهلى كورى به كاردا هاته خوارى. كه شه مسونته هار گريانكهى ئه وى ديت، ئاورى خۆشه ويستى گرتى و سۆز و ئه فئين قهرارى لى بىرى. له رپوه له سه ر كورسييه كهى هه ستا و هاته لاي عهلى كورى به كار و له باوه شى گرت. ئه و يش ده ستى له نيو قه دى شه مسونته هار كرد و هه ردوو كيان به لادا كه وتن. ده سه بجهى كه نيزه كان هه ليانگرتن و بردياننه ديويكى ديكه و ئه وه نده يان گولاو پيدا هه لپه ژاندين و به ده ورياندا هاتن هه تا وه هۆش هاتنه وه. شه مسونته هار به ئه بوولحه سه نى بازركانى گوت: ’من هه ر ئه وه نده م له خوا ده وى نه مرم هه تا وه لامى ئه و چا كه يهى تۆ ده ده مه وه.‘ دواى ئه وه شه مسونته هار رووى كرده عهلى كورى به كار و گوتى: ’سه روه رم، تۆ ئه وه نده بزانه كه هه ز و سۆز و خۆشه ويستى من بۆ تۆ ده هيندهى تۆيه بۆ من، به لام ئيمه جگه له نارامى و پاوه ستان هيجمان له ده ست نايه.‘ عهلى كورى به كار گوتى: ’خانم، من و تۆ ئاسته مه به يه ك بگه ين، ئاورى ئه فئينى تۆ له هه ناومدا مه حاله دامركيته وه. خۆشه ويستى تۆ تازه له دللى من ناچيته ده رى مه گه ر گيانم ده رچى، جا له جه سته م بچيته ده رى.‘ هه ركه ئه وهى گوت، فرميسكى هاته خوارى. شه مسونته هار له گه ل گريانه كهى ئه و ده ستى كرد به گريان. ئه بوولحه سه ن گوتى: ’به خوا من سه رم له كارى ئپوه سوور ماوه و گيژ بووم. جا ئپوه بۆ پينگه يشتن ئه و شين و گريان به كن، ئهى له دايراندا چ ده كه ن؟! ئىستا كاتى گريان نيه و كاتى خۆشى و شادىيه.’

”شەمسوننەهار ئاماژەى بۇ كەنيزىك كىرد، چوۋە دەرى. كە ھاتەۋە چەند خىزمەتكارىكى لەگەل خۇيدا ھىتا كە يەكى مەجۇمەيەكى زىر و زىۋى پىر لە خواردەمەنيان لەسەر دەست بوو، مەجۇمەكانيان بە رىز چنى. شەمسوننەهار ھەر پاروۋيەكى دەخوارد و پاروۋيەكىشى لە زارى عەلى كورپى بەكار دەنا، ھەتا تىر بوون. مەجۇمەكانيان كۆ كىردەۋە. ئىنجا دەستيان شوشت و خۇيان بە گوللاو بۇنخۇش كىرد. دواى ئەۋە تەشتىكيان ھىتا لە بەردى عەقىق پىر بوو لە بادەى تىر. شەمسوننەهار دە كەنيزى خىزمەتكرن و دەى دىكەيشى بۇ ئاھەنگىزان گل دانەۋە. بە كەنيزەكانى دىكەى گوت: ’بىرۋنەۋە.‘ بە كەنيزە عوودنەكانى گوت عوود بىزن. يەكىك لە كەنيزەكان دەستى دا عوودىك و تارەكانى توند كىردەۋە و بەدەم عوودلىدانەۋە ئەۋ شىعەرەشى خويىندەۋە:

خۆتى لى بادە و بخۆۋە بادە
ملى خەفەتت بەۋ بادە بادە
بە گولگەل نەخشىنراۋە ئەۋ ناۋە
چلەگىيا سەريان پىكەۋە ناۋە
ئاسك لەۋ ناۋە جىرپوچۆپىتى
جىۋەى دى بولبول ئەۋرۋ پۆۋىتى

”كە شىعەرەكە تەۋاۋ بوو، شەمسوننەهار ھەستا، پىيالەيەكى بۇ خۇى تى كىرد و پىيالەيەكىشى دا بە عەلى كورپى بەكار. عەلى كورپى بەكار بادەكەى خواردەۋە و پىيالەكەى داۋە بە شەمسوننەهار. شەمسوننەهار پىيالەكەى پىر كىردەۋە و داى بە ئەبۈولھەسەن. ئەبۈولھەسەنىش خواردىيەۋە. دواى ئەۋە شەمسوننەهار عوودىكى ھەلگرت و گوتى: ’ئەۋ بە پىيالە شەرابى من شىعەر نالى، ئەمن دەيلىم.‘ ئىدى تارەكانى عوودەكەى توند كىردەۋە و ئەۋ شىعەرەى گوت:

پۆۋى جىژن لە جىى ھەلكىردنى عوود
بخۆرەۋە بادە و بى—تۆمان لى دە عوود
سەرخۇشم كە تۆ بەۋ دەنگە ئاسمانىيەت
زۆرم پى خۇشترە لە دەنگى داۋود

”عەلى كورپى بەكار و ئەبۈولھەسەن كە گويان لە دەنگى شەمسوننەهار بوو، كارىان لە خۇشحالى تىپەرى و دەستيان كىرد بە رابواردن و خۇشگوزەرانى. وا بوو لەۋ جەنگەيەدا كەنيزىك ھاتە زوورى، ۋەك شەقشەقە دەلەرزى، گوتى: ’خانم، خەلىفە لەگەل عەفىف و

مه سرور ئه وه گه يشتنه به رده رگا. که دانیشتون قسه ی که نيزه که یان بیست، خه ریک بوو هه موویان دلیان بتوقن، به لام شه مسونته هار پیکه نی و گوتی: 'مه ترسن.'

"به که نيزه که ی گوت: 'به خلیفه بلئی که مینک راوه سستی.' ئه و جا فه رمووی: 'ده رکی دیوه که له سه ر ئاماده بووان پیوه دن و په رده کان داده نه وه و ده رکی کوشکیش داخن.' شه مسونته هار بوخوی هاته نیو باخوه و له سه ر کورسی دانیشتن. که نيزیک هه ر وا قاچی داده مالی و ئه وانی دیکه ش گه رانه وه و چوونه وه مزله کانی خویان. ئینجا مه سروروی میرغه زهب به بیست غولامی شیربه ده سته وه گه يشتنی و سلوویان له شه مسونته هار کرد. شه مسونته هار گوتی: 'ئه وه بوچی هاتون؟' گوتیان: 'خلیفه سللاوی ده گه یانندی و تامه زروی دیداری تویه. خلیفه ئه مرؤ به زمینکی شادی هه یه و پینی خوشه تو له و به زمه دا بیت. تو دئی بو لای خلیفه، یان ئه و بی بو لای تو؟' شه مسونته هار که فه رمانی خلیفه ی بیست، هه ستا و کورنوشی برد. له ریوه بانگی که نيزه کانی کرد. خزمه تکاریکی نارده لای خلیفه و پینی راگه یانند: 'پاش ماوه یه کی دیکه شوینه که بو هاتنی خلیفه ئاماده ده کم و چاوه ری دی ده بم ته شریفی بیئی.' خزمه تکارکه چووه لای خلیفه و په یامه که ی پی راگه یانند.

"شه مسونته هاریش له ولاره هه ستا چووه لای عه لی کوری به کاری دلداری و له ئامیزی کرت و مالاوایی لی کرد. عه لی کوری به کار ده سستی کرد به گریان و گوتی: 'ئه و مالاواییه چییه؟ خو به خوا من به یی تو گیانم ده رچی و ده مرم.' شه مسونته هار گوتی: 'به خوا جگه له من که س نامری، هه ر بیئا نه ینی من ناشکرا بوو و کوشتیانم. به تاییه ت ئه مشه و به لئیم به خلیفه داوه. هه ر بویه ده که ومه مه ترسییه کی گه وره وه، چونکه به و هه موو خه می له جودابوونه وه له گه ل تو دیته سه ر دلم، چون ده توانم شینعر و گورانی بو بلیم؟ به چ دلنیکه وه له گه لی دانیشم؟ چون خوم خوشحال پیشان بدهم؟ و به چ زمانیک قسه ی له گه ل بکه م له کاتیکدا چاوم له شوینه خالییه که ی تویه؟ چون حه زم بچینه وه شه راب و له گه رووم بچینه خوارئ، ئه توش له وئ نه بی؟' ئه بوولحه سه ن به شه مسونته هاری گوت: 'که مینک به سه ر خوتدا زال به و له سه رخو به. ئه مشه و مه هیله پیتته وه دیار بی.'

"ئه وان هه ر وا خه ریکی قسه کردن بوون که که نيزیک هات و گوتی: 'خانم، پیاوه کانی خلیفه گه يشتنی.' ئیدی شه مسونته هار هه ستا و به که نيزه که ی گوت: 'ئه بوولحه سه ن و هاوړیکه ی به ره ئه و هه یوانه ی روو به خه لکه که یه و با له وئ بن هه تا هه و تاریک ده بی، ئه و ده م به فیلنیک بیانبه ده ری.' که نيزه که ئه وانی برده ئه وئ و ده رگا که ی له سه ر داخستن. ئه وانیش دانیشتبوون چاویان له نیو باخه که ده کرد هه تا وا بوو خلیفه هات و سه د که سی شیربه ده ست له پیشییه وه و بیست که نيزی حوری ناسا شان و شاننی ده ریشتن. که نيزه کان هه موو جلی شکوداریان له به ردا و تاجی رازاوه به زیر و زیو له سه ردا بوو. هه رییه که ی مؤمینی هه لکراویشی به ده سته وه بوو.

"شەمسوننە ھار ھەستا و لەگەل کەنیزەکانی چوو بە پێشوازی خەلیفەو و پرووبەرووی کوپنۆشیان برد و لەگەلی گەرانەو. ھەتا خەلیفە لەسەر کورسی دانیشت و خزمەتکار و کەنیزەکانی لە دەوری ریزیان بەست. مۆمەکان ھەموو داگیرسان و دەف و چەنگ و عوودیشیان لێ ئامادە بوو. ئەوجا خەلیفە ھیندیکیان ئار دەو و بە ھیندیکیانیشی گوت دانیش. شەمسوننە ھار لەسەر کورسییەک لە پەتا خەلیفە دانیشت و لەگەل خەلیفە دەستیان کرد بە قسەکردن. ئەبوولحەسەن و عەلی کوپی بەکار تەواوی ئەوانیان لێ دیار بوو و دەیانروانییە ئەو شونین، تەنانەت قسەکانیشیان دەبیست. بەلام خەلیفە ئەوانی نەدەدی.

"دوای ئەو خەلیفە لەگەل شەمسوننە ھار دەستی کرد بە گالتە و جەفەنگ و دەستبازی، ئەو ھەندەشیان مۆم ھەلکردبوو بە و نیوہشەو دەگوت پۆژی پووناکە. دوای ئەو ساقییەکان پیالە مەیان بە دەستەو گرت. ئەبوولحەسەن گوتی: 'تا ئیستا دەفری ئاوا گرانبایم نەدیتوو، ئەوانە جۆرە گەوھەرێکن کە من ناوہکەیانم نەبیستوو. ھەر دەلنی خەون دەبینم.'

"عەلی کوپی بەکار لەو کاتەوێ لە شەمسوننە ھار جوێ ببوو، لەو لاوہ کەوتبوو. ھۆشیکێ وای نەبوو. کە کەمێک ھاتەوہ سەر خۆی، چاوی لە کوپەکەیان کرد، بە ئەبوولحەسەنی گوت: 'کاکە، لەوہ دەترسم خەلیفە چاوی لە لای ئیمە بکا و بزانی ئیمە لێرەین. من زیاتر خەمی تۆمە، دەنا دەزانم من ھەر بە ھیلاک دەچم. ناخەری ئەقین سەرم دەخوا. لە خوا داواکارم لەو گرتە پزگارمان بێ.'

"بەو جۆرە ئەبوولحەسەن و عەلی کوپی بەکار لەو نیوہ چاویان لێ دەکردن. ھەتا خەلیفە پرووی لە کەنیزیک کرد و گوتی: 'ھۆی دلتەر، ئەگەر گورانییەکی خۆشت ئامادە کپوو ھەستە بیلێ.' کیز دەنگی ھەلینا و ئەو شیعەرە ی گوت:

پرووت داپۆشە مانگی _____الی
 عەقلت لە کەللە دام _____الی
 کوپرت کـرد بە سـیحری جوانی
 چـاوانی ژـیری و زانایی
 زۆر ھەز دەکـم ھـاودەمت بـم
 پروو لەکـووئ کەم، شایانت بـم
 پـیم خۆش نـییە وەکەس کەوم،
 بەس لە پەنـی _____ای تۆ وەرکەوم

"کە شەمسوننە ھار ئەوہ شیعەرە ی بیست، لەسەر کورسییەکە ی کەوتە خوارێ و بیتھۆش

بوو. که نیزه‌کان گیشستن و هلیانگرت‌ه‌وه. هر که علی کوری به‌کاریش نه‌وی دیت وای
لی هات، نه‌ویش به لادا هات و له هوش خوی چوو. نه‌بولحه‌سهن گوتی: 'سوبحانه‌للا،
قه‌دهر نه‌قینی له‌تیو نه‌و دوانه‌دا به‌ش کردووه.'

"که‌نیزیک که نه‌وانی هینابووه نه‌وی، هاته لایان و به نه‌بولحه‌سهنی گوت: 'ه‌سستن
وهرنه خوارئ لیمان قه‌وما، ده‌ترسم هه‌موو شتیک ناشکرا بی.' نه‌بولحه‌سهن گوتی: 'نه‌و
کوپه چون ده‌توانی له‌گه‌ل من بی؟ خو نه‌وه هیزی نه‌ژنوی نییه هه‌سستیه سه‌ر پی.' ئیدی
که‌نیزه‌که گولوی هینا و به‌سه‌ریدا هه‌لپژاند و وه هوشی هیناوه. نه‌بولحه‌سهن و
که‌نیزه‌که هلیان هه‌لگرت و له هه‌یوانه‌که هینایانه خوارئ. که که‌میک رویشتن، که‌نیزه به
ده‌رگایه‌کی بچووی ئاسندا نه‌وانی به‌رئ کرده ده‌ری و گیشتنه سه‌کویه‌کی سه‌ر
رووباره‌که و بزگاریان بوو. ئینجا به‌له‌میک هات، که‌سیکی له‌سه‌ر بوو. که‌نیزه بانگی کرد
و پنی گوت: 'نه‌وانه‌م بۆ بگه‌بیننه وش‌کایی.' که نه‌وان له‌وی چوونه ده‌ری و سواری
به‌له‌مه‌که بوون، علی کوری به‌کار چاوی له‌باخ و هه‌یوانه‌که ده‌کرد و ده‌گریا. دواي نه‌وه
که‌نیزه‌که به‌له‌مه‌وانه‌که‌ی گوت: 'خیراکه‌ن.' به‌له‌مه‌وانه‌که به‌له‌مه‌که‌ی توند ئاژوت."

لیزه‌دا بوو، ماوه‌ی چیرۆکی نه‌مشه‌ویش کوتایی پی هات و شه‌هرزاد دریژه‌ی
چیرۆکه‌که‌ی هه‌لگرت بۆ شه‌ویکی دیکه.

که شهوی سهد و په نجا و چواره ماته وه

گوتی: "خاوه نشکو، به له مه وان به په له ئه وانى په رانده وه وشکایى. له وى که نيزه که مالواى لى کردن و گوتی: 'هه رچهنده له بهرم گرانه ليتا دابريم، به لام من هه ر ده توانم هه تا نيزه دوور که ومه وه.' که که نيزه که گه راوه، عه لى کورى به کار له وى که وت و هيزى هه ستانه وهى نه ما. ئه بولحه سهن گوتی: 'هه سته، نيزه جتى دانيشتن نييه. نيزه پره له دز و زول.' ئيدى عه لى کورى به کار هه سستا و ورده ورده وه پرى که وت. هيزى نه بوو، ئه بولحه سهن له و بهر چومى ديجه دوسست و براده رى هه بوو. چوونه مالى يه کيک له وان که باوه پرى پيى بوو. له ده رگايان دا. ئه و هاوپرئيه يان خيزا هات ده رگايى کرده وه و که ئه وانى ديت، سلاوى کرد و بردنييه ژوورئى و ده ستيان کرد به قسه کردن. پرسى: 'له کوئى بوون؟ ئه بولحه سهن گوتی: 'له گه ل که سيک سه ودايه که م بووه. ئيستا ده يه وى ماله که م به رى و هه لى. من ناچار ئه مشه و له بهر ئه وه هاتمه ده رى و ئه و هاوپرئيه يى خوشم له گه ل خو م هيتا. که چى ئه و پياوه خوى لى شار دوومه وه و نه مديه وه و هه ر وا گه راپينه وه. چونکه دره نگيشه، نه مانده توانى بگه رپينه وه، جگه ليزه هيج کوئى ديکه شمان شک نه ده برد. ئيتر هاتينه نيزه.' ئيدى مالى ئاوه دان بى تا به يانى له وى مانه وه.

"که رۆژ بووه وه، له وى چوونه ده رى و رۆيشتن هه تا گه يشتنه وه مالى ئه بولحه سهن. عه لى کورى به کاريشى برده ژوورئى و که ميک له وى خه وتن. که خه به ريان بووه وه، ئه بولحه سهن به خزمه تکاره کانى گوت: 'فه رپشى گرانباى راخن.' خزمه تکاره کان رايانخست. عه لى کورى به کار که به خه به ر هات، داواى ئاوى کرد ده ستنويزى شوشت. ته واوى ئه و نويزانه يى که له و شه و رۆژدا چووبوون، هه موويانى گيپراوه. ئه بولحه سهن چووه پيشى و گوتی: 'گه وره م، وا چاکه ئه مشه و له لام بمينييه وه و پيکه وه که ميک گالته و گه پ و شوخى بکه ين، به شکو توزيکيش خه مت سووک بى.'

"عه لى کورى به کار گوتی: 'کاکه گيان، چى ده که ي بيکه، به لام تازه من داوى ئه فنين له ده ست و پيم ئالاوه و بزگار بوونم ئه سته مه.'

"ئيدى ئه بولحه سهن خزمه تکار و ده ورو به ريانى کو کرده وه و ناردى به شوين مؤسيقار و گورانبيژدا. ئيتر ئه و رۆژه هه تا شه و هه ر خه ريکى عه يش و نوش و به زم و شاي و خواردنه وه بوون. ئه و جا مؤمه کانيان هه لکردن و ده ستيان کرد به مه يخواردنه وه. به گشتى زور خو شيان راده بوارد. پاشان که نيزيک ده ستى دا عوودىک و ئه و شيعره يى گوت:

که شوی سهد و په نجا و پینجهم هاته وه

گوتی: "خاوه نشکۆ، ئەبوولحه سەن که ویستی بڕوا، عەلی کوڤی بەکار پێی گوت: 'بڕاکەم، ئەگەر شتیگ بوو، ئاگادارم کەو. ئەبوولحه سەن گوتی: 'بەسەر چاوی ئەو ئەبوولحه سەن هەستا و چوو بۆ دووکان. دووکانی کردووه و چاوه پێی شەمسوونەهار بوو. ئەو پۆژە هیچ هەوالیک نەبوو. شەو لە ماله خۆیان بوو. بەیانی هەستا چوو بۆ مالی عەلی بەکار کەچی سەیری کرد ئەو لە جیدا کەوتوو و چەند کەس لە هاوڕیکانی و حکیم لە لای دانیشتون و حکیم شواری' دەگرت. هەر کەسە شتیکی دەگوت. که ئەبوولحه سەن چوو ژووری و عەلی کوڤی بەکار ئەوی دیت، بزه یەکی هاتی. ئەبوولحه سەن سلاری لی کرد و هەوالی پرسی. لەپشت سەری دانیشت هەتا خەلکە که رویشتن. ئینجا ئەبوولحه سەن گوتی: 'ئەو بۆ وات کردووه؟' عەلی کوڤی بەکار گوتی: 'بڕاکەم، دوورکەوتنە لەو پەری پوو دەردیکی دامی، نەخۆشی خستم و هەوالی نەخۆشییە کەم بلاو بوو تەو و هاوڕیکانم هاتون بۆ دیمانەم. لەو گەڕی، پیم بلی کەنیزە کە شەمسوونەهارت نەهاتووه؟ هیچ هەوالیکت لێیان هەیه؟' ئەبوولحه سەن گوتی: 'لەو کاتەو هی لە قەراخ دیجلە لیک هەلبراوین، ئیدی نەمدیو تەو و هیچ هەوالیکیشم لێیان نییه.' ئیدی پێی گوت: 'بڕا، خۆت سووک مەکە و دەست لەو شین و گریانە هەلگره.' عەلی کوڤی بەکار گوتی: 'کاکە گیان، بە خوا بە دەست خۆم نییه.' هەناسە یەکی هەلکیشا و ئەو شیعەرە ی خویندەو ه:

سووکی چی کاکە گەر ئەوم نەبئی
کوا من گویم لە قسە ی ئەم و ئەو دەبئی
من ئەوم نەبئی سووکی و قورسیتی
بە کاری چیم دئی، کاکە بەسیتی
ئەو ئاو و نانه ئەو قورساییه
گەر ئەوم نەبئی، ژین کۆتاییه

"که شیعەرە که تەواو بوو، گوتی: 'تووشی کیشە یە ک بووم که تا ئیستا شتی وام نەدیو و تەنیا بە مردن پزگارم دەبئی.' ئەبوولحه سەن گوتی: 'هێمن بە. بەشکوم خوا بە ئاوات بگەییئی.' دوا ی ئەو ئەبوولحه سەن لەو ی هاتە دەری و چوو دووکانی کردووه. ماو یە ک بوو دانیشتوو که کەنیزە که هات و سلار لە ئەبوولحه سەن کرد. ئەبوولحه سەن وەلامی

۱. شوار: پتدانی رەگ، نبض.

سلاوه‌که‌ی داوه و سه‌یری کرد که‌نیزه‌که که‌میک مات و په‌شیوه. هه‌والی شه‌مسوننه‌هاری لی پرسسی. که‌نیزه‌که گوتی: 'پیت ده‌لیم، تو جاری پیم بلی عه‌لی کوری به‌کار چونه؟' نه‌بوولحه‌سه‌ن باسی وه‌زعی عه‌لی کوری به‌کاری بۆ گنپراوه. که‌نیزه‌که پنی سه‌یر بوو. زوری بۆی به‌ داخ بوو و ناخیکی هه‌لکیشا. دواپه گوتی: 'خانمه‌که‌ی منیش حالی له‌و خراپتره، کاتیک ئیوه له‌ به‌له‌مه‌که دابه‌زین و من گه‌رامه‌وه، زور نیکه‌رانی ئیوه بووم، ده‌مگوت به‌ سلامه‌تی ناگه‌نه‌وه. وا بوو که‌ چوممه‌وه لای شه‌مسوننه‌هار، سه‌یرم کرد نه‌وه بیهۆش که‌وتوو و نه‌ قسه‌ ده‌کا نه‌ وه‌لام ده‌داته‌وه. خه‌لیفه له‌ لای دانیشتبوو. نه‌شیده‌زانی چی پرووی داوه و چی به‌سه‌ر هاتوو. هه‌تا نیوه‌شه‌و هیچ هۆشی نه‌بوو. که‌ وه‌ هۆش هاته‌وه، خه‌لیفه لی پرسسی: 'ئه‌وه بۆ وات لیهات؟' شه‌مسوننه‌هار گوتی له‌ قسه‌ی خه‌لیفه بوو، هه‌ستا قاچی خه‌لیفه‌ی ماچ کرد و دانیشت و گوتی: 'خوا به‌ قوربانی تۆم کا، به‌ هه‌لمی چیشته‌که سه‌رم له‌ گنزه‌وه هات و بوورامه‌وه. جا نازانم چیم لی دئ.' خه‌لیفه گوتی: 'شه‌مسوننه‌هار، چیت خواردبوو؟' شه‌مسوننه‌هار گوتی: 'شتیکی ئه‌وه‌نده ناجۆرم خوارد که‌ قه‌ت نه‌مخواردبوو.'

"دوا‌ی ئه‌وه شه‌مسوننه‌هار داوا‌ی مه‌ی کرد. که‌ مه‌یه‌که‌ی خوارده‌وه، منی بانگ کرده لای خۆی، سووکیک باسی ئیوه‌ی لی پرسیم. منیش ئه‌و شیعره‌ی که‌ عه‌لی کوری به‌کار له‌ به‌له‌مه‌که‌دا بۆی گوتم، بۆم گوته‌وه. ئه‌ویش ناخیکی هه‌لکیشا و مات بوو. پاشان خه‌لیفه به‌ که‌نیزیکی گوت که‌ گۆرانی بلی. که‌نیزه ئه‌م شیعره‌ی به‌ گۆرانی گوت:

خۆزگه ئه‌و یاره چه‌له‌نگه‌ی وا من کوزراوی ئه‌وم،
 بیتوو به‌ لامدا تیپه‌ری من زیندووی بـۆنی ئه‌وم
 ئه‌و به‌جیتی هیشتم، به‌جیه‌یشتنی کاری من نییه
 چونکه‌ دلی من وه‌کوو دلی ئه‌و له‌ ئاسن نییه

" که‌ شه‌مسوننه‌هار ئه‌و شیعره‌ی بیست، ته‌واو تیک چوو. "

لیزه‌دا کاتی بانگی به‌یانی بوو. شه‌هرزاد کۆتایی به‌ به‌شه‌چیرۆکی ئه‌وشه‌ویش هینا.

که شەوی سەد و پەنجا و شەشەم ھاتەوہ

گوتی: "خاوەنشکو، کەنیزی شەمسوننەھار بە ئەبوولحەسەنی گوت: 'کە شەمسوننەھار شیعەرەکە بیست، بوورایەوہ. من خیرا خۆم گەیاندى، گولوم بەسەردا ھەلپڕژاند، تۆزیک چاکتر بوو. گوتم: 'خانم، تۆ گیانی خۆشەویستەکەت خۆت سووک مەکە و بەسەر خۆتدا زال بە.' شەمسوننەھار گوتی: 'خۆ لە مردن زیاتر نییە، پێم خۆشە بمرم و بزگارم بئ.' ئیمە لەو قساندا بووین کە کەنیزیکی دیکە ئەو شیعەرەى خویندەوہ:

پیشەم گریان و ھەنسیسک و ماتەمە ئەمشەو
نە خۆم پێ دەگیرئ و نە ھۆشم لامە ئەمشەو
دویشەوئ کە بە خەبەر بووم خۆشم رابوارد
ئەوہ تۆلەى رابواردنى دویشەومە ئەمشەو

" 'کە کەنیزەکە شیعەرەکەى خویندەوہ، شەمسوننەھار تیک چووہوہ. خەلیفە بە پەرۆشەوہ ھاتەوہ لای. فەرمانى دا مەیەکەیان لا برد. کەنیزەکان ھەر کەسەى چووہوہ شوینی خۆى. خەلیفە ھەتا بەیانى ھەر لە لای شەمسوننەھار ماوہ. کە پۆژ بووہوہ، ناردى و حکیم و نۆشداریان ھینا سەر بۆ دەرمان و چارەى شەمسوننەھار. نۆژدارەکە نەیدەزانى نەخۆشى ئەوینیتی.

" 'لەو ماوہیەدا ئەوہ کارى ئیمە بوو. ھۆى دەرنگ ھاتنەکەشم بۆ لای ئیوہ ھەر ئەوہ بوو. ئیستا دەستەیک لە لای ئەو دانیشتون. ئەویش منى ناردە لای ئیوہ ھەتا ھەوالى عەلى کورپی بەکارى بۆ بەرمەوہ.' کە ئەبوولحەسەن ئەو قسانەى لە بارەى شەمسوننەھارەوہ بیست، سەرى سووړ ما و پێى گوت: 'ھەوالى عەلى کورپی بەکار تا رادەیک ھەر ئەوہ بوو کە پێم گوتى. تۆ بگەرئوہ بۆ لای خانم و بلئ عەلى حالئ ناوایە و تا دەتوانى لەسەرخۆ بە و ھەول بدە نھینى پیاڕیزی و شتەکەت لئ ئاشکرا نەبئ. پێشى بلئ من دەزانم کارەکەى ئەوان کارىکی سەختە و پتویستى بە پرس و راویژ و وردبوونەوہ ھەیە.' ئیدی کەنیزەکە دوعای خیرى بۆ ئەبوولحەسەن کرد و گەراوہ.

"ئەبوولحەسەن تا نوژی شینوان لە دووکان ماوہ. دواى ھەستا و شتەکانى کۆ کردەوہ و دووکانى داخست. ھات بۆ مالى عەلى کورپی بەکار و لە دەرگای دا. خزمەتکارەکان ھاتن دەرگایان کردەوہ و ئەبوولحەسەنیان بردە ژوورئ. کە عەلى کورپی بەکار ئەوى دیت، بزەى ھاتئ و بە ھاتنى خۆشحال بوو. پێى گوت: 'نەھاتنى ئەمپۆى تۆ بە جاریک نەرەحتى کردم و بیرم دەکردى. من پێم خۆشە ھەمیشە لە خزمەتتدا بم و تەنانەت بە قوربانئ بم.' ئەبوولحەسەن گوتى: 'تۆ قسەى وا مەکە، چونکە ئەگەر من ھزار گیانم بئ، ھەمووى بە قوربانئ تۆ دەکەم. ئەمپۆ کەنیزەکەى شەمسوننەھار ھاتە لام و گوتى: 'ئەوہى کە نەھاتم

هیچ نه بووه، تنیا نه وه نه بی، خلیفه هر له لای شه مسونته هار ماوه ته وه و یوار نه بووه بیم. هه والی خانمی بۆ هیتاین. ئیدی نه وهی که نیزه که گیرابوو یوه، هه مووی بۆ عهلی کورپی به کار گیراوه.

”عهلی کورپی به کار نه وه ندهی دی نارحەت بوو. دهستی کرد به گریان. دواى نه وه چاوی له نه بولحه سهن کرد و گوئی: ’بۆ خاتری خودا یارمه تیم بده و له و گیروگرهفتهی تیی که وتروم به جیم مه هیله. هر نه مشه و له لام بمینه وه.’ نه بولحه سهن داواکهی به جی هیتا و نه وشه وه له لای عهلی کورپی به کار ماوه. زۆریان قسه کرد و هر جارهی باسی شتیکیان ده کرد. ئاخری عهلی کورپی به کار دهستی کرد به گریان و نه و شیعرهی گوئ:

که میروویهک قسه بکا و گهر موویهک به ریندا بروا
من نه و میروویهک که ده دوی و نه و موویهک به ریندا ده روا
له تاوی زولفی مسکین و قه دی باریکی وهک و موو
جهستم به قه د نسینی موویه و دلم وه کوو چاوی میروو
گهر شه و و رۆژ له گهل موودا و له گهل میروودا بژیم من
نه موو و نه میروو پیم وا قهت چ ههست ناکهن که ده ژیم من

”که عهلی کورپی به کار شیعره کهی ته واو کرد، ئاخیکی هه لکیشا و له خو چوو. ئیدی نه بولحه سهن وای زانی هر به یه کجاری مرد. چونکه هه تا تاوه لاتی به یانی وه هوش خۆی نه هاته وه. که تا وه لات و وه هوش خۆی هاته وه، نه بولحه سهن له لای دانیشتیبوو. که میکیان قسه کرد. پاش ماوه یهک که چاکتر بوو نه بولحه سهن ههستا چوو بۆ دووکان. دووکانی کرده وه و که نیزه که هات و سلای کرد. نه بولحه سهن وه لای سلاره کهی داوه. دواى نه وه سلای شه مسونته هاری پین گه یاندن و هه والی عهلی کورپی به کاری پرسى. نه بولحه سهن گوئی: ’خانم، هر لینی مه پرسه، باسی دهر د و خه می نه و مه که، داماره له تاوان نه شه و خهوی هه یه و نه رۆژ. نه وه نده دلته نگ و په ریشانه به جارینک وشک بووه.’

”که نیزه کهش گوئی: ’خانمه کهم، شه مسونته هار زۆری سلای بۆ تو و عهلی کورپی به کار هه بوو. نامه یه کیشی بۆ نه و نووسیوه، حالی له حالی عهلی کورپی به کار خراپتره. کویشی هه تا وه لای نامه کهی بۆ نه به مه وه، نه چه مه وه. ده بی تو من به ریه لای عهلی کورپی به کار هه تا بۆخۆم وه لای نامه کهم له و وه رگرمه وه.’ نه بولحه سهن دووکانی داخست و له گهل که نیزه که چوو بۆ مالی عهلی کورپی به کار. که گه پیشته بهر دهرگای مالی عهلی، که نیزه کهی له بهر دهرگا راگرت و بۆخۆی چوه ژورری.”

لیزه دا بوو، ماوهی چیرۆکی نه مشه ویش کوتایی پین هات و شه هرزاد درێژهی چیرۆکه کهی هه لگرت بۆ شه ویکى دیکه.

که شهوی سهد و په نجا و هه وتهم هاتمه

گوتی: "خاوه نشکۆ، ئه ببولحه سه ن که نيزه که ی له بهرده رگا راگرت و بوخۆی چوو ه ژووری. که عه لی کوپی به کار دیتی، خۆش حال بوو. ئه ببولحه سه ن گوتی: 'شه مسوتنه هار به که نيزه که ی خۆیدا نامه یه کی بۆ ناردووی، سـلـاوی گه یاندووی و داوای لیبووردنی کردوو ه که نه ی توانیوه بـنـ. که نيزه که له بهرده رگا ویستـاوه. ده فـه رمووی پنی بـلیم بیته ژووری؟' عه لی کوپی به کار گوتی: 'بابیته ژووری.' ئه ببولحه سه ن چوو که نيزه که ی هیتا ژووری. کاتیک عه لی کوپی به کار ئه وی دیت، خۆش حال بوو. که نيزه نامه که ی ده رهیتا و دای به عه لی کوپی به کار. عه لی نامه که ی وه رگرت، ماچی کرد و خویندییه وه و دای به ئه ببولحه سه ن. ئه ببولحه سه ن ئه و شیعره ی تیدا دیت:

خاوه نشکۆ، گیانی من فـیدای گـیـان و سه رت بی
له و رۆژه لیم دووری، خـه ریکه گیانم ده رچی
خه و و خـواردنی من که وه ک ژه هری ماره بی تو
خه و و خواردنت له هه ر کوپیه نۆشی گیانت بی

"دوای ئه وه نووسیبوو ی که کورته یه ک له بارودۆخم ئه وه یه: 'چاوه یلنکم هه یه بیخه و دلنیکیش تزی له خه م. هه ناویکیش ماندووی دابرا ن و پر ئاوری سووتینه ری دووری. دوو لیوم هه یه هاوده می ناله و هاوار وه ک ئه وه ی من له ئه وین چن کرابم و ده بن به شم هه ر خه م و په ژاره و ژان بن. به رده وام نه خۆشی پووم تی ده کا و گر و هزی ئه وین هه لمه ده قرچین، هه ر وه ک شاعیر ده لی:

ئـه رـخـه وـانـه رـووی ده لال و دلـبه رت
زه عـفـه رانـه رـووی منی سه وه داسه رت
ئاره زوومه سوور و گه ش بی تو، گولم
با بسـووتـینـی گـری عـیشـقـت دـلم
خۆزگه ده مدیتی به دم قاقاوه دپی
شـوـخ و شـهـنـگ و لـی به بزه واوه دپی

"ئه وه نده بزانه ئه و هات و هاوارهم گری ئه و کیشه یه م دانامرکینیته وه، به لام ناساغان سه بر و قه راریان نامینئ و ته نیا بۆ ئارامکردنه وه ی هه ناوی خۆیان نامه ده نووسن و خۆیانی بن فریو ده دن. به هیوای پیک گه یشتن دلخۆشی خۆم ده ده مه وه. هه ر وه ک شاعیر

دهلی:

من به هیوای گهیشتن به تو زیندووم
دهنا دووریت سهد پئی مهرگم دهخاته بهر

”ئەبوولحەسەن گوتی: ‘کە نامەکەم خویندەوێ قسەکانی ئەو ئەوەندەیی دیکە ناپەرەحتی
منیان زیاتر کرد و واتاکەیان جەرگمیان سووتاند. دواي ئەوێ نامەکەم دا بە کەنیزەکە.’
عەلی کوپری بە کار بە کەنیزەکەیی گوت: ‘سلاوی خانم بگەیهنە و ئەو لە بارودۆخی من
ئاگادار کەوێ.’ دوايە دەستی کرد بە گریان. کەنیزەکەش بە گریانەوێ مالاوایی لە عەلی
کوپری بە کار کرد و لەگەڵ ئەبوولحەسەن پۆیشتە دەری. ئەبوولحەسەن کەنیزەکەیی بە پێ
کرد و بۆخۆی گەراوێ بۆ دووکان.”

لێرەدا بوو، ماوێ چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی پێ هات و شەهرزاد درێژەیی
چیرۆکەکەیی هەلگرت بۆ شەوێکی دیکە.

که شهوی سهد و په نجا و هه شتم هاته وه

گوتی: "خاوه نشکو، نه بولحه سهن که نیزه که ی به پری کرد و بوخوی که راه بو دوکان. به دلنکی پر له خه م و ماتهم دانیشست. نه و پوژه و شه وه که شی هه ر سه ری له و کاره سوور مابوو. بو پوژی دوايه چوو بو لای عه لی کوپی به کار. نه وهنده له وی دانیشست هه تا دانیشستوو ان پویشتن و دهوری چول بوو. نه و جا هه والی پرسى. عه لی کوپی به کار دهستی کرد به داد و ناله له دهست دهر د و نازاری خو شه ویستی و نه و شیعه ری گوت:

نه و جووره که من شهیدا بووم، عاشقه یل
مه جنوون قهت نه بوو گیروده ی پرووی له یل
خه فته له ناخما لانه ی کرووه
چی وه پی بکه م جیی خو ی گرتووه
دهردی دلدارى باسى ناکری
دل به هیز نه بی به رگه ناگری؟

"نه بولحه سهن گوتی: 'من که سی وه ک تو م نه دیوه له خو شه ویستی دا. جا نه وه خو شه ویسته که ت له گه لت زور به به زه بی و دلوفانه، خو نه گه ر دلره ق و نه بان و دووره پهریز با، چیت ده کرد؟'

"نه بولحه سهن گپراوییه ته وه که ئیدی به گوئی قسه که ی منی کرد و دهستی له و ناله و گریان و کرووزانه وه یه هه لگرت و دوعای به خیریشی بو من کرد. نه من هاوړپیه کم بوو ناگای له و کاره ی من و عه لی کوپی به کار هه بوو. ئیدی جگه له و که سی دیکه به هیچی نه ده زانی. پوژیک نه و هه والی عه لی کوپی به کار و شه مسوننه هاری له من پرسى. گوتم: 'وه لا نه وان له نه وین و خو شه ویستی و دلداریدا نو قم بوون. به لام من شتیکم به زهین که یشتووه بزانه م تو ده لینی چی؟' هاوړپیکه ی نه بولحه سهن گوتی: 'نه و کاره چییه؟' نه بولحه سهن گوتی: 'من پیاویکی به ناوبانگم و له گه ل ژنان و پیاوانی دهر بار سه ودا و مامه له ده کم، له وه دهر رسم نه و نه پنییه ناشکرا بیت و له و نیوه دا تیدا بچم و ماله که شم دهستی به سه ردا بگیرى. ده لیم ماله که م کو که مه وه و برؤم بو به سه ره و ماوه یه ک له وی بمینه وه هه تا بزانه م کاره که ی نه وان به کوئی ده گا، چونکه نه وان ده ستیان کردووه به نامه گوړینه وه و که نیزیک نامه و هه وال له نیوانیاندا دینی و ده با. دهر رسم نه و له و هات و چویه وه په س بیت و شته که بدرکینی و بلاو بیته وه. ئیدی نه و دم تازه بزگار بوونی من ناسته مه.' هاوړپیکه ی نه بولحه سهن گوتی: 'من نه و کاره م بیستبو وه وه. نه و کاره

کاریکی جینی مهترسییه و پیاوی ژیر دهبی خو له و جوره کارانه بپاریزی، خوی به دور بگری له شه‌ری شه و جوره کاره ئابرووبه‌رانه. شه و بیرهی کردووته‌توه زور باشه. شه ببولحه‌سه‌ن گورج گه‌راوه ماله‌که‌ی، که‌لوپهل و شته‌که‌ی کو کردنه‌وه و ساز بوو بۆ سه‌فه‌ر. دواى سى رۆژ به‌ره‌و به‌سه‌ره‌ که‌وته‌ رى. پيش شه‌وه‌ی بپوا، هاوریکه‌ی چوو بۆ مالى شه‌بولحه‌سه‌ن، که‌چی له مال نه‌مابوو. له دراوسينکاني پرسى، گوټيان: 'چووه بۆ به‌سه‌ره‌ و زوو ديتته‌وه.' شه و پياوه سه‌رى له کارى شه‌بولحه‌سه‌ن سوور ما و بۆخوشى نه‌یده‌زانی چ بکا و بچی بۆ کام لا. گوټی: 'خۆزگه له شه‌بولحه‌سه‌ن جوئ نه‌ده‌بوومه‌وه.' دواى شه‌وه چوو بۆ مالى عه‌لى کوپى به‌کار. که‌ چوو بۆ شه‌وى، به‌ خزمه‌تکاره‌کانى گوت: 'پوخسه‌تى هاته‌ته‌ژووره‌وه‌م بۆ وه‌رگرن.' خزمه‌تکاره‌کان پرسيان کرد و برديانه ژوورئ. سه‌يرى کرد شه‌وه عه‌لى کوپى به‌کار له جیدا که‌وتوه. سلأوى لى کرد و عه‌لى وه‌لامى سلأوه‌که‌ی داوه. دواى شه‌وه پياوه‌که‌ پى گوت: 'نيوانى من و شه‌بولحه‌سه‌ن زور خۆش بوو. من هه‌موو شتىکم له لای شه‌وه ده‌گوت و هيچم لى نه‌ده‌شارده‌وه. قه‌ت له يه‌کتر جوئ نه‌ده‌بوينه‌وه. که‌چی من کارىکم بۆ هاته‌ پيشى و سى رۆژان لىک بيئاگا بووين. دواى شه‌وه سى رۆژه که‌ چووم بۆ دووکانه‌که‌ی، له دووکان نه‌بوو. چوومه ماله‌که‌ی، له مال نه‌بوو. هه‌واليم له دراوسينکاني پرسى، گوټيان: 'وه‌لا چووه بۆ سه‌فه‌ر.' ده‌شمزانی ئيوه نيوانتان زور خۆشه، هاتم گوتم بزائم تو هه‌والىکى نازانى؟' که‌ عه‌لى کوپى به‌کار شه‌وه‌ه‌والى بيسټ، ره‌نگى تىک چوو. که‌وته نيگه‌رانييه‌وه، گوټی: 'هه‌تا نه‌تگوت، من به‌وه‌ه‌واله‌م نه‌زانی بوو. شه‌گه‌ر وه‌ک تو ده‌لئى ئاوا بى، وه‌لا من به‌دبه‌خت و چاره‌په‌ش بووم، کيشه‌يه‌کى زورم بۆ ساز ده‌بى.' ئيدى ده‌ستى کرد به‌ گريان و شه‌و شيعره‌ی گوت:

به‌ دلخوازی خـــــــۆى نه‌گا، شه‌وه‌ی دلان لىک ده‌کا
خۆشى نه‌بينئى، هه‌رکس کارى وا نه‌شيهـــــــاو بکا
مه‌لى دل گيانى ده‌رچوو له ســـــــووچى ته‌نيايدا
وه‌ک بولبولى ناو قه‌فه‌س هه‌ر له بير جووته‌که‌يدا

"دواى شه‌وه چوو له فکروه‌وه و ماوه‌يه‌کى باش بيده‌نگ بوو. ئينجا سه‌رى به‌رز کرده‌وه و به‌ خزمه‌تکاره‌که‌ی گوت: 'بچۆ بۆ مالى شه‌بولحه‌سه‌ن بزانه چووه بۆ چ شارىک.' خزمه‌تکاره‌ رۆيشټ و ماوه‌يه‌کى پى چوو. که‌ هاته‌وه، به‌ عه‌لى کوپى به‌کارى گوت: 'هه‌والى شه‌بولحه‌سه‌نم پرسى، گوټيان: 'چووه بۆ به‌سه‌ره.' به‌لام که‌نيزىکم له ده‌رکى مالى شه‌بولحه‌سه‌ن ديت که‌ شه‌وه منى ناسى، به‌لام من شه‌وم نه‌ناسى. له منى پرسى: 'تۆ تۆکه‌رى عه‌لى کوپى به‌کارى؟' گوتم: 'به‌لى.' که‌نيزه‌که‌ گوټی: 'من نامه‌يه‌کم له لايه‌ن دلؤفانترين که‌سه‌وه پتیه، بۆ عه‌لى کوپى به‌کارم هيتاوه.' ئيدى شه‌وه که‌نيزه له‌گه‌ل من هات و ئيسټاش

له بهردهرگایه. عهلی کوپی بهکار گوتی: 'دا بیهینه ژووری.' نوکهرهکهی چووه دهری و کهنیزهکهی هیتا ژووری. نهو پیاوهی که له لای عهلی کوپی بهکار بوو چاویکی له کهنیزهکه کرد. نهوی زور جوان و له بهردلان هاته بهرچاو. کهنیزهکه هاته پینشی و سلای له عهلی کوپی بهکار کرد."

لیزه دا بوو، ماوهی چیرۆکی نه مشه ویش کوتایی پی هات و شه هرزاد دریزهی چیرۆکه کهی هه لگرت بو شه ویکی دیکه.

که شهوی سهد و په نجا و نؤیه م هاته وه

گوتی: "خاوه نشکۆ، که نیزه که هاته لای عهلی کوپی به کار و سللوی کرد. به سرته شستینکی پئی گوت و دواي ئه وه مالوايی کرد و گه راوه. ئه و پیاوهی له لای عهلی کوپی به کار دانیشتبوو پیشه ی گه وه فرۆشی بوو. که که نیزه که رۆیشت، گه وه فرۆشه که به دهرفته ی زانی قسه له گه ل عهلی کوپی به کار بکا. ههر بۆیه به عهلی کوپی به کاری گوت: 'پنم وا بئی له نیوان دارولخه لافه و تودا شتیک له ئارادایه و سه و دایه که له گوریندایه.' عهلی کوپی به کار گوتی: 'ئه وه له کوپوه زانیوته؟' گه وه فرۆش گوتی: 'من ئه و که نیزه ده ناسم. ئه وه که نیزی شه مسوننه هاره و ماوه یه که له وه و پیش هاته لام و نامه یه کی هینابوو ملوانکه یه کی رازاوه به زیر و زیوی ده ویست و منیش ملوانکه یه کی گرانبايیم بۆ نارد.' کاتیک عهلی کوپی به کار ئه و گوته ی بیست، ترسا و نیگه رانی کوشتنی خۆی بوو به لام وه سه ر خۆی نه هینا و به گه وه فرۆشه که ی گوت: 'کاکه، تو خودا تو شه مسوننه هار له کوپوه ده ناسی؟' گه وه فرۆش گوتی: 'نیگه ران مه به و له من مه ترسه.' ئیدی عهلی کوپی به کار به سه رهاته ی خۆی بۆ گنراوه و گوتی: 'کاکه، به خودا مه به ست له شار دنه وه ی شته که ئه وه یه مرۆف ده ترسی که دۆست و ناشنایان شته که ت لئ بلاو که نه وه و قایمکار نه بن.' گه وه فرۆش به عهلی کوپی به کاری گوت: 'من ئه وه نده م تو خوش ده وئ، گوتم ئیستا که ئه بولحه سه ن له مال نییه، له جیاتی ئه و بچم سه ریکی بده م و که میکی له لا دانیشم و پیکه وه بریک قسه بکه ین با وه رزه نه بئ. ئیستاش تو هیچ نیگه ران مه به و وا بزانه برای خۆت لیره یه.' عهلی کوپی به کار سوپاسی کرد و ئه و شیعره ی بۆ گوت:

دلم زور ته نگه و فرمیسکم زاردراوه^۱
کوا دلم راده گری نهیته شاراوه
به دلم گوت: 'خۆ له داوی ئه وه یه مه ده'
گویتی نه دامی، با هه لکا له نیو ئه و به نده

"دواي ئه وه به گه وه فرۆشی گوت: 'نیگه یشتی ئه و که نیزه به سرته چی پئی گوتم؟' گه وه فرۆش گوتی: 'ناوه لالا.' عهلی کوپی به کار گوتی: 'ئه و پئی وا بوو که ئه بولحه سه ن به قسه و پینشنیاری من چووه بۆ به سه ره هه تا چی دی نامه و په یامم بۆ نه هینئ. من سویندم خوارد که شتی وا ههر نه بووه. که چی باوه ری پئی نه کردم و ههر به و باوه ره وه چووه وه بۆ لای خانم، چونکه ئه و که نیزه بۆخۆشی ئه بولحه سه نی خوش ده ویست.'

۱. فرمیسکم زاردراوه: فرمیسه که م نهیته دلم ناشکرا ده کا.

گه وهه رفرؤشه كه گوتى: 'براكه م، نيشه لالا يارمه تيت دده م به ناواتت بگه يت.' عه لى كورى به كار گوتى: 'جا چى لى بكه م؟ وهك ئاسكى سرک وايه دهرده پهرى.' گه وهه رفرؤش گوتى: 'ده بى كارى كت بؤ بكه م و هه ول بده م پينكتان بگه يه نم، بى نه وهى شته كه ت لى ئاشكرا بى و زيانى كت بى بگا.' پاشان مؤله تى هاتنه وهى له عه لى كورى به كار وهرگرت. عه لى كورى به كار گوتى: 'برا گيان، تكات لى ده كه م كه س نه زانى!' ده ستى كرد به گريان. گه وهه رفرؤش ئاورى كى داوه و مالاوايى لى كرد.

ليره دا بوو، ماوهى چيروكى نه مشه ويش كوتايى بى هات و شه هرزاد دريژهى چيروكه كهى هه لگرت بؤ شه ويكى ديكه.

کارینک تۆش دەستت تیندا بی، باش دەردی. من دلم له تو دهحه سیتتهوه، هه موو راستیه کهت پئ ده لیم. ئیدی هه رچی بوو له سه ره تاوه تا کوتایی هه مووی بۆ گێراوه.

”گه وه ره فرۆش گوتی: ‘هه موویت به راستی پئ گوتم، منیش ئاگاداری هه موو شتیک هه م. دواى ئه وه گه وه ره فرۆشیش هه رچی له گه ل عه لى كورپى به كار گوتبوویان و باسیان کردبوو هه مووی بۆ گێراوه. که نیه که که ئه وه ی بیست، خۆش حال بوو. ئیدی له سه ره ئه وه ریک که وتن که نامه که بگه یه ننه ده ست عه لى كورپى به كار. له وئى هه رچی بکری و بگوتری و هه ر وه لامیکی که له وى بیستی، له پێشدا بی بۆ گه وه ره فرۆشی بگێریتته وه و دواى بچیتته وه لای شه مسوننه هار. ئیدی که نیه که کاغه زه که ی لئ وه رگرت چوو بۆ لای عه لى كورپى به كار. که چوو چاوه پێی بوو. کاغه زه که ی دایه. عه لى كورپى به كار نامه که ی خوینده وه و وه لامه که ی بۆ نووسی و دایه وه ده ست که نیه که. که نیه گه راوه بۆ لای گه وه ره فرۆشه که. گه وه ره فرۆشه که مۆره که ی لئ کرده وه و نامه که ی خوینده وه که تیندا نووسرا بوو:

بوته که م، دووریست ته مه نمی به ره و کوتایی بردوه
چاوه روانی هه سانه وه ی له دلمدا نه هیشتوه
له تاوانت سه ره گه ردانم ئارامی له ژیانم برا
من ناسره وم تا بۆم دینئ هه والئ تو، په یکی سه با

”دواى ئه وه نووسی بووی: ‘خۆ خه تایه ک له منه وه رووی نه داوه. نه ئازارم داویت و نه بی گه ت و به لئین بووم. نه له خۆشه ویستیت دابراوم. هه میشه له گه ل خه می دووریت ده سه تملان بووم. جگه له وه ی تو ویستوته، نه مویستوه. قه سه م به خودا جگه له گه یشتن به تو هیچ ئاواتی دی به دلمدا نه هاتوه. ئه وینی خۆم شار دووه ته وه، هه رچه ند خه م و ده ردی ئه و ئه وینه ویشک و بیزه وق و نه خۆش خستوم. ئه وه یه بارودوخ و حالی من. ته واو.’

”کاتیک گه وه ره فرۆش کاغه زه که ی خوینده وه و زانی چ باسه، گریا. ئینجا که نیه گوتی: ‘لیره مه چۆ ده ری هه تا بزانه به هه ر فیلئیک بی تو و خانم پیک نانا سئیم و دیداریکتان بۆ ساز ناکه م.’

”که نیه چوو وه بۆ لای خانمه که ی. گه وه ره فرۆش به نیگه رانی و دله راوکی رۆژی کرده وه. که رۆژ بووه وه، هه ستا و نوژی به یانی کرد و دانیشت. چاوه پێی که نیه بوو. وا بوو له پردا که نیه به دلخۆشی هات. گه وه ره فرۆش لئى پرسى: ‘چ باسه؟’ که نیه گوتی: ‘من لیره وه چووم بۆ لای خانم و نووسرا وه که ی عه لى كورپى به كارم دایه. که

نووسراوهكەى خویندەووە و زانى ئەبوولحەسەن رۆیشتووە، زۆرى خەم بوو. گوتم: 'خانم، بۆ رۆیشتنى ئەبوولحەسەن ناپرەحت مەبە، كارەكەمان پەكى ناكەوئ. كەسىكى دىكە دىووتەووە لەوئىش چاكترە و هاوكارىمان دەكا. پىاوئىكى خانەدانە و رازدارە. ھەرچى لەنىوان تۆ و ئەبوولحەسەندا بوو ھەمووم بۆ گىراوہ. باسى دىدارەكەى تۆ و عەلى كورپى بەكارم بۆ كرد. گوتىشم نامەكەم لى ون ببوو ئاوام دىووتەووە. ئىستا خانمەكەم پى خۆشە بىئىنى و قسەت لەگەل بكا. دەبى لەگەلم بى بچىن بۆ لای خانم.' گەوھەرفرۆش كە ئەو قسانەى لە كەنیزەكە بىست، واقى وپ ما، چونكە دەيزانى چوون بۆ لای شەمسوننەھار كارىكى سووك و ئاسان نىبە و مەترسى ئىجگار زۆرە. بە كەنیزەكەى گوت: 'خوشكى من، من كورپە مسكىنم و لەگەل ئەبوولحەسەن جىاوازىم ھەبە. ئەو پىاوئىكى بە قەدر و بە ناوبانگە و ھاتوچۆى مالى خەلىفە دەكا و مالى خەلىفە ھەموو پىوئىستىان بەو ھەبوو. من كە قسەم لەگەل ئەبوولحەسەن دەكرد، سامم لى دەكرد و دەلەرزىم. من قەت ناتوانم و ناوئىرم قاچ بخەمە مالى خەلىفەوہ. پى بلى ئەگەر خانم دەبەوئى من بىئىنى، ئەوہ لە دەرەوہى كۆشك لە شوئىئىكى دوور با يەكتر بىئىنى. وا بى لە كۆشكى خەلىفە دوور بى.'

"بە كورتى، گەوھەرفرۆش نەبەوئىرا پى بخاتە ناو كۆشك و مالى خەلىفەوہ. كەنیزەش ھەر دلخۆشى دەداوہ و ورەى وەبەر دەنا و پى دەگوت: 'غىرەتت بى و لە ھىچ مەترسە.' گەوھەرفرۆش ئەوئەندە دەترسا، ھەر كە وىستى رازى بى و بچى، تەواوى گىانى كەوتە لەرزىن و خەرىك بوو چۆكى شل بى. كەنیزەكە كە ئەوى ئاوا دىت، گوتى: 'دەى باشە ئەگەر تۆ ئەوئەندە دەترسى و لەبەرت گرانە، من خانم دىنم بۆ لای تۆ. بەلام تۆ لە مالەكەى خۆت مەچۆ دەر.' كەنیزەكە ئەوہى گوت و رۆىشت. دواى ماوہبەك گەراوہ و بە گەوھەرفرۆشى گوت: 'ئەكا ئىرە كەنیز و غولام و شتى لى بى؟! گەوھەرفرۆش گوتى: 'جگە لە كەنیزىكى رەشى پىر، كەسى دىكەى لى نىبە.' ئىدى كەنیزى شەمسوننەھار ھەستا و كەنیزە پىرەكەى بردە دىوئىكى دىكە و دەرگاگەى لەسەر داخست. بۆخۆى رۆىشت شەمسوننەھارى لەگەل خۆيدا ھىتا و ھاتەوہ. مالى پپ كرد لە بۆنى مىسك و عەنەبەر و گولاو. گەوھەرفرۆش كە چاوى بەو كەوت، لەبەرى ھەستا. شەمسوننەھار دانىشت و ماوہبەك ھىچى نەگوت ھەتا حەساوہ. دواى پەچەى لە سەرى لادا. گەوھەرفرۆش واى زانى لە مالەكەيدا خۆر ھەلاتوہ. شەمسوننەھار بە كەنیزەكەى گوت: 'ئەوہبە ئەو پىاوہى باست دەكرد؟' كەنیزە گوتى: 'بەلى.' شەمسوننەھار پووى لە گەوھەرفرۆش كرد، چاك و خۆشى لەگەل كرد. گەوھەرفرۆش سوپاسى كرد و نزای خىرى بۆ كرد. شەمسوننەھار گوتى: 'تۆ كارىكت كرد من بىمە ئىرە ھەتا ئاگادارى راز و نەپنى نىوانى ئىمە بى. ئىستا پىم بلى تۆ چۆناوچۆن بەو كار و پەيوەندىبەى نىوان ئىمەت زانى؟' گەوھەرفرۆش لە سەرەتاوہ ھەتا كۆتايى ھەموو شتىكى بۆ گىراوہ. شەمسوننەھار بۆ

پۆشۈشنى ئەببولحەسەن زۆر ئارەھەت بوو. بەگەھەرفرۇشى گوت: 'كاكى برا، تو ئەۋەندە بزانه كە پۇخى مەۋقەكان پىنكەۋە بە ھۇى بەزەبى و سۆز و دلۇقانىيەۋە لە پىۋەندى دان. ھىچ پىۋەندىيەك بەبى پىنكەۋەدوان و وتوۋىژ جىبەجى نەبى و ھىچ ئاۋات و نىازىكىش بەبى ھەول و تىكۇشان نايەتە دى. كەس بەبى ماندوو بوون پى ناگا.' "

لېزەدا بوو، ماۋەى چىرۇكى ئەمشەۋىش كۆتەبى پى ھات و شەھەرزاد درىژەى چىرۇكەكەى ھەلگرت بۇ شەۋىكى دىكە.

که شهوی سهد و شهت و په کم هاتوه

گوتی: "خاوه نشکو، شه مسوننه هار گوتی: 'هیچ کهس بی هه ول و تیکوشان به نامانچ ناگا. جگه له جوامیزان کار به کهسی دیکه جیبه جی نابی. جا نه وه من توم له هه موو شته کان ناگادار کرده وه. ئیستا پاراستن و درکاندنی رازی ئیمه له دهست تودایه. نه وهندهش بزانه نه و کهنیزه زور رازداره، هه ر بویه شه له لای من پله و پایه ی باشی هه یه. کاره گه وره و گرینگه کان هه ر به و دهسپیترم. توش ته واو پشت به و بیهسته و هه موو شتیکی بؤ باس بکه و لئی نیگه ران مه به. نه و کهنیزه هه وال و بابه ته کانی نیوان من و عه لی کوپی به کار دینی و ده با، تو له نیوان نه واندا کارناسانیان بؤ بکه. هه ر کار و گرینه ک بکه و پته کارته وه که ناشکه وئ، نه و کهنیزه دهیکاته وه.' نه و قسانه ی کرد و هه ستا رۆیشت. گه وه رفروش هه تا به رده رگای به ریی کرد. ئینجا گه وه رفروش گه راوه و له جیکه ی خوی دانیشته وه چوه بیری جوانی، ریک و پیکی، ژیری، نه ده ب، قسه زانی، گف تخوشی و خوینشیرینی شه مسوننه هاره وه تا ماوه یه کی باش بیری لی کرده وه تا دواچار نارام بووه وه. داوای خواردنی کرد. که میکی شت خوارد و جله کانی له به ر کرد، چوو بؤ مالی عه لی کوپی به کار. سهیری کرد نه وه له جیدایه. عه لی که نه وی دیت، گوتی: 'نه وه بؤ وا درهنگ هاتی و منت نیگه رانتر کرد.' ئیدی به خزمه تکاره کانی گوت: 'بچنه ده ری' و ده رگاکه ی داخست. نه و جا به گه وه رفروشی گوت: 'به خودا له و رۆژه وه لیره رۆیشتووی، من خه و و خواردنم لی حه رام بووه. سهرم له خوم سوور ماوه بؤ ناوا نارامم لی هه لگیراوه! نه بوولحه سهن هاوړی و هاوده مم بوو. نه و کهنیزه ی ده ناسی.' که گه وه رفروش قسه کانی کوپی به کاری بیست، پیکه نی. کوپی به کار به پیکه نینه که ی نه و ناره حه ت بوو دهستی کرد به گریان و نه و شتیره ی گوت:

ســـــــــــــــــ کالای نه و دلنه ئه فینداره م
ده بی بـــــــــــــــــ ه ر مه لای دلبرینداری،
چـــــــــــــــــ ونکه ده زانم ده رده دار نه بی
چارم ناکا ه یچ لومم لی ده گری

"که گه وه رفروش سهیری کرد عه لی گریا، ته واوی نه و شتانه ی هه تا کوتایی بؤ گپراوه که له نیوان نه و کهنیزه که هاته پیشی. نه و جهنگه یه ی نه و قسه کانی بؤ ده گپراوه، عه لی ورد گوینی دابوو یه. جارچار سه ر گونای سوور ده بووه وه و نه رمه بزیه کی شاراوه ی ده هاته سه ر لیو و هیز و گوپی ده هاته وه بهر. جارچاریش ویک ده هات و تیک ده چوو. که

گەوهەرفروش قسەکانی تەواو گێراوە، عەلی دەستی کرد بە گریان و گوتی: 'کاکە، چ بکەم؟
بە خودا من دەمرم. خۆزگە هەر بمرم. من بەرگەیی ئەو هەموو خەمە ناگرم. هیوادارم تۆ
برایانە بیریکم بۆ بکەیتەو و منیش لە قسەت دەرنەچم.' گەوهەرفروش گوتی: 'بڕاکەم،
ئاگری ئەو دلەیی تۆ دانامرکی مەگەر پێک بگەن و ئاویتە بن. ئەویش ئێرە مەترسیدارە و
بۆ ئەو نایب. دەبێ بین بچنە مالی دراوسێیەکی ئێمە لەوێ دانیشن و دەردی دل و قسە و
باسی خۆتان بگەن، بەشکو سوکناایتان بیتی.' عەلی کۆپی بەکار گوتی: 'تۆ بۆخۆت چۆنت
پەن باشە ئاوا بکە.' گەوهەرفروش گوتی: 'ئەو شەو لە لای علی کۆپی بەکار مامەو و
کەمیتکم چیرۆکی دلداریی بۆ گێراوە هەتا پۆژ بوووە.' "

لێرەدا بوو، ماوەی چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی پەن هات و شەهرزاد درێژەیی
چیرۆکەکی هەلگرت بۆ شەویکی دیکە.

که شهوی سهه و شهست و دووهه داهات

گوتی: "خاوهنشکو، گه وهه رفروش گوتی: 'ئهو شهوه له لای عهلی کورپی به کار مامهوه و چیرۆکی دلداریم بۆ گیزاوه ههتا پۆژ بووهوه و گویم له دهردی دلی راگرت. به یانی ههستام نوێژم کرد و مالاواییم لێ کرد و هاتمهوه مالی خۆمان. لای قاوهلتی که نیهه که هات و سللاوی کرد. وهلامی سللاوه که بیهیم داوه و بۆم گیزاوه که شهوه له لای عهلی کورپی به کار بووم. که نیهه که پیتی گوتم: 'خهلیفه تازه له لای خانم رۆیوهتهوه و شوینه که ش زۆر ئهمن و لاپهه، له ههموو جیهه که باشتره.' ئهمنیش گوتم: 'قسه که ی تو راسته، به لام مالی ئیوه وهک مالی من نییه، چونکه ماله که ی من ئهمنتر و چۆلتره و کهس نایه.' که نیهه که گوتی: 'قسه ی تو ش راسته. من دهچمهوه لای خانم، بۆچوونی جهنابیشتی له گهله باس ده کهم بزاتم ئهوه دهلی چی.' که نیهه که رۆیشته و چوو بۆ لای خانم و بۆچوونی منی پێ راگه یاند. ئهویش پیتی باش ببوو. ئیدی که نیهه که هاتهوه و پیتی گوتم که خانم پیتشیا ره که ی تو ی لاپهسند.

" که نیهه که ههنبانه یه کی زیر دهرهینا و گوتی: 'خانم سللاوی ده که یاندی و گوتی ئهوه زیرانه هه لگرئ و میوانداری ئیمه ی پێ بکا.' من سویندم خوارد که ئهوه زیرانه وه رناگرم، بۆخۆم میوانداریتان ده کهم. که نیهه که زیره کانی هه لگرته وه و بردنییه وه بۆ خانم. منیش دوا ی رۆیشتی که نیهه که ههستام چووم ئهوه خانووه چۆله ی لای ماله که ی خۆم ئاوه دان کردهوه و فه رشی باشم تیدا راخست و که لوپهلی نوقره و چینیم بۆ برد و تهواو ئاوه دانم کردهوه. پیتاویستی خواردن و خواردنه وه له ههموو چه شتی که بۆ برد. مالیکی ئاماده له چه شنی مالی شا. که که نیهه که هاتهوه ههموو شتی که ساز و ته یار بوو سه ری سوور ما. فه رمانی دا بچم عهلی کورپی به کاریش بیهیم. گوتم: 'ئیدی ئهوه یان کاری خۆته.'

" و ا بوو که نیهه بۆخۆی چوو عهلی کورپی به کاری هینا. که عهلی کورپی به کار هات، بۆخۆم چووم بۆ پیتشوازی و به خیر هاتنم کرد و له شوینتی که شیاو دامنا. بۆنی جۆراجۆرم له ده فری بلووریدا له پیتش دانا و له په نای دانیشتم و دهستم کرد به قسه کردن. که نیهه که چوهوه و دوا ی نوێژی خهوتنان له گهله شه مسوننه هار و دوو که نیهه که دیکه هاتنه وه. که عهلی کورپی به کاری دیت و ئهویش چاوی به و کهوت، ههردووکیان بیهوش کهوتن. ماوه یه که ههه و ا بیهوش بوون. که وه هۆش هاتنه وه، دهستیان کرد به دهردی دل و قسه وباسی خۆیان. پاش به یینیک لیم پرسین: 'نان دانیم؟' گوتیان: 'ئهگه ره زهحمهت نه بی.' ئیدی نانمان دانا و خورا و دهستیان شۆرد. ئهوانم برده دیویکی دیکه و باده شم بۆ دانان. باده یان خوارده وه و سه رخۆش بوون.

" شەمسوننە ھار پىنى گوتىم: 'دەست خۇش، ھەموو شىتېك تەواو. ئەگەر دەكرى عودىك بىنى. ' ھەستام عودىم بۇ ھىتان. شەمسوننە ھار دەستى دا عودەكە و سىمەكانى توند كردهو و دەستى پىن كرد و ئەو شىعرەى بە گۆرانى گوت:

چ خۇشە لەگەل ھاوپىيان لەنـــــــىو نوالاندا
پووح و گيان سوكنايى دىتى لە چوونە دەردا
كۆوہ بن لەدەورى يەكتر دوور لە بەخىـــــــلان
ھەلپىژى دەرد و خەمى دل لە سەرخـــــــوشىدا

" ئاۋەن لە ئاست ئەو گۆرانىيە دادەما و چى واى نەمابوو ھەموو لە خۇشيان ھەستە سەما. دواى ئەو گەپىكى دىكەيان مەى خواردەو. ئىنجا كەنيزەكە عودەكەى ھەلگرت و تىلەكانى توند كردهو و بە گۆرانى ئەو شىعرەى گوت:

ئەوشەو بە راستى شەومان پروناكە
دوو دل پىك گەيون شەوىكى پاكە
باى بەھار دىت و گول دەبزوينى
خۇشى بە لىشاو بۇ دلمايان دىنى
ئەو شەنبایە بۆنى زۆر خۇشە
بۆى ھەناسەتە يا بۆى وەنەوشە

"گەوھەرفرۆش گوتبووى: 'ئەوانم لەوئى بەجى ھىشت و بۇخۆم چووم لە شوپىنكى دىكە ھەتا بەيانى خەوتم. بەيانى ھەستام دەسنويزم شۆرد و قاووم خواردەو. ھەر كە وىستم بجمەوہ لای ئەوان، يەككە لە ھاوسىكانمان ھات و گوتى: 'ئەوہ دويشەو لە مالى ئىوہ چى بوو؟' من گوتىم: 'بۇ چى بوو؟ تو چىت دى؟' ھاوسىكەمان گوتى: 'رۆژىك لەپىتسا دزان چووبوون مالى دراوسىتەكيا تالان كردهو و خۇشيان كوشتبوو. دوينىش كە تۆيان دىبوو فەرش و كەلوپەل دەگويزىيەوہ ئەو مالى، ئىدى شەو چوون تەواوى ميوانەكانيان كوشتووہ و شتەكانيان تالان كردهو.

"گەوھەرفرۆش دەگىرپتەوہ كە من وىستم ھەستم، ھىزى پىم نەبوو. لەگەل ھاوسىكەمان چووينە ئەو مالى. سەيرم كرد ئەوہ خانوويەكى چۆلوھۆل ھىچى تىدا نەماوہ. سەرم لەو كارە دەرنەدەچوو. گوتىم: 'بۇ شتەكان نارەھەت نىم، ھەرچەند زۆر بەيانم بە ئەمانەت وەرگرتبوو چونكە ئەگەر خاوەنى شتەكان بزائى كە مالىكەم تالان كراوہ و ھىچم نەماوہ، ئەویش لىم خۇش دەبى. من نىگەرانى عەلى كورپى بەكار و شەمسوننە ھارم كە ئەگەر بىتى

ئاشكرا بى، من به مسۆگەرى دەكوژرئىم. دوايى رووى له دراوسىكەيان كرد و گوتى: 'تو هاوسىنى و له برا فەرزەتى و پازپاريزى منى. رينويئىم كه چ بكەم له و به لايە پزگارم بى؟' ئەو كابرايە گوتى: 'به برواى من وا چاكە تو پەلە نەكەى، چونكە هاتوونە مالەكەى تو و شتى توياى دزيووه. ئەو دزانە چەند كەسيان له بنەمەلەى خەليفە كوشتوووه، تۆبەدارى مالەكەشيان كوشتوووه. ئەوه پياوھەكانى دارۆغە كون به كون لىيان دەگەپين، به شكو بيانبينتەوه. تو بچۆوه مالەكەى خۆت و چاوهرى به بزانه چ دەبى.' "

ليزەدا بوو، ماوهى چيروكى ئەمشەوئىش كۆتايى بى هات و شەهرزاد دريژەى چيروكەكەى هەلگرت بۆ شەوئىكى ديكە.

که شهوی سهد و شهست و سینهه هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، گهوهرفروش که نه و قسانه‌ی له و هاوسینه‌یان بیست، گه‌پاوه ماله‌که‌ی خزی و له دلی خزیدا گوتی: 'نه‌بولحه‌سه‌ن له روژیکی ناوا ده‌ترسا بویه رویشت بؤ به‌سهره و نیستا من تووشی نه و گونگه‌له' بووم. 'ئیدی ورده‌ورده دزرانی که‌لوپه‌لی مالی گهوهرفروش به گویی هم‌موان گه‌یشته‌وه. خه‌لک له هم‌وو لایه‌که‌وه ده‌هاتن بؤ لای، ده‌سته‌یه‌ک دلخوشییان ده‌داوه و ده‌سته‌یه‌ک سه‌رکونه‌یان ده‌کرد. گهوهرفروش له‌به‌ر خه‌م و نار‌ه‌حه‌تی دلی هیچ شتیکی نه‌ده‌برد. نه هیچی ده‌خوارد و نه هیچی ده‌خواردوه.

"روژیک هه‌ر وا مات و مه‌لول دانیش‌تبوو یه‌کیک له خزمه‌تکاره‌کانی هات و گوتی: 'که‌سینک له به‌رده‌رگا و نیستاره کاری به تویه و منیش نایناسم.' گهوهرفروش هاته ده‌ری و سلاری له کابرا کرد، نه‌شیناسی. نه و پیاوه به گهوهرفروشی گوت: 'من کارینک به تویه و ده‌مه‌وی قسه‌یکه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م.'

"گهوهرفروش بردییه ژووری، پرسی: 'چییه؟' پیاوه‌که گوتی: 'ته‌واوی شته‌کانی تو له لای منه، نه‌گه‌ر شتیکیشت پی بلیم، خه‌مت له دلدا نامینتی. به‌لام ناتوانم لیره پیت بلیم، ده‌بی بجینه شوینیکی دیکه.' ئیدی نه و پیاوه منی هه‌ر له و کۆلان بؤ نه و کۆلان و له و گه‌ره‌ک بؤ نه و گه‌ره‌ک برد؛ هه‌تا گه‌یشتینه سه‌ر چه‌می دیجله. بانگی به‌له‌میکی کرد و سواری بووین و چووینه نه‌وبه‌ری چۆم. له‌وی دابه‌زیین. نه و پیاوه ده‌ستی منی گرت و بردمییه گه‌ره‌کیک که تا نیستا قه‌ت ریم نه‌که‌وتبووه نه و گه‌ره‌که، منی برده به‌رده‌رگای مالیک و ده‌رگای کرده‌وه و چووینه ژووری. له‌وی دیوه‌وه ده‌رگای به قفلی ئاسن داخست. ئیدی منی به دالاناندا برد هه‌تا گه‌یشتینه لای ده‌که‌سی دیکه که له‌وه ده‌چوو نه و ده‌که‌سه هم‌مویان پیکه‌وه برا بن، چونکه هه‌ر ده‌یان له یه‌کتری ده‌چوون. که چووینه لای نه‌وان، پیاوه‌که سلاری لی کردن. نه‌وانیش وه‌لامی سلاره‌که‌یان داوه و فه‌رموی منیشیان کرد که دانیشم. منیش دانیشتم. نه‌وه‌نده‌م نار‌ه‌حه‌تی دیبوو که ته‌واو بیه‌یز بیووم، سه‌رم له گیزه‌وه هات و به لادا که‌وتم.

"ئیدی گولویان پیتا هه‌لپه‌رژاندم و شه‌راب و خواردنیان دامی و بووژامه‌وه. که زانیان هاتومه‌وه سه‌رخۆ، گوتیان: 'ئیمه ده‌ناسی؟' گوتم: 'ناوه‌للا، قه‌ت ئیوه‌م نه‌دیوه و نه و پیاوه‌ی منیشی هیتایه ئیره، نه‌ویش نانا‌سم.' گوتیان: 'تو راست و په‌وان بۆمان بگیره‌وه چیت کردوه و چیت به‌سه‌ر هاتوه، به‌لام راستی بلی و خوار مه‌رۆ.' گوتم: 'نه‌وه‌ی به‌سه‌ر من هاتوه شتیکی زۆر سه‌یر و سه‌رسوور هیته‌ره. جا نازانم ئیوه ناگاتان له کاری

۱. گونگه‌ل: گرفت و نار‌ه‌حه‌تی. کیشه.

من هه يه يان نا؟' ئەوانيش گوتيان: 'بەلێ، ئيمه ئەو كەسانەين كە كەلوپەلێ ماله كەي تۆمان لەگەل ئەو هاوڕێيهت و ئەو كيزه ي كە گۆرانی دەلێ، بردوو. چونكە ههستمان كرد ئەوانه كەسانێكي گهوره و خانهدانن له شوپينيك داماننان و قسهمان لەگەل كردن. 'پيم گوتن: 'ئەو هاوڕێيه ي من و ئەو كيزه له كوین؟' ئەوان ئاماژەيان بە كونجیكي ماله كە كرد. گوتيان: 'ئەواتان لەو سووچەدان. بەلام كاكە بە خودا ئيمه ههچ رازيكي ئەوانمان باس نەكرد و بلاومان نەكردوو تەوه. لەو كاتەوهش كە ئەوانمان ههتاوه، هەر ههوايشمان نەپرسیون. هەر بۆيه نەشمان كوشتون. جا ئيستا تۆ پيمان بلێ ئەوانه چ شتيكيان لەبن سەردايه و نهيني ئەو دووانه چيه؟ مەترسن، چونكە ئيوه لای ئيمه پاريزاون.'

"گه وهه فرۆش دەلێ: 'كاتيك ئەو قسه يه م بيست، خهريك بوو له ترسان دلم بتوقی. پيم گوتن: 'جواميزی و پياوه تي له لای ئيوه نه بی له ههچ كوێ نييه. جا ئەگەر شتيك هه بی، هەر شيایو ئهوه يه، ئيوه ي لێ ئاگادار بن و ئيوه له رهوتي رووداوه كە دا بن.' بەو شيويه زۆرم پيدا هه لگوتن و وام نيشان دا كە گيرانه وه ي راستی چاكره له شاردهنه وه و نه دركاندی نهيني.

" 'ئەوجا هه رچی بوو هه مووم بۆ گيرانه وه. كە بەسەر هاته كە يان بيست، چوون عه لي كورپي به كار و شه مسوننه هاريان هه تا و گوتيان: 'ئەوهش عه لي كورپي به كار و ئەوهش شه مسوننه هار. 'داواي لێ بوودنيان له من كرد و پينان گوتم كە ئەو كەلوپەلانه ي له مالي ئيوهش هه تاومانن هه نديكيان لێ شكاون و خراپ بوون، ئەوه ي ديكه شتان ده ده ينه وه. ئيدي گفتيان دا خويان شته كانم بۆ بيته وه و شته كانی ديكه شم بۆ په يدا كەن و بۆم بيته وه. ئيدي ئيمه له ماله كە هاتينه ده ري.

" 'من ئاوا رزگارم بوو. بەلام عه لي كورپي به كار و شه مسوننه هار له ترسان خه ريك بوو گيانيان ده رچی. ليم پرسين: 'ئەي كە نيزه كانی ديكه چيان لێ هات؟' گوتيان: 'ئيمه هه چ هه واليكمان لپيان نييه. 'ئيدي هه موومان پيکه وه هاتين هه تا ئەو شوپينه ي به له مه كە ي لێ بوو. ئيمه يان سوار كرد و گه يانديانينه وه ئەو به ري ديجه. له به له مه كە دا به زين. هه شتا دانە نيشتبووین كە چەند سوار يك ده وريان داين. ئەو كە سانە ي لەگەل ئيمه له به له مه كە دا بوون، گه رانه وه سواړي به له مه كە بوون و ئاژوتيان. من و عه لي كورپي به كار و شه مسوننه هار له وي مایه وه.

" 'نه هيزی رۆيشتمان هه بوو نه هي دانيشتن. سواره كان پينان گوتين: 'ئيوه خه لکی كوین و له كو يه دين؟ لال بووين نه مان ده زانی بلين چي، هه تا ئاخري من گوتم: 'من ئەوانه م نه ده ناسی كە له گه لمان بوون، ئيمه يان گرتبوو گۆرانيان بۆ بلين. 'ئينجا چاويكيان له شه مسوننه هار و عه لي كورپي به كار كرد و گوتيان: 'درو ده كە ي. راستيه كە مان بي بلين

ئىنە كىن؟ خەلگى كۆيىن و ماله كەتان لە كۆيۈەيە. گەوھەر فرۆش دەلى: 'نەمزانى چى بلىم. شەمسوننە ھار چوۋە لاي سەر كىردە كەيان و قسە يەكى لە گەل كىرد. سەر كىردە كە لە ئەسپە كەى دابەزى و شەمسوننە ھارى سوۋارى ئەسپە كە كىرد و لغاۋى ئەسپە كەى گىرت. ئەلى كۆرى بەكار و مەنشىيان سوۋار كىرد. سەر كىردەى سوۋارە كان ئىمەى بىرد ھەتا لە قەراخ دىجلە گە يىشتىنە شوئىنىك. سەر كىردە گازى مەلە وانە كانى كىرد و چەند كەسىيان ھاتن. سەر كىردە كە ئىمەى سوۋارى بەلە مىك كىرد و خۆشى سوۋارى بەلە مىكى دىكە بوو. بەلە مە كان ھەر وا رۆيىشتن ھەتا گە يىشتىنە كۆشكى خەلىفە. ئىمە ئەو ھەندە دەترساين، خۆمان بۇ مردن ساز كىردىبوو. ئىنجا سەر كىردەى سوۋارە كان شەمسوننە ھارى بىردە ھە كۆشك و تاقمىنىكىش لە سوۋارە كان لە گەل ئىمە ھاتن ھەتا ئىمە يان گە يان دە ھە مالى ئەلى كۆرى بەكار. كە ئىمە گە يىشتىنە ھە، مالاۋاييان لى كىردىن و خۆيان گە رانە ھە. بەلام ئىمە ئەو ھەندە ترسا بوو، ھىزى پىمان نە بوو كە لە جى خۆمان ھەستىن. نە مان دە زانى شە ھە يان رۆژە. بەو جۆرە ماينە ھەتا بوو بە شەو. ئەلى كۆرى بەكار لە ھۆش خۆى چوۋ. ژن و پىاۋ بە سەرىدا دەگىريان. ئىدى ئەو ھەك مردوۋ دىرئ بىبوو. بە منيان دەگوت: 'پىمان بلى چىت لەو كۆرە كىردوۋە؟ بۆمان بگىرە ھە. گوتم: 'من ھىچم لى نە كىردوۋە و لە خۆرا گومانى خراپتان لە من نە بى. "

لىرەدا بوو، ماۋەى چىرۆكى ئەمشەۋىش كۆتايى پى ھات و شەھرزاد دىرئەى چىرۆكە كەى ھەلگىرت بۇ شەۋىكى دىكە.

که نهوی سه د و نهست و چوارهم هاتهوه

شه‌هرزاد گوتی: "خاوه‌نشکو، گه‌وه‌رفروش پنی گوتن: 'من سه‌رکونه مه‌کن و با خوی به ناگا بیته‌وه، بۆتان ده‌گپرتیه‌وه چی بووه.' دوايه لیبان توورپه بووم و منیش هه‌په‌شهم لئ کردن له خۆرا بوختان نه‌کن. له‌و مشتومره‌دا بووین، عه‌لی کورپی به‌کار جووله‌جوولی تی که‌وت. خزم و که‌سه‌که‌ی خۆشحال بوون و گولوايان پیندا هه‌لپه‌ژاند. که وه هۆش هاته‌وه، لیبان پرسى: 'ئه‌وه چی بووه؟ بۆ وات لئ هات؟' ئه‌ویش قسه‌ی ده‌کرد، به‌لام باش توانای قسه‌کردنی نه‌بوو. ویستم بینه‌ ده‌رئ، خزمه‌کانی نه‌یانه‌پشت. عه‌لی ئاماژه‌ی بۆ کردن که پیم لئ نه‌گرن. ئیدی رییان دام.

"من هاتمه‌ ده‌رئ و چوومه‌وه ماله‌که‌ی خزم. که گه‌یشتمه‌وه مالی، خزم و که‌سه‌که‌م که منیان دیت، به‌سه‌ر خویاندا ده‌دا. به‌ ئاماژه‌ تیمگه‌ یاندن که ئارام بئ و هه‌راوه‌ریا نه‌کن. ئه‌وان بیده‌نگ بوون. ئیدی ماندوو و شه‌که‌ت چوومه‌ جیگاوه و هه‌تا سبه‌ینن به‌یانی وه‌ک مردوو درێژ بووم. که به‌یانی خه‌به‌رم بووه‌وه، سه‌هیرم کرد خیزانم و مندا‌له‌کانم له‌ده‌ورم کۆ بوونه‌ته‌وه، ده‌لین: 'بلی چ به‌لایه‌کی به‌سه‌ر هاتی؟!' ئیدی داوای مه‌یم کرد و بۆیان هینام. که‌میکم خوارده‌وه، هاتمه‌وه سه‌رخۆ. هه‌والی ئه‌و شتانه‌م پرسى که لیبان دزیبووم. گوتم: 'هیچیان نه‌هیناوه‌ته‌وه؟' گوتیان: 'هیندیک له‌ شته‌کان که‌سیک هینابوو‌یه‌وه له‌ به‌رده‌رگا داینا‌بوو و رۆیشتبوو. ئیمه‌ ئه‌و که‌سه‌مان نه‌دیت. که‌میک ئاسایی بوومه‌وه. دوو رۆژان له‌ مال نه‌چوومه‌ ده‌ر. هیزی هه‌سه‌تانم نه‌بوو. که‌ توژیک هیزم هاته‌وه به‌ر و توانیم برۆم، هه‌سه‌تام چوومه‌ گه‌رماو. هه‌ر دلم له‌ لای عه‌لی کورپی به‌کار و شه‌مسونه‌هار بوو. هیچ هه‌والیکم لیبان نه‌بوو. نه‌شهمه‌توانی بچم بۆ لای عه‌لی کورپی به‌کار. خۆشم له‌ ماله‌وه له‌ ترسان هه‌جمنم نه‌بوو. دواى ئه‌وه، ئیدی تۆبم کرد که تازه‌ کاری ئاوا نه‌که‌م. سوپاسی خوام کرد که ئه‌م جاره‌ش به‌ سه‌لامه‌تی رزگارم بوو. که‌ ماوه‌یه‌کی پئ چوو به‌ دلمدا هات سه‌ریکی ئه‌ولا بده‌م. که‌ ویستم بچم، ژنیکم دیت له‌ به‌ر ده‌رگا راه‌سه‌تابوو. که جوان تی رمام، که‌نیزه‌که‌ی شه‌مسونه‌هار بوو. ئه‌وم ناسی و به‌ په‌له‌ رۆیشتم. که‌نیزه‌که‌ش دوام که‌وت. ترسم رئ نیشتم. ئه‌وه‌نده‌ی ته‌ماشام ده‌کرد. ترسه‌که‌م زیاتر ده‌بوو. ئه‌ویش به‌رده‌وام بانگی ده‌کردم: 'مه‌پۆ، کاریکم پینه، قسه‌یه‌کت پئ ده‌لیم.' منیش ئاوړم لئ نه‌ده‌داوه هه‌ر ده‌رۆیشتم هه‌تا له‌ شوینیکی چۆل گه‌یشتمه‌ مزگه‌وتیک. گوتی: 'مه‌ترسه‌. لا ده‌ مزگه‌وت شتیکت پئ ده‌لیم.' چوومه‌ مزگه‌ته‌که‌ و دوو په‌کات نوێزی سوونه‌تم کرد. دواى ئه‌وه به‌ که‌نیزه‌که‌م گوت: 'چیت له‌ من ده‌وی؟' ئه‌و چاک‌وخۆشی له‌گه‌ل کردم و گوتی: 'چۆنی؟ و چیت به‌سه‌ر هاتوه؟' به‌سه‌ره‌اتی خۆم و عه‌لی کورپی به‌کارم بۆ گپه‌راوه و لیم پرسى: 'هه‌والی لای ئیوه؟' که‌نیزه‌که‌ گوتی: 'من که‌ چاویم لئ بوو

دزهکان دەرگا که ی ئیوه یان شکاند و چونه ژوور، ترسام و وام زانی له لایه ن خه لیفه وه هاتوون که ئیمه و شه مسونته هار بگرن، ئیدی له گه ل دوو که نیزی دیکه هه لاتینه سه ربان و به پشته وه دا له شوینیکی بلنده وه خۆمان شوپ کرده وه و هه لاتینه کۆشک و له وئ له قوژبنیک خۆمان مات دا، هه تا تاریک بوو. دەرگا چکوله که ی لای دیجلم کرده وه و بانگی ئه و به له مه وانهم کرد که ئه و شه وه ئیمه ی هینا. پیم گوت: 'هه والی خانمم نییه. سواری به له مه که م که بزانی نایبیننه وه.' ئیدی مه له وانه که سواری کردم و به نیو دیجله دا سووراپینه وه هه تا ته واو شه و دهرنگ بوو. له دوور چاوم لئ بوو به له میک به ره و دهریچه که ی کۆشک ده چوو پیاویکیش دهیناژوت. که ورد تئی رامام، پیاویکی دیکه م دی له گه ل ژنیک که ژنه دریز ببوو دیار بوو بیهۆشه. هه ر وا دهرۆیشتن هه تا گه یشتنه قه راخ ئاوه که. که دابه زین، سه یرم کرد شه مسونته هاره. منیش له به له مه که دابه زیم. که ئه وم دیت، له خۆشیان خه ریک بوو شیت بم، ئاخه من دهستم له و شوپردبوو.' "

لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی بئ هات و شه هه رزاد دریزه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه ویکي دیکه.

که شهوی سهه و شهت و پینجهه هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، کهنیزه که به گوههرفروشی گوت: 'له بهلهمه که دابهزیم و چووم بو لای شه مسونتههار. له خۆشیانیش خهریک بوو شهت بم، ئاخه من دهستم له و شهوردبوو. که چوومه پینشی، گوتی: 'ههزار دینار بده بهو کابرایه ی که منی هیناوهته ئیره.'

" ئیدی ئهوجار من و ئهوه کهنیزه ئهومان هه لگرت و بردمانه وه خهوه کهه ی خۆی. ئهوه شهوه ی به ناره حهتی برده سهه. بهیانیش فه رمانی دا که کهس نه چیه لای و ههتا شهو هه ر مات و په ریشان بوو. رهۆزی دوا یی کهمیک چاکتر بوو. له بهرچاوی من دهتگوت له قه بریان ده رهیناوهته وه، شهوه ی مردوی دهدا. ئهوجا هینام گولاوم به سهردا هه لپهژاند و جل و بهرگه کهیم بو گوری. دهست و قاچیم بو شهۆرد و خواردم له پینش دانا و کهمیک ده رخوارد دا. توزیک بووژاوه و هاته وه سه رهۆ. گوتم: 'خانم، تو خودا بو ئاگات له خۆت نییه و بهزه بیته به خۆتا نایه؟ خو خهریک بوو تیدا بچی.'

" شه مسونتههار گوتی: 'کهنیزه کهم، به خودا مردن بو من زور خۆشته له وه په نده ی به سهه رم هاتوه.' گوتم: 'تازه حه تمه ن دهکوژریم.' کاتیک که دزه کان ئیمه یان له مالی گوههرفروش برده ده ری، له منیان پرس ی: 'تو کئی و چ کاره ی؟' گوتم: 'له وه کهنیزه گورانییژ و موسیقارانه م.' باوه ریان پین کردم، دوا یی له عه لی کور ی به کاریان پرس ی: 'تو کئی و چ کاره ی؟' گوتی: 'منیش کوره کهنیزم.' ئیمه یان گرت و بر دیانینه شهوته کهه ی خۆیان. له وه کاتیک جلوه رگی شهکو داری ئیمه و ملوانکه ی رازاوه به زیر و زیویان دی، سه ریان له وه کاره ی من سهوور ما و گوتیان: 'کهنیزی موسیقار و ملوانکه ی ئاویان نه گوتوه! راس ته یه که مان پین بلی.' له دلی خۆمدا گوتم: 'حه تمه ن له بهر ئه و ملوانکه زیر و زیوانه ده مکوژن.' ئیدی ههچم نه گوت. ئهوجار رهویان له عه لی کور ی به کار کرد و گوتیان: 'باشه تو راس ته یه کهه ی بلی، خه لکی کور ی؟ رهواله ت له کهنیززاده ناچی.' عه لی کور ی به کاریش بیدهنگ بوو ههچی نه گوت. بهو شهوه ئیمه هه ر دهگریان و ههچیشمان نه ده درکاند. خوا ی به بهزه یی دلی دزهکانی نه رم کرد و له گه لمان زور به باشی هه لسه وکه وتیان کرد و گوتیان: 'خاوه نی ئه و ماله ی ئیوه له وه بوون، کیهه؟' ئیمه ش گوتمان که خاونه ماله که فلان گوههرفروشه. په کیان گوتی: 'من چاکی ده ناسم و ماله که شه یان ده زانم. ئیستا ده چم ده بهینم.' ئیدی دزهکان منیان له شهوینیک و عه لی کور ی به کاریشه یان له شهوینیکی دیکه راگرت و پینان گوتین: 'مه ترسن و به ئاسوده یی دانیشن کهس کاری به ئیوه نییه، له لای که سیش باسی نا کر ی، بیهخه م بن.'

” چون به دواى گوهه فرۆشدا و هيتايانه لاي ئيمه و به سه رهاته كهى ئيمه يان بۆ كيراوه. دواى ئه وه يه كيك له دزه كان چو به له ميكي هيتا و ئيمه يان سواري كرد و بردايينه ئه وه بيري چه م داياناين و رۆيشتن. كه ئه وان رۆيشتن، تا قيميك له سواره كانى دارۆغه هاتن و گوتيان: ’ئيوه كين؟‘ من له گهل سه ركردهى سواره كان قسم كرد و گوتم: ’من شه مسونته هارى كه نيزى تايبه تى خه ليفه م. دويني شه و چووم بۆ ديدارى يه كيك له ژنه وه زيره كان، كه چى دزان گرتيانم و هيتايانمه ئيره. ئيستا كه ئيوه يان ديت، هه لاتن.‘ كاتيك سه ركردهى سواران گوتى له قسه كانى من بوو له ئه سه په كهى دابه زى و منى سوار كرد. گوهه فرۆش و عه لى كورپى به كاريشيان سوار كرد. ئيستا له تاوى ئه وان ئه وه ئاورم تى بهر ده بى. هه سته بچۆ بۆ لاي گوهه فرۆش و سللوى بگه يه نئى و هه والى عه لى كورپى به كاريش بپرسه.‘ من سه ركونه م كرد و ترسم وه بهر نا. كه چى ئه و به سه رمدا قيزاندى و ليم تووره بوو. ئيستا من له لاي ئه وه وه هاتووم هه تا هه والى عه لى كورپى به كارت لى بپرسم. تكاشت لى ده كه م كه ميك زيڤم لى وه رگرى، چونكه به شيك له و ماله ت به ئه مانه ت وه رگرتبوو كه هه مووى تندا چو؛ ئه تو ده بى بيانده يته وه.‘ پاشان گوتى: ’هه ر ليزه راوه سته ئيستا ديمه وه لات.‘“

ليزهدا بوو، ماوهى چيروكى ئه مشه ويش كوتايى پى هات و شه هرزاد دريژهى چيروكه كهى هه لگرت بۆ شه ويكى ديكه.

که نهوی سهه و شهت و شهه هاتهوه

گوئی: "خاوهنشکو، که نيزه که گوئی: 'لیره پارهسته ئیستا دیمه وه لات.' که نيزه که که پریشست و هاتهوه، مالیکی زوری له گهل خۆی هینا و دای به که وهه رفرووش و گوئی: 'که ورهه، له کوئی بتبینمه وه؟' که وهه رفرووش گیزاویته وه که به که نيزه که کم گوئ: 'به خانم بلی هه ئیستا دهچمه وه ماله که ی خۆم و له بهر ئه و نه گهر له وه زیاتریشم بۆ بیته وه پیشی، رینگه یک ده بینمه وه که تو و عهلی کوپی به کار پینک بگه یه نم.'

"ئیدی کهه مالاوایی کرد و پریشست. منیش ماله کهه هه لگرت و هینانه مه وه — ژماردم پینج هه زار دینار بوو. مالی هه که سم له لا بوو بۆم برده وه یان بۆم کرپییه وه. دواایی دهست و پیته ونده کانم له گهل خۆمدا برد و چومه وه ئه و ماله ی که دزان تالانیان کردبوو. وهستا و دارتاشم برد و ماله کهه له جاران جوانتر چاک کرده وه و ئه و داخ و نازارهه له سهه ر دلم سرپییه وه. ئینجا چومه مالی عهلی کوپی به کار. که چومه ئه وئی، یه کیک له نوکه ره کانی به پیریمه وه هات و گوئی: 'ته وای غولامه کانی ئاغام به دواته وهن و له تو ده گهرین. ئاغام به لیتی داوه هه رکهس تو ببینیته وه، نازادی ده کا. ئاغام جاریک وه هۆش دیته وه، جاریک بیهۆش ده بیته وه. هه تا وه هۆش دیته وه، ناوی توی له سهه زمانه و ده لی: 'ده بی نه گهر بۆ ئیستیکیش بی بیهینه لای من و چاویمک پنی بکه وئی.'

"که وهه رفرووش گیزاویته وه که له گهل ئه و کۆیله یه چومه لای عهلی کوپی به کار. سه یرم کرد توانای قسه کردنی نییه، له په نای دانیشتم. چاوی کرده وه. که منی دیت، گریا و چاک و چۆنی له گهل کردم. ئیدی ده ستیم گرت و هه لم ستاند. باوه شم پیتدا کرد و به خۆمه وه گو شیم. ئینجا ئه و گوئی: 'کاکه گیان، ده زانی له وه تی تۆم لئ ون بووه، توانای دانیشتنیشم نییه؟ سوپاس بۆ خودا دیسان چاوم به تو که وته وه!'

"که وهه رفرووش گوئی: 'هه لم ستاند و چه ند هه نگاویک هینام و بردم و پیاسه یه کم پین کرد. جله کانیم کوپی و بادهه ده رخواورد دا. که میک هاته وه سهه ر خۆ. ئه وه ی له که نيزه کهه بیستبوو بۆم گیزاوه. دهنگی غولامه کانی دا ده وری چۆل کهن. دواایی پنی گوتم: 'کاکه گیان، دیتت چمان به سهه ر هات؟! ئیدی داوای لئ بوردنی لیم کرد و هه والی پرسیم. من ئه وه ی به سهه رم هاتبوو هه مووم بۆ گیزاوه. ئیدی پنی سه یر بوو به کۆیله کانی گوئ که ئه و شت و ئه و شت بینن. ئیدی خزمه تکاره کان فه رپشی گرانبایی و ده فری زیرین و زیوینی ئاوا و ئاویان هینا. زۆر له وه زیاتر که له ماله که ی من دزرابوو دایانمه وه. ئه وانم نارده وه ماله که ی خۆم و بۆخۆم ئه و شه وه له لای ئه و مامه وه. که پۆژ بووه وه و هه وا پرووناک بوو هه ستاین. پنی گوتم: 'ئه وه بزانه هه ر شتیک ئامانج و کۆتاییه کی هه یه، ئامانجی

ئەوينىش يا مردنه يا بەديهاتنه. بەلام من له مردنهكه نيزيكترم. خۆزگه زووتر دەمردم و ئەوهى بەسەرمان هات، بەسەرمان نەدەهات. ئەگەر رەحمى خودا نەبايه، سووك و پسوا دەبووين. ئىستا نازانم چار چييه و دەبى چ بگەين. چۆن رزگارمان دەبى؟ ئەگەر بمویرابايه و ترسى خورام نەبايه، خۆم دەكوشت. براگەم، من له مهليک دەچم كه له قەفەسدا بى، هەر بينا مردم و گيانم دەرچوو. جا نازانم كهى رزگارم دەبى! ئىدى ئەو شيعرهى گوت و دەستی کرد به گريان:

دلم بچووک چوو دەمی یار
جەسەم باریک چوو قەدی یار
عاشق بین کەى بەو جوورەسە
هاکا مردن برەسە
یارەگەم بەلایى دل بى
بەلایى وه گيان سەنمەدى

”که شيعرهكهى ته‌واو کرد، گەوهه‌رفرووش پىنى گوت: ’گەورەم، دەلیم بچمەوه ماله‌كهى خۆم نەوه‌ك كه‌نیزه‌كه بيت و هه‌والیک بينى.‘ عەلى كورپى به‌كار گوتى: ’بەلام زوو وەرەوه. ئەگەر هه‌والیک بوو پىنم راگەيه‌نه.’

”گەوهه‌رفرووش گوتويه‌تى: ’من مالاواييم لى کرد و هاتمه‌وه مالى خۆم. هيشتا دانەنیشتبوم كه‌نیزه‌كه به شين و گريانەوه پەيدا بوو. گوتم: ’ئەوه چ بووه؟ بۆ ئاوا دەكه‌يت؟‘ گوتى گەورەم ئەوهى لى دەترساين بەسەرمان هات. دويىنى كه له لای تو رۆيشتم و چوومه‌وه، سەيرم کرد شه‌مسوننه‌هار رقى له يه‌كێك لهو كه‌نیزانهى كه ئەو شه‌وه له‌گه‌لمان بوو هه‌ستاوه و فه‌رمانى داوه بىرازى^١ كه‌ن. ئەويش له ترسان هه‌لاتووه. يه‌كێك له دەرکه‌وانه‌كان گرتويه‌تى، ويستويه بيه‌نيتته‌وه لای خانم. ئەويش هه‌رچى بووه هه‌مووى بۆ گىراوه‌ته‌وه و قسه‌كه به گويى خه‌ليفه‌ گه‌يوه‌ته‌وه. ئەويش فه‌رمانى داوه شه‌مسوننه‌هار به هه‌موو ماله‌كه‌يه‌وه به‌رنه‌وه كۆشكى خه‌ليفه. بيست چاوه‌ديرى داناوه و من هيشتا نه‌مديتووه. نازانم روو له‌كوى بكه‌م و چ بكه‌م! چونكه ئەو كه‌سى له من جى متمانه‌ترى نيه.‘“

لێزه‌دا بوو، ماوه‌ى چىروكى ئەمشه‌ويش كوتايى پى هات و شه‌هرزاد دريژه‌ى چىروكه‌كهى هه‌لگرت بۆ شه‌ويكى ديكه.

١. بىراز کردن: تەننیکردن، لیدان و نازاردان.

که نهوی سه د و نهست و هه وهه هاته وه

گوتهی: "خاوه نهشکو که نهزه که گوتهی: 'که سسی له من جینی متمانه تری نییه. توش زوو خوت بگه یه نه عهلی کوپی به کار با ناگادار بئ. نه گهر هاتوو په رده له سهه کاره که یان لا دره، با زوو خومان ده رباز بکهین.' گه وهه رفرۆش گوتهی: 'من به وهه واله ته واو تاسام و دنیا م له بهر چا و تاریک بوو.' که نهزه که ویستی بگه رپته وه، پیم گوتهی: 'ئهی چ بکهین؟' گوتهی: 'چار هه ر نه وهیه تو نه گهر هاو رپنی عهلی کوپی به کاری و ده ته وئ پرزگاری که ی، هه سه ته بچو بو لای و له و بابه ته وه ناگاداری که وه و منیش ده چمه وه سهه رو گوینی که ناو ده ده م بزانه دنیا چ باسه.'

"ئیدی که نهزه که مالاوایی کرد و رۆیشت. منیش هه ستام هاتمه ده رئ و به ره و مالی عهلی کوپی به کار چووم. که چووم، سه یرم کرد نه وه دلخۆشی خۆی ده داته وه و باسی نه گه ری پینکه یشتن ده کا و خه ریکی خه یالپلاوی خۆیه تی. که منی دیت وا به په له که پراومه ته وه لای، گوتهی: 'نه وه چۆنه وا زوو گه راپته وه؟' گوتم: 'ده ست له وه خه یالپلاوه هه لگه ره و نه وه که فوکوله وه لانی. شتیکمان بو هاتوو ته پینشی که نه گه ری تیدا چوونی سه ر و مالت له گو رپدایه.' که نه وه ی بیست، رهنگی تیک چوو. ترسی رئ نیشته و گوتهی: 'کا که، چی بووه؟ بۆم بگپه وه.' گه وهه رفرۆشه که نه وه ی له که نهزه که ی بیستبو وهه مووی بو گپه روه. دوا جار گوتم: 'نه گه ر بیتو تو هه تا شه و له و ماله دا بمینیته وه، قسه ی تیدا نییه ده کو زری.' که وام گوتهی، عهلی کوپی به کار بپهۆش بوو. خه ریک بوو بشمرئ. ماوه یه کی باش بپهۆش بوو. 'نه و جا به گه وهه رفرۆشی گوتهی: 'برا که م، چ بکهین و چار چیه؟' گه وهه رفرۆش گپه روه ته وه که پیم گوتهی: 'چار نه وهیه نه وهنده ی بۆت دئ له ماله که ت هه لگه ری و له گه ل کۆیله کانت بچین بو شاریکی دیکه.' عهلی کوپی به کار گوتهی: 'زۆر باشه، به چاوان.' ئیدی هه ستا هه ر به لادا ده هات و سه ری له کاری خۆی سوور ما بوو. دوا یی نه وهنده ی هه لده گه ر مالیان هه لگرت و له سی و شتریان دا. بوخۆشی سواری نه سه په که ی بوو. داوای لئ بوور دنی له ده ست و پپه وهنده کانی کرد. به دزییه وه له شار هاتینه ده رئ و نه و رۆژه هه تا شه و و شه ویش هه تا به یانی هه ر رۆیشتین. ئینجا لامان دا و باره کانمان خست و وشتره کانمان به سه ته وه و لئی خه وتین. مه منا نه وهنده ماندوو و شه که ت بووین، که مته ر خه میمان کرد. دزان ده وریان داین و کۆیله کانیان کوشته و تالانیان کردین. ئیمه شیان له وئ به شپه رزه یی به جئ هیشته. ئیدی به یانی هه ستاین وه رئ که وتین، رۆیشتین هه تا گه یشته نه شاریک و پروومان له مزگه وتی نه و شاره کرد. شه و بوو گه یشته نه وئ، له په نا مزگه وته که به رووتی خه وتین هه تا به یانی. سه به ینیکه ش که شه و بووه وه، چووینه نیو مزگه وته که و بی نان و ناو له مزگه وته که دا خه وتین.

” که پرۆز بووهوه، نوێژی بهیانیمان کرد و دانیشتبووین، پیاویک هاته ژووری و سلأوی کرد و دوو رهکات نوێژی سوننهتی کرد. ئینجا رووی له ئیمه کرد و گوتی: 'کاکه، ئیوه غهوارهن؟' گوتمان: 'بهلێ، دزان رییان پین گرتین و رووتیان کردین و ئیمهش روومان لیره کرد و کهسیش نانا سین.' ئەو پیاوه گوتی: 'ئەگەر پیتان خوشه، وهرن دهچینه مالی ئیمه.' 'گهوههرفروش دهگیریتهوه، دهلێ: 'من به عهلی کورپی بهکارم گوت: 'ههسته با بچینه مالی ئەو کابرایه با له دهست دوو شت پرگارمان بێ: بهکیان، نهوهک کهسیکی دیکه بێ و ئیمه بهو حالهوه ببینی، ئابروومان دهچێ. دوومیان، ئەوهیه ئیمه لیره غهوارهین و ههرده بێ بچینه جییهک و کهسیش نانا سین.' عهلی کورپی بهکار گوتی: 'چۆنت پین چاکه واکه. من ههچ نالیم.' ئیدی ئەو پیاوه دیسان گوتی: 'کاکه، ههستن با برۆین.' گهوههرفروش گوتی: 'زۆر باشه مالت ئاوهدان بێ.'

”ئەو کابرایه له جلهکانی خۆی دوو تیکه‌ی داگه‌ند و دای به ئیمه، خۆمانی پین داپۆشین، دلخۆشی داینهوه. ئیمه ههستاین و وه دوا‌ی کهوتین. ئەو کابرایه له ده‌رگای دا. خزمه‌تکاریکی مندال ده‌رگای کردهوه. پیاوه چووه ژووری و ئیمهش به‌دوا‌یدا چووینه ژووری. کابرا بوخچه‌یه‌کی جل‌وبه‌رگ له‌پیش داناین و خۆمان پۆشته کرد. دانیشتبووین، که‌نیزیک سفره‌ی خواره‌مه‌نی له‌پیش راخستین. که‌میکمان خوارد و کشاینه‌وه. سفره‌که‌یان کۆ کردهوه. هه‌ر له‌وێ بووین هه‌تا بوو به‌شه‌و. عه‌لی کورپی به‌کار ده‌ستی کرد به‌گریان و کرپووزانه‌وه و به‌گه‌وه‌هرفروشی گوت: 'من ده‌زانم لیره ده‌مرم، وه‌سییه‌ت بێ که‌مردم بچۆوه بۆ لای دایکم با بیته‌ سه‌ر گو‌رم و شینم بۆ بگیری. پیشی بلی بۆ کوچی من خۆراگر بێ و دان به‌خۆیدا بگری.'

”که ئەو قسانه‌ی کرد، بیهۆش که‌وت. که‌ وه‌ هۆش هاته‌وه، گو‌نی له‌ ده‌نگی کیژیک بوو که‌ له‌ دوور ده‌هات و ده‌لالاوه و شی‌عری ده‌خوینده‌وه. ئیدی عه‌لی کورپی به‌کار گو‌نی دابووه‌ که‌چه‌که، جاریک وه‌ هۆش ده‌هاته‌وه و جاریک بیهۆش ده‌بووه‌وه. جاریک ده‌گریا و جاریک ده‌ینالاند. ده‌نگی که‌چه‌که‌ بلندتر بوو ئەو شی‌عره‌ی ده‌گوت:

پشته‌که‌م کۆمی خه‌مه، خه‌می کـــــــــۆچی یار
که‌مارۆی دلی داوم له‌شکری ئازار
ئینستا که‌ هه‌ناوم ده‌کـــــــــولێ وه‌ک گرکان
سه‌مای چاوم لیل بووه و ژینم ره‌ش و تار

”که عه‌لی گو‌نی له‌و شی‌عره‌ی ئەو که‌چه‌ بوو هاواریکی کرد و گیانی ده‌رچوو. گه‌وه‌هرفروش گوتی: 'کاتیک دیتم عه‌لی کورپی به‌کار مرد، ئەوم به‌خاوه‌نماله‌که‌ سه‌پارد و

گوتم: 'ئەو دەچمەو بەغدا و دایک و کەس و کارەکی ئاگادار دەکەمەو بە بین بۆ ئەسپەردەکرنی.'

"پاشان هاتمەو مالئ و جلەکانم گۆپی و چوومە مالی عەلی کۆپی بەکار. کە کۆیلەکانی عەلی منیان دی، لێم کۆ بوونەو و هەوالی عەلیان لئ پرسیم. گوتم: 'لە دایکی عەلی روخسەتم بۆ بخوازن، دەچمە لای دەبی بیینم.' پێیان گوت، روخسەتی دام و چوومە لای. سلاوم لئ کرد و گوتم: 'خوا هەر کاریکی پێن خۆش بێ، دەیکا و کەس ناتوانئ لە دەست قزاقەدەر پرگاری بێ. هیچ گیانلەبەریک بەبی ئەمری خودا نامرئ، دەبی هەمووشمان ملکەچی ویستی خودا بێن.'

"دایکی عەلی بە قسەکانی مندا زانی کۆرەکی مردوو. دەستی کرد بە گریان و شین و رۆرۆ. ئینجا بە گریانەو گوئی: 'تو ئەو خودایە پێم بلئ کۆرەکەم چی بەسەر هاتوو؟' من لەبەر گریان و هەنسک وەلامم پێن نەدەدراو. کە منی دی ئەوەندە نارەحەت بووم، ئەویش گریان ئەوکی گرت و بیهۆش کەوت. کە وە هۆش هاتەو، گوئی: 'کۆرەکەم چۆن مرد؟' گوتم: 'خوا پاداشی خێرت بداتەو.' ئیدی تەواوی بەسەر هاتەکەم لە سەرەتاو هەتا کوتایی بۆ گێراو. گوئی: 'وەسییەتیک، شتیکی نەکرد؟' گوتم: 'بەلئ، وەسییەتی کرد.'

"ئیدی وەسییەتەکەیم بۆ گێراو و پێم گوت کە کەمن پەلە بکەن بچن بیهێنەو. کە ئەو بە دایکی گوت، بوورایەو. دواي ئیستیک هاتەو سەرخۆ، هەستان خویان ساز کرد و کەوتنە پێ. منیش بە دلێکی پر لە خەم و خەفەتەو بەرەو مالهەکی خۆم کەوتە پێ. خەریک بووم بە دم فکروخیالەو دەرویشتم و بیرم لە چارهی عەلی کۆپی بەکار دەکردەو کە لەپر دا ژنیکی توند دەستی گرتم."

لێرەدا بوو، ماوەی چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی پێن هات و شەهزاد درێژە ی چیرۆکەکی هەلگرت بۆ شەوێکی دیکە.

که شهوی همد و شهست و ههشتم هاتهوه

شههرزاد گوتی: خاوهنشکۆ، گهوههرفرووش گوتی: 'لهپردا ژنیک دهستی گرتم. که سهرنجم دایه، کهنیزهکهی شهمسونتههار بوو. بهلام زۆر شتیواو و ئالۆز بوو. که یهکترمان ناسییهوه، ههردووکمان دهستمان کرد به گریان ههتا مائی هاتینهوه. پینم گوت: 'دهزانی عهلی کورپی بهکار چی بهسههات؟' گوتی: 'ناوهلالا. ئیدی ههموویم بۆ گپراوه و ههوالی خانمهکهیم پرسی. گوتی: 'خهلیفه گوئی به قسهی کهس نهبزووت و کردهوهکانی ئهوی به خراپ لیک نهداوه. پینی گوت: 'شهمسونتههار، تو له لای من زۆر بهریز و ئازیزی و نامهوی تو بیراز بکه. ئیدی دواي ئهوه کوشکیکی بۆ چی کرد و دیویکی گهورهی به فهپرسی ئاوریشم و دیبا بۆ پر فهپرش کرد. لهو پۆژهوه شهمسونتههار له لای خهلیفه پلهوپایهی چووه سهری. پۆژیک به ریکهوت بهپینی دابی خویان وهک جاران دانیشتن بۆ خواردنهوه، دهست وپیوهنده نیزیکهکانی خهلیفهش لهوی بوون. لهو جهنگهیهدا خهلیفه کهنیزیکی بانگ کرد، فرمووی بۆمان بلن. کهنیزه عوودهکهی دهست دایه و ئهو شتیرهی خویندهوه:

ههـــــــــمگرتوو له زهیندا وینهی برۆی مانـــــــــگپوخساریک
له خهیال گولپوخساریکدام بالای ریکه وهک چناریک
له شوینیک که چاوکهژالان به چاوان تیـــــــــر دهـــــــــاویژن
به لاتهوه سهـــــــــیـــــــــر نهبن پۆژی ســـــــــــــــــهـــــــــدان کهس بنیژن
که من مردم دلنیا بن دارمهیتهکهم داری سهـــــــــلوه
ئهخه من مردووی کهســـــــــیکم بالاریک وهک داری سهـــــــــلوه

"که شهمسونتههار گوئی لهو شتیره بوو خۆی پین نهگیرا و به لادا هات و کهوت. خهلیفه پیالهکهی فری دا و خۆی گهیاندى، له باوهشی گرت و هاواری کرد. کهنیزهکانیش هاواریان کرد. خهلیفه که دهستی دایه، سهیری کرد شهمسونتههار مردووه. ئیدی له تاوان وهک شیتی لئ هات و دهستووری دا عوود و دهف و چهنگ و کووپه مهییان شکاند. بوو به شین و شهپۆر. شهمسونتههاریان له دیویکدا دانا. خهلیفه خۆی ههتا بهیانی لهسهری بوو. فرمووی بیسۆن و کفن و دفنی کهن و بینيژن. خۆی مات و مهلول دانیشتن و له هیچ شتیکی نهکۆلییهوه و هیچ پرسیاریکی نهکرد.

"دواي ئهوه کچهکه به گهوههرفرووشی گوت: 'تو خودا نهگهه تهرمهکهی عهلی کورپی بهکاریان هینا دهري بیبهن بینيژن، منیش ناگادار کهوه با بیم.' گهوههرفرووش به کهنیزهکهی گوت: 'من دهتوانم بچم بۆ ههموو جیههک، بهلام دهستم به تو راناگا.' کهنیزهکه گوتی:

'کاتیک شەمسوننەهار مرد، خەلیفە تەواوی کەنیزەکانی خۆی ئازاد کرد. منیش یەکیک لە ئازادکراوەکانم. من لە نزیک گومەزەکەیی نیشتەجیم و گۆرەکەیی ئەویش لە فلان جێیە.' ئیدی هەستاین و لەگەڵ ئەو چووین بۆ ئەو شوێنە و سەری گۆرپی شەمسوننەهارمان دا و دواي کاری خۆمان کەوتین و بەردەوام چاوەڕێی هێتانهوهی تەرمی عەلی کۆپی بەکاریش بووین. هەتا دواجار تەرمەکیان هێناوه. خەلکیکی زۆری بەغدا بە پیشوازییەوه لە شار چوو بوونە دەری. من ئەو کەنیزەم دی لەپیشەوه لەنیو ژناندا بوو. لە هەموو کەس نارهەتتر بوو. تا ئیستا لە بەغدا نەمدیبوو ئەوەندە پێز لە تەرمیک بگیرێ و دەوری ئاپۆرە بێ.

" ئیدی بەو شێوە بەو پەڕی پێز و حورمەتەوه تەرمەکەمان هێنا گۆرستان و بە خاکمان سپارد. من بەردەوام دەچوم بۆ سەردانی ئەویش و شەمسوننەهاریش." " شەهرزاد گوتی: "منیش هەر ئەوەندەم پێ برا. بەلام چیرۆکی پاشا هەر چەند ئەو چیرۆکە زۆر خۆش بوو بەلام هێشتا وەک بەسەر هاتی شەهرمان پاشا نایەتەوه." لێرەدا بوو، ماوهی چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی پێ هات و شەهرزاد درێژەیی چیرۆکەکەیی هەلگرت بۆ شەوێکی دیکە.

که شوی سەد و شەست و نۆبەم ھاتەوہ

بەسەرھاتی شەھەرمان پاشا و قەمەرورزەمان

گوتی: "خاوەنشکو، سەر دەمانێ زوو پاشایەک ھەبوو 'شەھەرمان پاشا' بیان پێ دەگوت. سوپایەکی زەبەلاحی ھەبوو. پیر و پەککەوتە بوو بەلام مندال و شتی نەبوو. چەند سالیکی ھەر بیرێ لە خۆی و چارەنووسی ولاتەکە دەکرێوە کە دواى خۆی دەبین چی لێ بێ. ھەر بۆیە مات و مەلول بوو. رۆژنیک لە لای وەزیرەکەى باسى ئەو گرتەى کرد و نیکەرانی خۆی لەو بابەتەوہ دەربری. گوتی: 'من لەوہ دەترسم بمرم و ولاتەکەم دواى خۆم پرش و بلاو بێ، چونکە کورم نییە کە پاش خۆم بەرپۆیە بەرێ.' وەزیر بە پاشای گوت: 'پشت بە خۆدا بیستە، خۆدا گورەھە. ھەستە دەستتۆز ھەلگرە و دوو رکات نۆز بکە. پاشان بە دلێکی پاکەوہ نییەتی لێ بیئە جا لەگەل ژنەکەت جووت بە. ھیوادارم بە ئاوات بگەي.'

"پاشا ئەوہی وەزیر گوتبووی، ھەمووی بە گۆی کرد. شازن ھەر ئەو شەوہ دووگیان بوو. کە نو مانگ تێپەری، مندالیکی نۆزینەى جوانچاکی بوو. وەک شاعیر دەلێ:

ھیندی داوہ بە دەستەوہ،^۱ وەکوو گول ھینی کردوہ^۲
لە جیاتی شیـــــر دەلێ دایکی شەکرێ لە زاری کردوہ

"ناویان نا قەمەرورزەمان و پاشا کەیفی پێی ساز بوو. ھوت شەو و رۆژان شاریان رازاندەوہ و تەپلی شادی لێ درا. شیرێ مەمکی خانمێکی شەنگ و شەپالیان دا بە مندالەکە و لە ناز و نیعمەتدا گورەیان کرد ھەتا تەمەنی بوو بە پینچ سال. پاشا زۆری خوش دەویست، پێی خوش بوو شەو و رۆژ لە لای ئەو بێ. بەو شێوہیە چەند سالیکی تێپەری.

"پاشا ئەوہندی کورەکەى خوش دەویست و بۆی نیکەران بوو رۆژنیک وەزیرێ بانگ کرد و گوتی: 'وەزیر، من زور نیکەرانی کاروباری دنیا. پیم خوشە ھەتا ماوم ژنیک بۆ قەمەرورزەمان بیئم و شایی و زەماوہندی بۆ ساز کەم.'

"وەزیر گوتی: 'پاشام، زەماوہند یەکیک لە سوننەتەکانی پێغەمبەرە و ئەگەر بە تەمای ئەو بکەیتە دەمراستی خۆت، ئەوہ کاریکی زور بەجیئە.' ئیدی شەھەرمان پاشا داواى

---

۱. بە دەستەوہدانێ کورپە: واتە زور خەریکی پەرودەى مندال بوون، بۆ ئەوہ زووتر پێ بگری و جەستەى خۆ بگری.

۲. ھین کردن: پەرودە کردن.

قەمەروززەمانى كۆرد. شازادە ھات، شەرمى دەكرد و سەرى داخستېو. پاشا گوتى: 'پۆلە گيان، بە تەمام بىكەم بە جىگەر و دەمراستى خۆم و خۆشچالت كەم.' قەمەروززەمان خىرا ھەستى كۆرد و زانى بە تەماي چىيە. گوتى: 'بابە، مەن پىئويستىم بە ژن نىيە. ھەزم لە رەگەزى ژن نىيە. كىتتىكم لەسەر مەكر و فرۇقتىلى ژنان خويىندووتەو و ئايەت و قەرموودەي زۆرم لە بارەي جادووكەرىيەو دىو. ھەر لەسەر درۆ و دەلەسەي ژنان شاعىر دەلى:

گەر بە ژن ھەلبىلى تۆ، ئابرووى خۆت بردووه
سەگىكى باش جىگەي سەد ژنى چاكى گرتووه
ژن و ئەژدىھا بۆ ژىن جىي مەترسىيە
ئەو شوپىنەي ئەو دووھى لىيە، پىر بەلا و نەھاتىيە

"دواي ئەو گوتى: 'بابە، ئەگەر مەن پىيالەيەك ژەھر بخۆمەو، ھىشتا ژن ناھىتم.' كاتىك شەھرمان پاشا ئەو قسەيەي لە قەمەروززەمان بىست. دىئاي لە بەرچاوتارىك بوو بە پىملىنەبوونى كۆرەكەي مات و خەمبار بوو."

لىرەدا بوو، ماوھى چىرۆكى ئەمشەويش كۆتايى پى ھات و شەھرزاد درىژەي چىرۆكەكەي ھەلگرت بۆ شەويكى دىكە.

خۆشەويستى ھىچى بىن نەگوت و پىزى لىنا و ديارى داىە. كە كۆپەكە بلاوھى كرد و خەلكەكە پۇيشتن، شەھرمان پاشا بە وەزىرەكەى گوت: 'وەزىر...'

لىرەدا بوو، ماوھى چىرۆكى ئەمشەويش كۆتايى بىن ھات و شەھرزاد درىژەى چىرۆكەكەى ھەلگرت بۇ شەويكى دىكە.

که شهوی سه د و هفتا و یه کهم هاته وه

گوتی: "خاوه نشکۆ، شه هرمان پاشا به جیا به وه زیری گوت: 'وه زیر، پیم بلی من له گهل قه مروزه زمان بلیم چی؟ من راویژم له گهل تو کرد ژنی بۆ بینم، توش به باشت زانی پنی بلیم. ئیستاش ئه وه ئه مل نادا. جا ده لینی پیت باشه چ بکهین؟ پیم بلی.' وه زیر گوتی: 'گه وره م، وام پنی باشه ئه مسالیش ده رفه تی به دیتی. به لام سالی داهاتوو که ویستت له و باره وه قسه ی له گهل بکه ی، به شیوه یه کی فه رمی و له دیوان له هه نته شی' وه زیره کاندا رووی لی بنی، به شکو رووی ئه وان بیگری و نه توانی سه ریچی بکا.

"پاشا ئه و پینش نیاره ی ئه وی پنی باش بوو. سالیکی دیکه ش له سه ری راوه ستا. قه مروزه زمان روژ له گهل روژ جوانتر و ژیر و ته واوتر ده بوو. له کوره ی روژگاردایا قاتر ببوو ته مه نی له بیست نزیك ببوو وه و ته واو گهنجیکی پیگه یشتوو و تیگه یشتوو بوو. به جوړیک که مړۆف سه ری له ژیری سوور ده ما تا ئه و جینییه ی که شاعیر ده لئ:

لئوه یان گولی سووره پشکووتوو له سه ر پۆمای
ئه و گولهی نه خشاندوو به ده وری مرواری سیــــــــــــــمای
ورشه ی هه نییه ی دئ له دووریا، مالی دل رووناک ده کا
تیــــــــــــــری برژانگی به دوویدا دل دئ و له خوینی وه رده دا

"دوای ئه وه شه هرمان پاشا راوه ستا هه تا یه که م روژی سالی تازه."

لیره دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی پنی هات و شه هرزاد درێژه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بۆ شه ویکی دیکه.

که شهوی سهد و ههنتا و دووهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکۆ، که پوژی جهژنی سهری سالی تازه هاتهوه، وهزیر و فهرمونده و پهردهدار و دهستوپیتوهندهکانی حوکوممت و سوپا له بارهگای پاشا کۆبوونهوه. لهو جهنگهیهدا شههرمان پاشا بانگی قهमेروزهمانی کرد. که هاته ههنتهشی بابی، سسی جار پینچکهی کورسی دهسهلاتی بابی ماچ کرد و کرنۆشی بۆ برد. ئینجا دهستی له سهر سنگی دانا و پووبهپووی بابی پاوهستا. بابی گوتی: 'کوری خۆم، ئەمجاره بویه له ههنتهشی ئەو خهلهکهدا تۆم بانگ کردووه ههتا فهرمانیکت پین بدهم، توش بۆت نهبن سهههپینچی بکهی. ئەویش ئەوهیه که تۆ دهبن ژن بیینی. بۆخۆشم کچی یهکنیک له پاشاکانت بۆ ماره دهکهم ههتا خۆم ماوم و نه مردووم. ههلهومهرجی خۆشیت بۆ دابین بکهم بهو جورهی دلم بههستهتهوه و خۆشحال بم.' قهमेروزهمان که ئەوهی بیست، ماوهیهک سهری داخست و بیدهنگ بوو. دواى ئەوه سهری ههلتنا، بهلام کهلهی پر بوو له باوفیشی ههززهکاری. به بابی گوت: 'بابه، ئەوه چهند جارم پین گوتی من پینم خۆشه به خراپترین و ناحهزترین شتیوه بکوژریم، بهلام ژن نههینم. تۆ پیاویکی پیر و گهوجی، ئەوه چهند جاری دیکهت پین گوتم و وهلام نه دایتهوه، کهچی دیسان داوام لی دهکهیتهوه ژن بپنم!' دواى ئەوه قهमेروزهمان تووره بوو وهک شیر نهپاندی و گوتی: 'ده بهسه.' پاشا که کورهکهی له ههنتهشی ئەو ههموو کهسه پایهدار و سوپایی و گهوره گهورهیهدا ئاواى کرد، زۆر تهریق بووهوه. دواى ئەوه کهوتهوه بیری که پاشایهکه و خاوهنی سهلهتهنتیکه و شکویهکی ههیه، ئیدی پاشکاوانه زۆر به توورهی و پاشکاوانه ههپهشهی له قهमेروزهمان کرد. فهرمانی به دهست و پیتوهندهکهی دا که بیگرن و قۆلبهستی کهن. گرتیان و قۆلبهستیان کرد و له بهردهمی پاشا دایان نا. قهमेروزهمان سهری داخستبوو له ترسان بن یان پهشیمانی، ههموو گیانی بیوو به ئارهقه. لهو جهنگهیهدا شههرمان پاشا قسهی پین گوت و گوتی: 'زۆلی بپهوشت! ئەوه کار گهیهوته جینیک که له ههنتهشی ئەو خهلهکهدا ئاوا جوابهجهنگیم لهگهله بکهی؟ خهتای خۆشت نییه، هی ئەوهیه باش بار نههاتووی.' "

لیزه دا بوو، ماوهی چیرۆکی ئەمشهه ویش کوتایی پین هات و شههرزاد درێژهی چیرۆکهکهی ههلهگرت بۆ شهویکی دیکه.

که شهوی سهد و ههفتا و سینهه هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، شههرمان پاشا به کوره کهی خوی گوت: 'تا ئیستا وایان بار نههیناوی و نازانی نهو شیوه ههلسوکه و تهی تو کردت، نهگه ر مسکینیک ناوای کردبا چی لی دهکرا.' دواي نهوه به پیاوهکانی گوت: 'بیهن له یهکیک له بورجهکانی قهلا بهندی بکهن.' پیاوهکان چون یهکیک له بورجهکانیان مالی و خاوینیان کردهوه و فهرش و مافووری دیبایان تیدا راخست و پشتییان لی دانا و مؤم و قهندیلیان هه لکرد. نهو شوینه زور تاریک بوو. دواي نهوه قههه روززه مانیان برده نهوی و خزمه تکاریکیان بو خزمه تکردنی له بهرده رگای بورجه که دانا. قههه روززه مان چوهه سهه ر تهخته که. بهلام مات و مهلول و دلتهنگ بوو. خوی سهه رکونه دهکرد و لهو شیوه ههلسوکه تهی که له گهل بابی کردبووی په شیمان بیووه وه. دیاره په شیمانیش سوودی نه بوو. دهیگوت: 'خودا ژنان به نه فرته کا. خوزکه به قسهی بایم دهکرد و ژنم دینا، چونکه ژنهینان له زیندان ئاسانتره.' کورتی کهینه وه، قههه روززه مان ناوای لی به سهه هات.

"شههرمان پاشا نهو پرژه ههتا شهو ههه له سهه ر تهخته کهی خوی دانیشته. دواي نهوه وهزیری بانگ کرد و دووبه دوو پنی گوت: 'وهزیر، تو بوویته هوی نهوهی نهو کیشسهیه بکهویته نیوان من و قههه روززه مانه وه، چونکه پیشنیاری تو بوو. ئیستا نهو کاره چ خیریکی تیدایه؟' وهزیر گوتی: 'گه ورهه، پازده پرژ با قههه روززه مان له بهندیخانه بی، دواي بیهینه وه و دیسان پنی بلئ دهبی ژن بینی. نهه جار نهیدی قهت سهه ریچی ناکا.'

لیزه دا بوو، ماوهی چیرۆکی نه مشه ویش کوتایی بی هات و شههرزاد درێژهی چیرۆکه کهی هه لگرت بو شهویکی دیکه.

که شەوی سەد و حەفتا و چوارەم ھاتەوہ

گوتی: "خاوەنشکۆ، وەزیر کە گوتی: 'ئەم جارە ئیدی قەت دژایەتی ناکا،' پاشا قەبوولی کرد و ئەو شەوہ خەوت، بەلام دلی ھەر لە لای قەمەرۆزەمان بوو؛ ئەوی زۆر خۆش دەویست و لەو زیاتر کۆپی دیکەئەبوو. شەھرمان پاشا خۆیەکی ھەبوو کە شەوانە ھەتا دەستی نەخستبا ژێر سەری قەمەرۆزەمانەوہ خەوی لێ نەدەکەوت. ئەو شەوہ وا بوو کە پاشا بە ھەزار خەم و نارەحەتی و نیگەرانییەوہ خەوت و لە خەویشدا زۆری ئەو شانەو شان کرد. دەتگوت لەسەر سەکل خەوتووہ و ھەر لە زیندەخەودا بوو. بەردەوام فرمیتسکی بە چاوەوہ بوو و دەگریا و ئەو شیعەرەئەوی خۆیندەوہ:

قسەییەکی خۆشی پـــــــیری کەنعانم من بیستووہ
دووری یار کارێک ناکا بکری بلیتی چی کردووہ
خوتبەخوینتی شار کە باسی سامی قیامەت بکا
ســــوووکە ئاماژیکە مەلا بە دەردی دووری دەکا

دیسان گوتی:

شەوی دووری! بۆچی پیت وایە نابریتەوہ
پۆژگار بەو زەبەر و زەنگەوہ دەبریتەوہ؟

"شەھرمان پاشا ئەوہ حالی بوو.

"بەلام قەمەرۆزەمان کە بوو بە شەو خزمەتکارەکەئەوی خواردنی بۆ ھیتا. کەمیکی خوارد دەستی کرد بە سەرکۆنەئەوی خۆی کە بۆچی ئاوا ناخەز لەگەل بابیدا جوولاوہتەوہ. خۆی دەکردە بەردەنگی خۆی و دەیگوت: 'مەگەر تۆ نەتدەزانی زمان چەندی زیان بۆ مرۆف ھەییە و ھەر زمانە سەری خەلک بە با دەدا؟' بەردەوام قسەئەوی بە خۆی دەگوت و سەرکۆنەئەوی خۆی دەکرد تا ئەو جیتیئەوی لە پەشیمانیدا دەستی کرد بە گریان و ئەو شیعەرەئەوی گوت:

ئەئە زووبان تۆ ھەم ئاگری و ھەم خەرمان
ھەتا کەئەوی بەر دەدەئەوی تۆ گەر لە سەھرمان
بیرەوشت، تەنیا زەری بۆ خۆئەوی نییە
بەر دەدا گەر ئەو لە ئەخلاقێ جیھان

”دوای ئه وه داوای ئاوی کرد. دهستنوویژی شۆرد و نوویژی شیوان و خهوتنانی کرد و دانیشت.“

لیره دا بوو، ماوهی چیرۆکی ئەمشه ویش کۆتایی پهن هات و شههرزاد درێژهی چیرۆکه کهی هه لگرت بۆ شه و یکی دیکه.

که شوی سەد و هفتا و پینجەم ھاتەوہ

گوتی: "خاوەنشکو، قەمەروززەمان نوێژی شیوان و خەوتتانی کرد و لەسەر تەختەکەیی دانیشت. دەستی کرد بە قورئان خویندەنەوہ. ھەتا سوورەتەکانی بەقەرە و ئالی عیمران و یاسین و رەحمان و تەبارەک و مەعووزەتەینی تەواو کرد و زۆر دوعای دیکەیی کرد و لە خودا پاراوە. ئینجا لەسەر تەختەکەیی کە راخەری ئەتلەس و ئاوریشمیان پێدا داو و کراس و شتەکی داکنەند و تەنیا بە کراسیکی کەتانەوہ کە جەمسەرەکانی بە داوی زیر داگیرابووہ، خەوت. دەتگوت مانگی چارەدەییە.

"ئیدی پۆپەشمینیکی ئاوریشمی بەسەر خۆیدا کیشا و خەوت. مۆمیک لە خوار قاچیەوہ و مۆمیکیش لەپشت سەرێوہ ھەلکراوون. زۆر بە ھێمنی خەوی لێ کەوتبوو. ھەتا سنیەکی شەو تێپەری، ئەو نەیدەزانی کە زانای پێتوار چی بۆ ئەو دیاری کردوہ. بە ریکەوت ئەو شوینە شوینیکی زۆر کۆن و دیرینە بوو. زۆر لە میژ سال بوو کەس ھات و چۆی ئەوی نەکردبوو. لەو شوینە چالیکی لێ بوو کە جنۆکەییەکی تێدا بوو لە وەچەیی شەیتان. ئەو جنۆکەییە ناوی مەیموونە و کچی دەمەریات پاشا لە ھۆزی جان بوو."

لێزەدا بوو، ماوہی چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی پێ ھات و شەھرزاد درێژەیی چیرۆکەکەیی ھەلگرت بۆ شەویکی دیکە.

که شهوی سهد و هفتا و شهشم هاتوه

گوتی: "خاوهنشکو، مہیمونہ کچی دہمہریات پاشای ہوزی جان بوو. کہ قہمہ روززہمان ہہتا سئیہ کی شہو خہوی لئی نہکہوت، ئینجا مہیمونہ ہہستا لہ چالہ کہ بیتہ دہری و بہرہ و ئاسمان بچی بۆ ئہوہی دہنگوباسی ئہوی بزانی. لہ ہاتہدہردا کہ گہیشته لیواری چالہ کہ، سہیری کرد بہ پنچہوانہی شہوانی پیشوو تیشکیک ناو بورجہ کہی پروناک کردووہ. ئہو جنۆکہ لہ میژ بوو لہو چالہدا ئاکنجی^۱ بوو. لہ بہر خۆیہوہ گوتی: 'تا ئیستا من بہ بیرم نایہ شتی وای لئی بووبی. با بزائم ئہوہ چیبہ.' ئیدی کہوتہ پینوشوینی و بہرہو پروناکیہ کہ چوو سہیری کرد کہ تیک^۲ لہوئیہ و کہ سیک لہ رہگہزی مروف لہ سہری خہوتووہ. چاوی لئی کرد ئہوہ مؤمیک لہ پشت سہری و مؤمیکیش لہ خوار قاچیہوہ دہگرین. مہیمونہ ئہو شتانہی پین سہیر بوو. بالہکانی ویک ہینا و بہ ئہسپایی چووہ پیشی ہہتا گہیشته کن کہتہ کہی قہمہ روززہمان. سووکیک پۆپہ شمینہ کہی لہ سہر ہلداوہ. چاوی لئی کرد. سہری لہو ہہمووہ جوانییہی سوور ما. ماوہیہ کی باش ہر ئاوا نوقمی تہماشای بوو. کہ لئی ورد بووہوہ، دیتی تیشکی پوخساری لہ تیشکی مؤمہ کہ زیاترہ، و ہک شاعیر دہلی:

پروییہک کہ بہ پۆژی پروون پەچہی لا بدا
تیشک داوی و ہک ئہستیرہ لہ شہوی تاریکدا

"وای لئی ہات جنۆکہ کہ ہوشی لہ لای خۆی و ئہقل لہ کہللہیدا نہما. بہر دہوام چاوی لہ کولمی سوور و چاوی رہش و پۆزی کہوانی ئہو بریبوو. لہ بہر خۆشیہوہ ئہو شیعرہی دہخویندہوہ:

گہنجو پیم بلئی تو چی نہکا مانگی ئاسمانی
بہو کہ شخہی و جوانییہت دلی زیرانی دہرفینی
بہو زولفہ ہہستہ ژینہ و بونخوشہ زنجیریہت
بہو برژانگہ رہشانہ و تیہراسا خویناویہت
پیشتت گولپہرکی ناسکہ، کاکول میسکی خوتہنی
دل ہر بہ دیتنی تو بہ جاری دہبی خہنی

۱. ئاکنجی بوو: نیشته جی بوو.

۲. کہت: تہختی خہو. کہ بۆ دانیشتنیش کہلکی لئی و ہر دہگرن.

”مەيموونە كە ئەو جوانىيەى قەمەروززەمانى دىت، راوہستا و زۆرى ئافەرىن بۇ ئافرىتەرەكەى نارد و دانى بە گەورەپیدا نا. لە دلى خۇيدا گوتى: ’بە خودا قەت من ئەوہ ئازار نادەم و ناھىلم كەسش ئازارى بىدا. ئەگەر خراپەيەكشى كىردى، من خۇمى بەخت دەكەم. چونكە ئەو جوانە ھەر شايانى ئەوہى بە خەلك رىزپىز بىن سەيرى بگەن و يادى گەورەبى خودا بگەنەوہ. نازانم دايك و بابى ئەو كورە چۆن توانىويانە پازى بن كە كورەكەيان لە شوپىنىكى ئاوا سامناكدا بە تاقى تەنيا بى؟! ئەگەر لەو جەنگەيەدا يەكەك لە دىوہەكان بى، حەتمەن لەنىوى دەبا. دواى ئەوہ جىئوكەكە خۇى پىن پانەگىرا و دەمى برد و تەوئىلى قەمەروززەمانى ماچ كرد. پۇپەشمىنەكەى پىندا داوہ و دايپۇشى و خۇى بەرە و ئاسمان ھەلكشا. لە بورجى كۆشك چوہە دەرى و بەرەو ئاسمان رۇيشت و رۇيشت ھەتا لە ئاسمانى يەكەم نىزىك بووہوہ. لە ناكاو گوتى لە بالندەيەك بوو بۇ لاي دەنگەكەى روانى، سەيرى كرد دەنگى بالى درنجىكە بە ناوى دەھەنىش. مەيموونە وەك ھەلۇ گەيشتە سەرى. كە دەھەنىش مەيموونەى دىت، ناسىيەوہ كە كچى پاشاى جىئوكانە. لە ترسان تەواوى گىانى كەوتە لەرزە و پەناى بۇ برد و گوتى: ’بىكە بۇ خاترى ناوى تەلىسىمى پىرۆزكراو و رىزلىگىراو كە لە مالى سولئىمانى پىغەبەر لەسەر دىوار چى كراوہ، بەزەبىت پىندا بى و ئازارم مەدە! كە مەيموونە ئاواى دىت، بەزەبى پىندا ھات و گوتى: ’سويندىكى گەورەت دام، بەلام بەرىشت نادەم ھەتا پىنم نەلىنى بەو شەوہ لەكوپوہ دىتەوہ؟’ دەھەنىش گوتى: ’خانمەكەم، چىت لى بشارمەوہ؟ لەو دوورگانەرا دىمەوہ كە كەوتوونەتە ئەوپەرى ولاتى چىنەوہ. ئەوشەو شىتىكى سەيرم دىوہ بۆت دەگىرەمەوہ. ئەگەر زانىت راستت پىن دەلئىم، ئەوہ ئازادم كە. وە دواى كارى خۇم دەكەوم و دىرپىكم بۇ بنووسە كە ئەمن ئازادكراوى تۆم با ھىچ كەس لە رەگەزى جىئوكان لە ئاسمان و زەوى و دەرياكاندا نەتوانى رىم پىن بگىرى. ’مەيموونە گوتى: ’دەھەنىش، ئەوہى دىوتە پىنم بلنى و خۇ لە درۆ بپارىزە. بە وىنەى سولئىمانى پىغەمبەر قەسەم، ئەگەر بىتو درۆ بگەى، تەواوى بالت ھەلدەقەنمەوہ و پىستى سەرت دەكەم و تەواوى ئىسكەكانت دەشكىنم. ’دەھەنىشى كورى شەھمورشى تەيار گوتى: ’خانمەكەم، ئەگەر درۆم كرد، چت پىن خۇشە لىم بگە. ’“

لېرەدا بوو، ماوہى چىرۆكى ئەمشەوئىش كۆتايى پىن ھات و شەھرزاد درىژەى چىرۆكەكەى ھەلگرت بۇ شەوئىكى دىكە..

که شهوی سهد و هفتا و ههتهه هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، دهه نیش گوتی: 'من نهوشه و له دوورگه گهلی چینه وه که ملکی غه یوورپاشایه و خاوهنی دوورگه یل و ده ریاهل و کوشکه هه وه توه وانه کانه، هاتومه ده ری. له و ولاته غه یوورپاشا کیژکی هه یه که خودا له و دنیا یه دا که سی له و چاکتر درووست نه کردوه و من نازانم چونی په سن بکه م. نه گه ر بمه هی چونه ناوای تاریف بکه م، وه لا نه وه زمانم ئاریکاریم ناکا و ناتوانی. نه من له په سنیدا که می دینم، به لام شاعیر له باره یه وه ده لی:

پیلی نه گریجه و بسکه که ی ده ریات وه بیر دینیتیه وه
تروسکه ی قژه خاوه که ی وه ک مانگ ده تلاوینیتیه وه
کولمه کانی گولوکی سوور، دمی هیند چوکه دیار نییه
خاللی لا لیو پاسه وانلی، قوتووی پر له مروارییه
بزه وه ک پروبه ندیکی جوان، هه موو پروخساری گرتووه
هه رچی خوینش بیرنی دونه یه له سیمایدا جینی گرتووه
ته ویل و لاجانگ و ملی، به زمان هه ر ناکرئ باسی
به دیتنی به گیان و دل رازی ببی به قوربانلی

"که دهه نیشی کوری شه همورش ناوا په سنی سیمای جوانی کچی غه یوورپاشای کرد، دوا ی نه وه گوتی: 'نه من له وه زیاتر نازانم هیچی دیکه له باره یه وه بلیم، چونکه جوانی نه و به و جوره قسانه ناگوتی. به لام باوکی نه و کچه پاشایه کی زوردار و ملهوپره، نه ترس و خوینخوره. شه و و رۆژ له دهشت و دهر و شاخ و کینو و بیروون و ده ریاکاندا ده سوورپیتیه وه و له هیچ شتیک سل ناکا. سوپایه کی زه به لاهی هه یه. جگه له و شاره ناوه دانانه ی له ژیر ده سه لاتیدایه، دهستی به سه ر ته وای دوورگه و ده ریای و کوشکه هه وه توه وانه کاند ده پوا. ناوی غه یوورپاشایه و کچه که ی ئیچگار خوش ده وی. نه وه نده ی خوش ده وی مالی ته وای پاشاکان بو نه و کۆ ده کاته وه، کوشکی هه وه توه وانه شلی بو نه و چی کردوه که هه ر کوشکه ی له گه وه ریکی جیا ساز کراوه. کوشکی یه که م له بلووره، دووهم روخام و سینه م له ئاسنی چینی، چواره م له به ردی جه زعی یه مانی، پینجه م له زیو شه شه م له زیری سوور و هه وه همیشه جواهره. له و کوشکانه شدا فه رشی گرانبابی وه ک ناواریشم و شتی وای تیدا راخستوون، ده فره کانی نه و کوشکانه هه موو له زیر و زیو و شتی پاشایانه ن. به کچه که ی گوتووه: 'هه ر ماوه یی له یه کیک له کوشکه کان به و بخوت رایبویره. له دریزایی

سالدا ھەر لەنیو ئەو کۆشکانەدا خەریکی عەیش و نۆشی خۆت بە. “
لێرەدا بوو، ماوەی چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی پێ ھات و شەھرزاد درێژە
چیرۆکەکی ھەلگرت بۆ شەویکی دیکە.

که شهوی سهد و هفتا و ههشتم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکۆ، 'کچه تهواوی سالهکەئێ له خۆشی و شادیدا رادهبوارد. ئەو کێژە ناوی بیدوور بوو. دواي ئەوهی پهسن و تاريفی ئەو کهنیشکه له ولاتاندا دهنگی داوه و پاشاکان بیستیانهوه، له ههموو لایهکهوه کهیخودا و دهمراسستیان دهنارده خوازینیی. ئەو کچه تکای کهسی قهبول نهدهکرد و دهیگوت: 'مێرد ناکەم.' به باوکی دهگوت: 'من مێرد ناکەم، له بهر ئەوهی دهمههوی دسهلاتاری بکه و ناتوانم بچمه ژیر دسهلاتی هیچ پیاویکهوه.' ههرحی ئەو لهو شته نهبانتر دهبوو داواکارهکانی پینداگرتر دهبوون. دواي ئەوه پاشاگهلیکی زۆر دیارییان بۆ بابی نارد و نامهیهکی زۆریان نووسی و داواي بیدووریا ن کرد. بابیشی ههموو جارێ قسهی لهگهڵ کێژهکهی دهکرد. ئەویش وهلامی بابی نهدهداوه ههتا وای لێ هات توورپه بوو و به بابی گوت: 'ئەگەر ئەم کهرته باسی ئەو شتهم لهگهڵ بکهی، شیریک دینم دسهکهکهی لهسه زهوی دادهنیم و خۆم به دهمهکهیدا ددهم و لهسه ر دلمی دهبهمه خوارێ با له بربهری پشتم بینهوه دهڕێ.' کاتیک بابی ئەو قسانهی له شازاده بیست، زکی به کچهکهی سووتا و ترسا خۆی بکوژێ.

" ئاوا بوو پاشا سهری له کاری کچهکهی سوور ما و کهوته بیرهوه که چی جوابی داواکارهکانی بداتهوه. به شازاده بیدووری گوت: 'ئەگەر ناتههوی مێرد بکهی، هاتوچۆش مهکه، با خهڵک ئەوهندهت نهبین. له کۆشکهکهی خۆت مهیه دهڕێ.' پاشا له ژوورینی کرد و له بهرچاوی خهڵکی لا برد. ده دانه پیریژنی ترخان کرد به دهووریهوه بن و ناگایان لێی بێ له کۆشک نهیهته دهڕێ، وای پینشان دا رقی له کچهکهی ههستاوه.

" کهیخودا و دهمراسستانی پاشای ولاتهکان که هاتبوون بۆ داواکاری بیدوور، ههمووی جواب کردن و ناردينیهوه نامهیهکیشی بۆ نووسین که کچهکهی لهسهری داوه^۱ و ئەوه له ژووریدا به زنجیر بهستومانهتهوه و له بهرچاوی خهڵمان لا بردوه. دواي ئەوه دهههینیشی دیو به مهیمونهی جنۆکهی گوت: 'خانمهکهم، ئەمن ههموو شهوینک دهچم بۆ ئەوێ تیر سهیری جوانیهکهی دهکهم و له خهودا ماچیکي دهکهم. ئەوهندهم خۆش دهوێ ناهیلیم کهس ئازاری بدا. خانم، تو خودا لهگهڵم وه ره چاو لهوه ههمووه جوانی و دهلالیهی بکه. پاشان ئەگەر پیت خۆش بوو بیرازم بکه، دهنا لیم خۆش به، چونکه دسهلات به خۆته.' مهیمون به قسهکانی پینکهنی، تفی لێ کرد و گوتی: 'ئەو کچهی که تو دهلێی، به نینۆکیکی قرتاوی واشتاکهی^۲ من نابێ. ئەگەر تو ئەوهی من ببینی، ههموو شتیکت له بیر

۱. لهسهری داوه: شینت بووه.

۲. واشتا: گراو. خۆشهویست.

دهچيته وه و بيري كهس ناكه‌ي. نه من وام زاني نه تو هه واليكي زور سهير و تازهت پنيه. مهلعوون، نهوشه و من كورپكم ديت نهگه ر تو له خه ويشدا بيبيني مهست دهبي و ليكاوت ديته خواري. دهه نيش گوتي: 'خانم، نه و كوره له كوئتهيه و ناوي چيه؟' مهيمونه گوتي: 'دهه نيش، به سه رهاتي نه و كورهش وهك نه و گراوهي تو وايه. نه ويش باوكي چه ندين جار داواي لي كردوه زن بيني. وهلامي باوكي نه داوه ته وه و نه ويش ليني قهلس بووه و له بورجه كه ي مندا به ندي كردوه. نهوشه و كه دههاته دهري ديتم.' دهه نيش گوتي: 'خانم، نه و كوره م پيشان بده بزانه نه و له شاهزاده بيدووري گراوي من جوانتره يان نا. نه من دلنيام له و دنيايه زني هينده دهلالی تيدا نيه.' مهيمونه گوتي: 'نه من داوي ليكولينه وه بوم دهركه وتووه كه شتي وهك واشتاي من جوان و دهلال له دنيا دا هه ر نيه.' "

ليزه دا بوو، ماوهي چيروكي نه مشه ويش كوئايي پي هات و شه هرزاد دريژه ي چيروكه كه ي هه لگرت بو شه ويكي ديكه.

که شهوی سهد و هفتا و نۆبم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، مهیمونه به دهه‌نیشی گوت: 'واشتای من له جیهاندا تای نیبه. ئەتو شیتی که گراوی خۆت دینیە ئاستی گراوی من؟' دهه‌نیش گوتی: 'خانم، تو خودا له بهرت ده‌پاریمه‌وه، وهره با بچین ئەو گراوه‌ی من بیینه و منیش له‌گه‌لت دیم واشتاکه‌ی تو ده‌بینم.' مهیمونه گوتی: 'گلاو وادارم ده‌که‌ی بینم! به‌لام له‌پیشدا ئیمه‌ مرچیک داده‌نین. ئەگەر واشتای تو که ئەو هه‌مووه‌ی تاريف ده‌که‌ی شه‌نگ و شه‌پالتر بوو ئەوه تو بردووته‌وه. ئەگەر هی من جوانتر بوو ئەوه من بردوومه‌ته‌وه.' دهه‌نیش گوتی: 'خانم، زۆر باشه. قه‌بوولمه ئەوه مه‌رجمان بی. وهره با بچین بۆ دوورگه‌کان.' مهیمونه گوتی: 'شوینی واشتای من نزیکتره، چونکه ئەو هەر له‌و بئه‌وه‌یه که ئیمه‌ لینی راهه‌ستاوین. ئەتو له‌گه‌لم وهره با بچین واشتای من بیینه. دوايه منیش له‌گه‌لت دیم گراوی تو ببینم.' دهه‌نیش گوتی: 'به‌سه‌ر چاو با برۆین.' ئیدی سه‌ره‌وخوار بوونه‌وه و له‌سه‌ر بورجه‌که نیشته‌وه. چوونه ژووری. مهیمونه جنۆکه‌که‌ی له‌ لای ته‌خته‌که راگرت و بوخۆی به‌ ئەسه‌پایی پۆه‌شمینه‌که‌ی له‌سه‌ر قه‌مه‌روزه‌مان لا دا. پرووی مانگی تیشکی هاویشت. مهیمونه به‌ دهه‌نیشی گوت: 'گلاو بپوانه با ئیدی له‌ خۆرا قسه‌ی قۆر نه‌که‌ی.' دهه‌نیش ماوه‌یه‌کی چاک ورد تیی پروانی، ئەوجا سه‌ریکی له‌قاند و به‌ مهیمونه‌ی گوت: 'خانم، بلیم چی؟! به‌ خودا ئەو ده‌لالیه‌ی که کچ هه‌یه‌تی، کور نییه‌تی. به‌لام دیسان جوانی و شه‌نگی و شه‌پالی ئەو واشتایه‌ی تو زۆر شیوه‌ی گراوه‌که‌ی من هه‌دا. هەر ده‌لینی سیوینکن و کراون به‌ دوو له‌ته‌وه.' که مهیمونه ئەو قسه‌یه‌ی له‌ زاری ئەو بیست، دنیای له‌ به‌رچاو تاریک بوو ئەوه‌نده تووره‌ بوو له‌ داخان شاپه‌ریکی له‌ سه‌ری دهه‌نیش دا. خه‌ریک بوو گیانی ده‌رچی، ئینجا به‌ دهه‌نیشی گوت: 'به‌ تیشکی جوانی ئەو لاهه! هەر ئیستا ده‌نتیرم ده‌بێ بچی ئەو گراوه‌ی خۆت بینی له‌ په‌نا به‌ک دایانده‌نین بزانی کامیان جوانتره. با ئیتر خاس له‌ خراو و جوان له‌ ناحه‌ز جیا بکه‌یه‌ته‌وه. هه‌سته گلاو ئەگەر هەر ئیستا نه‌چی، ئەوه گرینکت داویمێ و ده‌تسووتینم. له‌توکوتت ده‌که‌م و هەر له‌ته‌ی ده‌یه‌ویمه‌ ده‌شت و بیروونیک، تا ئەوه‌ی ده‌بیسیتیه‌وه و ده‌تبینی، په‌ندت لی وهرگی و سه‌رپنجی نه‌کا.' دهه‌نیش گوتی: 'خانم، به‌ قسه‌ت ده‌که‌م و ده‌چم، به‌لام ده‌زانم گراوی من له‌به‌ر دلتره.' ئەوجا دهه‌نیش ده‌رفری و مهیمونه‌ش به‌دوایدا فری. ماوه‌یه‌ک ون بوون. دواي ئەوه هەر ئەو کچه‌یان به‌ کراسینکی په‌کسه‌روهه که قه‌راخه‌کانی به‌ داوی زیرین داگیرابووه‌وه، هینا. له‌سه‌ر قۆله‌کانی به‌ داوی زیر ئەو شیعراوه‌ نووسرابوو:

گول شانازی ده‌کا بیت و شیوه‌ی سیمای جوانت بدا
بۆ ئەوه‌ی له‌ به‌ژنت هالی گوله‌ لاولاو شاباش هه‌دا

چناراسا هلكشاوى، دهستى بهدكارت ناگاتى
له نيو گولزارا نهماوى بولبول ئهى چؤنت بگاتى
له خهون و خهيايشدا تۆ هيند بهرزى جيت نابيتهوه
چاره ره شه ئه و كهسهى وا له عيشقتدا دهتليتهوه

”دوايى ئه و كچهيان هيتا له پهنا قه مروزه ماندا دايان نا.“

ليزه دا بوو، ماوهى چيروكى ئه مشه ويش كوتايى پى هات و شه هرزاد دريژهى
چيروكه كهى هه لگرت بو شه ويكى ديكه.

که زهوی سه و ههشتا و په‌که‌م هاته‌وه

گوته: "خاوه‌نشکو، که ده‌هه‌نیش شی‌عره‌که‌ی مه‌یموونه‌ی بیست، و‌اقی و‌ر ما و‌که‌یفی ساز بوو. گوته: 'ئه‌تو سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی گیانت له‌سه‌ر ئه‌و واشتا پرومانگه‌ بوو ئه‌و شی‌عره‌هه‌ستبروینه‌ت گوت، منیش ده‌بی تیکوشم شی‌عریک ساز که‌م:

بالات سه‌لو و‌ زولفی سو‌نبولت سه‌یبه‌ری سو‌سه‌نی پروت
ئیره‌یی دینه‌ی به‌ دنیا، جه‌ننه‌ت له‌ جوانی و‌ شه‌وقی پروت
ئالقه‌ئالقه‌ی زولفی سو‌ولت په‌ریشانه‌ له‌ سه‌ر شانت
هر ئالقه‌یه‌کت داو‌یکه‌ بو‌ گرتنی عاشقانه‌ت
به‌ داوی که‌زیه‌ته‌وه‌ سو‌ون هه‌زاران عاشقی وه‌ک من
بو‌ لای تو‌ دریز کراوه‌ ده‌سه‌سی هانه‌ی سه‌دی وه‌ک من
ئه‌فیندارانی سه‌رگه‌ردان هه‌موو پیر و‌ فه‌رتووت ده‌که‌ی
به‌و داوه‌ی تو‌ ده‌ینیه‌وه‌، گشتیان فیدای عیشقت ده‌که‌ی

"که شی‌عره‌که‌ی ده‌هه‌نیش ته‌واو بوو مه‌یموونه‌ گوته: 'بژی ده‌هه‌نیش، به‌لام پیم بلی کامیان په‌سندتره‌؟' ده‌هه‌نیش گوته: 'خانمه‌که‌م، گراوی من له‌ هی تو‌ په‌سندتره‌.' مه‌یموونه‌ گوته: 'گلاو درو‌ ده‌که‌ی! هی من له‌ هی تو‌ په‌سندتره‌.'

"ئه‌وان هر وا ده‌مه‌قه‌ریان بوو هه‌تا وای لی هات مه‌یموونه‌ به‌سه‌ریدا نه‌راند و‌ لئی تو‌وره‌ بوو. ده‌هه‌نیش داینه‌واند و‌ ئارام‌ئارام به‌ مه‌یموونه‌ی گوت: 'با که‌سه‌یکی دیکه‌ داوه‌ریمان بکا و‌ قسه‌ی تیدا بکات. به‌ راستی سه‌لماندنی زور ئه‌ستمه‌، چونکه‌ هر که‌سه‌ی هی خو‌ی پین جوانه‌. با که‌سه‌یکی به‌ ویزدان، و‌ا بپ جینی باوه‌ری هه‌ردوو‌کمان بپ، بلی کامیان په‌سندتره‌.' مه‌یموونه‌ گوته: 'بیریکی چاکه‌، و‌ا ده‌که‌ین.' ئینجا قاچیکی له‌ زهوی دا و‌ جنوکه‌یه‌ک هاته‌ ده‌ری. چاوی داقله‌شابوو. هه‌وت شاخ و‌ چوار پرچی هه‌بوو. ده‌سه‌تکه‌کانی کورت و‌ نینوکه‌کانی وه‌ک نینوکی شیر بوون. قاچه‌کانی وه‌ک قاچی فیل ده‌چوون. که‌ جنوکه‌که‌ هاته‌ ده‌ری و‌ مه‌یموونه‌ی دیت، خیزا له‌ به‌ر پیندا که‌وت، کپنوشی بو‌ برد و‌ ده‌سه‌تکه‌زه‌ر راوه‌ستا و‌ به‌ مه‌یموونه‌ی گوت: 'خانمه‌که‌م، کچی پاشای جنوکان، چ کارینکت به‌ من بوو؟' مه‌یموونه‌ گوته: 'قش‌قش، ده‌مه‌ه‌وی له‌نیوان من و‌ ئه‌و گلاوه‌دا داوه‌ری بکه‌ی.' ئیدی مه‌یموونه‌ پروداوه‌که‌ی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ تا کوتایی بو‌ قش‌قش گنپراوه‌. قش‌قش چاویکی له‌ کچه‌ و‌ کوپه‌ کرد. سه‌یری کرد، ده‌ست له‌ ملان خه‌وتوون و‌ له‌ جوانی و‌ له‌باریدا وه‌ک به‌کن و‌ له‌ خوینشیرینی و‌ دل‌رفینیدا هاوتان.

”قش قش سهري له وهه موو شهنگ و شه پالييه ئه وان سوور ما. ماوه يهك زور تتيان
راما و ئينجا ئه وشيعره ي گوت:

ئاي له جواني ئه و پيريرووه دهلالانه
ئوهي ههسته وره له ئاست ئه جوانانه
كاسيان كردووم هرچي بليم له خوڤايه
ئوهي جوانيه لاي هردوو كيان وهك يهك وايه

”دواي ئه وه قش قش رووي كرده مهيمونه و دهه نيش و پتي گوتن: ‘به خودا ناكري
بلي ئه ميان له ويان جوانتره. ئه دووانه له جواني و ريك و پيكي دا وهك يهكن، به لام من
شتيكي ديكه دهليم. دهليم هر كام له وانه بهي ئه وهي ديكه وه خه بهر بيتين با ئه وي ديكه
بييني. هر كاميان زياتر به وي ديكه سه رسام بوو ئه وه ئه و له به رابه ر ئه وي ديكا كه متره.’
مهيمونه گوتي: ‘ئه وه فكري چاك و ژيرانه يه. ئه من به و حوكمه رازيم.’ دهه نيش گوتي:
‘منيش به و حوكمه رازيم.’ له و جهنگه يه دا دهه نيش بوو به كيچيك و به
قه م روزه مانپه وه ي دا.”

ليزه دا بوو، ماوه ي چيروكي ئه مشه ويش كو تايي پي هات و شه هرزاد دريژه ي
چيروكه كه ي هه لگرت بو شه ويكي ديكه.

که شهوی مه و ههشتا و سینه مهاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، قههروزه مان له دلی خویدا گوتی: 'به بابم ده لیم ئه و کیژهم بۆ بین. ناهیلیم رۆژ له نیوه تینه پڕی ده بی پنی بگه م و له باخی جوانیه که ی گولی ئاوات بچنم.' دوا ی ئه وه ئیشتیای چووه ماچی شازاده بیدوور.

"مهیموونه ی جنۆکه دلی وه لیدان کهوت و تهریق بووه وه. به لام دهه نیش له خۆشیان خه ریک بوو هه لفری. ئیدی قههروزه مان ویستی ده می ماچ کا. که چی شه رمی له خودا کرد و له دلی خویدا گوتی: 'ئه گه ر خۆم راگرم باشتره. رهنگه ئه و کاته ی باوکم لیم تووره بوو منی به ند کرد، دوا ی ئه وه ئه و که چی نارده بیه لای من هه تا له لام بخه وی و من تاقی کاته وه. پیتی گوتوه که ئه گه ر قاویشی کردی، خۆت شلوی^۱ مه که و هه رچی کرد بۆم بگێره وه. رهنگیشه باوکم له سووچیکه وه راوه ستایی و منی لێ دیاره بی و من ئه وم لێ دیار نه بی. هه رچی له گه ل ئه و که چه دا بیکه م، ئه و ئاگای لێ بی و به یانی سه رکۆنه م ده کا و ده لی: 'ئه ی بۆ ده تگوت من پتیوستیم به ژن نییه، که چی ئه و که چه شت ئاوا له ئامیز ده گرت؟' که وایه هه ر وا باشتره خزی تینه گه یه نم و لئی نیزیک نه به مه وه. دهستی لێ نه ده م و چاوی لێ نه که م با له لای بابم ئابرووم نه چی. به لام ئاخو ده بی شتیکنان له نیاواندا بی شتیکی لێ بستینم هه تا وه ک یادگارێک له لام بی. 'ئینجا کلکه وانه که ی له قامکی ده رهینا. نقیمي کلکه وانه که له گه وه ره ی گرانبا ی بوو و ئه و شیعرا نه ی له نیاواندا نه خش کرابوو:

سویندم خواردوو به کاکۆلی ئه و کوره
هه ر وه فادار بم به ئه ئینی ئه و کوره
ئه من که له سه ر گفتم و بلینی خۆم بووم،
رۆژگار شتیواندی چاره نووسی ئه و کوره

"کاتیک قههروزه مان ئه نگوستیله که ی له قامکی ئه و که چه ده رهینا و له دهستی خزی کرد، ئینجا پشتی له شازاده کرد و لئی خهوت. که مهیموونه ئه وه ی دیت، دلی خۆش بوو. به دهه نیش و قش قشی گوت: 'دیتتان خۆشه ویسته که ی من چۆن به سه ر خویدا زال بوو. نه له ئامیز گرت و نه ماچی کرد. ئه وهنده داوینپاک بوو ته نانه ت دهستی لێ نه دا، به لکوو پشتیشی تی کرد و خهوت؟! ئه وانه نیشانه ی داوینپاک و جوامیربوونی ئه ون.' دهه نیش و قش قش گوتیان: 'به لی، ره وشت و ئاکاری به رزی ئه ومان دیت که سه ره چاوه ی هه موو چاکه کانه.'

۱. خۆت شلوی مه که: وه سه ر خۆت مه هیته، وای نیشان ده هه ر له گه ل توشیان نییه.

”دوای نه‌وه مه‌یمونه چووه بیچمی کینچیکه‌وه و خزایه نیو جله‌کانی شازاده بیدووره‌وه. رۆیشت رۆیشت هه‌تا گه‌یشته پووز و به‌له‌کی، له‌ویشه‌وه هه‌لگه‌را هه‌تا گه‌یشته رانه‌کانی و له‌ویشه‌وه هه‌لکشا تا گه‌یشته ناوکی و به‌ناوکییه‌وه دا. شازاده‌ی داماو‌ی له‌خه‌وه‌ستاند و چاری هه‌لینا. ئینجا هه‌ستا سه‌ر قوون و قیت دانیشت. سه‌یری کرد کورپیکی وه‌ک مانگی چارده له‌په‌نای خه‌وتووه، له‌جوانی و ریک‌وپینکیدا جۆریکه که شاعیر ده‌لی:

خه‌وتووه و له‌سه‌ر رووی سپی و گه‌شی
چه‌نده جوانه سه‌ر و ریشی ره‌شی
رووی وه‌کوو گ_____ولی میلاقه گه‌شه
بۆنی ک_____ولی میسکاسا خوه‌شه

”کاتیک شازاده بیدوور قه‌مه‌روزه‌مانی دیت، شه‌یدای جوانیه‌که‌ی و گیرۆده‌ی خه‌ت و خالی بوو. ئیتر له‌تاوان هۆش و گووشی نه‌ما.”

لیزه‌دا بوو، ماوه‌ی چیرۆکی نه‌مشه‌ویش کوتایی بێ هات و شه‌هرزاد درێژه‌ی چیرۆکه‌که‌ی هه‌لگرت بۆ شه‌ویکی دیکه.

که شهوی سهد و ههشتا و چوارهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکۆ، شازاده به دیتنی قهमेروززهمان هۆش و گۆشی نهما، به خۆی گوت: 'ئهو کورپه مانگروخساره کینیه هاتووه له پال من خزاوه؟! له بهر خۆیهوه گوتی: 'ئهی رۆ! چۆنم ئابروو دهچن ئهگهر پینم بزائن!' ئهوجا چاوی له چاوه جوانهکانی و برو کهوانییهکانی کرد و سهرنجی ئهو سیمما دلرفین و شیرینهی دا، که ئهوه ههمووه جوانی و دهلالی و خهت و خالهی دیت، له رپۆه گیرۆدهی داوی ئهقینی بوو. به خۆی گوت: 'ئهو کورپه هینده جوانه، دهلینی رۆژه. به خودا ئهوه دلم له سوینیانی دهتوقی. خوشهویستی ئهو کورپه ئابرووم پێ ناهیلن. ئهگهر بمزانیا ئهوه کهسهی داوای منی دهکرد ئهوه کورپهیه، قهت بيقسهی بایم نهدهکرد. میتردم پین دهکرد و ژیان لهگهله ئهوه گولهلم بۆ خۆم مسۆگهر دهکرد. به ئاواتی دلم دهگهیشتم.'

"شازاده بیدوور چاوی له روخساری گهشی قهमेروززهمان کرد و گوتی: 'گهوره و خوشهویستی دل و سویمای دوو چاوم! له خهوه رابه تیر بنواره سیمای جوانم.' ئیدی دهستی دریز کرد و کهمیکی پاژاند. ئیدی شازاده به ههردوو دهستی جوولاندییهوه و پنی گوت: 'تو گیانی من له خهوه ههسته و چاویک له سههر و بسک و لاجانگم بکه، ماچی گونام بکه و دهست له سههر کهمههر و ناوكم دابنی و ههتا بهیانی دهستبازی و گهههه لهگهلهدا بکه.' قهमेروززهمان مهتقی لئ نههات و سههری ههلههینا.

"ئیدی شازاده بیدوور گوتی: 'ئهوه له بهر قوزی و کهشخهیهههت له خۆت دههچووی؟ ئهتو ئهگهر باخی گولی، ئهمن چیمهنی یاسهمینم، تو ئهگهر کهشخه و قوزی، ئهمنیش شهنگ و شههپالم. پیت گوتراوه که روو له من وهرگیرێ؟ یان ئهوه بابیه پیره گلاوهم گوتوویه نابنی لهگهلم بدویی؟' قهमेروززهمان چاوی نهکردهوه. جار لهگهله جار خوشهویستی قهमेروززهمان له دلیدا زیاتر چهکهرهی دهکرد. پتر له دلیدا جینی دهکردهوه. به پهروشهوه چاوی تی بریوو. شازاده زۆر نارعهت بوو گیانی وه لهرزین کهوت و به قهमेروززهمانی گوت: 'گهورهه، شیتت کردم، وهلامم بدهوه و لهگهلم بدویی.' شازاده ههر لهو قسانهی دهکرد و قهमेروززهمانیش له خهوی شیریندا بوو. هیچ وهلامیکی نهدهداوه. ئیدی شازاده بیدوور دلتهنگ و نارعهت بوو و گوتی: 'بۆ ئهوهنده لهخۆباییت؟' ئینجا دهستی قهमेروززهمانی گرت و کلکهوانهکهی خۆی له دهستی ئهودا دیت. له خوشیان قیزاندی و به ناز و کریشمهوه گوتی: 'به خودا تو خوشهویست و ئهقینداری منی و منت خوش دهوی، بهلام نازم بهسهردا دهکهی. چونکه ئهتو هاتووی له پال من خزاوی، خودا دهزانی چت کردووه!' ئیدی زیبی کراسهکهی قهमेروززهمانی کردهوه و سههری برده پینشی

و ئەوکی ماچ کرد. سەیری کرد ژێرشالواری لە پێدا نییه. ئیدی دەستی لە بن کراسەکه یەو
برده خواری و بە لاق و لەتەریدا هینا. لەرێوێه رهنکی پەری و وه دلەکوته کهوت. دوای
ئەو ئەنگوستیلەکهی قەمەروززەمانی لە ئەنگوستی خۆی کرد و دەست و دەمی
قەمەروززەمانی ماچ کرد. ئینجا پێیدا هات هیچ شوینیکی قەمەروززەمان نەما شازادە ماچی
نەکا. دوای ئەو ئەوی بە سینگییەوێه گوژی و دەستینکی خستە ژێر سەری و دەستینکیشی
لە ئەستوی کرد و لە پالیدا خەوت.

لێرەدا بوو، ماوەی چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی پێ هات و شەهرزاد درێژە
چیرۆکهکی هەلگرت بۆ شەوێکی دیکە.

که شهوی سه و ههشتا و پینجهم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکۆ، شازاده بیدوور قه‌مه‌روزه‌مانی له ئامیز گرت و خهوت. که مه‌یموونه ئه‌وه‌ی دیت، پنی خوش بوو و به ده‌هه‌نیشی گوت: 'گلاو دیتت که گراوه‌که‌ی تو چوناوچون شه‌یدای واشتاکه‌ی من بووه و واشتاکه‌ی منیش چهند به پوز و نازه‌وه له‌گه‌ل گراوه‌که‌ی تودا جو‌لاوه؟! قسه‌ی تیندا نییه که واشتاکه‌ی من له هی تو په‌سندتره. به‌لام ئه‌من لیت خوش ده‌بم.' ئیدی ئازادینامه‌یه‌کی بۆ نووسی و به قش‌قشی گوت: 'یارمه‌تی ده‌هه‌نیش بده و گراوه‌که‌ی هه‌لگرن بیبه‌نه‌وه بۆ جینگاکه‌ی خۆی. چونکه ئه‌وه‌نده‌ی شه‌وه نه‌ماوه.'

"ئیدی ده‌هه‌نیش و قش‌قش هه‌ستان چون شازاده بیدووریان هه‌لگرت و هه‌لفرین. که‌یاندیان‌ه‌وه و له شوینه‌که‌ی خۆی دایانناوه.

"مه‌یموونه‌ی جنۆکه له په‌نا سه‌ری قه‌مه‌روزه‌مان دانیش‌تبوو تینی ده‌روانی هه‌تا بولیلێ له‌یه‌انی. مه‌یموونه چوو به لای کاری خۆیه‌وه. هه‌ر که پۆژ بووه‌وه، قه‌مه‌روزه‌مان خه‌به‌ری بووه‌وه و هه‌ستا و چاویکی له‌ملا و ئه‌ولای خۆی کرد. کچه‌که له‌وی نه‌مابوو! گوتی: 'ئه‌وه کاری که‌س نییه جگه له بابم. ئه‌ویش بۆ ئه‌وه‌ی من هان بدا له‌گه‌ل ئه‌و که‌نیشکه‌دا زه‌ماوه‌ند بکه‌م. زانی من به قسه‌ی ناکه‌م، بی ئه‌وه‌ی من بزائم، ئه‌و کیزه‌ی ناردووته لای من هه‌تا زه‌ماوه‌ندم له به‌ر شیرین بی.' ئینجا گازی کرده ئه‌و خزمه‌تکاره‌ی که له دالانه‌که خه‌وتبوو گوتی: 'هه‌سته گلاو.' پینش‌خزمه‌ته‌که له ترسان راپه‌ری و چوو ئاوی ده‌ست‌نوێژی بۆ هیتا. قه‌مه‌روزه‌مان هه‌ستا چووئه‌وه‌ست و هاته‌وه ده‌ست‌نوێژی شۆرد و نوێژی به‌یانی کرد و که‌میکه‌ی یادی خودا کرد. دوا‌ی ئه‌وه به خزمه‌تکاره‌که‌ی گوت: 'گلاو پیم بلێ کێ هات ئه‌و کچه‌ی برد؟' خزمه‌تکاره‌که گوتی: 'کامه کچه‌ی چی؟' قه‌مه‌روزه‌مان گوتی: 'ئه‌و کچه‌ی ئه‌وشه‌وه له لای من خه‌وتبوو.' خزمه‌تکاره‌که گوتی: 'لای تو کچی لێ نه‌بوو. ئه‌و کچه له کوپه‌هات؟ خو من هه‌ر له‌پشت ئه‌و ده‌رگایه خه‌وتبووم؟ گه‌وره‌م، به خودا له لای تو نه‌ ژنی لێ بووه نه‌ پیاو!'

"قه‌مه‌روزه‌مان گوتی: 'هه‌ی تو‌که‌ری پیس، درۆ ده‌که‌ی! ئه‌تو وات لێ هات درۆ له‌گه‌ل من بکه‌ی و فریوم بده‌ی؟! راستی بلێ، ئه‌و کچه‌ی ئه‌وشه‌وه له‌گه‌ل من خه‌وتبوو چی لێ هات؟' غولامه‌که ترسی رێ نیشته و گوتی: 'گه‌وره‌م، قه‌سه‌م به خودا ئه‌من نه‌ کچم لێزه دیوه و نه‌ کوپ.' قه‌مه‌روزه‌مان رقی له‌ کۆپه‌که‌ی هه‌ستا و ناوقه‌دی گرت و خستی و لاقی له‌سه‌ر ملی دانا و گوشاری دا هه‌تا بیهۆش بوو. دوا‌ی به‌ گوریسیک به‌ستییه‌وه و رۆبیه‌شته ناو چالاویک هه‌تا که‌یشته ئاوه‌که. یه‌ک دوو جاری له‌ ئاوه‌که هه‌لکیشا و هینایه

دەر وهه. کۆیله دهستی کرد به گریان و لالانه وه و پارانه وه که له چالاهه که دهریبهینیتیه وه. قههه روزهمان گوتی: 'گلاو قهسهه به خودا ئهه و جار لهه و چالاهه دهرتانهینمه وه هه تا له پروداوی ئهه و کچه ئاگادارم نه که یه وه و پیم نه لینی کن لیره ی لا برد.' "

لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی ئه مشه ویش کوتایی پین هات و شهههزاد دریزه ی چیرۆکه که ی هه لگرت بو شه و یکی دیکه.

که شهوی سهد و ههشتا و شهشم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکو، خزمه تکاره که به قه مروززه مانی گوت: 'خاوه ندار، ئەتو من له و چاله دهرینه وه ههتا هه موو راستیه کت پین بلیم.' قه مروززه مان له چاله که دهرینه تاوه، به ریکه وت زستانیش بوو. کویله ئەوهنده له ملا و له ولای چالاه که درابوو هه موو گیانی دیشا و جل و بهر که کوشی ته پته ر بپوو وه ک داربی به دهم باوه له سه رمان دهله رزی. گوتی: 'گه وره م، لیم گه پری بچمه دهری ئەو جلانم داده که نم، دهیانگوشم و له بهر هه تاو هه لیانده خه م وشک بنه وه و له بهریان ده که مه وه و خیرا دیمه وه به سه رهاتی ئەو کچه ت بو ده گپرمه وه.' گوتی: 'ئهی کویله ی گلاو ئەگه ر تو ئاوا مه رگت به چاوی خۆت نه دیبایه، قه ت ئاماده نه ده بووی راستی بلینی. ئیستا برو کاره کانت جیبه جی بکه و وه ره وه به سه رهاته که م بو بگپره وه. به لام زۆرت پین نه چی.'

"کویله ی خزمه تکار هه رکه هاته دهری، به کسه ر هه تا کوشک هه لات و خوی گه یانده شه هرمان پاشا. سه یری کرد پاشا له گه ل وه زیر دانیشتوو و له باره ی قه مروززه مانه وه راویژ ده که ن. گویی لئ بوو که پاشا به وه زیری ده گوت: 'دوی شه و ئەوهنده م خه می قه مروززه مان بوو خه وم لئ نه که وتوو. له وه ده ترسم له و قه لایه دا شتیکی به سه ر پین. به ندرک دنی له و قه لایه دا به باش نازانم.' وه زیر گوتی: 'مه ترسه، به خودا هه چی لئ نایه. ئەتو مانگیک له ویدا به ندی که، با فیزی که م بپته وه.'

"له کورتی بیهرینه وه، پاشا و وه زیر خه ریکی راویژ و وتویژ بوون که کویله که به و حاله وه لیان وه ژوور که وت و به پاشای گوت: 'پاشام، کورپه که ت شیت بووه' و پینی گوت که ئاوا و ئاوا ی لئ کردوو و 'ده لئ که دویشه و کچیک له لای خه وتوو و ئیستا لیره نه ماوه ده پین تو پیم بلینی چی لئ هات و کئ بردی.'

"کاتیک شه هرمان پاشا ئەو قسه یه ی له کویله که بیست، دهستی کرد به هات و هاوار و شین و رۆ و له وه زیر تووره بوو پینی گوت: 'ئهو په نده هه موو تو به سه رت هیتام. هه سته برو بزانه چی به سه ر هاتوو و خیرا ئاگادارم که وه.'

"له رپوه وه زیر راسته وه بوو له گه ل کویله که چوو بو قه لا. تاو هه لاتبوو گه یشته لای قه مروززه مان، سه یری کرد له سه ر ته خته که ی دانیشتوو و قورئان ده خوینیته وه. وه زیر سلای لئ کرد و له په نای دانیشت و گوتی: 'گه وره م، ئەو کویله گلاوه هات قسه یه کی کرد که زور نیگه ران بووین و پاشاش تووره بوو.'

"قه مروززه مان گوتی: 'وه زیر، کویله که چی پین گوتن که نارپه حه ت و نیگه رانی کردن؟'

وہزیر گوتی: 'ئەو ھەتیوھ زۆر بە ناحەزی باسی شتیکی لەبارە ی تووھ کرد کہ من ناتوانم بیلیم. بەلام شوکری خودا وا دیارە تو سلا مەتی، ھۆش و گوشت لە جینی خۆیە تی و کیشەت نییە. ئەتو قەت کاری خراپت نەکردووھ و نایکە ی.' قەمە روزنە مان گوتی: 'وہزیر، دەلیم چی گوتن؟' وہزیر گوتی: 'خزمە تکارکە گنرا یەوھ کہ ئەتو گوتووتە دو ی شو کہ نیشکیک لە پەنا من خەوتووھ! جا ئەوھ قسە ی تو یە یان نا؟' کہ قەمە روزنە مان ئەوھ ی لە وہزیر بیست، ئەوھ نەدە ی دیش توورە بوو بە وہزیری گوت: 'ئەوھ بۆم دەرکەوت کہ تو ئەوھت فیری ئەو کۆیلە یە کردووھ.' "

لیرەدا بوو، ماوہ ی چیرۆکی ئەمشەویش کوتایی بی ھات و شەھرزاد درێژە ی چیرۆکە کہ ی ھەلگرت بو شەو یکی دیکە.

ئەو كچە لای تۆ بشارینه‌وه، به‌لام من پیاویکی پیری بیهیزم و به‌رگه‌ی ئەو ئازارانه ناگرم. له‌وه زیاتر لیم مه‌ده. كه‌میکم مۆله‌ت ده‌ با بابه‌تی ئەو كیژه‌ت بۆ ڕوون كه‌مه‌وه. ده‌م‌وده‌ست قه‌مه‌روزه‌مان ده‌ستی له‌ لیدانی هه‌لگرت و گوتی: 'بۆ پیش ئەوه‌ی لیت بده‌م راستی ئەو كه‌نیشكه‌ت پێ نه‌ده‌گوتم؟' ئیستا هه‌سته و بۆم بگێره‌وه كه‌ كئ ئەو مانگ‌ڕووه‌ی هینابووه‌ لای من و هه‌نووكه‌ له‌ كۆینه‌یه؟ ئەگه‌ر بابیشم، شه‌هرمان پاشا به‌و كارانه‌ ده‌یه‌وه‌ی تاقیم كاته‌وه كه‌ ڕازیم ژنم بۆ بینێ یان نا، ئەوه‌ پێی بلێ ئەمن ڕازیم. ئەگه‌ریش مه‌به‌ستی ئەوه‌ بووه‌ ئەو كچه‌م پیشان بده‌ و دوايه‌ لیم بشاریته‌وه‌ هه‌تا ته‌واو بیری لێ ده‌كه‌مه‌وه و ئاره‌زووی ده‌كه‌م، ئەوه‌ پێی بلێ كه‌ من ته‌واو بپه‌ره‌ری ئەوم و تاقه‌تی ئەوه‌م نییه‌ له‌وه‌ زیاتر لینی دوور كه‌ومه‌وه و جگه‌ له‌ویش هه‌چ كیژیکی دیکه‌م ناوی. زوو هه‌سته بچۆ به‌ بام بلێ خه‌را ژنم بۆ بینێ و گورج وه‌ره‌وه‌ بۆ لای خۆم و هه‌واله‌كه‌م ده‌وه.

"وه‌زیر هه‌ستا و یه‌كسه‌ر ڕۆیشته‌ هه‌تا دیوه‌خانی شه‌هرمان پاشا هه‌لات. له‌ راستیدا وه‌زیر به‌ ته‌مای ڕزگاربوون نه‌بوو"

لێره‌دا بوو، ماوه‌ی چیرۆکی ئەمشه‌ویش كۆتایی پێ هات و شه‌هرزاد درێژه‌ی چیرۆكه‌كه‌ی هه‌لگرت بۆ شه‌ویکی دیکه‌.

که شهوی سهد و ههشتا و ههشتم هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکۆ، وهزیر ههتا گه یهشتهوه کۆشک و دیوهخانی شههرمان پاشا هه ههلات. پاشا گوتی: 'وهزیر، ئهوه چۆنه ئاوا په ریشان و شله ژاوی؟! ' وهزیر به پاشای گوت: 'مزگینیم دهیه، ههوالی خوشم پینه' پاشا گوتی: 'مزگینی چیت ده می؟ پیم بلی چی بووه؟' وهزیر گوتی: 'مزگینی ئهوهی که قه مروزه مانی کورت شیت بووه.'

"کاتیک پاشا ئه و قسه یه ی بیست، ناسمان له بهرچاوی رهش و تاریک بوو. به وهزیری گوت: 'بۆم بگنیهوه بۆ ده لینی شیت بووه؟' وهزیر چۆنی قه مروزه مان دیبوو بۆی گنیاوه. پاشا به وهزیری گوت: 'ئه منیش مزگینییه کت ده می، دلنیا به منیش تۆ ده کۆژم چونکه تۆ بوویه هۆی شیتبوونی کورپه که م. من ئه و کارانه م به پیشنیار و راویژی تۆ کرد. به خودا ئه گهر ئه و کورپه م شتیکی لی بی، ده تکه مه په ندی زه مانه و له بهرچاوی خه لک پیاله ژه هرت ده رخوارد ده دم.' ئیدی پاشا هه ستا و له گه ل وهزیر چوون بۆ بورجه که. کاتیک چوونه لای قه مروزه مان، له دووره وه قه مروزه مان له بهریان هه ستا و له ته خته که ی هاته خوارئ و ده سستی بابی ماچ کرد و به رانه بهری سه ری داخست. ماوه یه کی زۆر ئاوا رووبه رووی ویستا. دوا ی ئه وه سه ری هه لینا و فرمیسکه کانی هاته خوارئ و ئه و شیعری شاعیری خوینده وه:

له و کاته ی دنیا دنیا یه تا ده وری ئه و پاشایه
هه له کاری مسکین و به خشینیش هی پاشایه

"له و جهنگه یه دا پاشا هه ستا و کورپه ی له ئامیز گرت و ته ویلی ماچ کرد. له په نا خۆی له سه ر ته خته که داینا و به توورپه یه وه چاویکی له وهزیر کرد و گوتی: 'وهزیری نه فام، چۆن ریت به خۆت ده دا ئاوا له باره ی کورپه که ی منه وه قسه بکه ی و شتی وات بلی چی که منت تووشی ترس و نیگه رانی کرد؟' دوا ی ئه وه رووی له قه مروزه مان کرد و گوتی: 'کورپه، ئه ورۆ چ رۆژیکه؟' گوتی: 'پاشام، ئه ورۆ شه ممه یه و سه به نی یه که شه ممه یه و دووسه ی دووشه ممه یه و سن سه به ی سن شه ممه یه و چوار سه به ی چوار شه ممه یه و پینچ سه به ی پینچ شه ممه یه و دوا ی ئه و هه یینییه.' پاشا گوتی: 'سو پاس بۆ خودا که ساغ و سلامه تی. پیم بلی ئه و مانگه به عه ره بی چی بی ده لین؟' قه مروزه مان گوتی: 'ئه و مانگه زولقه عیده یه، دوا ی ئه و زولحه ججه یه و محه رپه م و سه فهر و په بیعول ئه ووه ل و په بیعول ناخیر و جه مادیل ئه ووه ل و جه مادیل ناخیر و په جبه و شه عبان و په مه زان و شه ووال.' شه هرمان پاشا ته و او خوشحال بووه وه و تفیکی له وهزیر کرد. که بۆچی پیت وا

بوو كوربه كه م شيت بووه، له كاتينكا بوخوت شيتينيكي زور په سستی. وه زير سه ريكي له قانده،
ويستی شتنيك بلي، به لام له دلي خويدا گوتي: 'جاري با بزانه چ دهبي.'

"ئينجا پاشا به قه مروزه مانى گوت: 'كورم، ئه ري ئه وه چوناوچون بوو له لاي وه زير
و خزمه تكاره كه ت گوتبووت كه دوي شهو له گه ل كچيكي زور جوان و ده لالدا خه وتبووي؟
ئيسنا بوم بگيره وه كه ئه و كچه كينه و خه لكي كوتيه؟'

"قه مروزه مان به قسه كه ي پاشا پينكه ني و گوتي: 'بابه، تو خودا به سه ئيدي تاقه تم
نه ماوه. له وه ي زياتر قسه م له گه ل مه كهن، چونكه به و قسانه تان نارپه حه تم ده كهن. ئه وه نده
بزانه كه من رازيم ژنم بو بينن. به و مهرجه ي هه ر ئه و كيژه ي كه دوي شهو له لام بوو
بوم بينن.' شه هرمان پاشا گوتي: 'كورم، نيوي خودا بينه و فوويه ك له خوت و ده ور به رت
بكه.' "

ليزه دا بوو، ماوه ي چيروكي ئه مشه ويش كوتايي پي هات و شه هرزاد دريژه ي
چيروكه كه ي هه لگرت بو شه ويكي ديكه.

که نهوی سهه و نهوه هاتوه

گوتی: "خاوهنشکو، قه مروزه مان به شه هرمان پاشای گوت: 'باوکه، با نه من شتیکت لئ پرسم بۆ نهوی بزانی که نهوی من دیومه له ناگاییدا بووه نهک له خه وندا، نهویش نهویه که مهگر تا نیستا شتی وا بووه که که سیک له خه وندا خه ریکی کوشت و کوشتار بی و کاتیک به ناگا هات شیریکی خویناوی به دهسته وه بی؟' شه هرمان پاشا گوتی: 'ناوه لالا کورم، قهت شتی وا پرووی نه داوه.'

"قه مروزه مان گوتی: 'بابه، که وایه با نه من تو ناگادار که مه وه که چیم به سهه هاتوه. نهویش نهویه که دوینئ شهو له نیوه شه ودا خه بهرم بووه وه سهیرم کرد نهوه کچیکی جوان وهک روژ که چاو له بهری هه لئایه له جیگاکمدا له په نام خه وتووه، که سیما و به ژن و بالای زور وهک خۆم ده چوو. نه من نهوم له باوهش گرت و نهنگوستیله که یم له دهستی دهرهینا و له قامکی خۆم کرد. نه من وام زانی که تو نهوت ناردووه ته لای من و بوخۆت له شوینیک خۆت مات داوه هه تا بزانی نه من چۆنی له گه ل دهجوولیمه وه و چی لئ ده که م. نه منیش شه رمم له تو کرد و دهمیشیم ماچ نه کرد. چونکه گوتم نهکا تو من تاقی که یه وه و ده ته وئ من هان بدهی ژن بینم. که چی کاتیک روژ بووه وه و له خه و رابووم، سهیرم کرد هیچ هه وائیک له کیژه که نه بوو. چۆن نه و شته درۆ ده بی. له کاتیکدا نهنگوستیله که ی نه و له قامکی مندایه. نه گر و نه بایه، ده مگوت په نگه خه ون بی.' ئیدی قه مروزه مان نهنگوستیله که ی دا به شه هرمان پاشا و گوتی: 'پاشا، چاوی لئ که بزانه چهنده دینئ و بایی چهنده یه؟' شه هرمان پاشا نهنگوستیله که ی وهرگرت و چاویکی له ملا و له ولای کرد. به قه مروزه مانئ گوت: 'کورم، چیرۆکی نه و نهنگوستیله یه دوور و دریزه و نهوی به سهه تو هاتوه، کاریکی گه وره و گرانه. پیشم وانیه نهوه کاری که س بی جگه له و وه زیره بیبیره ی ئیمه. به لام روژه گیان، تو خودا به سهه خۆتدا زال به، به شکو نهوه خودایه له و ریگه وه خه م و خهفتت له دلی دهره وئ، وه کوو ده لئین:

گه ر باخه وان هه زی له دیـداری گوله
ده شـی بیژئ ئیشی درکیشیم به دله
تو که شه یدای که زیه ی جوانی نه و کیژه بووی
ریگه ت سهخت و هه له مه لیت نه یه بو له

"به لام کورم، نهوه تازه زانیم که له سهه ری نه داوی و تیکه لت نه کردووه. نه و خه مهش به روکت بهر نانا مه گین به رهحمی خودا نه بی.' قه مروزه مان گوتی: 'باوکه، نکات لئ

دهكهم ئه و كيزهم بؤ پهيدا كه و زوو بؤم بينه، دهنه له تاوانى شـيـتـ دهـبـم. ئـيـدى
قهـمـهـرـوزـهـمـان كهـف و كـولـى ئهـوـين هـهـلـيـگـرت و ئهـو شـيـعـرهـى بؤ باوكى گوت:

هاورئ و خوشه و يستانم بؤم بينن نازهنينم
يارهكهم بتى چينه ههز دهكهم زوو بيبينم
گهر گوتى: 'جاري نايهه، واده بئ كاتيكي تر'
ليتان سوور و عهيان بئ نايبينم جاريكي تر

"قهـمـهـرـوزـهـمـان كه ئهـو شـيـعـرهـى خـوـيـنـدهـوه، به خـؤـبه كه مـگـرـيـبه وه و به گـرـيـان و
لالانه وه وه پووى له بابى كرد."

ليزه دا بوو، ماوهى چيروكى نه مشه و يش كوتايى بئ هات و شه هرزاد دريژهى
چيروكه كهى هه لگرت بؤ شه ويكى ديكه.

كە شەۋى سەد و نەۋەد و يەكەم ھاتەۋە

كوتى: "خاۋەنشكۆ، قەمەروززەمان پۇندكى رشت و ئەو شىئەرەھى كوت:

تۇ كە قەت تووشى شىتى وا نەبوى قەيدى نىيە
بنازى بە ھىزى شان و شىكۆشت ئىرادى نىيە
تىشىكى ئەقىنى ئەو دلبەرە وا ژىنمى بە با دا
گەر بىتتو ئاۋا پوو لە ھەر كەس كا عەودالى دەكا

"كاتىك قەمەروززەمان شىئەرەھى تەۋاۋ كىرد، ۋەزىر بە پاشاى كوت: 'شای شایان، ھەتا كەى لە لای قەمەروززەمان دادەنىشى و لە كاروبارى ولات و سوپا بىئاگا دەبى. ھاتو بە ھۆى كەمتەرخەمى تۆۋە كاروبارى ولات تووشى كىرت بىن. پىۋاۋى ژىر لەنىۋ چەند دانە كىشە ئەۋەيان چارەسەر دەكا كە پىۋىستتەرە. ئىستا بە بىۋاى من وا چاكە قەمەروززەمان لىزە بەرىنە دەرى و لە كۆشك پوو بە دەريا دىۋىكى بۇ تەرخان بگەن. بۇخۇشت شەۋ و پۇژ لە لای بە. لە ھەۋتوۋدا دوو پۇژىش بۇ دانىشتن لەگەل فەرماندە و ۋەزىران و پەردەدار و گەۋرەكانى دەربار تەرخان بگە و پىۋاۋەكانى دەۋلەت و سوپا و مسكىنان بانگ كە لای خۆت و كاروبارى ولاتيان پىن بسپىرە. ئەتوش پىنداۋىستىيەكانيان بۇ دابىن بگە و كىشەكانيان چارەسەر بگە. ھەتا خودا بە گەۋرەھى خۆى فرىات دەكەۋى و كىرت و خەمەكانت چارەسەر دەكا. گەۋرەم، كارەسات و پوۋداۋەكانى پۇژگار بە كەم مەگرە و لە ئاست ژىردەستەكانت كەمتەرخەم مەبە. ۋەك شاعىر دەلى:

گەۋرەم، نەچى لە ئاست گەل و ولاتدا بىنخەم بى
تۇ گەۋرەھى گەل و ھۆزى، دەبى دايم بەخەم بى
ژىر دەستە ھەزارەكان چاۋىيان لە دەستى تۆيە
نابى لە بىرت بچى ولات، ولاتى تۆى

"پاشا بۇچوۋنەكەى ئەۋى پىن باش بوو. لەرئوۋە ھەستا و فەرمانى دا قەمەروززەمان لەۋ شۆپنە بەرنە دەرى و لە كۆشك دىۋىكى پوو بە دەرياي بۇ ساز كەن.

"بەدۋاى ئەۋەدا خزمەتكارەكان فەرشى ئاورىشمىنيان لە دىۋىكى پوو بە دەريا لە كۆشكدا راخست و دىۋارەكانيان بە قوماشى دىبا داپۇشى و پەردەى پاراۋە بە جەۋاھىراتيان ھەلۋاسى. قەمەروززەمان چوۋە ناۋى، بەلام لەبەر دەردى ئەۋىن نەخۇش

کهوت. هینده نارہحت بوو خہو و خوراکی نہبوو. بہرہوام لہ خہیالی خۆشہویستہکہیدا بوو. رہنگی زہرد و جہستہی لہر و لاواز ببوو. شہہرمان پاشای بابی لہپشت سہری بہ خہمباری دانیشٹ و لہ خہوتوودا دوو رۆژی شہمہہ و دووشہمہمی لہگہل بہرپرسانی حوکومہتی و سوپا و دہربار لہ کۆشکدا کۆ دہبووہوہ و لہ بابہت کاروباریان لپیچینہوہی لہگہل دہکردن و نہگہر گرفتیک یان کیشہیہکیان ہہبا بہ دہنگیانہوہ دہچوو. ہہتا نویژی شیوان خہریکی کاری بہرپوہبہری دہبوو. دوابی دہگہراوہ لای قہمہروززہمان و رۆژہکانی دیکہ بہ لای ئەوہوہ دادہنیشٹ. شہو و رۆژ لینی جودا نہدہبووہوہ. ماوہیہک بہو شیوہیہ بوو.

”کورتی کہینہوہ، قہمہروززہمان و شہہرمان پاشا لہو دۆخدا بوون. شازادہ بیدووری کچی غہیورپاشاش جنۆکہکان ہہلیانگرت و بردیانہوہ خہوگہکہی خۆی دایاننا، کہ گہیشتنہوہ ئەوہندہی لہ شہو نہمابوو. کہ بوو بہ رۆژ، شازادہ بیدوور خہبہری بووہوہ، چاویکی لہو شان و شانی خۆی کرد. واشتاکہی لہ پال خۆیدا نہدیت. نیگہران بوو پیی ناوہزی شل بوو. یہکبہخۆی قیزاندی. لہجیوہ کہنیزہکان و دایہگہلی لہ خہو راپوون و ہاتنہ لای. ئەوہی گہورہی ہہموویان بوو چوہہ پیشی و گوتی: ’خانمہکہم چی بووہ؟‘ شازادہ گوتی: ’ئہوہ خۆشہویستہکہم لہ کوینیہ؟‘ گوتیان: ’خۆشہویستی چی، مہبہستت کینیہ؟‘ شازادہ بیدوور توورہ بوو. گوتی: ’گلاوینہ،ئہو گہنجہ کہ شخہیہی کہ ئەوشہو ہہتا بہ یانی لہگہلم خہوتبوو چی لئ ہات و لہکوینیہ؟‘ دایہنہ گہورہکہ کہ ئەوہی لہ شازادہ بیست، ترسا و پیی وا بوو دہستیان لئ وہشاندووہ و گوتی: ’شازادہ بیدوور، ئەو دہلینی چی، ئەیرۆ ئەو قسانہ چین؟‘ شازادہ بیدوور گوتی: ’ئہی جادووگہری گلاو ئەو کورہ قوز و چاورہش و برۆکہوانہی کہ ئەوشہو ہہتا بہیانی لہگہل مندا دہستہملان بوو چی لئ ہات و چوو بۆ کوئی؟‘ دایہن گوتی: ’خانمہکہم، بہ خودا قہسہم کہ من نہ کورم دیوہ و نہ کہسی دیکہ. تکات لئ دہکہم گالتہی ناوامان لہگہل مہکہ و بہو قسانہ بہ کوشتمان مہدہ. ئەگہری ہہیہ ئەو گالتہیہی تو بہ گوینی غہیورپاشا بگہیہنن. ئەو دہم ئیدی ئیمہ لہ دہستی رزگارمان نابی.‘

لیرہدا بوو، ماوہی چیرۆکی ئەمشہویش کۆتایی پی ہات و شہہرزاد دریزہی چیرۆکہکہی ہہلگرت بۆ شہویکی دیکہ.

کیو و شاخ و دەر و دهشت گشتی گولوهشان دهکا
 سرهوی فینکی بههاری که گراوهکه مت دیت
 حالی زارم ببینه و بوی بگیروهه چیت دیت
 خو به نیتو که زیهیدا بکه و بو دلم بگه پئی
 له نیتو ئالقهی پرچییدا ون نه بی، ورد بگه پئی

”که شیخه که تهواو بوو دهستی کرد به گریان. هتا وای لئ هات تهواو گولی
 روخساری ژاگا. تا سنی سال ئه وه حالی بوو. شازاده بیدوور برایه کی شیری هه بوو ناوی
 مهرزوان بوو که هه میسه دهچوو بو سه فهری دوور دوور. له و ماوه یه دا که شازاده بیدوور
 ئه و کاره ساته ی بو هاتبووه پیشین، ئه و له مال نه بوو و چووبووه سه فهر. مهرزوان ئه وی
 زور زور خوش دهویست و له خوشک و برایه که ی دایک و بابی زیاتر. که له سه فهره که ی
 هاته وه، له پیشدا چوره لای دایکی و هه والی شازاده بیدووری خوشکی پرسی. دایکی گوتی:
 ’ئای پۆله گیان، بیدووری خوشکت شیت بووه و ئه وه سنی ساله زنجیریان له دهست و پئ
 و ملی کردووه و له دیوکیان کردووه. هه کیم و نوژدارانیش نه یانتوانیوه چاری بکه ن.‘ که
 مهرزوان ئه وه ی بیست، گوتی: ’دایه، ده بی بچم بو لای و هه تمن ببینم. به شکو بزنام
 نه خوشیه که ی چیه و پینگه چاره یه کی بو ببینمه وه.‘ دایکی گوتی: ’ده بی ببینی، به لام جارئ
 پاره سه ته هتا به یانی بیریکت بو بکه مه وه.‘ ئیدی دایکی مهرزوان چوو بو کوشک و له گهل
 خزمه تکاری دهرکی کوشک دانیشت و دیاریه که ی دایه و پئی گوت: ’ئهن کچیکم هه یه
 له گهل شازاده بیدوور په روه رده کراوه و ئیستا به میردم داوه. که شازاده ئاوی لئ هات،
 دلی بوی ناره هه ته و پئی خوشه چاوی پئی بکه وی. ئیستا نکات لئ ده کم پئی بکه با بچن
 چاویکی پئی بکه وی و که میکی له لا دانیشین و زوو بیته وه دهرئ و مه هیله که سیش بزانی.‘

”خزمه تکاره که گوتی: ’ئیستا نابن. ئه و کاره ده بی شه و که ولات تاریک بوو و پاشا
 هاته لای کچه که ی و هاته وه دهرئ، ئه و دهم ئه تو له گهل کچه که ت وهره.‘ ئیدی پیریژنه
 دهستی خزمه تکاره که ی ماچ کرد و گهراوه بو ماله که ی خوی. که کاتی شیو هات و دنیا
 په رده ی ره شی به سه ردا کیشرا. له ریوه پیریژن هه ستا و جل و به رگی ژنانه ی له به ر
 مهرزوان کرد و به په له چوون بو لای خزمه تکاره که. که چوون، پاشا چووبووه لای
 کچه که ی و هاتبووه دهرئ. که خزمه تکاره که پیریژنه ی دیت، له به ری هه ستا و گوتی: ’بچنه
 ژووره وه، به لام زورتان پئ نه چئ.‘ ئیدی پیریژنه مهرزوانی برده ژووری. شازاده ئه وی
 ناسییه وه و گوتی: ’براکه م، ئه وه له کوئی و لیت بی هه وال بووین؟‘ مهرزوان گوتی: ’راسته،
 به لام خودا ئه و جاریش به سلامتی هیتامیه وه. به ته مام دیسان بچمه وه بو سه فهر. ئهرئ
 ئه وه هاتم گوتم بزنام چیت لئ به سه ر هاتووه. زورم پئ ناخوش بوو گوتیان زور

نارېحه ته. به شکو دهرده کهت بز انم و دهرمانه کهیت بۆ په یدا بکه م. 'شازاده گوتی: 'براکه م،
ته توش وه کوو ته وانی تر وا ده زانی که من شییت بووم؟ نه به خودا من شییت نه بووم.'
ته وهی گوت و دهستی کرد به گریان و تهو شیعره ی بۆ گوت:

په نگی روخسارم چیرۆکی تهو دلّه شه یدایه مه
کهس نییه بیخوینیته وه بۆیه گریان کارمه
زۆرم هاو کرد و گریانم، گوینگریکم هه ر نه بوو
خوینهر و گوینگر له بۆ تهو دلّه م هه ر په یدا نه بوو

"مهرزوان زانی که شازاده تهوینداره، ئیدی گوتی: 'چی بووه؟ هه مووم بۆ بگیره وه.
به شکو خودا کاره که وا ریک بخا و کاریکم له دهست بئ.' "

لیزه دا بوو، ماوه ی چیرۆکی تهو شه ویش کوتایی هات و شه هرزاد درێژه ی چیرۆکه که ی
هه لگرت بۆ شه ویکي دیکه.

که شهوی سهه و نهوهه و سههه هاتهوه

گوتی: "خاوهنشکۆ، مهرزوان به خانمی گوت: 'هاتوو خودا به دهستییهوه دام و توانیم یارمهتییهکت بدهم و رزگارت بکهه.' شازاده بیدوور گوتی: 'براکهه، رووداوهکهی من ئاوا بوو: شهویک له لای نیوهشههوا خه بهرم بووهوه. ته مهشا دهکهه ئهوه لایک له په نام خهوتوووه. ههتا بلیتی جوانچاک و ریکوپیک و له بهردلان. ده توانم بلیم تا ئیستا کهس شتی ئاوا نیوهه و کئی زمانهوانی چاکه ناتوانی په سنی بکا. گهنجه وای خه و لئ کهوتبوو بۆم هه لئه سته. گوتم رهنگه به ئانقهسهست خوی له خه و کردبیت و بایم ناردهبیتیه لام، بۆ ئهوهی تاقیم کاتهوه یان رازیم بکا، میرد به که سیک بکهه و میردکردنم به لاره شیرین بکا. چونکه ههتا ئیستا دهیان کهس له پاشاکانی دهو رو بهر ناروویانه ته خوازینیم و بایم گوتوو یه میردیان پی بکهه و من قه بوولم نه کردوووه. هه ره له بهر ئهوه گوتم رهنگه باوکه ناردهبیتی. به یانی که خه بهرم بووهوه، سه یرم کرد ئهنگوستیلهی ئه و له جیاتی هی خۆم له ئهنگوستی مندایه.

"براکهه، ئهوه بوو به سه رهاتی من و ئیستا من له سووی ئه و لاره دلرفینه خه و خۆراکهه نییه. کارم بووه ته وه گریان و شیوهه. 'ئینجا رۆندک له چاوانی هاته خوارئ و ئه و شهیره ی خۆینده وه:

پووی پوژینی ئه وم ئه و پوژه که دیت
په رده ی بیتا قه تی بیان له پوومدا نه دیت
پیم وا بوو کار هه ره به ئاوه ز ده کری
عه قل تیکه لی کرد ئه فینی که دیت
ناکری بسووتیتیت و دووکه لت نه بی
رهنگی زه ردت هاوار دهکا که تو چیت
ده بی به ئاهی ناخمدا بلین که
ئه وه زامی ئه فینه وای لئ کردوویت

"دوای ئه وه بیدوور خانم به مهرزوانی گوت: 'براکهه، بزانه چم بۆ ده که ی و چوناوچون بیریکم بۆ ده که یه وه؟' مهرزوان سه ری داخستبوو سه ری سوور مایوو و نه یده زانی ده بی چی بکا. دوایی سه ری هه لینا و به شازاده ی گوت: 'ئه وه ی به سه رت هاتوو هه مووی راسته و وا بووه و قسه ی تیدا نییه، به لام ئه من له بیر ئه و کوربه دام و سه رم سوور ماوه! به چاوان ته وای شار و ولاتهکانی به دوادا ده که پیم و هه توانی برینی ئه و دلته ده بینمه وه.

به‌شکو گرتی کاری تو به دهستی من بکریته‌وه. ئیدی تو نیکه‌ران و په‌ریشان مه‌به. مه‌رزوان ئه‌وهی پئ گوت و هه‌ستا مالاوایی لی کرد و له‌وی هاته‌ده‌ری. شازاده‌ش ئه‌و شیعره‌ی گوت:

له‌ مالاواییدا ده‌بی دل‌یکی وه‌ک به‌ردت هه‌بی
 ئه‌و پۆژه‌ی که‌ژاوه‌ ده‌پوا، ده‌بی تاقتی چاکت بی
 کاتی رۆیشتییت ئیتر من، چاوم به‌رپیتی خۆمی نه‌دیت
 وه‌ک شه‌ویکی ئه‌نگوسته‌چاو چرا له‌ به‌رچاو لابه‌ریت
 بیتو ری دم‌ تکه‌ی فرمیسه‌کی چاوانم برژینه‌ خوار
 ده‌بی به‌ قور نغروق ده‌بن ده‌رناچن کاروان و پریبوار

”دوای ئه‌وه مه‌رزوان چووه‌وه مالی خویان و ئه‌و شه‌وه له‌وی ماوه. که پۆژ بووه‌وه، خۆی ساز کرد بۆ سه‌فه‌ر و وه‌ری که‌وت. به‌رده‌وام له‌ شاریکه‌وه بۆ شاریکی دیکه و له‌ دوورگه‌یه‌که‌وه بۆ دوورگه‌یه‌کی دیکه. ده‌چوو هه‌ر شار و هه‌ر شوینیک هه‌والی شیتیبوونی شازاده‌ بیدووری کچی غه‌بیورپاشای ده‌بیست. هه‌تا دوای مانگیک گه‌یشه‌ شاریک که‌ به‌و شاره‌یان ده‌گوت ‘ته‌یره‌ب.’ مه‌رزوان له‌و شاره‌ له‌ خه‌لکی ده‌پرسی به‌شکم ده‌رمانیکی بۆ ببینته‌وه. دوای ئه‌وه بیستییه‌وه که‌ قه‌مه‌روززه‌مانی کوپی شه‌هرمان‌پاشاش تووشی له‌ سه‌ری داوه و شیت بووه. که مه‌رزوان ئه‌و قسه‌یه‌ی له‌ خه‌لک بیست، پرسیاری له‌ خه‌لک کرد: ‘قه‌مه‌روززه‌مان له‌ کام شاره؟ له‌ویوه هه‌تا ئه‌م شاره‌ چهنده‌ دووره و ده‌بی چهنده‌ مانگ به‌ ریوه‌ بی؟’ گوتیان: ‘ئو شوینه‌ی قه‌مه‌روززه‌مان له‌ دوورگه‌گه‌لی خالیدانه و له‌ ریی ده‌ریاوه به‌ مانگیک ده‌توانی بیگه‌یتی و له‌ ریی وشکانیشه‌وه شه‌ش مانگت پئ ده‌چی.’

”مه‌رزوان سواری که‌شتییه‌ک بوو ده‌چوو بۆ دوورگه‌گه‌لی خالیدان. بای دلخواز هه‌لیکرد و له‌ ماوه‌ی مانگیکدا له‌ دوورگه‌گه‌لی خالیدان نزیك بوونه‌وه و گه‌یشه‌ته‌ ده‌وروبه‌ری شار. له‌وه‌دا بوون که‌ دانیشه‌توانی نیو که‌شتییه‌که‌ دابه‌زن و بچنه‌ قه‌راخ ئاوه‌که، له‌و جه‌نگه‌یه‌دا بایه‌کی توند هات و چارۆکه‌که‌ی دراند و که‌شتییه‌که‌ی هه‌لگیراوه.”

لیزه‌دا بوو، ماوه‌ی چیرۆکی ئه‌مه‌شه‌ویش کوتایی هات. شه‌هرزاد درێژه‌ی چیرۆکه‌که‌ی هه‌لگرت بۆ شه‌ویکی دیکه.